

FASTI ATTICI
IN PARTES DVAS
ET
QVATVOR VOLVMINA
DISTRIBVTI.

FASTI ATTICI
IN QVIBVS
ARCHONTVM
ATHENIENSIVM SERIES
PHILOSOPHORVM ALIORVMQVE ILLVSTRIVM
VIRORVM AETAS
ATQVE PRAECIPVA ATTICAE HISTORIAE CAPITA
PER OLYMPICOS ANNOS DISPOSITA DESCRIBVNTVR
NOVISQVE OBSERVATIONIBVS ILLVSTRANTVR

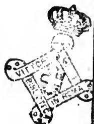
AVCTORE

EDVARDO CORSINO
CLER. REGVL. SCHOLARVM PIARVM
IN PISANA ACADEMIA PHILOSOPHIAE PROFESSORE

TOMVS TERTIVS.

FLORENTIAE, ANNO. CIƆ.IƆCCLI.
APVD IOANNEM PAVLLVM GIOVANNELLI
Societatis Columbariae Typographum.

PRAESIDVM ADPROBATIONE.

§. I.

Fastorum Atticorum finis, utilitas, atque praestantia.

Vum plurimae Facultates aliae, atque honestissimae disciplinae erudiendis hominum mentibus, ipsorumque moribus ad honestatem, optimamque vitae degendae rationem informandis institutae fuerint; nulla tamen utilior, aut iucundior inventa fuit, quam Historia, quam proinde Cicero (1) elegantissime *vitae magistram, nunciam vetustatis, veritatis lucem, temporumque testem* vocavit. Maxima tamen, & eximia prorsus utilitas, quae ex Historia ipsa, veluti uberrimo perennique fonte, dimanat, facile ex ipsa ha-

(1) De Orat. II. c. 9.

beri, vel ſperari non poterit, niſi illa pluribus veluti praeſidiis, atque luminibus exornetur. Vt enim praetercam in Hiſtoricis omnibus acrem ingenii vim in explorandis, ſeligendiſque memoriis ſolertiam, conſtans ubique veritatis ſtudium requiri, illud etiam ab optimo, peritoque Hiſtorico accuratiſſime praeſtari debet, ut rebus omnibus, quas recenſendas ſuſceperit, perſpicuos quoſdam certoſque temporum characteres adiiciat, quorum praeſidio facile intelligi deprehendique poſſit qua quaeque aetate contigerint, qua temporum ſerie vel ordine ſingula geſta ſint. Ita nimirum facile rerum temporibus, lociſque diſiunctarum connexio, conſiliorum exitus, univerſa demum rerum geſtarum viciſſitudo ſuis veluti coloribus expreſsa non ſine maxima voluptate legentium oculis obverſatur; ſicuti viciſſim, ſi nullae temporum notae ab Hiſtorico uſurpatae fuerint, univerſa illa rerum geſtarum compages omnino confuſa ac indigeſta lectorum animos obruere, in diverſa prorſus abripere, ancipites demum, anxios, ac incertos efficere videtur. Itaque ab optimis melioriſque notae tum Graecis, tum Latinis etiam Scriptoribus id in more poſitum, vel uſurpatum eſſe conſpicimus, ut quamvis illi res ſingulas non perenni quodam continuoque annorum diſcrimine memorandas ſuſceperint, quod in *Annalibus* fieri conſueverat; rebus tamen ipſis *Magiſtratuum* illorum nomina adiecerint, qui iis temporibus imperarunt; ut ex eiuſmodi nominibus, veluti perſpicua perſpectaque temporis nota, hiſtoriae antiquitas agnoſceretur. Siquidem iis temporibus, quibus Hiſtorici, ac Scriptores alii in antiquis eiuſmodi rebus memorandis ſtudium atque operam collocarunt, Magiſtratuum Faſti publica ple-

rum-

rumque auctoritate confecti ita omnium oculis obversari, vel lectorum manibus teri consueverant, ut ex solo Magistratus nomine, ac situ rerum aetas repente certoque deduci posset. Vbi vero immanis quaedam barbaries ubique Gentium incubuit, adeoque veteres illi Magistratuum Fasti temporis iniuria, hominumque incuria interciderunt, incertum plane obscurumque esse coepit cui demum anno Magistratus ille, qui a Graeco, vel Latino Historico memoratur, adscribendus esset; adeoque tempus etiam atque annus ignorari debuit, quo res quaedam Magistratus eius nomine insignita contigisset. Itaque illud unum tum in Graeca, tum in Latina Historia illustranda praestandum maxime fuerat, ut eiusmodi Fasti, quos temporis edacitas, ac fata nobis inviderant, accurate restitui, vel reparari propemodum viderentur, sine quibus universa temporum series, ac historiae veritas fluctuare mirisque ambagibus irretiri merito censebatur.

Id optime profecto viderant praestantissimi Viri, qui maxima ingenii doctrinaeque gloria res a Romano Populo praeclare gestas, universamque Romanam Historiam duobus fere ab hinc saeculis illustrandam suscepere. Quum enim principes illi Romanorum Historici Livius, Dionysius, Dio, Tacitus ita res domi forisque gestas descripserint, ut iis Consulum nomina veluti perspicuos temporum characteres, ac fere lumina adiecerint, interdum etiam annos ab Vrbe Roma Condita expresserint, doctissimi Romanarum Rerum Interpretes intellexere perspicuam, accuratam, sibique constantem historiae seriem ex Historicis, ac monimentis aliis exsculpi non posse, nisi prius integra & accurata

Fastorum Romanorum series contexta foret, in qua Reges ipsi, Consules, ac Magistratus omnes suis rite temporibus adscriberentur. Vbi nimirum perennis illa, constans, atque indubia Magistratuum series constituta iam fuerit, quidquid ab Historicis aut Regum, aut Consulum quorumdam anno gestum memoratur, facile ad annum illum revocari iam poterit, quo vere contigerat; eaque face ac praesidio nitide certoque intelligi quid in Romana Historia antiquius, quid recentius haberi debeat, quid ab Historico quodam accurate traditum, quid vicissim temere, & contra temporum rationem expressum fuerit. Itaque praeclare de Litteris, Romanaque Historia mereri debuit Sigonius, illustre illud patriae, Italiaeque suae ornamentum, qui non modo veteres Romanos Fastos iam inde ab Augusti Caesaris aetate Capitolino Marmori inscriptos eximia qua fuerat veteris historiae, veterumque monimentorum cognitione supplendos, ac illustrandos suscepit; verum etiam plurimis monimentis aliis, atque Scriptorum testimoniis invicem collatis perennem quamdam Romanorum Fastorum seriem ad Tiberii Caesaris aetatem accuratissime deduxit. Sigonio facem hanc praeferente Pighius, Almelovenius, aliique innumeri spartam ipsam ornarunt; ut proinde hac in parte nihil fere splendidius, utilius, atque accuratius optari posse videatur.

Quemadmodum vero Sigonius ipse nitidam accuratamque rerum Romanarum historiam sperari non posse iam viderat, nisi plena ac perennis Consulum, Regumque Romanorum series haberetur, adeoque ipsorum Fasti diligentissime contexti forent; ita quoque noverat Atheniensium Graecorumque

histo-

historiam inconditam, obscuram, mireque fluxam haberi oportere; nisi Regum, atque Archontum Atheniensium series praecederet, in qua Magistratus illi nativo quodam, perenni, veroque ordine recenserentur; ut ipsorum quilibet anno illi Olympico adscriberetur, quo Magistratum, ac imperium Athenis, vel Lacedaemone suscepisset. Ita nimirum, quum res, ac historia quaedam Archontis alicuius anno contigisse diceretur, adeoque vel *Regis*, vel *Archontis*, vel *Ephori* nomen ab Historico veluti perspicua temporis nota adiiceretur, facile Fastorum praesidio intelligi poterat quid apud Gentes illas maturius, quid serius contigisset, quis annorum numerus ab alicuius rei gestae tempore ad aetatem hanc nostram intercesserit; quid ab Historicis accurate, quid perperam traditum narratumque videretur. Hinc ille anno 1564. aureolum Libellum *de Atheniensium, ac Lacedaemoniorum Temporibus* edidit, ut in illo Spartanorum Regum nomina, aetatem, ordinem exhiberet, praesertim vero Atheniensium Reges, & Archontes omnes, sive *perpetui*, sive *decennales*, sive *annui* illi forent, quos a Scriptoribus memoratos invenerat, Olympicis annis adscriberet. Ingenue tamen fatendum est Sigonium ipsum non exquisitam admodum hac in parte diligentiam adhibuisse; Opusque illud, ac studium angustis oppido finibus circumscripsisse. Etenim, si Fastis Atticis plene accurateque contexendis exiguam eius diligentiae, studiique partem contulisset, quo *de Atheniensium Republica* disputavit, nullus dubito quin Atheniensium Fasti numeris omnibus absoluti a doctissimo atque immortali Viro exspectandi fuissent; ut quemadmodum nempe Sigonius in aureo Ope-

Opere *de Athenienſium Republica* nihil propemodum intactum, obſcurum, atque inexploratum reliquit; ita quoque in ſingulis Athenienſium Archontibus rite recenſendis nihil optandum reliquiſſet. Quamvis tamen Sigonius hos Athenienſium Faſtos breviores ediderit; nihilo tamen minus optimo maximoque iure laudari ille debet, non modo quod ceteris pone ſequentibus facem praetulit, verum etiam quod alicubi ſequentium induſtriam ſuperavit, atque nonnulla ſubtilius & caſtigatius expreſſit, quae ab Eruditis aliis, qui Sigonii veſtigiis inſtitere, minus accurate feliciterque diſpoſita, vel illuſtrata fuere, ut anno 3. Olymp. XXIV. alibique oſtendetur. Eadem quoque laus magno Scaligero adſcribi debet, qui Graecis Euſebii Chronicis Ἱστοριῶν Ἀναγραφὴν *Hiſtoriarum Recenſionem* Graece a ſe contextam ſubiecit, ut in illa ſingulis Olympicis annis Athenienſium *Archontum*, & *Hieronicarum* nomina, ſimulque illuſtriora Graecae Hiſtoriae capita ipſis fere Veterum Scriptorum verbis expreſsa breviſſime complecteretur.

Proxime poſt Sigonium ipſum, & Scaligerum Faſtorum eiuſmodi contexendorum conſilium ſuſcepit Cl. Meurſius in Libris IV. *de Athenienſium Archontibus*, quos ille anno 1622. in lucem edidit. Siquidem in iis, poſtquam plurima de varia imperii forma, quae Athenis initio ſub *Regibus*, deinde ſub *perpetuis*, mox *decennalibus* Archontibus obtinuit, explicaſset, tandem Novemviros, ſive annuos Archontes *novem*, Olympiade XXIV. electos eſse demonſtravit, ut eiuſmodi Novemvirorum primus civilibus annis temporis notam, characterem, ac veluti nomen imponeret, adeoque *Eponymus Archon*, vel

vel *Archon* solum dicetur. Tum annuorum eiusmodi, ac Eponymorum Archontum seriem per Olympicos annos ita dispositam concinnavit Meursius, ut Veterum testimonia ubique protulerit, quibus Archontum nomen, ac situs ostenderetur. Hieronicarum quoque nomina suis in locis opportune adiecit, illustrium Virorum aetatem, atque praecipua quaedam Atticae Historiae capita subinde indicavit, ac ubique fere Veterum Scriptorum loca, quae Meursii aetate in vulgatis Codicibus hiulca, vel depravata fuerant, ingeniose feliciterque restituit. Denique, quum perennem hanc Eponymorum Archontum seriem ad annum usque 1. Olymp. CCLX. deduxisset, postremo Libri IV. Capite Archontes alios promiscue subiecit, quorum aetatem obscuram ac incertam esse putavit. Quamvis tamen hoc Opere, plurimisque aliis, quibus Meursius Graecas, atque Atticas in primis Antiquitates uberrime illustravit, egregie de Litteris meritus, atque immortalem proinde gloriam sit consequutus; plurima tamen in illo optari posse videbantur, quae solertissimi Viri diligentiam effugerant, aut ab illo cognosci non poterant. Etenim plura Archontum nomina ex *Oxoniensi Marmore*, sive *Chronico Marmoreo* post Meursii fata affulserunt; plura ex Marmoribus aliis prodiere, quae a Sponio, aliisque Scriptoribus edita sunt, quaeque proinde a Meursio Fastis inseri, suisque locis inscribi non poterant. Ita quoque Meursii aetate de *Pseudeponymis* Atheniensium Archontibus nemo cogitaverat, adeoque Meursius illos etiam Fastis inscribendos putavit, perinde quasi illi quoque *Eponymi* censendi forent. Archontes illos, qui in Deliis Marmoribus observantur,

Athe-

Athenienses esse ille credidit; quum tamen ipsi ab Atheniensibus distingui, Deliisque solum adscribi debeant, ut certis ego rationibus demonstravi (1). Archontum seriem a Scaligero Graece contextam *Anonymi* cuiusdam Veteris Scriptoris opus esse putavit; adeoque ipsam non modo saepissime exscribere, & sequi consuevit; verum etiam ipsius praesidio Veterum Scriptorum textus sollicitare, interdum etiam depravare tentavit. Denique id Eruditis omnibus est observatum, quod Meursius in colligendis quidem, exscribendisque Veterum testimoniis aliorum omnium solertiam longissime superavit; ut in volutandis, consulendisque Veterum scriptis aetatem omnem contrivisse merito existimetur; in explorandis vero testimoniis ipsis, iisque subtiliter, & accurate invicem conferendis otium illi plerumque, tempusque defuit. Hinc ille plurima Scriptorum loca temere sollicitavit; sibique non constans, quod alicubi dixerat, alibi vel diserte respuit, vel certe perspicua quaedam testimonia protulit, quibus Archontum situs semel constitutus inverti, planeque refelli posset; ut in Olymp. XLVII. alibique saepius observabitur: quemadmodum plurima id genus Meursii errata variis in locis alibi iam demonstravi. Haec vero in ipso quoque Operis huius limine indicasse libuit, non ut quidpiam incredibili Meursii diligentiae, praeclarisque tanti Viri meritis detractum velim; sed ne quis temere suspicetur (quod fieri subinde solet) actum agi, si unum idemque consilium & argumentum, quod a Meursio, ceterisque Veteribus susceptum fuerat, novis deinde studiis illustretur; sed honeste potius in-
[illegible] tel-

(1) Tom. I. pag. 375.

telligat in ipsa quoque Atheniensium Archontum serie contexenda aliquid a Recentioribus etiam sperari potuisse, quo series illa accuratior, longeque plenior, atque concinnior haberetur. Certe Meursius post editos Sigonii, & Scaligeri Fastos novam aliam Archontum seriem adornandam suscepit; ac Dodvellus ipse, cui in obscurioribus Chronologiae locis subtiliter, ingenioseque explicandis, atque in rerum a Graecis, Latinisque gestarum temporibus rite definiendis neminem unquam alterum comparaverim, breviorem quidem, sed longe tamen accuratiorem, Atheniensium eiusmodi Archontum seriem post Scaligeri, Sigonii, Meursii scripta concinnavit, ut proinde series ab illo contexta Meursiana plenior, clarior, accuratior, legendisque Graecis Scriptoribus utilior censeri debeat. Quandoquidem vero Dodvellus sola Archontum nomina, dissimulatis Veterum testimoniis, recensenda suscepit, atque ubi *Annales Thucydidaeos*, & *Xenophontaeos* exceperis, quos ille mira industria, labore summo, atque incredibili perspicuitate digessit, nullibi fere post Archontum nomina res ab Atheniensibus gestas memoravit, Dodvelli Opus plenum, integrumque *Fastorum Atticorum* corpus censeri non poterit. Accedit etiam quod in recensendis Atheniensium Archontibus liberius aliquando Dodvellus, ut in plerisque aliis doctissimi Viri Libris factum conspicitur, vel coniecturis, vel praeconceptae opinioni indulsit; ut quum Aristidem, & Themistoclem Fastis inseruit; Lysaniam vicissim expunxit; Bionem ex anno 3. Olymp. LXXX. ad annum 1. Olym. LXXXVI. transtulit; Apseudi non *septemdecim*, ut ego quidem existimo, sed *quinque* solum menses concessit: ex

quo maxima in Fastos Atticos labes, ac perturbatio manasse debuit. Quum tamen plurima, atque omnia fere Dodvellus ipse feliciter exploraverit, maximo certe mihi in Fastis adornandis praesidio ille fuit; ut proinde saepissime tum Meursii, tum Dodvelli nomen laudaverim; atque ubi a Dodvelli sententia recedendum esse putavi, id modeste adiecta ubique ratione praestaverim, quae me vel invitum fere in sententiam aliam impulerat. Eiusmodi vero praeclara Sigonii, Scaligeri, Meursii, ac Dodvelli studia in perenni quadam Archontum Eponymorum serie contexenda argumento sane esse poterunt quanta ex Fastis ipsis utilitas, quantusque fructus in Graeca Historia legenda sperari debeat; ut omnia nimirum suis rite temporibus adscribantur, resque Archontis alicuius nomine insignitae suis Olympicis annis tribuantur. Quod si vicissim Archontum series, aut situs incertus foret, ipsum quoque rei gestae tempus aut omnino ignorari, aut incertum esse deberet. Itaque, ut Atticae Historiae series concinna, sibi constans, & accurata esse possit, universa primum Archontum series constitui debet; ut deinde ex Fastis ipsis, Archontumque nominibus, veluti praesidiis, & characteribus, temporum dispositio, ac Historiae perspicuitas oriatur.

§. II.

Fastorum Atticorum methodus, & argumentum.

VBi primum de *Fastis Atticis*, hoc est universa Atheniensium Archontum serie contexenda, cogitavi, non aliud certe mihi vel animo, vel oculis

lis obverſari coepit, quam eximia prorſus utilitas illa, maximuſque fructus, quem ex Faſtis ipſis veluti uberrimo ſonte manare poſse iam vidimus. Itaque non alio prorſus ordine haec omnia deſcribenda ſuſcepi, quam qui in Hiſtoria Graeca legenda perſpicuum illum, certumque ſplendorem ingereret; eaque omnia complecti, breviterque exponere ſum conatus, ex quibus in definiendis Athenienſium temporibus, rerumque ab Athenienſi Populo praeclare geſtarum, ac illuſtrium Virorum aetate aſſerenda, praeſidium oriretur. Quandoquidem vero primum, aut praecipuum certe Faſtorum eiuſmodi munus hoc eſſe debuerat, ut ſingula Athenienſium Archontum nomina ex innumeris fere Scriptoribus hauſta recenſerentur, ipſorumque ſinguli ad annos illos accuratiſſime revocarentur, quibus imperium ſupremamque illam Athenis dignitatem occupaverant, id ego ſane meliori quo poterat ſtudio, ac diligentia praeſtare volui; ut integrior nempe, concinnior, atque accuratior Archontum omnium ſeries hic haberetur, quam quae in Faſtis aliis hactenus editis obſervatur. Itaque non modo ſingula Archontum ipſorum nomina, quae in Graecis Latiniſque Scriptoribus, ac interdum etiam in Marmoreis Tabulis obſervantur, collegi; verum etiam Archontes ipſos ad annos illos Olympicos revocavi, quibus ex Hiſtoricorum hypotheſi adſcribendi fuerant. Quum vero in ipſis Archontum nominibus efferendis varietas aliqua apud Hiſtoricos obſervetur, illud quidem Archontis nomen in Faſtis, ipſorumque ſerie expreſſi, quod accuratius, ac emendatius videbatur; ſed ubique tamen varietatem ipſam expoſui, quae in Scriptoribus aliis, ac vitiatis etiam Scriptorum teſtimoniis

occurrit; ne, si fortasse quispiam in depravatos illos Scriptorum codices, aut vitiata Archontum nomina incidisset, haerere cogeretur; sed ex Alphabetica potius Archontum Serie, quae postremo tandem loco proferetur, repente intelligeret quonam anno Olympico Archon ille imperaverit, veriorique nomine Fastis adscriptus sit. Interdum etiam Archontis nomini tum *patris*, tum *Atticae Populi* nomen adieci, ex quo Archon ille prodierat, si alterutrum ex veteribus Scriptoribus affulsisset; et quamvis etiam id solo coniecturae praesidio fulciretur, coniecturam ipsam, Scriptoremque eius vadem expressi.

Eiusmodi vero Fastorum seriem non a primis Atheniensium Regibus, de quorum tamen ordine, nomine, aetate nonnulla opportunius in extrema Praefationis parte differentur, exordiri libuit: quod illa nimirum antiquior Atticae Historiae pars, quae Olympiadas praecessit, *mythica* potius, ac fabulosa censenda sit. Ita quoque in Prolegomenis ipsis Archontes illos brevissime complecti libuit, qui post Codrum, ultimum nempe Atheniensium regem, Athenis imperarunt, eorumque Archontum seriem efficiunt, qui *perpetui* vocantur quod dignitatem illam ad mortem usque obtinerent. Itaque perennis haec, et continua Archontum series a me contexta ab anno 1. Olympiadis I. incipiet, quo Aeschylus perpetuus Athenis Archon *tertium* in imperio, vel magistratu annum agebat. Quumque post Aeschylum ipsum Alcmaeon *perpetuorum* Archontum postremus successerit, eoque defuncto, anno 1. Olymp. VII. Charops *Decennalium* Archontum *primus* inierit, tum Charopi, tum *sex* aliis proxime insequutis numerum illum adieci, quem ipsorum quilibet in *de-*

cen-

cennalium Archontum ſerie occupaverit ; quod ille nimirum in Archontum decennalium ordine vel I. vel II. vel VII. fuerit . Denique , quum poſt *decimum* Eryxiae VII. *decennalis* Archontis annum Creon Archontum *annuorum primus* anno $\frac{1}{2}$. Olympiadis XXIV. Gamelione menſe imperium ſuſceperit , ipſum *annuorum I.* vocavi ; ceteriſque omnibus Creontem inſequutis numerum adieci, quo perſpicue exprimeretur quemnam ſitum Archon ille in perenni hac annuorum Archontum ſerie obtinuerit . Quod ſi fortaſſe in Olympico quodam anno Eponymus Athenis Archon adhuc incognitus foret , eo quidem in loco ubi Archontis eiuſdem nomen recepta methodo exarandum eſſet , lacunam reliqui ; ſed conſuetum tamen , ipſique convenientem numerum appinxi ; ut anno $\frac{4}{1}$. Olymp. XXV. Archontis quidem nomen adhuc ignotum eſſe indicavi , ſed perſpicue tamen expreſſi quod incognitus Archon ille in Archontum annuorum ſerie IV. habendus erit .

Quum vero haec Archontum ſeries , ipſorumque ſitus principem fere , utilioremque Faſtorum partem efficiat , non modo ſingulis annis Archontis Eponymi nomen adſcripſi ; verum etiam teſtimonia ſingula ex Hiſtoricis , atque Scriptoribus aliis opportune mox protuli , quibus Archontis nomen , ac ſitus aſſeritur ; atque ubi in efferendo Archontis nomine , aut ſitu perplexitas et obſcuritas aliqua offenderetur , eam exponere , ac dirimere ſum conatus : ut certior demum , aut accuratior ſententia ex variis teſtimoniis illis exſculperetur . Exinde vero diligens honeſtuſque Lector intelliget quam facile mihi ex Veterum teſtimoniis ſubtiliter , accurateque exploratis aliquando Archontes quidam ceteris incognit

affulgere debuerint; alii viciſſim ex Faſtis ipſis expungendi fuerint; aliqui demum ex anno, in quem temere ab aliis Faſtorum Scriptoribus coniecti fuerant, ſuum in locum reſtitui potuerint. Ita *Lyſiam* in Oxonienſi Marmore nominatum a *Tleſia* diſtinguendum, diſtinctoque anno tribuendum eſſe obſervavi (1). Ita *Simonidem*, quem Meurſius anno 3. Olymp. XXXIII. adſcripſerat, in annum 2. Olymp. XLVII. transferendum eſſe demonſtravi; idemque prorſus de variis Archontibus aliis, veroque ipſorum ſitu ſuis in locis opportune indicavi (2). Quum vero Archontum plurimos a Demoſthene, aliiſque Scriptoribus memoratos *Pſeudeponymos*, adeoque ex Faſtis Atticis expungendos eſſe iam dixerim, integram quidem illorum ſeriem opportunius alibi (3) expoſui; ubi tamen ipſorum aetas, aut annus ex ipſis Veterum teſtimoniis exſculpi poſſet, ipſorum nomina in iis Olympicis annis adieci, quibus illi Archontis munere ſunt perfuncti.

Quandoquidem vero Graeca, Romanaque Hiſtoria arctiſſimo veluti foedere inter ſe coniunguntur, et una ab altera ſecerni, ſive divelli non poteſt, ſingulis annis non modo *Archontum* Athenienſium nomina, ſed ipſa quoque vel *Regum*, vel *Conſulum*, vel *Magiſtratuum* Romanorum nomina adieci; quemadmodum fere Diodorus, ac Dionyſius Halicarnaſſeus Olympicos annos Athenienſis Archontis, ſimulque Regum, aut Conſulum Romanorum nominibus exornarunt. In eiuſmodi tamen aut Regum, aut Conſulum nomine, ac ſitu ſubtiliter explorando, aſſerendoque immorari non libuit; non modo quod prolixior illa inveſtigatio a Faſtis Atticis, operiſque

mei

(1) Tom. II. pag. 84. (2) Tom. II. pag. 50. (3) Tom. I. pag. 319.

mei consilio abhorrere facile videretur; verum etiam quod spartam hanc doctissimi viri iampridem adornaverant, adeoque accuratos admodum Romanos Fastos ediderant. Ac ceteros quidem inter excellere merito existimatur Dodvellus; ut proinde ubique fere in Consulibus ad annos V. C. sive Olympiadum referendis tanti Viri vestigiis ego pressius institerim.

Proxime post Archontum, et Consulum, Regumve nomina *Olympionicarum* nomina adieci; eorum nempe, qui in *Olympicis* Graeciae Ludis *stadio* victoriam reportarunt. Itaque ipsorum nomina, patriam, patremque adieci; ac ubi in victoris, patriaeque nominibus efferendis varietas aliqua offenderetur, ipsam exposui; simulque testimonia singula, fontesque indicavi, ex quibus Olympionicae nomen, atque victoria duceretur. At neque *Stadionicas* solum, eos nimirum, qui antiquiori nobiliorique certaminis genere palmam retulerant, memoravi; verum etiam *Hieronicas* omnes suis in locis, primisque Olympiadum annis expressi, qui vel *celete*, vel *curru*, vel *dolicho*, vel *lucta*, vel *pugilatu*, vel alio quolibet certaminis genere superassent; ipsorumque singulis Veterum testimonia subieci, quibus ipsorum victoria, patria, nomen, ac situs demonstratur; atque ubi fortasse Veteres hac in parte dissiderent, dissidium illud exposui; simulque, si fieri id quidem poterat, accurate diremi. Eiusmodi vero Olympionicarum seriem ea de causa Fastis Atticis optimo maximoque iure attexendam putavi, quod in Scriptoribus ipsis Olympionicarum nomina Archontum nominibus frequentissime adiungi soleant; quinetiam sola aliquando Olympionicarum nomina, veluti perspicui temporum characteres, a Scriptoribus usurpentur, ut Olym-

Olymp. LXXXVIII. alibique factum conspicitur. Itaque e re futurum videbatur si Olympiade qualibet singula Olympionicarum nomina proferrentur, ut exinde plena, atque accurata ipsorum series haberetur, quae in ipsa Fastorum Atticorum calce exhibebitur. Ita propemodum exeuntibus tertiis Olympiadum annis *Pythionicarum* nomina exhibui, qui in *Pythicis* nempe Ludis victoriam reportassent; eademque methodo ipsorum patris, ac patriae nomen, simulque situm asserui, quam in contexenda *Olympionicarum* serie usurpavi. Id vero eo quoque consilio libentius hic praestiti, quod *Pythionicarum Series* ab Aristotele contexta prorsus exciderit; Veterum testimonia hac in parte perplexa atque obscura sint; Meursius in Pythionicis memorandis saepissime aberret; Dodvellus vero, qui omnium optime seriem illam exposuit, Pythionicas ipsos *secundis* Olympiadum annis adscripserit; quum tamen Pythia non *secundis*, ut ille cum plerisque doctissimis Viris existimaverat, sed exeuntibus solum *tertiis*, Olympiadum annis agerentur, quod in *Agonisticis Dissertationibus* certis, opinor, atque indubiis adeo argumentis demonstravi, ut exinde de vero Pythiorum tempore dubitari non possit.

Post eiusmodi *Archontum*, *Consulum*, *Olympionicarum*, atque *Pythionicarum* nomina singulis Olympicis annis res ab Atheniensi Populo praeclarissime gestas, hoc est illustriora Atticae Historiae capita; brevissime memoravi, simulque varios temporum characteres exposui, quorum praesidio res, ac historia illa Olympicis annis illis tribuenda videatur! Ac fusius quidem, longeque uberius haec altera Fastorum Atticorum pars exponi facile potuisset; ubi nem-

nempe vel singula Atheniensium gesta complecti, vel prolixius illa ex Historicis exscribere libuisset. Quum vero non plenam uberemque Atheniensium Historiam contexere, sed *Fastos Atticos* concinnare decreverim, parcius haec ipsa indicanda, vel delibanda potius existimavi; quum facile ex Herodoto, Thucydide, Diodoro, vel ex Historicis aliis, quos ubique indicavi, plena atque accurata rerum illarum historia hauriri possit. Ea vero de caussa non Atheniensium modo, sed interdum etiam Spartanorum, Phocensium, Thebanorum, aliorumque Graecorum gesta, consilia, casus, pugnas, discrimina complecti, vel indicare volui, quod illa cum Attica Historia, vel Atheniensi Populo arctissime coniungerentur, plurimusque splendor Atticae Historiae ex gestis illis accederet. Quod si fortasse primis praesertim Olympicis annis, in quibus rariora, vel nulla fere Atticae Historiae capita, vel monimenta suppeterent, extera memoravi, id consulto solum praestavi; ut nempe Olympiadum series concinnior, temporumque dispositio accuratior haberetur.

Denique, ne minutiora ego persequar, quae variis in locis opportune protuli, in Fastis ipsis ita Philosophos, Poëtas, Oratores, ceterosqne tum pacis, tum militiae artibus illustres viros memoravi, ut in ipsorum aetate subtilius definienda novam, neque inutilem fortasse operam collocaverim. Itaque singulis fere Olympicis annis exposui quis ex illustribus Viris illis Athenis floruerit, aut in lucem editus sit, aut a vivis excesserit: quo plane fieri oportuit, ut haec etiam Literariae Historiae pars paullo accuratius, nisi mea me fallit opinio, ac diligentius pertractata a me fuerit, quam in Historicis, aut

Scriptoribus aliis haberi consueverit. Exemplo sane esse poterit natalis Demosthenis Olympias, Olympiadis annus, annique mensis, quae hactenus obscura, ac incerta fuisse conspicimus. Ita Pindari nativitas, Platonis ortus, ac obitus, Epimenidis mors, aliaque id genus plurima, quae miris ambagibus apud veteres, recentioresque Scriptores implexa fuerant, perspicuis certisque characteribus definiuntur, eique anno Olympico adscribuntur, quo certe contigerant. Quamvis autem nobiliores solum Atticos heroas memorandos susceperim, quorum aetas aliqua ratione perspecta fuerat; aliquando tamen exteros etiam, vel Graecos alios memoravi; quum ex ipsorum aetate Atheniensis cuiusdam civis aetas inferri posset; eiusque memoria cum Atticis rebus conferri, ipsisque merito coniungi posset; ut in Periandri, Pittaci, Aesopi, Pythagorae, Epimenidis, aliorumque historia observabitur; idque propemodum in caussa fuit ut Cyri, Croesi, Darii, Xersis, Dionysii, Alexandri, aliorumque regum initia, vel tempora subinde adiecerim: quod nempe ex ipsorum aetate rite constituta plurima ad Fastos Atticos spectantia perspicue deducerentur. Ceterum haec omnia ea perenni constantique methodo sum prosequutus, ut si in recensendis Atheniensium gestis, variisque Scriptorum testimoniis opportune proferendis locus aliquis occurreret, in quo vel Scriptoris sententia refelli, vel obscurus Historici textus exponi, vel vitiatus interdum, depravatusque locus sanari, corrigi, suppleriqne posset, id accurate praestarem. Ita nimirum Fastorum series utilior futura videbatur; ac nova quoque voluptas Lectorum animis ingeri fortasse poterat, si non modo rerum ab Atheniensibus gesta-

ſtarum ſeriem perſpicuis Veterum teſtimoniis confirmatam inſpiceret; verum etiam teſtimonia ipſa ſubtilius expoſita, ac illuſtrata reperiret.

§. III.

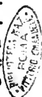
Varii temporum characteres, aut notae, quae in Faſtis Atticis adhibentur.

QUum prolixa quaedam hiſtoria, rerumque geſtarum ſeries tum demum concinna, accurata, ac perſpicua maxime ſit futura quum rerum ipſarum ſingulae ad ſua tempora referantur, adeoque rebus ipſis, quae narrandae fuerint, perſpicuae quaedam atque indubiae temporum notae adiectae ſint, univerſam hanc *Faſtorum Atticorum* ſeriem ita contexendam ſuſcepi, ut ſingulis annis varios temporum characteres, hoc eſt *Periodi Iulianae*, *Olympiadum*, *Romae Conditae* annos, ſimulque *Magiſtratuum* Romanorum, atque Athenienſium *Archontum* nomina adiecerim, quibus annus ille a ceteris omnibus accuratiſſime diſtingueretur. Itaque, ut haec Hiſtoriae praeſidia clariora fiant, e re futurum putaverim, ſi de variis eiuſmodi characteribus, annorumque notis in ipſo fere Operis limine breviſſime diſſeram; ut perſpicue nimirum ab Adoleſcentibus Hiſtoriae Graecae cultoribus intelligatur quid *Periodi Iulianae*, quid *Olympiadis* nomine deſignetur; qua methodo anni ab *Vrbe* Roma *Condita* numerentur; qua demum ratione Athenienſium *Archontum*, vel Romanorum *Magiſtratuum* nomina cum Per. Iul., vel Olympicis, vel Vrbis Conditae annis conferri, committique debeant.

 At-

Atque, ut a *Iuliana Periodo* exordiar, quam Iosephus Scaliger maximo Chronologiae bono feliciter excogitavit, illa 7980. annorum seriem complectitur, quorum quilibet certis quibusdam Cyclorum notis, aut numeris ita insignitur, ut annus ille cum altero confundi non possit. Quum enim Chronologi pro vario hebdomadis die, quo subinde civilis aliquis Romanus annus incipiat, Cyclum quemdam excogitaverint, qui 28. Solares annos complecti debet, ut ipso iam peracto civilis annus ab eodem hebdomadae die exordiatur, simulque eadem, ut aiunt, *Literarum Dominicalium* series recurrat, perspicue apparet quemlibet datum annum, si retrograda serie ad superiora tempora ascendatur, in eiusmodi 28. annorum serie, vel *Solari Cyclo*, certum aliquem distinctumque locum, aut numerum occupare; ut proinde annus iste ex. gr. quem agimus 1751, in Solari *Cyclo* 24. esse debeat, idemque prorsus numerus 24. anno 1723. convenire debuerit. Ita quoque, quum pro Lunae, Solisque Periodis, sive Lunaribus, Solaribusque annis invicem committendis Cyclus alter inventus fuerit, qui *Decemnovalis*, vel *Lunaris*, vel *Aureus Numerus* appellatur, atque 19. Solares annos complectitur, quilibet datus annus suo distinctoque numero in eiusmodi Lunari Cyclo insigniri debet; ut hic idem annus 1751. in Decennovali Cyclo 4. habeatur; quemadmodum prorsus hoc ipso Aureo numero 4. annus etiam 1732. insignitus erat. Denique, quum Periodus alia, vel 15. annorum Cyclus inventus fuerit, qui *Indictionum* series vocatur, quilibet civilis annus ex eiusmodi Cycli lege certo quodam Indictionis numero notari debet; ut annus hic 1751. in Indictionum serie 8. locum occupet, iti-

itidemque 8. Indictionis numero annus etiam 1736. insigniri debuit. Quamvis autem trium eiusmodi Cyclorum cardo, sive principium ex solo Chronologorum, vel Principum, vel Scriptorum arbitrio constitutum fuerit, ut in ipsis *Chronologiae*, vel *Kalendarii* Elementis demonstratur, iis tamen Cyclis semel receptis quilibet civilis annus tribus quibusdam eiusmodi Cyclorum numeris veluti characteribus exornatur; quemadmodum prorsus annum hunc 1751. tribus Cyclis 24. 4. 8. insignitum esse iam diximus. Ac licet post 28. annorum spatium civilis annus alter sit rediturus, hoc est 1779. qui eodem ipso Solari Cyclo, sive numero 24. notandus erit, illi tamen neque Aureus Numerus 4. neque Indictio 8. convenire poterit; quum Aureus quidem numerus 4. post 19. annos, Indictio vero 8. post 15. annos sit reditura; idemque de antiquioribus etiam annis intelligi debet, si retrograda serie superiorum annorum Cycli explorentur. Itaque, ut facili, perspicuaque ratione in Kalendario demonstratur, nullus omnino civilis annus inveniri unquam poterit, cui tres illi Cyclorum numeri 24. 4. 8. simul coniuncti convenire possint, priusquam integra 7980. annorum series, atque Periodus peracta fuerit, quae ex tribus Cyclis integris, Solari nimirum 28., Lunari 19., Indictionis 15. invicem multiplicatis exoritur. Hinc annus ille, qui tribus eiusmodi Cyclorum numeris 24. 4. 8. insignitur, peculiarem quemdam certumque situm in integra 7980. annorum serie, hoc est *Iuliana Periodo*, occupabit; eiusque numerus is esse debet, qui si per 28. dividatur, relinquat 24. si per 19. divisus sit, relinquatur 4., denique si divisio per 15. fiat, 8. residuum oriatur. Eiusmodi certe nu-

me-

merus, aut annus ex Periodi Iulianae legibus esse deberet 6464. cui soli tres illi Cyclorum numeri 24. 4. 8. conveniunt; adeoque annus iste 1751. in Iuliana Periodo 6464. certissime censendus erit; cumque annus alter iisdem Cyclis, vel Cyclorum numeris insignitus in universa annorum 7980. Periodo reperiri non possit, annus ille 6464. a ceteris annis omnibus indubio certoque charactere distinguetur. Exinde vero maxima, ac mira prorsus utilitas inferri poterit, quae in designandis annis in hac Iuliana Periodo reperitur. Vbi nempe quidpiam anno quodam P. I. contigisse dicitur, ita res illa certo cuidam anno illigatur, ut alteri convenire, vel adscribi non possit; & quemadmodum tres Cyclorum numeri 24. 4. 8. una simul coniuncti alteri, quam anno P. I. 6464. & 1751. a Christo nato convenire nequeunt, ita numerus 6464. in Per. Iul. annum alium exprimere, vel designare non poterit, quam 1751. qui tribus eiusmodi Cyclorum numeris insignitur. Altera vero longeque maior utilitas, atque praestantia exinde deduci debet, quod in Aeris aliis, hoc est in ceteris omnibus annorum supputandorum rationibus, annorum numerus a remoto quodam termino veluti cardine deducatur, cuius antiquitas, atque distantia plerumque obscura vel incerta esse debet, quum in illa definienda principes ipsi Chronologi plerumque dissideant; adeoque ambiguum plane incertumque sit quot anni ab initio illo ad haec tempora, sive praesentem annum fluxerint. Ita, si dixerim Socratem anno Vrbis Romae conditae 354. obiisse, incertum supererit quot a Socratis morte anni ad haec usque tempora intercesserint, quum Romae originem alii antiquiorem, alii recentiorem faciant; annusque iste 1751. ab aliis 2504. ab aliis 2498. ab V. C. numeretur; idem-

que

que annus ab V.C. 354. ab aliis cum 1. Oly. XCV. ab aliis cum 3. Oly. XCVI. conferatur. Sin vero dixerim Socratem anno Per. Iul. 4314. obiisse, repente certoque intelligetur ab emortuali ipsius anno ad annum hunc, qui in Iuliana Periodo 6464. numeratur, 2150. annos fluxisse. Siquidem Iuliana haec Periodus veluti a nostris ipsis temporibus, hoc est a cardine indubio certoque, exorditur; retroque gradiendo ad superiores annos ascendit, annosque singulos iis characteribus insignit, qui neque a variis Chronologorum sententiis pendere debeant, neque ambigui, vel controversi esse possint, sed ab omnibus omnino Scriptoribus admittuntur; ut quemadmodum nempe Scriptores omnes huic anno 1751. Cyclum Solis 24. Lunae 4. Indictionis 8. tribuunt, ita quoque annum hunc non alium, quam 6464. in Iulianda Periodo nominandum esse conveniant; cum tamen ipsum ab V. C. alii 2504. alii 2503. alii 2502. alii 2498. dicendum esse arbitrentur. Postrema denique Iulianae Periodi utilitas haec esse debet, quod illa *Iulianis* annis componitur, iis nimirum, qui iuxta *Iulii* Caesaris legem a Kalendis Ianuariis exordiuntur, integrisque 365. diebus, horisque 6. ita componuntur, ut *quarto* quolibet anno dies una ex 6. horis illis conflata numeranda, ceterisque 365. diebus adiungenda sit. Itaque, licet anni Olympici lunares essent, atque a novilunio circa aestivum solstitium inciperent, Urbis Romae conditae a Palilibus, sive a die IX. Kal. Maias, Macedonum anni ab autumnali aequinoctio exordirentur, Iulianus tamen annus ambitu suo singula haec annorum initia complectitur; hoc est Olympici cuiuslibet, vel Romae Conditae anni principium cum anno quodam

Iulia-

Iulianae Periodi facile committi poterit. Quae quum ita sint, singulis annis illis, quorum series ac Historia in Fastis Atticis exponi debet, *Periodi Iulianae* numerum ipsi respondentem adscripsi, primisque Olympiadum annis semper exposui cuinam anno P. I. Olympicus ille respondeat, cuius Historiam resque in ipso peractas memorandas susceperam.

Quod autem ad Olympicos annos attinet, quos ubique una cum P. I. annis adscripsi, hoc est antiquissimam Olympiadum Epocham, quam Graeciae Historici in rerum gestarum temporibus exprimendis ubique fere usurparunt, haec ab Olympicis Ludis illis veluti cardine deduci debet, in quibus Coroebus Eleus *stadio* victoriam obtinuit; ut proinde Olympias illa, qua Coroebus victor excessit, omnium *prima* haberi vel numerari consuevererit, quamvis 28. Olympiades aliae iam praecessissent postquam Iphitus Olympicos Ludos ab Herculis aetate intermissos instauraverat. Eiusmodi vero Ludi, saltem a Coroębi aetate, primaque Olympiade numerata, *quadriennio* quolibet absoluto, sive ineunte *quinquennio* redire, vel instaurari solebant; ut circa solstitium aestivum, hoc est 11. Hecatombaeonis Attici die ceterisque mox insequutis certamina committerentur, ac 16. eiusdem die de victoribus decerneretur; adeoque Ludi ipsi fere in Hecatombaeonis Attici medium, vel plenilunium inciderent. Olympicus autem Agon, quo Coroebus palmam obtinuit, et a quo veluti cardine Olympiades alias, sive annos Olympicos numeratos esse iam diximus, in annum Per. Iul. 3938. incurrit, ut perspicuis, certisque rationibus Scaliger, Petavius, Dovellus accuratissime demonstrarunt. Itaque *secun-*

cun-

cunda Olympias aestate anni Per. Iul. 3942. celebrari debuit, iterumque solaribus *quatuor* annis absolutis *tertia* Olympias anno P. I. 3946. instaurata fuit. Quamvis enim civiles Romanorum anni, quibus Iulianam Periodum constare diximus, *solares* essent, adeoque 365. sive *quarto* quolibet anno 366. dies complecterentur, Elidensium vero, aliorumque Graecorum annus *lunaris* esset, ideoque 354. diebus constaret; lunares tamen anni *embolimis* subinde mensibus opportune adiectis cum solaribus ipsis tandem conferri, ipsosque aequare consueverant; ut fusius & accuratius alibi (1) demonstravi. Ceterum, quod huius est loci, si primus Olympicus Agon aestate medioque fere anno Per. Iul. 3938. celebratus fuit, adeoque 3937. anni in Iuliana Periodo numerati iam fuerant, antequam Olympiades, vel Olympicorum annorum series inciperet, dato quolibet Olympiadis alicuius anno deprehendi poterit cuinam anno Per. Iul. responderit, si Olympiades ipsae in *quadriennia* resolvantur, numerusque inde exortus cum annis 3937. P. I. qui primum Olympiorum Agonem, primumque Olympicum annum praecesserant, coniungatur. Ita 1. Olymp. LXXXVII. annus, quo Peloponnesiacum bellum incepit, erit 345. Olympicus. Etenim 86. Olympiades annos 344. conficiunt, quibus annus 1. proximae, ac insequentis Olympiadis adiungi debet. Ergo, si numero 345. numerus alius 3937. adiungatur, habebitur annus Per. Iul. 4282. in quem 1. Olymp LXXXVII., adeoque belli principium inciderit. Ita vicissim, si inquiratur cuinam anno Olympico datus annus Per. Iul. 4390. responderit,

Part. II Tom. I. d quo

(1) Tom. I. pag. 106.

quo Alexander Macedo e vivis excessit, ex illo numerus 3937. auferri debet, numerusque superstes 453. per 4. dividatur. Siquidem numerus 113. inde resultans ostendet 113. Olympiadas absolutas esse; quumque peracta divisione annus 1. supersit, perspicuum fiet annum Per. Iul. 4390. una cum *primo* Olymp. CXIV. concurrisse. Denique, quum primus vulgaris Aerae Christianae annus, in qua annus iste, quo scribimus, 1751. numeratur, cum exeunte anno 4. Olym. CXCIV., adeoque Olympico anno 776. concurrerit, facile Olympicus annus, quicumque fuerit cum anno Christianae Aerae sibi respondente conferri poterit; sicuti vicissim facile inveniri poterit Olympicus annus, cui datus annus Aerae Christianae responderit.

Quod si fortasse cui libeat annos a *Troia diruta* computare, sive Olympicos annos cum annis a Troiae excidio numeratis conferre, is observare facile poterit quod *primus* Olympicus annus in annum a Troia diruta 408. ex optima Diodori hypothesi concurrit; adeoqne Olympicis annis anni integri 407. adiungendi forent, quibus Troiae excidium *primum* Olympicum annum praecessit, ut inferius ostendetur.

Quemadmodum vero Graeci Scriptores rei alicuius gestae tempus Olympicis annis indicare consueverant, ubi nempe et Olympiadem, et Olympiadis eius annum exprimebant, quo gesta illa fuerit; ita quoque frequentissime annos ipsos solo Magistratuum nomine, veluti charactere designabant, qui supremam apud illos dignitatem obtinebant; adeoque Magistratus *Eponymi* dicebantur quod annis illis, quibus imperabant, nomen imponerent,

ipso-

ipſoſque a ceteris annis aliis diſtinguerent. Ita Thucydides Peloponneſiacum bellum *Pythodori* Athenienſis Archontis anno exarſiſſe dicit; eoque charactere annum 1. Olymp. LXXXVII. perſpicue deſignavit: quod nimirum ex Faſtis ipſis, quos Athenienſes conſulere, et obſervare poterant, perſpectiſſimum foret Pythodorum illum non alio, quam 1. Olym. LXXXVII. anno imperaſſe. Quinetiam interdum Thucydides ipſe, aliique Hiſtorici, ut Olympiadem quamdam exprimerent, ſolum *Olympionicae* nomen expreſſere, eius nempe, qui Olympiade illa palmam retulerat: quod nimirum ex Olympionicarum ſerie ubique apud Graecos perſpecta repente intelligi deprehendique poſſet quanam Olympiade athleta ille palmam retulerat. Ita Thucydides foederibus, induciis, pactiſque inter Graecos ſancitis interdum *Ephori* nomen adiecit; quod nimirum civiles Laconum anni ſolo *Eponymi Ephori* nomine diſtinguerentur. Interdum etiam Argivae Iunonis Sacerdotes, earumque annum indicavit; quod nimirum Sacerdotes illae ita apud Argivos tempora deſignarent, ut expreſſo ipſarum anno facile etiam Olympicus annus agnoſceretur. Ita Soranus in Hippocratis Vita teſtatur ipſum Agriadae Archontis anno in lucem prodiiſſe; quod Coi civiles annos Archontis Eponymi nomine diſtinguere, vel deſignare conſueverint: quod facile pluribus exemplis aliis, de variis, omnibuſque fere Graeciae Populis oſtendi poſſet. Quo tamen loco obſervari plurimum debet quod, quamvis nationes omnes in hoc conſpirarent, ut civiles annos Archontum Prytanum, Sacerdotum, Scribarum &c. nomine, veluti nota, diſtinguerent; civiles tamen annos non

ab uno eodemque solaris annis cardine, sed a diverso potius, exordiebantur; ut proinde Archontes Eponymi Athenis prius a solstitio hiberno, mox ab aestivo; Thebani ab hiberno semper inceperint: quod accurate suis in locis exposui ubi de civilibus Graecorum annis, eorumque cardine disputavi (1). Quandoquidem vero non Graecorum omnium, sed Atheniensium, Fastos contexendos suscepi, illud unum mihi propositum, meliorique quo poterat ordine, studio, ac diligentia praestandum fuerat, ut Archontes omnes, quos a Graecis, Latinisque Scriptoribus memoratos invenissem, iis Olympicis annis adscriberem, quibus illi imperarunt; ut proinde proposito Archontis alicuius nomine repente cognosceretur quo Olympico anno is imperaverit; adeoque qua Olympiade, et Olympiadis eius anno historia quaedam eius Archontis nomine insignita contigerit. Quod enim ad *Archontici* anni initium attinet, adeoque methodum, qua Archon quilibet ad Olympicum annum referri debeat, id accurate inferius indicabitur, ubi perspicue certoque demonstratum fuerit *Archonticos* annos usque ad annum 1. Olymp. LXXXVII. a solstitio hiberno, adeoque Gamelione Attico, Romanoque Ianuario incepisse; exinde vero ab aestivo solstitio, sive Hecatombaeone Attico, Romanoque Sextili una cum *Olympicis* annis processisse. Itaque antiquis iis temporibus, primisque 86. Olympiadibus Archonticus, ac civilis Atheniensium annus una fere cum Periodi Iulianae annis coniungebatur, parique propemodum gradu cum iis procedebat; at anno 1. Olympiadis LXXXVII. ceterisque mox insequutis quili-

bet

(1) Tomo II. pag. 389.

bet Archonticus annus cum duobus Iul. Per. annis ita concurrebat, ut quilibet datus annus poſtremos ſex unius, totidemque primos alterius Archontici annis menſes occuparet. Sed haec opportunius, et accuratius etiam oſtendentur ubi ſingula expreſſa iam fuerint, quae de tertia Epocha, anniſque ab Vrbe Roma Condita numeratis dicenda nobis occurrunt.

Atque illud in primis obſervari facile poterit quod in ſuperioribus quidem Epochis explicandis, ipſarumque cardine, ſive principio rite aſſignando Scriptores omnes, atque Cronologi mire conſpirant, in tertia tamen hac Epocha definienda, hoc eſt in annis ab Vrbe Roma Condita numerandis, maxima opinionum varietas obſervatur; quum Epochae illus cardo, Romaeque Vrbis origo ab Hiſtoricis aliis antiquior, recentior ab aliis aſſeratur; ut proinde a variis Faſtorum Scriptoribus *primus* ille V. C. annus ad varios Olympiadum, aut P. I. annos referatur. Etenim Fabius Pictor antiquiſſimus Romanorum Hiſtoricus, quippequi Belli Punici II. initio floruit, Vrbem ipſam exeunte anno 1. Olym. VIII. conditam eſſe putavit; ut proinde primus eiusdem annus cum anno $\frac{1}{2}$. Olymp. VIII. ſive cum 3966. P. I. concurreret. Polybius proxime Fabio recentior id exeunte anno 2. Olymp. VII. contigiſſe voluit; unde *primum* ipſius annum cum anno $\frac{2}{3}$. Olympiadis VII., adeoque 3963. Per. Iul. commiſit. Verrius Flaccus, qui Auguſti Caeſaris aetate Capitolinos Faſtos adhuc Romae ſuperſtites, Marmorique inſcriptos compoſuit, Vrbem Romam exeunte anno 4. Olymp. VI. conditam eſſe ſupponit; ut proinde *primus* ipſius annus in Verri hypotheſi cum $\frac{4}{1}$. Olymp. VII. hoc eſt cum 3961. Per. Iul.

Iul. concurrat. Cato vero Romae originem exeunti anno 1. Olymp. VII. adscripsit; adeoque in ipsius hypothesi *primus* V. C. annus cum anno ½. Olym. VII. concurrit. Denique Varro, qui omnium postremus originem illam exploravit, Romanam Vrbem *Palilibus*, hoc est XI. Kal. Maias, sive 20. Aprilis die, exeunte anno 3. Olympiadis VI. conditam esse putavit; ut proinde *primus* ipsius annus maxima primaque sui parte cum anno ¾. eius Olympiadis, adeoque anno P. I. 3960. ex Varronis hypothesi coniungatur. Vnde vero dissensus ille profluxerit facile intelligi ostendique potest, si observetur quod Fabii, Polybii, Flacci, Catonis, Varronisque temporibus Consulum, ac Magistratuum Romanorum series ab anno ½. Olymp. CXX. usque ad ipsorum aetatem integra, perspecta, ac explorata fuerat, eademque prorsus Consulum, vel annuorum Magistratuum nomina in Fastis omnibus occurrebant. Sin vero ab anno illo ad superiora tempora Vrbisque originem ascenderetur, in Consulum, ac Magistratuum numero, Regumque aetate varietas quaedam, atque perplexitas offendebatur; ut proinde Varro ex. gr. Consules quosdam, annuosque Magistratus invenerit, qui ab aliis Fastorum Scriptoribus ommissi fuerant; quosdam vicissim Magistratus annuos, ipsorumque annum expungendum esse putaverit, qui a Fastis aliis admittebatur.

Hinc Varro primam Vrbis originem, Epochaeque initium novis annis illis opportune insertis paullo ab aetate sua remotius, vel antiquius ostendit, quam a ceteris admitteretur; ii vicissim, qui plures paucioresque ex Consulibus, vel annuis Magistratibus illis ommiserant, originem ipsam paullo re-

lo recentiorem admiserint. Ita, quum Verrius Flaccus in Capitolinis Fastis Tarquinio Prisco non 38. sed solum 37. regni annos concesserit, ipsius Epocha, si cum Varroniana conferatur, *anno* unico ipsa contractior esse debet; adeoque Romae origo, quae a Varrone exeunti anno 3. Olymp. VI. tribuitur, a Verrio, sive Capitolinis Fastis exeunti anno 4. concedi debet.

In Catonis Fastis, in quibus annus ille 38. Tarquinii Prisci numeratur, tres *annuae* Dictaturae dissimulatae fuerant, quas Varro anno suo 430. 445. 452. inserendas putavit; adeoque Catonis Aera *tribus* integris annis Varroniana contractior, sive recentior esse deberet. Sed, quum vicissim Cato Decemviris, qui anno 4. Olymp. LXXXII. instituti fuerant, non *duos* solum, ut Varro, sed *tres* integros annos concesserit, si *tertius* ille Decemvirorum annus cum Varrone expungatur, Catonis Aera *biennio* solum Varroniana contractior, sive posterior est futura; ut proinde Romae origo in Catonis Epocha ad exeuntem annum 1. Olymp. VII. referatur.

Polybius 38. Tarquinii annum, Verrii instar, ommisit; simulque, ut Cato, tres annuas Dictaturas praeteriit. Itaque ipsius Aera *quadriennio* integro Varroniana brevior, ac posterior esset. Verum, quum ipse quoque *tertium* Decemvirorum annum, Catonis instar agnoverit, quem Varro prorsus expunxit, Polybii series *triennio* solo a Varroniana aberrabit; adeoque Romae origo ex Polybii hypothesi exeunti anno 2. Olymp. VII. adscribenda erit.

Denique Fabius Pictor non modo 38. Tarquinii annum, ac tres Dictaturas annuas aliorum instar

ſtar omiſit ; verum etiam *annum* illum praeteriit, qui veluti Anarchiae *quintus* in Varronis ſerie recenſetur , atque ab ipſo veluti 383. ab V. C. numeratur ; ſimulque annos illos , qui a Varrone veluti 447. & 448. recipiuntur , atque a Livio quoque veluti ſuſpecti habiti fuerant. Itaque Fabii ſeries *ſeptem* integris annis Varroniana contractior eſſe debuerat , ut Cenſorinus (1) obſervavit ; ſed , quum ipſe quoque *tertium* Decemviris annum a Varrone expunctum admiſerit , Fabiana Aera *ſexennio* ſolum a Varronis Epocha diſſidebit ; adeoque in Fabiana hypotheſi Vrbs Roma exeunte anno 1. Olymp. VIII. condita cenſeri debet .

Exinde vero manifeſtiſſime apparet quod in Verrii Flacci , Polybii , & Fabii ſententia , qui 38. Tarquinii annum ommiſerant, primi Conſules , qui poſt *Regifugium* , vel exactos imperio Reges , inſtituti ſunt, anno Vrbis Cond. 244. adſcribi debent , quum in Varronis tamen, & Catonis etiam hypotheſi , quorum uterque annum illum agnovit , primi Conſules anno V. C. 245. repente poſt *regifugium* , quod V. Kal. Martias contigerat , inierint ; quamvis annus ille 245. a Varrone cum anno $\frac{3}{4}$. Olymp. LXVII. a Catone vero cum $\frac{1}{2}$. Olymp. LXVIII. coniungeretur , idemque *biennii* diſſidium iuxta Varronis & Catonis hypotheſim in Conſulum annis ad Olympicos referendis conſtanter ubique ſervatur ; ut proinde annus $\frac{1}{2}$. Olymp. LXXXII. quo *Decemviri* iniere , in Varronis Epocha 303. in Catoniana vero 301. ab V. C. haberetur . Deinde vero , quum Catoniani *tertium* Decemvirorum annum Varroni ommiſſum adiecerint, proximorum Conſulum

(1) De die Natal. c. 21,

lum ſitus ad Olympicos annos relatus in Catonis ſerie *unico* ſolum anno ipſorum ſitu Varroniano poſterior erit; annoque demum 454. ob *tres* Dictaturas a Catonianis ommiſſas, iterum Catonis Epocha, Conſulumque ſitus ad Olympicos annos relatus a Varroniano ſitu *biennio* aberrabit; ut proinde annus $\frac{4}{2}$. Oly. CXX. quo *M. Tullius Paetinus & T. Manlius Torquatus* Conſules fuerunt, a Varrone quidem 455., in Capitolinis Faſtis 454., a Catone vero 453. ab V. C. numeretur; ſed Conſules tamen illi, ceterique omnes pone ſequentes ad unum eumdemque Olympicum annum in utraque hypotheſi referantur.

Quemadmodum vero principes illi Faſtorum Scriptores in Vrbis origine definienda, adeoque Conſularibus annis cum Olympiadum annis una committendis diſſedere; ita quoque tum Graeci, tum Latini Scriptores hac in parte diſſidere conſpiciuntur; quippe qui vel uni, vel alteri potius ex ſententiis illis inſtiterint. Ita Livius ubique fere Catonis Epocham ſequitur; licet aliquando Fabio Pictori adhaeſerit, ut accuratiſſime demonſtrat Dodvellus (1). Cicero Solino teſte familiaris, amicique ſui Varronis ſententiam amplectitur. Varronis Epocha ubique fere a Plinio recepta fuit; ut quum annum V. C. 170. cum 4. Olymp. XLVIII. committit (2); quod in ſola Varronis Epocha ſalvari poteſt, in qua annus ille cum 4. eius Olympiadis anno *exeunte*, ac *ineunte* 1. Olymp. IL. concurrit. Quod ſi quamlibet Aeram aliam elegeris, in qua Romae origo paullo recentior ſupponitur, ſemper annus ille ab V. C. 170. anno 4. Olymp. XLVIII.

(1) Differt. X. ſect. 73. (2) Lib. II. c. 12.

posterior esse debebit; adeoque cum illo committi non poterit. Itaque fallitur Harduinus, qui Plinium Dionysianae, sive Catonianae Epochae assertorem facit; quamvis aliquando Plinius Catonianam hanc Epocham usurpaverit. Ita Gellius ubique fere Varronem sequitur; quamvis interdum ex Polybii hypothesi tempora designaverit. Denique Cornelius Nepos, licet Varrone recentior, Polybii sententiam amplexus erat, ut testatur Solinus (1). Denique Dionysius Halicarnasseus ubique Catonianam Epocham constantissime sequitur, ut contra Scaligerum (2), & Petavium (3) ostendit Dodvellus (4). Quamvis enim Scaliger, ac Petavius nonnulla Dionysii loca protulerint, in quibus ille Capitolinos Fastos sequi, annoque *unico* a Varronis Epocha diffidere videtur; illa tamen Dodvellus ita feliciter explicavit, ut in iis a Dionysio peccatum ostenderit. Sic certe ille fallitur ubi *primum* Charopis Archontis annum cum anno 1. Olymp. VII. coniungit: quod in sola Varronis hypothesi verificatur. Fallitur etiam, sibique non constat ubi Romam 432. annis post Ilii cladem conditam esse putavit (5); cum ex aliis ipsius rationibus id anno potius 433. contigerit. Quod si ambigua & vitiata haec loca seponantur, atque Dionysii sententia ex pluribus locis aliis (6) inferatur, perspicuum fiet Scriptorem illum non *Capitolinae*, sed *Catonianae* solum sententiae ubique institisse.

Haec autem Ephocarum varietas, sive variae Historicorum hypotheses accuratissime observari debent

(1) Cap. 2. (2) De Emend. Temp. Lib. V. (3) De Doctr. Temp Lib. IX. c. 46. (4) Appar. ad Chron Dionys. §. 4. (5) Libr. I. num. 71. (6) Libr. I. num. 71. 74. 75. & Libr. II. n. 2.

bent, ut ipsorum testimonia rite inter sese conferri possint, atque dissidium illud dirimi, quod alioquin in exprimendo rei alicuius tempore inter varios Historicos haberetur. Sic, ut exemplo res clarior fiat, Dionysius asserit Vrbem Romam anno 1. Olymp. VII. conditam esse, annumque illum cum *primo* Charopis Atheniensis Archontis anno coniungit, ut ad annum illum observabitur. Et tamen annus ille Romuli regis, Vrbisque *secundus* a me vocabitur: quod nimirum Dionysius ea ex Catonis hypothesi ad annum 1. Olymp. VII. revocaverit, quae in Varronis hypothesi ad 3. Olymp. VI. referenda fuerant. Ita semel iterumque dicit Dionysius *primos* Consules iniisse anno 1. Olymp. LXVIII. quo *Isagoras* Athenis Archon erat, & *Ischomachus* Crotoniata *stadio* Olymp. vicerat. At ex eiusmodi Dionysii loco id quidem perspicue certoque inferri debet, quod Isagoras Athenis Archon anno 1. Oly. LXVIII. imperavit, ac Ischomachus ille palmam obtinuit; at in Varronis hypothesi Consules illi *biennio* antiquiores esse, adeoque ad annum $\frac{3}{4}$. Olymp. LXVIII. referri debebunt. Itaque ex Dionysio verus quidem Archontum, ac Olympionicarum situs in Olympicis annis inferri poterit; at, si Varronis Epocha eligatur, Consulum situs *biennio* semper posterior a Dionysio designabitur. Hinc ubi in Fastis Atticis mox contexendis Dionysii testimonia proferentur, siquis Consules a Dionysio memoratos, & Olympico cuidam anno tributos, sive cum Atheniensium Archonte quodam coniunctos, a Consulibus illis diffidere conspexerit; quos ego veluti Olympico anno illo imperantes, unaque cum Archonte ipso committen-

dos expressi; id ex sola hypothesum varietate, sive discrimine natum intelliget: quum Dionysius Catonianam, Varronianam ego selegerim. Quaecumque vero de Dionysio observavi, de ceteris etiam vel Polybii, vel Livii, vel Gellii, vel Ciceronis locis intelligi poterunt.

Neque in veteribus solum Historicis, sed in recentioribus etiam Fastorum Scriptoribus haec ipsa varietas accuratissime spectari debet; quum ipsi quoque varias omnino vias institerint, hoc est diversae Veterum sententiae adhaeserint. Ita, ne de Polybii, ac Fabii sententia loquar, quae nullos propemodum assertores habet, Cuspinianus, Pighius, Sigonius, Almelovenius Dionysii Epocham sequuntur; eamque plurimi cum Capitolina confundunt; quum Dionysius ipse, quamvis *primum* V. C. annum cum 1. Olymp. VII. commiserit, Romam tamen alicubi exeunte anno 4. Olymp. VI. conditam innuere videatur. Panvinius vero, Bucherius, Vsserius, Petavius, Norisius, Dodvellus, aliique Chronologorum principes Varronis hypothesim amplectuntur. Ac certe quidem Varronis sententiam ceteris omnibus accuratiorem optimamque esse oportere Petavius (1), ac Dodvellus (2) plurimis certisque argumentis accuratissime demonstrarunt; quamvis illustre exemplum, & argumentum illud, quod ex celebri Ciceronis loco de mortuali Platonis anno protulerat Dodvellus, omnino falsum esse demonstraverim ubi de Platonis itinere Tarentum, eiusque morte disputavi. Itaque in digerendis Atheniensium temporibus, Romanisque Consulibus una cum Olympicis annis, adeoque Eponymis Atheniensi-

(1) Doctr. Temp. Lib. IX. c. 50. (2) Differt. X. sect. 80.

ensium Archontibus committendis ubique mihi Varronianam Epocham amplectendam esse putavi. Quum vero civilis Romanorum annus Kalendis Ianuariis inire concipiatur, & Olympicus annus circa aestivum solstitium, ut antea diximus, exordiretur, quilibet annus ab V. C. condita numeratus cum duobus Olympicis annis ita concurrit, ut postremos fere *septem* unius Olympici menses, prioresque *quinque* alterius sequentis complectatur. Hinc dimidiatos illos Olympiadum annos anno cuidam Romano, vel Per. Iul. respondentes expressi; ut repente intelligi posset quinam Olympicus annus in dato quodam civili Romanorum anno desinere, vel inire deberet. Id autem in *primis* solum cuiuslibet Olympiadis annis adnotavi. Facile nimirum pro Olympicis annis aliis mox insequutis calculus iniri poterit; quin etiam perspicua quadam constantique regula, dato quolibet Olympiadis alicuius anno, facile deprehendi poterit cuinam civili Romanorum anno Olympicus ille responderit; sicuti vicissim datus annus ab V. C. facile ad Olympicum annum sibi respondentem referri poterit. Quum enim Vrbs Roma exeunte anno 3. Olympiadis VI., hoc est exeunte fere 23. Olympico anno condita fuerit, primus V. C. annus cum 23. Olympico iam exeunte concurret. Itaque, si quaeratur cuinam Olympico anno datus annus V. C. ex. gr. 245. responderit, huic anno 245. anni 22. Olympici adiungi debent, quibus Olympiadum Epocha V. C. Aeram praecessit; tum integra annorum 245. & 22. summa, hoc est numerus 267. per 4. dividi debet; indeque 66. integra *quadriennia*, sive Olympiades prodibunt, ac *tres* insuper anni supererunt

runt, qui, quum ad Olympiadem proxime insequentem LXVII. spectare debeant, perspicue ostendunt annum ab V. C. 245. cum anno 3. Olymp. LXVII. concurrere. Si vicissim, dato anno 3. Olymp. LXVII. inquiratur cuinam anno V. C. Olympicus ille responderit, integrae Olympiades LXVI. per 4. multiplicentur, annisque 264. inde exortis *tres* Olympiadis inchoatae vel insequentis anni adiungantur, atque ex illorum summa 267. hoc est ex Olympicis annis ab Olympiadum cardine numeratis, 22. anni auferantur, quibus Olympiades Vrbis originem praecessere, annusque habebitur 245. qui Olympico 267. hoc est 3. Olymp. LXVII. respondeat.

§. IV.

De methodo, qua Romani Consules, atque Atheniensium Archontes ad annos Olympicos, aut ab V. C. referri debent.

QVandoquidem singulis Per. Iul. vel V. C. annis duos Olympicos annos, *exeuntem* scilicet, ac *ineuntem*, unicumque tamen Archontis nomen adscripsi observari maxime debet quod Archon ille usque ad annum 1. Olympiade LXXXVII. utrique Olympico anno respondet, hoc est utraque annorum Olympicorum parte imperavit, quum Archontes omnes ante annum 1. Olymp. LXXXVII. ineunte *Gamelione* Attico, sive *Ianuario* Romano imperium susciperent. Itaque antiquioribus iis temporibus, quibus Consules longe serius Magistratum suum, ut mox ostendetur, auspicari consueverant, *Consularis* anni initium *Archontici* anni principio poste-

poſterior eſſe debet; adeoque Romani Scriptores, ſi accuratius tempora deſignare, ſuoſque Magiſtratus cum Graecis committere voluiſſent, dati cuiusdam anni Conſules cum Archonte illo nectere debuiſſent, quo iam imperante Conſules ipſi inierunt. Plerumque tamen Scriptores illi Conſules cum Archonte illo committunt, qui ipſis conſulatu iam fungentibus Archontis munus ſuſcepturus erat. Ita Dionyſius *primos* Romanorum Conſules cum anno 1. Olymp. LXVIII. & *Iſagora* Archonte coniungit: perinde quaſi Iſagorae Magiſtratus una cum anni 1. initio inceperit poſtquam Conſules illi Magiſtratu ſuo iam fungerentur; quum tamen Iſagoras ille ineunte Gamelione, vel Ianuario menſe ante Conſules ipſos Magiſtratum ſuſceperit; adeoque Iſagoras non *ineunti* primo, ſed quarto potius *exeunti* Olympiadis anno tribuendus ſit. Idem quoque de Archontibus omnibus proxime inſequutis intelligi debet; ut proinde ſemper ipſorum quilibet ita ad dimidiatos duos annos illos Olympicos referatur, qui e regione notati fuerint, ut ſex *exeuntis*, totidemque *ineuntis* anni Olympici menſibus imperaverit. Vbi vero ad annum 1. Oly. LXXXVII. perventum fuerit, in quo civilis, & Archonticus etiam annus una cum Olympico ab *Hecatombaeone* Attico, ſive Romano *Iulio* exordiebatur, ut opportunius alibi (1) demonſtravi; Archon e regione Olympicorum annorum poſitus non amplius ad ſuperiorem, aut exeuntem, ſed ad inferiorem ſolum, ineuntemque, ita referendus erit, ut ipſius imperium ſequentis etiam anni V. C. partem occupaverit. Ita e regione Pythodori annus 4. Olymp. LXXXVII.

(1) Tom. I. pag. 94.

LXXXVII. & 323. ab V. C. appingitur: quod ille nimirum ineunte 1. inceperit, primamque proximi anni $\frac{1}{2}$. partem occupaverit; ac Euthydemus, cui annus $\frac{1}{2}$. respondet, ineunte anno 2. inceperit, suumque magistratum ad sex primos sequentis etiam anni 324. ab V. C. menses protenderit. Eiusmodi certe rationem, variamque methodum, qua *Archonticus* annus ante Oly. LXXXVII. atque post Olympiadem ipsam cum *Olympicis* annis committendus esset, Marmorei Chronici Auctor accuratissime expressit, ipsamque constanter in variis rerum gestarum Epochis usurpavit. Ille nimirum, quum se anno illo scribere profiteretur, quo Athenis quidem *Diognetus*, in Paro vero Scriptoris patria *Astyanax* Archontis munere fungeretur, hoc est, ut ex aliorum Archontum situ manifestissime apparet, anno 1. Olymp. CXXIX. ita superiorum Archontum situm, aut Olympicos annos illos, quibus Historiam quamdam contigisse memorat, expressit, ut ab anno 1. Olymp. CXXIX. veluti cardine versus antiquiora tempora ascendendo annos numeret, atque Archontes omnes ante an. 1. Oly. LXXXVII. *exeuntibus*, post Olympiadis eius initium *ineuntibus* Olympicis annis adscribat. Sic, ut exemplo res clarior fiat, ab anno, quo Marathonia pugna *Phaenippo* Athenis Archonte commissa fuit, ad annum usque 1. Olymp. CXXIX. quo scribebat, 227. annos fluxisse dicit. Itaque Phaenippus Archon ex Chronici calculo, sive sententia 226. solidis annis ante Diognetum, sive annum 1. Olymp. CXXIX. imperavit, adeoque Phaenippus ipse *exeunti* anno 2. Olympiadis LXXII. adscribi debet; quamvis in Dionysii sententia anno 3. ine-

unti

unti adscribatur: quod revera Phaenippus ille primis etiam anni 3. mensibus imperaverit, sed postremos etiam 2. exeuntis menses occupaverit; adeoque accuratius ad annum 2. sive certe $\frac{2}{3}$. Olympiadis LXXII. referendus sit. Vbi vero Chronici Scriptor de pugna Leuctrica, & *Phrasiclide* Archonte loquitur, ait ab illo ad annum usque 1. Olymp. CXXIX. annos 107. fluxisse, adeoque Phrasiclidem ipsum non exeunti 1. sed ineunti 2. Olympiadis CII. anno adscribit. Id in Archontibus etiam aliis, qui post Olymp. LXXXVII. imperarunt, facile ostendi posset; ubi tamen errores illi, qui quadratarii vitio in quaedam Marmoris loca irrepserant, corrigantur, ut alibi (1) iam demonstravi. Itaque diligentissimus Auctor ille varium Archontici anni principium a Scriptoribus aliis dissimulatum observavit; ipsumque in Archontibus ad Olympicos annos referendis usurpavit: quemadmodum semper annos in variis Epochis expressos non ab antiquissimo remotoque cardine, sed ab extremo potius termino, numeravit: quemadmodum fere in Iulianae Periodi annis numerandis fieri observavimus. Hinc ego Marmoris huius, Chronicique vestigiis insistens, quamvis dato quolibet Per. Iul. anno duos Olympicos annos, sive *duas* annorum *medietates* veluti respondentes appinxerim, Archontes tamen omnes ante Olymp. LXXXVII. *exeunti* anno Olympico, post Olympiadem ipsam *ineunti* tribuendos esse putavi. Ceteri tamen Historici varium illud Archontici anni principium omnino dissimularunt, adeoque Archontes ipsos, etiam ante Olymp. LXXXVII. ineuntibus potius annis adscripserunt. Certe Dio-

(1) Tom. II. pag. 41.

dorus *Lysimachum* illum, qui *exeunte* anno 4. Olymp. LXXV. Archontis munus suscepit, *ineunti* anno 1. Olymp. LXXXVI. adscripsit, eademque methodus in Archontibus ipsis ad Olympicos annos referendis ubique ab illo usurpatur. Ita quoque Dionysius ipse Archontes omnes, quorum nomen expressit, semper ad Olympicum annum *ineuntem* revocavit; & quamvis ante annum 1. Olymp. LXXXVII. ad exeuntem potius superiorem annum revocandi forent, ut in Oxoniensi Chronico factum conspicitur, eos tamen semper Olympicis annis illis adscripsit, qui iis Magistratu iam fungentibus incepturi fuerant, ut Isagoram anno 1. Olymp. LXVIII. adscripsit, quamvis ille ineunte 1. Olympiadis eius anno sex in imperio menses exegisset.

Quod si non Archontes ipsi, sed Romanorum Consules, cum Olympicis annis committi debeant, quamvis Consules ipsi ad duos Olympicos annos, *exeuntis* scilicet, ac *ineuntis* partes referri deberent; plerumque tamen ad *exeuntem* illum referuntur, quo imperium suscepere; quippe qui, si incerta quaedam ineundi Consulatus tempora, vel exempla excipiantur, Consulares fasces ante Olympici labentis anni finem susceperint. Haec autem Consulum cum Olympicis annis committendorum ratio pulcherrimo, certoque exemplo ostendi potest. Livius (1) asserit Bellum Punicum I. *Appio Claudio*, *M. Fulvio Flacco Coss.* incepisse; qui certe Consules anno V. C. 490. pro Varronis hypothesi adscribi debent. At annus ille ita cum Olympicis annis committi debet, ut *exeunti* 4. Oly. CXXVIII. ac *ineunti* 1. Olymp. CXXIX. responderit. Siquidem

(1) Lib. XXXI. c. 1.

dem Dionysius asserit se Historiam suam deduxisse ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ πρώτου Φοινικοῦ πολέμου τὴν γενομένην ἐν αὐτῷ τρίτῳ τῆς ὀγδόης καὶ εἰκοστῆς ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν Ὀλυμπιάσιν (1) *usque ad initium primi belli Punici, quod fuit anno tertio vicesimae octavae supra centesimam Olymp.*; quemadmodum Photius (2) asserit quod Dionysius Halicarnassensis Historiam suam deduxit μέχρις ὅτου Ῥωμαίοις ὁ πρὸς Πύῤῥον πόλεμος συνέστη· διέρχεται δὲ καὶ αὐτὸν ἐκεῖνον, καὶ τελευτᾷ ἐς τὴν ρ' καὶ κη' Ὀλυμπιάδα, ἔτους ἐνεστηκότος αὐτῆς τρίτου &c. ἀφ' ἧς καὶ φησὶν ἀπάρξασθαι τὸν Μεγαλοπολίτην Πολύβιον τῆς Ἱστορίας *usque ad Romanorum cum Pyrrho bellum, quod ipsum quoque describit; desinitque in Olympiadis CXXVIII. annum tertium, a quo tempore Historiam inchoasse refert Polybium Megalopolitanum*; quemadmodum certe Polybius ipse (3) fatetur se Timaei Historiam continuare: ὑποθησόμεθα δὲ ταύτην ἀρχὴν τοῦ βίβλου τὴν πρώτην διάβασιν ἐξ Ἰταλίας Ῥωμαίων αὐτὴ δ' ἐστὶ συνεχὴς μὲν τοῖς ὧν Τιμαῖος ἀπέλιπε· πίπτει δὲ κατὰ τὴν ἐννάτην καὶ εἰκοστὴν πρὸς ταῖς ἑκατὸν Ὀλυμπιάδα *faciemus autem principium huius libri primam Romanorum ex Italia transfretationem: quae est iis continua, quae Timaeus ultimo loco scripsit. Fuit autem Olympiade centesima, & vicesima nona*. Itaque Dionysius ita *tertium* Olymp. CXXVIII. resque in illo gestas descripserat, ut tertium ipsum exeuntem, simulque *quartum* ineuntem complecti debuerit; atque Polybius ita a *prima* Olymp. CXXIX. inceperat, ut postremos etiam sex menses anni 4. superioris Olympiadis comprehenderit; alioquin inter Polybii initium ac Dionysii finem anni *unius* hiatus occurreret. Quumque Dionysius ab indicto Siculis bello, Polybius a traiecto Siculo freto belli initium deduxerit,

 opti-

(1) Libr. I num. 7. (2) Cod. 83. pag. 202. (3) Lib. I. c. 5.

optime Dionysius belli initium anno $\frac{3}{4}$. Olymp. CXXVIII. Polybius vero anno $\frac{4}{1}$. Olymp. CXXIX. adscripsit. Ita Solinus (1), quamvis Varronianam Aeram sequatur, Punici Belli 2. initium anno V. C. 489. adscripsit; Livius (2) autem Catonis Epochae insistens initium illud, & *Appii Claudii* consulatum anno ab V. C. 488. attribuit, qui Varroniano 490. respondisse debuit. Ceterum ex perspicuis illis Dionysii, aliorumque Scriptorum locis manifestissime apparet quod Consules anni V. C. Varroniani 490 ita cum Olympicis annis committi debent, ut partim cum exeunte 4. Oly. CXXVIII. partim cum ineunte 1. Oly. CXXIX. concurrerint.

Cautissime tamen haec Consulum una cum Olympicis annis commissio a Scriptoribus expressa adhiberi debet; cum principes quoque Scriptores hac in parte aberraverint. Ita Livius de *C. Claudio Nerone*, & *M. Livio Salinatore* Consulibus disserens ait (3) quod antequam ipsi Magistratum susciperent *Olympiae Ludicrum ea aestate futurum erat, quod maximo coetu Graeciae celebratur*; subditque (4) Machanidam Lacedaemoniorum tyrannum *Olympiorum solemne Ludicrum parantes Eleos* aggredi voluisse, nisi Philippus Macedonum rex obstitisset. Itaque, si Livii hypothesim amplectare, in qua Consules illi ad annum V. C. Varr. 547. referri debent, in annum ipsum 547. Olympicos Ludos incidisse putabis; quum tamen Olympia superiori aestate, *Marcello*, & *Crispino* Consulibus, contigissent, hoc est Olympiae Ludicrum in annum V. C. Varr. 546. incidisset, annoque ipso labente annus 1. Olymp. CXLIII. incepisset, ut opportunius alibi

(1) Cap. 2. (2) Lib XXXI. c. 1. (3) Lib. XXVII. c. 35. (4) Lib. XXVIII. c. 7.

alibi [1] demonstravi. Nullibi tamen maior accuratio, vel diligentia in Romanorum Consulibus ad Olympicos annos referendis adhiberi debet, quam ubi Consulum series a Diodoro Siculo exposita consulatur, annisque singulis Oly. quaedam Consulum nomina a Diodoro ipso Atheniensium Archonti coniuncta videantur, perinde quasi tum Consules ipsi, tum Archon etiam eo anno Olympico imperaverint. Certe, ut pluribus in locis opportune iam observavi, Diodorus in mutilos, hiulcos, perturbatos, depravatissimos Consulum Fastos inciderat; adeoque non modo Consulum nomina in illo saepissime vitiata occurrunt; verum etiam Consules ipsos ad alios omnino Olympicos annos revocavit. Ita Consulum situs in Diodoro ab anno 1. Olymp. LXXV. ad annum usque 4. Olymp. LXXXI. *quadriennio* integro a Dionysii sententia, vel Fastis aberrat; ut Consules illi, qui a Dionysio anno 1. Olymp. LXXV. tribuuntur, in Diodoro ad annum 1. Oly. LXXVI. referantur, proximisque annis Diodorus *quinquennii* spatio a Dionysio diffideat. Deinde vero, quum Diodorus anno 2. Olymp. XCII. quinque Consulum paria, vel 5. Romanos annos transiliat, ab anno illo fere Dionysii Fastos amplectitur.

Haec, aliaque id genus fusius exponere, fontemque ipsum ostendere, ex quo perplexitas illa manavit, nec iuvat, nec decet. Insignis tamen hic error, ac discrimen illud notandum hic fuerat; ne, si fortasse in quibusdam Diodori testimoniis, quae in *primis* plerumque Olympiadum annis a me proferentur, Consulum nomina Diodoro laudata ab iis diffidere quis viderit, quae Olympicis annis illis

a me

(1) Differt. Agon. pag. 65.

a me adſcribuntur, id cuipiam fraudi eſſe poſſit; ſed diligens, perituſque Lector intelligat ex Diodoro verum quidem Athenienſis Archontis, ac Olympionicae ſitum inferri poſſe, niſi fortaſſe oppoſitum ibi oſtendatur; ſed in Conſulum tamen Faſtis contexendis, aut Conſulibus ipſis ad annos Olympicos referendis, nullum ex Diodoro, antiquioribus praeſertim temporibus, praeſidium ſperari poſſe.

Denique plurimis Hiſtoricorum locis rite explicandis conferre poterit ſi obſervetur Conſules apud Romanos non uno eodemque tempore, ſeu civilis anni menſe, ſed aliquando ſerius, aliquando maturius incepiſſe; ut exinde quoque perplexitas aliqua oriri potuerit ubi Conſules ad Olympicum annum aliquem referantur. Sic, ut praecipua varietas illa Dodvello duce oſtendatur, primi Conſules Kalendis *Martiis* iniere, quae *Ianuariae* Kalendae cenſeri poſſunt, quum iis temporibus *Martius* ipſe *Ianuarii* menſis locum occuparet. Anno 261. Varr. Conſules *Kal. Sept.*, longe nempe maturius, inceperunt. Anno 277. ante *XV. Kal. Sextiles*; anno 278. ceteriſque mox inſequutis *Sextili* menſe inierunt. Anni 303. Decemviri *Maiis Idibus*, Conſules anni 311. & 331. *Idibus Decembribus* incepere. Anno 353. a *Kal. Octobr.* ordiebantur. Ab anno 363. ad annum uſque 425. *Kal. Quinctilibus* conſularis anni principium adſcribi debet. Ab anno Varroniano 434. ad 460. die quadam inter 13. & 21. *Sextilis* auſpicabantur. Exinde vero ad annum uſque 474. *Kalendis Quinctilibus*. Intermedio quodam anno a Varroniano 474. ad 502. Conſulatus initium inter 17. & 23. *Martii* incidit. Si-

qui-

quidem ab anno Varr. 502. menſe *Maio* Conſules auſpicabantur. Sed poſt annum 521. & ante 537. *Martiis Idibus* Magiſtratum ſuſcepere; annoque tandum 600. ceteriſque omnibus mox inſequutis ab ipſis *Ianuariis Kalendis* Conſulares faſces ſuſcipiebant.

Quamvis tamen in eiuſmodi tempore, quo Conſules finire conſueverant, mira haec varietas obſervetur; ubi tamen in Faſtis anno cuidam civili Romanorum Conſulum nomina adſcripta ſive praefixa conſpiciuntur, ita ad annum illum referuntur, perinde quaſi Conſules illi a *Ianuariis Kalendis* incepiſſent, adeoque integro anno illo P. I. imperaſſent; quemadmodum prorſus, licet anni ab Vrbe Condita numerati a *Palilibus*, hoc eſt IX. Kal. Maias inciperent, ita tamen cum annis Per. Iul. ſive Olympicis committuntur, perinde quaſi a Kalendis ipſis Ianuariis incepiſſent: unde annus *primus* Varronianus ab Vrbe Condita cum anno $\frac{3}{4}$. Olymp. VI. committitur, quamvis *duos* ſolum anni 3. *exeuntis* menſes occupaverit.

Quod ſi fortaſſe cui libeat Olympicum annum quemdam Archontis nomine inſignem, aut annum aliquem ab V. C. ſuis Conſulum nominibus deſignatum ad Aeram illam revocare, qua modo frequenter utimur, atque *Vulgaris Chriſtiana Epocha* vocatur quod a Chriſti Nativitate exordium ſumpſerit, annoſque a Chriſto nato numeret, obſervare facile is poterit Chriſti Nativitatem in annum V. C. 753. adeoque Per. Iul. 7413. fere abſolutum incidiſſe, dum *ſextus* anni 4. Olymp. CXCIV. menſis ageretur; ut proinde *primus* annus a Chriſto nato a Kal. Ianuariis numeratus cum anno V. C.

754.

754. & Per. Iul. 4714. concurrat, primosque 6. menses anni 1. Olymp. CXCV. complectatur. Itaque annus ex. gr. ab V. C. 431. quo Alexander M. e vivis excessit, erit annus 324. ante vulgarem Christianam Aeram. Annus ab V. C. 865. quo Hadrianus Caesar Athenis Archontis Eponymi munus primum suscepit, erit annus a Christo nato 112. Annus 1. Olymp. CVIII. quo Plato interiit erit annus ab V. C. 406. adeoque ante Christum 348. annusque 1. Olymp. CCLX. quo Gallienus Athenis Archon fuit, erit ab V. C. 1014. adeoque 261. in Christiana Aera numeratus.

§. V.

Atheniensium Regum, & Archontum perpetuorum ac decennalium series, atque aetas.

Athenis initio *Reges*, inde *perpetuos* Archontes, mox *decennales*, tandemque *annuos* solum *Archontes* imperasse tum a Graecis, tum a Latinis etiam Scriptoribus erudimur; idque variis in locis (1) opportune iam observavi. Itaque, quum Fastos Atticos contexendos susceperim, de ipsis etiam Atheniensium Regibus, perpetuisque Archontibus ita fortasse differendum esse videretur, ut illustriora quoque Atticae Historiae capita, quae Regum, vel Archontum illorum aetate contigerant, in Fastis ipsis exponerentur; quemadmodum prorsus singulis Olympiadum annis res ab Atheniensibus praeclare gestae annuorum Archontum nominibus subiicientur. Quum tamen pleraque, ac omnia

(1) Tom. I. pag. 1.

mnia fere, quae Regum, & Archontum ipsorum temporibus contigisse vel a Poëtis vel ab Historicis memorantur, ambigua, & fabulosa sint, antiquiorem hanc Atticae Historiae partem pressius complecti, ac veluti delibare volui; quum praesertim ipsam Cl. Meursius in III. Libris illis accuratissime sit prosequutus, quos *Regnum Atticum* inscripsit, atque anno 1633. in lucem edidit. Ille nimirum incredibili qua fuerat veterum Scriptorum cognitione singula Auctorum testimonia diligentissime exscripsit; ut nihil propemodum hac in parte accuratis tanti Viri studiis adiungi posse videatur. Quaecumque vero Meursio indicta, vel ignorata fuerant, atque Oxoniensis Chronici praesidio post Meursii fata affulsere, Lydiatus, Seldenus, Prideauxius, aliique Marmoris interpretes uberrime explicarunt; ut proinde haec mythica antiquiorum temporum Historia ex eiusmodi fontibus hauriri facile possit. Haec, aliaque id genus plura me impulere ut in ea solum Fastorum parte diligentiam omnem collocarem, quae ab *historico*, ut aiunt, tempore, hoc est ab Olympiadum institutione, exorditur; antiquiora vero, ex quibus nulla propemodum aut in Historicis legendis utilitas, aut in temporibus rite definiendis perspicuitas sperari poterat, ex Scriptoribus aliis desumenda praeterirem. Ne tamen primam Atheniensis imperii formam, atque perennem hanc imperii successionem omnino dissimulare viderer, universam Regum, atque Archontum perpetuorum seriem, eorumque aetatem ex variis Scriptoribus haustam brevissime hic exponere, variasque illorum sententias invicem conferre, ac illustrare ita volui, ut series illa nitido, & accurato quo-

dam ordine ad *tertium* usque Aeschyli *perpetui* Archontis annum, hoc est ad primam Olympiadum institutionem deduceretur, ex qua veluti cardine, Fastorum Atticorum seriem incipiendam esse putavi. Quandoquidem vero universa illa Regum, & Archontum perpetuorum series tum ab *Eusebio*, tum ab *Oxoniensis Marmoris* Scriptore, tum ab *Excerptorum Latino-Barbarorum* Auctore contexta fuit, serierum ipsarum singulas hic ordine recensendas suscepi; quum Cedrenus, Vincentius Bellovacensis, & Marianus Scotus ubique fere Hieronymum Eusebii Interpretem sequantur; adeoque leviores illi, minorumque gentium Chronologi non aliam, quam Eusebii, Chronologiam expresserint.

Atque, ut a Graeca Eusebii serie exordiar, ille in II. *Chronicorum* Libro, quo Regum initia ad sua quaeque tempora revocavit, Regum, & Archontum nomina, atque annos, quibus ipsorum quilibet imperaverit, accurate expressit; eademque fere a Hieronymo ipsius interprete servata temporum annorumque serie proferuntur. Deinde vero Eusebius ipse alio in loco eadem Regum, & Archontum Atheniensium nomina, ac tempora, quae iampridem sparsim ediderat, una simul complecti voluit; eamque seriem exhibuit, quae in Scaligeri editione pag. 214. reperitur. Ex utraque Eusebii serie, meliorique ipsius sententia universa illa Regum, & Archontum successio constitui debet, quae in subiecta serie conspicitur; in qua Regum, & Archontum singulis tum imperii annos adieci, tum P. I. aut Aerae annum expressi, quo ipsorum quilibet imperium susceperit; ut deinde facilius haec Eusebiana series cum illa conferri possit, quae ab

Oxo-

Oxoniensi Marmore, vel Excerptorum Auctore proponitur.

Coepit Aer.Att. anno	Per. Iul. anno	Reges	regnavit annis
1.	3158.	I. *Cecrops I.*	50.
51.	3208.	II. *Cranaus*	9.
60.	3217.	III. *Amphictyon Deucalionis fil.*	10.
70.	3227.	IV. *Erichthonius Vulcani fil.*	50.
120.	3277.	V. *Pandion I. Erichthonii fil.*	40.
160.	3317.	VI. *Erechtheus Pandionis fil.*	50.
210.	3367.	VII. *Cecrops II. Erechthei frater*	40.
250.	3407.	VIII. *Pandion II. Erechthei fil.*	25.
275.	3432.	IX. *Aegeus Pandionis fil.*	48.
323.	3480.	X. *Theseus Aegei fil.*	30.
353.	3510.	XI. *Menestheus Peti fil. Pylius*	23.
376.	3533.	XII. *Demophon Thesei fil.*	33.
409.	3566.	XIII. *Oxyntes Demophontis fil.*	12.
421.	3578.	XIV. *Aphidas Oxyntis fil.*	1.
422.	3579.	XV. *Thymoetes Aphidantis frater*	8.
430.	3587.	XVI. *Melanthus Andropompi Pylius*	37.
467.	3624.	XVII. *Codrus Melanthi fil.*	21.
			487.

Archontes perpetui.

488.	3645.	I. *Medon Codri fil.*	20.
508.	3665.	II. *Acastus Medontis fil.*	36.
544.	3701.	III. *Archippus Acasti fil.*	19.
563.	3720.	IV. *Thersippus Archippi fil.*	41.
604.	3761.	V. *Phorbas Thersippi fil.*	....
....	.....	VI. *Megacles Phorbantis fil.*	....
....	.....	VII. *Diognetus Megaclis fil.*	....

....	.....	VIII. *Pherecles Diogneti fil.*	....
712.	3869.	IX. *Ariphron Pherecles fil.*	20.
732.	3889.	X. *Thespieus Ariphronis fil.*	27.
759.	3916.	XI. *Agamestor Thespiei fil.*	20.
779.	3936.	XII. *Aeschylus Agamestoris fil.*	23.
802.	3959.	XIII. *Alcmaeon*	2.

Archontes decennales.

804.	3961.	I. *Charops*
814.	3971.	II. *Aesimedes*
824.	3981.	III. *Clidicus*
834.	3991.	IV. *Hippamenes*
844.	4001.	V. *Leocrates*
854.	4011.	VI. *Apsander*
864.	4021.	VII. *Eryxias*

Archontes annui.

874. 4031. I. *Creon* anno 2. Olymp. XXIV.

Atque eiusmodi quidem Regum Athenienſium ſeries ab Euſebio contexta, ſimulque aetas illorum ſingulis adſcripta ſibi mire conſentit; ſi tamen numeri alicubi in Euſebio deprav ati ex Euſebio ipſo corrigantur. Etenim Euſebius in Graeca Regum Chronologia Meneſtheo Peti filio 33. annos adſcribit (1), ibique ſubdit Euſebius: τύτυ τῷ λγ' ἔτα Ἴλιον ἥλω *huius 33. anno Troia capta eſt*. Ergo ex perſpicua Euſebii hypotheſi Troiae excidium in ultimum Meneſthei annum incidiſſe debuit. Atque ita ſane etiam Clemens Alexandrinus (2) aſſerit ex Hellanico cladem illam 23. Thargelionis Attici contigiſſe βα-

σιν.

(1) Chron. Lib. I. pag. 31. (2) Strom. Lib. I.

σιλεύοντος τὸ τελευταῖον ἔτος Μενέσθεως *ultimo Menesthei regis anno*; quamvis a Dionysio Argivo τῷ πρώτῳ ἔτει Δημοφῶντος *primo anno Demophontis* excidium illud adscribi iam dixerit. Itaque, quum Hieronymus alibi (1) dicit a *Cecrope usque ad Troiae captivitatem fiunt anni* 375. numerus ille aliter constare non poterit, quam si Menestheo non 33. sed 23. solum anni concedantur; quemadmodum certe, ut Marianum Scotum, & Vincentium Bellovacensem omittam, Eusebius ipse alio in loco (2) 23. solum regni annos illi adscribit, & Hieronymus asserit (3) illum *annis viginti tribus* imperasse; atque ubi subdit (4) *a primo anno Cecropis usque ad captivitatem Troiae, & usque ad vicesimum annum Menesthei anni* 375. certissime rescribi debet *vicesimum tertium*. Video quidem quod Meursius (5) priorem Eusebii locum sequutus Regem hunc annis 33. imperasse voluit, eaque de caussa a Hieronymo, Mariano, & Vincentio 23. solum ipsi concessos fuisse quod *hi demere videantur decem annos, quos ad Troiam militavit, interim a regno absens*. Sed certe ille fallitur non modo quod Menestheus ad Troiam militans rex appellari profecto debuit, verum etiam quod levis illa Meursii coniectura cum aliis Hieronymi locis componi non potest, in quibus ille a Cecrope ad Troiae excidium annos numerat 375. excidiumque ipsum cum anno 20. Menesthei coniungit. Ita quoque Meursius (6) ipse & ab Eusebii calculo aberrat, & sibi non constat ubi, quum praemisisset ab Idacio inter Cecropis initium, & Troiae captivitatem annos 350. numerari, subdit; *hoc tempus computa-*

(1) Ad num. 460. (2) Pag. 214. (3) Ad. num. 812. (4) Ad num. 835.
(5) Regn. Attic. Lib. III. c. 3. (6) Loc. cit.

putatum ab anno primo Cecropis I. incidit in Menesthei ultimum. Etenim, si Menestheo 33. anni cum Meursio concedendi forent, a Cecrope ad Menesthei finem anni 385. intercessissent. Ergo si prior ille Eusebii locus ex Eusebio ipso emendetur, Regum series atque aetas, quae eadem prorsus ratione ab Eusebio, Hieronymo, Vincentio, Mariano exprimitur, a Cecropis initio ad Troiae excidium accuratissime constabit. Ita quoque numeri Regibus pone sequentibus concessi mire conveniunt. Etenim Hieronymus ex Castore dicit (1): *a Cecrope ad Thymoetem tempus annorum* 429. *Melanthus & Codrus simul annis quinquaginta octo*; ut proinde hoc etiam ex calculo a Cecropis initio ad finem Codri anni 487. exsurgant: qui numerus alibi nitide diserteque exprimitur ubi Hieronymus asserit (2) quod *Erechthidarum imperium* 487. *annis perseveravit*. Vbi tamen *Erechthidarum* nomine non veros *Erechthei* posteros, quos in Thymoete defecisse iam dixerat, sed Athenienses ille intellexit, qui hoc ipso *Erechthidarum* nomine designari consueverant, ut ait Ovidius (3):

Nullus Erechthidis fertur celebratior illo
Illuxisse dies &c.

Melanthus autem ex *Pylo* Messeniae urbe oriundus quum Athenas venisset civitatis iure donatus, rexque Athenis electus fuit.

Aetatem vero, annorumque numeros, qui perpetuorum Archontum singulis in Eusebio adscribuntur, accuratos esse oportere, facile ex ipsorum summa deduci poterit, quae semel iterumque ab Euse-

(1) Ad num. 460. pag. 96. (2) Ad num. 89. (3) Metam. Libr. VII.

Eusebio, sive Hieronymo ipsius Interprete (1), exprimitur. Ille nimirum asserit quod *a captivitate Troiae usque ad primam Olympiadem fiunt anni numero quadringenti sex*; idemque prorsus, iisdemque verbis alio in loco (2) testatur. Itaque, quum perspicue diserteque dixerit Eusebius Olympiades anno 3. Aeschyli Archontis institutas esse, ut in Fastis ad Olymp. 1. ostendetur, perspicue apparet a Troiae captivitate ad 2. Aeschyli Archontis annum solidos annos 406. intercessisse; quorum quidem 112. a Troiae excidio ad Codri Regum postremi finem, sive Medontis Archontis primi initium fluxere; alii vero a Medontis ipsius initio ad 2. Aeschyli annum intercessere. Ergo a Medontis initio ad Aeschyli annum 2. anni 293. numerari debent. At universa annorum summa, quae ex Eusebii textu, sive ex aetate primis 11. perpetuis Archontibus adscripta, exoritur, nonnisi 287. annos efficeret; ergo *sex* anni deesse debent, qui Archontibus illis facile adiungi poterunt, in quibus annorum numerus in Eusebii textu desideratur; nimirum *Phorbanti*, *Megacli*, eiusque Filio *Diogneto*, ut omnes simul 90. annis imperaverint; quamvis a Hieronymo Phorbanti 30., Megacli 28., Diogneto 25. anni adscribantur. Siquidem in exprimendis Archontum aliorum annis Eusebius, Hieronymus, Marianus, Vincentius accurate conspirant; atque Agamestori non 17. ut Eusebius sed 20 annos adscribunt, adeoque errorem in Archontibus illis suspicari non licet. Exinde vero Eusebii textus semel iterumque corrigendus erit, ubi a calculo iam constituto perspicue ille dissidet. Etenim de Cecrope Io-

(1) Num. 835. (2) Num. 1240.

loquens ait (1). ἀπ' αὐτῦ ἐπὶ πρώτην Ὀλυμπιάδα ἔτη ψ *ab ipso ad primam Olympiadem anni* 700. Quis cum superioribus haec componat? Omnino rescribendum ἔτη ψπα *anni* 781. tot enim ex Eusebii calculo ab initio Cecropis ad primam Olympiadem intercessere si 375. anni, quos a Cecropis initio ad Ilii cladem fluxisse dixerat, annis 406. adiungantur, quos ab Illi excidio ad Olympiades numeravit. Ita quum alibi dicit Eusebius: Οἱ Ἀθηναῖοι βασιλεῖς πρῶτοι ιζ, καὶ μετ' αὐτὰς οἱ διὰ βίυ λεγόμενοι Ἄρχοντες ιγ ἔπειτα δεκαετεῖς ζ ὁμῦ πάντες λζ κρατήσαντες τῆς Ἀθηναίων ἀρχῆς ἐπαύσαντο διακρατήσαντες ἐπὶ ἔτη ὅλα ωνϛ *Athenienses Reges primi XVII., & post ipsos Archontes XIII. perpetui dicti, deinde decennales VII. omnes simul XXXVII., qui Atheniensium imperium tenuerunt: desierunt, quum dominati essent omnino annis* 856. a superiori calculo 17. solidis annis aberrat; adeoque non ωνϛ, sed facili levique mutatione ωογ legendum erit, hoc est 873. anni ponendi, quot a Cecropis initio ad Eryxiae finem, annuique Creontis initium, fluxere.

Ab eiusmodi Regum, & Archontum serie, quae in Eusebio reperitur, variis in locis diffidere conspicitur illorum aetas, quae in Oxoniensi Marmore exprimitur, ut in subiecta serie apparet, in qua anni P. I. exhibentur, quibus illi iuxta Marmoris Auctorem, eiusque calculum vel regnum iniisse, vel vixisse dicuntur.

Cecrops coepit anno Per. Iul. ————————	3132.
Cranaus regnabat anno ————————————	3182. 3185.
Amphictyon regn. an. ———————————	3192.

Eri-

(1) Chron. Lib. I. pag. 36. & 95.

Erichthonius regn. an.	3203. 3208.
Pandion regn. an.	3282.
Erechtheus regn. an.	3305. 3315.
Pandion regn. an.	3388.
Aegeus regn. an.	3419.
Theſeus regn. an.	2455. 3463.
Meneſtheus coepit an.	3483.
Troia capta anno P. I.	3505.
Demophon regnabat an.	3508. 3512.
Medon, ſeu Neleus, coepit an.	3624.
eius 13. an.	3637.
Megacles regn. an.	3770.
Diognetus regn. an.	3807. 3819.
Aeſchylus coepit an.	3935.
eius 21. an.	3956.
Creon annuus Archon fuit anno	4030.

Itaque primum perſpicue apparet quod Cecropis initium ex Euſebii calculo in annum Per. Iul. 3158. revocatur; at in Marmoreo Chronico anno P. I. 3132. initium ipſum adſcribitur; ut proinde Cecropis initium in Marmore 26. ſolidis annis antiquius aſſeratur; quumque Meneſthei initium ab Euſebio quidem anno P. I. 3510. a Marmore vero anno 3483. adſcribatur, adeoque illud idem 26. ſolidorum, ſive 27. annorum diſſidium habeatur, manifeſtisſime inferri debet quod a Cecropis initio ad Troiae excidium idem prorſus annorum 374. ſive 375.

intervallum utrobique ſupponitur; cum Ilii clades in Marmore 22. in Euſebio tamen 23. Meneſthei regis anno adſcribatur. Itaque conſenſus ille maximo, opinor, argumento eſſe poterit Regum ſingulorum aetatem rite ab Euſebio definitam eſſe. Accedit etiam quod ſi anni P. I. Cecropi, Cranao, ceteriſque in Marmore attributi conſulantur, perſpicuum fiet neque Cecropem 50., neque Cranaum 9, neque Amphictyonem 10. regni annos ſuperaſſe; quemadmodum prorſus in Euſebio Cecropi 50., Cranao 9., Amphictyoni 10. anni tribuuntur. Ita, quum ab Erichthonii aetate ad Erechthei tempora 102. annorum intervallum ponatur, id optime conſpirat ſi Erichthonius 50. Pandion 40. annis regnaverit, ut in Euſebio reperitur; quemadmodum prorſus ubi inter Erechtheum ipſum, & Pandionem II. 83. anni exhibentur, illi 50. huic 40. anni ab Euſebio aſſignati rite convenient. Ita ex Marmore apparet Theſeum 28. ſaltem annos imperaſse, ut Euſebius illi 30. imperii annos adſcribit. Denique, ſi Aegei, aliorumque omnium Regum annus in Marmore expreſsus cum Euſebii Chronologia conferatur, aetas illa, quae pro ipſorum ſingulis in Marmore indicatur, extra terminos ab Euſebio conſtitutos egredi non poterit; adeoque nullus ex Marmore locus afferri poterit, ex quo Euſebii calculus in Regum aetate definienda refellatur. Itaque, quum in deſignanda Regum aetate Marmoris Auctor cum Euſebio fere conveniat, illud unum hic inquirendum ſupererit unde tamen 26. anni prodierint, quos Marmoris Auctor enumerat, ut Cecropis initium in antiquiora tempora proveheret, ac initium illud 26. annis remotius conſtitueret, quam ut ab

Eu-

Eusebio supponatur. Id vero facile ex annis, temporumque characteribus inferri poterit, quos Marmoris Auctor expressit. Certe in Eusebio inter Cecropis, ac Medontis initium anni 487. numerantur; at in Marmore intervallum illud 492. annorum exhibetur. Ergo Marmoris Auctor postremorum Regum aetatem 5. annis auctiorem fecit; Regibusque illis 5. solidos annos adiecit, qui ab Eusebio numerati non fuerant. Deinde vero, quum Marmoris Auctor inter Cecropis, & Aeschyli initium annos 803. numeraverit, atque intervallum illud ab Eusebio nonnisi 778. annorum dicatur, perspicuum fiet quod Marmoris Auctor perpetuis Archontibus, qui inter Medontem, atque Aeschylum imperarunt, 20. solidos annos alios ab Eusebio omissos adscripsit; ut illi annis 5. Regum aetati iam adiectis una coniuncti integrum illud 25. annorum discrimen efficiant, quod ab initio Cecropis ad Aeschyli initium inter Eusebium, ac Marmor reperitur. Quandoquidem vero *unicus* adhuc annus pro Marmoris hypothesi adiungi debet, ut integrum illud 26. annorum discrimen habeatur, neque annus ille *decennalibus* Archontibus adiungi potest, ille vel Aeschylo, vel Alcmaeoni ipsius successori perpetuorum ultimo adiungendus erit. Itaque Aeram Atticam Marmoris Auctor 26. annis ea de caussa auctiorem, sive Cecropis initium annis 26. antiquius admisit quod ille Regibus quidem 5., perpetuis vero Archontibus 20., Aeschylo demum, aut Alcmaeoni annum 1. adiecerit, qui in Eusebii calculo desideratur; ut proinde Eusebii Chronologia in Regibus solum 5. in perpetuis Archontibus 21. annis contractior habeatur: quod exiguum 26. an-

 norum

norum discrimen in antiquissimis id genus historiis dissimulari facile poterit.

Supremo tandem loco eam quoque Atheniensium Regum, & Archontum seriem, ipsorumque Chronologiam ex *Excerptis Latino-Barbaris* subiecisse nunc libet, quae a Chronologo quodam Anastasii Dicori aetate, hoc est post annum Chr. 491. edita fuit, atque apud Scaligerum reperitur (1).

I. Cecrops procerus ann. L.
II. Amphitrius ann. XL.
III. Erychthonius ann. X.
IV. Pandius ann. L.
V. Erechtheus ann. XL.
VI. Cecrops Erichtheus ann. LIII.

VII. Pandius Cecropus ann. XLIII. Temporibus Pandii Cecropi Cadmus Aginori literarum versos primus duxit ad Graecos. Ereus Pandionus an. XLVIII. Thiseeus Erei an. XXXI. Menestheus an. XIX. Dimophus an. XXXV. Oxyntus an. XIIII. Aphydus an. I Thymytus an. XI. Melanthus an. XXXVII. Codrus an. XXI. A Cecropo procero, usque Codrum, anni quadringenti XCII. Post Codrum autem fuerunt, sicut vixerunt, Principes. Difyis autem vocatus est Cecrops, quoniam procerae staturae fuit prae omnibus. Post Codrum autem primus filius eius Diabeus. Medrus Codri an. XX. Acastus an. XXXVIIII. Archippus an. XL. Phorbus an. XXXIII. Megaclus an. XXVIII. Diognitus an. XXVIII. Pherecles an. XV. Ariphus an. XXX. Thispius an. XL. Agamistor anni XXVI. Thersippus ann. XXIII. Aeschylus an. . . . . Aeschylo anno secundo prima Olympiada adducta est a Graecis. Colliguntur vero ab

(1) Chron. Euseb. pag. 61.

ro ab initio regni Ceropi in prima Olympiada anni octingenti $\overline{XIIII}$. *Post Aeschylum autem illi* $\overline{XIII}$. *Almeus an.* $\bar{X}$. *Corops an.* $\bar{X}$ *Esimidus an.* $\bar{X}$. *Celdicus an.* $\bar{X}$. *Ippomeneus an.* $\bar{X}$. *Leocratis an.* X. *Apsandrus ann.* $\bar{X}$. *Erygias an.* $\bar{X}$.

Et cessavit regnum Athineorum in Olympiada vicesima quarta. Fiunt vero omnem Athineorum fortitudinem a Cecropo usque Oxurium, anni noningenti septem.

Itaque ex Auctoris huius sententia Regum, & Archontum series, ac tempora ita disponi debent

			Aera Attica
Cecrops *regn. an.*	50.	*coepit anno*	1.
Amphictyon	40.		51.
Erichthonius	10.		91.
Pandion	50.		101.
Erechtheus	40.		151.
Cecrops	53.		191.
Pandion	43.		244.
Aegeus	48.		287.
Theseus	31.		335.
Menestheus	19.		366.
Demophon	35.		385.
Oxynthes	14.		420.
Aphidas	1.		434.
Thymoetes	9.		435.
Melanthus	37.		444.
Codrus	21.		481.
	501.		

Ar-

Archontes perpetui		*Aera Attica*
Medon	20. coepit anno	502.
Acaſtus	39.	522.
Archippus	40.	561.
Phorbas	33.	601.
Megacles	28.	634.
Diognetus	28.	562.
Pherecles	15.	690.
Ariphron	30.	705.
Theſpieus	40.	735.
Agameſtor	26.	775.
Aeſchylus	... facile 27.	801.
Alcmaeon	10.	828.
	309.	

Archontes decennales

I. Charops	coepit anno	838.
II. Aeſimedes	.	848.
III Clidicus		858.
IV. Hippomenes		868.
V. Leocrates		878.
VI. Apſander		888.
VII. Eryxias		898.
Creon primus annuus		908. 1. Ol. XXIV.

Exinde vero perſpicue apparet quod in *Excerptis* iſtis Athenienſium Regibus 501. annorum ſumma tribuitur, quum in Oxonienſi Marmore 492 atque in Euſebio anni 487. Regibus illis adſcribantur. A Cecrope ad Olympiades inſtitutas Excer-

pta

pta ipsa 814. annos, at Oxoniense Marmor 806., Eusebius 780. annos enumerat.

Denique, quum Excerptorum Auctor asserat a Cecropis initio ad Creontem annuorum Archontum primum annos 907. intercessisse, haec summa, si numeri singulis attributi sinceri forent, aliter constare non posset, quam si Aeschylo 27. anni tribuantur, ut Olympiadum initium in 14. ipsius annum inciderit. Ita nimirum a Creontis initio ad Olympiadas 814. pro Auctoris huius hypothesi intercessissent, atque a Cecrope ad Creontem usque 907. anni fluxissent. Hinc apparet Atticam Aeram in Excerptis paullo antiquiorem supponi; quum a Cecropis initio ad Creontem anni 907. numerentur, quos Oxoniensis Marmoris Auctor 898. Eusebius vero 873. numerandos esse putaverat. In eo tamen Excerptorum Auctor ad Eusebii, Marmorisque calculum accedit quod ipse (1) *a Solis*, hoc est Ilii, *devastatione usque ad primam Olympiadam annos* 407. enumeret; quemadmodum Eusebius (2) ex Porphyrio dixerat: Τα δὲ πάντα ἀπὸ τῆς ἁλώσεως Ἰλίυ ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα ἔτη ἑπτὰ καὶ υ´ *a Troiae excidio ad primam Olympiadem anni omnino quadringenti septem:* quo plane fieret ex Auctoris illius hypothesi ab initio Cecropis ad Ilii excidium 407. annos numerandos esse, quum Eusebius tamen nonnisi 375. admiserit. Itaque 32. annorum discrimen hic haberetur; quumque universa temporum summa ab initio Cecropis ad Creontem usque in Excerptis expressa 34. summam ipsam in Eusebio expressam superet, perspicue apparet Excerptorum Auctorem 32. annos ante Ilii excidium, unicum exinde annum ad Olympia-

pia-

(1) Pa. 61. (2) Pag. 216.

piadas, tandemque annum alium ab Olympiade I. ad Creontem Scriptoribus aliis dissimulatos numerasse.

Eiusmodi vero dissidium exinde facile manasse potuit, quod aut Regum, aut Archontum quorumdam aetas incerta foret; iisque non unus idemque, sed inaequalis annorum, numerus a variis Scriptoribus tribueretur, ut in superiori serie conspicitur. Illud tamen veluti exploratum, atque a Scriptoribus omnibus una veluti voce receptum, quod ab Ilii clade, Troiaeque excidio ad primam Olympiadem 407. anni intercessere, quod ex Diodoro quoque opportunius est observatum. Quicumque nimirum antiquissimam illam Epocham subtilius explorarunt, ab Ilii excidio ad annum 1. Olymp. VII. exeuntem 433. annos enumerant. Ita Solinus (1) ait *incipiente Olympiade VII. Romam conditam anno post Ilium captum quadringentesimo tricesimo tertio*; quemadmodum Dionysius ipse a Troia capta ad Vrbis originem 432. annos enumerat; quamvis ex ipsius hypothesi 433. numerandi forent. Sed haec, aliaque id genus fusius exponere nec iuvat, nec decet. Etenim illud unum postremo hoc loco ostendendum fuerat qua serie, vel ordine Athenis *Reges*, & *perpetui Archontes* imperaverint; antequam *tertio* Aeschyli Archontis anno *prima* Olympias inciperet, ex qua veluti cardine Fastorum Atticorum series nunc contexenda deduci debet.

OLYM-

(1) Cap. 2 (2) Libr. I. c. 71.

OLYMPIAS I.

An. 1. Periodi Iulianae 3938. ante Vrbem Conditam 23.
AESCHYLVS Athenis Archon perpetuus anno 3.

Etenim Aeſchylus iam *ſecundum* perpetui ſui Principatus, vel Magiſtratus annum exegerat, quum *tertio* iam labente circa ſolſtitium aeſtivum ab Elidenſibus Olympias illa celebrata fuit, a qua tempora numerari coeperunt; ut illa proinde ab Hiſtoricis Olympias omnium *prima* vocari conſueverit. Perſpicue diſerteque id teſtatur Euſebius (1): Αἰσχύλου τῷ δευτέρῳ ἔτει πληρουμένῳ, τῷ τρίτῳ αὐτοῦ ἔτει, ὃς ἦν εἰκοστὸς ἔνατος βασιλεὺς Ἀθηναίων, ἀπὸ τοῦ πρώτου αὐτῶν Κέκροπος τοῦ Διφυέος, δωδέκατος δὲ τῶν διὰ βίου Ἀρχόντων, ἡ πρώτη Ὀλυμπιὰς ἤχθη, ἣν ἐνίκησε Κόροιβος Ἠλεῖος *completo iam ſecundo, labenteque tertio anno Aeſchyli, qui nonus ac viceſimus a primo Cecrope Diphye vocato Athenienſium rex erat, perpetuorum vero Archontum duodecimus, prima Olympias celebrata fuit, in qua Corybus Elienſis victor fuit*. Itaque facile vitiatus alter Euſebii locus (2) hinc corrigi debet ubi depravate nunc legitur: Αἴσχυλος Ἀγαμνήστορος ἦρξεν ἔτη κγ΄. ἐφ᾽ οὗ ἔτει ιβ΄ πρώτη Ὀλυμπιὰς ἤχθη, ἣν ἐνίκα Κόροιβος Ἠλεῖος στάδιον *Aeſchylus Agamneſtoris filius imperavit annis* 23. *ſub quo anno* ipſius 12 *prima Olympias acta fuit, qua Corybus Elienſis ſtadio vicit*. Reſcribendum ἔτει β΄ *anno* 2; quum praeſertim Euſebius ipſe Alcmaeonis initium, adeoque Aeſchyli finem, in anno 3. Olymp. VI. collocaverit.

Coroebus Eleus *ſtadio* in Olympicis Ludis illis palmam obtinuit: quod ſolo nimirum curſu tunc certaretur. Pauſanias (3): Ἐξ οὗ γὰρ τὸ συνεχὲς ταῖς μνήμαις ἐπὶ ταῖς Ὀλυμπιάσιν ἐστί, δρόμου μὲν ἆθλα ἐτέθη πρῶτον, καὶ Ἠλεῖος Κόροιβος ἐνίκα *ex eo enim tempore, quo continuata eſt Olympiadum memoria, curſus primum propoſita ſunt praemia, quae Coroebus Eleus obtinuit*; alibique diſertius (4): Ἡνίκα δὲ τὸν ἀγῶνα τὸν Ὀλυμπικὸν, ἐκλείποντα ἐπὶ χρόνον πολὺν, ἀνεσώσατο Ἴφιτος, καὶ αὖθις ἐξ ἀρχῆς Ὀλύμπια ἤγαγον. τότε δρόμου σφίσιν ἆθλα ἐτέθη μόνον, καὶ ὁ Κό-

(1) Chr. Lib. I. pag. 36. & II. pag. 136. (2) Chr. (3) Eliac. I. c. 8. (4) Arcad. c. 26.

ὁ Κόροιβος ἐνίκησε *quum Olympicos Ludos olim intermissos Iphitus restituisset, & cursus dumtaxat certamina proposuisset*, primis Ludis *Coroebus vicit*. Coroebus ipse, veluti Olympiadis primae victor, ab Africano, Eusebio, & Strabone [1] memoratur; quin etiam ipsius victoris nomine, veluti charactere Olympias illa *prima* vocari, atque ab antiquiori *prima* distingui solet: quod nimirum Olympias illa, quae Coroebum victorem habuit, omnium *prima* numerari, non omnium *prima* celebrari, coeperit. Etenim Eusebius [2] ex Aristodemo Eliensi, Polybioque memorat quod ἀπὸ εἰκοστῆς καὶ ἑβδόμης Ὀλυμπιάδος ἤρξαντο οἱ ἀθληταὶ ἀναγράφεσθαι, οἱ δηλαδὴ νικηφόροι. Πρὸ τοῦ γαρ οὐδεὶς ἀνεγράφη ἀμελεσάντων τῶν προτέρων. Τῇ δὲ εἰκοστῇ ὀγδόῃ τὸ στάδιον νικῶν Κόροιβος Ἠλεῖος ἀνεγράφη πρῶτος, καὶ ἡ Ὀλυμπιὰς αὐτὴ πρώτη ἐτάχθη, ἀφ' ἧς Ἕλληνες ἀριθμοῦσι τοὺς χρόνους *a septima, ac vicesima Olympiade Athletae, scilicet ii, qui victoriam retulerant, describi coeperunt. Etenim prius nemo inscriptus fuerat, quum veteres id neglexissent. Coroebus autem Eleus octava ac vicesima Olympiade stadio vincens* omnium *primus descriptus fuit, & Olympias illa* omnium *prima constituta fuit, a qua Graeci tempora numerant*. Hinc Strabo loco superius laudato de *Eleis* agens ait: Μέχρι τῆς ἕκτης καὶ εἰκοστῆς Ὀλυμπιάδος ἀπὸ τῆς πρώτης, ἐν ᾗ Κόροιβος ἐνίκα στάδιον Ἠλεῖοι τὴν προστασίαν εἶχον τοῦ ἱεροῦ, *usque ad sextam ac vicesimam Olympiadem a prima, in qua Coroebus Eleus stadio vicit Elei templo praefuerunt*.

Eusebius [3] huius Olympiadis I. anno 1. floruisse dicit Arctinum Milesium, Ἀρκτῖνος Μιλήσιος ἐπὶ πολὺ ἤκμαζεν; quamvis Hieronymus, qui ad annum 2 huius Olymp. I. dixerat Arctinum floruisse, ad Olymp. III. annum 2. adnotaverit: *Eumelus Poëta, qui Bugoniam, & Europam, & Arctinus, qui Aethiopidam composuit, & Ilii Persin, agnoscuntur*. Tzetzes tamen Arctinum ipsum Homeri discipulum fuisse dicit [4].

Ἀρκτῖνος ὁ Μιλήσιος ἦν μαθητὴς Ὁμήρου.

Arctinus Milesius discipulus erat Homeri

Sic etiam Suidas ait: Ἀρκτῖνος Μιλήσιος ἐποποιὸς μαθητὴς Ὁμήρου, γεγονὼς κατὰ τὴν θ' Ὀλυμπιάδα μετὰ τετρακόσια ἔτη τῶν Τρωϊκῶν *Arctinus Milesius Poëta Homeri discipulus, vixit Olympiade*

(1) Lib. VIII. (2) Chr. Lib. I. pag. 216. (3) Chr. Lib. II. pag. 136. (4) Chili. XIII. ver. 642.

de nona, quadringentis annis post bellum Troianum. Itaque Arctinus ille ab Allatio, Vossio, Salmasio Poëtarum omnium antiquissimus habetur; quum praesertim Dionysius Halicarnasseus [1] de Palladio loquens dixerit Παλαιότατος δὲ ὧν ἡμεῖς ἴσμεν ποιητὴς Ἀρκτῖνος *antiquissimus omnium, quos nos novimus, poëta Arctinus:* quibus Dionysii verbis abrepti nonnulli putarunt Arctinum hunc Homeri tempora praecessisse. At Fabricius [2] optime observavit illud unum ex superioribus Dionysii verbis inferri quod Arctinus ille omnium primus *Palladii* mentionem iniecerit, longeque verisimilius existimat Arctinum inter Homeri discipulos habendum esse. Ego vero Suidae, sive potius Artemonis Clazomenii, quem Suidas exscripsit, verba sic explicari posse putaverim, ut Arctinus Homeri *imitator*, non *auditor*, fuerit; adeoque illo longe aetate inferior ad Olympiadas iam numeratas referri debeat. Ac certe quidem Homerus ea aetate, qua Olympiades numerari coeperunt, iam e vivis excesserat; & quamvis etiam Olympiadum initio vixisse cum aliis existimetur, Arctinus tamen illi suppar esse non potuit; ubi praesertim cum Lesche Lesbio certasse concedatur, quod a Clemente asseritur, adeoque ad Olymp. XXX. referri debeat, ut accuratius ibi exponetur. Cyrillus [3] tamen Eusebium, opinor, sequutus ait: *Prima Olympiade fuisse dicitur Arctinus Milesius, Romulusque, & Remus nascuntur.*

Ceterum *Aethiopis* illa, quae ab Arctino scripta dicitur, auxilium a Memnone Aethiopum Rege Troianis praestitum complectebatur; adeoque in Iliaca Tabula apud Fabrettum Αἰθιοπὶς κατὰ Ἀρκτῖνον τὸν Μιλήσιον *Aethiopis iuxta Arctinum Milesium* memoratur. At *Ilii Persis*, hoc est Ἰλίου Πέρσις *Ilii excidium* narrabat, quod a Stesichoro quoque, Lesche, & Acate Argivo descriptum fuerat, ut ex Athenaeo [4] erudimur, qui ἐκ τῆς Ἀκάτου Ἀργείου Ἰλιοπέρσιδος *ex Acati Argivi Ilioperside* Heroas Troiano equo inclusos memoravit. Quo quidem loco Σακάδου rescribendum esse coniecit Meursius, quod *Sacadas* Argivus veteribus Poëtis accenseatur, ut ad Olymp. XLVIII. ann. 3. observabitur. Nihil ego tamen in Athenaei textu mutaverim; sed solum ita vo-

(1) Antiq. Roman. Lib. I. pag. 55. (2) Bibl. Graec. Tom. I. pag. 9. (3) Contra Iulian. Lib. I. (4) Lib. XIII.

ces distinxerim ἐκ τῆς Ἀκᾶ τῦ Ἀργείυ. Etenim *Acas* quidam Poëta Tragicus a Suida memoratur, qui facile *Argivus* fuerit. Ac certe quidem Sacadas ille, qui saepius auloedia Pythiis vicit, non Poëta, sed Cantor potius, fuisse dicitur, adeoque *Iliopersida* edidisse non videtur.

OLYMPIAS II.

Anno 1. Per. Iul. 3942. ante Vrb. Cond. 19.
Aeschylus Athenis Archon perpetuus anno 7.

Antimachus Eliensis *stadio* Olympiorum victor in Africani serie apud Eusebium reperitur. Philostratus [1] autem ait quod etiam Plutarchus quidam ἠγωνίζετο ἐν Ὀλυμπίᾳ πρὸς Ἑρμείαν τὸν Αἰγύπτιον τὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα ἐπὶ τὺς ἄνδρας τὴν πύγμην *contra Hermiam Aegyptium virorum pugilatu Olympiade secunda certavit*. Loydius tamen, ac Dodvellus id perperam a Philostrato memoratum asserunt; quum Olympiade II. solo *cursu* certaretur, ut ad Olymp. IV. Pausaniae testimonio demonstrabitur; ac *pugilatus* Olympiade solum XXIII. receptus fuerit. At fieri fortasse potuit, ut in Philostrati loco numeralibus antea notis expresso prior ex illis exciderit; aut certe *Olympiadis secundae* nomine ea solum a Philostrato intelligatur, in qua Plutarchus ipse *secundo* certaverit; ut quum prius inter pueros palmam retulisset, τὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα ἐπὶ τὺς ἄνδρας *secunda Olympiade inter viros* vicerit.

Ann. 2. Aeschylus Athenis Archon perpetuus anno 8.

Romulus, eiusque frater Remus Martis, atque Iliae filii in lucem editi sunt. Id ex Tarutii calculo, atque sententia testatur Plutarchus [2]: Ἀπεφήνατο ὁ Ταρύτιος τὴν μὲν τῇ μητρὶ τῦ Ῥωμύλυ γεγονέναι σύλληψιν ἔτει πρώτῳ τῆς δευτέρας Ὀλυμπιάδος ἐν μηνὶ κατ' Αἰγυπτίυς Χοιὰκ τρίτῃ καὶ εἰκάδι *pronunciavit Tarutius Romulum conceptum a matre anno secundae Olympiadis primo, mensis, quem vocant Aegyptii Choeac, tertio & vicesimo die*. Itaque, si fratres illi *primo* huius Olympiadis anno concepti fuerant, ipsorum nativitas in *secundum* inci-

(1) In Heroic. c. 2. §. 6. (2) In Romulo.

inciderit. At Dionysius Halicarnasseus [1], qui eiusdem Tarutii Firmani vestigiis insistit, uno serius anno conceptum illum designat. Etenim conceptus mortisque tempora caelestibus characteribus exprimens ait: ἔν τε γὰρ τῷ βιασμῷ τῆς μητρὸς αὐτῦ εἴθ' ὑπ' ἀνθρώπων τινὸς, εἴθ' ὑπὸ θεῦ, γινομένῳ τὸν ἥλιον ἐκλειπεῖν φασὶν ὅλον, καὶ σκότος παντελῶς ὥσπερ ἐν νυκτὶ τὴν γῆν κατασχεῖν ἔντε τελευτῇ αὐτῦ ταυτὸ συμβῆναι λέγυσι πάθος *nam & quum matri eius inferretur vis, incertum ab homine, an Deo, deliquium solis factum, terrisque interdiu tenebras nocturnis similes incubuisse aiunt: quod etiam necis ipsius tempore accidit*. Si constans illa utriusque eclipsis memoria ac opinio, quae apud Romanos pervulgata fuerat, accurata censenda sit, Romuli mors in annum P. I. 3999. & 1. Olymp. XVI. referri debebit, quum eo anno 26 Maii die solaris eclipsis contigerit; quumque Romulus ipse πεντηκοςὸν καὶ πέμπτον ἄγων ἔτος *anno aetatis quinquagesimo quinto* e vivis excesserit, ipsius conceptus in diem 5. Maii an. P. I. 3944. & 2. Olymp. II. revocandus erit, quo certe eclipsis alia contigisse debuit; ut proinde ipsius nativitas non 2. sed 3. Olymp. eiusdem anno adscribi debeat, qui fuit P. I. 3945. Quandoquidem tamen Tarutii calculus, atque sententia nullo Veterum testimonio confirmatur, nativitatis annus adhuc incertus supererit; quum praesertim Dionysius ipse ex monimentis aliis Romuli mortem in anno 2. Olymp. XVI. collocaverit. Hic obiter observandum quod Meursius [2] Aegyptium *Choiac* Romano *Decembri* respondisse credidit, quemadmodum Scaliger [3] Aegyptios menses a Tarutio nominatos *Actiacos* esse putavit. At Tarutii, hoc est Varronis & Ciceronis, aetate *Actiaci* menses fixusque Aegyptiorum annus nondum invectus fuerat; adeoque, si Tarutius in retrogrado Aegyptiorum anno calculum instituit, eamque Romani anni formam adhibuit, quae tunc temporis recepta fuerat, Romuli nativitas non 4. Nonas Februarii, ut alibi [4] Scaliger ipse putavit, sed ut Romani Martii die contigisset; cum eo anno P. I. 3944. neomenia Thoth in 4. Martii diem inciderit. Quo certe loco Petavii [5] quoque inconstantia notari facile poterit, qui cum anno P. I. 3960. quo Roma con-

(1) Antiqu. Lib. II. (2) De Arch. Ath. Lib. I. c. 2. (3) In Notis ad Manil. Lib. IV. (4) Can. Isag. Lib. III. pag. 337. (5) Lib. IX. c. 54.

condita fuit 9. Pharmuti diem Vrbi natalem in 4. Octobris incidisse dixerit, adeoque initium Thoth in 1. Martii diem optime collocaverit; anno tamen P. I. 3944. quo Romulus natus fuit, 23. Choeac Aegyptii in 26. Maii, adeoque 1. Thoth in 2. Februarii collocavit: perinde quasi sexdecim annorum spatio Aegyptii anni cardo ex uno in mensem alium Romanum transferri potuerit. Sed haec accuratius ex Prolegomenis intelligentur.

OLYMPIAS III.

Ann 1. Per. Iul. 3946. ante Vrb. Cond. 15.
Aeschylus Athenis Archon perpetuus anno 11.

Androclus Messenius *stadio* vicit Olympia ex Africano

Abaris Seuthi filius Apollinis Sacerdos hac Olympiade ex Hyperboreis Legatus in Graeciam venisse dicitur; quamvis hac in re scriptores mire dissideant. Hinc Harpocration (1): Ἄβαριν ἐξ Ὑπερβορέων πρεσβευτὴν ἀφικέσθαι λέγουσιν. Ὁ δὲ χρόνος, ἐν ᾧ παραγέγονε, διαφωνεῖται. Ἱππόστρατος μὲν γὰρ κατὰ τὴν τρίτην αὐτὸν Ὀλυμπιάδα λέγει παραγίνεσθαι: ὁ δὲ Πίνδαρος κατὰ Κροῖσον τῶν Λυδῶν βασιλέα. ἄλλοι δὲ κατὰ τὴν εἰκοστὴν καὶ πρώτην Ὀλυμπιάδα *Abarim ex Hyperboreis legatum venisse dicunt. Tempus autem, in quo is advenit, vario modo traditur. Etenim Hippostratus quidem ipsum tertia Olympiade venisse dicit. Pindarus autem Croesi Lydorum regis aetate. Alii vero vicesima prima Olympiade.* Quin etiam Hieronymus Olymp. LXXXII. anno 4. id contigisse testatur. Inter varias, planeque dissidentes eiusmodi Scriptorum sententias, Pindarum libentius hic sequar; non modo, quod ille testis ceteris omnibus antiquior haberi debeat, verum etiam quod Proclus (2), Porphyrius, & Iamblichus Abarim Pythagorae coaevum fuisse testentur; quemadmodum Eusebius ipse ad Olymp. LIV. an. 2. diserte scribit: Ἄβαρις ἦλθεν ἐκ τῆς Σκυθίας εἰς Ἑλλάδα *Abaris ex Scythia in Graeciam advenit:* quod Croesi, Pythagoraeque temporibus mire conveniet.

Aba-

(1) In Ἄβαρις. (2) In Tim. Lib. III.

Abaris autem huius scripta veteribus celebrata fuse, accurateque recenset Fabricius [1].

Ann. 2. Eumelus Amphilyti filius Corinthius hoc anno floruisse dicitur ab Hieronymo, quamvis hunc iterum ad Olymp. IX. an. 4 memoraverit. Ac certe Clemens [2] Eumelum ipsum ad Olympiadem XI. pervenisse demonstrat: Ε'ύμηλος ὁ Κορίνθιος πρεσβύτερος ὢν ἐπιβεβληκέναι Α'ρχίᾳ τῷ Συρακούσας κτίσαντι *Eumelus Corinthius, quum antiquior esset, pervenit usque ad tempora Archiae, qui Syracusas condidit*. Itaque, quum Syracusas colonia a Corinthiis Olymp. XI. deducta fuerit, Eumelus ea quoque aetate superstes erat. Ipsum tamen ante institutas Olympiadas Poëticae artis gloria floruisse Pausanias [3] ostendit, qui ab Eumelo Προσώδιον ἐις Δῆλον *Cantum in Delum* Phintae Messeniorum Regis aetate scriptum fuisse memorat; quum deinde una post aetate Antiocho, & Androcle Phintae filiis iam regno potitis Messeniacum bellum exarserit, quod ineunte Olymp. IX. contigisse erudimur. Itaque insignem in Pausaniae historia aut errorem, aut inconstantiam deprehendisse videor ubi eximii operis Arcam fuse accurateque describit [4], quae in Elidensi Templo a Cypselidis dicata fuit quod in illa Cypselus familiae princeps recens natus, atque a Bacchiadis ad necem conquisitus a matre positus servatusque foret. Quum enim singulas Arcae facies, fabulasque iis insculptas elegantissime descripsisset; subdit [5] inscriptiones, quae in illa conspiciuntur, ab Eumelo Corinthio factas esse: τῆς δὲ ὑπονοίας τὸ πολὺ ἐς Ε'ύμηλον τὸν Κορίνθιον ἔιχε ἥμιν ἄλλωνθ' ἔινεκα, καὶ τῦ Προσώδιυ μάλιςα, ὃ ἐποίησεν ἐς Δῆλον *Hanc ego cum ex aliis eius Operibus, tum vero maxime ex eo Carmine, quod in Delum fecit, coniecturam sumo*. Cypseli mors ad annum 1. Olymp. XXXVIII., tyrannidis initium ad annum 2. Ol. XXXI. referri debet. Ergo, si Eumelus Cypselidarum aetate epigraphas illas ediderat, ipsius mors ad Olymp. XL. differenda foret, quod a perspicuis Historicorum, eiusdemque Pausaniae testimoniis abhorret. Ceterum Eumelus ille *Bugoniam* de Apibus nimirum, scripsisse dicitur; itidemque *Europen*, ut

(1) Bibl. Graec. Tom. I. pag. 10. (2) Strom. Lib. I. (3) Messen. c. 33. (4) Eliac. I. c. 17. (5) Cap. 19.

ut a Paufania, five *Europiam*, ut a Clemente vocatur. Quin etiam *Corinthiacam Hiftoriam* illi tributam effe teftatur Paufanias (1), atque ex illa verfus 8. a Pindari Scholiafte (2), & Tzetze (3) proferuntur. Paufanias tamen Eumelo nonnifi *Profodion* certo adfcribi poffe putavit. De Eumelo plura Scaliger ad Eufebianum annum 1250. Voffius De Hiftor. Graec. IV. c. 1. & de Poëtis c. 3.

OLYMPIAS IV.

Ann. 1. Per. Iul. 3950. ante Vrb. Cond. 11.
Aefchylus Athenis Archon perpetuus ann. 15.

Polychares Meffenius *ftadio* vicit, Olympia, ut in Africani ferie recenfetur. Ita Paufanias (4): τετάρτην ὀλυμπιάδα ἦγον Ἠλεῖοι καὶ ἀγώνισμα ἦν σταδίου μόνον, ὅτε ὁ Πολυχάρης Μεσσήνιος ἐνίκησε *quartam Olympiadem, celebrarunt Elei, et unicum erat de ftadio certamen, quum Polychares Meffenius vicit*, eiusdemque victoris mentio iterum inferius ad Olymp. V. an. 1. proferetur.

An. 3. Eufebius hoc anno primam trierem Athenis conftructam fuiffe fcribit Ἀθήνησι πρώτη ἐναυπηγήθη τριήρης ὑπὸ Μενοκλέους, hoc eft, ut accurate reddit Scaliger, *prima trieris Athenis ab Aminocle conftructa fuit*. Menocles autem ille, five potius Aminocles Corinthius fuit, neque Athenienfibus folum, fed etiam Samiis, naves conftruxerat. Thucydides (5): πρῶτοι δὲ Κορίνθιοι λέγονται ἐγγύτατα τοῦ νῦν τρόπου μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναῦς, καὶ τριήρεις ἐν Κορίνθῳ πρῶτον τῆς Ἑλλάδος ναυπηγηθῆναι. φαίνεται δὲ καὶ Σαμίοις Ἀμεινοκλῆς Κορίνθιος ναυπηγὸς ναῦς ποιήσας τέσσαρας. *Corinthii primi feruntur excogitaffe naves, quae ad eam, quae nunc in ufu eft, formam proxime accederent. Et Corinthi primum ex omni Graecia triremes aedificatae funt. Conftat autem Aminoclem Corinthium naupegum Samiis etiam quatuor naves compegiffe*. Quamvis autem Thucydides ab eiufmodi navium ftructura, quae a Plinio (6) quoque memorata fuit, ad fua ufque tempora, hoc eft Olymp. XC., *trecentos* an-

(1) Corinth. c. 1. (2) Ad Olymp. XIII. (3) In Lycophr. (4) Meffen. c. 4. (5) Libr. I. (6) Libr. VI. c. 57.

annos numeraverit, adeoque Aminocles circa XVI. Olympiadem naves ſtruxiſſe videatur, facile tamen Thucydides rotundum numerum expreſſit; adeoque Aminocles Olymp. XVI. antiquior cenſeri, atque Thucydides cum Euſebio componi poterit. Longe tamen prius trieres Corinthi exſtructas fuiſſe Euſebius ipſe teſtatur, qui decem annis ante Olympiades inſtitutas Corintho triremem navigaſſe iam dixerat; ſicuti Diodorus [1] etiam ait: *ἐν Κορίνθῳ ναυπηγηθῆναι τριήρη πρῶτον; primam Corinthi triremem exſtructam fuiſſe*; ſubditque [2] *πεντήρη quinquerem*, a Dionyſio primum conſtructam fuiſſe: quod tamen Neſichthoni Salaminio Plinius adſcribit; quod nimirum, ut opinor, Neſichthon ille una cum Graecis aliis artificibus, quos a Dionyſio ſtruendis navibus accitos eſſe Diodorus teſtatur, penterem hanc in Sicilia primus inſtruxerit.

OLYMPIAS V.

An. 1. Per. Iul. 3954. ante Vrb. Cond. 7.
Aeſchylus Athenis Archon perpetuus anno 19.

Aeſchines Elienſis *ſtadio* vicit Olympia ex Africano; quamvis Meurſius [3] victorem hunc a Pauſania quoque memorari putaverit. Siquidem Aeſchines alter et ipſe Elienſis, qui a Pauſania [4] memoratur, a ſuperiori diſtingui debet, quippe quum iſte non *ſtadio*, ſed *pentathlo* ſemel iterumque vicerit, quod certaminis genus Olympiade ſolum XVIII. receptum fuit.

Huius Olympiadis anno 1. Ephoros Lacedaemone inſtitutos eſſe dicit Euſebius [5] *Ἐν Λακεδαίμονι πρῶτος Ἔφορος κατεστάθη Lacedaemone primus Ephorus conſtitutus eſt*; quamvis etiam in Olymp. VII. anno 1. eadem prorſus verba, adeoque primam Ephororum inſtitutionem, collocaverit. Sed varietas illa facile diſſimulari, componique poterit, quod nimirum Euſebius duplex Ephororum initium pro duplici variaque Scriptorum ſententia indicaverit. Id vero gravius quod Hieronymus Ephoros ipſos 350. annos viguiſſe dixerit, quum

(1) Libr. XIV. c. 43. (2) Loco cit. c. 42. (3) De Arch. Ath. Lib. I. c. 2. (4) Eliac. II. c. 14. (5) Chron. Lib. II. pag. 137.

aliunde tamen perſpicuum ſit Ephori dignitatem nonniſi ab Agide, & Cleomene Spartae Regibus circa Olymp. CXL. ſublatam fuiſſe. Itaque, ut nodum hunc dirimat, Scaliger [1] obſervavit quod Ephori dignitas Olymp LVI. inſtituta, atque Chiloni omnium primo collata fuit; ut illa proinde 350. annis floruiſſe merito videatur; ideoque *non Eclatus fuerit primus Ephorus, ſed Chilon, quod*, inquit, ille, *veriſſimum eſt*. Quandoquidem vero Euſebius ad Olymp. LV. an. 3. ait Χείλων ὁ τῶν ἑπτὰ σοφῶν Ἔφορος ἐν Λακεδαιμονίᾳ ἐγένετο, *Chilon ſeptem Sapientum unus Ephorus Lacedaemone fuit*, Scaliger [2] ibi obſervavit id de *Ephoro primo intelligendum, qui* ἐπώνυμος *dicebatur, cuiuſmodi primus omnium Eclatus creatus fuit*. Itaque ambiguus Euſebii locus, praeſertim vero fluxa Laërtii auctoritas Scaligero fraudi fuit, ut Ephororum dignitatem Olymp LV. inſtitutam putaret. Laërtius [3] quidem, ut ingenue fatear, perſpicue id aſſeruit: Γέγονε δὲ Ἔφορος κατὰ τὴν πεντηκοστὴν ἕκτην Ὀλυμπιάδα. Παμφίλη δέ φησι κατὰ τὴν ἕκτην, καὶ πρῶτον Ἔφορον γενέσθαι ἐπὶ Εὐθυδήμου, ὥς φησι Σωσικράτης, καὶ πρῶτος εἰσηγήσατο Ἐφόρους τοῖς βασιλεῦσι παραζευγνύναι *fuit autem Ephorus circa quinquageſimam & quintam Olympiadem. Porro Pamphila circa ſextam ait, primumque Ephorum fuiſſe ſub Euthydemo auctore Soſicrate, primumque inſtituiſſe ut Ephori regibus adiungerentur*. Itaque hunc Laërtii locum ita Caſaubonus, ac Meurſius emendarunt κατὰ τὴν πεντηκοστὴν πέμπτην *quinquageſima quinta*; Scaliger vero in ſequenti verſu legit κατὰ τὴν πέμπτην Olympiade *quinta*; Palmerius ibi reſcribit κατὰ τὴν ἑξῆς Olympiade *ſequenti*, ut Olympias LVII. exprimatur. Atque optime id quidem ſi Laërtii verba indicarent Chilonem ſemel iterumque Ephori munus geſſiſſe, eoque honore *primum* Euthydemo Athenis Archonte, hoc eſt anno 1. Olym. LVI. perfunctum eſſe. Verum, quum Laërtius Pamphilae ſententiam ſuperiori ſententiae veluti diverſam opponat, perſpicue apparet in prima periodo Olympiadem LVI. memorari non poſſe, adeoque Pamphilae ſolum ſententiam fuiſſe, Chilonem Olymp. LVI. anno I. *primum* hoc eſt *Eponymum* Ephorum electum eſſe. Quod vero Laërtius ipſe mox ſubdit tunc primum Ephoros a Chilone inſtitutos eſſe, tantum abeſt ut *veriſſimum* cum Scaligero cenſeri debeat, ut perſpicuis po-

(1) Ad Chr. Euſ. num. 1257. (2) Ibid. ad num. 1459. (3) Lib. I. ſegm. 68.

potius, certisque Veterum testimoniis refelli possit. Certe Plutarchus [1] Ephoros a Theopompo rege institutos esse testatur: *πρῶτος ἐν Σπάρτῃ τοῖς βασιλεῦσι κατάμιξε τὰς Ἐφόρους primus Spartae Ephoros regibus adiunxit*, Theopompus autem ille Nicandro patri in Spartae regno successit anno 3. Olymp. II. quum 34. Nicandri anno Olympiades institutae forent, ut Clemens [2] testatur, iisque Nicander ipse *quinquennio* superstes fuerit. Ita Pausanias Theopompi aetate Ephoros iam institutos esse demonstrat ubi Polycharem Messenium, qui iampridem Olympiade IV. stadio vicerat, a Lacone quodam iniuria affectum ad Ephoros confugisse dicit; quumque infecta re Messenem rediisset, pluresque interea Lacedaemonios trucidasset, exinde quoque Messeniacum bellum contra Lacedaemonios exarsisse dicit, quod ineunte Olymp. IX. erupit. Denique, ne argumentis aliis immorer, Terpandri Musici aetate Ephororum dignitas instituta iam fuerat, qui Terpandrum ipsum multarunt, quod septichordi lyrae nervos alios adiecisset, severamque Laconum musicam molliorem effecisset. Itaque, quum Terpander in Oxoniensi Chronico ad annum 4. Ol. XXXIII referatur, dubitari certe non poterit, quin ante Chilonis tempora Lacedaemone Ephori instituti forent. Itaque Laërtius hic certe fallitur; nisi fortasse cui libeat Ephoros post Terpandri tempora in desuetudinem abiisse, moxque Chilone auctore iterum restitutos esse, quod Scriptoribus tamen illis repugnat, qui primum a Cleomene illos in ordinem redactos, atque interemptos esse testantur. Quod si prima Ephororum institutio ad Olymp. V. vel VII., eorumque finis ad Olymp. CXL. referatur, perspicuum fiet ipsorum dignitatem 550. annis viguisse; ut facile proinde in Eusebii textu pro annis TN rescribi possit ΦN; quemadmodnm facile Laërtii textus optime riteque sanari posset, si in postrema ipsius parte legatur *Καὶ γὰρ Θεόπομπος πρῶτος ἐσηγήσατο Ἐφόρους τοῖς βασιλεῦσι παραζευγνύναι Etenim Theopompus primus instituit Ephoros Regibus sociari.*

Anno 3. In Oxoniensi Chronico Syracusas Coloniam ab Archia Evagetae filio Corintho deductam fuisse legitur, quum id 21. Aeschyli Archontis anno contigisse dicatur. Eusebius tamen, ac Hieronymus Naxum anno 1. Olympiadis

 XI. Con-

(1) Ad Princip. inerud. (2) Strom. Lib. I.

XI. conditam esse dixit, eiusque Olymp. anno 3. Syracusas, & Catanam aedificatas fuisse Hieronymus adnotavit. Thucydides [1] inter utriusque natales annum unum intercessisse scribit, Catanamque urbem quinto post Syracusas anno aedificatam memorat [2]. Strabo [3] iisdem temporibus utramque institutam ait. Τὰς δὲ Συρακούσας Ἀρχίας μὲν ἔκτισεν ἐκ Κορίνθου πλεύσας περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, οἷς ᾠκίσθησαν καὶ ἡ Νάξος, καὶ τὰ Μέγαρα *Ac Syracusas quidem Archias condidit circa eadem tempora Corintho navibus discedens, quibus Naxus, & Megara aedificatae sunt*. Exinde vero mutilum vitiatumque Stephani locum suppleri, sanarique posse putaverim in quo legitur: Συρακοῦσαι κτίσμα Ἀρχίου Κορινθίου, ἄποικος τῆς ἐν Σικελίᾳ, καὶ Νάξῳ ὁμόχρονος. *Syracusae urbs ab Archia Corinthio aedificata colonus eius, quae in Sicilia est, & Naxo coaevus*. Scaliger [4] pro verbis illis, quae nihili sunt, rescribendum ait ἀποίκοις τοῖς ἐν Σικελίᾳ *colonis* illis, *qui in Sicilia sunt*. At quis aperte non videat prorsus incommode Siciliae, & Naxi incolas sic memorari, perinde quasi Naxus ipsa in Sicilia non foret? Nullus hic dubito quin Stephanus Naxum, simulque urbem aliam in Sicilia ipsa positam memoraverit, adeoque fidenter suppleverim κτίσμα Ἀρχίου Κορινθίου ἀποίκου, τῆς ἐν Σικελίᾳ Νάξου, καὶ Μεγάρων ὁμόχρονον *urbs ab Archia Corinthio colono aedificata, eius quae in Sicilia est, Naxi, & Megarorum coaeva*.

OLYMPIAS VI.

An. 1. Per. Iul. 3958. ante Urb. Cond. 3.
Aeschylus Athenis Archon perpetuus anno 13.

Oebatas Dymaeus Oeniae filius *stadio* vicit Olympia ex Pausania [5]. Ab Africano quoque victor vocatur, quamvis ab illo *Oibolas* nominetur. Meursius [6] hunc perperam *Cumanum* vocavit. Sed Pausanias Oebatam illum ex Dyme Achaeorum urbe ab Ilisso fluvio 400. stadiis remota fuisse dicit, quae in Achaico bello Philippi regis partes sequuta a Romanis ea de caussa direpta fuit: καὶ ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ ταύτῃ Ὀλυμπικὸς ἡγεμὼν καὶ οὗτος Ῥωμαίων ἐπέτρεψε τῇ στρατιᾷ διαρπάσαι τὴν Δύμην *atque ea de caussa Olympicus & ipse Romanorum Dux Dy-*

(1) Lib. VI. (2) Lib. V. (3) Lib. VI. (4) Ad Euseb. an. 1283. (5) Eliac. II. c. 3. & Achaic. c. 17. (6) De Arch. Ath. Lib. I. c. 2.

Dymen militi diripiendam conceſſit. Sylburgius *Ulympicum* hunc Romanorum Ducem ſibi incognitum fatetur Khunius vero ex ſuperſtitibus in Pauſaniae textu literis verum Ducis, aut Imperatoris nomen exſculpere ſe poſſe putavit, legitque Ο ΛΟΥΚΙΟΣ quod nempe *Lucius Quintius Flaminius*, ſeu *Flamininus* Titi Quintii Flaminii Legatus, & frater claſſe Romana Dymas ceperit, ac diripuerit. Characteres autem inquit illi *μ*, *& π*, *vel potius π ex margine videntur veniſſe in textum*, *quibus ſignis forte denotatum erat quaedam exemplaria velle Dymas abeſſe Lariſo per trecenta*, *alia per quadringenta ſtadia*. Poſtremam hanc doctiſſimi Viri coniecturam, quae levior, ac falſa videtur, nihil moror. Quod vero ad nomen in Pauſaniae textu reſtitutum attinet, minus accurate feliciterque reſtitutum putaverim; cum raro vel Pauſanias ipſe, vel Scriptores alii Romanos Cives ſolo *praenomine* deſignaverint. Itaque pro ΟΥΛΥΜΠΙΚΟΣ leviori mutatione ac diſcrimine olim in Pauſania ſcriptum, adeoque nunc reſcribendum exiſtimo Ο ΦΛΑΜΙΝΙΟΣ *Flaminius*: quum praeſertim Livius ipſe ſolo *Flaminii*, vel *Flaminini* nomine Romanorum ducem appellare conſueverit, qui Philippum regem debellavit. Hac Olympiade Oraculum de victoribus coronandis editum fuit, ut ſequentis Olympiadis initio obſervabitur.

An. 3. Alcmaeon Athenis Archon perpetuus anno 2.

Roma urbs Palilibus a Romulo, eiuſque fratre Remo condita fuit, hoc eſt 21. Aprilis Romani die; ut proinde primus Vrbis conditae annus in Varronis hypotheſi cum 4. huius Olympiadis anno concurrat. De celeberrima hac Aera, variiſque, Scriptorum ſententiis in illius exordio vel cardine definiendo fuſe in *Prolegomenis* diſputatum. Illud unum hic addidiſſe iuverit, quod Romulus ubi Romanae Vrbis fundamenta iecit, ex accuratiſſimis Dionyſii (1) calculis *octavum decimum* aetatis annum agebat: *Νέος γὰρ δὴ παντάπασιν ἔτυχε τῆς ἡγεμονίας ὀκτωκαιδεκαέτης, ὡς ἅπαντες ὁμολογοῦσιν οἱ τὰς περὶ αὐτοῦ συγγράψαντες ἱστορίας porro iuvenis omnino principatum obtinuit decimo octavo aetatis anno, ut fatentur omnes, qui de ipſo hiſtorias conſcripſerunt.* Etenim, licet verba illa praeſeferant *octavum decimum* abſolutum

(1) Antiqu. Lib. I.

lutum fuisse, de affecto solum intelligi debent, si Romae origo, non ineunti 1. Olymp. VII. concedatur, ut putavit Dionysius, sed in exeuntem potius 3. Olympiadis VI. annum referatur; unde Scaliger [1] Romulo septemdecim perfectos annos, tresque insuper menses concedit, quum aeternae Vrbis initia posuit, quippe qui Romulum 2. Februarii mensis die natum putaverit. Antimachus Teius hac Olympiade floruisse dicitur a Plutarcho [2], ubi quum die, qua Roma condita fuit, solem defecisse memorasset, ait ἣν σύνοδον ἐκλειπτικὴν σελήνης πρὸς ἥλιον εἰδέναι καὶ Ἀντίμαχον οἴονται τὸν Τήϊον ἐποποιὸν ἔτει τρίτῳ τῆς ἕκτης Ὀλυμπιάδος συμπεσοῦσαν *quem defectum Antimachum vidisse Teium poëtam Lyricum arbitrantur quum incurrerit in tertium sextae Olympiadis annum.*

Itaque perperam, ut observavit Fabricius [3] Antimachus iste cum Antimacho Colophonio a Dacerio confunditur, qui Platoni coaevus fuit, atque ad Olymp. XCIII. referri debet.

OLYMPIAS VII.

Ann. 1. Per Iul. 3962. Vrb. Cond. 2.
Charops Athenis Archon decennalis I. anno 1.

Romulus Romanorum Rex I. anno 2.

Daicles Messenius *Stadio* vicit Olympia ex Africano. Nominat etiam Dionysius Halicarnassensis [4]: Ἔτους ἐνεστῶτος πρώτου τῆς ἑβδόμης Ὀλυμπιάδος, ἣν ἐνίκα στάδιον Δαϊκλῆς Μεσσήνιος, Ἄρχοντος Ἀθήνησι Χάροπος ἔτος τῆς δεκαετίας πρῶτον *anno primo septimae Olympiadis, qua stadio vicit Daicles Messenius, Archonte Athenis Charope, decennis eius principatus anno primo:* quumque Dionysius ipse Romam hoc ipso anno conditam esse censeret, annum hunc Romuli, urbisque conditae *primum* enumerat: πᾶσα ἀνάγκη τὸν πρῶτον ἄρξαντα τῆς πόλεως Ῥώμυλον ἔτει πρώτῳ τῆς ἑβδόμης Ὀλυμπιάδος παρειληφέναι τὴν βασιλείαν, Ἄρχοντος Ἀθήνησι τῆς δεκαετίας Χάροπος ἔτος πρῶτον *una necesse est ut primus Romanorum Rex Romulus regnum auspicatus sit an-*

(1) Can. Isagog. Lib. III. pag. 337. (2) In Romulo (3) Bibl. Graec. Tom. I. pag. 570. (4) Antiqu. Lib. I.

anno primo septimae Olympiadis, primo item Charopis decennalis Archontis Atheniensium. Rationes tamen, & argumenta singula, quae a Dionysio proferuntur, perspicue ostendunt primum V. C. annum cum superiori 4. Olymp. VI. concurrere, ut in Prolegomenis observavi. Daicles autem ille non modo victor renunciatus, sed Apollinis etiam oraculo omnium primus coronatus est ex Phlegonte: Καὶ ἐςέφετο μὲν οὐδεὶς ἐπὶ πέντε Ὀλυμπιάδας. τῇ δὲ ἕκτῃ ἔδοξεν αὐτοῖς μαντεύσασθαι εἰ ςέμματα περιθῶσι τοῖς νικῶσι, καὶ πέμπουσι τὸν βασιλέα Ἴφιτον εἰς θεοῦ .... Πρῶτος δὲ ἐςεφανώθη Δαϊκλῆς Μεσσήνιος, ὃς τῇ ἑβδόμῃ Ὀλυμπιάδι ςάδιον ἐνίκα *ac nemo quidem quinque* primis *Olympiadibus coronatus est. Sexta vero placuit oraculum consulere num victoribus coronas imponerent, regemque Iphitum ad Dei Templum mittunt ... omnium autem primus coronatus est Daicles Messenius, qui septima Olympiade stadio vicit.*

An. 2. Hieronymus hoc anno Thaletem Milesium floruisse dicit: *Thales Milesius Physicus Philosophus agnoscitur;* eodemque anno urbes Aradum, & Cyzicum aedificatas esse adnotavit. Utrobique tamen is certe fallitur, & quod Thaletem hunc *Milesium* vocaverit, & quod ipsum Olym. VII. adscripserit. Etenim Thales ille, qui Poëticae artis, ac prudentiae laude floruit, non Milesius sed *Elyrius*, hoc est ex Elyro Cretae urbe fuit; quamvis alii Gnosium, alii Gortynium fecerint. Quod vero ad ipsius aetatem attinet, is a Laërtio[1] ἀρχαῖος πάνυ κατὰ Ἡσίοδον, Ὅμηρον, καὶ Λύκουργον *antiquus valde, Hesiodi, & Homeri, & Lycurgi aetate* vocatur, quemadmodum Strabo [2] testatur Lycurgum in Creta Θάλητι μελοποιῷ ἀνδρὶ, καὶ νομοθετικῷ *Thaleti, poëtae, legumque perito viro* conversatum esse; unde ab Aristotele[3] *Nomothetа*, Lycurgique praeceptor vocatur. Itaque, si Lycurgo coaevus ille fuit, centum saltem annis Olympiadas praecessit. De Thaletis huius historia, ac Poëmatis consulendus Fabricius [4].

OLYM-

(1) Lib. I. seg. 39. (2) Lib. X. pag. 482. (3) Politic. Lib. II. c. 10. (4) Biblioth. Graec. Tom. I. pag. 236.

OLYMPIAS VIII.

An. 1. Per Iul. 3966. Vrb. Cond. 6.
Charops decennalis Athenis Archon I. anno 5.

Romulus Romae Rex I. anno 6.

Anticles Messenius *stadio* Olympia vicit ex Africano. Pausanias vero [1], dissimulato victoris nomine, Olympiadem hanc ab Elidensibus repudiatam esse testatur, quod illa non ab ipsis, sed a Pisaeis celebrata fuisset: Πισαῖοι δὲ ἐφειλκύσαντο αὐθαίρετον συμφορὰν ἀπεχθανέμονοί τε Ἠλείοις καὶ σπουδὴν ποιούμενοι τιθέναι τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα ἀντὶ Ἠλείων. ὅιγε Ὀλυμπιάδι μὲν τῇ ὀγδόῃ τὸν Ἀργεῖον ἐπηγάγοντο Φείδωνα τυράννων τῶν ἐν Ἕλλησι μάλιστα ὑβρίσαντα, καὶ τὸν ἀγῶνα ἔθεσαν ὁμοῦ τῷ Φείδωνι. τετάρτῃ δὲ Ὀλυμπιάδι καὶ τριακοστῇ στρατὸν οἱ Πισαῖοι καὶ βασιλεὺς αὐτῶν Πανταλέων ὁ Ὀμφαλίωνος παρὰ τῶν προσχώρων ἀθροίσαντες, ἐποίησαν ἀντὶ Ἠλείων τὰ Ὀλύμπια. ταύτας τὰς Ὀλυμπιάδας καὶ ἐπ᾽ αὐταῖς τὴν τετάρτην τε καὶ ἑκατοστὴν, τεθεῖσαν δὲ ὑπὸ Ἀρκάδων, Ἀνολυμπιάδας οἱ Ἠλεῖοι καλοῦντες, οὐ σφᾶς ἐν καταλόγῳ τῶν Ὀλυμπιάδων γράφουσι *ipsi quidem Pisaei vehementer irritatis Eleis, dum sibi Olympicorum Ludorum condendi auctoritatem cupidius vindicare student, exitium struxerunt. Olympiade enim octava Elei Phidonem Argivum impotentem tyrannum, & cunctae Graeciae invidia laborantem advocarunt; eiusque maxime praesidio subnisi, Ludos commiserunt. Quarta deinde & tricesima Olympiade Pisaei comparatis undique finitimorum copiis, regem suum sequuti Pantaleontem Omphalionis filium, submotis Eleis; Olympicis ipsi Ludis praefuerunt. Has omnes Olympiadas, & praeterea quartam & centesimam, quam Arcades condidere, Anolympiadas* (ac si dicas irritas Olympiadas) *vocantes Elei in Fastos suos non referunt.*

An. 2. Ab hoc Olympiadis huius anno qui P. I. 3967. & V. C. 7. esse debet, initium ducit celeberrima *Nabonassari Aera*, quae a primo Aegyptii mensis Thot die exordium sumpserat, hoc est a 26. Februarii Iuliani die, si nempe Iuliani anni forma iis etiam temporibus extitisse concipiatur.

OLYM-

(1) Eliac. II. c. 22

OLYMPIAS IX.

An. 1. Per. Iul. 3970. Vrb. Cond. 10.
Charops decennalis Archon I. anno 10.

Romulus Rex I. anno 10.

Xenocles Messenius *stadio* vicit Olympia ex Africanò. Pausanias tamen in verbis mox proferendis victorem hunc *Xenodochum* appellavit.

An. 2. Aesimedes decennalis Archon II. anno 1.

Romulus Rex I. anno 11.

Hoc anno *vicennale* bellum inter Lacedaemonios, atque Messenios exarsit. Pausanias [1]: Ταύτην Λακεδαιμόνιοι πρώτην ἐπὶ Μεσσηνίους ἔξοδον ἐποιήσαντο ἔτει δευτέρῳ τῆς ἐννάτης Ὀλυμπιάδος, ἣν Ξενοδόκος Μεσσήνιος ἐνίκα στάδιον...... τότε δὲ ὑπὸ τὴν κατάληψιν τῆς Ἀμφείας Αἰσιμήδης Ἀθηναῖος ἦρχεν ὁ Αἰσχύλου πέμπτον ἔτος. *Haec prima fuerunt in eo bello suscipiendo adversus Messenios Lacedaemoniorum exordia, altero anno nonae Olympiadis, qua Messenius Xenodocus de stadio victor renunciatus est .... Quo itaque tempore Amphaea capta est, Aesimedes Atheniensis Aeschyli quintum iam annum summae reipublicae praeerat*. Illustrem hunc Pausaniae locum in Fastis Atticis [2] una cum pluribus aliis exposui, simulque Pausaniae textum temere a Meursio, & Dodvello sollicitatum vindicavi. Ostendi nimirum Pausaniam in contexenda Archontum decennalium serie, eorumque aetate cum Olympicis annis conferenda *quadriennio* integro a Scriptoribus aliis dissidere; ut proinde immerito Pausaniam hac in parte cum ceteris componere Meursius, atque Dodvellus tentaverit. Itaque Messeniaci belli initium non Aesimedis *quinto*, ut Pausanias putavit, sed anno *primo* contigerat. Bellum tamen ipsum hac Olympiade & Olympiadis anno exarsisse tum superior Pausaniae locus, tum locus etiam alter ostendit, in quo perspicue is dicit *vicesi-*

(1) Messen. c. 5. (2) Tom. I. pag. 8. II. pag. 24.

cesimum fere huius belli annum, Ithomesque excidium in annum 1 Olymp. XIV. incidisse; quemadmodum alibi ab excidio illo, primique belli fine ad annum 1. Olymp XXIII. quo *secundum* Messeniacum bellum incepit, 39. annos enumerat.

Alyattes Lydorum Rex apud Eusebium regnum iniisse dicitur, ipsumque 14. annis tenuisse.

OLYMPIAS X.

An 1. Per. Iul. 3974. Vrb. Cond. 14.
Aesimedes decennalis Archon II. anno 4.

Romulus Rex I. anno 14.

Dotades Messenius *stadio* vicit Olympia ex Africano.

OLYMPIAS XI.

An. 1. Per. Iul. 3978. Vrb Cond. 18.
Aesimedes decennalis Archon II. anno 8.

Romulus Rex I. anno 18.

Leochares Messenius *stadio* vicit Olympia ex Africano. Eodem anno 1. huius Olympiadis Eusebius Naxum conditam fuisse dicit. Eius autem urbis aedificator Theocles origine Atheniensis erat, ut perspicue docet Marcianus [1], ubi conditae Naxus tempus ostendit.

. . . . εἶθ' Ἑλληνικὰς
Ἔσχεν πόλεις, ὥς φασιν, ἀπὸ τῶν Τροϊκῶν
Δεκάτῃ γενεᾷ μετὰ ταῦτα, Θεοκλέους στόλον
Παρὰ Χαλκιδέων λάβοντος. Ἦν δ' οὗτος γένει
Ἐκ τῶν Ἀθηνῶν. καὶ συνῆλθον, ὡς λογος,
Ἴωνες, εἶτα Δωριεῖς οἰκήτορες.
Στάσεως δ' ἐν αὐτοῖς γενομενης, οἱ Χαλκιδεῖς
Κτίζουσι Νάξον, οἱ Μεγαρεῖς δὲ τὴν Ὕβλαν.

..... *Grae-*

(1) Perieger.

. . . . *Graecas*
Habuit Vrbes, ut dicunt, post Troica
Decima generatione, quum Theocles classem
A Chalcidensibus accepisset. Erat autem hic origine
Ex Athenis; & una simul venerunt, ut fertur,
Iones, deinde Dorienses habitatores.
Seditione autem inter ipsos orta, Chalcidenses
Condunt Naxum, Megarenses vero Hyblam.

Theoclem hunc Naxi conditorem Thucydides etiam (1) memoravit, annoque sequenti post conditam Naxum Syracusas ab Archia Corinthio aedificatas esse testatur; quintoque post Syracusas anno Leontinorum urbem, & Catanam ab Archiae sociis habitatam scribit. Ita Strabo (2) Theoclem adscita Chalcidensium, Ionum, ac Doriensium manu in Siciliam traiecisse dicit; ibique a Chalcidensibus Naxum, Megara a Doriensibus aedificatas esse, a quibus etiam Hyblam conditam esse Marciano teste iam vidimus.

An. 4. Clidicus decennalis Archon III. anno 1.

Romulus Rex I. anno 21.

OLYMPIAS XII.

An. I. Per Iul. 3982. Vrb. Cond. 22.
Clidicus decennalis Archon III. anno 2.

Romulus Rex I. anno 22.

Oxythemis Coronaeus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

OLYMPIAS XIII.

An. 1. Per Iul 3986. Vrb. Cond. 26.
Clidicus decennalis Archon III. anno 6.

(1) Lib. VI. (2) Lib. VI.

Romulus Rex I. anno 26.

Diocles Corinthius *stadio* vicit Olympia ex Africano.

OLYMPIAS XIV.

Per. Iul. 3990. Vrb. Cond. 30.
Clidicus decennalis Archon. III. anno 10.

Romulus Rex I. anno 30.

Dasmon Corinthius *stadio* vicit Olympia ex Pausania (1), simulque Africano, a quo tamen ille *Desmon* vocatur.

Hypenus etiam Pisaeus *diaulo* tunc instituto victor fuit. Pausanias (2): Ὀλυμπιάδι δὲ ὕστερον τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ προσετέθη σφίσι δίαυλος. Ὕπηνος δὲ ἀνὴρ Πισαῖος ἀνείλετο ἐπὶ τῷ διαύλῳ τὸν κότινον: *Olymdiade vero quartadecima additus est duplicati stadii cursus: e quo, accepta ex oleastro corona, victor discessit Hypenus Pisaeus.*

Africanus etiam victorem illum enumerat, sed *Eleum* vocat: Προσετέθη καὶ δίαυλος, καὶ ἐνίκα Ὕπηνος Ἠλεῖος *additus est etiam iteratus cursus, vicitque Hypenus Eliensis*. Sed facile dissidium illud componitur, quum Pisaeorum, ac Eleorum fines saepius turbati fuerint, ideoque alterutrius Vrbis civis vocari potuerit.

Huius Olympiadis anno 1. Messeniacum bellum Ithome a Lacedaemoniis expugnata finem accepit. Pausanias (3): ὁ δὲ πόλεμος ἔλαβεν οὕτως τέλος ἔτει πρώτῳ τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης Ὀλυμπιάδος, ἣν Δάσμων Κορίνθιος ἐνίκα στάδιον, Ἀθήνησι Μεδοντιδῶν τὴν ἀρχὴν ἔτι ἐχόντων τὴν δεκέτιν, καὶ ἔτους Ἱππομένους τετάρτου τῆς ἀρχῆς ἠνυσμένου: *Finem habuit bellum hoc anno primo quartae & vicesimae Olympiadis, qua Dasmon Corinthius in stadio vicit, quum apud Athenienses Medontidae decennale adhuc imperium obtinerent, & Hippomeni quidem quartus iam exactus esset imperii annus.*

Quo quidem loco Pausaniam in digerendis Archontum Atheniensium temporibus a Scriptoribus aliis dissidere iam monui; quum primus hic Oly. XIV. annus non in *quintum* Hippomenis, ut ille

(1) Messen. c. 13. (2) Eliac. I. c. 8. (3) Messen. c. 13.

ille censebat, sed in *decimum* Clidici praedecessoris, aut primum Hippomenis ipsius annum inciderit. Illud autem optime a Pausania traditum quod bellum hoc *vicennale* fuerit; quumque Pausanias ipsius initium in anno 1. Olym. IX. collocaverit, eius finem huic anno adscribit, quamvis illud novemdecim solum solidos annos durasse, vicesimoque demum diremptum esse videatur. Etenim Tyrtaeus coaevus Poëta, Laconumque dux ita de bello ipso cecinit (1).

Ε'ικοσῷ δ' οἱ μὲν κατὰ πίονα ἔργα λιπόντες
Φεῦγον Ι'θωμαίων ἐκ μεγάλων ὀρέων
Anno bis decimo linquentes pinguia culta,
Montis Ithomaei deseruere iuga.

Ithomesque obsidionem describens ait

Α'μφ' ἀυτὴν δ' ἔμαχοντ' ἐννεακαίδεκ' ἔτη
Circum ipsam autem certarunt decem ac novem annos.

An. 2. Hippomenes decennalis Archon IV. anno I.

Romulus Rex I. anno 31.

Hippomenes ille a Suida (2) quoque memoratur; nisi quod ipse perperam existimavit quod Hippomenes ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς, καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσε *excidit ex principatu, postremusque regnavit*, quorum utrumque perspicuis Veterum testimoniis repugnat; quibus, ut opportune observavimus, decennalium Archontum singulis integrum decennii tempus adscribitur; quamvis Meursius Eryxiae ipsorum postremo *septem* solum annos concesserit.

OLYMPIAS XV.

An. 1. Per. Iul. 3994. Vrb. Cond 34.
Hippomenes decennalis Archon IV. anno 4.

Ro-

(1) Apud Pausan. ibi & Strab. Lib. VI. (2) In Ι'ππομένης, & παρ' ἵππον.

Romulus Rex I. anno 34.

Orſippus Megarenſis *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, & Pauſania [1]. Ὄρσιππος, ὃσ περιεξώσμενος ἐν τοῖς ἀγῶσι κατὰ δὴ παλαιὸν ἔθος τῶν ἀθλητῶν, ὀλύμπια ἐνίκα σάδιον δραμὼν γυμνὸς...... δοκῶ δε οἱ ϗ ἐν Ολυμπίᾳ τὸ περίζωμα ἑκόντι περιρυῆναι, γνόντι ὡς ἄνδρος περιεζωσμένου δραμεῖν ῥάων ἐστὶν ἀνὴρ γυμνός. *Orſippus, qui quum veteri Athletarum more cum ſubligaculo gymnicos ludos obire conſueſſet, in Olympico tamen curriculo nudus vicit .. .. Non invito crediderim Olympiae ſubligaculum delapſum, nempe qui noſſet, ſine eo multo quemvis eſſe ad curſum expeditiorem.*

Itaque hic omnium primus in ſtadio nudus viciſſe dicitur etiam a Thucydidis Scholiaſte [2]: Ἀπὸ Ὀρσίππου Μεγαρέως ἐγυμνώθησαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν, *poſt Orſippum Megarenſem nudi in Agonibus certarunt*; longeque clarius id expreſſum conſpicitur in Epigrammate de Orſippo Megarenſi, quod Scholiaſtes ille mox ſubdit

Πρῶτος θ' Ἑλλήνων ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐστέφανώθη
  Γυμνὸς, ζωννυμένων τῶν πριν ετι σαδίῳ.
Primuſque Graecorum in Olympia coronatus fuit
  Nudus, quum *cincti* fuiſſent *qui antea in ſtadio*
   certaverant.

Euſtathius tamen a Scriptoribus aliis Orſippum non victorem, ſed victum tradi teſtatur: Περὶ δὲ τοῦ ζώματος φέρεται ἱστορία, ὅτι μετὰ τὴν ιδ' Ὀλυμπιάδα συνέβη Ὄρσιππόν τινα, ἐμποδισθέντα ὑπὸ τοῦ περιζώματος, πεσεῖν, καὶ τελευτῆσαι. ἢ κατά τινες, νικηθῆναι, ὅθεν ἐθεσπίσθη, γυμνοὺς τοὺς τοιούτους ἀγωνίζεσθαι *de ſubligaculo fertur. haec hiſtoria, quod poſt XIV. Olympiadem accidit Orſippum quemdam a ſubligaculo impeditum cecidiſſe, atque obiiſſe; vel iuxta quoſdam victum fuiſſe: quamobrem ab oraculo praeceptum fuit, ut* athletae *eiuſmodi nudi certarent.*

Idemque prorſus in Homeri Scholiis traditur, niſi quod Orſippus ille *Lacedaemonius*, & Oly. XXXII victor vocatur: Κατὰ τὴν τριακοστὴν ϗ δευτέραν Ὀλυμπιάδα Ὀρσίππου τοῦ Λακεδαιμονίου λυθὲν ἀγωνιζομένου τὸ περίζωμα αἴτιον αὐτῷ ἥττης ἐγένετο· ἐξ οὗ νόμος ἐτέθη γυμνοὺς τρέχειν *Oympiade vero triceſima ſecun-*

(1) Attic. c. 44. (2) Add. Lib. I.

cunda cum Orsippi Lacedaemonii in cursu certantis perizoma solutum esset, in caussa fuit ut ipse superaretur; unde lex posita fuit ut nudi currerent.

Eadem historia ab Etymologo (1) quoque memoratur; nisi quod ipse legerat αἴτιον αὐτῷ λύπης ἐγένετο *ipsi moeroris caussa fuit.* Vterque tamen perspicue fallitur, non modo quod a melioribus Scriptoribus aliis Orsippus Oly. XV. victor dicatur; verum etiam quod Oly. XXXII. Cratinus Megarensis *stadio* palmam retulerit. Dionysius vero Halicarnasseus (2) non Orsippum, sed Acanthum, omnium primum nudato corpore cucurrisse dicit: Ὁ δὲ πρῶτος ἐπιχειρήσας ἀποδυθῆναι τὸ σῶμα καὶ γυμνὸς Ὀλυμπιάσι δραμὼν ἐπὶ τῆς πεντεκαιδεκάτης Ὀλυμπιάδος Ἄκανθος ὁ Λακεδαιμόνιος ἦν *primus autem nudavit totum corpus in Olympiaco stadio decurrens Acanthus Lacedaemonius Olympiade quintadecima.*

Facile tamen Dionysius ipse cum ceteris antea laudatis componi poterit: quod nimirum Orsippus perizomate praecinctus cursum inceperit, lapsoque deinde cingulo metam nudus attigerit. At lege interim a Iudicibus constituta quod Athletae nudi certarent, Acanthus Lacon, qui non *stadio*, sed *dolicho*, palmam obtinuit, omnium primus nudato corpore cursum inceperit. Certe Acanthus ille non *stadio*, sed *dolicho* victor ab Africano quoque, & Pausania dicitur, qui quum praemisisset Oly. XIV. *diaulo*, seu *dolicho* tunc instituto Hypenum Pisaeum palmam retulisse, subdit: τῇ δ' ἑξῆς Ἄκανθος *sequenti vero Acanthus.* Africanus tamen *diaulon*, a *dolicho* distinguit; quumque ad Oly. XIV. dixisset Προσετέθη καὶ δίαυλον, καὶ ἐνίκα Ὕπηνος Ἠλεῖος *additus est iteratus cursus, vicitque Hypenus Eleus*, ad Oly. XV. adnotavit: Προσετέθη δόλιχον, καὶ γυμνοὶ ἔδραμον, ἐνίκα Ἄκανθος Λάκων *additus est longior cursus, nudique cucurrerunt. Vicit Acanthus Lacon.* Quibus tamen verbis non obscure innuitur solis dolicho certantibus tunc primum concessum esse ut nudi cursum inciperent: quum antea Orsippus subligaculo pro veteri more praecinctus cursum inchoasset; licet deinde nudus metam attigisset. Conjecturam hanc meam, diffidiique componendi rationem praeclare confirmat Thucydides, qui (3) Lacedaemonios omnium primos nudos certasse testatur: ἐγυμνώθησάν τε πρῶτοι, καὶ ἐς τὸ φανερὸν ἀπο-

(1) In Γυμνάσια. (2) Lib. VII. (3) Libr. I. c. 6.

ἀποδύντες λίπα μετὰ τῦ γυμνάζεσθαι ἠλείψαντο τόδε πάλαι ϗ ἐν τῷ ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι διαζώματα ἔχοντες περι τὰ αἰδοῖα οἱ ἀθληταὶ ἠγωνίζοντο, ϗ ὐ πολλὰ ἔτη ἐπειδὴ πέπαυται iidem etiam primi corpora nudaverunt, vestes palam exuerunt certaturi sese oleo unxerunt. Olim vero in Olympico certamine athletae subligacula circum pudenda gestantes certabant, nec multi sunt anni ex quo haec gestari desierunt. Itaque, licet Thucydidis Scholiastes [1] verbis versibusque superius prolatis memoret Orsippum omnium primum nudato corpore certasse, perspicuum est tamen Thucydidem id Acantho potius Lacedaemonio concessisse; quum praesertim Scholiastes ipse dicat Orsippum nudum *coronatum esse* non *dimicasse*; & ἀπὸ Ὀρσίππυ, hoc est post ipsius victoriam, morem illum irrepsisse. Atque exinde factum putaverim, ut quum a pluribus Orsippum omnium primum sine cingulo vicisse proditum foret, moremque illum a Lacedaemoniis invectum esse plurimi assererent, Orsippum ipsum nonnulli non *Megarensem*, sed *Lacedaemonium*, existimarent.

Quod vero ad postrema Thucydidis verba attinet *ϗ ὐ πολλὰ ἔτη ἐπειδὴ πέπαυται*, Meursius [2] omnino censet particulam *ὐ* delendam esse, quod nimirum ab Orsippi aetate ad Thucydidis tempora tercenti saltem anni intercesserint. Atque id optime quidem si cum Valla interprete reddendum foret *nec ita multi anni ex quo illa* (subligacula) *haberi sunt desita*, ille nimirum annorum numerus a Thucydide indicaretur, qui a more desito ad Thucydidem usque fluxerunt. Mihi vero fortasse potius in Thucydide non *ἐπειδὴ*, sed *ἔπειτα postea* legendum esse videtur. Ita nimirum verba illa *ϗ ὐ πολλὰ ἔτη* & *non multos annos* non ad *πέπαυται desitum est*, sed ad *ἠγωνίζοντο certabant* referri facile possent, ut nimirum exprimatur non diu, multisque annis subligaculorum usum viguisse, sed brevi potius sublatum fuisse, cum certe primis solum 14. Olympiadibus ritus ille obtinuerit. Atque ea ratione obscurus, sed accuratissimus auctor Thucydides morem illum & *antiquum* fuisse, & *cito* sublatum esse dixisset.

Hac ipsa Olympiade annoque primo Scaliger adnotavit Archilochum iuxta Dionysium floruisse, Thasumque urbem conditam fuisse. Ac de Thasi quidem Urbis origine per-

(1) Lib. I. c. 16. (2) De Arch. Ath. Lib. I. c. 3.

perſpicuus Clementis [1] locus : Ξάνθος ὁ Λυδὸς περὶ τὴν ὀκτωκαιδεκάτην Ὀλυμπιάδα, ὡς δὲ Διονύσιος περὶ τὴν πεντεκαιδεκάτην Θάσον ἐκτίσθαι *Xanthus Lydus decima octava Olympiade , Dionyſius vero quintadecima Thaſum* Vrbem *aedificatam eſſe* teſtatur. Quandoquidem vero de Thaſo condenda oraculum Archilocho redditum memoratur, Archilochus ipſe ad Olympiadem illam ſpectavit; quamvis a Scriptoribus aliis ad Olympiadem XXIII. referatur. Opportune tamen hic obſervandum κτίσεως nomine non Vrbis huius *aedificationem*, primamque originem indicari, ſed coloniam potius eo deductam. Siquidem Thaſus Herculis etiam aetate florebat, ut in eximio Farneſiano Marmore legitur, quod a me reſtitutum, ſuppletum, ac illuſtratum fuit. Quin etiam Stephanus urbem illam *generationibus decem*, hoc eſt ſaltem 330. annis, Hercule vetuſtiorem eſſe teſtatur.

OLYMPIAS XVI.

An. 1. Per. Iul. 3998. Vrb. Cond. 38.
Hippomenes decennalis Archon IV. anno 8.

Romulus Rex I. anno 38.

Pythagoras Lacon *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, & Dionyſio Halicarnaſſeo [2].

An. 2. Quum Romulus 37. ſolidos annos regnaſſet, concionemque ad Capreae paludem haberet, ex hominum oculis oborta tempeſtate, obſcuratoque ſole ereptus fuit. Itaque, quum ſolis eclipſis hoc anno 26. Maii Iuliani die contigerit, [3] Romuli mors in diem illum conferri poterit. Ceterum annos a Romulo in regno exactos nitide expreſſit Dionyſius [4]: ἑπτὰ καὶ τριάκοντα ἔτη βασιλεύσας *quum annos 37. regnaſſet*, quintumque ac quinquageſimum aetatis annum ageret πεντηκοστὸν καὶ πέμπτον ἄγων ἔτος. Exſtincto Romulo per annum integrum interregnum fuit, eoque exacto Numa Pompilius in regno ſucceſſit. Dionyſius de Interrege loquens ait : ἀπέστειλε τὰς πα-

(1) Strom. Lib. I. (2) Lib. II. num. 58. (3) Scalig. de Emend. Temp. Lib. V. pag. 395. Petav. Lib. X. c. 20. (4) Lib. II. num. 58.

παραληψομένους τὸν ἄνδρα (Νυμᾶν Πομπίλιον) ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐνιαυτῷ τρίτῳ τῆς ἑκκαιδεκάτης Ὀλυμπιάδος, ἐν ᾗ ἐνίκα ςάδιον Πυθαγόρας Λάκων *Legatos misit, qui hominem (Numam Pompilium) ad regnum ineundum adducerent, anno 3 sextaedecimae Olympiadis, qua stadium vicit Pythagoras Lacedaemonius;* paucisque interiectis de Numa scribit: ἐπὶ τῆς ἑκκαιδεκάτης Ὀλυμπιάδος μεσούσης τὴν Ρωμαίων βασιλείαν παρέλαβε *circa medium sextaedecimae Olympiadis Romae regno potitus est.*

An. 4. Leocrates decennalis Archon V. anno 1.

Numa Pompilius Rex II. anno 2.

OLYMPIAS XVII.

An. 1. Per. Iul. 4002. Vrb. Cond. 42.
Leocrates decennalis Archon V. anno 2.

Numa Pompilius Rex II. anno. 3.

Polus Epidaurius *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Astacon Vrbem hoc anno a Megarensibus aedificatam esse testatur Memnon [1], quae deinde ex Nicomede rege *Nicomedia* vocata fuit: Τὴν Ἄςακον δὲ Μεγαρέων ᾤκισαν ἄποικοι Ὀλυμπιάδος ιζ´ ἱςαμένης Ἄςακον ἐπίκλην κατὰ χρησμὸν θέμενοι *Astacon Megarensium coloni aedificarunt, labente Olympiade XVII.* hoc *Astaci nomen iuxta* acceptum *oraculum imponentes.* Memnon ipse Zypoeten quemdam Thracem Bythiniae Regem, eiusque Nicomedis patrem fuisse subdit; idemque prorsus a Tzetze [2] asseritur:

Ὁ τοῦ Ζιποίτου μὲν υἱὸς ἐκεῖνος Νικομήδης
Ὁ κτίσας Νικομηδείαν πατὴρ ὁ τοῦ Πρυσίου
Zipoeti quidem filius ille Nicomedes,
Qui condidit Nicomediam pater Prusiae

Vn-

(1) Apud Phot. pag. 374. (2) Chil. III. hist. 115. ver. 950.

Vnde Pausanias [1] facile cum Scriptoribus aliis componi poterit, quum ipse quoque Nicomediam a Zypoete primum aedificatam, atque a Nicomede mox appellatam fuisse memoret. Hieronymus tamen Astaci, sive Nicomediae, aedificationem in anno 3. huius Olympiadis collocavit, quamvis illa in Petaviano Eusebii codice anno 2. tribuatur.

OLYMPIAS XVIII.

An. 1. Per. Iul. 4006. Vrb. Cond. 46.
Leocrates decennalis Archon V. anno 6.

Numa Pompilius Rex II. anno 7.

Tellis Sicyonius *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Lampis etiam, & Eurybatus uterque Lacedaemonius eadem Olympiade palmam reportarunt, ille quidem *quinquertio*, hic vero *lucta*, quum utrumque certaminis genus tunc primum ab Elidensibus invectum esset. Africanus: Προσετέθη πάλη, καὶ ἐνίκα Εὐρύβατος Λάκων. Προσετέθη καὶ πένταθλος, καὶ ἐνίκα Λαμπίας Λάκων *addita fuit lucta, vicitque Eurybatus Lacon; additum fuit quinquertium, & vicit Lampias Lacon*. Pausanias [2]: Ἐπὶ δὲ τῆς ὀγδόης καὶ δεκάτης Ὀλυμπιάδος πεντάθλου καὶ πάλης ἀφίκοντο ἐς μνήμην. καὶ τῷ μὲν Λάμπιδι ὑπῆρξεν. Εὐρυβάτῳ δὲ ἡ νίκη τῆς πάλης Λακεδαιμονίοις καὶ τούτοις: *at decima octava Olympiade, quae iam exoleverant certamina quinquertii & luctae, restituta sunt: quinquertii Lampidi, luctae praemium Eurybato (utrique Lacedaemonio) obtigit.*

Eurybatus autem hic ab *Eurybate* distinguendus, qui *tethrippo* victor ab Herodoto [3] memoratur, ut in Olympionicarum serie observavi; quum ille Marathoniae pugnae interfuerit, adeoque Olymp. LXXII attigerit.

Hieronymus hoc anno a Partheniis Tarentum, atque a Corinthiis Corcyram aedificatam esse adnotavit. Ac de Tarento quidem notissimum est [4] Vrbem illam a Partheniis Phalanto duce illuc e Sparta digressis habitatam fuisse, quum a Taran-

(1) Eliac. I. c. 12. (2) Eliac. I. c. 8. (3) Lib. VI. c. 92. (4) Vid. Pausan. Phocic. c. 10. Iustin. Libr. III.

te Heroe nomen accepiſſet. Tempus etiam, ac Partheniorum aetas mire conſentit. Siquidem Strabo [1] Parthenios ipſos exacto iam *decimo*, ſive potius *undecimo* Meſſeniaci belli anno, adeoque Olymp. XI. natos eſſe teſtatur. Ergo, ſi legitimum tempus addatur, quo ipſi adoleſcere, atque una cum Hilotis ſeditionem adverſus Lacedaemonios movere, tandemque in Italia novas ſibi ſedes inquirere poſſent, ad Oly. XVIII. pervenietur.

De Corcyra vero Thucydides [2] narrat anno poſt conditam Naxum Archiam, interim dum Syracuſas concederet, Cherſicratem in Corcyram dimiſiſſe, adeoque utramque Corinthiorum coloniam uno eodemque tempore, hoc eſt iuxta Oxonienſe Marmor anno 3. Olymp. V. deductam fuiſſe. Eadem quoque Strabo: πλέοντα δὲ τὸν Ἀρχίαν εἰς τὴν Σικελίαν καταλιπεῖν μετὰ μέρους τῆς στρατείας τοῦ τῶν Ἡρακλειδῶν γένους Χερσικράτην, συνοικοῦντα τὴν νῦν Κέρκυραν καλουμένην, πρότερον δὲ Σχερίαν *porro Archiam, quum in Siciliam navigaret; cum parte exercitus reliquiſſe Cherſicratem, genus ab Herculis poſteritate ducentem, qui occuparet pro domicilio ſuis Corcyram, quae ante Scheria fuit nominata*. Itaque praeclare fallitur Timaeus qui Corcyram 600. poſt Troica annis deductam memorat: Τίμαιος δέ φησι μετὰ ἔτη ἑξακόσια τῶν Τρωϊκῶν Χερσικράτη ἀπόγονον τῶν Βακχιαδῶν, εἴτε ἐκπεσόντα τῆς Κορίνθου, εἴτε καὶ ἑκόντα ἀπελθεῖν διὰ ἀτιμίαν καὶ κατῳκέναι τὴν νῆσον *Timaeus ait ſexcentis poſt Troica tempora annis Cherſicratem ex Bacchiadarum familia, ſeu Corintho eiectum, ſeu inde ſponte ſua ignominiae cauſſa digreſſum, inſulam inhabitaſſe*. Etenim, ut argumenta cetera diſſimulem, Periander Cypſeli filius ante Olymp. XL. tum Corinthi, tum Corcyrae imperabat; adeoque longe prius Corinthiorum colonia Corcyram appulerat. At, ſi 600. a Troicis anni ſupputentur, deductio illa in Olymp. LXV. incidiſſet.

An. 3. Leocrates decennalis Archon V. anno 4.

Numa Pompilius Rex II. anno 9.

Croton a Miſcelo condita fuit. Dionyſius Halicarnaſſenſis [3]: Καθ' ὃν χρόνον ὁ Νυμᾶς ἐπὶ τὴν βασιλείαν ἐκαλεῖτο ὑπὸ Ῥω-

(1) Libr. VI. (2) Libr. VI. (3) Lib. II.

Ῥωμαίων ἔπω πόλις ἦν ὁ Κρότων. τέσσαρσι γὰρ ὅλοις ὕϛερον ἔτεσι ἢ Νυμᾶν ἄρξαι Ῥωμαίων, Μύσκελος αὐτὴν ἔκτισεν ἐνιαυτῷ τρίτῳ τῆς ἑπτακαιδεκάτης Ὀλυμπιάδος *nondum erat Crotonienſium urbs quando Numa Romam ad Regnum accitus eſt; integro enim quadriennio poſt aſſumptum à Numa Principatum Myſcelus eam condidit, XVII. Olympiadis anno tertio.*

Hieronymus tamen Crotonis, Pari, Sibariſque originem in anno 2. Olymp. XIX. collocavit, unde Petavius inter extremas mediam ſententiam amplexus id anno 1. Olymp. XVIII. adſcribit. At Strabo (1) Sybarim quidem ante Crotonem aedificatam eſſe teſtatur; ſed Crotonis, & Syracuſarum aedificationem uno eodemque tempore contigiſſe voluit; ut proinde Crotonis origo ad antiquiora tempora referenda videatur.

OLYMPIAS XIX.

An. 1. Per. Iul. 4010. Vrb. Cond. 50.
Leocrates decennalis Archon V. anno 10.

Numa Pompilius Rex II. anno 11.

Menon Megarenſis *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

An. 2. Apſander decennalis Archon VI. anno 1.

Numa Pompilius Rex anno 12.

OLYMPIAS XX.

An. 1. Per. Iul. 4014. Vrb. Cond. 54.
Apſander decennalis Archon VI. anno 4.

Numa Pompilius Rex II. anno 15.

Atheradas Lacon *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

OLYM-

(1) Lib. VI.

OLYMPIAS XXI.

An. 1. Per. Iul 4018. Vrb. Cond. 58.
Apſander decennalis Archon VI. anno 8.

Numa Pompilius Rex II. anno 19.

Pantacles Athenienſis *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

OLYMPIAS XXII.

An. 1. Per. Iul. 4022. Vrb. Cond. 62.
Eryxias decennalis Archon VII. anno 2.

Numa Pompilius Rex II. anno 21.

Pantacles Athenienſis iterum *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

OLYMPIAS XXIII.

An. 1. Per. Iul 4026. Vrb. Cond. 66.
Eryxias decennalis Archon VII. anno 6.

Numa Pompilius Rex II. anno 28.

Icarius Hypereſienſis *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, ſimulque Pauſania, cuius teſtimonium in anno 3. mox proferetur.

Onomaſtus etiam Smyrnaeus *pugilatu* tunc inſtituto palmam obtinuit, eiuſque certaminis leges praeſcripſit. Africanus: Προσετέθη πυγμὴ, καὶ Ὀνόμαςος Σμυρναῖος ἐνίκα, ὃ καὶ τῇ πυγμῇ νόμους θέμενος *additus eſt pugilatus, vicitque Onomaſtus Smyrnaeus, qui pugilatus etiam leges conſtituit*. Pauſanias (1): Τρίτῃ δὴ Ὀλυμπιάδι καὶ εἰκοςῇ πυγμῆς ἆθλα ἀπέδοσαν, Ὀνόμαςος δὲ ἐνίκησεν ἐκ Σμύρνης *tertia dehinc & viceſima Olympiade caeſtuum ludicrum inſtitutum: victor exſtitit Onomaſtus Smyrnaeus*.

Olym-

(1) Eliac. I. c. 8.

Olympiadis huius anno 1. notat Hieronymus Hipponactem floruisse. At certe fallitur, quum Poëta ille ad Olymp. LX. spectaverit; ut opportunius ibi ostendetur.

Archilochus etiam Parius Telesiclis filius floruisse dicitur a Tatiano (1): Ὁ δὲ Ἀρχίλοχος ἤκμαζε περὶ Ὀλυμπιάδα τρίτην, καὶ εἰκοστὴν κατὰ Γύγην τὸν Λυδὸν τῶν Ἰλιακῶν ἔτεσι πεντακοσίοις *Archilochus vero floruit circa Olympiadem tertiam ac vicesimam; Gygis Lydii* regis *aetate, quingentis annis post Iliaca.* Ac certe quidem, quum ab Ilii excidio ad Olympiades institutas 406. anni numerari consueverint, si Archilochus XXIII. Olympiade floruit, ab Ilii excidio ad Archilochi tempora 500. circiter anni intercesserunt. Herodotus (2) etiam, quem exscripsisse videtur Tatianus, Archilochum Gygis aetate vixisse tradit. Clemens (3) quoque Archilochum ipsum κατὰ τὴν εἰκοστὴν Ὀλυμπιάδα *circa vicesimam Olympiadem* vixisse scribit, quod superiori testimonio mire consentit. Denique gravissimus auctor Cicero (4) Archilochum regnante Romulo vixisse refert: ut proinde ipsius aetas circa Olymp. XV. manifestissime collocari debeat. Calculum, sententiamque hanc apprime confirmat coloniae tempus in Thasum a Pariis deductae, cui Archilochus ipse vel praefuit, vel una cum Telesicle patre interfuit, ut ex Apollinis oraculo apparet, quod a Stephano (5) profertur. Itaque, quum Thasus condita vel potius instaurata fuerit Olymp. XV. exinde quoque Archilochi aetas superius constituta confirmatur. Ipsum in bello a Chalonda quodam occisum fuisse in Suida observavi. Ceterum de Archilochi ingenio, versibusque fuse Fabricius *in Biblioth. Graeca Tom. I. pag. 572.*

An. 4. Eryxias decennalis Archon VII. anno 9.

Numa Pompilius Rex II. anno 31.

Messeniacum II. Bellum hoc anno incepisse dicit Pausanias (6) afferens quod Messenii ἀπέστησαν ἔτει τριακοστῷ μὲν καὶ ἐνάτῳ μετὰ Ἰθώμης ἅλωσιν, τετάρτῳ δὲ τῆς τρίτης Ὀλυμπιάδος καὶ εἰκοστῆς, ἣν Ἰκάριος Ὑπερησιεὺς ἐνίκα στάδιον. Ἀθήνησι δὲ οἱ κατ' ἐνι-

(1) Orat. I. adv. Graec. (2) Lib. I. c. 12. (3) Strom. Lib. I. (4) Tusc. I. c. 1. (5) In Θάσος. (6) Messen. c. 15.

ἐνιαυτὸν ἦσαν ἤδη τότε Ἄρχοντες, καὶ Ἀθηναίοις Τλησίας ἦρχεν *defecerunt Messenii undequadragesimo post Ithomes excidium anno, qui quartus fuit tertiae, & vigesimae Olympiadis, qua vicit stadio Hyperesiensis Icarius: Atheniensium vero Respublica annuis iam erat Magistratibus restituta; ac tunc quidem Tlesias Athenis praetor erat.* Atque optime id quidem, feliciter, accurateque Pausanias quod Messeniorum a Lacedaemoniis defectionem, adeoque II. Belli principium in Olymp. XXIII an. 4. collocaverit; quum primi finem anno 1. Olymp. XIV. iam adscripserit, pacemque inter illos initam 39. demum post Ithomes cladem anno diremptam asserat. Quod vero Pausanias hac Olympiade, bellique initio Archontes annuos Athenis iam institutos esse putavit, adeoque Tlesiam huic anno adscripsit, ab Oxoniensi Chronico, ceterisque Scriptoribus plurimum diffidet, a quibus Creon annuorum Archontum primus in anno 1. Olymp. XXIV. perspicue collocatur.

Tyrtaeus Atheniensis Poeta hac Olympiade floruit. Etenim ille, ut Pausanias (1), aliique tradidere, Lacedaemoniis alterum hoc Bellum contra Messenios instaurantibus imperator ab Atheniensibus concessus fuit, militesque suos elegis atque anapaestis ad virtutem bellicam excitavit; unde Tyrtaei versus προτρεπτικὰ πρὸς πόλεμον ἀσμάτων μέλη Tzetzes (2) vocavit. Quinetiam, si Suidae (3) fides, Tyrtaeus ipse πολιτείαν Λακεδαιμονίοις, καὶ ὑποθήκας δι᾽ ἐλεγίας, καὶ μέλη πολεμιστήρια βιβλία ε´ reliquit. Scriptores omnes, qui Tyrtaeum memorarunt, recenset Fabricius (4). Ceterum licet Pausanias nitide diserteque dixerit, Messeniacum bellum Olymp XXIII. exarsisse, Eusebius tamen illud in anno 3. Olym XXXV. collocavit; quemadmodum Iustinus (5) inter primi finem, secundique initia 80. annos fluxisse dicit. Hinc Valesius Eusebii, Iustinique calculum Pausaniae testimonio praetulit, quum praesertim Pausanias ipse ex Tyrtaei testimonio dicat quod ὕστερον τρίτῃ γενεᾷ τὸν πόλεμον οἱ Μεσσήνιοι τόνδε ἐπολέμησαν *tertia demum post* primum bellum *aetate Messenii bellum hoc gesserunt.* Mihi tamen Pausaniae auctoritas longe gravior videtur, quippequae perspicuis adeo characteribus confirmata sit; nisi quod in

(1) Messen. c. 5. (2) Chil. II. num. 26. (3) Suidas in Τυρταῖος. (4) Biblioth. Graec. Tom. I. pag. 449. (5) Lib. III. c. 5.

in Auctore, quem Pausanias exscripsit, numeros temere transpositos fuisse suspicor; quumque belli principium, & Tlesiae Archontis magistratus in an. 3. Olymp. XXIV. collocari deberet, vicissim in annum 4. Olymp. XXIII. translatus fuit: atque deinde, ut cetera conspirarent, *Icarius Hyperesiensis* eius Olympiadis victor nominatus, quum sequentis potius Olympiadis XXIV. victor *Cleopolemus Lacon* exprimendus esset. Ceterum bellum ipsum ad Olymp. XXXV. cum Eusebio, Iustino, ceterisque superius laudatis differri non posse tum Oxoniensis Chronici testimonium, tum Autosthenis, & Disniceti Archontis nomen a Pausania una cum Olympiadum numero expressum perspicue ostendit, ut in sequenti Olympiade demonstrabitur.

Quandoquidem vero Tyrtaeus ille a Strabone [1] *Aphidnis* Lacedaemonem venisse dicitur, suspicor illum *Aphidnaeum*, hoc est ex *Aphidnarum* Populo, fuisse; quamvis id a Veterum nullo traditum, vel a recentiore Scriptore observatum fuerit.

OLYMPIAS XXIV.

An. 1. Per. Iul. 4030. Vrb. Cond. 70.
Eryxias decennalis Archon VII. anno 10.

Cleoptolemus Lacon *stadio* vicit Olympia ex Africano.

An. 2. Creon Archontum annuorum I.

Numa Pompilius Rex II. anno 32.

Creontis huius, qui annuorum Archontum agmen ducit, nomen, atque annus pluribus, iisque certis Veterum testimoniis ostendi potest. Ac primo quidem Marmorei, vel Oxoniensis Chronici testimonium nobis occurrit, in quo reperitur [2]: Ἀφ' οὗ κατ' ἐνιαυτὸν ἦρξεν ὁ Κρέων ἔτη ΗΗΗΗΔΔ. *Ex quo annuus Archon primus Creon fuit, anni* 420. Itaque ex antiquissima Scriptoris huius sententia Creon ad annum $\frac{1}{5}$ Olymp. XXIV. referri debet; quum citima Marmoris eiusdem

(1) Lib. VIII. (2) Epoch. 33. lin. 48.

iusdem Epocha, aut annus, ad quem veluti terminum anni in Marmore expressi referuntur, in anno primo Oly. CXXIX. collocetur. Eusebius [1] Olympiadem ipsam XXIV. memoravit, neque tamen ipsius annum expressit: Ἔδοξεν αἱρεῖσθαι ἄρχοντα κατ' ἐνιαυτὸν, καὶ πρῶτος ἡγήσατο ἐνιαύσιος Ἄρχων Κρέων ἐπὶ τῆς εἰκοστῆς τετάρτης Ὀλυμπιάδος, μεθ' ὃν κατ' ἕκαστον ἔτος εἷς τις παρ' αὐτοῖς ἦρχεν *singulis annis Archontem eligi placuit; primusque annuus Archon electus est Creon vicesima quarta Olympiade; post quem unus quispiam quotannis apud illos imperavit.* Quinetiam alibi dissidium apud Auctores esse adnotavit: Ἡ δὲ τῶν ἐνιαυσίων ἀρχὴ ἤρχθη, Κρέοντος πρώτου ἄρχοντος ἡγησαμένου ἐπὶ τῆς ιθ' Ὀλυμπιάδος, οἱ δὲ ἐπὶ κε'. *annuorum vero Archontum imperium obtinuit, quum Creon Archontum primus electus esset XIX. Olympiade, vel ut alii dicunt, XXV.* At in perenni Olympiadum serie ad Olymp. XXIV. annum 1. ait: Μετὰ τοὺς Βασιλεῖς Ἄρχοντες ἐνιαυσιαῖοι ᾑρέθησαν ἐξ Εὐπατριδῶν, ἐννεάτε Ἀρχόντων Ἀθήνησιν ἀρχὴ κατεστάθη *post Reges annui Archontes electi sunt ex patriciis; novemque Archontum Magistratus Athenis constitutus est* Ex Latinis Velleius [2] solum Creontis nomen expressit: *Ex annuis Archontibus primus Creon*; & in Excerptis Latino-Barbaris, quae mox proferentur, Creon ipse ad hanc Olympiadem revocatur. Itaque dubitari non potest quin Creon ipse sublatis *decennalibus*, adeoque expleto Eryxiae principatu, omnium primus annuum hunc magistratum susceperit, idque circa Olympiadem XXIV. contigerit. Qua vero Olympiade, ac Olympiadis anno Creon imperaverit, ambiguum, atque a variis Scriptoribus varie traditum esse conspicimus. Pausanias, ut alibi [3] iam demonstravi, Archontes annuos Olymp. XXIII. anno 4. iam institutos esse putavit, quippe qui Tlesiam hoc anno collocaverit, atque ex ipsius hypothesi Creon ipsorum primus in anno 2. Olymp. XXIII. constitui debeat, quum Pausanias ipse *quartum* Hippomenis annum cum anno I. Olymp. XIV. commiserit. Ex Dionysii calculo, qui Charopis initium cum anno I. Olymp. XII. coniungit, decimus Eryxiae decennalis annus in 2. Olymp. XXIV. adeoque Creon in 3. Olymp. ipsius incideret. Oxoniense Marmor, ut antea vidimus, Creontem ipsum anno

(1) Chr. Lib. I. pag. 39. (2) Lib. I. (3) Fast. Attic. Tom. I. pag. 9.

no $\frac{1}{4}$ Oly. XXIV. collocavit, ne Scriptores illos hic memorem, qui Eusebio teste Creontem Olymp. XIX. vel XXV. concessere.

Atque ex eiusmodi quidem Veterum sententiis Pausaniae calculum refellendum esse iam monui; longeque facilius Scriptoris illius opinio, calculusque refellendus erit, qui Creontis imperium ad Olymp. XIX. revocavit. Itaque eo demum res referri, iisque terminis Creontis imperium circumscribi debet, ut is ad annum aliquem Olymp. XXIV. certissime referatur. Non alteri vero, quam exeunti *primo*, *secundoque* ineunti, Olympiadis anno Creontem tribuendum esse putaverim: quum civilis, & Archonticus annus ante Olymp. LXXXVII. a Gamelione mense inciperet; adeoque cum duobus Olympicis annis concurreret, ut in Prolegomenis observavi. Perspicue id primum gravissimo Oxoniensis Chronici testimonio demonstratur, in quo Creontis annus citimam Marmoris Epocham, hoc est annum 1. Olymp. CXXIX. 420. annis, integris nimirum 105. Olympiadibus, praecessisse dicitur; ut proinde Creontis imperium labente 1. Olymp. XXIV. incepisse, primamque sequentis anni 2. partem occupare debuerit. Eusebii quoque calculus, atque sententia mire conspirat. Siquidem ille *labente tertio* Aeschyli Archontis anno Olympiades institutas asserit, quarum initio Aeschylus 20. annis superfuerit, ipsique Alcmaeon perpetuorum ultimus 2. annis successerit; ut proinde Charops decennalium Archontum primus anno 3. Olymp. VI. inceperit. Itaque post septem decennalium Archontum annos, hoc est annum 4. Olymp. XXIII. in quem postremus Eryxiae annus inciderat, Creontis imperium anno $\frac{1}{2}$. Olymp. XXIV. incepit. Hinc optime tum in Graeca Olympiadum serie ab Eusebio contexta, tum in Latina Hieronymi interpretatione Creon ipse Archontum annuorum primus in anno 1. Olymp. XXIV. collocatur. Ita in Excerptis etiam Latino-Barbaris postquam dictum fuerat: quod *Aeschylo anno secundo prima Olympiada deducta est a Graecis*, atque ab initio Cecropis ad Olympiadem ipsam anni 824. fluxerant, subditur [1]: *Et cessavit regnum Athineorum in Olympiada vicesima quarta. Fiunt vero omnem Athineorum*

(1) Apud Scalig. pag. 62.

fortitudinem a Cecropa usque Oxirium anni nongenti septem: quo plane fieri oportet ut ex antiqui Scriptoris calculo subductis 20. Aeschyli annis post Olympiades institutas, & 2. Alcmaeonis, & 70. Archontum decennalium, primus annuorum, hoc est Creontis, annus in $\frac{4}{1}$. Olymp. XXIV. inciderit.

Idipsum ex integra Archontum annuorum serie, vel numero deduci potest, qui ab Africano apud Eusebium ipsum contexitur. Quum enim Creontem omnium primum fuisse dixisset, repente subdit [1]: *ἀφ᾽ ὗ ἐπὶ σν Ὀλυμπιάδα Ἄρχοντες ͲΠγ μέχρι Φιλίνυ. καθ᾽ ὃν ὑπάτευον Γρᾶτος Σαβινιανὲς Ῥωμαίων καὶ Σέλευκος ἀπὸ τῶν περὶ Βρῦτον μετὰ τὲς βασιλεῖς ὑπατευσάντων ͲΨκέ καταριθμέμενοι.... ὅπερ ἦν Ἀντωνείνυ καὶ Αὐγέντυ ἔτος γ: a quo ad 250. Olympiadem Archontes 903. ad Philinum usque* fuerunt, *cuius* Archontis *anno Romanorum Consules fuerunt Gratus Sabinianus, & Seleucus, qui a Bruto post* exactos *Reges 725. loco in Consulum serie numerantur..... annusque ille Antonini & Augenti tertius erat*. Consules illi perspicuis certisque characteribus insigniti anno 1. Oly. CCL. V. C. 975. conveniunt. Ergo, si Philinum eius anni Archontem Archontes alii 903. praecesserant, adeoque ante Philini annum, sive Olymp. CCL. annum 1. 903. anni iam fluxerant, Creontis annus ad annum $\frac{4}{1}$. Olymp. XXIV. referendus erit.

An. $\frac{4}{3}$. Tlesias Athenis Archon II.

Numa Pompilius Rex II. anno 34.

Tlesiae Archontis nomen illustris unus Pausaniae locus ostendit, quem semel iterumque in Fastis Atticis [2] exposui, ubi de Messeniaci II. belli initio loquens ait [3] quod Messenii a Lacedaemoniis *ἀπέστησαν ἔτει τετάρτῳ τῆς τρίτης Ὀλυμπιάδος καὶ εἰκοστῆς ἣν Ἴκαρος Ὑπερησιεὺς ἐνίκα στάδιον: Ἀθήνησι δὲ οἱ κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἦσαν ἤδη τότε Ἄρχοντες, καὶ Ἀθηναίοις Τλησίας ἦρχεν defecerunt anno quarto tertiae & vicesimae Olympiadis, qua vicit in stadio Hyperiensis Icarus. Athenienfium vero*

(1) Chr. Libr. I. apud Scalig. p. 39. (2) Tom. I. pag. 7. & Tom. II. pag. 64. (3) Messen. c. 15.

ro Respublica annuis iam erat Magistratibus restituta: ac tunc quidem Tlesias Athenis praetor erat. Quo quidem loco Pausanias ipse sibi mirifice constat, ut proinde nihil in ipsius textu mutandum esse contra Meursium, atque Dodvellum ostenderim. Itaque Tlesias, post annuorum Archontum institutionem, adeoque Creontem ipsorum primum, certissime constitui debet. Quod vero ad Olympicum annum hunc spectaverit, Oxoniensis Marmoris praesidio iampridem conieceram, in quo Lysias Archon *biennio* post Creontem imperasse dicitur, resque Lysiae Archontis anno in Marmore consignatae uno serius anno contigisse videntur, quam quae Tlesiae Archontis anno contigerant. Etenim, si rite feliciterque laceri Marmoris lacunas supplevit Lydiatus, Lysiae Archontis anno *Τυρταῖος Λακεδαιμονίοις συνεμάχησεν Tyrtaeus una cum Lacedaemoniis dimicavit.* Tyrtaeus autem ille una cum Lacedaemoniis militavit *ἔτει πρώτῳ μετὰ τὴν ἀπόστασιν anno primo post defectionem*, qua Messenii a Lacedaemoniis Tlesiae Athenis Archontis anno recesserunt. Id ego nitide diserteque a Pausania traditum observavi, qui quum Messenios a Lacedaemoniis deficientes bellum instaurasse dixerat, subdit illos *ἔτει πρώτῳ μετὰ τὴν ἀπόστασιν anno primo post defectionem* prope Deras cum Lacedaemoniis feliciter dimicasse. Mox narrat Lacedaemonios oraculi monitu ducem ab Atheniensibus petiisse, Tyrtaeumque Vatem ab iis concessum, qui versibus Laconas ad arma concitavit. Varios deinde belli casus describens ait *ἐνιαυτῷ δὲ ὕστερον τῶ περὶ τὰς Δέρας ἀγῶνος anno vero proximo post certamen ad Deras* vere ad Apri monimentum pugnatum esse; *τρίτῳ δὲ ἔτει τῶ πολέμω tertioque belli anno* Messenios ad Taphron vel Magnam Fossam Aristocratis perfidia superatos esse [1]; eos tamen in Iram secedentes *μετὰ τὴν ἐν Τάφρῳ συμφορὰν ἐνίτε καὶ δέκα ἔτεσιν post cladem in Taphro acceptam annis undecim* obsidionem tolerasse, tandemque [2] *ἐνδεκάτῳ ἔτει τῆς πολιορκίας undecimo obsidionis anno* Iram ipsam a Lacedaemoniis occupatam, Messenios in servitutem abductos, bellumque tandem diremptum fuisse [3]: *Εἅλω δὲ Εἶρα καὶ ὁ πόλεμος ὁ δεύτερος Λακεδαιμονίων καὶ Μεσσηνίων τέλος ἔσχεν Ἀθηναίοις Ἄρχοντος Αὐτοσθένους ἔτει πρώτῳ τῆς ὀγδόης τε καὶ εἰκοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἣν ἐνίκα Χιόνις Λάκων:*

Ira

(1) Ib. c. 17. (2) Cap. 20. (3) Cap. 23.

fortitudinem a Cecropa usque Oxurium anni nongenti septem: quo plane fieri oportet ut ex antiqui Scriptoris calculo subductis 20. Aeschyli annis post Olympiades institutas, & 2. Alcmaeonis, & 70. Archontum decennalium, primus annuorum, hoc est Creontis, annus in $\frac{4}{1}$. Olymp. XXIV. inciderit.

Idipsum ex integra Archontum annuorum serie, vel numero deduci potest, qui ab Africano apud Eusebium ipsum contexitur. Quum enim Creontem omnium primum fuisse dixisset, repente subdit (1): *ἀφ' ὗ ἐπὶ σν Ὀλυμπιάδα Ἄρχοντες ϡγ μέχρι Φιλίνου. καθ' ὃν ὑπάτευον Γρᾶτος Σαβινιανὸς Ῥωμαίων καὶ Σέλευκος ἀπὸ τῶν περὶ Βροῦτον μετὰ τοὺς βασιλεῖς ὑπατευσάντων ψκέ καταριθμούμενοι.... ὅπερ ἦν Ἀντωνείνου καὶ Αὐγέντου ἔτος γ: a quo ad 250. Olympiadem Archontes 903. ad Philinum usque* fuerunt, *cuius* Archontis *anno Romanorum Consules fuerunt Gratus Sabinianus, & Seleucus, qui a Bruto post* exactos *Reges* 725. *loco in Consulum serie numerantur ..... annusque ille Antonini & Augenti tertius erat*. Consules illi perspicuis certisque characteribus insigniti anno 1. Oly. CCL. V. C. 975. conveniunt. Ergo, si Philinum eius anni Archontem Archontes alii 903. praecesserant, adeoque ante Philini annum, sive Olymp. CCL. annum 1. 903. anni iam fluxerant, Creontis annus ad annum $\frac{4}{1}$. Olymp. XXIV. referendus erit.

An. $\frac{4}{3}$. Tlesias Athenis Archon II.

Numa Pompilius Rex II. anno 34.

Tlesiae Archontis nomen illustris unus Pausaniae locus ostendit, quem semel iterumque in Fastis Atticis (2) exposui, ubi de Messeniaci II. belli initio loquens ait (3) quod Messenii a Lacedaemoniis *ἀπέστησαν ἔτει τετάρτῳ τῆς τρίτης Ὀλυμπιάδος καὶ εἰκοστῆς ἣν Ἴκαρος Ὑπερησιεὺς ἐνίκα στάδιον· Ἀθήνησι δὲ οἱ κατ' ἐνιαυτὸν ἦσαν ἤδη τότε Ἄρχοντες, καὶ Ἀθηναίοις Τλησίας ἦρχεν defecerunt anno quarto tertiae & vicesimae Olympiadis, qua vicit in stadio Hyperiensis Icarus. Atheniensium vero*

(1) Chr. Libr. I. apud Scalig. p. 39. (2) Tom. I. pag. 7. & Tom. II. pag. 64. (3) Messen. c. 15.

ro Respublica annuis iam erat Magistratibus restituta: ac tunc quidem Tlesias Athenis praetor erat. Quo quidem loco Pausanias ipse sibi mirifice constat, ut proinde nihil in ipsius textu mutandum esse contra Meursium, atque Dodvellum ostenderim. Itaque Tlesias, post annuorum Archontum institutionem, adeoque Creontem ipsorum primum, certissime constitui debet. Quod vero ad Olympicum annum hunc spectaverit, Oxoniensis Marmoris praesidio iampridem conieceram, in quo Lysias Archon *biennio* post Creontem imperasse dicitur, resque Lysiae Archontis anno in Marmore consignatae uno serius anno contigisse videntur, quam quae Tlesiae Archontis anno contigerant. Etenim, si rite feliciterque laceri Marmoris lacunas supplevit Lydiatus, Lysiae Archontis anno Τυρταῖος Λακεδαιμονίοις συνεμάχησεν *Tyrtaeus una cum Lacedaemoniis dimicavit.* Tyrtaeus autem ille una cum Lacedaemoniis militavit ἔτει πρώτῳ μετὰ τὴν ἀπόστασιν *anno primo post defectionem*, qua Messenii a Lacedaemoniis Tlesiae Athenis Archontis anno recesserunt. Id ego nitide diserteque a Pausania traditum observavi, qui quum Messenios a Lacedaemoniis deficientes bellum instaurasse dixerat, subdit illos ἔτει πρώτῳ μετὰ τὴν ἀπόστασιν *anno primo post defectionem* prope Deras cum Lacedaemoniis feliciter dimicasse. Mox narrat Lacedaemonios oraculi monitu ducem ab Atheniensibus petiisse, Tyrtaeumque Vatem ab iis concessum, qui versibus Laconas ad arma concitavit. Varios deinde belli casus describens ait ἐνιαυτῷ δὲ ὕστερον τοῦ περὶ τὰς Δέρας ἀγῶνος *anno vero proximo post certamen ad Deras* vere ad Apri monimentum pugnatum esse; τρίτῳ δὲ ἔτει τοῦ πολέμου *tertioque belli anno* Messenios ad Taphron vel Magnam Fossam Aristocratis perfidia superatos esse (1); eos tamen in Iram secedentes μετὰ τὴν ἐν Τάφρῳ συμφορὰν ἕνι τε καὶ δέκα ἔτεσιν *post cladem in Taphro acceptam annis undecim* obsidionem tolerasse, tandemque (2) ἑνδεκάτῳ ἔτει τῆς πολιορκίας *undecimo obsidionis anno* Iram ipsam a Lacedaemoniis occupatam, Messenios in servitutem abductos, bellumque tandem diremptum fuisse (3): Εἄλω δὲ Εἶρα καὶ ὁ πόλεμος ὁ δεύτερος Λακεδαιμονίων καὶ Μεσσηνίων τέλος ἔσχεν Ἀθηναίοις Ἄρχοντος Αὐτοσθένους ἔτει πρώτῳ τῆς ὀγδόης τε καὶ εἰκοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἣν ἐνίκα Χιόνις Λάκων:

Ira

(1) Ib. c. 17. (2) Cap. 20. (3) Cap. 23.

Ira capta finem habuit Messeniorum & Lacedaemoniorum secundum bellum, gerente Athenis supremum civitatis honorem Autosthene, anno primo octavae & vicesimae Olympiadis, cuius victor extitit Chionis Laco.

Qui accuratissimam rerum seriem hic a Pausania contextam, subiectisque etiam Tyrtaei versibus confirmatam inspexerit, facile intelliget a Messeniorum defectione, adeoque Tlesiae Archontis anno ad Irae excidium, bellique finem alterutro etiam ex extremis annis computato, nonnisi 14. annos, eosque facile non absolutos, intercedere potuisse; ut proinde, si belli finis, Iraeque clades in annum 1. Olymp. XXVIII. cum Pausania constitui debet, Messeniorum defectio, Tlesiaeque magistratus ex eiusdem Pausaniae calculo sive sententia ad annum $\frac{2}{3}$. Olymp. XXIV. certissime referri debeat; quamvis Pausanias ipse sibi non constans utrumque in anno 4 Olymp. XXIII. collocaverit.

Petavius quidem cum Tlesiae principatum, secundique belli principium anno 4. Olymp. XXIII. adscripsisset, belli finem ad annum 1. Olymp. XXVII. referendum esse putavit, adeoque in Pausaniae textu pro ὀγδόης rescribendum asserit ἑβδόμης. Gravissima tamen Oxoniensis Marmoris, aliorumque Scriptorum auctoritas perspicue ostendit Tlesiae principatum ad Olymp. XXIV. referendum esse. Ita pulcherrimo Strabonis loco ad Olymp. XXVIII. ostendam Messeniacum bellum Olymp. XXVIII. diremptum fuisse; quemadmodum ex altero quoque Pausaniae loco, qui mox proferetur, perspicue apparet Irae cladem ad Oly. XXVII. revocari non posse. Denique, quum prima *Chionis* victoria in Olymp. XXVIII. certissime inciderit, Irae expugnatio huius Olympionicae nomine insignita ad superiorem Olympiadem XXVII. transferri non debet. Itaque Pausanias non in definiendo Irae excidio, sed in obsidionis bellique initio constituendo, fallitur. Ita quoque Pausanias ipse vel fallitur, vel error aliquis in ipsius textum irrepsit ubi Messeniis postliminio in patriam restitutis ait [1]: Κατῆλθον δὲ ἐς Πελοπόννησον οἱ Μεσσήνιοι, καὶ ἀνεσώσαντο τὴν αὐτῶν, ἑπτὰ καὶ ὀγδοήκοντα, καὶ διακοσίοις ἔτεσιν ὕστερον μετὰ Εἵρας ἅλωσιν Δυσκινήτου μὲν Ἀθήνησιν Ἄρχοντος, τρίτῳ δὲ ἔτει τῆς δευ-

(1) Messen. c. 28.

δευτέρας καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἣν Δάμων Θούριος τὸ δεύτερον ἐνίκα. Rediere in Peloponnesum Messenii, resque suas postliminio recepere, ducentis ipsis & octoginta septem annis post Irae expugnationem, Dyscineto Atheniensium supremum magistratum gerente, Olympiadis centesimae secundae anno tertio, qua Damon Thurius victor iterum renunciatus est. Omnino rescribendum ἐννενήκοντα *nonaginta*; nam ab anno 1. Olymp XXVIII. qua Ira direpta fuit, ad annum 3. Olymp. CII. 297. solidi anni intercessere.

Denique corrigendus hic obiter Eusebii locus, ubi ad Olymp. XXXVI. annum 3. Poëta *Myrtaeus* vocatur. Μυρταῖος Ἀθηναῖος ποιητὴς ἐγνωρίζετο *Myrtaeus Atheniensis Poëta agnoscitur*. Rescribendum Τυρταῖος, ut ex Pausaniae, aliorumque testimoniis apparet.

An. $\frac{3}{4}$. Lysias Athenis Archon III.

Numa Pompilius Rex II. anno 35.

De Lysiae nomine simulque situ in Archontum Fastis tum superiori loco, tum in Fastis Atticis (1) fuse disputatum: ubi perspicuis certisque rationibus contra Palmerium, Lydiatum, Prideauxium ostendi Lysiam hunc in Oxoniensi Marmore nominatum cum Tlesia a Pausania memorato confundi non posse, eiusque principatum ad annum $\frac{3}{4}$. Olymp. XXIV. referendum esse, quo Tyrtaeus Lacedaemonios ferro dimicantes anapaestis, elegisque in Messenios incitavit.

OLYMPIAS XXV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4034. Vrb. Cond. 74.
. . . . Athenis Archon IV.

Numa Pompilius Rex II. anno 36.

Thalpius Lacon *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Cumque *tethrippi* certamen adiectum foret, primus in illo palmam obtinuit Paton Thebanus, ut Africanus ipse

(1) Tom. II. pag. 84.

ipſe teſtatur: Προσετέθη τέθριππον, καὶ ἐνίκα Πάτων Θηβαῖος *additus eſt tetbrippi*, ſive quadrigae, *certamen*, *vicitque Paton Thebanus*. Ita Pauſanias [1]: Πέμπτῃ δὲ ἐπὶ ταῖς εἴκοσι κατεδέξατο ἵππων τελείων δρόμον. καὶ ἀνηγορεύθη Θηβαῖος Παγώνδας κρατῶν ἅρματι *quinta ſupra viceſimam Agon Olympiacus iuſtae aetatis equorum curſum admiſit*, *curru vicit Pagondas Thebanus*. Vbi vides non modo victorem illum non *Patonem*, ſed *Pagondam*, vocari; verum etiam illud certaminis genus, quod ab Africano *tetbrippus* vocatur, a Pauſania *perfectorum equorum curſum* appellari.

An. 4. Hoc anno Gelam in Sicilia, atque Phaſelidem in Pamphylia aedificatas eſſe ſcribit Hieronymus. Vtrumque nitide ab Athenaeo [2], Pauſania [3], Herodoto [4], aliiſque traditur, qui ab Antiphemo Lindio Gelam, a Lacio ipſius fratre Phaſelida coloniam deductam eſſe memorarunt.

Hieronymus ipſe hoc eodem anno adnotavit: *Glaucus Chius primus ferri inter ſe glutinum excogitavit, & iunxit*. Pauſanias quoque ubi ex Herodoto donaria a Lydorum Regibus Apollini Delphico oblata memoravit, ferream eius crateris baſim ſua quoque aetate ſuperſtitem fuiſſe dicit [5], qui ab Alyatte rege dicatus fuerat: τοῦτο Γλαύκου μὲν ἐστὶν ἔργον τοῦ Χίου, σιδήρου κόλλησιν ἀνδρὸς εὑρόντος *eam fecit Glaucus Chius*, *qui primus ferri artem ferruminandi excogitavit*. Alyattis Regis initium in Euſebii Chronico ad annum 2. Olymp. IX revocatur, quo Glaucus ille Chius floruiſſe poterat; donarium tamen illud ante annum. 4. Oly. XII. oblatum fuerit, qui cum 14. poſtremoque Alyattis concurrit. Quod ſi Crater ille a Salyatte Ardys filio dicatus dicatur, Salyattes Euſebio teſte anno 2. Oly. XXXVIII. regnum ſuſcepit, quo Glaucus adhuc ſuperſtes eſſe poterat. Corrigendus autem hic obiter Stephanus [6], qui Glaucum hunc modo *Lemnium*, modo *Samium* appellat.

OLYM-

(1) Eliac. I. c. 8. (2) Lib. VIII. (3) Arcad. c. 46. (4) Polyhymn. (5) Phoc. c. 16. (6) In Αἰθάλια.

OLYMPIAS XXVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4038. Vrb. Cond. 78.
. . . . Athenis Archon VIII.

Numa Pompilius Rex II. anno 40.

Callisthenes Lacon *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Philombrotus etiam & ipse Lacon *pentathlo* tribus Olympiadibus ab Africano vicisse dicitur.

Africanus hac Olympiade *Carnia*, hoc est citharoedicum certamen, in Carniorum festo Lacedaemone institutum esse scribit; *Κάρνια ἐτέθη πρῶτον ἐν Λακεδαίμονι κιθαρῳδῶν ἀγὼν Carnia, citharoedorum certamen, Lacedaemone primum constitutum fuit*. Celeberrimi Festi huius originem graviori Athenaei[1] testimonio confirmasse iuverit, qui de Anacreontis, ac Terpandri aetate differens ait: *ὅτι δὲ καὶ Τέρπανδρος ἀρχαιότερος Ἀνακρέοντος, δῆλον ἐκ τύτων. τὰ Καρνεῖα πρῶτος πάντων Τέρπανδρος νικᾷ, ὡς Ἑλλάνικος ἱϛορεῖ, ἔντε τοῖς ἐμμέτροις Καρνεονίκαις κἀν τοῖς καταλογάδην. ἐγένετο δὲ ἡ θέσις τῶν Καρνείων κατὰ τὴν ἕκτην, καὶ εἰκοϛὴν Ὀλυμπιάδα, ὡς Σώσιμός φησιν ἐν τῷ περὶ Χρόνων Anacreonte vero Terpandrum esse vetustiorem, hoc argumento est, quod in Carneis omnium primus vicerit, ut scribit Hellanicus in suis metris sigillatim recensens in Carneis victoriam assequutos. Sunt autem Festi dies illi vicesima sexta Olympiade instituti, ut ait Sosimus Libro de Temporibus*.

Quo vero anni tempore festum illud perageretur, adeoque quem locum in civilibus Atheniensium annis *Carnius* Laconum mensis obtineret, perspicuis Herodoti, & Plutarchi testimoniis in Fastis Atticis[2] demonstravi. Illud unum hic observasse nunc liber, quod *Carniorum* festa Cyrene quoque in Lybia celebrari consueverant, quum Lacedaemonii Batto duce prius in Callistem, vel Theram insulam, deinde ex Thera ipsa Cyrenem in coloniam migrassent, adeoque ibi quoque patria Laconum Festa celebrarent. Vario tamen distinctoque anni tempore a Cyrenensibus, atque Laconibus

(1) Lib. XIV. c. 9. (2) Tom. II. pag. 452.

unum idemque *Carniorum* Festum peragi consuevisse observavi. Siquidem Plutarchus [1] de Carneadis Cyrenensis ortu loquens ait: ὁ δὲ Φλῶρος γὰρ Καρνεάδην ἀπαξιῶν ἔφη μνήμης ἐν τοῖς Πλάτωνος γενεθλίοις, ἄνδρα τῆς Ἀκαδημίας εὐκλεέστατον ἀρχιερέα. Ἀπόλλωνος γὰρ ἀμφοτέρους ἑορτῇ γενέσθαι· τὸν μὲν γὰρ Θαργηλίοις Ἀθήνησι, τὸν δὲ Κάρνεια Κυρηναίων ἀγόντων. ἑβδόμῃ δὲ ἀμφοτέρας ἑορτάζουσι, καὶ τὸν θεὸν, ὡς ταύτῃ γενόμενον, ὑμεῖς (εἶπε) οἱ προφῆται, καὶ οἱ ἱερεῖς ἑβδομαγένην καλεῖτε *Florus autem Carneadem quoque nolebat praeteriri in Platonis natalitiis, Academiae nobilissimam Antistitem. Ambos enim natos Festo Apollinis die: Platonem Athenis quum Thargelia agerentur; Carneadem Cyrene quum ibi Carnia celebrarentur. Utrumque Sacrificium in septimam diem incidit, & vos Vates, atque Sacerdotes Apollinem, ut ea die natum, Hebdomagenem quasi septima natum appellatis*. Itaque, si una eademque *septima* Thargelionis Attici die Apollo, Plato, & Carneades nati dicantur, Carnia Festa Cyrene *septima* Thargelionis Attici die celebrata censeri debent; quum tamen ea Spartae non *septima*, sed *quartadecima* mensis die, hoc est plenilunio, secundoque Attico mense, vel Metagitnione, peragerentur.

OLYMPIAS XXVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4042. Vrb. Cond. 82.
. . . . . . Athenis Archon XII.

Numa Pompilius Rex II. anno 44.

Eurybus Atheniensis *stadio* vicit Olympia ex Africano. Pausanias [2] tamen victorem hunc *Euribotum* vocavit, ut in anno 4. mox ostendetur; atque ille in Dionysio mox ad annum 2. proferendo *Eurybates* appellatur.

An. $\frac{2}{2}$. Leostratus Athenis Archon XIII.

Tullus Hostilius Rex III. an. 1.

Vtrumque nitide, diserteque tradit Dionysius Halicarnasseus [3]: Οὗτος δέ ἦν, ἐν ᾧ τὴν ἡγεμονίαν (ὁ Τύλλος Ὁστίλιος)

(1) Symp. Lib. VIII. qu. 1. (2) Corinth. c. 24. (3) Lib. III. num. 1.

λιος) παρέλαβεν ὁ δεύτερος ἐνιαυτὸς τῆς ἑβδόμης καὶ εἰκοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἣν ἐνίκα στάδιον Εὐρυβάτης Ἀθηναῖος Ἄρχοντος Λεοστράτου annus autem *hic quo regnum* Tullus Hostilius *adeptus est, fuit secundus vicesimae septimae Olympiadis, qua in stadio vicit Eurybatus Atheniensis.*

An. 3. Eusebius ad annum hunc adnotavit: Γύμνη παιδεία πρῶτον ἐν Λακεδαίμονι ἤχθη *Gymnopaedia primum Lacedaemone acta fuit*. Ac certe quidem Gymnopaedias Lacedaemone agitari consuevisse non modo Hesychius (1), Suidas (2), Plutarchus (3), sed Pausanias (4) quoque omnium accuratissime demonstravit, qui quum supra forum Spartae Apollinis, Dianae, ac Letûs statuas collocatas esse dixisset, subdit: Χορὸς δὲ οὗτος ὁ τόπος καλεῖται πᾶς, ὅτι ἐν ταῖς Γυμνοπαιδίαις (ἑορτὴ δὲ, εἴτις ἄλλη, καὶ αἱ Γυμνοπαιδίαι διὰ σπουδῆς Λακεδαιμονίοις εἰσίν.) ἐν ταύταις οὖν οἱ ἔφηβοι χορους ἱστᾶσι τῷ Ἀπόλλωνι *Chorus autem tota ea fori pars dicitur, ob eam caussam quod Gymnicis puerorum ludis* (Gymnopaedias ipsi vocant) *qui maxime solennes sunt, puberes Apollini choros agitant*. Itaque, si Chorus ille, vel Epheborum nudorum cantus hac Olympiade institutus fuit, praeclare fallitur Suidas, qui id a Lycurgo institutum esse scribit; quemadmodum certe Scriptor ipse etiam fallitur, ubi choros illos in eorum honorem institutos ait, qui in Thyreatico bello occubuerant: quum Thyreaticum bellum Olympiade LIX exarserit; licet a Solino (5) in anno 17. Romuli, ab Eusebio in anno 4. Olymp. XIV. collocetur.

An. 4. Pisistratus Athenis Archon XV.

Tullus Hostilius Rex III. anno 3.

Pausanias (6) ubi de bello loquitur, quo Argivi Lacedaemonios ad Hysias superarunt, ait: Τὸν δὲ ἀγῶνα τοῦτον συμβάντα εὕρισκον Ἀθηναίοις Ἄρχοντος Πεισιστράτου, τετάρτῳ ἔτει τῆς Ὀλυμπιάδος, ἣν Εὐρύβοτος Ἀθηναῖος ἐνίκα στάδιον *quod praelium inter ipsos factum invenio, Pisistrato apud Athenienses sum-*

(1) In Γυμνοπαιδεία. (2) In Γυμνοπαιδεία. (3) De Musica. (4) Lacon. c. 11. (5) Cap. 13. (6) Corinth cap. 24.

mum magistratum gerente, anno quarto eius Olympiadis, qua Eurybatus Atheniensis de curriculo victor renunciatus est.

OLYMPIAS XXVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4046. Vrb. Cond. 86.
Autosthenes Athenis Archon XVI.

Tullus Hostilius Rex III. anno 4.

Charmis Lacon *stadio* vicit Olympia ex Africano. Pausanias tamen, ut mox ostendetur, victorem illum non *Charmidem*, sed *Chionem*, appellavit; nullusque dubito quin Africani textus ex Pausania corrigendus sit. Etenim Pausanias Chionem [1] *ter* Olympia vicisse dicit, earumque victoriarum memoriam in titulo ipsi in Olympia posito conservari. Accedit etiam quod Pausanias Olymp. XXIX. Chionem *iterum* vicisse; atque Olymp. XXX. *tertio* palmam retulisse dicit; adeoque perspicue satis ostendit primam ipsius victoriam ad Olymp. hanc XXVIII. referendam esse. Itaque vel Chionis ille alio nomine *Charmis* etiam appellabatur, vel in Africano *Chionis* rescribi debet; vel denique, si Scriptores illos aliqua ratione componere hic liceat, Olymp. XXVIII. Charmis stadio, Chionis alio certaminis genere victor fuit; quamvis Pausanias ubi victoris Olympici nomen adiungit, solos *stadionicas* designare consueverit. Olympiadem autem hanc a Pisaeis celebratam esse Africanus ipse observavit, quod Elidenses in bello adversus Dymaeos occupati forent: Ταύτην ἦξαν Πισαῖοι Ἠλείων ἀσχολουμένων διὰ τὸν πρὸς Δυμαίους πόλεμον *hanc* Olympiadem *celebrarunt Pisaei Eleis in bello contra Dymaeos occupatis*.

Messeniacum Bellum II. hoc anno Irae excidio diremptum fuit. Pausanias [2]: Ἑάλω δὲ Εἶρα καὶ ὁ πόλεμος ὁ δεύτερος Λακεδαιμονίων, καὶ Μεσσηνίων τέλος ἔσχεν Ἀθηναίοις Ἄρχοντος Αὐτοσθένους, ἔτει πρώτῳ τῆς ὀγδόης τε καὶ εικοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἣν ἐνίκα Χίονις Λάκων *Ira capta finem habuit Messeniorum, & Lacedaemoniorum secundum bellum, gerente Athenis supremum civitatis honorem Autosthene, anno primo octavae & vicesimae Olym-*

(1) Eliac. 1. c. 13. (2) Messen. c. 23.

Olympiadis, cuius victor extitit Chionis Laco. Atque eiusmodi quidem Pausaniae locus una cum tribus aliis conferri debet, in quibus de belli initio, Tlesiaeque magistratu, atque de Messeniorum reditu, & Dyscineto Archonte, tandemque de Miltiade, ac Messeniorum appulsu in Siciliam ille loquitur, ut ad an. 3. Olymp. XXIV. observavi, proximaque etiam Olympiade exponetur.

Ac ne dubitare quis possit Messeniaci belli finem in Olympiadem hanc incidisse, insignem Strabonis locum subiecisse nunc libet, qui, nisi rite intelligatur, facile cuipiam fraudi esse posset. Memorat Strabo [1] Olympicis Ludis in Elide celebratis olim Eleos regionis dominos praefuisse, idque ad *sextam* usque *ac vicesimam* Olympiadem a *prima*, qua Coroebus Eliensis palmam retulerat; mox Pisaeos Elidem invadentes Olympiis illis praesedisse dicit; tandemque subdit: Χρόνοις δ' ὕστερον μεταπεσούσης πάλιν τῆς Πισατίδος εἰς τοὺς Ἠλείους μετέπεσε πάλιν εἰς αὐτοὺς καὶ ἡ ἀγωνοθεσία. Συνέπραξαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τὴν ἐσχάτην κατάλυσιν τῶν Μεσσηνίων, συμμαχήσασιν αὐτοῖς *aliquot post temporibus Pisaea rursus plaga in Eleorum iura concedente, denuo ad eosdem concessit Agonis & Ludorum institutio. Lacedaemonii quoque ad id suam operam contulerunt post ultimam Messeniorum destructionem, contra quos ipsi socia arma coniunxerant.* Quis hic aperte non videat a Strabone *primam* Olympiadem Coroebi victoria insignem, moxque proximas *sex ac viginti* Olympiadas ab Eleis indictas atque peractas affirmari, moxque Pisaeos Olympiorum curam decusque sibi vindicasse; quemadmodum prorsus superiori Africani testimonio erudimur XXVIII. Olympiadem non ab Eleis, sed a Pisaeis celebratam esse? Itaque, quum Strabo subdat *post ultimam Messeniorum destructionem* Olympiorum decus ad Eleos iterum Lacedaemoniis etiam opem ferentibus rediisse, constantique Scriptorum testimonio appareat Olympiadi XXIX. Eleos praefuisse, perspicue certoque colligitur, Messeniorum destructionem, neque ad Olymp. XVII. cum Petavio, neque ad XXIX. transferri posse; sed in Olympiade XXVIII. certissime collocandam esse; adeoque II. belli principium, Tlesiaeque principatum non anno 4 Olymp. XXIII. cum Pausania, sed Olymp. XXIV. adscribendum esse.

OLYM.

(1) Lib. VIII.

OLYMPIAS XXIX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4050. Vrb. Cond. 90.
Miltiades Athenis Archon XX.

Tullus Hostilius Rex III. anno. 8.

Chionis Lacon Olympia iterum *stadio* vicit ex Africano. Ita Pausanias [1], quum Messenios a Lacedaemoniis victos, atque e patria extorres Zanclen Siciliae urbem expugnasse, ipsique *Messenes*, sive *Messanes* nomen indidisse dixisset, subdit: Ταῦτα δὲ ἐπὶ τῆς Ὀλυμπιάδος ἐπράχθη τῆς ἐνάτης καὶ εἰκοστῆς, ἣν Χιόνις Λάκων τὸ δεύτερον ἐνίκα Μιλτιάδου παρ' Ἀθηναίοις Ἄρχοντος *haec gesta sunt undetricesima Olympiade qua iterum vicit Chionis Lacon, principatu civitatis apud Athenienses fungente Miltiade*. Miltiadem autem hunc, quem *undetricesima* Olympiade imperasse conspicimus, non alteri, quam 1. eiusdem anno concesserim. Etenim Pausanias narrato Irae excidio, quod anno 1. Olymp. XXVIII. contigerat, ait Messenios instante hieme prope Cyllenem consedisse, eosque ineunte vere ab Anaxila Rhegii tyranno in Italiam accitos esse, ut Zanclen Siculorum urbem sibi infestam expugnarent, quod Anaxilae copiis adiuti praestiterunt, mutatoque nomine pro *Zancle Messenem* appellarunt. Itaque rerum hic a Messeniis gestarum series vix patitur, ut Messenes obsidio, & casus ultra Olymp. insequentis XXIX. initium protrahatur; adeoque Miltiades facilius ad 1. quam ad ceteros eius Olympiadis annos, referri debebit.

Eusebius hac Olympiade Archilochum, Simonidem, Aristoxenum, & Zaleucum floruisse dicit: Ἀρχίλοχος, καὶ Σιμωνίδης, καὶ Ἀριστόξενος οἱ μουσικοὶ ἐγνωρίζοντο. Ζάλευκος ὁ νομοθέτης Λοκρῶν ἤκμαζεν *Archilochus, & Simonides, & Aristoxenus Musici celebres erant. Zaleucus Locrorum Legislator florebat.* Sed Aristoxenus ille ad Olym CX. Zaleucus ad Olymp. LX Simonides ad LXX. referri debet, ut suis in locis opportune demonstrabitur.

Etiam Arion Methymnaeus Cyclis filius hac Olympia-

(1) Messen. c. 23.

piade vixiſſe, citharaque agonem in Sicilia viciſſe dicitur. Solinus [1]: *Taenaron eſt promontorium Africae, in quo fanum eſt Methymnaei Arionis, quem Delphine eo advectum imago teſtis eſt ad effigiem caſus & veri operis, expreſſa aere. Praeterea tempus ſignatum; Olympiade enim undetriceſima, qua in certamine Siculo idem Arion victor ſcribitur, id ipſum geſtum probatur.* De Arione ipſo plura Fabricius [2].

OLYMPIAS XXX.

An. $\frac{1}{1}$. Per. Iul. 4054 Vrb. Cond. 94.
. . . . . Athenis Archon XXIV.

Tullus Hoſtilius Rex III. anno 12.

Chionis Lacon tertium *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, & Pauſania; cuius verba mox proferentur.

Africanus ipſe Olympiadem hanc, ceteraſque 22. mox inſequentes a Piſaeis celebratas eſſe teſtatur: Πισαῖοι Ἠλείων ἀπόςαντες ταύτην τε ἦξαν, καὶ τὰς ἑξῆς κβ *Piſaei ab Eleis deficientes hanc & viginti duas proxime ſequentes* Olympiades *celebrarunt*. Quandoquidem tamen Pauſanias, ut ad Olympiadem VIII. obſervavi, nitide diſerteque tradit Olympiadas VIII. XXXIV. & CIV. ab Elidenſibus *Anolympiadas* cenſeri quod ab ipſis celebratae non forent, nihilque prorſus de Olympiadibus aliis adiecit, Africani auctoritas hac in parte levior, atque ſuſpecta eſſe debet: quum praeſertim inſignis etiam Strabonis locus ad Olymp. XXVIII. iam prolatus egregie confirmet Meſſeniaco bello confecto Olympiadum ius ad Eleos rediiſſe.

Ann. $\frac{1}{2}$. Miltiades Athenis Archon XXV.

Tullus Hoſtilius Rex III. anno 13.

Miltiadis Archontis meminit Pauſanias [3] ubi Phigaliam Arcadum urbem a Lacedaemoniis occupatam eſſe teſtatur: Ἐγένετο δὲ τῆς Φιγαλίας ἅλωσις, καὶ Φιγαλέων ἡ ἐξ ἀν-

(1) Cap. 13. (2) Bibl. Graec. Tom. I. pag. 574. (3) Arcad. c. 39.

αὐτῆς φυγὴ, Μιλτιάδε μὲν Ἀθήνησιν Ἄρχοντος, δευτέρῳ δὲ ἔτει τῆς τριακοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἣν Χιόνις Λάκων ἐνίκα τὸ τρίτον excisa est Phigalia, Phigalensibus omnibus eiectis, Miltiade summum Athenis magistratum gerente, Olympiadis tricesimae, qua tertiam palmam tulit Chionis Lacon, anno secundo.

An. 3. Cypselus Corinthiorum tyrannidem arripuisse dicitur ab Eusebio: Κύψελος Κορινθίων ἐτυράννησεν *Cypselus Corinthiorum tyrannidem arripuit*. Id optime ab Eusebio, vel antiquiore potius Auctore, quem Eusebius exscripserat, consignatum esse Periandri vita, tempusque susceptae ab illo tyrannidis ostendit. Etenim Periander Cypseli filius anno 1. Olymp. XXXVIII. morienti patri successit, ut ad annum illum demonstrabitur; adeoque Cypselus ipse 30. solidis annis imperium tenuisse videtur. Certe Herodotus (1), & Aristoteles (2) Cypselum hunc Periandri patrem 30. annis regnasse tradit; licet Eusebius (3) nonnisi 28. tyrannidis annos ipsi concedat. Eusebius ipse de tyrannidis huius initio loquens ex Diodoro memorat initium Cypseli ὑστερῆσαι τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδε *posterius fuisse Heraclidarum reditu* annis 447. Itaque, quum Heraclidarum reditus anno P. I. 3611. contigerit, Cypseli initium in annum P. I. 4058., hoc est 1. Olymp XXXI. proxime incidisse debuit. Exinde vero perspicue apparet *Prytanes*, qui sublatis Corinthi Regibus ex Bacchiadarum gente quotannis eligi consueverant, 122. numerandos esse. Regum ultimus ex Pausania (4) Telestes fuit: Καὶ Τελέςην κατὰ ἔχθος Ἀριεὺς καὶ Περάντας κτείνεσι. βασιλεὺς δὲ ὐδεὶς ἔτι ἐγένετο. Πρυτανεῖς δὲ ἐκ Βακχιαδῶν ἐνιαυτὸν ἄρχοντες ἐς ὃ Κύψελος τυραννήσας ὁ Ἠετίωνος ἐξέβαλε τὺς Βακχιάδας *Teleste ab Arieo, & Peranta de medio sublato, regno finis impositus. Prytanes enim deinceps ex Bacchiadarum gente annuum imperium tenuerunt. Hos, tyrannide occupata, Cypselus Eetionis filius expulit.* Ergo, quum Telestis obitus, Prytanumque institutio duobus annis Olympiadas praecesserit, ut in Eusebio (5) reperitur, inter Telestis mortem, Cypselique initium 122. anni, adeoque totidem Prytanes annui, admitti debent. Video quidem quod Diodorus apud Eusebium (6) ait: Ἐξ αὐ-

(1) Lib. V. pag. 369. (2) Polit. Lib. V. c. 12. (3) Lib. I. pag. 40. (4) Corinth. c. 4. (5) Lib. 1. p. 35. (6) Chr. I. p. 33.

αὐτῶν Βακχιαδῶν ἕνα κατ' ἐνιαυτὸν ᾑροῦντο Πρύτανιν, ὃς τὴν τοῦ βασιλέως εἶχε τάξιν ἐπὶ ἔτη Ϟ μέχρι τοῦ Κυψέλου τυραννίδα *ex Bacchiadis ipsis Prytanim unum quotannis eligebant, qui Regis vicem gerebat, per annos 90. usque ad Cypseli tyrannidem.* Sed calculus ille a melioribus Eusebii, aliorumque Scriptorum testimoniis abhorret.

Eiusmodi vero Cypselidarum tyrannis 74. solum annis obtinuit, quibus Cypselus ipse, eiusque filius Periander regnarunt. Siquidem Lycophron Periandri filius natu minor a Corcyraeis occisus fuit [1]; Cypselus autem avo cognominis Herodoto, ac Laertio teste mentis impos, adeoque imperio ineptus fuit. Quinetiam oraculum Cypselo redditum perspicue ostendit ipsius nepotes imperii expertes esse futuros.

> Κύψελος Ἠετίδης βασιλεὺς κλειτοῖο Κορίνθου
> Αὐτὸς καὶ παῖδες, παίδωνγε μεν οὐκετι παῖδες
> *Cypselus Eetionis filius Rex celebris Corinthi*
> *Ipse & filii, non tamen filiorum filii.*

Quod si Strabo [2] dicit quod Κύψελος τοὺς Βακχιάδας καταλύσας ἐτυράννησε, καὶ μέχρι τριγονίας ὁ οἶκος αὐτοῦ συνέμεινε *Cypselus, cum Bacchiadas eiecisset, tyrannidem occupavit, eiusque domus ad tertiam usque generationem permansit*; atque Aelianus [3] Καλῶς τὸ Δαιμόνιον ἐπὶ τριγονίαν τυραννίδας μὴ ἄγειν, ἀλλὰ ἢ παραχρῆμα ἐκτρίβον τυράννους πίτυος δίκην, ἢ παίδων ἐξισχύον *recte Deus Tyrannides ad tertiam generationem non producit; sed aut confestim tyrannos tanquam piceas exstirpat, aut in liberos eorum vim suam exercet*; Scriptores illi ita intelligi profecto debent quod leve quoddam imperii genus in Lycophrone quoque Periandri filio agnoverint; quamvis ille vere nec imperaverit, nec patri superstes fuerit. Haec vero notasse libuit ut Cl. Meursii [4] sententia refellatur, qui ut ambages de Arionis aetate dirimat binos *Cypselos*, totidemque *Periandros* comminiscitur; ut nempe Cypselo Periander, huic Cypselus, huic Periander alius successerit Soloni ac Pisistrato coaevus, qui Arionem Methymnaeum Musicae artis gloria celeberrimum Corinthi exceperit.

(1) Herod. III. (2) Libr. VIII. pag. 378. (3) Var. Hist. Lib. VI. c. 13. (4) De Arch. Ath. Lib. I. c. 10.

Eusebius hoc anno Byzantium a Byza Thracum, vel ut aliis traditum, Megarensium Rege conditum esse scribit.

An. 4. Lesches Lesbius, & Alcman hoc anno ab Eusebio memorantur: Λέσχης Λέσβιος ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα ποιήσας, καὶ Ἀλκμὰν ἤκμαζεν *Lesches Lesbius, qui parvam Iliadem composuit, & Alcman florebant.*

Ac de Alcmane quidem consentit Suidas (1), qui ipsum levi discrimine Oly. XXVII memoravit: Ἀλκμὰν Λάκων ἀπὸ Μεσσόας κατὰ δὲ τὸν Κράτητα πταίοντα Λυδὸς ἐξ Σαρδέων λυρικὸς υἱὸς Δάμαντος, ἢ Τιτάρου. Ἦν δὲ ἐπὶ τῆς κζ Ὀλυμπιάδος βασιλεύοντος Λυδῶν Ἄρδυος τοῦ Ἀλυάττου πατρὸς . . . . κέχρηται δὲ Δωρίδι διαλέκτῳ καθάπερ Λακεδαιμόνιοι. Ἔστι δὲ ἕτερος Ἀλκμὰν εἷς τῶν λυρικῶν, ὃν ἤνεγκεν ἡ Μεσσήνη *Alcman, Lacon, Messoates (secundum Cratetem vero Lydus, Sardibus oriundus) Lyricus filius Damanti, vel Titari. Vixit Olympiade XXVII. Ardye Alyattis patre in Lydia regnante . . . . Vsus est autem dialecto Dorica ut Lacedaemonii. Est & alius Alcman, unus Lyricorum, quem Messana tulit.* Cl. Fabricius hic adnotavit quod iuxta Strabonem (2) Μεσόα μέρος τῆς Σπάρτης *Mesoa Spartae* Vrbis *pars* erat; sicuti a Stephano (3) τόπος Λακωνικῆς *Laconicae regio* appellatur. Sed ambiguum esse subindicat Fabricius an Alcman ipse *Lydus Sardianus civitate Messoates*, sive *Lacon* fuerit. Ego vero nullum omnino inter Scriptores dissidium hic esse dixerim; quum Alcman origine quidem *Lydus*, Sardianusque fuerit, in Laconicam vero civitatem, Mesoatemque pagum adscitus *Lacon* evaserit. Id Heraclides aperte significat, qui de Alcmane ipso loquens ait: οἰκέτης Ἀγησίδου, εὐφυὴς δὲ ὢν ἠλευθερώθη, καὶ ποιήτης ἀνέβη *servus Agesidis, quum ingenio tamen excelleret, libertate donatus est, ac poeta evasit.* Longe tamen illustrius id ostendit Epigramma, quod ab Alexandro Aetolo confectum esse Salmasius (4) observavit, licet a Plutarcho (5) sine nomine proferatur.

Σάρδιες ἀρχαῖος πατέρων νόμος, εἰ μὲν ἐν ὑμῖν
Ἐτρεφόμην κέλσας ἢ τὶς ἀνὴρ μακέλας

Χρυ-

(1) In Ἀλκμάν. (2) Lib. VIII, p. 364. (3) In Μεσόα. (4) Ad Solin. pag. 825.
(5) De Exilio.

Χρυσοφόρος, ῥήσσων καλὰ τύμπανα. νῦν δὲ μοι Ἀλκμάν
    Ὄυνομα, καὶ Σπάρτας ἐιμὶ πολίτης,
Καὶ μύτας ἐδάην Ἑλληνίδας, ἄι με τυράννων
    Θῆκαν Δασκύλεω κρείσσονα καὶ Γύγεω.
O mea, maiorumque meorum patria, Sardes,
    Mihi in te si obtigisset educarier;
Rumperem in aurata cava nunc ego tympana vestе,
    Magnae Sacerdos Matris, aut foedus spado.
Alcmanem nunc me Lacedaemon nomine civem
    Agnoscit, eruditum Graiis literis:
Quae me non paulo vestris fecere tyrannis
    Praestantiorem, seu Gyge, sive Dascyle.

Itaque dubitari non poterit quin Alcman origine *Sardianus* fuerit, Spartamque deinde vel servus vel captivus advenerit, ubi libertate, civitateque donatus vixerit.

Quod vero Fabricius adiecit ea de caussa temere Alcmanem alium Lyricum ex *Messene* oriundum a Suida procusum fuisse, quod Alcman Lyricus *Mesoates* fuerit, probari vix poterit; quum nitide utrumque Suidas ipse distinguat. Facilius error ille ab aliquo antiquiore admissus fuerit, quem imprudenter Suidas exscripsit.

Lesches autem, sive, ut a Pausania vocatur, *Lescheus* Aeschyleni filius Pyrrhaeus erat, atque *Iliopersida*, Ilii nempe excidium carminibus celebravit, cuius Pausanias ipse, Athenaeus, aliique plurimi meminere.

OLYMPIAS XXXI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4058. Vrb Cond. 98.
. . . . Athenis Archon XXVIII.

Tullus Hostilius Rex III. anno 16.

Chionis Lacon *stadio* tertium vicit Olympia ex Africano, licet *tertiam* Chionis victoriam Pausanias in superiori Olympiade collocaverit. Sed observari facile poterit quod Pausanias (1) ipse testatur *Anchionem* Lacedaemonium *septies*

 in

(1) Lacon. c. 14.

in Olympicis Ludis victoriam retulisse; quater nimirum *stadio*, ter *diaulo* superasse, earumque victoriarum numerum in stela Spartae posita memorari. Anchionis autem ille, ut in *Agonisticis* [1] observavi, unus idemque fuit qui *Chionis* a Pausania in locis aliis [2] vocatur. Etenim Pausanias in *Laconicis*, & *Eliacis II.* diserte docet Anchionidis aetate nondum armatorum cursum invectum fuisse, quod Olymp. LXV. institutum esse ostendemus. Ergo Anchionis victoriae Olymp. hanc praecessere; quumque Olympionicarum series ac Fasti ante Olympiadem illam pleni sint, nullus Anchionis victoriis locus erit, nisi cum Chione confundatur. Accedit etiam quod Anchionis ille quater Olympiorum victor una cum Batto ex Thera insula in Libyam migrasse, ibique Cyrenem coloniam condidisse dicitur a Pausania [3]. Itaque, quum Batti migratio, ac Cyrenes aedificatio an. 3 Olymp. XXXVII. contigerit, ut in Eusebii Chronico, aliisque Scriptoribus memoratur, Anchionis ille cum Chione confundi, adeoque facile vitiatus ille Pausaniae locus ita restitui debet, ut in ipso quoque *Chionis* legatur. Quod si Anchionis, hoc est Chionis ipse, *quater* in Olympicis Ludis *stadio* superavit, perspicue apparet ex Pausaniae calculo primam ipsius victoriam Olymp. XXVIII. contigisse; ideoque facile Pausaniae testimonium Africani testimonio praeferri oportere.

An. 2. Eusebius hoc anno adnotavit: *Φάλαρις Ἀκραγαντίνων ἐκράτησε Phalaris Agrigentinorum imperium occupavit*; eiusque tyrannidis finem in anno 1. Oly. XXXVIII. collocavit. Suidas tamen Phalaridis initium in Oly. LII. constituit; atque Orosius Phalaridis aetatem cum Cyri aetate componit: ut proinde immane dissidium inter Scriptores habeatur. Quid in hac parte verisimilius constitui possit in Olymp. LVII. indicabitur. Interim monuisse iuverit Phalaridem hunc Laodamantis filium, patriaque Astipalaeensem fuisse.

Memorat etiam Eusebius ipse in Ponto Boristhenem, Selinuntem in Sicilia, Lampsacum, & Abderam conditas fuisse. At Abdera quidem ab Hercule aedificata iam fuerat, ut in Farnesiano Marmore illustrando iam monui; sed, ut So-

(1) Pag. 120. (2) Messen. c. 23. Arcad. c. 39. (3) Lacon. c. 14.

Solini (r) verbis utar, *hanc Abderam Olympiade prima & tricesima senio collapsam Clazomenii ex Asia ad maiorem faciem restitutam .... nomini suo vindicarunt*. Itaque κτίσεως nomine non prima aedificatio, sed instauratio, hic alibique saepius intelligi debet.

OLYMPIAS XXXII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4062. Vrb. Cond. 102.
.... Athenis Archon XXXII.

Tullus Hostilius Rex III. anno 20.

Cratinus Megarensis *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Comaeus etiam ignotae patriae, quum ignoto certaminis genere una cum duobus fratribus dimicasset, palmam obtinuit. Africanus: Ὅτε καὶ Κομαῖος τρίτος ἀδελφῶν ἀγωνισάμενος ἐνίκα *quando Comaeus etiam fratrum* dimicantium *tertius certans victoriam obtinuit*. Scaliger hunc πύγμην *pugilatu* vicisse dicit, quod cetera, opinor, certaminum genera nondum instituta putaverit, quae proximis certe Olympiadibus invecta fuisse mox demonstrabitur. Quumque *puerorum pugilatus* Oly. XLI. receptus fuerit, Comaeus ille virorum pugilatu iam inde ab Olymp. XXIII. instituto certasse debuit.

OLYMPIAS XXXIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4066. Vrb. Cond. 106.
.... Athenis Archon XXXVI.

Tullus Hostilius Rex III. anno 24.

Gyges Lacon *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Lygdamis Syracusius *pancratio* tunc instituto palmam obtinuit. Africanus: Προσετέθη παγκράτιον, καὶ ἐνίκα Λύγδαμις Συρακούσιος *adiectum est pancratium, vicitque Lygdamis Syracu-*

(r) Cap. 15.

cusanus. Ita Pausanias[1]: ὀγδόῃ δὲ ἀπὸ πέμπτης ἐπὶ ταῖς εἴκοσι ἐσέλθοντας ἐπὶ τὸ παγκράτιον ὁ Λύγδαμις συγκατειργάσατο Συρακούσιος *octava autem post vicesimam quintam* Olympiade *evertit in pancratio adversarios Lygdamis Syracusanus*. Denique Solinus [2] *Syracusanus Lygdamis tertia & tricesima Olympiade primus ex Olympiis certamine pancratii coronam reportavit*.

Craoxides vero Cranonius *celete* recens invento vicisse dicitur a Pausania [3]: ἐδέξατο παγκρατιαστήν τε ἄνδρα, καὶ ἵππον κέλητα, ἵππος μὲν δὴ Κραννωνίου Κραυξίδα περιέθη .... *qui toto corpore certaret*. Pancratiastin vocant, *& desultorius equus in curriculum rediere*. *Antevertit omnes equa Crauxidae Cranonii*. At in mutilo Africani loco ita legitur Προσετέθη καὶ ......, καὶ ἐνίκα Πραξίλλας Θέσσαλος *additus etiam fuit ......, vicitque Praxillas Thessalus*.

Pisander Camiraeus hac Olympiade iuxta quosdam floruisse dicitur a Suida; quamvis a pluribus Eumolpo aequalis, adeoque Hesiodo antiquior haberetur. Is Herculis gesta duobus Libris complexus est, quos Ἡρακλείαν inscripsit, ut in explicando Farnesiano Marmore opportunius observavi.

An. 2. Eusebius: Τέρπανδρος Μυσικὸς ἐγνωρίζετο *Terpander Musicus celebris erat*. De illo tamen accuratius proxima Olympiade loquendum erit. Illud unum hic observasse iuverit quod Terpander ipse Plutarcho [4] teste quatuor continuis Pythiadibus vicit: quod argumento esse poterit Pythiadas ante Olymp. XLVII. & IL. peragi consuevisse, qua *coronarius* Agon est institutus.

OLYMPIAS XXXIV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4070. Vrb. Cond. 110.
Dropilus Athenis Archon XL.

Tullus Hostilius Rex III. anno 28.

Stomas Atheniensis *stadio* vicisse dicitur Olympia ab Africano; Στόμας Ἀθηναῖος. Haec etiam Olympias a Pisaeis cele-

(1) Eliac. I. c. 8. (2) Cap. 14. Vid. Plin. II. c. 18. (3) Eliac. I. c. 8. (4) De Musica.

lebrata fuit duce Pantaleone Omphalionis filio, Pisaeorumque Rege, ut Pausaniae verbis in Oly. VII. demonstravi.

Terpander Lesbius Derdenei filius in Oxoniensi Chronico dicitur nomos lyricos invenisse [1]: Ἀφ' ὗ Τέρπανδρος ὁ Δερδενέος ὁ Λέσβιος τὺς νόμυς τὺς λύρας καὶ αὐλῶν ἐδίδαξεν, ὓς καὶ αὐλήτχις συνηύλησε, καὶ τὴν ἔμπροσθε δήμυ δίκην μετέσησεν, ἔτη ΗΗΗΙΔΙΔΔΔΙ Ἄρχοντος Ἀθήνησι Δρωπίλυ *A quo Terpander Derdenei filius Lesbius nomos lyricos, & auleticos docuit, quos cum tibicinibus simul tibiis cecinit, & actionem coram populo repulit, anni 381. Archonte Athenis Dropilo*. Ita nimirum vitiatam hanc, & obscuram Marmoris periodum cum Prideauxio legendam, ac interpretandam existimo.

Itaque Terpander, quum Lyram quatuor solum chordis hactenus instructam invenisset, septichordem fecit, adeoque Lacedaemone accusatus fuit quod severioribus Musicae legibus abrogatis molliorem invexisset. Plutarchus [2] quidem Terpandrum a Lacedaemoniis mulctatum memorat; sed Oxoniensis Chronici Auctor absolutum dicit. Ac certe quidem septichordis Terpandri lyra semper a Lacedaemoniis recepta, ipseque Lyricus maximo in pretio habitus fuit; ut proinde Lacones ipsi severo decreto, quod a Boëthio [3] conservatum fuit, Timothei audaciam compresserint, qui Terpandri Lyrae quatuor nervos alios adiecerat. De Terpandro ipso, eiusque lyricis legibus videndus Prideauxius [4], qui Veterum testimonia diligentissime exposuit.

OLYMPIAS XXXV.

An. $\frac{4}{1}$ Per. Iul. 4074. Vrb. Cond. 114.
.... Athenis Archon XLIV.

Tullus Hostilius Rex III. anno 32.

Sphaerus Lacon *stadio* vicit Olympia ex Africano. Meminit etiam Dionysius Halicarnasseus [5], cuius testimonium in anno proximo proferetur.

Cylon Atheniensis, qui postmodum patriae tyrannidem oc-

(1) Epoch. 35. lin. 49. (2) Instit. Lac. (3) De Musica. (4) Marm. Oxon. p. 197.
(5) Lib. III. n. 36.

occupavit, *diaulo* vicisse dicitur ab Africano; unde a Thucydide [1], qui ipsius piaculum, ac facinora describit, Ὀλυμπιονίκης *in Olympia victor* appellatur. Ita Pausanias [2], licet Olympiadem minime expresserit, ipsum tamen *diaulo* in Olympiis vicisse, eique statuam collocatam esse testatur.

Primo huius Olympiadis anno Pittacus Mytilenaeus natus est, quum anno 3. Olymp. LII. septuagenario maior e vivis excesserit; ut opportunius ibi ostendetur. Quod si *centesimum* aetatis annum is attigit, ut Lucianus [3] prodidit, ipsius nativitas ad Olymp. XXVII. referenda foret; idque fortasse melius cum Laërtii [4] testimonio cohaerere videretur quod Pittacus ἤκμαζε περὶ τὴν τεσσαρακοστὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα *floruit quadragesima secunda Olympiade*.

Thaletis etiam Milesii ortu annus idem insignis fuit. Siquidem Laërtio [5] teste: Φησὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς γεγενῆσθαι αὐτὸν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς τριακοστῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος: *ortum primo anno tricesimae quintae Olympiadis Thaletem Appollodorus in Chronicis tradit*. Hinc optime Eusebius ad annum hunc observavit: Θαλῆς Ἐξαμίου Μιλήσιος Φιλόσοφος εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἐγνωρίζετο *Thales Examii* filius *Milesius Philosophus VII. Sapientum unus celebris erat*. Ita Cyrillus contra Iulianum [6] ait: Τριακοστῇ πέμπτῃ Ὀλυμπιάδι Θαλῆς Μιλήσιος πρῶτος φυσικὸς Φιλόσοφος γενέσθαι λέγεται *tricesima quinta Olympiade Thales Milesius physicorum Philosophorum primus natus dicitur*. Vbi vero Eusebius mox subdit λέγεται ζῆσαι ὑπὲρ τὰ ρ̄ ἔτη *vixisse dicitur ultra* 100. *annos*, quod totidem verbis alibi quoque iam dixerat, perspicue fallitur. Certe Hieronymus haec ita reddit ut Thaletem *usque ad LVIII. Olympiadem* vixisse memoret.

Iam vero exposito natali Thaletis anno eximium Laërtii locum mire ab Interpretibus exagitatum asserere, ac illustrare nunc libet. Thaletem Phoenice oriundum Miletum concessisse, eiusque urbis civem adscitum fuisse scribit Laërtius [7]: ἐπολιτογραφήθη δὲ ἐν Μιλήτῳ ὅτε ἦλθε σὺν Νειλέῳ ἐκπεσόντι Φοινίκης. Doctissimus Palmerius [8] ad locum hunc adnotavit: *Non dubito de hoc loco pronunciare mendosum esse*; tandemque concludit rescribendum esse ἐκπεσόντι τῆς Ἀττικῆς,

(1) Libr. I. c. 126. (2) Attic. c. 28. (3) In Longaev. (4) Libr. I. seg. 79. (5) Lib. I. seg. 38. (6) Lib. I. (7) Lib. I. seg. 22. (8) Exercit. pag. 443.

κῆς, sive τῆς ἀρχῆς: quod nimirum Neleus Codri filius Strabone [1], Pausania [2], Callimacho [3], & Aeliano [4] testibus a Medonte fratre ex Atticae imperio pulsus coloniam Miletum deduxerit. Casaubonus vero legendum esse putaverat ἐκπεσὼν τῆς Φοινίκης; quod nempe Thales una cum Neileo ex Phoenice discesserit. Denique Menagius [5] Palmerium sequutus ἐκπεσόντι Ἀττικῆς legendum asserit; idque superioribus Scriptorum testimoniis ostendi posse arbitratur. At mirari certe quis poterit clarissimis Viris illis immane temporis dissidium, hoc est 400. saltem annorum intervallum, minime observatum esse, quod a Nelei ad Thaletis aetatem intercesserat; quum praesertim Thales Plutarcho [6] teste Miletum iam *senex* concesserit. Itaque qui fieri unquam potuit ut prope Olymp. L. Thales Miletum migraverit, idque cum Neleo Codri filio, qui iuxta Chronicon Marmoreum 350. annis ante institutas Olympiades coloniam illuc deduxerat? Ego certe Laërtium ipsum neque de Neleo Medontis fratre, neque de Attica intelligendum esse putaverim; sed de Neleo quodam alio, qui circa Olymp. XLV. ex Phoenice Miletum venerit, eiusque civitatis iure una cum Thalete donatus fuerit.

An. 1/2. Damasias I. Athenis Archon XLV.

Ancus Martius Rex IV. anno. 1.

Vtrumque perspicue tradit Dionysius [7] de Anci Regis initio loquens. Παραλαμβάνει τὴν ἀρχὴν ὁ Μάρκιος ἐνιαυτῷ τῆς τριακοστῆς καὶ πέμπτης Ὀλυμπιάδος, ἣν ἐνίκα Σφαῖρος ὁ Λακεδαιμόνιος, καθ' ὃν χρόνον Ἀθήνησιν τὴν ἐνιαύσιον ἀρχὴν εἶχε Δαμασίας. *Marcius regnum est auspicatus anno secundo tricesimae & quintae Olympiadis, qua vicit Sphaerus Lacedaemonius, quo tempore Athenis annuum magistratum gerebat Damasias.* Itaque perspicue fallitur Meursius [8], ipsique inhaerens Petavius, qui Damasiam ad annum 1. huius Olympiadis revocavit. Etenim, ut in *Agonisticis Dissertationibus* [9] demonstravi,

(1) Lib. XIV. (2) Achaic. c. 2. (3) Hymno in Dian. ver. 226. (4) Var. Histor. Lib. VIII. c. 5. (5) Not. ad Laert. loco cit. (6) Plac. Philos. Lib. I. c. 3. (7) Lib. III. n. 36. (8) De Arch. Ath. Lib. I. c. 11. (9) Pag. 33.

Damasiae Archontis nomen non ad natalem Thaletis annum, sed ad Anci Regis initium referri debet, quamvis Sphaeri Lacedaemonii victoris nomen ad superiorem annum solita constantique Scriptorum methodo referatur.

OLYMPIAS XXXVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4078. Vrb. Cond. 118.

. . . . Athenis Archon XLVIII.

Ancus Martius Rex IV. anno 4.

Phryno Atheniensis *stadio* vicisse dicitur ab Africano, qui postmodum cum Pittaco congressus ab illo interemptus fuit: Φρύνων Ἀθηναῖος, ὃς Πιττακῷ μονομαχῶν ἀνῃρέθη *Phryno Atheniensis, qui singulari certamine cum Pittaco pugnans interemptus est*. Pittaci victoria, Phrynonisque interitus Olymp. XLIII. contigit, ut opportunius ibi ostendetur.

Epaenetus Athenis Archon hac Olympiade fuisse dicitur a Meursio [1] quod Antigonus Carystius [2] Epaenetum ipsum Athenarum regem vocaverit: Ἐν Ἀθήναις, ἐπὶ Βασιλέως Ἐπαινέτου, Ὀλυμπιάδος ἕκτης καὶ τριακοστῆς, ἐν ᾗ Ἀρυτάμας Λάκων νικᾷ στάδιον *Athenis sub Epaeneto Rege, Olympiade sexta ac tricesima, qua Arytamas Lacon stadio vicit*. Sed Antigoni locum semel iterumque vitiatum esse non obscuris fortasse levibusque coniecturis ostendi [3]; atque in illo pro ἐν Ἀθήναις legendum ἐν Αἰτναίοις, moxque pro Ἀρυτάμας facile Χρυσάμαξος rescribendum esse putavi; ut nullus proinde locus huic Epaeneto vel *Regi*, sive, si libeat, *Archonti* in Atheniensium Fastis esse debeat.

OLYM-

(1) De Arch. Ath. Libr. I. c. 11. (2) Histor. Mirab. c. 133. (3) Tom. I. pag. 327.

OLYMPIAS XXXVII.

An. 1/1. Per. Jul. 4082. Vrb. Cond. 122.
. . . . Athenis Archon LII.

Ancus Martius Rex IV. anno 8.

Euryclides Lacon *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Hipposthenes & ipse Lacon *puerorum lucta* tunc in Olympiis recepta vicit, eamdemque palmam sequentibus aliis Olympiadibus quinquies inter viros obtinuit. Προσετέθη καὶ παίδων πάλη. καὶ ἐνίκα Ἱπποσθένης Λάκων, ὅς διαλιπὼν μίαν τὰς ἑξῆς πέντε Ὀλυμπιάδας ἀνδρῶν πάλην ἐνίκησε: *Addita fuit puerorum lucta, vicitque Hipposthenes Lacon, qui Olympiadas quinque pone insequentes, una excepta, virorum lucta victoriam obtinuit.* Sed ita certe Africani verba intelligi debent, ut praeter victoriam *unam* inter pueros relatam *quinquies* deinde in viris vicerit; ut proinde Hetoemoclem filium quinquies victorem unius victoriae numero superaverit. Pausanias [1]: Τῷ δὲ Ἐτοιμοκλεῖ καὶ αὐτῷ Ἱπποσθένει τῷ πατρὶ πάλης εἰσὶν Ὀλυμπικαὶ νῖκαι: καὶ συναμφοτέροις μὲν μία τε καὶ δέκα, τῷ Ἱπποσθένει μιᾷ νίκῃ τὸν υἱὸν παρελθεῖν ὑπῆρξεν *Hetoemocli autem, & eius patri Hipposthenei evenit ut victores de lucta in Olympicis ludis declararentur ad palmam undecimam ambo simul: una tamen fuit pater filio superior.* Polynices Eleus *puerorum stadio* tunc instituto victor fuit. Africanus: Προσετέθη στάδιον παίδων, καὶ ἐνίκα Πολυνείκης Ἠλεῖος *Additum fuit puerorum stadium, vicitque Polynices Eleus.* Pausanias [2]: Δρόμου μὲν δή, καὶ πάλης ἐτέθη παισὶν ἆθλα ἐπὶ τῆς ἑβδόμης καὶ τριακοστῆς Ὀλυμπιάδος, καὶ Ἱπποσθένης Λακεδαιμόνιος πάλην, Πολυνείκης δὲ τὸν δρόμον ἐνίκησεν Ἠλεῖος *Ac primum quidem de cursu, & lucta, septima & tricesima Olympiade, pueris proposita praemia. Luctae Hypposthenes Lacedaemonius, cursus palmam accepit Polynices Eleus.*

Xenophanes Colophonius hoc anno natus videtur. Siquidem Olymp. LX. floruisse dicitur; iisque carminibus,

(1) Leon. c. 13. (2) Eliac. I. c. 8.

quibus res a se gestas describit, ait *vicesimoquarto* aetatis anno se patriam reliquisse, annisque 67 per varias Graeciae urbes errasse. Ergo, si Olymp. LX carmen illud ediderit, ipsius nativitas ad hanc Olympiadem spectabit. Empiricus [1] tamen, & Clemens [2] ex Apollodoro docet Xenophanem Olympiade XL. natum esse, quod verisimilius haberi poterit, ne poësim nonagenarius edidisse dicatur.

Stesichorus Hesiodi filius in Himera Siciliae urbe hac Olympiade natus fertur, quum Olymp. LVI octogenarius e vivis excesserit. Certe is Phalaridi patriae tyrannidem arripere conanti restitisse legitur [3]. Quin etiam Phalaris ipse, ut in Epistolis legitur, quae eius nomine circumferuntur, tyrannide iam potitus, & Tauromenitas depopulatus, Stesichori, qui pro captivis opem imploraverat, meminit; quemadmodum in aliis Phalaridis epistolis apparet Phalaridem Stesichoro superstitem fuisse. Ergo, quum Phalaridis mors Olymp. LVII sive LIX. contigerit, optime Stesichori mors Olymp. LVII., adeoque natalis annus in hac Olymp. XXXVII. collocabitur.

OLYMPIAS XXXVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4086. Vrb. Cond. 126.
. . . . Athenis Archon LVI.

Ancus Martius Rex IV. anno 12.

Olyntheus Lacon *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Eutelides & ipse Lacon *puerorum pentathlo* tunc instituto simulque abrogato palmam obtinuit. Africanus: Προσετέθη παίδων πένταθλος, καὶ ἠγωνίσαντο τότε μόνον· ἐνίκα δ' Εὐτελίδας Λάκων *additum fuit pentathlum puerorum, eaque solum vice ii certarunt; vicitque Eutelidas Lacon*. Pausanias [4] Πένταθλόντε γὰρ παίδων ἐπὶ τῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος καὶ τριακοστῆς ἐτέθη. καὶ ἐπ' αὐτῷ τὸν κότινον Εὐτελίδα Λακεδαιμονίου λάβοντος, οὐκέτι ἀρεστὰ Ἠλείοις ἦν πεντάθλους εἰσέρχεσθαι παῖδας *Pue-*

ro-

(1) Adverf. Math. Lib. I. c. 12. (2) Strom. Lib. I. (3) Arist. Rh. II. c. 20. (4) Eliac. I. c. 9.

rorum quinquertium XXXVIII Olympiade institutum quidem fuit, & Eutelidas Lacedaemonius eo victor oleastri coronam accepit; postea tamen non amplius Eleis placuit, ut in quinquertii certamen descenderent pueri. Quin etiam alibi Pausanias [1] ipse testatur quod Eutelidas eadem ipsa Olympiade in puerorum lucta palmam retulerat: Σπαρτιάτῃ δ' Εὐτελίδῃ γεγόνασιν ἐν παισὶ νῖκαι δύο ἐπὶ τῆς ὀγδόης καὶ τριακοστῆς Ὀλυμπιάδος πάλης, ἡ δὲ ἑτέρα πεντάθλου. πρῶτον γὰρ δὴ τότε οἱ παῖδες, καὶ ὕστερον πενταθλήσοντες ἐσεκλήθησαν *Spartano quidem Eutelidae octava & tricesima Olympiade de puerili palaestra una, de quinquertio palma altera delata est; tunc enim luctatorum prius, ac deinde quinquertiorum ludicrum committebatur*. Periander Cypseli filius moriente patre Corinthi tyrannidem arripuit. Laërtius [2] quidem perspicue tradit Periandrum ipsum ἐνὶ πρὸ τῆς τεσσαρακοστῆς ἐνάτης Ὀλυμπιάδος *anno uno ante quadragesimam nonam Olympiadem* obiisse, quum quadraginta annos in patriae tyrannide exegisset; ideoque tyrannidis huius initium ad annum 4. huius Olympiadis referri deberet. Sed Aristoteles [3], qui subtiliter, diligenterque tyrannidis huius durationem expressit, perspicue docet quod δευτέρα περὶ Κόρινθον ἡ τῶν Κυψελιδῶν. καὶ γὰρ αὐτὴ διετέλεσεν ἔτη τρία καὶ ἑβδομήκοντα, καὶ ἓξ μῆνας. Κύψελος μὲν γὰρ, ἐτυράννησεν ἔτη τριάκοντα. Περίανδρος δὲ τετταράκοντα καὶ τέτταρα *Proxime diuturna fuit Cypselidarum tyrannis Corinthi: haec enim firma permansit annos nonaginta tres, & sex menses. Nam Cypselus annos quadraginta regnavit; Periander quatuor, & quadraginta*. Itaque in hac hypothesi Periandri mors anno 4. Olymp. XLVIII. adscribi debet, eiusque tyrannidis initium in hoc anno 1. Oly. XXXVIII. collocari; quemadmodum certe Eusebius tyrannidem ipsam hoc anno incepisse adnotavit. [4]

Hoc eodem anno dicit Eusebius quod Φάλαρις τυραννῶν κατελύθη, hoc est, ut interpretatur Hieronymus, *Phalaridis tyrannis destructa fuit*. Sed certe ille fallitur, quum Phalaridis casus Stesichori morte posterior fuerit, quem superiori solum Olympiade natum esse iam vidimus.

OLYM.

(1) Eliac. II. c. 15. (2) Libr. I. segm. 95. & 98. (3) Polit. V. c. 12.

OLYMPIAS XXXIX.

An. $\frac{4}{1}$. Per Iul. 4090. Vrb. Cond 130.
Dracon Athenis Archon LX.

Ancus Martius Rex IV. anno. 16.

Ripsolcus Lacon *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Draconem hac Olympiade supremum Atheois Magistratum gessisse severasque leges mox a Solone sublatas aut temperatas tulisse pluribus Veterum testimoniis erudimur. Etenim Clemens ait [1]: Δράκων ὁ καὶ αὐτὸς νομοθέτης περὶ τὴν τριακοστὴν καὶ ἐνάτην Ὀλυμπιάδα γεγονὼς εὑρίσκεται *Dracon autem, qui & ipse quoque fuit legislator, invenitur fuisse circa tricesimam nonam Olympiadem*. Quod ille sumpsisse videtur ex Tatiano [2]: Δράκων περὶ Ὀλυμπιάδα τριακοστὴν εὑρίσκεται γεγονὼς *Draco qui circiter tricesimam nonam Olympiadem fuit*. Suidas adiecit Draconem ipsum tunc senem fuisse Τῇ γοῦν τριακοστῇ καὶ ἐνάτῃ Ὀλυμπιάδι τοὺς νόμους ἔθετο τοῖς Ἀθηναίοις γηραιὸς ὢν *Quum senex iam esset, Olympiade XXXIX. leges Atheniensibus tulit*. Denique Eusebius ad annum 2. huius Olympiadis adnotavit: Δράκων κατά τινας ἐνομοθέτει: unde Hieronymus in anno 4. Olympiadis huius observavit *Draconem legislatorem, ut quibusdam videtur*, floruisse. Itaque corrigendus Marianus Scotus [3], qui leges a Dracone positas ait anno 4. Olymp. XXXVII. multoque gravius errat Tzetzes [4], qui *septennium* solum inter Draconis & Solonis leges intercessisse scribit.

OLYMPIAS XL.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4094. Vrb. Cond. 134.
. . . . Athenis Archon LXIV.

Ancus Martius Rex IV. anno 20.

Olyntheus Lacon *stadio* iterum victor fuit ex Africano.

OLYM-

(1) Strom. Lib. I. (2) Orat. contra Graec. (3) Chron. (4) Chil. V. hist. 5?.

OLYMPIAS XLI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4098. Vrb. Cond 138.
. . . . Athenis Archon LXVIII.

Ancus Martius Rex IV. anno 24.

Cleondas Thebanus *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Dionysio, a quo *Cleonidas* appellatur.

Philotas autem Sybarita *puerorum pugilatu* tunc instituto palmam obtinuit. Africanus: Προσετέθη παίδων πυγμὴ, καὶ ἐνίκα Φιλώτας Συβαρίτης *additus fuit puerorum pugilatus, vicitque Philotas Sybarita*. Pausanias [1]: πρώτῃ δὲ ἐν ταῖς τεσσαράκοντα Ὀλυμπιάσι πύκτας ἐσεκάλεσαν παῖδας, καὶ περιῆν τῶν ἐσελθόντων Συβαρίτης Φιλήτας *prima & quadragesima Olympiade pueros in caestuum pugna commiserunt. Competitores superavit Sybaritanus Philetas.*

An. $\frac{1}{2}$. Heniochides Athenis Archon LXIX.

Tarquinius Priscus Rex V. anno 1.

Archontis Regisque nomen expressit Dionysius [2]: Παραλαμβάνει τὴν βασιλείαν ἐνιαυτῷ δευτέρῳ μάλιςα τῆς μιᾶς καὶ τετταρακοςῆς Ὀλυμπιάδος ὁ Ταρκύνιος, ἣν ἐνίκα ςάδιον Κλεωνίδας ὁ Θηβαῖος, Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἡνιοχίδου *Tarquinius circiter secundum annum quadragesimae primae Olympiadis, qua fuerat victor in stadio Cleonides Thebanus, Archonte Athenis Heniochide, regnum est auspicatus.*

OLYMPIAS XLII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4102. Vrb Cond. 142.
Megacles Athenis Archon LXXII.

Tarquinius Priscus Rex V. anno 4.

(1) Eliac. I. c. 8. (2) Lib. III. n. 14.

Lycotas Lacon *ſtadio* vicit Olympia ex Africano: Megaclis Archontis nomen, ſimulque Colonii ſceleris, aut piaculi memoriam expreſſit in *Solonis Vita* Plutarchus; licet accurate tempus non expreſſerit. Etenim, quum bellum Delphicum Solone duce ſuſceptum memoraſſet, ait: Τὸ δὲ Κυλώνειον ἄγος ἤδη μὲν ἐκ πολλῦ διετάραττε τὴν πόλιν, ἐξ ὗ τὺς συνωμότας τῦ Κύλωνος ἱκετεύοντας τὴν θεὸν Μεγακλῆς ὁ Α῎ρχων ἐπὶ δίκῃ κατελθεῖν ἔπεισε *porro Cylonium ſcelus iam peragitabat diu civitatem, ex quo conſortes coniurationis Cyloniae ſupplices Minervae domum redire Archon Megacles ad cauſſam dicendam impulit*. Thucydides (1) vero, diſſimulato Eponymi Archontis nomine, Cylonis ſocios in Vrbe obſeſſos novem Archontum cuſtodiae commiſſos eſſe teſtatur: τρυχόμενοι τῇ προσεδρείᾳ, ἀπῆλθον οἱ πολλοὶ, ἐπιτρέψαντες τοῖς ἐννέα Α῎ρχυσι τὴν φυλακήν τε καὶ τὸ πᾶν αὐτοκράτορσι διαθεῖναι ᾗ ἂν ἄριϛα διαγιγνώσκωσι. τότε δὲ τὰ πολλὰ τῶν πολιτικῶν οἱ ἐννέα Α῎ρχοντες ἔπρασσον *ſed diuturna obſidione affecti magna ex parte diſceſſere, delegata novem principibus cuſtodia. Tunc autem hi novem principes pleraque ſane ad rempublicam pertinentia adminiſtrabant*. Subdit deinde Cylonem eiuſque fratrem fugam arripuiſſe, ceteros vel fame conſumptos, vel ad aram ſupplices nefarie interfectos eſſe. Exinde vero inter Cylonis Megacliſque ſocios atque gentiles, & *ſucceſſores* ſeditionem obortam fuiſſe ſubdit; mox Salamina ab Athenienſibus Solonis ope recuperata Athenienſem urbem oſtentis, Cyloniique ſceleris religione turbatam ait; ideoque Epimenidem Creta accitum, qui Vrbem expiaret. Perſpicua haec rerum ſeries oſtendit Cylonis facinus Vrbiſque occupandae conſilium, adeoque Megaclis aliorumque ſcelus in iis, qui ad Deorum aras confugerant obtruncandis, longe ante Salaminam ab Athenienſibus recuperatam contigiſſe; quumque Epimenide Athenas adveniente, hoc eſt Olymp. XLVI. neque Cylon, neque Megacles, ſed ſoli ipſorum *poſteri*, ſupereſſe dicantur, Cylonis facinus Megacliſque principatus in Olymp. XLV. cum Scaligero collocari certe non poterit; ſed utrumque potius Epimenidis adventum 20. circiter annis praeceſſerit. Accedit etiam quod Cylon Vrbis occupandae conſilium ambiguo Oraculi reſponſo deceptus ſuſcepit, eaque

Tom. I. etiam

(1) Lib. I. c. 126.

etiam fiducia quod in Olympiis palmam retulerat. Ergo, quum Cylon Olymp. XXXV. victor in Olympiis fuerit, ipsius facinus patriaeque occupandae consilium longe commodius ad Olymp. XLII. quam ad XLV. revocabitur, qua Cylon ipse 60. aetatis annum superasset. Denique, ne coniecturas alias hic persequar, testatur Thucydides Cylonem copias a Theagene Megarensium tyranno ac socero accepisse, quibus Atheniensem Vrbem fraude occuparet. Ergo, quum Megarenses Cyloni suppetias laturi Athenas concessere, nondum bellum illud atque contentio de Salamina inter Athenienses, & Megarenses exarserat, quod, quum pluribus annis viguisset, tandem intermissum, ac Solonis demum, sive Pisistrati astutia renovatum fuit. Ergo Cylonis facinus, quod Olympiorum tempore patratum fuit, adeoque Megaclis principatus, ad ineuntem Olymp. XLII. sive alteram ipsi proximam referri debet.

An. 3. Anaximander Milesius Praxiadis filius hoc anno natus est, quum Laërtio (1) teste anno 2. Olymp. LVIII. 64. aetatis annum ageret.

OLYMPIAS XLIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4106. Vrb. Cond. 146.
. . . . Athenis Archon LXXVI.

Tarquinius Priscus Rex V. anno 8.

Cleon Epidaurius *stadio* vicit Olympia ex Africano.

An. 2. Hieronymus ad annum hunc observavit quod *Pittacus Mitylenaeus, qui de VII. Sapientibus fuit, cum Phrynone Atheniensi Olympionice congressus eum quoque interfecit*: Historiam hanc, bellique suscepti caussam fusius exponit Strabo (2); qui Lesbios universam Troadem veluti haereditario iure sibi debitam vindicantes classem Pittaco duce contra Athenienses misisse dicit, qui Achillitidem regionem, & Sigeum Phrynone Olympionica duce occuparant. Eadem

(1) Lib. II. seg. 2. (2) Lib. XIII. pag. 600.

Isidorus[1] etiam exponit, qui Phrynonem hunc *Ἄρχοντα Σιγεῖω* *Sigei Archontem* appellat. Quum vero alternante fortuna utrimque dimicaretur, Pittacus singulari certamine cum Phrynone congressus ipsum rete, quod clypeo obduxerat, irretitum interemit. Controversia tamen non armis, sed Periandri potius decreto sive suffragio, tandem dirempta fuit; qui, quum ab Atheniensibus ac Lesbiis arbiter electus esset, regionem illam Atheniensibus adiudicavit. Videndus Herodotus[2], Laërtius[3], Plutarchus[4], Polyaenus[5], qui hanc Pittaci fraudem aut stratagema memorarunt.

An. $\frac{3}{4}$. Aristocles Athenis Archon LXXIX.

Aristoclis Archontis nomen solus Oxoniensis Chronici Scriptor conservavit ubi Alyattis regis imperium Aristoclis anno incepisse dicit[6]: *Ἀφ' οὗ Ἀλυάττης Λυδοῖς ἐβασίλευσεν ἔτη* ΗΗΗΔΔΔΔΙ *Ἄρχοντος Ἀθήνησι Ἀριστοκλέους: A quo Alyattes Lydis imperavit anni* 341. *Archonte Athenis Aristocle*. Eusebius quidem Alyattis huius initium in anno 1. Olymp. XLII. sexennio maturius collocavit; atque in Excerptis Latino-Barbaris ad annum 2. Olymp. XLIII. initium ipsum revocatur. Verum, quum Croesi captivitas Lydiique regni finis in annum 1. Olymp. LIX. inciderit, ut opportunius ibi ostendetur, Croesusque ipse 14. Alyattes eius pater 57. annis regnaverit, longe commodius in annum 2. Olymp. XLI. referretur, ut a Petavio factum conspicimus. Quandoquidem vero Croesus ipse una cum patre per annos aliquot imperium gessit, nihil est certe quin Alyattis initium ad hanc Olympiadem una cum Chronici Auctore referri possit. Ita nimirum facile salvari poterit quod insequenti anno bellum inter Cyaxarem, atque Alyattem exarserit[7], quod *sexto* demum anno ob solaris eclipsis terrorem diremptum fuit, quae anno 4. Olymp. XLV. a Thalete praedicta, atque ab utroque exercitu metu perculso conspecta fuit.

OLYM-

(1) Lib. V. Epist. 6. (2) Lib. 1. c. 81. (3) Lib. I. seg. 74. (4) De Herodoti malignit. (5) Stratagem. Lib. I. c. 25. (6) Epoch. 36. lin. 50. (7) Herodot. Lib. I.

OLYMPIAS XLIV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4110. Vrb. Cond. 150.
. . . . Athenis Archon LXXX.

Tarquinius Priscus Rex V. anno 12.

Gelon Lacon *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Alcaeus ex Mitylene Lesbi urbe hac Olympiade floruisse dicitur; unde Hieronymus illum una cum Sapphone Poëtria in anno 2. Olym. XLIV. collocavit. Alcaeus tamen Oly. XLVII. adhuc superstes esse debuit, quum Pittacum Mitylenis patriae tyrannide potitum conviciis prosciderit, quae a Laërtio (1) memorantur, suisque carminibus civium animos in ipsum concitaverit (2). Porphyrion, atque Acron (3) ipsum a tyrannis Mitylene expulsum fuisse, tumque *bellicas res*, & *navigationem* suam scripsisse memorarunt. Herodotus illum Periandro coaevum fuisse (4) dicit; & Strabo (5) memorat ipsum in bello, quod inter Lesbios atque Athenienses superiori Olympiade exarserat, infeliciter dimicasse De Alcaeo ipso eiusque Carminibus fuse Fabricius (6).

Sappho Scamandronymi filia ex eadem illa Lesbi urbe Mitylene Alcaei civis, & aequalis aetate fuit, ut perspicue Aristoteles (7) etiam ostendit. De illa fuse Fabricius (8). De ipsius fuga in Siciliam Olymp. XXVI. anno 1. agitur.

OLYMPIAS XLV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4114. Vrb Cond. 154.
. . . . Athenis Archon LXXXIV.

Tarquinius Priscus Rex V. anno 16.

Anticrates Epidaurius *stadio* vicit Olympia ex Africano.

(1) Lib. I. seg. 81. (2) Maxim. Tyr. Serm. XXI. (3) Ad Horat. Lib. II. Ode XIII. (4) Lib. V c. 95. (5) Lib XIII. pag 617. (6) Bibl. Graec. Tom. I. pag. 563. (7) Rhet. I. c. 9. (8) Tom. I. pag 589.

Eusebius hoc anno Perinthum, & Camarinam aedificatas esse adnotavit. Ac de Camarina quidem perspicuus est Pindarici Scholiastae locus [1]: κτίζεται μὲν ἡ Καμαρίνα τεσσαρακοστῇ πέμπτῃ Ὀλυμπιάδι, ἐπικρατησάντων δὲ τῶν Συρακουσίων πορθεῖται τῇ νζ΄ Ὀλυμπιάδι εἶτα ἐν τῇ πέ Ὀλυμπιάδι. τῷ μεταξὺ χρόνῳ, καθ᾽ ὃν ἐνίκησεν ὁ Ψαῦμις ἀνακτίζεται *conditur quidem Camarina quadragesima quinta Olympiade, expugnata autem a Syracusanis diruitur quinquagesima septima Olympiade, deinde Olympiade 85. Interea* vero *circa illud tempus, quo vicit Psaumis, iterum aedificatur*. Hinc optime Eusebius Vrbis huius initium in anno 1. huius Olymp. memoravit; quo Perinthum etiam aedificatam esse testatur, quamvis utrumque Hieronymus ad annum 3. superioris Olympiadis revocaverit.

Megaclis autem Archontis nomen, Cylonisque facinus, quo is Athenarum arcem occupavit, quamvis a Meursio, Petavio, aliisque pluribus in hoc anno collocetur, facinus Olymp. XLII. revocandum esse iam monui.

An 4. Hoc Olympiadis eiusdem anno celeberrima Solis defectio contigit, quam Thales Milesius futuram praedixerat. Etenim Herodotus [2], quum bellum inter Cyaxarem Medorum, & Alyattem Lydorum Regem exarsisse dixisset quod is Scythas a Cyaxaris regno profugos humaniter excepisset, subdit: τῷ ἕκτῳ ἔτει συμβολῆς γενομένης, συνήνεικε ὥστε τῆς μάχης συνεστεώσης, τὴν ἡμέρην ἐξαπίνης νύκτα γενέσθαι. τὴν δὲ μεταλλαγὴν ταύτην τῆς ἡμέρης Θαλῆς ὁ Μιλήσιος τοῖσι Ἴωσι προηγόρευσε ἔσεσθαι, οὖρον προθέμενος ἐνιαυτὸν τοῦτον, ἐν ᾧ δὴ καὶ ἐγένετο ἡ μεταβολή *sexto anno signis collatis, quum aequo Marte certarent, inter pugnandum contigit, ut repente dies in noctem verteretur. Quam immutationem diei Thales Milesius Ionibus futuram praedixit, hunc ipsum annum praefiniens, quo mutatio illa facta est*. Iterumque Herodotus ipse de Cyaxare loquens ait: οὗτος ὁ τοῖσι Λυδοῖσι ἐστι μαχησάμενος, ὅτε νὺξ ἡ ἡμέρη ἐγένετο σφὶ μαχομένοισι: *hic est qui cum Lydis bellum gessit, quo tempore in ipsa pugna dies est conversus in noctem*. Perspicuis certisque characteribus, qui ab Herodoto proferuntur, Petavius [3] eclipsim a Thalete

(1) Ad Olymp. V. (2) Lib. I. (3) Doctr. Temp. Lib. X. c. 1.

lete praedictam non aliam fuisse demonstravit, quam quae 9 Romani Iulii die anno 4. Olymp. XLV. Per. Iul. 4117. Vrb. Cond. 157. contigerat. Quamvis enim Eusebius ac Hieronymus in 2., Plinius [1] in 4. Olymp. XLVIII. anno eclipsim a Thalete praedictam collocaverit, atque Solinus [2] bellum inter Alyattem & Astyagem Olympiade IL. contigisse dixerit, perspicuum est tamen eclipsim illam, quae belli tempore conspecta fuit, regesque terrore perculsos in amicitam ac foedera incitavit, non alteri, quam XLV. Olympiadi, adscribi posse. Siquidem Cyaxares moriens Astyagi filio regnum reliquit anno 3. Olymp. XLV. Per. Iul. 4116. Quandoquidem vero anno 3. Olymp. XLVIII. propemodum exeunte eclipsis alia contigit, haec facile a Plinio in annum 4. proxime incepturum conferri, atque a Thalete praedicta censeri potuit: quod de altera quoque eclipsi concedi potest, quae anno 3. Olymp. IL. Per. Iul. 4133. observata fuit. At insignis illa defectio Thaleti primum praenunciata Olymp. XLV. adscribi debet, quum id ex Herodoto, simulque etiam Eudemo perspicue Clemens [3] ostendat: Θαλῆν δὲ Εὔδημος ἐν ταῖς ἀστρολογικαῖς ἱστορίαις τὴν γενομένην ἔκλειψιν τοῦ ἡλίου προειπεῖν φησι, καθ' οὓς χρόνους συνῆψαν μάχην πρὸς ἀλλήλους Μῆδοί τε, καὶ Λυδοὶ, βασιλεύοντος Κυαξάρους μὲν τοῦ Ἀστυάγους πατρὸς Μήδων. Ἀλυάττου δὲ τοῦ Κροίσου Λυδῶν. συνᾴδει δὲ αὐτῷ καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ. εἰσὶ δὲ οἱ χρόνοι ἀμφὶ. τὴν πεντηκοστὴν Ὀλυμπιάδα *Thaletem vero narrat Eudemus in Astrologicis Historiis defectionem illam praedixisse Solis, quae per ea tempora contigit, quibus Medi cum Lydis pugnarunt, regnante Medis Cyaxare Astyagis patre; Lydis Alyatte Croesi patre, cui & Herodotus adstipulatur Libro primo. Atque haec quidem tempora circa Olympiadem quinquagesimam incurrunt.*

OLYMPIAS XLVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4118. Vrb Cond. 158.
Critias primus Athenis Archon LXXXVIII.

Tarquinius Priscus Rex V. anno 20.

Chry-

(1) Lib. II. c. 12. (2) Cap. 25. (3) Strom. Lib. I.

Chrysamaxus Lacon *stadio* vicit Olympia ex Africano; idemque *Chrysamaxi* nomen in Antigoni quoque Carystii loco fortasse restitui debet, quem ad Olymp. XXXVI. opportunius exposui.

Polymnestor Milesius *puerorum stadio* vicisse dicitur ab Africano: Πολυμνήστωρ Μιλήσιος παίδων στάδιον ὃς αἰπολῶν λαγὼν κατέλαβε *Polymnestor Milesius puerorum stadio* vicit, *qui, quum caprarius esset, leporem* insequendo *comprehendit*. Ita Solinus [1]: *Polymnestor Milesius puer, quum a matre locatus esset ad caprarios pastus, ludicro leporem consequutus est; & ob id statim productus a gregis domino Olympiade sexta & quadragesima victor in stadio meruit coronam.*

Critiae vero Archontis nomen solo Oxoniensis Marmoris testimonio nobis affulget. Etenim in illo distincte legitur [2]: Ἀφ' οὗ Σαπφὼ ἐκ Μιτυλήνης εἰς Σικελίαν ἔπλευσε φυγοῦσα ... ολ ... θ ... ἔτη ΗΗΗΔΔΔ. Ἄρχοντος Ἀθήνησι μὲν Κριτίου τοῦ προτέρου, ἐν Συρακούσαις δὲ τῶν ὁμόρων κατεχόντων τὴν ἀρχὴν *a quo Sappho e Mitylene in Siciliam traiecit fugiens ..... anni 330. Archonte Athenis quidem Critia priore, Syracusis vero rerum potientibus finitimis*. Quo certe loci Prideauxius obliteratos annorum characteres ita restituit, ut anni 330. in Marmore rescribi debeant, quod Eusebius Sapphonem *duodecimo* Alyattis anno floruisse dixerit. Sed certe ille fallitur. Ita nimirum Critiae Archontis annus in 3. Olymp. XLVI. incideret, ut a Prideauxio [3] ipso in Chronologica serie nitide collocatur; quum tamen certo constet annum illum Solonis Magistratu insignem fuisse. Itaque, quum neque in 2. neque in ceteris mox insequentibus Olympiadis huius annis *Critias* Archontum Fastis inscribi possit, libentius illum ad annum hunc primum revocaverim, adeoque in Marmore non 330., sed 332. scribendum esse putaverim. Id vero feliciter Prideauxius ipse observavit, quod pro ὁμόρων facile ex Herodoto [4] Γεωμόρων rescribendum erit; quum *Optimates* illi, qui Syracusanos agros inter sese partiti *Callicyriis*, hoc est servis agros colentibus, imperabant, & quamdam veluti Reipublicae formam mox a Gelone sublatam conficiebant, *Geomori* vocarentur.

Hac ipsa Olympiade bellum illud exarsisse putaverim, quod

(1) Cap. 6. (2) Epoch. 37. lin. 51. (3) Pag. 246. (4) Lib. VII.

quod Amphictyonum decreto Solone duce contra Cyrrhaeos in Templum Delphicum iniurios gestum fuit. Ac belli quidem caussam, variosque casus Pausanias (1), Plutarchus (2), Aeschines (3), aliique fuse prodiderunt; quamvis ipsius incepti tempus omnino dissimulaverint. Etenim, licet Aeschines dixerit: Λαβόντες δὲ τὸν χρησμὸν οἱ Ἀμφικτύονες, ἐψηφίσαντο, Σόλωνος εἰπόντος Ἀθηναίου τὴν γνώμην, ἀνδρὸς καὶ νομοθῆται δυνατοῦ, καὶ περὶ ποίησιν καὶ φιλοσοφίαν διατετριφότος) ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς ἐναγεῖς, κατὰ τὴν μαντείαν τοῦ θεοῦ *Amphictyones oraculo accepto, de sententia Solonis Atheniensis, viri & legum ferendarum peritia praediti, & in Philosophia, ac Poësi versati, decreverunt exercitum ducere contra nefarios, ut oraculum iusserat*, adeoque innuere videatur id post leges a Solone iam constitutas, hoc est annum 3. Olymp. XLVI. contigisse; longe tamen verisimilius existimo bellum ipsum maturius incepisse, variisque demum temporibus intermissum anno 2. Olymp XLVII. diremptum fuisse. Argumento sane esse poterit quod Plutarchus in contexenda rerum a Solone gestarum serie post Salaminam Solonis astu recuperatam Cyrrhaeum Delphicumque bellum memorat; tum pavores atque diffidia inter Cylonios atque Megaclios orta, inde Epimenidis adventum, lustrationem, aliisque interiectis Solonis principatum, legesque ab illo positas describit; ut proinde Delphici belli initium post Olymp. XLVI. collocari non possit. Accedit etiam quod Herodoto (4) teste Solon legibus iam constitutis *decennio* Athenis abfuit, exterasque Gentes invisit: quod facile explicari non posset si ingruente bello Athenis accitus, bello ipsi praefuisse dicatur. Ad haec bellum ipsum diuturnum fuisse non obscure Pausanias significat; quumque Cyrrhaeis iam excisis anno 2. Olymp. XLVII. ipsorum tamen reliquiae palantes ac profugae *sexto* demum anno superatae, funditusque exstirpatae fuerint, mirari non licet si Cyrrhaei viribus, audacia, religione incensi prius bellum decem propemodum annis toleraverint. Itaque sic statuo Solonem ineunte Olymp. XLVI. Delphico bello nuper conflato consiliis adfuisse; moxque bello ipso vel intermisso, vel Atheniensium aliorum auspiciis continuato Athenas rediisse, ut Cylo-

(1) Phocic. c. 37. (2) In Solone. (3) Orat. in Ctesiphontem pag. 69. (4) Lib. I.

Ioniorum dissidia componeret, ac principatum sibi delatum susciperet.

An. 1/2. Philombrotus Athenis Archon LXXXVII.

Tarquinius Priscus Rex V. anno 21.

Philombroti Archontis nomen ac situs unico Plutarchi [1] testimonio demonstratur, qui de Solone loquens ait: Ἡρέθη δὲ Ἄρχων μετὰ Φιλόμβροτον *electus est Archon proximo post Philombrotum* anno. Itaque, quum Solon anno sequenti magistratum illum gesserit, ut mox ostendetur, Philombrotus Archon ad annum hunc referri debet.

Huius autem Archontis anno tumultus ille Athenis inter Paralios, & Diacrios exarsit, qui a Plutarcho, aliisque Scriptoribus accurate describitur. At dissidium illud, partium studium, civilemque seditionem diu tenuisse conspicimus; quum Pisistratus Pediaeorum fautor Olymp. LIV. tyrannidem occupaverit, ut opportunius ibi demonstrabitur.

Epimenides Athenarum urbem Cylonio piaculo pollutam purgavit. Suidas id Olymp. XLIV. contigisse dicit. οὗτος ἐκάθηρε τὰς Ἀθήνας τοῦ Κυλωνίου ἄγους κατὰ τὴν μδ' Ὀλυμπιάδα γηραιὸς ὤν *hic, quum iam senex esset, Athenas a Cylonio piaculo purgavit Oly. XLIV.* Hieronymus id in anno 2. Olympiadis XLVII. collocavit. Marianus Scotus anno 4. Olymp. XLIII. Hieronymus ipsique inhaerens Petavius anno 4. adscripsit. Scaliger, ac Meursius anno 1. Olymp. XLV. memoravit. Laërtius tamen Olymp. XLVI. expiationem illam adscribit: Ἐλθὼν Ὀλυμπιάδι τεσσαρακοστῇ ἕκτῃ ἐκάθηρεν αὐτῶν τὴν πόλιν *veniens Olympiade quadragesima sexta purgavit ipsorum urbem;* in aliis tamen Scriptoris eiusdem Codicibus habetur ἑβδόμῃ. Ac Plato, qui ceteros Scriptores omnes auctoritate superare debet, lustrationem hanc ab Epimenide factam decennio ante Persica contigisse dicit: Ἐλθὼν δὲ πρὸ τῶν Περσικῶν δέκα ἔτεσι πρότερον παρ' ὑμᾶς *veniens autem ante bellum Persicum decem annis primum ad vos.* Eximius hic Platonis locus mirum quas turbas, & amba-

ges

(1) In Solone.

ges inter veteres, recentioresque Chronologos excitaverit. Bentleius [1] ibi Platonem de Marathonia pugna, qua Persae a Graecis anno 3. Olymp. LXXII. superati fuerant, intelligendum esse putavit; adeoque lustrationem illam anno 1. Olymp. LXX. contigisse voluit. Sententiam ipsam Dodvellus arripuit [2], quumque tamen perspicuis Scriptorum aliorum testimoniis Epimenidis aetatem ad Olymp. XLVI. referri conspiceret, fieri posse putavit ut duo Epimenides fuerint, quorum alter Pythagorae auditor ex Iamblicho [3], Vrbisque Atheniensis lustrator, alter Soloni coaevus, eiusdemque Pythagorae praeceptor fuerit. Fabricius vero [4] unum eumdemque Epimenidem fuisse dicit, qui Athenas Cylonio scelere purgavit circa Oly. XLIV. iterumque Athenas advenerit anno 1. Oly. LXX. Dissidium ipsum aut error idem in Veteribus etiam observatur. Siquidem Thucydidis Scholiastes [5] ubi de Cylonio piaculo, eiusque expiatione loquitur ait: Ὅτι τὰ κατὰ Κύλωνα ἐπράχθη σχεδὸν ἐπὶ τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης *quae ad Cylonem enim spectant, paullo ante Marathoniam pugnam acciderunt*: quo certe loco, nisi plurimum fallor, Scholiastes ipse vel Platonis, vel alterius, qui Platonem exscripserat, testimonium respexit; quumque ab illo Epimenidis adventum Athenas *decennio* solum *Persica* praecessisse dicatur, Scholiastes illum paullo ante *Marathonium* bellum contigisse putavit. Meursius [6] vero, qui cuncta subtiliter exploraverat, insignem illum Platonis locum vitiatum asserit; quamobrem pro verbo δέκα, *quod*, inquit ille, *quantumvis nihili existat, priscae tamen lectionis vestigia servat, utrobique rescribo ρκά: ut Plato dicat annis* 121. *ante Persicum bellum lustratam Vrbem ab Epimenide. Ac scripsisse sic Platonem nulli deinceps dubium futurum puto. Fuit enim bellum Persicum Olymp. LXXV. anno* 1. *a quo tempore si annos* 121 *retro computes incides in Olympiadis XLIV. an. 3. quod cum Suida plane convenit*. Exinde quoque coniecturam, & emendationem hanc ille confirmat quod Cres ille, qui apud Platonem Athenienses alloquens inducitur, ait: Τότε οὖν ἐξενώθησαν ὑμῖν οἱ πρόγονοι ἡμῶν, καὶ εὔνοιαν ἐκ τούτου ἔγωγε ὑμῖν, καὶ οἱ ἡμέτεροι ἔχουσι γονεῖς *tunc igitur*

(1) Differt. de aeta. Phalarid. (2) De Cyclis (3) Vit. Pyth. c. 23. (4) Tom. I. pag. 36. (5) Ad Lib. I. c. 126. (6) Solon. c. 9.

gitur contractum est inter nostros vestrosque maiores ius hospitii, & amicitiam a tam longo sane tempore inter se progenitores nostri colunt. Itaque, concludit Meursius, si pax & societas inter Athenienses, & Gnosios *progenitorum* aetate, Epimenide sequestre instituta fuerat, Epimenidis adventus Platonis aetate longe antiquior esse debet. Clarissimi tamen Viri pace nihil in Platonis textu corrigi mutarique debet; atque emendatio, quam Meursius confidenter adeo proposuit, integro Platonis contextui mire repugnat. Etenim ab illo nitide diserteque dicitur quod, Epimenide Athenis immorante, classis quaedam a Persis apparabatur, eiusque classis timore Athenienses perculsi fuerant. Quaenam vero Persica classis Olymp. XLIV. effingi poterit, qua Meursius Epimenidem Athenas concessisse voluit? Deinde vero quis credat Epimenidem Persicae classis adventum subtiliter adeo praenunciasse, ut illam nonnisi 121. annorum spatio disponi posse, adeoque post 121. annos adventuram esse praedixerit? Verus Platonis sensus hic esse debet quod Epimenides non *primo* quidem, sed *secundo* Athenas *decem* annis ante *Persica*, hoc est navalem Persarum classem, quae anno 1. Olymp. LXXV. prope Salaminem superata fuit, Athenas concessit; ibique sacrificia quaedam ex Apollinis monitu rite peregit. Ac certe quidem Plato perspicue docet quod Epimenides *κατὰ τὴν τȣ̃ Θεȣ̃ μαντείαν θυσίας ἐθύσατο τινὰς, ὡς ὁ θεὸς ἀνεῖλε iuxta datum a Deo oraculum sacra quaedam, quae facienda responderat Deus, celebravit*. Eiusmodi vero sacrificiorum caussam, ritum, simulque tempus a Laërtio [1] non obscure expressum invenio, qui, quum Epimenidem Deo carissimum esse dixisset, subdit *ὅθεν Ἀθηναίοις τῷ τε λοιμῷ κατεχομένοις ἔχρησεν ἡ Πυθία καθῆραι τὴν πόλιν. οἱ δὲ πέμπȣσι ναῦν τε καὶ Νικίαν τὸν Νικεράτȣ εἰς Κρήτην, καλȣ̃ντες τὸν Ἐπιμενίδην. καὶ ἐλθὼν Ὀλυμπιάδι τεσσαρακοστῇ ἕκτῃ ἐκάθηρεν αὐτῶν τὴν πόλιν, καὶ ἔπαυσε τὸν λοιμὸν τȣ̃τον τὸν τρόπον unde & Athenienses, quum aliquando peste laborarent, responso a Pythia accepto, Vrbem expiari oportere, Niciam Nicerati filium navi misere, Epimenidemque ex Creta advocarunt. Profectus autem Olympiade XLVI. lustravit Vrbem, pestemque compescuit hoc modo*. Olympiadis numerum in

(1) Lib. I. segm. 110.

in Laërtii textibus vitiatum esse Interpretes observarunt, quum in aliis Olympias XXVII. in aliis XLVI. in aliis XLVII. reperiatur. Rescribendum assero τρίτῃ καὶ ἑβδομηκοστῇ *septuagesima tertia*, unde imperitus librarius aut infelix criticus, qui Athenas Cylonio scelere pollutas longe antiquius, Solonisque aetate ab Epimenide expiatas esse didicerat, ibi Laërtium de prima hac expiatione loquutum putavit, adeoque Olympiadem XLVI. expressit. At Laërtium ibi neque de *prima* expiatione, neque de Olympiade XLVI. loquutum esse perspicue ostendit quod Niciam Nicerati filium una cum navi ad Epimenidem ablegatum adiecit. Siquidem Nicias Sicula clade celebris an. 4. Olymp. XCI. superatus fuit; adeoque Olympiade quidem LXXIII. Cretam appellere profecto potuit, sed hoc Olymp. XLVI. adscribi non poterit, nisi Niciam alium huius avum temere suspicemur. Illud autem unum opponi posse conspicio quod a Solonis aetate, iisque temporibus, quibus certe Epimenides Athenas concessit, ad Olymp. LXXIII anni propemodum 110. intercessere. At observari facile poterit Epimenidem constanti Scriptorum omnium consensu maxime longaevum fuisse; quum alii 154. alii 157 alii 299. aetatis annos illi concesserint: ut proinde facile Athenas primum *quadragenarius* concedere, iterumque *centesimo ac quinquagesimo* aetatis anno illuc redire potuerit; postquam nempe 57. annos dormiens transegerat. Quod si, ut ait Laërtius (1), amicitia inter Gnosios atque Athenienses constituta ἐπανελθὼν ἐπ' οἴκου, μετ' οὐ πολὺ μετήλλαξεν *reversus domum paullo post tempore migravit e vita*, id optime mireque confirmat, quod societas illa a Platone memorata, adeoque Epimenidis adventus in Olymp. LXXIII inciderit; simulque perspicue demonstrat quod ad Olymp. XLIV. referri non potest, quum Epimenides ipse editis a Solone legibus, ac Pisistrati tyrannidi superstes fuerit. Ceterum lustratio illa, quae ab Epimenide peracta fuit, facile cum Scaligero 6. Thargelionis Attici diei adscribi debet; quum quotannis ea die Athenienses Vrbem solemni ritu lustrare & expiare consueverint, ut innumeris Scriptorum testimoniis erudimur, quorum nonnulla opportune in Fastis Atticis (2) indicavi.

K 2 An.

(1) Lib. I. seg. 111. (2) Tom. II. pag. 320.

An. $\frac{2}{3}$. Solon Athenis Archon XC.

Tarquinius Priscus Rex V. anno 22.

Archontis Eponymi dignitatem Soloni concessam fuisse pluribus Scriptorum testimoniis erudimur. Ac primo quidem Plutarchus [1] ait: Ἀλλ' αὐτὸς ὁ Σόλων ὀκνῶν, φησὶ, τὸ πρῶτον ἅψασθαι τῆς πολιτείας, καὶ δεδοικὼς τῶν μὲν τὴν φιλοχρηματίαν, τῶν δὲ τὴν ὑπερηφανίαν, ἡρέθη δὲ Ἄρχων μετὰ Φιλόμβροτον *verum ipse primo se Solon dubitavisse hanc actionem refert suscipere, deterritum horum avaritia, illorum insolentia. Creatus autem fuit secundum Philombrotum Archon*. Laërtius [2] id apertius adhuc ostendit: Ἤκμαζε μὲν οὖν ὁ Σόλων περὶ τὴν τεσσαρακοστὴν ἕκτην Ὀλυμπιάδα, ἧς τῷ τρίτῳ ἔτει ἦρξε τῶν Ἀθηναίων, καθά φησι Σωσικράτης *floruit autem maxime circa quadragesimam sextam Olympiadem, cuius tertio anno Archon Atheniensium fuit, ut ait Sosicrates*. Ita propemodum Clemens [3] Ἤκμαζεν οὖν ὁ Σόλων κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν ἕκτην Ὀλυμπιάδα *itaque floruit Solon quadragesima sexta Olympiade*.

At neque solum hoc anno supremam illam Archontis Eponymi dignitatem suscepit Solon; sed etiam leges a Graecis omnibus, atque Latinis mire celebratas constituit. Certe Hieronymus id anno 2. huius Olympiadis assignavit: quod argumento esse poterit ipsius nomen anno $\frac{2}{3}$ huius Olympiadis Fastis inscribendum esse. Antequam tamen abrogatis Draconis legibus *cyrbes*, aut *axones* ipse proponeret, quibus veluti tabulis novae mitioresque leges inscriptae fuerant, *Sisacbthiam*, hoc est *oneris excussionem* induxit. Etenim Plutarcho teste τοῦτο ἐποιήσατο πρῶτον πολίτευμα γράψας τὰ μὲν ὑπάρχοντα τῶν χρεῶν ἀνεῖσθαι. πρὸς δὲ τὸ λοιπὸν ἐπὶ τοῖς σώμασι μηδένα δανείζειν *hoc primum fuit quod in Republica ab eo actum lege lata ut quae debita tunc existerent, remitterentur, deinceps autem ne in corpora quis foeneraret*. Itaque Athenienses primo quidem offensi, sed aequissima lege mox deliniti sacrificium quotannis peragendum instituerunt, quod ex oneris excussione *Sisacbthiam* appellarunt.

Ita quoque Rempublicam, Atticaeque cives quatuor in clas-

(1) In Solone. (2) Libr. I. segm. 62. (3) Strom. Lib. I.

classes divisit. Etenim Plutarcho teste τοὺς μὲν ἐν ξηροῖς ὁμοῦ καὶ ὑγροῖς μέτρα πεντακόσια ποιοῦντας, πρώτους ἔταξε, καὶ πεντακοσιομεδίμνους προσηγόρευσε. δευτέρους δὲ, τοὺς ἵππον τρέφειν δυναμένους, ἢ μέτρα ποιεῖν τριακόσια. καὶ τούτους ἱππάδα τελοῦντας ἐκάλει. ζευγῖται δὲ οἱ τοῦ τρίτου τιμήματος ὠνομάσθησαν, οἷς μέτρον ἦν συναμφοτέρων τριακοσίων. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐκαλοῦντο θῆτες *quorum facultates aridorum simul & liquidorum mensuras quingentas redderent, hos primae classis fecit, & Pentacosiomedimnos appellavit. Secundae classis eos, qui equum alere, aut trecentas efficere possent, hos Equites vocavit. Tertiae classis Zeugitae dicti, quorum utriusque generis simul ducentae erant. Ceteri omnes Thetes vocati.* Eadem fere Aristoteles [1], Pollux [2], aliique plures, quos Meursius diligentissime exscripsit [3]: quamvis in exprimendo Classium numero recentiores quidam aberraverint.

Nemo tamen gravius a Plutarchi mente Solonisque consilio aberravit, quam Clericus [4]; qui, quum superiora Plutarchi, & Pollucis verba a Stanleio citata legisset, adnotavit quod hallucinatur hic Latinus Interpres, & ab eo Meursius, & Stanleius decepti sunt. *Zeugitae enim*, inquit, *dicti quod bini semper coniunctim istam pensionem dare deberent, ζεῦγος enim* iugum *est. Eoque pertinent* Plutarchi *verba* οἷς μέτρον ἦν συναμφοτέρων quibus iunctis duobus semper mensura fuit, *ubi male Interpres Latinus*: quorum utriusque generis simul ducentae erant. Itane vero Zeugitae minas *decem* solvere tenebantur, ut ipsorum quilibet socium coniugemque inquirere cogeretur, cum quo integrum *Zeugitarum* tributum solveret? non vero potius tributum illud viritim distributum fuerat, atque Zeugitarum singulis imperatum ut *quinque* seorsim praeberent? Ζεῦγος quidem est *iugum*, atque ex *iugo* ipso cives illi *Zeugitae* sunt appellati; at non ex iugo, quo duo simul cives coniuncti forent, sed ex illo potius, quo iumenta iungerentur; adeoque tributum illud ζευγίσιον *iugale*, *iugerinum* vocatum, quod ab iis, qui bigas, bigarumque iumenta possiderent, solveretur. Perspicue id Pollux [5] ostendit ubi subdit: καὶ οἱ ζευγοτροφοῦντες ζευγίσιον ἐτέλουν *& iumenta alentes Zeugisium solvebant*. Itaque in Plutar-

(1) Polit. Lib. II. c. 10. (2) Lib. VIII. c. 10. (3) Cap. 14. (4) Not. ad Stanl. in Solone pag. 36. (5) Lib. VIII. c. 10. segm. 132.

tarchi loco non συνχμφοτέρων, ut temere Clericus existimavit, sed hoc uno sensu συνχμφοτέρων legi debet; ut quemadmodum ii, qui ex utrisque fructibus, aridis nimirum ac liquidis, quingentas mensuras haberent, *Pentacosiomedimni* dicebantur, ita ad tertiam, vel *Zeugitarum* classem spectarent qui ex utrisque, aridis nempe ac liquidis, ducentas haberent; sive, ut Pollux aliam, verioremque nominis originem exprimens ait, iumenta bigis trahendis apta possiderent.

Epimenides Cretensis Phaestii, sive Dosiadae, vel Agesarchi, sive, ut Dionysius Dyscolus [1] ait, Boli filius Athenis moram ducens Solonem in condendis Atheniensium legibus iuvisse dicitur.

An. $\frac{3}{4}$ Dropides Athenis Archon XCI.

Tarquinius Priscus Rex V. anno 23.

Dropidis Archontis annus ac dignitas perspicuo Philostrati [2] testimonio confirmatur: Ἐπεὶ δὲ ἄριστα μὲν ἦν πεπαιδευμένος, γνώμας δὲ πλείστας ἑρμηνεύων, ἐς Δρωπίδην δ' ἀναφέρων, ὃς μετὰ Σόλωνα Ἀθηναίων ἦρξεν *verum quum optime institutus fuerit, sententiasque plurimas ipse sermone protulerit, & ad Dropidem genus referret, qui post Solonem Atheniensium Archon fuit*. Dropidem autem hunc Solonis fratrem, Critiaeque patrem fuisse Laërtius [3], Suidas [4], Libanius [5], Plato [6], aliique prodidere.

Hoc anno Solon, ut legibus antea constitutis per absentiam decennalem robur conciliaret, in Aegyptum concessit, inde Cyprum, tum Lydiam invisit, Sardibusque Croesum, superstite tamen adhuc Alyatte patre, imperantem convenit. Plurima, atque perspicua sunt Veterum testimonia; quibus haec itinera demonstrantur; quamvis, ut optime observavit Meursius [7], nonnulli primum Solonis iter hac Olympiade institutum cum illo confuderint, quod occupata a Pisistrato tyrannide postea suscepit.

OLYM-

(1) Cap. 1. (2) Sophist. Lib. I. in Critia. (3) Lib. III. segm. 1. (4) In Πλάτων. (5) Declam. XXVI. (6) In Timaeo. (7) In Solone.

OLYMPIAS XLVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4122. Vrb. Cond. 162.
Eucrates Athenis Archon XCII.

Tarquinius Priscus Rex V. anno 24.

Eurycles Lacon *Stadio* vicit Olympia ex Africano.

Megacles Atheniensis ignoto certaminis genere in Olympia vicisse dicitur a Pindari Scholiaste, qui, quum VII. Pythiorum Odem Atheniensi cuidam Megacli inscriptam esse observasset, haec adnotavit: Γέγραπται ἡ ᾠδὴ Μεγακλεῖ Ἀθηναίῳ νικήσαντι τὴν ὀγδοηκοστὴν ὀγδόην Πυθιάδα τεθρίππῳ. Ἔστι δὲ οὗτος οὐχ' ὁ τὰ Ὀλύμπια νενικηκώς, ἀλλ' ἕτερος. τὴν γὰρ τεσσαρακοστὴν ἑβδόμην ἐκεῖνος Ὀλυμπιάδα ἀναγέγραπται νενικηκώς· *Scripta est Ode Megacli Atheniensi, qui octogesima octava Pythiade vicit tethrippo. Est autem hic non ille, qui Olympia vicit, sed alius; ille enim quadragesima septima Olympiade victor renunciatus fuit.*

Meursii inconstantiam in eximio Pindarici Scholiastae loco explicando opportunius alibi (1) exposui; quemadmodum in *Agonisticis* (2) observavi Megaclem hunc Alcmaeonis filium, sive ex illustri Alcmaeonidarum gente non fuisse, quum Herodotus Alcmaeonem Olympionicam fuisse dixerit; Pindarus autem ibi ver. 12. perspicue dicat *Alcmaeonidas* semel tantum in Olympicis Ludis palmam retulisse.

Eucratis vero Archontis nomen nobis expressit Laërtius (3), qui Anacharsidem Scytham huius Archontis anno Athenas venisse dicit: Λέγει δὲ αὐτὸν Σωσικράτης ἐλθεῖν εἰς Ἀθήνας κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν ἑβδόμην Ὀλυμπιάδα, ἐπὶ Ἄρχοντος Εὐκράτους *Eum Sosicrates Athenas concessisse quadragesima septima Olympiade, sub Eucrate Archonte, tradidit.* Quamvis autem Sosicrates ille, sive Laërtius, Olympiadis annum non expresserit, facilius hic *primus*, quam alter, Olympiadis annus intelligi debet, quum solo Olympiadis cuiusdam nomine

(1) Tom. II. pag. 59. (2) Pag. 134. (3) Lib. I. seg. 101.

ne primus eiusdem annus frequentius designari consueverit, ut pluribus exemplis aliis ostendi posset.

An. $\frac{2}{3}$. Simon, *sive* Simonides, Athenis Archon XCIV.

Simonis Archontis nomen, aliaque plura ad Historiam Graecam spectantia praestantissimus Oxoniensis Chronici Scriptor expressit [1]: Ἀφ' ἧ Ἀμφικτύονες ἐνίκησαν ἑλόντες Κύῤῥαν, καὶ ὁ γυμνικὸς ἐτέθη χρηματίτης ἀπὸ τῶν λαφύρων ἔτη ΗΗΗΔΔΠΙΙ. Ἄρχοντος Ἀθήνησι Σίμωνος *A quo Amphictyones victoriam obtinuerunt Cyrrham capientes, & Agon gymnicus editus fuit Chrematites dictus e spoliis, anni CCCXXVII. Archonte Athenis Simone*. Itaque ex celeberrima Scriptoris huius Epocha Simonis principatus, Pythicusque Agon Cyrrhaeis iam direptis institutus 327. annis citimam Marmoris Epocham, hoc est annum 1. Olympiadis CXXIX. praecesserat, adeoque anno $\frac{2}{3}$. Olympiadis XLVII. contigerat. Historiam ipsam, Archontisque nomen dissimulata Olympiade Scholiastes etiam Pindari memoravit [2]: Εὐρύλοχος ὁ Θησσαλὸς καταπολεμήσας Κιῤῥαίους ἀνεκτήσατο τὸν Ἀγῶνα τῷ Θεῷ . . . περιεγένετο δὲ αὐτῶν ἐπὶ Ἄρχοντος Ἀθήνησι μὲν Σιμωνίδου, Δήλοι δὲ Γυλίδα . . . . κ̀ δὲ τοῦτον χρηματίτην μόνον ἔθετο. Μετὰ δὲ χρόνον ἑξαετῆ . . . . ἐπὶ μὲν Ἀθήνησιν Ἄρχοντος Δαμασίου, ἐν δὲ Δήλῳ Διοδώρου ὕστερον καὶ στεφανίτην ἔθεντο *Eurylochus Thessalus, quum debellavisset Cirrhaeos, constituit Certamen in Dei Apollinis honorem . . . . vicit autem illos Archonte Athenis quidem Simonide, in Delo vero Gylida . . . . & Agonem ipsum chrematitem solum decrevit. Verum post sex annos . . . . Archonte Athenis quidem Damasia, in Delo autem Diodoro, iterum coronarium statuerunt*. Quem exscripsisse clariusque tamen expressisse videtur Scholiastes alius [3]: Τὸν Πυθικὸν Ἀγῶνα διέθηκεν Εὐρύλοχος ὁ Θεσσαλὸς σὺν τοῖς Ἀμφικτύοσι τοὺς Κιῤῥαίους καταπολεμήσας . . . . ἐπὶ Ἄρχοντος Δελφοῖς μὲν Γυλίδα, Ἀθήνησι δὲ Σίμωνος, κ̀ νικήσας ἔθετο τὸ χρηματικὸν Ἀγῶνα . . . . . ἔθετο δὲ Ἀγῶνα κιθαρῳδικὸν, ὥσπερ κ̀ πρότερον. προσέθηκε δὲ αὐλητὴν κ̀ αὐλῳδὸν . . . . . . κ̀ ἔτει ἕκτῳ μετὰ τὴν τῆς Κίῤῥας ἅλωσιν, ἀνεκήρυξαν τῷ θεῷ τὸν στεφανίτην ἐπὶ Διοδώρου μὲν Ἄρχοντος Δελφοῖς, Ἀθήνησι δὲ Δαμασίδος *Pythicum Certa-*

(1) Epoch. 38. Lin. 53. (2) Argum. II. in Pyth. (3) Argum. IV. in Pyth.

tamen instituit Eurylochus Thessalus una cum Amphictyonibus quum Cirrhaeos debellasset ..... Archonte Delphis quidem Gylida , Athenis vero Simone ; victoriaque parta chrematitem Agonem decrevit ..... Citharoedorum vero certamen , ut prius , admisit , simulque *tibicinem , cantoremque ad tibiam adiecit .... sextoque post Cirrhae excidium anno coronarium Dei Agonem* Amphictyones *decreverunt , Diodoro quidem Delphis Archonte , Athenis vero Damaside*. Perspicuis eiusmodi testimoniis una collatis contra Meursium , aliosque plures iampridem in *Agonisticis Dissertationibus* (1) demonstravi primam Pythiorum institutionem, & Simonis Archontis nomen anno $\frac{2}{3}$. Olymp. XLVII. Fastis Atticis inscribendum esse, quem temere Meursius in anno 3. Olymp. XXXIII. collocaverat.

An. $\frac{3}{4}$. Pittacus hoc anno Mitylenes patriae suae tyrannidem arripuisse legitur. Etenim Laërtius (2) ait: *ἤκμαζε μὲν οὖν περὶ τὴν τεσσαρακοστὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα. ἐτελεύτησε δ' ἐπὶ Ἀριστομένους τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς πεντηκοστῆς δευτέρας Ὀλυμπιάδος βιοὺς ὑπὲρ ἔτη ἑβδομήκοντα floruit maxime circa quadragesimam secundam Olympiadem . Mortuus est autem sub Aristomene , tertio anno quinquagesimae secundae Olympiadis , quum vixisset supra annos septuaginta*. Itaque, quum annis *decem* tyrannidem occupaverit , totidemque prorsus illa deposita privatam vitam degens superstes fuerit , si Olymp. LII anno 3 e vivis excessit , tyrannidis initium ad annum 3. Oly. XLVII. referendum erit.

OLYMPIAS XLVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4126. Vrb. Cond. 166.
Philippus Athenis Archon XCVI.

Tarquinius Priscus Rex V. anno 28.

Glycon Crotoniata *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Pausaniae tamen victor ille *Glaucias* appellatur (3): Τῆς δὲ τεσ-

(1) Pag. 30. & 31. (2) Lib. I. segm. 79. (3) Phoc. c. 7.

τεσσαρακοστῆς Ὀλυμπιάδος κ̀ ὀγδόης, ἣν Γλαυκίας ὁ Κροτωνιάτης ἐνίκησε, ταύτης ἔτει τρίτῳ ἆθλα ἔθεσαν οἱ Ἀμφικτύονες *quadragesimae demum & octavae Olympiadis, qua vicit Glaucias Crotoniata, anno tertio certamina instituerunt Amphictyones*. Pythagoras autem Samius *pugilatu* vicit. Africanus: Πυθαγόρας Σάμιος ἐκκριθεὶ παίδων πυγμὴν, καὶ ὡς θῆλυς χλευαζόμενος, προβὰς εἰς τοὺς ἄνδρας ἅπαντας ἑξῆς ἐνίκησε *Pythagoras Samius e puerorum pugilatu exclusus, atque ut effeminatus irrisus, ad viros progressus*, atque cum illis congressus, *omnes ordine superavit*. Victoriam ipsam Hesychius [1], & Auctor Proverbiorum [2] in Appendice Vaticana indicavit. Vterque tamen ex Laërtio [3] accepit, qui in Pythagorae Philosophi Vita diserte scribit: Ἐρατοσθένης δέ φησι (καθὸ κ̀ Φαβορῖνος ἐν τῇ ή παντοδαπῆς ἱστορίας παρατίθεται) τοῦτον εἶναι τὸν πρῶτον ἐντέχνως πυκτεύσαντα, ἐπὶ τῆς ὀγδόης κ̀ τετταρακοστῆς Ὀλυμπιάδος, κομήτην καὶ ἁλουργίδα φοροῦντα. ἐκκριθῆναί τε ἐκ τῶν παίδων, κ̀ χλευασθέντα, αὐτίκα προσβῆναι τοὺς ἄνδρας, κ̀ νικῆσαι *porro hunc Eratosthenes, (quem & Phavorinus in omnimoda historia sequitur in libro octavo) primum fuisse tradit, qui XLVIII. Olympiade peritus ac exercitatus pugil certaverit, quem comatum atque purpuratum, eiectumque ex puerorum ludo atque irrisum, continuo viros petiisse, ac vicisse*. Eusebius tamen victoriam hanc in Olymp. LI. collocavit.

Philippi vero Archontis nomen atque annus nitide diserteque a Clemente [4] Alexandrino constituitur ubi de Iudaeorum captivitate differens ait illam contigisse Φιλίππου Ἀθήνησιν Ἄρχοντος τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης κ̀ τεσσαρακοστῆς Ὀλυμπιάδος *Philippo Athenis Archonte anno primo quadragesimae octavae Olympiadis*, quod ex Clemente ipso totidem fere verbis expressit Eusebius. Hieronymus tamen Clementis ac Eusebii verba interpretatus Archontem illum *Phaenippum* vocavit, quod Scaliger etiam rectius existimavit. Quod autem Philippum hunc anno $\frac{4}{1}$. non $\frac{1}{2}$ Fastis inscripserim in caussa fuit, quod plerique Veteres Fastorum Scriptores, ut Diodori aliorumque exemplo erudimur, ubi Archontem aliquem Olympicis annis adscribunt, illum ineuntibus solum annis tribuunt; quum tamen Oxoniensis Chronici Scriptor Archon-

(1) In Ἐν Σάμῳ κομήτας. (2) Cent. I. Prov. 87. (3) Libr. VIII. segm. 47. (4) Strom. Lib. I.

chontes ipſos ad exeuntes potius Olympicos annos revocaverit, qui ipſis magiſtratu fungentibus exituri fuerant. Itaque, ſi Phaenippus anno 1. Olymp. XLVIII. tribuitur, accuratius ille ad annum $\frac{4}{1}$. referendus erit.

An. $\frac{3}{4}$. Damaſias II. Athenis Archon IC.

Damaſiae Archontis nomen uterque Pindari Scholiaſtes (1) in anno 2. Oly. XLVII. iam memoratus expreſſit. In Oxonienſi quoque Marmore nomen ipſum occurrit ubi Pythicus Agon iterum celebratus, ſed pro *pecuniario* tamen *coronarius* ſolum factus aſſeritur (2): Ἀφ' ὗ ϛεφανίτης Ἀγὼν πάλιν ἐτέθη ἔτη ΗΗΗΔΠΙΙΙ Ἄρχοντος Ἀθήνησι Δαμασίου τοῦ δευτέρου *Ex quo ſtephanites* vel coronarius *Agon denuo celebratus fuit anni* 318. *Archonte Athenis Damaſia ſecundo*. Eiuſmodi quidem characteres & anni annum $\frac{3}{4}$. Olymp. XLIX. perſpicue deſignant; adeoque, niſi mendum in numerales notas irrepſerit, Damaſiae principatus primuſque Pythicus coronarius Agon ad annum illum referri debet. Pluribus tamen iiſque certis Veterum teſtimoniis in *Agoniſticis Diſſertationibus* (3) demonſtravi tum Pythiorum certamen, tum Damaſiae Archontis principatum non altero, quam anno $\frac{4}{1}$. Olympiadis XLVIII. contigiſſe. Ac primo quidem Pindarici Scholiaſtae locus occurrit, qui inter Simonis & Damaſiae principatum, inter primam ſecundamque Pythiadem *ſex* ſolum annos fluxiſſe dicit; quamvis utrumque Scholiaſtae locum Lydiatus, Valeſius, aliique plures temere ſollicitaverint, ibique pro ἑξαετῆ, & ἔτει ἕκτῳ reſcribendum velint ἐννεαετῆ, & ἔτει ἐνάτῳ. Graviſſima deinde Pauſaniae (4) auctoritas adiungi debet, qui Pythicos Ludos Olymp. XLVIII. ab Amphictyonibus addito equorum, & quadrigarum certamine celebratos eſſe teſtatur: τῆς τεσσαρακοστῆς Ὀλυμπιάδος καὶ ὀγδόης, ἣν Γλαυκίας ὁ Κροτωνιάτης ἐνίκησε, ταύτης ἔτει τρίτῳ ἆθλα ἔθεσαν οἱ Ἀμφικτύονες *quadrageſimae octavae Olympiadis, qua Glaucias Crotoniata vicerat, anno tertio certamina inſtituerunt Amphictyones*. Itaque, ſi Pythici Ludi Damaſiae Archontis anno ſunt inſtituti, eorumque inſtitutio anno $\frac{3}{4}$. Olymp. XLVIII.

L 2 cer-

(1) Argum. in Pyth. (2) Epoch. 39. lin. 54. (3) Pag. 31. (4) Phocic. c. 7.

cetiſſime adſcribi debet, Damaſias etiam eodem anno Eponymorum Archontum Faſtis inſcribendus erit. Denique hunc ipſum Damaſiae noſtri ſitum illuſtri, neque tamen hactenus explorato, Laërtii (1) loco demonſtravi. Etenim Scriptor ille de Thalete loquens ait: Ἦν τοίνυν ὁ Θάλης πατρὸς μὲν Ἐξαμίυ, μητρὸς δὲ Κλεοβυλίνης. καὶ πρῶτος σοφὸς ὠνομάσθη Ἄρχοντος Ἀθήνησι Δαμασίυ *igitur Thales patre quidem Examio, matre vero Cleobulina genitus eſt; atque omnium primus ſapiens eſt appellatus Archonte Athenis Damaſia*. Meurſius, Scaliger, Petavius, Dodvellus, aliique plurimi ita locum hunc explicarunt ut Damaſiae Archontis anno Thaletem in lucem prodiiſſe velint; ideoque, quum Thales anno 1. Olymp. XXXV. natus alibi memoretur, Damaſiae huius nomen eo anno Faſtis Atticis inſcripſere. Sed ipſe omnium primus oſtendi Laërtium ibi de tempore loquutum eſſe, non quo Thales in lucem prodierit, ſed quo *Sapientis* nomen una cum ceteris *ſex* Graeciae Viris acceperit; quum praeſertim Laërtius (2) ipſe mox dicat: κ̀ πρῶτος Θάλης σοφὸς ὠνομάσθη Ἄρχοντος Ἀθήνησι Δαμασίυ, καθ' ὃν οἱ ἑπτὰ σοφοὶ ἐκλήθησαν, ὥς φησι Δημήτριος ὁ Φαλερεὺς ἐν τῇ τῶν Ἀρχόντων ἀναγραφῇ. & omnium *primus Thales ſapiens eſt appellatus Archonte Athenis Damaſia*, *quo tempore VII.* Graeciae *Sapientes ſunt nominati, ut ait Demetrius Phalereus in Archontum Recenſione*. Eiuſmodi vero *Sapientis* nomen Thaleti ceteriſque conceſſum eſſe, adeoque Damaſiae principatum hac Olympiade contigiſſe ex Periandri vita manifeſtiſſime demonſtravi; quum Periander ipſe, qui ex Sapientibus illis unus fuit, anno 4. Olymp. XLVIII. e vivis exceſſerit, ut opportune mox oſtendetur. Ergo Damaſiae Archontis nomen, Pythici Ludi iterato ſplendideque celebrati, *Sapientis* nomen Philoſophis illis conceſſum ad an. 3. Olymp. IL. cum Marmoris Auctore, aut ad 4. cum Hieronymo differri non poterit; ſed huic Olympiadi eiuſque anno 3. adſcribi debebit; quumque Pythiades veluti ſtato ſolemnique tempore circa Elaphebolionis finem, ſive Munychionis initium, adeoque exeunte fere anno 3. Olympiadum peragerentur, Damaſias ipſe anno $\frac{3}{4}$ huius Olympiadis adſcribendus erit.

In

(1) Lib. I. ſeg. 22. (2) Seg. 38.

In Pythicis vero Ludis iſtis coronam retulerunt
Aechmeas Parapotamius *puerorum pugilatu* (1)
Cephallen Olympi, ſeu Lampi filius *cytharoedia* (2)
Echembrotus Arcas *auloedia* (2)
Execeſtides Phocenſis *adultorum equorum biga* (3)
Sacadas Argivus *auloedia* (3)

Periander Corinthi tyrannus hoc anno e vivis exceſſit. Etenim Laërtius (4) perſpicue docet πρότερον Κροίσου τελευτῆσαι αὐτὸν ἔτεσι τεσσαράκοντα, καὶ ἐνὶ πρὸ τῆς τεσσαρακοστῆς ἐννάτης Ὀλυμπιάδος *obiiſſe illum quadraginta annis ante Croeſum, atque uno ante Olympiadem IL.* Euſebius tamen id anno 1. contigiſſe ſcribit: Ἡ τῶν Κορινθίων κατελύθη Μοναρχία *Corinthiorum Monarchia ſublata fuit*; adeoque facile Periandri mortem in illo collocandam eſſe putavit. Quandoquidem vero in anno 3. ſequentis Olympiadis adnotavit: Οἱ ἑπτὰ σοφοὶ ὠνομάσθησαν *ſeptem* Graeciae Viri *Sapientes ſunt appellati*, idemque prorſus a Hieronymo quoque tunc memoratur, vel Periandrum ceteris accenſendum eſſe non viderat, quemadmodum certe ipſum inter ſeptem Viros illos alibi (5) non recenſet, vel Corinthiorum tyrannidem Periandro adhuc ſuperſtite ſublatam eſſe putaverat. Ita Scaliger hic corrigendus, qui in *Collectaneis*, *Sapientis* nomen VII. Viris illis Olympiadis L. anno 1. conceſſum eſſe adnotavit.

OLYMPIAS IL.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4130 Vrb. Cond. 170.
. . . . Athenis Archon C.

Tarquinius Priſcus Rex V. anno 32.

Lycinus Crotoniata *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

An. $\frac{1}{2}$. Quum Solon, Plutarcho (6), Herodoto (7), Dione (8), aliiſque teſtibus, decem extra patriam annos exegiſſet, Athenas reverſus cives ſeditione laborantes invenit,

(1) Pauſan. Phoc. c. 33. (2) Phocic. c. 7. (3) Phocic. c. 7. (4) Lib. I. ſeg. 95. (5) Lib. I. pag. 42. (6) In Solone. (7) Lib. I. (8) Lib. XXXVIII.

nit; quum *Pediaeis* Lycurgus, *Paraliis* Megacles Alcmaeonis filius, *Diacriis* Pisistratus imperaret, factionesque illae acerrime inter se dissiderent.

An. $\frac{3}{4}$. Pythias hoc anno celebrata fuit, a qua Pythiades aliae mox insequutae numerari coeperunt, ut perspicuis Veterum testimoniis in *Agonisticis Dissertationibus* (1) ostendi: quamvis Scaliger in *Collectaneis Historiarum* Pythiadas a XLVIII. Olymp. anno 3. numeratas esse putaverit, idemque prorsus error a Meursio admissus plurima Fastorum loca, quae ille disposuit, mire perturbaverit, quum Pythionicarum victoriam una citius Olympiade memoraverit. Itaque Pythias ista splendidius fortasse celebrata omnium *prima* censeri vocarique solet.

Clisthenes Sicyoniorum tyrannus *curru* Pythia vicisse dicitur a Pausania (2).

Sacadas etiam Argivus *auloedia* vicit (3).

Eusebius autem non Pythia solum, sed Isthmia quoque hoc anno peracta simulque primum instituta putavit: Ἴσθμια, καὶ Πύθια πρῶτον ἤχθη μετὰ Μελικέρτην *Isthmia*, & *Pythia primum post Melicertem celebrata*. Sed utrobique certe Eusebius, ipsique inhaerens Hieronymus fallitur. Quod enim ad Isthmiades attinet, quamvis Solinus (4) ipsas Cypselidarum aetate intermissas fuisse dixerit, idque Scaligero (5) ac Dodvello (6) quoque imposuerit, perspicue tamen ostendi (7) illas Solonis, adeoque Periandri aetate peragi consuevisse. Pythiadas autem Olymp. XLVII. restitutas, moxque Olymp. XLVIII. splendidius celebratas fuisse superius demonstravi.

OLYMPIAS L.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4134. Vrb. Cond. 174.
.... Athenis Archon CIV.

Tarquinius Priscus Rex V. anno 36.

Epi-

(1) Pag. 38. (2) Phocic. c. 7. (3) Pausan. ibi, & Eliac. II. c. 14. Boeot. c. 30. Corinth. c. 22. (4) Cap. 12. (5) Ad Chr. Euseb. (6) De Cyclis Diss. VI. sect. 3. (7) Agonist. Diss. pag. 83.

Epitelidas Lacon *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Dionysio, qui mox ad annum 4. proferetur.

Onomacritus Atheniensis hac Olympiade floruisse dicitur a Tatiano (1) ubi de Orphei carminibus loquens ait: *τὰ εἰς ἀυτὸν ἐπιφερόμενά φασιν ὑπὸ Ὀνομακρίτυ τῦ Ἀθηναίυ συντετάχθαι γενομένυ κατὰ τὴν Πεισιςρατιδῶν ἀρχὴν περὶ τὴν πεντηκοςὴν Ὀλυμπιάδα quae ei attribuuntur, Onomacritus Atheniensis Pisistratidis imperantibus circa quinquagesimam Olymp. composuisse fertur.* Quae Tatiani verba Clemens (2) exscripsit. Hinc Meursius (3), aliique plures initium tyrannidis a Pisistrato occupatae ad Oly. hanc revocarunt; quum tamen illa exeunte solum Oly. LIV. sive potius ineunte LV. inceperit, ut ibi ostendetur. Illud unum hic opportune observandum quod Tatianus & Clemens ita Onomacriti aetatem expressere, ut addito Pisistratidarum nomine, & Olympiadis L. numero ipsam definiverint: non perinde quasi tyrannis ipsa in Olymp. L. inciderit, sed quod Onomacritus & Olymp. L. & etiam Pisistratidarum temporibus vixerit, quorum utrumque verissimum est; quum Onomacritus & Oly. L. & Pisistratidarum initio diu superstes fuerit, & Pisistrato iam defuncto Olymp. LXIII. adhuc ille Hipparcho tyrannide potito familiaris, acceptusque fuerit. Ita propemodum Anaximenis aetatem a Suida designatam esse conspicimus, ut in Olymp. LV. observabitur, ubi Scriptor ille Anaximenem LV. Olympiade Sardium excisarum tempore vixisse dicit; quum tamen Sardium clades Olymp. LIX. contigerit. Itaque frustra ex ambiguis illis Tatiani, & Clementis verbis Meursius verum tyrannidis initium exsculpere se posse putavit; quum praesertim voces illae *περὶ τὴν πεντηκοςὴν circa quinquagesimam* non accurate L. sed ceteras etiam proxime insequentes aut praecedentes Olympiades designare potuerint.

Sed quid coniecturis, aut argumentis aliis hic immorer, cum veram Onomacriti aetatem ex Herodoto deprehenderim, adeoque vel Tatianum errasse, vel in ipsius textum errorem aliquem irrepsisse iam viderim? Narrat Herodotus (4) Pisistratidas Athenis expulsos ad Darium Persarum regem confugisse, eoque iam defuncto, Xersi, qui in regno successerat,

(1) Orat. ad Graecos pag. 138. (2) Strom. Lib. I. (3) De Arch. Ath. Lib. I. c. 14. & in Pisistrato c. 3. (4) Libr. VII. c. 6.

rat, converſatos eſſe; ſimulque cum illis Onomacritum vaticiniorum Interpretem in Xerſis aula degentem Regem ipſum in Athenienſes incitaſſe. Itaque Onomacritus Marathoniae pugnae Dariique morti ſuperſtes ad Xerſis initia; adeoque Olymp. LXXIV. pervenit. Ergo Olymp L. florere certe non poterat, ut a Tatiano dicitur, ſed honor ille, quem a Piſiſtrato, Hipparcho, ceteriſque Graecis eſt aſſequutus, ad Olymp. LX. longe commodius referri debet. Hinc ego facile Tatianum deceptum eſſe putaverim; atque fortaſſe in ipſius textu non *quinquageſimae*, ſed *ſexageſimae* potius Olympiadis numerum reſcribendum eſſe coniecerim.

Ad haec ipſa tempora primam Comoediae in tabulatis agendae inſtitutionem facile revocaverim, quae in Oxonienſi Marmore memoratur [1]: Ἀφ᾽ ὖ ἐν Ἀθήναις Κωμῳδία πρῶτον ἐτέθη ἐν σάνισι, τῶν Ἰκαριέων εὑρόντων Συσαρίωνος, καὶ Δόλονος, οἷ τεθρίππῳ τὸν ἰσχάδων ἄρσιχον, καὶ πίθον ὄινυ ἀνέφερον, ἔτη ΗΗΙ͞ΔΙ ..., ἄρχοντος Ἀθήνησι ...... *A quo Athenis Comoedia primum acta eſt in ſcena tabulata, inventoribus Suſarione, & Dolone Icarienſibus, qui pro praemio ficuum cophinum, & vini dolium quadriga exportarunt, anni CCL..., Archonte Athenis......*

Quamvis enim & Archontis Eponymi nomen, & annorum numerus in exeſo Marmore prorſus exciderit, perſpicuum eſt tamen inventum illud inter Damaſiae, & Comiae Archontis annos, hoc eſt 3. Olymp IL. & 1. Olymp. LV. incidiſſe, adeoque facile ad Olymp. L. revocari poſſe.

Suſarion ipſe veluti Comoediae inventor a Clemente Alexandrino [2] laudatur; deque illo plura Pearſonius, atque Bentleius a Fabricio [3] citati.

An. $\frac{3}{4}$. Archeſtratides Athenis Archon CVII.

Servius Tullius Rex VI. anno 1.

Archontis, Regiſque nomen expreſſit Dionyſius [4], qui narrata Tarquinii Priſci morte ſubdit: Διάδοχος δὲ τῆς ἡγεμονίας ὁ γαμβρὸς ἀυτῦ γίνεται Τύλλιος, ἐνιαυτῷ τετάρτῳ τῆς πεντη-

(1) Epoch. 40. Lin. 54. (2) Strom. Lib. I. (3) Tom. I. pag. 791. (4) Lib. IV. num. 1.

τηχοςῆς Ὀλυμπάδος, ἣν ἐνίκα ςάδιον Ἐπιτελίδης Λάκων, Ἄρχοντος Ἀθήνησι Ἀρχεςρατίδυ *Tullus autem eius gener illi in regno successit, anno quarto quinquagesimae Olympiadis, qua vicit in stadio Epitelides Lacon, Archonte Athenis Archestratide.*

Sacadas Argivus iterum *auloedia* hac Pythiade II. vicit ex Pausania (1). Itaque, quum Ludis etiam Amphictyonum vicerit, a Plutarcho (2) *ter* Pythiorum victor vocatur.

OLYMPIAS LI.

An. $\frac{2}{1}$. Per. Iul. 4138. Vrb. Cond. 178.
. . . . Athenis Archon CVIII.

Servius Tullius Rex VI. anno 2.

Eratosthenes Crotoniata *stadio* vicit Olympia ex Africano.

An. 2. Eusebius ait quod hoc anno Ἀναξίμανδρος Μιλήσιος φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο: *Anaximander Milesius Physicus Philosophus agnoscitur*; idque Hieronymus etiam adnotavit.

An. $\frac{3}{4}$. Pythocritus Sicyonius Pythiade III quae hoc Olympiadis anno celebrata fuit, simulque aliis *quinque* mox insequutis *auloedia* palmam in Pythiis Ludis obtinuit ex Pausania (3).

OLYMPIAS LII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4142. Vrb. Cond. 182.
. . . . Athenis Archon CXII.

Servius Tullius Rex VI. anno 6.

Agis Eleus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Arachion Phigalensis Arcas *pancratio* palmam in O-

 lym-

(1) Eliac. II. c. 14. Phocic. c. 7. Boeot. c. 30. Corinth. c. 22. (2) De Musica.
(3) Eliac. II. c. 14.

lympiis ipsis obtinuit ex Africano, & Pausania, quorum testimonia in Olymp LIV. proferentur.

Aesopus e Cotieo Phrygiae urbe oriundus hac Olympiade floruisse dicitur a Laërtio [1]; quippe qui Solonis, Periandri, Croesi, Chilonis, atque Pisistrati aequalis aetate fuerit, ut ex Suida [2], Plutarcho [3], aliisque Scriptoribus erudimur. Hinc Eusebius, ac Hieronymus illum in anno 1. Olymp. LIV. collocarunt, qua ipsum a Delphis interemptum esse testantur [4].

An. $\frac{2}{3}$. Aristomenes Athenis Archon CXIV.

Archontis nomen, simulque Olympiadis annum, quo is imperavit, expressit Laërtius [5], qui Pittacum ipso Archonte obiisse dicit: Ἐτελεύτησε δὲ ἐπὶ Ἀριστομένους τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς πεντηκοστῆς δευτέρας Ὀλυμπιάδος βιοὺς ὑπὲρ ἔτη ἑβδομήκοντα *mortuus est sub Aristomene, tertio anno quinquagesimae secundae Olympiadis, quum vixisset supra annos septuaginta*. Meursius [6] tamen, ac Menagius [7] rescribendum asserunt ὀγδοήκοντα *octoginta*, quum praesertim ipsi 100. aetatis annos adscribat Lucianus [8], ac Laërtius ipse, & Cyrillus [9] Pittacum Olymp. XLII. celebrem extitisse testentur.

Annus ipse vicissim ex Dodvelli [10] calculo Pythagorae natalis fuit.

OLYMPIAS LIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4146. Vrb. Cond. 186.
. . . . Athenis Archon CXVI.

Servius Tullius Rex VI. anno 10.

Agnon Peparethius *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Arachion Phigalensis iterum *pancratio* vicit ex Africano, & Pausania in proxima Olympiade proferendis.

Eu-

(1) Lib. I. seg. 72. (2) In Αἴσωπος. (3) In Solon. & Conviv. Sapient. (4) Vid. Fabric. Bibl. Graec. Tom. I. pag. 390. (5) Lib. I. segm. 79. (6) De Arch. Ath. Lib. I. c. 14. (7) Ad Laert. loc. cit. (8) In Longaev. (9) Adv. Iul. Libr. I. (10) Differt. III. sect. 12.

Eusebius hoc anno Nemeacos Ludos ab Argivis instauratos esse adnotavit: *Νέμεα πρῶτον ἤχθη ἀγὼν ὑπ' Ἀργείων μετὰ τὸν ἐπ' Ἀρχεμόρῳ*, hoc est, ut Hieronymus ad annum ipsum scribit, *Agon Nemeacus primum ab Argivis actus post eum, qui sub Archemoro fuit*. Quem quidem Eusebii locum ita explicandum esse in *Agonisticis Dissertationibus* [1] observavi, non ut Nemeaci Ludi sub Archemoro, hoc est in ipso Archemori funere, primum celebrati mox obsoleverint, tandemque primum hac Olympiade instaurati fuerint; sed quod Ludis ipsis initio Corinthii, Cleonaei, simulque Argivi; mox Cleonaei; tandemque Corinthii solum praesederint, ut a Pindari Scholiaste [2] erudimur: at Olymp. LIII. *ab Argivis* ipsis, ut Eusebius ait, celebrati illi fuerint. Fieri quoque posse conieci ut Nemea primum vel *pentaëterica*, vel incerti temporis fuerint; at Olymp. LIII. *trieterica* decreta sint; ut nimirum *secundo* quoque, ac *quarto* Olympiadum anno peragerentur, ut in *Agonisticis* ipsis contra Scaligerum, Petavium, Dodvellum ostendi.

An. $\frac{2}{3}$. Hippoclides Athenis Archon CXVIII.

Archontis huius memoriam Marcellinus conservavit, qui in *Thucydidis Vita* maiores eius memorans ait: *Ἀγαμήστωρ. Τοῦδε Τίσανδρος, ἐφ' οὗ Ἄρχοντος ἐν Ἀθήναις .... τοῦδε Μιλτιάδης, τοῦδε Ἱπποκλείδης, ἐφ' οὗ Ἄρχοντος Παναθήναια ἐτέθη* *Agamestor: huius filius Tisander fuit, qui quum esset Athenis Archon..... illi filius fuit Miltiades, cui filius Hippoclides, qui quum Athenis esset Archon, instituta sunt Panathenaea*. Quo certe loci Rutgersius [3] voces illas *ἐφ' οὗ Ἄρχοντος ἐν Ἀθήναις .... τοῦδε Μιλτιάδης* veluti ab exscriptore temere iteratas expungendas esse putavit: quum ab Herodoto [4] Hippoclides Tisandri filius vocetur, adeoque inter Tisandrum, atque Hippoclidem Miltiades ille inseri non possit.

Eiusmodi vero Archontis nomen hoc Olympiadis huius anno Fastis inserui quod gymnicus Panathenaeorum Agon splendidiori ritu celebratus ab Eusebio in anno 3 huius Olympiadis collocetur; quamvis Oxoniensis Marmoris [5] te-

(1) Pag. 52. (2) Argum. in Nem. V. (3) Var. Lect. pag. 30. (4) Lib. VI. c. 38. (5) Epoch. 20. Lin. 18.

ſtimonio prima Panathenaeorum inſtitutio Erichthonii regis aetate 730 ante Olympiadas annis contigerit. Illud unum perſpicue conſtat quod Panathenaea, quae ſplendidius peragi conſueverunt, adeoque *maiora* dicebantur, *pentaeterica* fuerant, tertiisque Olympiadum annis agebantur; quum *minora* annua forent, & circa 12. Hecatombaeonis Attici diem agerentur. Itaque, quum Panathenaea illa ineuntibus 3. Olympiadum annis redirent, adeoque ineunte 3. huius Olympiadis anno inſtituta fuerint, *Hippoclidis* Archontis nomen anno $\frac{2}{3}$. Faſtis inſcribendum putavi. Ceterum de Panathenaeis ipſis plura opportunius Meurſio praeſertim duce iam obſervavi (1).

OLYMPIAS LIV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4150. Vrb. Cond. 190.
. . . . Athenis Archon CXX.

Servius Tullius Rex VI. anno 14.

Hippoſtratus Crotoniata *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Arrachion Phigalenſis *tertio* in Ludis ipſis *pancratio* palmam reportavit. Africanus: Ἀῤῥιχίων Φιγαλεὺς τὸ τρίτον νικῶν παγκράτιον ψιλωθεὶς ἀπέθανε, καὶ νεκρὸς ἐςέφθη, φθάσαντος ἀπείπασθαι ἀνταγωνιςῦ κλωμένυ αὐτῷ τῦ ποδὸς ὑπ᾽ ἐκείνυ *Arichion Phigalenſis tertium pancratio victor ſuffocatus interiit, mortuuſque coronatus eſt; quum iam prae dolore adverſarius eius defeciſſet, cui ab illo pes diffractus fuerat*. Itaque corrigendus Euſebii locus (2), in quo hiſtoria ipſa reperitur, vitioſeque legitur.... φθάσαντος ἀπάξασθαι τῦ ἀνταγωνιςῦ Κλεομένυς τῦ ποδὸς ὑπ᾽ αὐτῦ. Video quidem quod immortalis Scaliger (3) ita locum hunc refingendum eſſe putavit, ut *Cleomenis* adverſarii nomen hic haberetur, moxque legi deberet: δακτύλυ τῦ κατακλασθέντος; quumque Scaliger ipſe (4) in priori periodi parte ψιλλισθεὶς, vel ψιλωθεὶς ſcriptum conſpiceret, ψιλωθεὶς legendum eſſe contendit, quod nimirum Arachion ψιλώσει τῶν τρι-

(1) Tom. I. pag. 30. & II. pag. 357. (2) Lib. I. pag. 42. (3) Animadv. in Euſeb. pag. 258. (4) Pag. 265.

τριχῶν acerrimoque dolore, qui exinde consequitur, exanimatus ceciderit. Sed utrobique liberius ille Africani textum sollicitat, novamque in ipso vocem prorsus inutilem intrudit; quum pro Κλεομένυς concinnior alia vox κλωμένυ retineri commode possit. Accedit etiam quod Pausanias Antagonistae nomen sibi incompertum esse fatetur: quod fieri non poterat, si illud ab antiquis Scriptoribus memoratum foret, ex quibus deinde Eusebius & Africanus longe Pausania indiligentiores nomen illud hausissent. Denique doloris sensus, qui ex avulsis e capite crinibus oritur, acerrimus quidem, at non is esse potest, qui fortem robustumque virum repente exanimem reddat; & quamvis etiam gravissimus lethalisque ille foret, Arachion tamen non acerrimo dolore exanimatus, sed ab Adversario *suffocatus* a Pausania, ceterisque Scriptoribus appellatur. Itaque pro ψιλωθεὶς, sive ψιλλισθεὶς levi facilique mutatione rescribendum puto φιμωθεὶς *suffocatus*: ita nimirum Africanus cum Pausania, ceterisque Scriptoribus plane consentiet. Ceterum haec Arachionis historia non modo a Pausania (1), qui *ter* ipsum vicisse dixerat; sed etiam a Philostrato (2) memoratur.

Aesopus hac Olympiade a Delphis e Phaedriade rupe praecipitatus interiit, ut Suidas perspicue testatur. Is Pisistratum Athenarum tyrannidem affectantem fabulae convicio est insectatus, ut Phaedrus (3) aperte demonstrat. Fabricius quidem (4) id fieri potuisse dubitat, quum tyrannidem Pisistratus Olymp. solum LV. anno 1. arripuerit. Sed observari facile poterit subdolos ac audaces illos Pisistrati conatus longe maturius incepisse; & quamvis ille aperte violenterque tyrannidem postremo solum huius Olympiadis anno occupaverit, ipsius tamen artes atque insidias ab Aesopo superiori quoque Olympiade taxari potuisse. Ita Scaliger immerito prorsus subdubitat an Aesopus Delphis e Phaedriade rupe hac Olympiade praecipitari potuerit, quandoquidem Suida ipso teste μεσούσης τῆς μ' Ὀλυμπιάδος ἔγραψε τὰ ἐν Δελφοῖς αὐτῷ συμβάντα ἐν βιβλίοις β̄ *circa medium Olympiadis XL scripsit Libris II quae in Delphis ipsi contigerant*. Siquidem Aesopus & Olymp. XL. Delphis degere, ite-

(1) Arcad. c. 40. (2) In Imagin. (3) Libr. I. Fab. 2. (4) Bibl. Graec. Tom. I. pag. 391.

terumque Delphos Olymp. LIV. redire, ibique occidi potuit.

An. 2. Abaris ex Scythia in Graeciam venisse dicitur ab Eusebio, & Hieronymo; eiusque itineris Herodotus [1] etiam, aliique plures meminere.

OLYMPIAS LV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4154. Vrb. Cond. 194.
Comias Athenis Archon CXXIV.

Servius Tullius Rex VI. anno 18.

Hippostratus Crotoniata iterum *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Eponymi Archontis nomen praeter Plutarchum inferius proferendum Oxoniense quoque Marmor expressit, in quo Pisistrati tyrannidem Archontis huius anno coepisse dicitur [2]: Α'φ' ȣ̂ Πεισίςρατος Α'θηνῶν ἐτυράννευσε ἔτη ΗΗ|Δ|ΔΔΔΔΠΙΙ. Α'ρχοντος Α'θήνησι Κωμίȣ *A quo Pisistratus Athenis tyrannidem occupavit anni 297. Archonte Athenis Comia*. Ita Plutarchus Solonis mortem *Hegestrati* Archontis anno contigisse dicit, qui proxime post *Comiam* imperavit, ut mox ostendetur. Itaque, quum Meursius [3] Pisistrati tyrannidem anno 1. Olymp. L. incepisse putaverit, Comiam ad annum illum revocavit, proximoque loco Hegestratum collocavit. Ea vero de caussa Tyrannidis huius initium ad annum 1. Olymp. L. Meursius revocavit quod ita ab Anonymo traditum esse conspiceret; atque Heraclides Ponticus dixerit Solonem occupata iam a Pisistrato patriae tyrannide diu superstitem fuisse. Quo certe loco mirari subit cur in definienda Solonis morte, duorumque Archontum annis rite designandis Meursius inconstans adeo, sibique repugnans fuerit. Etenim in Archontum Fastis [4] Anonymi fidem sequutus Comiam anno 1. Hegestratum 2. Olym. L. anno adscribit, eoque imperante Solonem obiisse dicit. Alibi [5] vero

(1) Lib. IV. (2) Epoch. 41. lin 56. (3) De Arch. Ath. Lib. I, c. 14. & in Solone c. 27. (4) Lib. I. c. 14. (5) Solon. c. 30.

ro Heraclidem & Suidam exscribens Solonis vitam ad Olymp. LVI. pervenisse dicit; quum praesertim Solon Croesum Lydiae Regem convenerit, qui anno demum 2. Olymp. LIV. regnum suscepit. Vt ambages illa opinionumque varietas dirimatur, quae doctissimo Viro fraudi fuit, obsevari facile poterit susceptae a Pisistrato tyrannidis initium Solonisque mortem a Phania nitide diserteque adiectis Archontum nominibus designari, quum Heraclides ambigue solum obscureque tempus expresserit, ut a Plutarcho erudimur: *ἐπεβίωσε δ' οὖν ὁ Σόλων ἀρξαμένου τοῦ Πεισιστράτου τυραννεῖν, ὡς μὲν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἱστορεῖ συχνὸν χρόνον, ὡς δὲ Φανίας ὁ Ἐφέσιος ἐλάττονα δυοῖν ἐτῶν. Ἐπὶ Κωμίου μὲν γὰρ ἤρξατο τυραννεῖν Πεισίστρατος. ἐφ' Ἡγεστράτου δὲ Σόλωνά φησιν ὁ Φανίας ἀποθανεῖν, τοῦ μετὰ Κωμίαν ἄρξαντος* *supervixit vero Solon postquam tyrannidem incepit Pisistratus, ut Heraclides quidem Ponticus memoriae tradit, longum tempus; ut Phanias Ephesius, minus duobus annis. Siquidem cepit Pisistratus tyrannidem Archonte Comia, at Hegestrato Archonte, cuius Magistratus Comiae proximus fuit, Solonem obisse Phanias dicit.* Itaque Phaniae auctoritas accuratior, graviorque censeri debet, quum singula suis temporum characteribus, hoc est Archontum nominibus, ille insigniverit. Ita Aelianus [1] Solonem paullo post occupatam a Pisistrato tyrannidem obiisse dicit; quemadmodum Gellius [2] ait quod *Servio Tullio regnante Pisistratus Athenis tyrannus fuit, Solone ante in voluntarium exilium profecto*: quod vix ac ne vix quidem Olymp. L. adscribi poterit, si Servius Tullius regnum *biennio* post Solonis mortem iniisset. Accedit etiam quod, si Plutarchi verba subtilius expendantur, perspicuum fiet tum ex Phaniae, tum ex Heraclidis etiam sententia Pisistrati initium *Comiae* Archontis anno adscribi; ut nulla proinde hac in parte, vel Eponymi Archontis situ, opinionum varietas haberetur; quamvis Scriptores in definienda Solonis morte, eoque tempore, quo tyrannidi iam occupatae superstes fuerit, dissiderent. Itaque Pisistrati initium in *Comiae* Archontis anno certissime collocari debet, non modo quod in Oxoniensi Marmore id perspicue legatur, verum etiam quod Plutarchus ipse initium illud tum ex Phaniae, tum ex Heraclidis etiam sententia velut exploratum

(1) Var. Hist. Lib. VIII. c. 16. (2) Lib. XVII. c. 21.

tum designet. Quod vero Comias Archon, initiumque tyrannidis non anno primo Olymp. L. sed exeunti 4. Olymp. LIV. sive ineunti 1. Olymp. LV. adscribi debeat, praeter Oxoniense Marmor aliorum quoque Scriptorum testimonia demonstrant. Ita Eusebius ad annum 3 Olympiadis LIV. adnotavit: Πασίςρατος Ἀθηναίων ἐτυράννησε κ̀ εἰς Ἰταλίαν παρῆλθε, sive, ut Hieronymus ad annum ipsum interpretatur, *Pisistratus Atheniensium tyrannus in Italiam transgreditur*: quo certe loci non *Italiae*, sed *Eretriae*, nomen Pontaco duce, restitui debet, quod Pisistratus Herodoto (1) teste paullo post usurpatam patriae tyrannidem Athenis eiectus in Eretriam, sive potius *Oechaliam*, Euboeae urbem aufugerit, ut inferius etiam observabitur.

Sed haec, aliaque id genus plura, quae viginti fere Olympiadibus mox insequutis Athenis contigere, rite feliciterque explicari, suisque temporibus adscribi non possunt, nisi primum tyrannidis initium accuratissime constituatur, in quo gravissimo Atticae Historiae capite solertissimos alioquin Scriptores dissidentes esse, planeque aberrare conspicio. Meursius, qui in colligendis exscribendisque Veterum testimoniis aliorum omnium diligentiam superavit, ita Pisistratidarum tyrannidem eiusque casus & tempora distribuit, ut Pisistratus quidem Olymp. L. anno primo imperium occupaverit (2); anno 1. Oly. LVIII. secundo Athenas reversus paullo post obierit, hoc est 33. tyrannidis anno (3): quum ex annis illis *septemdecim* solum Athenis degisset, primaque vice, qua patria pulsus fuit, *quinque* annis extorris fuerit, secundaque vice 11. annos Eretriae exul transegerit (4). Hipparchum eius filium ac successorem post 32. imperii annos ab Harmodio & Aristogitone anno 1. Olymp. LXV. interemptum afferit (5); quamvis eodem ipso loco sibi non constans id anno 4 contigisse dixerit; tandemque Hippiam natu minorem, ac Pisistratidarum ultimum, anno 4. Oly. LXVI. Athenis pulsum existimat (6). Quid clarissimum virum in opinionem illam impulerit, ut in toto *Pisistrati* Opere eadem veluti chorda oberrans eam temporum, rerumque seriem obtruserit, perspicue apparet; quod nimirum Herodotus Hippiae aliorumque fugam in Sigeum arreptam memorans ait Pisistratidas

36.

(1) Lib. I. (2) Pisistr. c. 3. (3) Cap. 5. (4) Cap. 4. (5) Cap. 13. (6) Cap. 16

36. annos Athenis imperaſſe, idque Meurſius [1] de ſolis Piſiſtrati filiis acceperit; perinde quaſi Hipparchus poſt Piſiſtrati patris mortem 32. annis, Hippias poſt Hipparchum 4. imperaverit; quumque Herodoto ipſo teſte Hippiae fuga 20. annis Marathoniam pugnam praeceſſerit, fuga ipſa anno 4. Olymp. LXVI. adeoque Piſiſtrati initium anno 1. Olymp. L. adſcribi debeat, qua ſub Piſiſtratidis Onomacritum floruiſſe dicit Tatianus, & Clemens. Ego vero, Meurſii pace, univerſam hanc temporum ſeriem, rerumque viciſſitudines ita perſpicue certoque digerendas exiſtimo, ut Piſiſtratus anno $\frac{4}{1}$. Olymp. LV. inceperit, annoque 1. Olymp. LXIII e vivis exceſſerit. Hipparchus ipſius ſucceſſor anno $\frac{2}{3}$. Olymp. LXVI. interfectus ſit, eiuſque frater Hippias anno $\frac{3}{4}$. Ol. LXVII. Athenis exulaverit. Atque, ut ab hoc poſtremo tempore exordiar, Hippiae fuga 20. annis praelium a Medis Marathone geſtum praeceſſit, ut Thucydides [2] a Meurſio ipſo laudatus teſtatur: *τυραννεύσας ἐπὶ ἔτη τρία .. καὶ παυσθεὶς ἐν τῷ τετάρτῳ . ἐχώρει .. καὶ ὁρμώμενος ἐς Μαραθῶνα ὕστερον ἔτει εἰκοστῷ ἤδη γέρων ὢν μετὰ Μήδων ἐστράτευσεν quum per triennium tyrannidem tenuiſſet, quarto anno eiectus, ſeceſſit, unde redux in Marathonem viceſimo poſt anno iam ſenex cum Medis militavit*. Ergo, quum Marathonia pugna in 6. Boëdromionis Attici diem anni $\frac{2}{3}$. Olymp. LXXII. certiſſime inciderit, Hippiae fuga anno $\frac{2}{3}$. Olymp. LXVII. adſcribi debet. Hipparchi vero caedes ab anno $\frac{2}{3}$. Olymp. LXVI. dimoveri non poterit. Ille nimirum *Panathenaeorum magnorum* tempore occiſus fuit, nam Harmodius, Ariſtogiton, aliique coniurati Thucydide teſte *περιέμενον Παναθήναια τὰ μεγάλα expectabant Panathenaea magna*. Itaque, quum maiora Panathenaea *tertio* quolibet Olympiadis anno circa 20 Hecatombaeonis Attici diem redire, vel inſtaurari ſolerent, Hipparchi caedes $\frac{2}{3}$ Olympiadis anno circa 20 Hecatombaeonis diem commiſſa fuit. Id vero Ol. LXVI. contigiſſe Hippiae ſucceſſoris imperium, tempuſque tyrannidis ab illo occupatae maniſeſtiſſime oſtendit. Etenim Herodotus [3] ipſum *ἐπ' ἔτεα τέσσαρα annis quatuor* imperaſſe dicit; Plato [4] vero *τρία ἔτη tres annos* illi attribuit quod Hippias nimirum,

(1) Cap. 16. (2) Lib. VI. c. 59. (3) Lib. V. c. 55. (4) In Hipparcho.

ut accuratissime notat Thucydides (1), τυραννεύσας ἔτη τρία καὶ παυσθεὶς ἐν τῷ τετάρτῳ ὑπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀλκμαιονιδῶν *quum triennium tyrannidem tenuisset, quarto anno a Lacedaemoniis, & Alcmaeonidis eiectus est*. Ergo Hippias Hecatombaeone mense anno 3 Oly. LXVI. tyrannidem arripuit, & ante Hecatombaeonem anni 4. hoc est affecto iam aut exeunte anno 3. Olymp LXVII. eiectus fuit. Itaque iam explorato tempore, quo Hipparchus obierit, illud unum inquirendum superfuerit quot ille in imperio annos exegerit, ut inde ipsius initium, adeoque Pisistrati patris mors, constitui riteque definiri possit. Ac Meursius quidem illi 32. imperii annos adscribit, quod Herodotus, ut antea iam vidimus, 36. tyrannidis annos Pisistratidis concesserit. At ambiguus ille Herodoti locus Cl. Viro fraudi fuit. Siquidem *Pisistratidarum* nomine Herodotus non solos Pisistrati filios, sed Pisistratum etiam ipsum, intellexit; adeoque 36. anni non filiis, sed patri simulque filiis, adscribi debent, qui moriente patre non amplius quam 18. annos tyrannidem occupaverint. Id ego perspicuo disertoque Aristotelis testimonio demonstrari posse putaverim, qui de Pisistratidarum tyrannide loquens (2) ait: δὶς ἔφυγε Πεισίστρατος τυραννῶν ὥστε ἐν ἔτεσι τριάκοντα καὶ τρισὶν ἑπτακαίδεκα ἔτη τούτων ἐτυράννευσεν. ὀκτωκαίδεκα δὲ οἱ παῖδες. ὥστε τὰ πάντα ἐγένετο ἔτη τριάκοντα καὶ πέντε *bis exulavit Pisistratus quum tyrannidem obtineret. Itaque ex annis tribus & triginta decem & septem tyrannidem obtinuit: decem & octo eius filii. Itaque anni omnes fuerunt quinque & triginta*. Ergo Pisistrati filiis 18. solum tyrannidis anni concedi possunt, qui 17. annis illis adiecti, quibus vere Pisistratus Athenas occupavit, 35. annos conficiunt, quibus universam *Pisistratidarum* tyrannidem continuo Athenis viguisse dicit Aristoteles, atque a 16. annis illis secernit, quibus Pisistratus patria pulsus exulavit. Itaque, quum ex 18. annis illis Hippias 4. imperaverit, Hipparcho 14. adscribi debent; ut ille proinde anno 1. Olymp. LXIII. inceperit, in quo Pisistrati mors certissime collocari debet. Denique, quum Pisistratus ipse 33. ut ait Aristoteles & Heraclides (3), sive 34 ut in Iustino (4) legitur, annis tyrannidis initio superstes fuerit, initium illud in anno 4. Olymp. LIV. sive 1. Olymp. LV.

(1) Libr. VI. c. 59. (2) Polit. V. c. 12. (3) De Politiis. (4) Libr. II. c. 8.

LV. manifestissime constitui debet; ut nullus proinde ambigendi locus supersit quin universa Pisistratidarum historia temporumque series in Meursio, aliisque Scriptoribus, si Petavium [1] unum exceperis, mire perturbata tum Oxoniensis Marmoris auctoritate, tum perspicuis Herodoti, & Aristotelis testimoniis a me restituta censenda sit. Qua vero ratione Tatiani, & Clementis testimonia intelligi debeant, quorum praesidio Pisistrati imperium Olym. L. incepisse putavit Meursius, ad Olympiadem illam exposui; simulque perspicuo Herodoti testimonio Tatianum deceptum hic esse demonstravi.

Cyrus Persarum rex imperium hoc anno suscepit, ut perspicuis certisque temporum characteribus demonstravit Petavius [2], quumque 30. vel, ut Herodotus [3] ait, 29. annis imperasset, regnum Cambysi filio anno $\frac{3}{4}$ Oly. LXII. reliquit.

Solon Pisistrato iam rerum patriaeque Vrbis potito Athenis excedens, quamvis a Thalete Miletum, a Biante Prienem, ab Epimenide in Cretam, a Cleobulo Lindum invitaretur, in Lydiam tamen ad Croesum regem abivit; moxque ab eo digressus in Ciliciam se recepit, ubi Solos urbem aedificavit. Laërtius [4]: *Ἐκεῖθέν τε ἀπαλλαγεὶς ἐγένετο ἐν Κιλικίᾳ, καὶ πόλιν ᾤκισεν, ἣν ἀπ' αὐτοῦ Σόλους ἐκάλεσεν, ὀλίγους τέ τινας τῶν Ἀθηναίων ἐγκατῴκισεν, οἳ τῷ χρόνῳ τὴν φωνὴν ἀποξενωθέντες σολοικίζειν ἐλέχθησαν inde in Ciliciam profectus urbem condidit, quam suo ex nomine Solos appellavit, in qua Atheniensium aliquot colonos statuit, qui tractu temporis, quum patriam vocem corrupissent, soloecizare dicti sunt*. Hinc corrigendus obiter Etymologi locus, quem quum Meursius vitiatum esse minime suspicaretur, Etymologum ipsum *manifeste nugari* dicit [5]. Ait Etymologus *Σόλοικοι. οἱ βάρβαροι ἀπὸ Σόλωνος Κίλικος Soloeci Barbari a Solone Cilice*: perinde quasi Solon non *Salaminius*, aut *Atheniensis*, sed origine *Cilix* fuisset. Rescribendum assero *ἀπὸ Σόλων Κιλίκων*, sive *τῆς Κιλικίας a Solis Cilicibus*, sive *Ciliciae*: quod nempe *Soloecismus* a Solis non *Cypri*, de quibus antea Etymologus mentionem fecerat, sed *Ciliciae*, nomen acc perit; quemadmodum etiam

(1) Doctr. Temp Libr. X. c. 11. (2) Doctr. Temp. Lib. X. c. 15. (3) Libr. I. c. 214. (4) Libr. I. segm. 51. (5) In Solone c. 3.

Stephanus Solos urbem a Solone in Cilicia aedificatam asserit, quamvis Plutarchus ab Etymologo laudatus, Achilles Statius in *Arati Vita* Vrbem hanc *Solos* in Cypro conditam esse dixerit; quemadmodum certe Herodotus (1) Solonem in Cyprum appulisse, ibique honorifice exceptum esse testatur. Ceterum, sive in Cilicia, sive in Cypro, sive utrobique *Solos* urbem condiderit Solon, compertum sane est ipsum ex Cilicia in Cyprum migrasse, ibique *octogenarium* vitam in exilio absolvisse, quum sociis mandasset ut Salaminem ossa transferrent, quorum cineres per Insulae regionem late dispergerentur.

An. $\frac{I}{2}$. Hegestratus Athenis Archon CXXV.

Servius Tullius Rex VI. anno 19.

Archontis huius nomen ac situm perspicue exponit in *Solonis Vita* Plutarchus, ubi Hegestrati Archontis anno Solonem obiisse dicit: Ἐφ' Ἡγεςράτυ δὲ Σόλωνά φησιν ὁ Φανίας ἀποθανεῖν, τῦ μετὰ Κομίαν ἄρξαντος *Solonem vero ait Phanias sub Hegestrato obiisse, qui proxime post Comiam Archon fuit*. Itaque, quum Comiae Magistratus in annum 1. huius Olympiadis inciderit, ut superius est demostratum, Hegestrati imperium, & Solonis mors ad annum hunc referri debent. Atque ita certe singula, quae a Scriptoribus memorantur, accurate conspirant; quae tamen rite explicari, simulque componi non possent, si Solonis mors ad ineuntem Olymp. L. cum Scaligero & Meursio referatur. Asserit Cicero (2) *Solonem Servio Tullio regnante viguisse*, quem anno 4. Olympiadis L. electum esse iam vidimus. Plutarcho aliisque pluribus traditum Solonem in Lydia Croesum regem convenisse, qui anno 3. Olymp. LV. morienti patri successit, quamvis regni consors ab illo factus rex pridem haberi consueverit, ut proinde Pittacus anno 3. Olymp. LII. e vivis ereptus ad illum veluti ad imperantem literas dederit. Atque inde sane vitiatus Demosthenis locus emendari debet, quem minus accurate Meursius tentavit. Ait Demosthenes (3) statuam Soloni a Salaminiis ante 50. an-

(1) Lib. V. c. 113. (2) Brut. c. 10. (3) Orat. de falsa Legat.

annos dedicatam fuisse; mox subdit: ἀπὸ Σόλωνος δὲ ὅμω σ ἐςὶν ἔτη κ. μ. εἰς τὸν νυνὶ χρόνον *a Solone autem omnino CC. sunt anni & XL. ad hanc usque aetatem*. Meursius [1] Orationem hanc a Demosthene anno 2. Olymp. CIX. habitam esse testatur, subductoque calculo exinde ad annum 3. Olymp. XLVI. quo Solon Eponymus Athenis Archon fuit, legesque tulit, 252. annos fluxisse dicit, adeoque in Demosthenis textu rescribendum asserit σ καὶ ν. 250., statuamque a Salaminiis Olymp. XCVII anno 1. positam existimavit. At Oratio illa non anno 2. Olymp. CIX. sed anno 4. CVIII. habita fuit. Siquidem Phocensium clades in annum 1. Olymp. CVIII. inciderat, atque Demosthenes observavit Theoros ab Atheniensibus miseratione perculsis ad Pythia missos non fuisse, adeoque demonstrat Orationem iudiciumque *de falsa Legatione* ineunte saltem anno 4. eius Olympiadis institutum fuisse. Ergo, si ab anno 4. Oly. CVIII. ad annum $\frac{2}{3}$. Olym. XLVI. qua Solon Archon fuit, annorum numerus colligatur, erunt anni 249. sin vero potius annorum numerus a Demosthene expressus non a Solonis principatu, sed a morte, subducatur, erunt anni 214. adeoque in Demosthenis textu non N, sed potius I, aut K, aut potius IΔ rescribendum putaverim, quod librarii oscitantia mox in M abierit.

Hoc ipso Olympiadis anno Pisistratum a Megaclis & Lycurgi sociis Athenis eiectum putaverim. Etenim Herodotus [2] ait ipsum μετὰ ὀ πολλὸν χρόνον *non diu* post occupatam tyrannidem expulsum fuisse, ipsamque τὴν τυραννίδα ὄκω κάρτα ἐῤῥιζωμένην *tyrannidem nondum valide confirmatam* amisisse. Ergo, quum illam exeunte anno 4. superioris, vel ineunte 1. huius Olympiadis invaserit, atque tribus vicibus, quibus illam occupavit, 17 solum annos tenuerit, prima ipsius expulsio facile in *secundum* tyrannidis annum incidit.

Stesichori poëtae mors in annum hunc ab Eusebio & Hieronymo refertur: Στησίχορος τέθνηκεν: quamvis Suidas ipsum Oly. LVI. obiisse dixerit; idque Scaligero magis arriserit.

An. $\frac{2}{3}$. Hoc anno Pisistratum iam tyrannide patriaque expulsum Athenas rediisse suspicor. Etenim ex Herodoto, Thu-

(1) In Solone. (2) Lib. I. c. 60.

Thucydide, aliisque apparet Lycurgum & Megaclem, qui ipsum expulerant, mutuis odiis dissedisse; ut proinde Megacles Pisistrato reditus spem iniecerit, si Coesyram filiam suam uxorem duceret, quod quum Pisistratus se facturum recepisset, Megaclis auxilio patriam, atque imperium recuperavit. Huc etiam accedit quod Atheniensis populus acerrimo tyrannorum aemulo, hoc est Solone, iam e vivis erepto pronior ad tyrannidis iugum iterum subeundum videbatur.

Simonides Leoprepis filius Ceus Poëta hoc anno natus videtur, quum Suida teste Olymp. LXXVIII anno 1. annos agens 89. e vivis excesserit. Cyrillus tamen (1) ait: πεντηκοςῇ ἕκτῃ Ὀλυμπιάδι γνώριμοι ἦσαν ἤδη Σιμωνίδης κ, Χίλων τῶν ἑπτὰ Σοφῶν *quinquagesima sexta Olymp. celebres habebantur Simonides, & Chilo unus ex septem Sapientibus*, ubi Menagius rescribendum asserit Ἐπιμενίδης, quod nimirum Simonides VII Graeciae Sapientibus inscribi non possit. Nihil ipse tamen in Cyrilli textu ea de caussa mutaverim. Siquidem voces ille τῶν ἑπτὰ Σοφῶν non ad utrumque, sed ad Chilonem solum, referri debent, qui ab Eusebio quoque iisdem fere verbis in Oly. LV. anno 3. collocatur: Χείλων ὁ τῶν ἑπτὰ Σοφῶν Ἔφορος ἐν Λακεδαίμονι ἐγένετο *Chilo septem Sapientum unus Ephorus Lacedaemone fuit*. Simonidis tamen nomen alia de caussa ex Cyrilli textu expungendum putaverim. Quamvis enim Eusebius dixerit in anno 1. huius Olympiadis Σιμωνίδης ἐγνωρίζετο, hoc est, ut in anno 2. Hieronymus scribit, *Simonides clarus habetur*, ibi Lydiatus optime emendavit ἐγένετο *natus est*; quum ipsius mors in anno 4. Olymp. LXXVII. in Oxoniensi Marmore collocetur. Is certe Olymp. LXVI adhuc superstes esse debuit, quum Hephaestione teste (2) Harmodii, & Aristogitonis laudes cecinerit, qui Hipparchum Pisistratidam eius Olympiadis anno 3. interfecerant; atque Olymp. LXXV. Megistiam Vatem in Salaminio bello defunctum laudaverit. Anaximenes etiam hac Olympiade floruisse dicitur a Suida: γέγονεν ἐν τῇ νέ Ὀλυμπιάδι, ἐν τῇ Σάρδεων ἁλώσει, ὅτε Κῦρος ὁ Πέρσης Κροῖσον καθεῖλεν *vixebat LV. Olymp. in Sardium excidio quando Cyrus Persa Croesum devicit*. Ita ex Apollodoro Laërtius (3) γεγένηται μὲν

(1) Contra Iul. I. (2) In Enchirid. (3) Lib. II. segm. 3.

μὲν καθάθησιν Ἀπολλόδωρος τῇ ἑξηκοστῇ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι, ἐτελεύτησε δὲ περὶ τὴν Σάρδεων ἅλωσιν sexagesima tertia Olympiade natum esse, atque eo anno, quo Sardes captae sunt, obiisse diem Apollodorus tradit. Quae quidem *portentosa* Suidae verba *ex mage portentosis Laërtii verbis deducta* fuisse Scaliger existimavit, quum Sardium excidium, Cyrique casus Olympiade LV. posterior fuerit. Hic *Oedipo opus esse* concludit Scaliger. Mihi vero haec omnia facile componi posse videntur, si in Laërtii textu verba temere transposita suis in locis apte restituantur, ut ad Olymp. LIX. observabitur.

OLYMPIAS LVI.

An. I. Per. Iul. 4158. Vrb. Cond. 198.
Euthydemus Athenis Archon CXXVIII.

Servius Tullius Rex VI. anno 22.

Phaedrus Pharsalius *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Facile ad Olympiadem hanc victoria illa referri poterit, quam Miltiades Cypseli filius *tethrippo* in Olympia retulit. Etenim Herodotus (1) ait illum sub Pisistrato tyranno floruisse, equos ad Olympicos ludos aluisse, victoriaque parta Pythiae iussu in Chersonesum abiisse, ibique imperium occupasse; quumque Lampsacenis bellum inferens vivus ab illis captus foret, Croesi regis auspicio liberatum fuisse; tandemque, quum sine liberis excessisset, imperium Stesagorae, qui ex Cimone uterino Miltiadis fratre natus erat, reliquisse. Ergo characteres illi vel hanc, vel superiorem Olympiadem perspicue designant.

Archontis vero Euthydemi nomen, dissimulato Olympiadis anno, expressit Laërtius (2) ubi de Chilone loquens ait: *Γέγονε δὲ Ἔφορος κατὰ τὴν πεντηκοστὴν ἕκτην Ὀλυμπιάδα. Παμφίλη δέ φησι κατὰ τὴν ἕκτην. καὶ πρῶτον Ἔφορον γενέσθαι ἐπὶ Εὐθυδήμου, ὥς φασι Σωσικράτης fuit autem Ephorus circa quinquagesimam & quintam Olympiadem Porro Pamphila circa sextam ait, primumque Ephorum fuisse sub Euthydemo, auctore* So-

(1) Lib. VI. c. 35. (2) Lib. I. seg. 68.

Soficrate. Vitiatum hunc Laërtii locum ita reſtituit Caſaubonus [1], ut initio pro πεντηκοςὴν ἕκτην LVI. reſcribi velit πεντηκοςὴν πέμπτην LV. Scaliger [2] vero maluit *Παμφίλη δὲ φησι κατὰ τὴν πέμπτην Pamphila vero dicit circa quintam*. Denique Palmerio [3] videbatur ibi κατὰ τὴν ἑξῆς Olympiade *ſequenti* legi oportere, ut *ſeptima* nimirum ac *quinquageſima* Olympias exprimeretur. Ego vero aut Caſauboni emendationem ceteris praetulerim, ut ſenſus nempe ſit ab aliquibus Ephori dignitatem Olymp. LV. Chiloni conceſſam exiſtimari, quemadmodum certe Euſebius, ac Hieronymus id anno 3 Olymp LV. aſſignavit; aut libentius legerem *κατὰ τὴν πεντηκοςὴν ἑβδόμην quinquageſima ſeptima*, quod nimirum Chilo ex aliorum ſententia Olymp LVII Ephori dignitatem obtinuit; Pamphilae vero Soſicratiſque teſtimonio id Olymp. LVI. contigerat. Etenim in exprimenda Pamphilae ſententia nihil cum Scaligero mutari poſſe Archontis nomen oſtendit, quod ab Olymp. LVI. divelli non debet, ut mox obſervabitur. Ergo inter Veteres diſſidium quidem eſſe poterat an Chilo Olympiade LV. vel LVI. vel LVII. Ephorus fuerit; at Scriptor ille, qui Archontum Faſtos ſequutus illum Euthydemi Archontis anno collocaverat, Olympiadem aliam quam LVI. aſſignare non poterat. Accedit etiam quod Cyrillus [4] Chilonem Olymp. LVI. floruiſſe dicit, fortaſſe quod ille hoc anno ſupremam Spartae dignitatem obtinuerit. Qua vero ratione is *primum Ephorus*, vel *Ephororum primus* appellari potuerit, accuratius & opportunius in Olympiade V. demonſtravi.

Quod vero Euthydemus ille, cuius Archontis anno Chilo Ephorus fuit, in anno ♃. Oly. LVI conſtitui debeat, perſpicuo Oxonienſis Chronici teſtimonio demonſtratur, in quo habetur [5]: Α'φ' ὗ Κροῖσος τῆς Ἀσίας ἐβασίλευσε, καὶ εἰς Δέλφυς ἀπέςειλεν, ἔτη Η𐅄ΔΔΔΔΙΙ., Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Εὐθυδήμυ *A quo Croeſus in Aſia regnavit, & ad Delphos legatos miſit, anni CCXCII., Archonte Athenis Euthydemo* Denique quod Croeſi regis initium ab Oxonienſis Chronici Auctore huic anno adſcribatur cum ſuperiori Marmoris Epocha XXXVI mire conſpirat, in qua Alyattis initium in anno ♃ Olympia-

(1) Not. ad Laert. loc. cit. (2) Animadv. in Euſeb. pag. 87. (3) Exercit. p. 446. (4) Adv. Iul. I. (5) Epoch. 42. lin. 56.

piadis XLIII. collocatur. Itaque, quum Alyattes Eusebio teste 49. annis regnaverit, ipsius mors, Croesique filii initium in annum 1. Olympiadis huius inciderit. Quumque Croesus ipse Herodoto [1] teste 14. vel, ut Eusebius ait, 15. annis Lydis imperaverit, ipsius clades, Sardiumque excidium a Cyro illatum anno $\frac{2}{3}$. Olymp LIX. adscribi debet. Optime quidem viderat Lydiatus, aliique Marmoris Interpretes excidium illud ab Eusebio in anno 3. Oly. LVIII. collocari; quemadmodum Scaliger id anno 1. Oly. LIX. contigisse voluit, adeoque Croesi initium longe prius a Scriptoribus illis assignari. At Scriptor ille suos & ipse auctores habere poterat, qui Croesi initium in annum hunc revocarent; quemadmodum Sosicrates, qui Periandri mortem anno 4. Olymp. XLVIII. adsignavit, eamque Croesi calamitate 40. annis priorem fuisse dixit, utrumque facile ex terminis istis exclusit, sive rotundo solum integroque numero tempus expressit.

An. $\frac{2}{3}$. Facile Pisistratus, quum 4. in tyrannide annos exegisset, iterum Athenis expulsus fuit, atque in Eretriam secessit. Eusebius quidem ad annum 3. Olymp. LIV. adnotavit: Πεισίστρατος Α'θηναίων ἐτυράννησε, καὶ ἐις Ι'ταλίαν παρῆλθε hoc est, ut ad annum ipsum interpretatur Hieronymus, *Pisistratus Atheniensium tyrannus in Italiam transgreditur*, perinde quasi & tyrannidis arreptae initium, & Pisistrati fuga in unum eumdemque annum inciderint. Sed initium quidem tyrannidis exeunte fere Olymp. LIV sive LV. ineunte contigit; Pisistrati vero fuga longe serior esse debet, adeoque commode ad annum hunc revocatur. Quod vero Pisistratus Athenis pulsus in *Italiam* concessisse legitur, Pontacus, Lydiatus, Palmerius exinde factum existimant, quod veteres quidem Scriptores *Eretriam* dixerint; inde quidam *Etruriam*, aut *Ecbetram* Italiae Vrbem, postremoque alii *Italiam* nominaverint: quum tamen ille Herodoto teste in *Eretriam* Euboeae urbem secesserit. Mihi vero error ille ex depravata potius scriptura prodiisse videtur, atque initio quidem scriptum fuisse suspicor Ο'ιχα-

(1) Lib. I. c. 85.

λίαν Oecbaliam, quae Eretriae instar Euboeae aut Chalcidis Vrbs fuerat, moxque depravata diphthongorum pronunciatione Ἰχαλίαν *Icbaliam* exaratum, indeque ab indocto Critico factum Ἰταλίαν *Italiam* Atque ista quidem si insignis ille Eusebii locus vitiatus, adeoque coniectura sanandus esset. Quid vero si Scaligeri, aliorumque pace locum ipsum integrum, & accuratum esse nunc dixerim? Certe Antigonus Carystius *Italicam* quandam urbem, aut oppidum in Euboea fuisse testatur, eiusque urbis situm, fluviosque illi proximos accurate describit. Ait enim [1]: Ἐν τῇ Εὐβοίᾳ κατὰ τὴν Ἰταλικὴν τὴν συνορίζουσαν τῇ Χαλκίδι δύο ποταμοὶ Κήρων, καὶ Νηλεὺς *in Euboea iuxta Italicam Chalcidi finitimam duo sunt fluvii, Ceron, & Neleus*. Itaque, cum Antigonus ipse *Carystius*, adeoque ex Euboea Insula oriundus, patriarumque rerum peritus fuerit, nihil est certe cur ipsum in exprimendo urbis, locique nomine deceptum suspicemur, cum praesertim iidem fluvii duo ab Antigono memorati a Strabone [2] quoque in Euboea collocentur; quamvis nec Strabo, nec ullus omnino Veterum *Italicam* Euboeae urbem, aut oppidum memoraverit. Ergo in Euboea prope Chalcidem ipsa quoque Antigoni aetate *Italica* reperiebatur; ut optime proinde Pisistratus in *Italicam* hanc migrare potuerit, atque in Eusebii textu Ἰταλίαν retineri, sive, si libeat, Ἰταλικὴν rescribi possit, ceterisque *Italicis* a Stephano numeratis haec etiam Euboica adiungi debeat.

An. $\frac{3}{4}$. Agesilaus Tegeates Pythiade VIII. quae hac Olympiade peracta fuit, *assis fidibus*, hoc est *citharoedia sine cantu*, Pythia vicit ex Pausania [3], et Strabone [4].

OLYMPIAS LVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4162, Vrb. Cond. 202.
. . . . Athenis Archon CXXXII.

Servius Tullius Rex VI. anno 26.

La-

(1) De Mirab. c. 84. (2) Libr. X. pag. 449. (3) Phoc. c. 7. (4) Libr. IX. pag. 421.

Ladromus Lacon *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Chilonem huius Olympiadis initio obiisse putaverim. Asserit enim Laërtius [1], Plinius [2], Tertullianus [3] ipsum in filii, qui Olympia vicerat, amplexu obiisse, quum Olymp. LII. iam senex foret.

An. $\frac{1}{2}$. Camarinam urbem hoc anno a Syracusanis eversam esse testatur Scholiastes Pindari [4], cuius testimonium in Olymp. XLV. iam protuli. Clades illa a Thucydide [5] quoque memoratur.

An. $\frac{3}{4}$. Phalaris Agrigentinorum tyrannus iuxta Cl. Bentleii calculum hoc anno a civibus est interemptus; quamvis mortem ipsam Dodvellus in anno 1. Olymp. LXIX. collocaverit, atque Hieronymus ipsius initium in an. 4. Olymp. LIII. adeoque finem in hoc ipso anno 4. Olympiade LVII. memoraverit. Ac certe quidem nulla propemodum controversia aut acrius aut subtilius exagitata fuit, quam quae superiori seculo inter Bentleium, Boylium, Dodvellum de Phalaridis aetate atque Epistolis exarserat. Qui plura desideret Cl. Scriptores illos, et Fabricium [6] adire poterit.

OLIMPIAS LVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4166. Vrb. Cond. 206.
Erxiclides Athenis Archon CXXXVI.

Servius Tullius Rex VI. anno 30.

Diognetus Crotoniata *stadio* vicit Olympia ex Africano, simulque Pausania mox proferendo.

Tum Olympionicae, tum Archontis huius meminit Pausanias, qui Delphici Templi incendium describens ait [7]: *Κατεκαύσθη δὲ Ἐρξικλείδου μὲν Ἀθήνησιν Ἄρχοντος, πρώτῳ δὲ τῆς ὀγδόης*

(1) Lib. I. seg. 72. (2) Lib. VII. c. 32. (3) De Anima c. 32. (4) Ad Olymp. V. (5) Lib. VI. c. 5. (6) Biblioth. Graec. Tom. I. pag. 407. (7) Phocic. c. 5.

ῃ Ὀλυμπιάδος ἔτει καὶ πεντηκοστῆς, ἣν Κροτωνιάτης ἐνίκα Διόγνητος *conflagravit hoc principatum obtinente Athenis Erxiclide, octavae & quinquagesimae Olympiadis anno primo, qua palmam tulit Diognetus Crotoniates.* Id vero sub Pisistratidis contigisse, templumque ipsum ab illis incensum ab Alcmaeonidis instauratum esse testatur Pindari Scholiastes (1): λέγεται γὰρ ὅτι τὸν Πυθικὸν ναὸν πρησθέντα, ὥς φασιν, ὑπὸ τῶν Πεισιστρατιδῶν οἱ Ἀλκμαιωνίδαι φυγαδευθέντες ὑπ᾽ αὐτῶν ὑπέσχοντο ἀνοικοδομῆσαι. καὶ δεξάμενοι χρήματα, καὶ συναγαγόντες δύναμιν ἐπέθεντο τοῖς Πεισιστρατίδαις, καὶ νικήσαντες μετ᾽ εὐχαριστηρίων πλειόνων ἀνῳκοδόμησαν τῷ θεῷ τέμενος *fertur enim quod Pythicum templum a Pisistratidis, ut aiunt incensum, Alcmaeonidae ab ipsis in exsilium pulsi sese restituturos receperunt. Pecuniisque acceptis, & copiis comparatis in Pisistratidas moverunt: atque victoria potiti, multis additis in gratiarum actionem donis Deo* Apollini *templum reaedificarunt.* Quin etiam Herodotus (2) ipse novam hanc Delphici Templi structuram memorat, ipsique multa Amasidem Aegypti regem contulisse testatur; qui ineunte anno 3. Oly. LXIII. e vivis excessit. Quandoquidem vero Pindari Scholiastes id *sub Pisistratidis* contigisse dicit, Dodvellus (3) Templi incendium in anno 2. Oly. LXIII. adeoque post Pisistrati mortem, collocavit. Sed certe ille fallitur. Vt enim perspicuum Pausaniae locum dissimulem, *Pisistratidarum* nomine non soli Pisistrati filii, sed ipsius familia, adeoque Pisistratus etiam ipse a Scriptoribus designatur; quod pluribus testimoniis ostendi posset.

Thaletis etiam Philosophi mors huic Olympiadi, fortasse quoque primo ipsius anno, adscribi debet; quamvis Eusebius illam in anno 2. collocaverit. Certe Laërtius (4) asserit illum τελευτῆσαι ἐπὶ τῆς πεντηκοστῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος *quinquagesima & octava Olympiade esse defunctum*, atque Cyrillus (5) ipsum ad LVIII. Olymp. pervenisse tradit. Itaque Thales non 78., sed Sosicrate teste 90. annos in vivis exegit. Quod autem ille non alio, quam ineunte 1. Olympiadis anno excesserit perspicue, opinor, ostendit quod ille Laërtio teste ἐτελεύτησεν ἀγῶνα θεώμενος γυμνικὸν *obiit certamen gymnicum spectans*, idque de *Olympico* intelligendum esse Laërtius ipse subindicat, ubi Thaletem *stadii* cer-

(1) Ad Pyth. VII. (2) Lib. II. c. 180. &c. (3) Annal. Thucyd. pag. 41. (4) Lib. I. seg. 38. (5) Adv. Iul. Lib. I.

certamen intuentem ab *Eleo Iove* raptum esse testatur, quod *Olympicum* nempe Agonem Iovi *Eleo* sacrum visurus Elidem Mileto concessisset. Hinc perperam in Hieronymo ad annum 3. Oly. LVII., atque in Alexandrino Chronico mors illa ad Olymp. LV. revocatur, quae tamen opinio ex altera profluxisse videtur, quae Thaleti 78. solum aetatis annos adscripserat.

Theognis Megarensis hac Olympiade floruisse dicitur ab Eusebio, & Hieronymo; quamvis a Suida sequenti solum Olympiade in lucem editus memoretur: *Θέογνις Μεγαρεὺς τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγάρων γεγονὼς ἐν τῇ νθ' Ὀλυμπιάδι* *Theognis Megarensis ex urbe Megaris, quae est in Sicilia, natus Olympiade LIX.* Ita Plato, pluresque Platonem sequuti Poëtam hunc Siculum existimarunt, ut testatur Harpocration [1], qui tamen ipsum Megarensem Atticum fuisse contendit: *οὗτος δ' ἦν Μεγαρεὺς ἀπὸ τῶν πρὸ τῇ Ἀττικῇ Μεγάρων. αὐτὸς γάρ φησιν ὁ ποιητής.*

Ἤλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰς Σικελήν ποτε γαῖαν

ᾧ μὴ ἐπιστήσας Πλάτων ἐν πρώτῳ Νόμων, τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγάρων . . . . . . ποτὲ ἔφασκεν εἰς Σικελίαν *Erat hic Megarensis ex Atticae Megaris. Siquidem ipse poëta inquit*

Veni enim ego & in Siculam aliquando terram

quod quum Plato ignoraret, in primo Legum, ex *Megaris Siculis . . . . . . aliquando ait in Siciliam*: quem locum ita supplevit Maussacus *ἀπὸ τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγάρων ἄπεν, ἀλλ' αὐτὸς ἐληλυθέναι ἔφασκεν* *ex Megaris Siculis* eum fuisse *tradidit, at ipse* se eo tantum *venisse dixit*. Itaque Theognis iste Megaris Atticis adscribi debet, quum praesertim Megara patriamque suam *Alcathoi* urbem vocet, atque ab illa bellum *Medicum* deprecetur, quod Siculis Megaris convenire non poterat. Accedit etiam quod Theognis ipse plerumque Ionica, non Dorica Siculorum dialecto, utitur; quodque Megarenses Cypselidarum partes fovere conqueritur, quod Atticis Megaris mire conveniet. Denique, tantum abest ut ex superiori Theognidis versu inferatur illum ex Megaris Siculis originem duxisse, ut ex integro potius contextu perspicue oppositum inferatur. Etenim dicit se in Sicu-

(1) In Θέογνις.

culam quidem terram, & Euboeam, & Spartam venisse, ibique honorifice exceptum esse [1]:

Ἀλλ' ὔτις μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἐκείνων
Οὕτως ὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης
Sed nulla mihi oblectatio in praecordia venit illorum,
Adeo nihil sane erat carius aliud patria.

Ergo nitide diserteque docet patriam sibi neque in Sicilia, neque in Euboea, neque in Laconia fuisse. Ita Apollinem deprecatur ut ab urbe patria *iniuriosum Medorum exercitum avertat*, ut populi ac cives

Ἦρος ἐπερχομένυ κλειτὰς πέμπωσ' ἑκατόμβας
Vere ineunte claras mittant Hecatombas;

at Hecatombae ineunte vere Delum non a Siculis, sed solum a Graecis omnibus, mittebantur; ergo Theognidis patria non in Sicilia, sed in Graecia, adeoque in Attica agnosci debet; quum Attica solum, ubi Siculam exceperis, Megarensium urbs habeatur. Quandoquidem vero Theognis *Medici* belli meminit, quod Oly. LXXII. an. 3 contigit, Suidaque teste Elegiam scripsit ad cives, qui in Syracusana obsidione servati fuerant, hoc est, ut optime Fabricius [2] existimavit, Gelonem Olymp. LXXII. an. 2 tyrannidem occupantem effugerant, perspicue apparet ipsum Olymp. LXXII. superasse, adeoque Simonidi, & Onomacrito coaevum fuisse, quorum meminit ver. 469. & 503.

Orestis ossa a Lacedaemoniis oraculi monitu in Tegea reperta fuisse dicit Solinus [3]: *Orestis ossa Olympiade quinquagesima & octava Tegeae inventa a Spartanis oraculo monitis*, quod ad 1. huius Olymp. annum referendum esse Scaliger [4] existimavit.

An. 2. Anaximandrum Milesium hoc anno celebrem extitisse, ac 64. aetatis annum egisse scribit Laërtius, [5] paulloque post obiisse: *Ἀπολλόδωρός φησιν αὐτὸν τῷ δευτέρῳ ἔτει* *τῆς*

(1) Ver 784. (2) Bibl. Graec. Tom. I. pag. 439. (3) Cap. V. (4) Animadv. ad Euseb. (5) Lib. II. seg. 2.

τῆς πεντηκοστῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος ἐτῶν ἄγων ἑξήκοντα τεσσάρων, καὶ μεθ' ὀλίγον τελευτῆσαι *Apollodorus ait ipsum secundo anno quinquagesimae octavae Olympiadis annum egisse aetatis sexagesimum quartum, ac paullo post obiisse diem*. Certe Hieronymus etiam ad annum 2. Olymp LI. ipsum celebrem fuisse adnotavit; eiusque mortem facile in Olymp. LXIII. collocari posse mox observabitur.

OLYMPIAS LIX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4170. Vrb. Cond. 210.
. . . . Athenis Archon CXL.

Servius Tullius Rex VI. anno 34.

Archilochus Corcyrensis *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Praxidamas Aeginera *pugilatu* in Ludis ipsis palmam obtinuit ex Pausania [1]. Victoriam ipsam Pindaricus etiam Scholiastes [2] memoravit: ἐκεῖνος ὁ Πραξιδάμας, φησὶ, πρῶτος ἐγένετο τῶν Αἰγινητῶν πάντων Ὀλυμπιονίκης, ἢ τοῦ γένους ἑαυτοῦ *Praxidamas ille, inquit, primus Olympionica fuit ex Aeginetis, sive ex familia sua*. Hoc ipso Olympiadis anno Anaximenem Eurystrati filium Milesium natum putaverim; quamvis illa, quae de ipsius aetate apud Laërtium, aliosque circumferuntur, mire perplexa & repugnantia sint. Etenim Laërtius [3] ait: Γεγένηται ἑξηκοστῇ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι, ἐτελεύτησε δὲ περὶ Σάρδεων ἅλωσιν *natus est sexagesima tertia Olympiade, diem vero obiit eo anno, quo Sardes captae sunt*: sicuti Suidas: Γέγονεν ἐν τῇ νε' Ὀλυμπιάδι, ἐν τῇ Σάρδεων ἁλώσει ὅτε Κῦρος ὁ Πέρσης Κροῖσον καθεῖλεν *vixit Olympiade LV. quo tempore Cyrus expugnatis Sardibus Croesum regno exuit*. Si Sardes a Cyro captae, Croesusque a Cyro anno 1. Olymp LIX. superatus est, qui Anaximenes hoc anno interire, tandemque Olymp. LXIII. mox nasci potuit? Scaliger haec Laërtii verba monstra putavit, iisque intelligendis Oedipo opus esse dixit. Petitus pro ἑξηκοστῇ τρίτῃ rescribendum asserit πεντηκοστῇ πέμπτῃ: perinde quasi Anaxi-

(1) Eliac. II. c. 14. (2) Ad Nem. VI. ver. 32. (3) Lib. II. seg. 3.

ximenes *vicesimo* aetatis anno interire potuerit. Si quidpiam in obscurissimo Laërtii textu tentari posset, voces potius ita transferendas putaverim, ut in illo legatur γεγένηται περὶ Σάρδεων ἅλωσιν, ἐτελεύτησε δὲ ἑξηκοστῇ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι *natus est quo tempore Sardes captae sunt, obiit autem sexagesima tertia Olympiade;* ita nimirum facile transpositis solum vocibus perspicuus quidam sensus exsculpetur. At Anaximenes ab Origene [1] floruisse dicitur περὶ ἔτος πρῶτον τῆς πεντηκοστῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος *circa annum primum quinquagesimae octavae Olympiadis;* atque, ut Suidae aliorumque testimonia superius laudata dissimulem, Anaximenes ipse Anaxagorae praeceptor fuit, qui anno demum 1. Olymp LXX. in lucem editus memoratur, itaque Laërtii error sanari vel excusari certe non poterit. Eiusmodi vero errorem, aut oscitantiam inde profluxisse ego suspicor, quod Laërtius ipse Apollodori Chronicon oculis subiectum inspiciens Anaximandri, simulque Anaximenis tempora misere confuderit, temporumque characteres, aut Oly. annos in iis expressos ab *Anaximandro* ad *Anaximenem* transtulerit. Itaque sic statuo Anaximandrum LXIII. Olympiade obiisse, qua Anaximenes natus a Laërtio dicitur, Sardiumque captarum tempore, quo Anaximenes obiisse dicitur, ipsum in lucem prodiisse. Ita nimirum optime intelligi poterit quod Anaximenes Anaximandri *Sodalis* fuerit, ut Simplicius [2] testatur; ipsius *Discipulus* a Cicerone [3] dicatur; ipsique demum in Ionica Schola successerit, ut una Scriptorum omnium voce erudimur. Ita quoque intelligi salvarique poterit quod Anaxagoras Olymp LXX. in lucem editus Anaximenis auditor fuerit, si Anaximenes ipse ineunte Olymp. LIX. in lucem editus saltem ad Olymp. LXXV. pervenerit, qua Anaxagoras Clazomene, sive Mileto Athenas concessit.

Itaque ingeniosa Petavii [4] coniectura admitti non poterit, qui, quum Sardes ab Atheniensibus anno 1. Olymp. LXIX. captas & incensas esse ab Herodoto [5] didicisset, sub hanc ipsam Sardium cladem Anaximenis interitum contigisse putavit. Etenim, ut hic Suidam, ac Laërtium dissimu-

(1) In Philosophum. (2) Ad Lib. I. Phys. c. 2. (3) Acad. Quaest. Lib. IV. c. 37. (4) In Tab. Chronol. (5) Lib. V.

simulem, qui Sardium cladem, Croesique calamitatem una coniungunt, si Anaximenis obitus in Olymp. LXIX. incidisset, is Anaxagorae praeceptor esse non poterat, qui Olympiade mox insequuta in lucem editus memoratur.

Pherecydes Syrus Pythagorae praeceptor hac Olympiade floruit. Laërtius [1]: *γέγονε δὲ κατὰ τὴν πεντηκοστὴν ἐννάτην Ὀλυμπιάδα fuit circa quinquagesimam nonam Olympiadem*. Hinc Cicero de Pherecyde ipso dicit: *fuit meo regnante gentili*, nimirum Servio Tullo, qui anno 4. Olymp. LXI. e vivis excessit, quemadmodum Eusebius Pherecydem ipsum anno 2. Olymp. LX. floruisse dicit.

An. $\frac{2}{3}$. Huic anno ex Chronici Oxoniensis hypothesi adscribi debet Croesi clades, Cyrique regis victoria. Siquidem in illo legitur [2]: Ἀφ' οὗ Κῦρος ὁ Περσῶν βασιλεὺς Σάρδεις ἔλαβε, καὶ Κροῖσον ὑπὸ Πυθίης σφαλλόμενον ἐζώγρησεν ἔτη ΗΗΙΔΙΔΔΠΙΙΙ. Ἄρχοντος Ἀθήνησι .... *A quo Cyrus Persarum rex Sardes expugnavit, & Croesum a Pythia deceptum vivum cepit, anni CCLXXVIII. Archonte Athenis* .... Ac certe quidem Herodotus [3] nitide diserteque tradit Croesum 14. annis regnasse, moxque Sardes eius regiam a Cyro Persarum rege captas fuisse. Itaque, quum Chronici Auctor Croesi initium in anno 1. Olymp. LVI. collocaverit, optime, cohaerenterque eius finem, Cyrique victoriam ad annum $\frac{2}{3}$. Olymp LIX. revocavit.

Hoc eodem anno Thyreaticum bellum inter Argivos ac Lacedaemonios exarsisse, incertaque victoria diremptum fuisse scribit Herodotus [4].

An. $\frac{3}{4}$. Agelaus Lusensis Pythiade XI. quae hoc anno celebrata fuit, *celete* palmam obtinuit, ut Pausanias testatur [5].

(1) Lib. I. seg. 121. (2) Epoch. 43. lin. 57. (3) Lib. I. c. 214. (4) Lib. I. c. 82. (5) Arcad. c. 18.

OLYMPIAS LX.

An. 1. Per. Iul. 4174. Vrb. Cond. 214.
. . . . Athenis Archon CXLIV.

Servius Tullius Rex VI. anno 38.

Apellaeus Eleus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Hipponax Lesbius a Plinio (1) floruisse dicitur; quemadmodum Hieronymus Hippicum Poëtam in anno 1. Oly. LX. collocavit.

Hoc Olympiadis huius anno Pisistratus una cum filiis ex Eretria digressus in Atticam irrupisse videtur, commissoque praelio apud Pallenidis Minervae fanum Athenienses superavit, ut Herodoto quidem traditum (2); sive potius ab iis superatus fuit, ut Andocides (3), aliique testantur. Vtraque tamen opinio facile componi poterit: quum certe constet Pisistratum, quamvis apud Pallenenses infeliciter dimicasset, atque a Leagora Andocidis proavo, atque Atheniensium duce superatus esset, Athenas tamen mox occupasse; adeoque tyrannidem sibi pridem ereptam *undecimo* tandem post exilium anno recuperasse. Eusebius quidem id anno 1. Olymp. LVIII. contigisse scribit: Πεισίστρατος Ἀθηναίων τὸ δεύτερον ἐβασίλευσεν, hoc est, ut exponendum putat Meursius (4), tyrannidem *secundo* amissam recuperavit, adeoque *tertio* illam invasit; quemadmodum Herodotus (5) historiam superius traditam ita concludit: οὕτω Πεισίστρατος τὸ τρίτον σχὼν Ἀθήνας ἐῤῥίζωσεν τὴν τυραννίδα *ita Pisistratus tertio Athenarum potitus firmavit tyrannidem*. At postremus ille Pisistrati reditus ante Oly. LIX. contigisse non potuit, quum ille moriens 17. solum annos partim post primum, partim post secundum reditum imperaverit. Itaque reditus ille facilius ad Oly. hanc referri poterit; quum is Herodoto teste 11. annis exulaverit, rediensque tyrannidem confirmaverit: quod optime intelligi poterit si post reditum 12. annos imperaverit, qui

5. an-

(1) Lib. XXXVI. c. 5. (2) Lib. I. c. 62. (3) Orat. I. sive de Myster. (4) In Pisistrato c. 5. (5) Lib. I. c. 64.

5. annis aliis adiecti 17. annos conficient, quibus ab Aristotele imperasse dicitur.

An. $\frac{1}{4}$. Eusebius Pherecydem, ut ille vocat, Historicum, atque Pythagorae praeceptorem hoc anno floruisse scribit; proximoque anno ait: Φωκυλίδης, κὴ Ξενοφάνης φυσικὸς τραγωδοποιὸς ἐγνωρίζετο *Phocylides, & Xenophanes physicus Tragoediarum Scriptor clarus habebatur*. Eadem quoque Hieronymus; nisi quod ille Pherecydem anno 2., ceteros anno 4. adscribit; primoque loco ante Phocylidem *Simonidem Lyricum* memoravit.

OLYMPIAS LXI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4178. Vrb. Cond. 218.
. . . . aeus primus Athenis Archon CXLVIII.

Servius Tullius Rex VI. anno 42.

Agatharchus Corcyraeus Olympia *stadio* vicit ex Africano, simulque Dionysio, cuius testimonium in anno 4. mox proferetur.

Rhexibius autem Opuntius *pancratio* palmam obtinuit ex Pausania [1].

Mutilum superioris Archontis nomen, editamque a Thespide Alcestin Oxoniense Chronicon nobis conservavit, in quo inter exitum Croesi, & Darii Hystaspidis initium, obliteratis prorsus anni characteribus, haec historia collocatur [2]: Ἀφ' οὗ Θέσπις ὁ ποιητὴς ἐξ ἁμάξης πρῶτος ἐδίδαξεν Ἄλκεστιν, κὴ ἐτέθη ὁ τράγος ἆθλον νενικηκότι, ἔτη ΗΗΙ̅Δ̅ΙΔΔΙΙ Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀλκαίου τοῦ προτέρου *A quo Thespis poeta e plaustro primus docuit Alcestin, & hircus pro praemio victori proponebatur anni CCLXXII Archonte Athenis Alcaeo priore*. Itaque victoria illa post annum 2. Olymp. LIX. & ante 4. Olymp. LXV. contigisse debuit. Nulli vero facilius atque commodius adscribi poterit, quam anno 1. Olymp. LXI. Etenim Suidas asserit Thespidem Olymp. LXI. primum Tragoedias docuisse: quod ita tamen intelligi debet,

 ut

(1) Eliac. II. c. 18. (2) Epoch. 44. lin. 58.

ut is *Alcestin*, vel nobilius aliud Dramatis genus edidisse dicatur; quum ante rudioribus quibusdam Tragoediis Atheniensi populo placuisset. Certe Plutarchus [1], Laërtius [2], aliique tradunt Thespidem Solone adhuc superstite Tragoedias Athenis edidisse; idque ante occupatam a Pisistrato tyrannidem contigisse demonstrat, quod Pisistrati audaciam ac scelus Solon ipse ex eiusmodi Tragoediarum commentis incitamenta accepisse putaverit.

Ceterum Archon ille a Dodvello *Athenaeus*, a Lydiato, & Prideauxio *Alcaeus*, sed coniectura solum, vocatur; quum postremae solum & ambiguae nominis partes in Marmore supersint.

Quid vero si occasione ex Thespidis nomine arrepta insignem hinc Eusebii locum corrigere ac illustrare enitar? Scriptor ille in Olymp. LX. anno 4. adnotavit: Φωκυλίδης κ̀ Ξενοφάνης φυσικὸς τραγωδοποιὸς ἐγνωρίζετο *Phocylides, & Xenophanes Physicus Scriptor Tragoediarum agnoscitur*. Ibi Scaliger observavit: *Xenophanem Physicum & poëtam agnosco, Tragoediarum Scriptorem nego*. Ac certe quidem nullus omnino Veterum Tragoedias a Xenophane scriptas esse tradidit. Ego vero in Eusebii textu alterius Scriptoris nomen excidisse suspicor, qui Tragicae artis gloria floruerit; ibique legendum esse coniicio κ̀ Ξενοφάνης φυσικὸς, κ̀ Θέσπις Τραγωδοποιὸς *& Xenophanes physicus, & Thespis Tragoediarum Scriptor*: sic enim optime Thespidis aetas cum Phocylidis, & Xenophanis aetate coniungeretur.

Ceterum, quod ad Xenophanis aetatem attinet, Laërtius [3] quoque testatur quod ille ἤκμαζε κατὰ τὴν ἑξηκοστὴν Ὀλυμπιάδα *floruit circa sexagesimam Olympiadem*.

An. [illegible]. Heraclides Athenis Archon CLI.

Tarquinius Superbus Rex VII. anno 1.

Archontem hunc memorat Dionysius [4], eiusque anno Tarquinium Superbum regum ultimum Romae imperium iniisse dicit: Παραλαμβάνει Λεύκιος Ταρκύνιος τὴν Ῥωμαίων δυναστείαν κατὰ τὸν τέταρτον ἐνιαυτὸν τῆς ἑξηκοστῆς κ̀ πρώ-

τῆς

(1) In Solone. (2) Lib. I seg. 59. (3) Lib. IX. seg. 20. (4) Lib. IV. n. 41.

της Ὀλυμπιάδος, ἣν ἐνίκα στάδιον Ἀγάθαρχος Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἡρακλείδου *Occupat Lucius Tarquinius Romanorum imperium anno quarto sexagesimae primae Olympiadis, qua vicit in stadio Agatharchus, Archonte Athenis Heraclide*. Sed Archon ille in Vaticano Dionysii Codice, & in Diodoro Siculo Libro VI. in Excerptis Valesii [1] *Thericles* appellatur: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Θηρικλέους κατὰ τὴν ξα' Ὀλυμπιάδα Πυθαγόρας ὁ φιλόσοφος ἐγνωρίζετο *Archonte Athenis Thericle circa LXI. Olympiadem Pythagoras Philosophus clarus habebatur*. Ita Cyryllus [2] ait quod ἑξηκοστῇ δευτέρᾳ Ὀλυμπιάδι Πυθαγόρας γένεσθαι λέγεται, idemque prorsus Tatianus [3] testatur; quemadmodum Laërtius [4] dixerat: ἤκμαζε κατὰ τὴν ἑξηκοστὴν Ὀλυμπιάδα *floruit sexagesima Olympiade*. Itaque Valesio duce corrigendus Dionysius Halicarnasseus [5], qui Pythagoram μετὰ τὴν πεντηκοστὴν Ὀλυμπιάδα *post quinquagesimam Olympiadem* in Italia versatum esse scribit. Etenim, ut nitide disserteque testatur Cicero [6], Pythagoras in Italiam Superbo regnante concessit, qui hoc Olymp. LXI. anno regnum obtinuit; ibique adhuc degebat iis temporibus, quibus Brutus patriam liberavit [7], quod Olymp. LXVII. contigisse mox demonstrabitur.

OLYMPIAS LXII.

An. $\frac{1}{7}$. Per. Iul. 4182. Vrb. Cond. 222.
. . . . Athenis Archon CLII.

Tarquinius Superbus Rex VII. anno 2.

Eryxias Chalcidensis *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Milon Crotoniata in Ludis ipsis *lucta* palmam obtinuit ex Africano; quumque Pausania teste prius *puerorum* lucta semel, mox *virorum* quinquies vicerit, facile huic anno victoria prima adscribi debet, quum is Olymp. LXXXIII. anno 3. adhuc superstes fuerit [8].

Ana-

(1) Pag. 241. (2) Adv. Iulian. I. (3) Orat ad Graec pag. 141. (4) Libr. VIII. seg. 45. (5) Lib. II. num. 13. (6) Tuscul. I. c 16. (7) Tuscul. Lib. IV. c. 1. (8) Vid. Diss. Agonist. pag. 134.

Anacreon Teius poëta Lyricus hac Olympiade floruisse dicitur ab Eusebio.

Polycrates una cum fratribus Pantagnoto, & Sylosonte Sami tyrannidem occupavit, moxque Sylosontem expellens, ac Pantagnotum interficiens solus imperavit [1]. Eusebius tamen, ac Hieronymus id in anno 2. proximae Olympiadis collocavit.

An. 3. Huic anno Cyri mors, & Cambysis initium certissime adscribi debet, ut accuratissime demonstravit Petavius [2].

OLYMPIAS LXIII.

An. 1. Per. Iul. 4186. Vrb. Cond. 226.
. . . . Athenis Archon CLVI.

Tarquinius Superbus Rex VII. anno 6.

Parmenides Camarinaeus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Anaximander hac Olympiade e vivis excessit, si Laërtii locum, in quo Anaximenes Olymp. LXIII. natus asseritur, rite restituerim; ut in ipso non natalis Anaximenis, sed emortualis Anaximandri Olympias exprimatur. Vide ad Oly. LIX. Pisistratus Atheniensium tyrannus hoc anno e vivis excessit. Etenim, ut Heraclides [3] ait, *Πεισίστρατος τριάκοντα τρία ἔτη τυραννήσας, γεράσας ἀπέθανε Pisistratus post tricesimum tertium tyrannidis annum iam senex obiit*; idemque prorsus 33 annorum numerus, quos ille in tyrannide exegerit, a Iustino [4], & ab Aristotele [5] exprimitur. Eiusmodi vero mortem hoc anno certissime contigisse perspicua temporum series ostendit, quam ad Olympiadis LV. annum 1. exhibui. Atque inde sane factum suspicor ut in Alexandrino Chronico Hipparchi & Hippiae mors Olymp LXIII temere adscribatur: quod nempe Auctor ille in antiquiori Scriptore Pisistrati finem hac Olymp. nota-

(1) Herod. Libr. III. c. 30. (2) Doctr. Temp. Libr. X. c. 15. (3) De Politiis. (4) Lib. II. c. 8. (5) Polit. Lib. V. c. 12.

ratum invenerit. Pisistrato vero patri defuncto in patriae tyrannide Hipparchus successit; qui licet a Thucydide [1], aliisque Hippia natu imperioque posterior asseratur, perspicuo tamen Platonis [2] testimonio natu maximus, patrisque successor fuit; ut contra Thucydidem accuratissime demonstravit Meursius [3]. Itaque corrigendus Petavius [4], qui non modo Hippiam natu maiorem, sed Pisistrato patri per annos 18. successorem, facit. Quamvis tamen imperii summa penes Hipparchum foret, Hippias ac Thessalus Hipparchi fratres una imperabant; adeoque, ut Aristophanis Scholiastes [5] ait, Κοινῶς πάντες οἱ Πεισιστρατίδαι τύραννοι ἐλέγοντο *communiter Pisistratidae omnes tyranni dicebantur*; quemadmodum opportunius alibi iam observatum *Pisistratidarum* nomine ipsum quoque *Pisistratum* designari.

An 2. Anacreon ex Teo quidem Insula oriundus, sed Platone [6] teste Solonis cognatus, facile hoc anno Athenas concessit. Siquidem, ut ipse Plato in *Hipparcho* testatur, Hipparchus Pisistrati filius, quum literas atque humaniores artes omnes impense coleret, Anacreontem missa quinquaginta remorum navi Athenas accersivit: quod inita iam ab Hipparcho tyrannide, sive potius, ut imperium illud a Platone vocatur, tranquillo, faustoque tempore contigisse videtur. Diu tamen Pisistratidis etiam expulsis superstes ille fuit, quum Lucianus [7] illi 85. aetatis annos concesserit.

An. 3. Hoc etiam anno Cambyses Persarum rex *quinto* sui regni anno [8], sexque mensibus post Amasidis mortem Aegypti regnum occupavit.

An. 4. Aeschylus Sophili filius ex Decelia Atticae Populo hoc anno nascitur. Etenim in Oxoniensi Marmore legitur ipsum Marathoniae pugnae tempore, hoc est anno $\frac{2}{3}$. Olymp. LXXII. 35 aetatis annos egisse; & Suidas asserit illum Olymp. LXX. 25. aetatis anno Tragoedia certas-

(1) Lib. VI. (2) In Hipparcho. (3) In Pisistr. Cap. 11. (4) Doctr. Temp. Lib. X. c. 11. (5) Ad Vespas. (6) In Charmide. (7) In Macrob. (8) Herod. Libr. III. c. 10. & 14.

tafse. Ergo utrinque colligitur ipsius ortum in annum hunc incidisse. Itaque fallitur Aeschyli Scholiastes, qui ipsum 63. annos vixisse dicit; quum anno 1. Olympiadis LXXXI. *septuagenarius* obierit. Aeschylum vero ex *Decelia* fuisse perspicuo Plutarchi [1] testimonio deprehendi, qui semel iterumque meminit Aminiae Decelensis, qui Xerxis Navarchum in Salaminio bello interfecerat. Diodorus [2] autem Aminiam hunc Aeschyli poëtae fratrem fuisse testatur. Itaque fallitur Fabricius [3], qui ipsum ex *Eleusine* Atticae civitate fuisse dicit.

OLYMPIAS LXIV.

An. 1. Per. Iul. 4190. Vrb Cond. 230.
Miltiades Athenis Archon CLX.

Tarquinius Superbus Rex VII. anno 10.

Evander Thessalus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Miltiadis nomen a Dionysio [4] memoratur ubi de tyrannide Cumis ab Aristodemo occupata loquens ait: *ἐπὶ τῆς ἑξηκοστῆς καὶ τετάρτης Ὀλυμπιάδος, Ἄρχοντος Ἀθήνησι Μιλτιάδου* *sexagesima quarta Olympiade Archonte Athenis Miltiade*.

Fortasse Cimon hac Oly. victoriam *tethrippo* obtinuit. Etenim Herodotus [5] ait illum *tertio* Olympia vicisse, atque a Pisistrati filiis, defuncto iam patre, interemptum fuisse. Secundae victoriae laudem Pisistrato adscripserat Cimon, primamque Miltiadi uterino fratri concesserat.

Choerilus Atheniensis Tragicus hac Olympiade floruisse, primusque personatos auctores in scenam induxisse dicitur. Vid. Suidas.

An. 3. Polycrates Samiorum tyrannus a civibus interemptus fuit, quum annis 11. patriae tyrannidem occupasset [6].

An.

(1) In Themist. & Aristide. (2) Libr. XI. c. 27. (3) Biblioth. Graec. Tom. I. pag. 601. (4) Antiq. Rom. Lib. VII. n. 2. (5) Lib. VI. c. 103. (6) Herod. Lib. III.

An. $\frac{3}{4}$. Huic anno Darii Perſarum regis initium certiſſime adſcribi debet, ut oſtendit Petavius [1]; quamvis in Oxonienſi Chronico initium illud ad annum $\frac{3}{4}$. ſequentis Olympiadis referatur; niſi annorum numerus Prideauxio duce emendetur, adeoque facile Chronici calculus cum Ptolemaei, aliorumque calculo componatur.

OLYMPIAS LXV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4194. Vrb. Cond. 234.
. . . . Athenis Archon CLXIV.

Tarquinius Superbus Rex VII. anno 14.

Acochas Tarentinus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Damaretus Heraeenſis *armatorum curſu* tunc inſtituto palmam obtinuit ex Pauſania [2], qui victorem ipſum alibi [3] quoque memoravit. Africanus illum *Damaretam Heraclidem* perperam appellavit; quamvis optime dixerit *armatorum curſum* tunc primum receptum eſſe.

Archontis autem nomen, qui hoc anno imperavit, in Oxonienſi Chronico prorſus intercidit ubi legitur [4]: Ἀφ' ὗ Δαρεῖος Περσῶν ἐβασίλευσε, Μάγυ τελευτήσαντος, ἔτη ΗΗΙ̅Δ̅ΙΙΙΙ ἄρχοντος Ἀθήνησι . . . . *A quo Darius in Perſia regnavit, Mago occiſo, anni CLIII. Archonte Athenis* . . . . Quum Lydiatus in Marmore ſcriptum legiſſet *anni* 253., Darium in Perſide anno 4 Olymp. LXV. imperium ſuſcepiſſe dixit, quod Mago occiſo captaque Babylonis urbe liberius imperaverit. Ceterum primus Darii Hyſtaſpidis annus una cum 4 Olymp. LXIV concurrit, quum ille octennio a Cyri morte, ſeptemque menſibus a Cambyſis interitu regnum ſuſceperit. Sed, quum Magus annis 3. ac menſibus 7. Cambyſe defuncto regnum occuparet, Darii initium ad annum 4. Olymp. LXV. revocari poſſe putavit. Eadem fere Palmerius atque Seldenus

(1) Doctr Temp. Lib. X. c. 19. (2) Eliac. II. c. 10. (3) Phocic. c. 7. Eliac. I. c. 8. Arcad. c. 26. (4) Epoch. 45. lin. 59.

excogitarunt ut Marmor ipsum una cum Historicis aliis componerent. At Prideauxius optime observavit in Marmore non annos ΓΔIIII. sed annos ΔΙΠΙ. legendum esse; adeoque Darii initium in annum 4. Olymp. LXIV. hoc est Per. Iul. 4194 incideret; quemadmodum prorsus in Ptolemaei Canone principium ipsum in anno 227. Nabonassari, sive Per. Iul. 4193. collocatur.

Eusebius hic adnotavit: Πυθαγόρας φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο, hoc est, ut Hieronymus ad annum ipsum scribit, *Pythagoras Physicus Philosophus clarus habetur*: quod optime cum Pythagorae aetate iam constituta conveniet.

Athenienses hoc anno cum Plataeensibus societatem ineunt. Id enim 93. anno contigisse antequam Plataearum urbs a Lacedaemoniis everteretur testatur Thucydides (1), qui cladem illam in anno 2. Olymp. LXXXVIII. collocavit. Foedus ipsum Cleomenis Spartani regis aetate sancitum esse scribit Herodotus (2).

An. 3/4. Pindarus Daiphanti, vel Scopelini, vel Pagonidae filius Thebanus hac Olympiade a Suida in lucem editus memoratur: κατὰ τὴν ἑξηκοστὴν πέμπτην Ὀλυμπιάδα *sexagesima quinta Olympiade*; adeoque Meursius, Scaliger, Fabricius, aliique plurimi laudato Suidae testimonio ortum illum in anno 1. huius Olympiadis collocarunt; quum praesertim Suidas ipse testetur quod Salaminiae pugnae tempore, hoc est anno 1. Olymp. LXXV. Pindarus *quadragenarius* erat. Ego vero perspicuo Plutarchi testimonio demonstravi (3) quod Pindari nativitas exeunti fere anno 3. Olymp. LXV. adscribi debet, quum ille Pythiorum tempore in lucem prodierit, quae *tertiis* Olympiadum annis ineunte vere peragebantur. Itaque, quum Salaminia pugna ineunte anno 1. Olymp. LXXV. circa *vicesimam* Boëdromionis diem contigerit, Pindarus tunc 39. aetatis annum attigerat; ut optime proinde *quadragenarius* appellari potuerit.

OLYM-

(1) Lib. III. c. 68. (2) Lib. IV. c. 108. (3) Tom. II. pag. 64.

OLYMPIAS LXVI.

An. $\frac{1}{1}$. Per. Iul. 4198. Vrb. Cond. 238.
. . . . . . Athenis Archon CLXVIII.

Tarquinius Superbus Rex VII. anno 18.

Iſchyrus Himeraeus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.
Damaratus Heraeenſis hac etiam Olympiade *armatorum curſu* viciſſe dicitur a Pauſania (1).
Cleoſthenes Epidamnius *curſu* ex Pauſania ipſo palmam obtinuit (2).

An. $\frac{2}{3}$. Hipparchus Piſiſtrati filius, atque Athenarum tyrannus ab Harmodio, atque Ariſtogitone interfectus fuit. Caedem hanc ineunte 3. Olympiadis anno contigiſſe Thucydides (3) indicavit, qui ipſam *Panathenaeorum magnorum* tempore patratam eſſe teſtatur: *περιέμενον δὲ Παναθήναια τὰ μεγάλα exſpectabant Panathenaea magna*; quemadmodum Herodotus (4) etiam ait caedem illam prima Panathenaeorum die contigiſſe. Itaque, quum maior illa Panathenaeorum celebritas *tertio* quoque Olympiadis anno ineunte rediret, Hipparchi caedes huic Olympiadis anno adſcribi debet. De Olympiadis autem numero Scriptores ita diſſident, ut Euſebius id anno 1., Hieronymus 2. Olymp. LXV. anno adſcripſerit. Auctor Alexandrini Chronici Olymp. LXIII. Gellius iiſdem temporibus Hipparchum occiſum eſſe teſtatur, quibus Tarquinio Superbo regnum obtinente Pythagoras in Italiam venit, hoc eſt circa Olympiadem LXII. Meurſius vero, qui ſingula Veterum teſtimonia accuratiſſime congeſſit, id anno 1. Olymp LXV. contigiſſe contendit; quamvis ipſe paucis interiectis ſibi non conſtans 4 expreſſerit. Quum tamen Hippias occiſo fratre *quarto* tyrannidis anno eiectus fuerit, ac Piſiſtratidae filii 18. annis imperaverint, tandemque Hippias 20 ante pugnam Marathoniam anno, hoc eſt $\frac{2}{3}$. Olymp LXVII. expulſus fuerit, Hipparchi caedes ab anno $\frac{2}{3}$. Olymp. LXVI. dimoveri non pot-

Q 2

(1) Eliac. II. c. 10. (2) Loc. cit. (3) Lib. VI. c. 59 (4) Lib. V. c. 55.

poterit. Post Hipparchi caedem Hippias natu minor tyrannidem occupavit, ut Herodotus [1] aliique plurimi prodidere.

OLYMPIAS LXVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4202. Vrb. Cond. 242.
. . . . Athenis Archon CLXXII.

Tarquinius Superbus Rex VII. anno 22.

Phanas Pelleneus *stadio* vicisse dicitur ab Africano, qui subdit: Πρῶτος ἐτρίττευσεν δίαυλον, ὅπλον *primus diaulum armato cursu triplicavit*. Opportunius alibi iam observatum quod is *diaulo* vincere dicebatur, qui a carceribus ad metam, rursusque non interrupto cursu a meta ad carceres contendebat; ut proinde in illo stadii cursus duplicaretur. Itaque Phanas, qui *diaulum triplicasse* dicitur, absoluto diaulo, sive ad carceres regressus, iterum ab ipsis ad metam cucurrit, ideoque proprie non *diaulum*, sed *stadium*, triplicavit. Cavendum tamen ne Phanas hic cum altero cognomine confundatur, qui Pausania [2] teste δολιχοῦ νίκην Ὀλυμπιάσιν ἦν ἀνῃρήμενος *dolicho victoriam in Olympicis Ludis abstulerat*. Siquidem ille Messeniaci belli temporibus floruit, atque ante Olymp. XXIX. palmam retulerat.

Hac Olympiade argentea moneta Athenis cudi coepit. Siquidem Aristoteles [3] id Hippiae temporibus contigisse ait.

Darius hoc anno Sylosontem una cum exercitu Samum misit, ut ibi tyrannidem occuparet [4]. Dodvellus [5] hoc anno, qui *regifugium* praecessit, Pythagoram in Italiam venisse dicit.

Hippias Pisistratidarum postremus Athenis eiectus est. Siquidem Herodotus [6] ipsum ἐτ' ἔτεα τέσσαρα *annis quatuor* imperasse testatur; Plato [7] vero τρία ἔτη *tres annos* illi adscribit: quod ille nimirum, ut accuratissime scribit Thucydides [8], τυραννεύσας ἔτη τρία, καὶ παυσθεὶς ἐν τῷ τετάρτῳ ὑπὸ

(1) Lib. V. c. 62. (2) Messen. c. 17. (3) Oeconom. Lib. II. c. 20. (4) Herodot. Lib. III. (5) Diss. III. sect. 22. (6) Libr. V. c. 55. (7) In Hipparcho. (8) Libr. VI. c. 59.

ὑπὸ Λακεδαιμονίων, καὶ Ἀλκμαιονιδῶν *quum triennium tyrannidem tenuisset, quarto anno a Lacedaemoniis, & Alcmaeonidis eiectus est*. Itaque Hippias Laconum ope, civiumque armis expulsus in Sigeum Scamandro fluvio proximum secessit, sicque Pisistratidarum tyrannis, ut Herodotus [1] ait, 36. tandem anno sublata fuit: Μετὰ δὲ ἐξεχώρησαν ἐς Σίγειον τῷ ἐπὶ τῷ Σκαμάνδρῳ ἄρξαντες μὲν τῶν Ἀθηναίων ἐπ' ἔτεα ἓξ καὶ τριάκοντα *postea vero excessere in Sigeum ad Scamandrum fluvium situm, quum principatum Atheniensium annos sex & triginta tenuissent*. Hippiae vero casum hoc anno contigisse perspicuo Thucydidis [2] testimonio demonstratur, qui, quum dixisset tyrannum Athenis digressum prius in Sigeum se recepisse, tum Lampsacum ad Aeantidem, cui Archedicem filiam nupserat, tandemque in Persiam ad Darium regem concessisse, subdit: ὅθεν καὶ ὁρμωμένος ἐς Μαραθῶνα ὕστερον ἔτει εἰκοστῷ ἤδη γέρων ὢν μετὰ Μήδων ἐστράτευσεν *unde postea Marathonem profectus anno vicesimo iam senex cum Medis militavit*. Ac certe Ciceroni [3] Hippias ipse in Marathonia pugna arma contra patriam ferens cecidisse dicitur; quamvis Suidas ipsum in Lemno e pugna profugum periisse memoret. Hic ipse fugae annus ex alio Thucydidis [4] loco perspicue confirmatur, ubi Scriptor ille testatur fugam hanc *centum* annis *Quadringentorum* tyrannidem praecessisse. Itaque, quum Quadringenti anno 1. Olymp. XCII. imperium Athenis occupaverint, Hippiae fuga in exeunte anno 2. huius Olympiadis constitui debet, a quo 99. anni ad victas a Lysandro Athenas, ac Quadringentorum initium, hoc est annum $\frac{2}{3}$. Olymp. XCII. fluxere. Sed quid praestantissimo Marmorei Chronici Auctori faciemus, qui Pisistratidas anno 1. Olymp. LXVII. eiectos esse memoravit [5]? Ἀφ' οὗ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἀπέκτειναν Ἵππαρχον Πεισιστράτου Ἀθηνῶν τύραννον, καὶ Ἀθηναῖοι συμπαρέστησαν τοὺς Πεισιστρατίδας ἐκχωρεῖν τοῦ Πελασγικοῦ τείχους, ἔτη ΗΗΔΔΔΔΠΙΙ. Ἄρχοντος Ἀθήνησι Κλισθένους *A quo Harmodius & Aristogiton interfecerunt Hipparchum Pisistrati filium Athenarum tyrannum, & Athenienses pacti sunt cum Pisistratidis eos Muro Pelasgico excedere anni CCXLVII. Archonte Athenis Clisthene*. Integer hic locus, ut

(1) Lib. V. c. 62. 65. (2) Lib. VI. c. 59. (3) Ad Att. Lib. IX. ep. 10. (4) Lib. VIII. c. 68. (5) Epoch. 46. lin. 59.

ut a Palmerio ceterisque suppletus fuit, duas distinctasque historias una confundit: perinde quasi unius eiusdemque Archontis anno & Hipparchi caedes, & Hippiae fuga contigerit; quum tamen haec illa *quadriennio* posterior fuerit, ut superius ostendi. Itaque suspicor Marmoris Auctorem medium fere tempus indicasse; quumque Hipparchi caedes anno $\frac{2}{3}$. Olymp. LXVI., Hippiae fuga anno $\frac{1}{3}$. Olymp. LXVII. contigerit, utramque historiam ad annum $\frac{4}{1}$. Olymp. LXVII. revocasse. Quod si temporum annorumque characteres ad alterutrum ex factis illis retulisset, utrobique in re perspectissima deceptus esset; quod facile in accuratissimo Scriptore concedi non poterit. Quod si fortasse utrumque uno eodemque anno 1. Olymp. LXVII. contigisse ille voluit, ipsius tamen auctoritas tyrannidis historiam perspicuis adeo certisque characteribus confirmatam convellere non poterit.

An. $\frac{3}{4}$. Clisthenes Athenis Archon CLXXV.

Tarquinius Superbus Rex VII. anno 25.

Clisthenis Archontis nomen hoc anno Fastis inserui Palmerii coniecturam sequutus, quamvis ab illo, ceterisque Marmorei Chronici Interpretibus in definiendo Archontis huius situ ego diffideam. Etenim ille, quum in 46 Marmoris Epocha, quam superius exhibui, Pisistratidas Athenis eiectos memorari vidisset Archontis cuiusdam anno, cuius nomen in exeso Marmore prorsus exciderat, in illo *Clisthenis* nomen restituendum esse putavit; quum Plutarchus (1), & Herodotus (2) afferant Clisthenem ipsum eiectis Pisistratidis Atheniensem Rempublicam ordinasse, legibusque novis editis confirmasse: quod argumento esse poterit, ut Palmerius existimavit, Clisthenem ipsum Eponymi Archontis munere perfunctum esse. Itaque, quum ex Marmoris hypothesi Pisistratidarum fuga anno $\frac{4}{1}$ Olymp. LVII. contigerit, Lydiatus, & Prideauxius Clisthenis nomen eo anno Fastis Atticis inscripsere. Ego vero, si Clisthenes ille Eponymis Atheniensium Archontibus accenseri debeat, ipsum

(1) In Pericle. (2) Lib. V. c. 68. 69.

ipſum non alteri, quam $\frac{3}{4}$. Olympiadis huius anno conceſſerim [1]. Etenim Piſiſtratidarum fuga ſuperiori anno ante Hecatombaeonem menſem certo contigerat, quo *quartus* Hippiae annus abſolvi debuerat. Itaque, ſi Cliſthenis Archontis annus fugam illam eſt inſequutus, ille ad 4. hunc Olympiadis annum ſpectavit; quum praeſertim iis temporibus Archontes annui Gamelione menſe magiſtratum ſuſciperent, nihilque veriſimilius aſſeri poſſit, quam egregium hunc virum, qui ſublata tyrannide patriam conſilio, viribuſque iuverat, inſequentis anni principio ſupremam illam dignitatem obtinuiſſe. Accedit etiam quod Archon ille, cuius nomen in Marmore obliteratur, eo anno imperaſſe debuit, quo Piſiſtratidae ſaltem uſque ad Metagitnionem menſem tyrannidem occuparunt. Quis vero exiſtimet Hippia rerum potiente, ſaevitiamque ſuam in tyrannidis oſores exercente Cliſthenem electum eſſe, qui genere Alcmaeonida, & Megaclis filius erat, adeoque tyrannidis odium haereditario veluti iure ſpirabat?

Quid vero quod Hippiae temporibus Alcmaeonidae, adeoque Cliſthenes ipſe, patria extorres, Delphos ſe receperant, ibique pecunia fraudibuſque patriae libertatem curabant? Certe Herodotus [2] aſſerit quod Alcmaeonidae ἔφευγον τὸν πάντα χρόνον τὺς τυράννυς *per omne tyrannidis tempus in exilio* vixerunt, idque Hippiae etiam temporibus contigiſſe alibi [3] quoque diſerte teſtatur. Itaque, quum Plutarchus [4] aſſerit quod Cliſthenes ἐξήλασε Πεισιςρατίδας ϗ κατέλυσε τὴν τυραννίδα γενναίως καὶ νόμυς ἔθετο *Piſiſtratidas eiecit, & tyrannidem diſſolvit ſtrenue, & leges poſuit*, id de poſtremis ſolum menſibus intelligi debet, quibus exercitum una cum Lacedaemoniis Athenas deduxit, ut inde Piſiſtratidas eiiceret; adeoque vix fieri certe potuit ut Cliſthenes Hippia adhuc imperante ſupremam illam Athenis dignitatem occupaverit.

Ceterum Cliſthenes ipſe, quum Iſagoram Tiſandri filium adverſas ſibi in Republica partes foventem ſuperaſſet, ut populi gratiam ſibi conciliaret, Tribuum Athenienſium numerum augere voluit; ut, quum prius *quatuor* forent, *de-*

(1) Vid. Dodvel. Diſs. V. ſect. 10. (2) Lib. VI. c. 122. & vid. Thucyd. Libr. I. c. 20. (3) Lib. V. c. 62. (4) In Pericle.

decem exinde haberentur [1]. Tribus illas, earumque nomina ab Heroibus derivata fusius atque opportunius alibi [2] exposui. Illud unum hic opportune observandum quod Herodotus [3] ita varios etiam Atticae Populos in decem Tribus a Clisthene distributos esse subindicat, ut ipsarum quaelibet *decem* Populos complecteretur: Τὰς Φυλὰς μετωνόμασε καὶ ἐποίησε πλεῦνας ἐξ ἐλασσόνων, δέκα τε δὴ Φυλάρχους ἀντὶ τεσσάρων ἐποίησε. δέκα δὲ καὶ τοὺς Δήμους κατένεμε εἰς τὰς Φυλὰς *Tribubus nomina imposuit, & ex paucioribus plures effecit; decem quoque Tribuum Principes pro quatuor constituit, decemque Populos divisit in Tribus*. Sed obscurior ille Herodoti locus non ita intelligi profecto debet, ut Atticae Populi nonnisi *centum* tunc forent, atque in *decem* Tribus ex aequo distributi fuerint; sed quod universus Populorum numerus ad *decem* Tribus illas a Clisthene tunc institutas revocatus fuit. Itaque vox δέκα non ad Δήμους, sed ad Φυλὰς, referri, ipsique coniungi debet.

Harmodio, atque Aristogitoni, qui Hipparchum Pisistrati filium sustulerant, aereae statuae publice erectae sunt. Etenim Plinius [4] ait quod *hoc actum est eodem anno, quo & Reges Roma pulsi*. Itaque, quum Regifugium anno $\frac{3}{4}$. Olymp. LXVII. contigerit, publica illa statuarum dedicatio eidem anno adscribi debet.

Denique hic annus in Historia Romana celeberrimus esse debet. Siquidem exeunte fere anno 244. ab Vrbe Roma Condita Per. Iul. 4205. & $\frac{3}{4}$. Olymp. LXVII., VI. Kalendas Martias Tarquinius Superbus VII. postremusque Romanorum rex Vrbe pulsus, ac regia potestas extincta fuit; adeoque Consules Populi suffragio instituti sunt, quorum agmen duxere

L. Iunius M. F. Brutus
L. Tarquinius Egerii F. Aruntis N. Collatinus

quumque Collatino in ordinem redacto

P. Valerius Volusi F. Poplicola

successisset, Bruto in acie occiso

Sp.

(1) Herod. Libr. V. c. 66. (2) Tom. I. pag. 116. (3) Lib. V. c. 69. (4) Libr. XXXIV. c. 4.

Sp. Lucretius Tricipitinus, & mox
M. Horatius Pulvillus

suffectus fuit.

Ceterum in Prolegomenis est observatum in Catonis hypothesi a *Palilibus*, Vrbisque conditu, quem ille in exeunte anno 4. Olymp. VI. collocavit, ad primos Consules annos integros 243. intercessisse; at in Varronis hypothesi, qui Palilia prima, Vrbisque originem in anno superiori 3. exeunte Olymp. VI. constituit, a Palilibus ad Consules anni 244. intercessere; ut proinde in optima Varronis hypothesi, quam amplector, primi Consules cum anno Vrb. Cond. 245. concurrant.

OLYMPIAS LXVIII.

An. $\frac{1}{4}$ Per. Iul. 4206. Vrb. Cond. 246.
Isagoras Tisandri filius Athenis Archon CLXXVI.

P. Valerius Volusi F. Poplicola II. Coss.
T. Lucretius T. F. Tricipitinus

Ischomachus Crotoniata *stadio* vicit Olympia ex Africano, Pausania, & Dionysio mox proferendo.

Lycus Corinthius Phidolae filius in Olympiis ipsis *celete* victor fuit, ut Pausanias (1) testatur, qui alteram quoque victoriam *celete* partam ipsi adscribit. Victoria ipsa in Anthologia (2) memoratur.

Isagorae vero Archontis nomen, ac situs partim Oxoniensis Marmoris testimonio, partim Dionysii auctoritate confirmatur. Etenim in Marmore legitur (3) Ἀφ' ὃ χόροι πρῶτον ἠγωνίσαντο ἄνδρων, ὃν διδάξας Ὑποδικὸς Χαλκιδεὺς ἐνίκησεν, ἔτη ΗΗΔΔΔΔΙΙΙΙ., Ἄρχοντος Ἀθήνησι Ἰσαγόρυ *A quo Chori primum certarunt virorum, cuiusmodi primum docuit Hypodicus Chalcidensis, & vicit, anni CCXLIV., Archonte Athenis Isagora*. Dionysius vero de Consulum initio loquens ait (4): Ἀνάγκη τὺς πρώτυς ἀποδειχθέντας Ὑπάτυς ὁμολογεῖν Ἄρχον-

(1) Eliac. II. c. 13. (2) Libr. IV. c. 2. (3) Epoch. 47. lin. 61. (4) Libr. I. num. 74.

χοντος Ἀθήνησιν Ἰσαγόρου παρειληφέναι τὴν ἀρχὴν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ὀγδόης καὶ ἑξηκοστῆς Ὀλυμπιάδος *necesse est fateri eos, qui primi Romae Consules designati, & creati fuerunt, magistratum iniisse Archonte Athenis Isagora anno primo sexagesimae octavae Olympiadis;* alibique de regio Romae dominatu, eiusque duratione differens ait: ἡ βασιλικὴ Ῥωμαίων πολιτεία διαμείνασα μετὰ τὸν οἰκισμὸν τῆς Ῥώμης ἐτῶν τεττάρων κ̀ τετταράκοντα κ̀ διακοσίων ἀριθμὸν κατελύθη Ὀλυμπιάδος μὲν ὀγδόης καὶ ἑξηκοστῆς ἐνεστώσης, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Ἰσχόμαχος Κροτωνιάτης, Ἀθήνησι δὲ τὴν ἐνιαύσιον ἀρχὴν ἔχοντος Ἰσαγόρου *regium apud Romanos imperium, quum annos ab Urbe condita ducentos quadraginta quatuor perdurasset, est eversum initio LXVIII. Olympiadis, qua in stadio vicit Ischomachus Crotoniensis, gerente Athenis annuum principatum Isagora.* Itaque, licet in Marmore *Lysagoras* appelletur, facile tamen *Isagorae* nomen, quod in omnibus Dionysii Codicibus observatur, retineri debet; quemadmodum in mutilo annorum numero non 245. cum Palmerio, sed 244. cum Prideauxio restitui debet, ut Marmor ipsum consueta methodo cum Dionysio conspiret.

Quid vero si illud idem *Isagorae* Archontis nomen ab Herodoto quoque memoratum hic dicam, eumque *Tisandri* filium appellem? Certe Herodotus [1] ita Pisistratidarum tyrannidem ab Atheniensibus eversam esse testatur, ut ii gravioribus fere turbis, civiumque dissensionibus agitati mox fuerint; quum Clisthenes, & Isagoras Tisandri filius Atheniensium primores inter sese de principatu contenderent. Hinc ille memorat initio Clisthenem, quum superior foret, Isagoram, pluresque civium familias, quae cum ipso fecerant, eiecisse, Athenis imperium occupasse, populique gratiam aucto Tribuum numero sibi conciliasse. Mox subdit Isagoram ad Cleomenem Spartae regem confugisse, eiusque copiis instructum Athenas rediisse, indeque Clisthenem ceterosque ipsius fautores expulisse; quamvis deinde mutata rerum facie Lacedaemonii Athenis expulsi fuerint, adeoque Clisthenes cum exulibus Atheniensium civibus in patriam remeaverit. Itaque, sicuti Clisthenes, ubi primas Athenis obtinuit, supremam Archontis Eponymi dignitatem susce-

(1) Libr. V. c. 72.

susceperit; ita facile Isagoras etiam, eiecto Clisthene, dignitatem illam obtinuit; ut proinde facile unus idemque civis, qui in Oxoniensi Marmore *Lysagoras*, & a Dionysio *Isagoras* vocatur, cum Isagora Tisandri filio confundi debeat, qui ab Herodoto memoratur.

Ad haec ipsa tempora referri debet Legatio, quam Athenienses a Lacedaemoniis metuentes ad Darium Persarum regem Sardes misere, ut cum illo foedera ac societatem inirent; simulque bellum, quo Eleusine dimicantes Cleomenem ab Atticae finibus expulerunt, moxque Euboeam imperio suo subegerunt, Boeotosque sibi infestos superarunt; quae certe singula hoc ordine, temporumque serie ab Herodoto (1) memorantur.

An. $\frac{1}{2}$. . . . . Athenis Archon CLXXVII.

P. Valerius Volusi F. Poplicola III. Coss.
M. Horatius Pulvillus II. ex Dionys.
vel *P. Lucretius* ex Liv.

An. $\frac{2}{3}$. . . . . Athenis Archon CLXXVIII.

Sp. Larcius Flavus Coss.
T Herminius Aquilinus
omittuntur a Livio.

An. $\frac{3}{4}$. . . . . Athenis Archon CLXXIX.

M. Valerius Volusi F. Publii frater Coss.
P. Posthumius Q. F. Tubertus

OLYMPIAS LXIX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4210. Vrb. Cond. 250.
Acestorides Athenis Archon CLXXX.

P. Valerius Volusi F. Ploplicola IV. Coss.
T. Lucretius T. F. Tricipitinus II.

(1) Libr. V. c. 73. 74. &c.

Ischomachus Crotoniata *stadio* iterum vicit Olympiae ex Africano, & Dionysio [1].

Lycus Corinthius Phidolae filius iterum *celete* vicit Olympia; nisi fortasse victoria ipsa alteri Phidolae filio, ac Lyci fratri concedi debeat. Vid. Pausanias Eliac. II. cap. 13.

Thessalus Corinthius a Pindaro [2] *cursu* vicisse dicitur; idque hac Olympiade contigisse scribit Scholiasta: *τρεῖς νίκας αὐτοῖς συμβέβηκε γινέσθαι. τῷ μὲν παιδὶ δύο κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, πεντάθλῳ καὶ σαδίῳ ἀγωνιταμένῳ. τῷ δὲ πατρὶ Θεσσάλῳ τοὔνομα, πρῶτον ἐν τῇ ἑξηκοσῇ ἐννάτῃ Ὀλυμπιάδι. Contigit ipsos tribus victoriis potiri, filium quidem duabus eadem die, pentathlo, & stadio certantem; patrem autem, cui Thessalo nomen, primum sexagesima nona Olympiade.* Itaque, quum hac Olympiade Ischomachus *stadio* vicerit, Thessalus aut *diaulo*, aut *dolicho* victoriam reportavit; ac certe fallitur Scaliger, itemque Meursius, qui *stadii*, ac *pentathli* victorias ipsi Thessalo adscribunt; quum Pindari Scholiastes utramque Thessali filio concedat. Non facile vero ego dixerim an ipse quoque Thessali filius hac Olympiade inter pueros *pentathlo*, & *stadio* victor fuerit. Certe Pindarus insignem hanc laudem minime dissimulasset, si *triplex* illa victoria una eademque Olympiade contigisset.

Archontis vero nomen perspicue a Dionysio laudatur [3]: Ὀλυμπιὰς μὲν ἦν ἐννάτη καὶ ἑξηκοσὴ, ἣν ἐνίκα σάδιον Ἰσχόμαχος Κροτωνιάτης, Ἀθήνησι δὲ τὸ δεύτερον Ἄρχων Ἀκεσορίδης, ὕπατοι δὲ Ῥωμαίων Μάρκος Οὐαλέριος, καὶ Πόβλιος Ποσύμιος *Olympias erat sexagesima nona, qua vicit in stadio Ischomachus Crotoniates, Athenis vero iterum Archon erat Acestorides: At Romae Consules creati M. Valerius, & P. Postumius*; ubi Meursius optime voces *τὸ δεύτερον* non ad Archontem, sed Olympionicam referendas esse iam monuit [4].

Heraclitus Ephesius hac Oly. floruisse dicitur. Laërtius [5]: Ἤκμαζε μὲν κατὰ τὴν ἐννάτην καὶ ἑξηκοστὴν Ὀλυμπιάδα *floruit circa LXIX. Olympiadem*: idemque prorsus Suidas testatur. Hinc Hieronymus Democritum, Heraclitum, & Anaxagoram anno 1. Olymp. LXX. celebres extitisse memo-

(1) Lib. V. n. 37. (2) Ad Olymp. XIII. (3) Libr. V. n. 37. (4) Lect. Attic. Lib. IV. c. 26. (5) Lib. IX. seg. 1.

moravit. Sed in Anaxagora certe ille fallitur, quum is anno ipso in lucem prodierit.

An. $\frac{1}{2}$. . . . . Athenis Archon CLXXXI.

P. Posthumius Q. F. Tubertus II.
Agrippa Menenius C. F. Lanatus Coss.

An. $\frac{2}{3}$. . . . . Athenis Archon CLXXXII.

Opiter Virginius Tricostus
Sp. Cassius Viscellinus Coss.

An. $\frac{3}{4}$. . . . . Athenis Archon CLXXXIII.

T. Larcius Flavus
Posthumus Cominius Auruncus Coss.

Aristagoras Milesius, quum a Dario Persarum rege defecisset, novasque sibi sedes ac perfugium inquireret, in Thraciam contendit, ibique ab Edonis superatus, ac occisus fuit, ut Herodotus [1], atque Thucydides [2] memorarunt. Defectionis, mortisque tempus a Phaedonis Archontis anno sive Colonia ab Atheniensibus Amphipolim deducta dependet, quum Thucydides afferat Aristagorae mortem 32. annis coloniae deductae tempus praecessisse. Itaque, quum Dodvellus Phaedonem illum anno $\frac{3}{4}$. Oly. LXXVIII. imperasse dixerit, Aristagorae mortem in anno $\frac{2}{3}$. Olym. LXX. collocavit. Quandoquidem tamen Phaedonis imperium, adeoque colonia Amphipolim ducta ab anno $\frac{3}{4}$. Olymp. LXXVII. dimoveri non potest, ut opportunius ibi demonstrabitur, Aristagorae mors ad hunc annum referri debet.

OLYM-

(1) Lib. V. c. 126. (2) Lib. IV. c. 102.

OLYMPIAS LXX.

An. $\frac{2}{1}$ Per. Iul. 4214. Vrb. Cond. 254.
Myrus Athenis Archon CLXXXIV.

Manius Tullius Longus
Ser. Sulpicius P. F. Camerinus Coss.

Nicias Opuntius Locrus *stadio* vicit Olympia ex Dionysio mox citando, a quo tamen Nicaeas appellatur.

Thersias vero Thessalus *apene* tunc instituta palmam obtinuit. Pausanias (1): Τῆς δὲ ἀπήνης τὸν δρόμον Ὀλυμπιάδι νομισθέντα ἑβδομηκοστῇ . . . . πρῶτον Θερσίυ ἀπήνη Θεσσαλῦ ἐνίκησε *quumque Apenen septuagesima Olympiade solenniter instituissent ...... Thersiae primum Thessali Apene vicit*. Quid vero Apene ipsa fuerit, quove anno instituta Pindari Scholiastes (2) exponit: Ἀπήνη ἐςιν ἅρμα ἐξ ἡμιόνων ζευχθέν. εἰθισμένον δὲ ἵπποις ἀγωνίζεσθαι, Ἀσάνδρασος ἐπιτήδευσε καὶ ἡμιόνοις ἀγωνίζεσθαι *Apene est currus, cui iuncti muli; quum enim equis certare solerent, Asandrastus auctor fuit, ut mulis quoque certaretur.*

Myri autem Archontis nomen ac situs a Dionysio (3) demonstratur, qui Posthumii & Larcii tempus exponens ait: Ἐπὶ τῆς ἑβδομηκοςῆς Ὀλυμπιάδος, ἣν ἐνίκα ςάδιον Νικαίας ὁ Λοκρὸς ἐξ Ὀπῦντος Ἄρχοντος Ἀθήνησι Μύρυ παραλαμβάνυσι τὴν ὕπατον ἀρχὴν *septuagesima Olympiade, qua vicit in stadio Nicaeas Locrensis Opuntius, Archonte Athenis Myro, consules creati sunt.* &c.

Hac Olympiade Zenonem Eleatem floruisse (4), & Anaxagoram Clazomene in lucem editum esse dicit Laërtius (5), idque cum illo mire consentit, quod a Laërtio ipso dicitur, Anaxagoram in Xersis transitu, hoc est anno 1. Olymp. LXXV. *vicesimum* aetatis annum egisse.

Aeschylus 25. annos natus Athenis cum Pratina, & Choerilo tragoedia certavit, ut Suidas (6) testatur; ut optime proinde dixerit Gellius (7) Aeschylum ipsum Marathoniae pugnae tempore floruisse, quemadmodum in Oxoniensi Chro-

(1) Eliac. I. c. 9. (2) Olymp. V. (3) Lib. V. n. 50. (4) Lib. IX. segm. 29.
(5) Lib. II. segm. 7. (6) In Πρατίνας. (7) Lib. XVII. c. 21.

Chronico dicitur ipſum anno 35. natum in Marathonio bello dimicaſſe.

An. $\frac{1}{2}$. . . . . Athenis Archon CLXXXV.

T. Aebutius Elva
P. Veturius Geminus Coſſ.

Hac Olympiade, ac fortaſſe 2. ipſius anno Epimenidis mortem contigiſſe putaverim. Quamvis enim Dodvellus (1) ipſum Athenas Olymp. XLVI. conceſſiſſe dixerit, eiuſque mortem occupata iam a Piſiſtrato tyrannide anno 4. Olymp. LIV. contigiſſe, quod Epimenides (2) in *Epiſtola ad Solonem* de tyrannidis ab illo arreptae initio loquatur, perſpicue tamen ex celebri Platonis loco, quem in Olymp. XLVI. iam protuli, inferri debet Epimenidis adventum Athenas in annum 1. huius Olympiadis incidiſſe; quumque Laërtio teſte brevi poſt reditum in patriam e vivis exceſſerit, ipſius mors ultra Olympiadem LXX. differri non poterit. Itaque fruſtra ſe torſerat, pluribuſque diſputavit Dodvellus quî Pythagoras anno 3. Olymp. LII. in lucem editus Epimenidem audire potuerit, qui exeunte Olymp. LIV. interiit. Etenim, ſi Epimenidis mors ad Olympiadem hanc differatur, optime intelligi, exponique poterit Sapientes illos coaevos fuiſſe, atque Pythagoram ante annum 2. Olymp. LXVII. qua ex Dodvelli calculo in Italiam conceſſit, cum Epimenide verſatum eſſe.

An. $\frac{2}{3}$. . . . . Athenis Archon CLXXXVI.

T. Larcius Flavus II.
Q. Cloelius Siculus Coſſ.

An. $\frac{3}{4}$. . . . . . . Athenis Archon CLXXXVII.

A. Sempronius Atratinus
M. Minucius Augurinus Coſſ.

Hip-

(1) Diſſert. III. ſect. 11. (2) Apud Laert. Lib. I. ſeg. 113.

Hippocleas Thessalus Phriciae filius Pythia *diaulo puerorum* vicit. Etenim Scholiastes Pindari, qui illum Pythiaca X. celebravit, asserit illum Pythiade XXII. palmam retulisse, quae certe Pythias hac Olympiade peracta fuit. Pindarus autem, qui Pythiaca X. victorem hunc laudavit, hoc primum ingenii sui specimen edidisse videtur, quum Pythiadis huius tempore 20. aetatis annum implesset.

Hoc anno Dodvellus [1] Aristagoram Milesium, qui a Dario Persarum rege defecerat, in Thraciam confugisse, ibique ab Edonis occisum fuisse contendit. Etenim Thucydides [2], ubi de Amphipoli Atheniensium colonia loquitur, haec ait: τὸ δὲ χωρίον τῦτο ἐφ' ὖ νῦν ἡ πόλις ἐςιν, ἐπάρασε μὲν πρότερον καὶ Ἀρισαγόρας ὁ Μιλήσιος, φεύγων βασιλέα Δαρεῖον, κατοικίσαι, ἀλλὰ ὑπὸ Ἠδώνων ἐξεκρύσθη. ἔπατα δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔτεσι δύο ϗ τριάκοντα ὕςερον, οἱ διεφθάρησαν ἐν Δραβήσκῳ ὑπὸ Θρακῶν. καὶ αὖθις ἑνὸς δέοντος τριακοςῷ ἔτει ἐλθόντες οἱ Ἀθηναῖοι, Ἄγνωνος τῦ Νικίυ οἰκιςῦ ἐκπεμφθέντος Ἠδῶνας ἐξελάσαντες, ἔκτισαν τὸ χωρίον τῦτο ὅπερ πρότερον ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο *hunc autem locum, in quo nunc urbs est sita, primum quidem & Aristagoras Milesius, quum Regem Darium fugeret, colonia huc deducta, condere tentavit: sed ab Edonis expulsus fuit. Deinde vero & Athenienses duobus & triginta post annis, huc missis decem millibus incolarum, tum suorum, tum aliorum quotquot ire voluerant, qui apud Drabescum a Thracibus interfecti fuerunt, eumdem locum condere sunt conati. Rursus etiam iidem Athenienses undetricesimo anno huc reversi Agnone Niciae filio coloniae duce emisso, expulsis Edonis hanc urbem condiderunt, quae prius Novem viae vocabatur.* Itaque, quum colonia ab Agnone deducta fuerit Euthymenis Archontis anno, hoc est 4. Olymp. LXXXV., ut Diodorus [3], & ineditus etiam Aeschinis Scholiastes testatur, qui ad Olymp. LXXVII an. $\frac{1}{4}$. profertur, alterius coloniae deductae tempus in annum $\frac{3}{4}$. Olymp LXXVII incidisse debuit; adeoque Aristagorae consilium, atque iter in Thraciam, quod ante 32. annos contigerat, ad annum $\frac{3}{4}$. Oly LXX. referri debebit. Atque optime id quidem, si colonia ab Atheniensibus deducta uno eodemque anno deleta etiam fuerit. Quod si, ut verisimilius existimo, haec anno $\frac{3}{4}$ Olymp. LXXVIII.

(1) Annal. Thucyd. pag. 76. (2) Lib. IV. c. 102. (3) Lib. XII. c. 32.

LXXVIII. deleta, sed anno 4. Olymp. LXXVII. deducta fuerat, Aristagorae fuga, & interitus ad superioris Olymp. LXIX. annum 4, referendus esset. Qua tamen ratione haec rite constitui, & obscurior ille Thucydidis locus exponi debeat, in Olymp. LXXVII. anno 3. ostendetur.

OLYMPIAS LXXI.

An. 1. Per. Iul. 4218. Vrb. Cond. 258.
Hipparchus Athenis Archon CLXXXVIII.

A. Posthumius P. F. Albus
T. Virginius Tricostus Coelimontanus Coss.

Tisicrates Crotoniata *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Dionysio, qui mox proferetur.

Pythagoras *celete*, vel equo singulari victoriam retulisse dicitur ab Anonymo, & Meursio [1]. Sed certe uterque fallitur, quum victoria illa tunc ab Empedocle parta fuerit.

Pataecus Dymensis *calpe* tunc recepta vicit, ut Pausanias [2] testatur. Παταίκῳ δὲ Ἀχαιῷ τῶν ἐκ Δύμης ἐνίκησε ἡ κάλπη *calpe vicit Achaeus Pataecus ex Dyma*. Empedocles Agrigentinus *celete*, eiusque filius Exaenetus *lucta* vicisse legitur apud Laërtium [3]: Σάτυρός φησιν ὅτι Ἐμπεδοκλῆς υἱὸς μὲν ἦν Ἐξαινέτου, κατέλιπε δὲ καὶ αὐτὸς υἱὸν Ἐξαίνετον. Ἐπί τε τῆς αὐτῆς Ὀλυμπιάδος τὸν μὲν Ἐμπεδοκλῆ ἵππῳ κέλητι νενικηκέναι, τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ Ἐξαίνετον πάλῃ, ἢ ὡς Ἡρακλείδης, δρόμῳ *Satyrus ait Empedoclem esse filium Exaeneti. Reliquisse autem & illum filium Exaenetum, eademque Olympiade ipsum quidem equestri certamine vicisse, filium vero illius lucta, sive (ut ait Heraclides in Epitome) cursu*. At Eratosthenes, ut Laërtius ipse observavit [4], ἐν τοῖς Ὀλυμπιονίκαις τὴν πρώτην καὶ ἑβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα νενικηκέναι τὸν τοῦ Μέτωνος πατέρα μάρτυρι χρώμενος Ἀριστοτέλει *septuagesima prima Olympiade vicisse Metonis patrem, Aristotelis utens testimonio*. Itaque praeclare falluntur ii, qui victoriam hanc Empedocli Physico adscripsere; quum ille non *Exaeneti*, sed *Metonis*, filius, & *Empedoclis* alterius nepos esset [5], ut Hippobotus, Ti-

(1) De Arch. Ath. Libr. II. c. 3. (2) Eliac. 2. c. 9. (3) Libr. VIII. segm. 53. (4) Seg. 52. (5) Laertius ibi seg. 51.

Hippocleas Thessalus Phriciae filius Pythia *diaulo puerorum* vicit. Etenim Scholiastes Pindari, qui illum Pythiaca X. celebravit, asserit illum Pythiade XXII. palmam retulisse, quae certe Pythias hac Olympiade peracta fuit. Pindarus autem, qui Pythiaca X. victorem hunc laudavit, hoc primum ingenii sui specimen edidisse videtur, quum Pythiadis huius tempore 20. aetatis annum implesset.

Hoc anno Dodvellus [1] Aristagoram Milesium, qui a Dario Persarum rege defecerat, in Thraciam confugisse, ibique ab Edonis occisum fuisse contendit. Etenim Thucydides [2], ubi de Amphipoli Atheniensium colonia loquitur, haec ait: *τὸ δὲ χωρίον τῦτο ἐφ' ὗ νῦν ἡ πόλις ἐςιν, ἐπάρασε μὲν πρότερον καὶ Ἀρισαγόρας ὁ Μιλήσιος, φεύγων βασιλέα Δαρεῖον, κατοικίσαι, ἀλλὰ ὑπὸ Ἠδώνων ἐξεκρέσθη. ἔπειτα δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔτεσι δύο ϗ τριάκοντα ὕςερον, οἱ διεφθάρησαν ἐν Δραβήσκῳ ὑπὸ Θρᾳκῶν. καὶ αὖθις ἑνὸς δέοντος τριακοςῷ ἔτει ἐλθόντες οἱ Ἀθηναῖοι, Ἄγνωνος τῦ Νικίυ οἰκιςῦ ἐκπεμφθέντος Ἠδῶνας ἐξελάσαντες, ἔκτισαν τὸ χωρίον τῦτο ὅπερ πρότερον ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο* *hunc autem locum, in quo nunc urbs est sita, primum quidem & Aristagoras Milesius, quum Regem Darium fugeret, colonia huc deducta, condere tentavit: sed ab Edonis expulsus fuit. Deinde vero & Athenienses duobus & triginta post annis, huc missis decem millibus incolarum, tum suorum, tum aliorum quotquot ire voluerant, qui apud Drabescum a Thracibus interfecti fuerunt, eumdem locum condere sunt conati. Rursus etiam iidem Athenienses undetricesimo anno huc reversi Agnone Niciae filio coloniae duce emisso, expulsis Edonis hanc urbem condiderunt, quae prius Novem viae vocabatur.* Itaque, quum colonia ab Agnone deducta fuerit Euthymenis Archontis anno, hoc est 4. Olymp. LXXXV., ut Diodorus [3], & ineditus etiam Aeschinis Scholiastes restatur, qui ad Olymp. LXXVII an. $\frac{1}{4}$. profertur, alterius coloniae deductae tempus in annum $\frac{3}{4}$. Olymp LXXVII incidisse debuit; adeoque Aristagorae consilium, atque iter in Thraciam, quod ante 32. annos contigerat, ad annum $\frac{3}{4}$. Oly LXX. referri debebit. Atque optime id quidem, si colonia ab Atheniensibus deducta uno eodemque anno deleta etiam fuerit. Quod si, ut verisimilius existimo, haec anno $\frac{1}{4}$ Olymp. LXXVIII.

(1) Annal. Thucyd. pag. 76. (2) Lib. IV. c. 102. (3) Lib. XII. c. 32.

LXXVIII. deleta, sed anno ¼. Olymp. LXXVII. deducta fuerat, Aristagorae fuga, & interitus ad superioris Olymp. LXIX. annum ¼. referendus esset. Qua tamen ratione haec rite constitui, & obscurior ille Thucydidis locus exponi debeat, in Olymp. LXXVII. anno 3. ostendetur.

OLYMPIAS LXXI.

An. ¼. Per. Iul. 4218. Vrb. Cond. 258.
Hipparchus Athenis Archon CLXXXVIII.

A. Postbumius P. F. Albus
T. Virginius Tricostus Coelimontanus Coss.

Tisicrates Crotoniata *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Dionysio, qui mox proferetur.

Pythagoras *celete*, vel equo singulari victoriam retulisse dicitur ab Anonymo, & Meursio [1]. Sed certe uterque fallitur, quum victoria illa tunc ab Empedocle parta fuerit.

Pataecus Dymensis *calpe* tunc recepta vicit, ut Pausanias [2] testatur. Παταίκυ δὲ Ἀχαιῦ τῶν ἐκ Δύμης ἐνίκησε ἡ κάλπη *calpe vicit Achaeus Pataecus ex Dyma*. Empedocles Agrigentinus *celete*, eiusque filius Exaenetus *lucta* vicisse legitur apud Laërtium [3]: Σάτυρός φησιν ὅτι Ἐμπεδοκλῆς υἱὸς μὲν ἦν Ἐξαινέτυ, κατέλιπε δὲ καὶ αὐτὸς υἱὸν Ἐξαίνετον. Ἐπί τε τῆς αὐτῆς Ὀλυμπιάδος τὸν μὲν Ἐμπεδοκλῆ ἵππῳ κέλητι νενικηκέναι, τὸν δὲ υἱὸν αὐτῦ Ἐξαίνετον πάλῃ, ἢ ὡς Ἡρακλείδης, δρόμῳ *Satyrus ait Empedoclem esse filium Exaeneti. Reliquisse autem & illum filium Exaenetum, eademque Olympiade ipsum quidem equestri certamine vicisse, filium vero illius lucta, sive (ut ait Heraclides in Epitome) cursu*. At Eratosthenes, ut Laërtius ipse observavit [4], ἐν τοῖς Ὀλυμπιονίκαις τὴν πρώτην καὶ ἑβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα νενικηκέναι τὸν τῦ Μέτωνος πατέρα μάρτυρι χρώμενος Ἀριστοτέλει *septuagesima prima Olympiade vicisse Metonis patrem, Aristotelis utens testimonio*. Itaque praeclare falluntur ii, qui victoriam hanc Empedocli Physico adscripsere; quum ille non *Exaeneti*, sed *Metonis*, filius, & *Empedoclis* alterius nepos esset [5], ut Hippobotus,

(1) De Arch. Ath. Libr. II. c. 3. (2) Eliac. 1. c. 9. (3) Libr. VIII. segm. 53. (4) Seg. 52. (5) Laertius ibi seg. 51.

Timaeus, Apollodorus testantur; qui proinde observavit quod ὁ πρώτην καὶ ἑβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα νενικηκὼς κέλητι τούτου πάντως ἦν ὁμώνυμος *qui septuagesima prima Olympiade vicit equo, eodem censebatur nomine*. Ac certe quidem Empedocles Physicus ad LXXXIV. Olympiadem pervenit, ut a Laërtio (1) erudimur, ac 60. aetatis anno e vivis excessit. Ergo Olymp. LXXI. anno 1. vix *octavum* aetatis annum agebat, ut proinde nec ipse, nec eius filius in Olympia certare potuerit. Hinc ego suspicor Empedoclem illum, qui *celete* vicerat, Exaeneti filium, & Philosophi avum fuisse, qui praeter Metonem Empedoclis physici patrem, filium alium *Exaeneti* nomine vocatum habuerit, cum quo Olymp. LXXI. Olympia vicerit. Certe Empedoclis nostri avus hoc ipso *Empedoclis* nomine vocabatur, ut Scriptores omnes affirmant; ipsumque equos nutrivisse dicit Heraclides. Quandoquidem vero Ἐμπεδοκλῆς Ἀκραγαντῖνος ἵπποις Ὀλύμπια νικήσας Πυθαγορικός *Empedocles Agrigentinus, qui equis Olympia vicit, Pythagoricus* fuisse dicitur ab Athenaeo (2), Porphyrio (3), & Philostrato (4); adeoque victoria parta bovem ex aromatibus confectum distribuisse; perspicue apparet quod avus etiam Pythagoricae disciplinae studio addictus erat; quum iampridem Pythagoras in Italia versaretur. Vnde facile Timaeo erroris occasio oblata fuit, qui apud Laërtium (5) Empedoclem physicum Pythagoram audivisse testatur, quod Pythagorae aetati accurataeque temporum rationi repugnat.

Hipparchi vero Archontis nomen ac situs perspicuo Dionysii loco definitur: Ἐπὶ τῆς ἑβδομηκοστῆς καὶ πρώτης Ὀλυμπιάδος, ἣν ἐνίκα στάδιον Τισικράτης Κροτωνιάτης Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἱππάρχου *septuagesima prima Olympiade, qua vicit stadio Tisicrates Crotoniata; Archonte Athenis Hipparcho*.

Democritum hoc anno natum putaverim. Thrasyllus quidem apud Laërtium (6) asserit ipsum anno 3. Oly LXXVII. uno ante Socratem anno in lucem prodiisse, quod Apollodorus Oly. LXXX. contigisse scribit: γεγόνοι δὲ ἂν ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικοῖς κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα *Natus igitur fuerit, ut ait Apollodorus in Chronicis, Olympiade octo-*

(1) Seg. 73. (2) Lib. I. c. 3. (3) De Abstinent. (4) Vita Apollon. Lib. I. c. 1. (5) Lib. VIII. seg. 54. (6) Lib. IX. seg. 41.

octogesima. Itaque Laërtius in hac hypothesi mox dixit Democritum Anaxagora 40. annis iuniorem fuisse, quem anno 1. Olymp. LXX. natum esse iam vidimus. Vtraque tamen opinio facile refelli poterit. Siquidem Valerius Maximus (1), & Laërtius (2) laudato Herodoti (3) testimonio perspicue docet quod, ubi Xerses post cladem Salamine acceptam se in Asiam recepit, Abderae substitit; ibique pavore, quo perculsus ex Graecia repente aufugerat, deposito a Democriti patre perhonorifice exceptus Abdera discedens Magos ibi reliquit, a quibus Democritus adhuc puer in Physicis, Astrologicis, ac Theologicis erudiretur. Ergo anno 1. Oly. LXXV. Democritus iam natus erat, eaque aetate, quae variis eiusmodi disciplinis par esse posset. Id vero mire conspirat si Democritus ineunte Olymp. LXXI. natus dicatur, adeoque in Xersis transitu 16. aetatis annum attigerit. Ita Democritus ipse *parvum Diacosmum* anno post Troiae excidium 730. edidisse dicitur; hoc est, subducto ex Eratosthenis opinione calculo, anno 1. Olymp. LXXXIV. quod aegre intelligi profecto posset, si Olymp. solum LXXX. natus dicatur. Ita Protagoras ex Philochoro ante Euripidem, hoc est annum 2. Olymp. XCIII. e vivis excessit, quum is Platone teste (4) 70. aetatis annos egisset, annisque 40. Sophisticam artem exercuisset, ut proinde Laërtius illum Olymp. LXXXIV. floruisse dixerit. Protagoras autem ille Laërtio (5) teste Democriti auditor fuit, ideoque Democriti nativitas ad Olymp. LXXX. revocari certe non poterit; ne Protagora longe iunior dicatur, qui post Olymp. LXXV. oriri non potuit. Denique Diodorus (6) asserit Democritum ipsum 90. annos natum anno 1. Olymp XCIV. obiisse, adeoque ipsius ortum ad ineuntem Olymp LXXI. revocavit. Sed quid Laërtio reponemus, qui Democritum τεσσαράκοντα annis Anaxagora iuniorem fuisse semel iterumque testatur? Non aliud profecto, nisi quod ille Apollodori calculum hac in parte sequutus Democriti nativitatem ad Olympiadem LXXX revocavit. Quod si Laërtius opinionem illam ex monimentis illis accepisset, facile in ipsius textu pro τεσσαράκοντα ego τέσσαρσι rescriberem, adeoque Laërtius i-

 pse

(1) Lib. VIII. c. 7. (2) Seg. 34. (3) Lib. VIII. c. 120. (4) In Menone. (5) Lib. IX. seg. 65. (6) Lib. XIV. c. 11.

pse secum, cum Herodoto, Diodero, aliisque Scriptoribus conveniret. Quod enim ad Eusebium attinet, qui Hellanicum, Heraclitum, Democritum, Anaxagoram anno 1 Olymp. LXX. celebres fuisse dicit, perspicue apparet ipsum ingenti errore deceptum esse.

An. $\frac{1}{2}$. Philippus Athenis Archon CLXXXIX.

Appius Claudius Regillensis Sabinus
P. Servilius P. F. Priscus Coss.

Archon ille solo Scholiastae loco demonstratur, qui in Sophoclis Vita dicit: γεννηθῆναι αὐτὸν φασιν ἑβδομηκοστῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος Ἄρχοντος Φιλίππου *septuagesima prima Olympiade eum natum fuisse tradunt secundo anno, Archonte Philippo*. Itaque ex Scholiastae hypothesi huic Olympiadis huius anno & Philippus Archon, & Sophoclis nativitas adscribi debet; & quamvis etiam in definiendo natali Sophoclis anno Scholiastes ille errare potuerit, in vero tamen Archontis nomine & situ ex Fastis exscribendo falli non poterat. Hinc Lydiati (1) coniectura admitti non potest, qui, quum in Suida legisset Sophoclem κατὰ τὴν ἑβδομηκοστὴν τρίτην Ὀλυμπιάδα *circa LXXIII Olympiadem* natum esse, annoque 3. Olymp LXXIII. *Phaenippum* Archontem offendisset, in Sophoclis Vita pro Φιλίππου, Φαινίππου, & pro ἑβδομηκοστῇ πρώτῃ, ἑβδομηκοστῇ τρίτῃ rescribendum esse putavit. Vt enim praeteream Suidae testimonium ambiguum esse, Phaenippus ille non anno 3. Olymp. LXXIII. sed LXXII. imperasset; adeoque, si Sophocles Olympiadis LXXII. anno 3. natus foret, 24. annis Euripide senior esse non poterat, quod Scriptor ille testatur.

Quum Miletum hoc anno a Persis excisum, ceteraeque Ioniae urbes vexatae forent, Samii, ac Milesii a Siculis invitati, atque ab Anaxila Rhegii tyranno adiuti *Zanclen* Siciliae urbem occuparunt. Historiam hanc ab Herodoto (2) memoratam hoc anno antiquiorem esse non posse perspicue exinde colligitur, quod Anaxilas ille, Diodoro (3) teste, anno 1. Olymp. LXXVI. postquam 18. annos imperave-

(1) Ad Marm. Oxon. pag. 63. (2) Libr. VI. (3) Libr. XI. c. 48.

raverat, e vivis excessit. Id vero ante annum 1. Olympiadis LXXII. contigisse Hippocratis Gelae tyranni aetas ostendit, quem eo tempore adhuc superstitem fuisse Herodotus testatur, & coloniam illam longe ante Marathoniam pugnam collocavit. Itaque facile hoc Anaxilae consilium, Ionum migratio, Mileti clades 2. huius Olympiadis anno adscribi debebit; quamvis illa a Petavio in anno 3. superioris Olympiadis referatur, quo nondum Anaxilae tyrannis inceperat. Historiam ipsam Thucydides (1) memoravit, asseritque a Ionibus istis colonos illos expulsos fuisse, qui illuc Periere Chalcidensi, & Crataemene Cumaeo ducibus migraverant; additque quod Iones ipsi ὁ πόλλῳ ὕστερον *baud multo post* Anaxilae Rheginorum tyranni viribus eiecti sunt, ipsisque Messenii suffecti, qui *Zanclen* urbem patriae urbis nomine *Messenem* vocarunt. Pausanias tamen colonos illos, qui Periere Chalcidensi, & Crataemene Samio ducibus in Siciliam appulerant, a Messeniis Anaxilae Rheginorum tyranni auspicio expulsos, urbemque illam Messenes nomine nuncupatam esse testatur Olymp. XXIX. qua Chionis Lacon *iterum stadio* vicit, ac Miltiades Athenis Archon erat. Quis eiusmodi turbas ac ingens adeo temporum dissidium componat? Certe Thucydides ab Herodoto, Pausanias ab utroque dissentit; dissidiumque ipsum facilius componi non posset, quam si Miltiadis Archontis nomen in anno $\frac{2}{3}$. Olymp LXXIII. Fastis inscriberetur, ut ad annum illum, sed liberiori solum coniecturae genere, observabitur. Quod si nullus in Pausania tum in Olympiadis numero, tum in Archontis nomine exprimendo error irrepsit, sed Pausanias ipse rite tempus expressit, necessario dicendum erit duplicem *Anaxilam* admittendum esse, quorum unus Olymp. XXIX. vixerit, alter Olymp. LXXVI. e vivis excesserit, atque ipsorum uterque Messenios Zanclen transtulerit.

An. $\frac{3}{3}$. Pythocritus Athenis Archon CXC.

A. Virgilius A. F. Tricostus Coelimontanus / *T. Veturius Geminus Cicurinus* Coss.

Oxo-

(1) Lib. VI. c. 4. & 5.

Oxonienſi Chronico huius etiam Archontis nomen debemus, in quo lacerae quidem vocum laciniae, ſed perſpicuae tamen temporis notae ſuperſunt [1]: *Α'φ' ὗ νε .... Ιππια ..... εν Α'θήνησι ἔτη ΗΗΔΔΔΙ Α"ρχοντος Αθήνησι Πυθοκρίτȣ a quo ne ...... Hippias .... Athenis, anni 231. Archonte Athenis Pythocrito.*

Quid in brevi mutilaque hac periodo exaratum fuerit, adeoque quid in lacunis ipſis inſeri, ſupplerique debeat, divinare vix poſsumus. Interpretes omnes una veluti voce conſpirant, ut ibi quidpiam de Hippia Piſiſtrati filio memoratum eſse arbitrentur, quod propter veterum Hiſtoricorum ſilentium ignorare nunc cogimur. Ac certe quidem Hippias tunc temporis apud Perſarum regem verſabatur; regiſque Legatis, qui Athenas advenerant, ut cum Athenienſibus de Hippiae reditu agerent, Athenienſes ipſi libere, conſtanterque dixerunt ſe bellum potius cum rege, quam Hippiae reditum pati paratos eſſe. Quandoquidem vero in mutilis Marmoris vocibus quidpiam *Athenis* geſtum innuitur, quid ſi fortaſſe quis dixerit ibi coniugis ab Hippia relictae mortem memorari, eius nimirum, quae Charmi filia fuerat, cuiuſque nomen hactenus ignoratur? Ita nimirum characteres Ν Ε.. ignotum hactenus coniugis nomen indicarent, ſupplerique facile poſſet ... *τȣ̃ Ι'ππία γύνη ἐτελεύτησεν Α'θήνησιν ... Hippiae coniux obiit Athenis.* Quamvis enim Hippias, eiuſque liberi Athenis expulſi fuerint, id de coniuge tamen a nullo Scriptore memoratur, ut illa proinde facile Athenis relinqui, ibique 16. poſt mariti exilium anno interiiſſe potuerit. Quod ſi mors illa obſcurior videatur, quam ut ipſius memoria in Marmore conſervari debuerit, fortaſſe ΑΘΗΝΑΣ ΙΠΠΙΑΣ *Minervae Hippiae* nomen ſuppleri ibi poterit; quod nempe Pythocriti Archontis anno Minervae Hippiae vel ſtatua, vel ara, vel templum Athenis dicatum fuerit. Certe Pauſanias aſſerit *Hippiae* Minervae aram in Academia fuiſſe [2]; quemadmodum Minervam *Hippiam* apud Acharnenſes [3] in Attica, in Elide [4], in Arcadia [5] cultam eſſe teſtatur. Eiuſmodi vero *Hippiae* Minervae cultum antiquis etiam temporibus in Attica

(1) Epoch. 48. Lin. 61. (2) Attic. c. 30. (3) Ibi c. 31. (4) Eliac. I. c. 15. (5) Arcad. c. 47.

ea fuiſſe exinde apparet quod Iſaeus, Harpocratione (1) teſte, *Hippiae Athenae* meminerit. Sed ambiguis coniecturis immorari non libet, adeoque Marmorei Chronici lacunam tum reſtituere fortaſſe cui liceat, cum uberior lux aliqua ex Monimentis aliis affulgeat.

Antequam vero ad Eponymos Athenienſium Archontes mox inſequutos accedam, hic opportune monuiſſe iuverit, quod Cl. Meurſius in contexenda Archontum illorum ſerie, qui anno tertio, & quarto Olympiadis LXXI. & 4. annis Olymp. LXXII. imperarunt, mirifice perplexus eſt, ſibique non conſtat. Siquidem in Cap. III. titulo diſerte dicit quod anno 3. Olymp. LXXI. *Philippo* ſuccedit *Ariſtides*, *illi Themiſtocles*; in ipſo vero Capitis textu ſubdubitat an *Ariſtides*, an vero *Themiſtocles* ipſe Philippo ſucceſſerit, an *Themiſtocles* tertio, vel quarto potius anno Olymp. LXXI. Archon fuerit, idque in ſequenti Capite dirimendum ſignificat. In ſequentis vero Capitis titulo *Philippum* Archontem aſſerit anno 2. Olymp. LXXII. & poſt eum *Ariſtidem*. Verum in Capite Archontem illum, cui forte ſucceſſerit Ariſtides, non *Philippum*, ſed cum Plutarcho *Phaenippum*, nominat. Denique *Philippi*, *Phaenippi*, & *Ariſtidis* immemor Archontem Olymp. LXXII. anno 2. fuiſſe dicit *Hybrilidem*; atque poſt illum duos ignorari; ut nullus proinde *Philippo*, *Phaenippo*, vel *Ariſtidi* locus ſuperſit. Ambagem hanc, quae in doctiſſimi Viri, atque de literis, univerſaque Graeca hiſtoria praeclare meriti Faſtos irrepſit, opportunius alibi (2) iam demonſtravi. Itaque id unum ſupereſt ut diſſimulatis Meurſii erroribus, meliorem veramque Archontum ſeriem hic proferam, ipſamque perſpicuis Veterum teſtimoniis confirmem; quum praeſertim Scriptorum teſtimonia, quibus abutitur Meurſius, alibi explicaverim.

An. $\frac{3}{4}$. Themiſtocles Athenis Archon CXCI.

Sp. Caſſius Viſcellinus II.
Poſthumus Caninius Auruns. II. Coſſ.

iniverunt Kal. Sept. maturius ſolito.

Ti-

(1) In Ἱππία (2) Tom. I. pag. 336.

Timaenetus Phliuntius Pyth. XXIII. *armatorum cursu* vicisse dicitur a Pausania [1]. Themistoclis Archontis nomen Scaligero, vel ut ait ille, Anonymo duce Meursius in superiorem annum coniecerat; quemadmodum Dodvellus, quum in Archontum serie Diognetum anno $\frac{1}{4}$. Olymp. LXXII. tribuisset, Themistoclem anno $\frac{3}{4}$. Olymp. LXXI. adscripsit: perinde quasi inter Themistoclem, & Diognetum Archon alius inseri debeat, qui exeunte 4., ac ineunte 1. Olymp anno imperaverit. Ego vero Themistoclem Gamelione mense anni 3. Olymp. LXXII. magistratum hunc iniisse, adeoque anno $\frac{3}{4}$. Archontum Fastis inscribendum esse contendo.

Atque illud in primis argumento gravissimo esse debet quod Phaenippus ab exeunte anno 2. Oly. LXXII. divelli non potest, ut inferius ostendetur; ante Phaenippum vero Hybrilides, ante Hybrilidem Diognetus ex Dionysio, ceterisque Auctoribus imperavit. Itaque Diognetus ipse anno $\frac{1}{2}$. Olympiadis adscribi debet; adeoque Themistocles, qui inter Pythocritum, & Diognetum inseri debet, non alteri, quam $\frac{3}{4}$. huius Olympiadis anno tribuendus erit. Deinde vero Dionysius [2], licet obscurius, hunc ipsum Themistoclis Archontis situm expressit, ubi de A. Virginii Montani, & T. Veturii Gemini Consulatu loquens ait: παραλαμβάνουσι τὴν ὑπατικὴν ἀρχὴν Ἄρχοντος Ἀθήνησι Θεμιστοκλέους, ἑξακοστῷ καὶ διακοσιοστῷ μετὰ τὴν κτίσιν ἔτει, μελλούσης εἰς τὴν πιὸν τῆς ἑβδομηκοστῆς καὶ δευτέρας Ὀλυμπιάδος, ἣν ἐνίκα στάδιον δεύτερον Στησικράτης Κροτωνιάτης *Magistratum inierunt Archonte Athenis Themistocle, anno ab Vrb. Cond. ducentesimo sexagesimo, eorumque Consulatus praecessit initium septuagesimae secundae Olympiadis, qua iterum vicit in stadio Steficrates Crotoniates*. Consules isti, ut optime Dodvellus [3] observavit, inierunt anno 4. Olymp. LXXI. ipsosque Dionysius, contra morem alibi observatum, retulit ad Olympicum annum sequentem, qui fuerat incepturus iisdem Consulatu iam fungentibus; quum alioquin apud Dionysium ipsum initium anni Olympici praecedere consueverit initium anni consularis. Itaque perspicuum est *Themistoclem* Archontem fuisse anno, qui proxime praecessit Olympiadem LXXII.

(1) Phocic. c. 7. (2) Lib. VI num. 34. (3) In Chron. Dionys.

LXXII.; quum Dionysius ipse alibi [1] anno 1. Oly. LXXII. Archontem fuisse dicat Diognetum, atque Hybrilidem 2. Sed in eximio Dionysii loco illud in primis est observandum quod Consules illi non exeunte, sed ineunte potius, anno 4. Olympiadis inceperunt; hoc est antequam Gamelion Atticorum, sive Ianuarius Romanorum, mensis inciperet. Quemadmodum nempe Dodvellus [2] ex Dionysio observavit, iis temporibus Consules maturius inire consueverunt; ut aliquando a Septembri, interdum etiam a Sextili Romano inciperent. Ergo, si Consules illi Themistocle adhuc Athenis imperante coeperunt, Themistoclis magistratus postremos sex anni 3. totidemque primos anni 4. menses huius Olympiadis occupavit; ut proinde ipsius nomen non anno 3. ut putavit Meursius, sed anno $\frac{3}{4}$. Fastis inscribi debeat.

At neque solum in definiendo Themistoclis Archontis anno fallitur Meursius, verum etiam a perspicuis Veterum testimoniis aberrat, ubi Themistoclem hunc non alium esse arbitratur, quam celebrem Imperatorem illum, quo duce ad Salaminam pugnatum est, & de quo certe sunt illa Thucydidis verba, quae hîc a Meursio proferuntur. Etenim Plutarchus non modo hanc ipsius dignitatem nusquam commemorat; sed perspicue quoque, diserteque testatur quod Themistocles ipse *νέος ἦν ἔτι τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης πρὸς τὺς βαρβάρυς γενομένης quo tempore in Marathone barbari superati sunt iuvenis adhuc erat:* primumque ipsius facinus fuisse dicit ex argenti fodinis proventus in militarem usum convertere, atque exinde centum triremes conficere ad Aeginense bellum gerendum. Ita Cornelius Nepos asserit quod *primus gradus fuit* Themistocli *capessendae Reipublicae bello Corcyraeo, ad quod gerendum Praetor a populo factus .. persuasit populo ut pecunia publica, quae ex metallis redibat, classis centum navium aedificaretur: qua celeriter effecta primum Corcyraeos fregit, deinde maritimos praedones consectando mare tutum reddidit*. Itaque, quum haec omnia post Marathoniam pugnam contigerint, idest annum 3. Olymp. LXXII. Themistocles anno 4. Olymp. LXXI. Archon esse non potuit. Idipsum quoque manifeste demonstrat Piraei munitio, quae Themistocle Archonte suscepta in hunc annum 4. Olymp.

 LXXI.

(1) Lib. VI. n. 49. (2) Differt. X. pag. 890.

LXXI. temere a Meursio, simulque Petavio coniicitur. Plutarchus enim perspicue docet quod post Plataeensem victoriam Themistocles Piraeum aedificavit: ἐκ δὲ τούτου τὸν Πειραιᾶ κατεσκεύαζε *deinde Piraeum exstruxit*: sicuti Diodorus [1] aperte docet quod Athenienses μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς νίκην εὐθὺς τὴν πόλιν ἐπεχείρησαν τειχίζειν *post victoriam ad Plataeas acquisitam statim ad instauranda Vrbis moenia opes, operamque contulerunt* anno 3. Oly. LXXV. Timosthene Archonte; Piraei vero munitionem anno sequenti 4. Olymp. LXXV. Adimanto Archonte susceptam scribit, quod Meursius ipse sui immemor, utroque illorum citato, Cap. IX testatur. Atque ita prorsus Eusebius Piraei munitionem in anno 2. Oly. LXXV. collocavit. Postremo Plutarchus, & Diodorus mira consensione referunt Themistoclem consilium a se conceptum de muniendo Piraeo veluti novum, ac mirum quiddam prodere populo noluisse, tandemque Aristidis, & Xanthippi suffragio, qui a populo veluti consilii iudices electi fuerant, probatum, populoque commissum fuisse: quod certe fieri non poterat, si iampridem Piraei munitio Themistoclis ipsius consilio anno 4. Olymp. LXXI. suscepta fuisset. Ergo Themistocles Imperator anno 4. Olymp. LXXI. Archon esse, ac Piraei munitionem incipere non potuit, & ἀρχὴ illa, ἣ κατ' ἐνιαυτὸν Ἀθηναίοις ἦρξε *qua anni spatio imperavit*, non aliud esse potuit, quam dignitas quidem Archontis, sed non Eponymi. Hinc fallitur Lydiatus, qui Themistoclem hunc Archontem fuisse putat anno $\frac{4}{1}$. Olymp. LXXVI. quod ex nullo veteri monumento, nec ipsis quidem Thucydidis verbis inferri potest. Sed haec opportunius alibi [2] iam demonstravi.

OLYMPIAS LXXII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4222. Vrb. Cond. 262.
Diognetus Athenis Archon CXCII.

T. Geganius Macerinus
P. Minucius Augurinus Coss.

Ti-

(1) Lib. XI. c. 39. (2) Tom. I. pag. 336.

Tisicrates Crotoniata *stadio* vicit Olympia ex Africano, Pausania [1], & Dionysio.

Ita quoque Dionysius ipse Archontis Diogneti nomen expressit [2]: *ἐπὶ τῆς ἑβδομηκοστῆς καὶ δευτέρας Ὀλυμπιάδος, ἣν ἐνίκα στάδιον Τισικράτης Κροτωνιάτης Ἄρχοντος Ἀθήνησι Διογνήτου* *septuagesima & secunda Olympiade, qua vicit in stadio Tisicrates Crotoniates, Archonte Athenis Diogneto*.

Cleomedi Astypalensi, qui Iccum Epidaurium sibi in *pugilatu* adversarium occiderat, in Olympicis ipsis victoria negata fuit, ut Pausanias [3] testatur.

Hippocleas Thessalus Phriciae filius in Ludis ipsis *diaulo* vicisse dicitur a Pindari Scholiaste: Ἐνίκησε Ἱπποκλέας οβ', καὶ ογ' Ὀλυμπιάδα *vicit Hippocleas LXXII. & LXXIII. Olympiade*.

Xenocrates Agrigentinus Aenesidami filius, ac Theronis frater huius Olympiadis anno 3. in Pythicis Ludis victoriam *equis* obtinuit, ut inferius observabitur. Quandoquidem tamen Pindarus [4], qui victoriam aliam in Isthmiis partam celebravit, asserit illum in Olympicis etiam Ludis vicisse, facile Olympica haec palma ad Olympiadem hanc referri poterit.

An. $\frac{1}{2}$. Hybrilides Athenis Archon CXCIII.

A. Sempronius Atratinus II. Coss.
M. Minucius Augurinus II.

Hybrilidis Archontis nomen, ac situm perspicue demonstrat Dionysius [5], qui Archontis huius anno Romanorum Legatos in Siciliam venisse dicit: Ἡ μὲν εἰς Σικελίαν ἀποδεχθεῖσα πρεσβεία κατὰ τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν τῆς ἑβδομηκοστῆς καὶ δευτέρας Ὀλυμπιάδος ἐξέπλευσεν Ἄρχοντος Ἀθήνησι Ὑβριλίδου *decreta in Siciliam legatio anno secundo septuagesimae secundae Olympiadis eo navigavit, Archonte Athenis Hybrilide*. Quumque Dionysius ipse dixerit legationem illam 17. anno post exactos Reges contigisse, primumque ab exactis Regibus annum Isagorae Archontis nomine insignaverit, Hybrilides iste non alteri, quam $\frac{1}{2}$ huius

(1) Eliac. II. c. 32. (2) Lib. VI. num. 49. (3) Eliac. II. c. 9. (4) Isthm. II. ver. 41. (5) Lib. VII. num. I.

ius Olympiadis anno, adſcribi poterit. Ita Pauſanias ait [1]: Γέλων ὁ Σικελίας τυραννήσας Συρακύσας ἔσχεν Ὑβριλίδου μὲν Ἀθήνησιν Ἄρχοντος, δευτέρῳ δὲ ἔτει τῆς δευτέρας καὶ ἑβδομηκοστῆς Ὀλυμπιάδος *Gelon tyrannus Syracuſis rerum potitus eſt Olympiadis ſeptuageſimae ſecundae anno ſecundo, quo itidem anno Archon fuit apud Athenienſes Hybrilides*. Itaque Gelon Hippocrati, qui ſeptem annis Herodoto [2] teſte Gelae imperaverat, hoc anno in imperio ſucceſſit; quumque poſtea Syracuſas etiam occupaſſet, Gelam Hieroni fratri regendam reliquit. Hinc ipſe Gelo modo *Gelous*, modo *Syracuſanus* vocatur; quod nempe utrobique imperaverit. Vide in proximae Olympiadis anno 1.

Huic anno Aeginetarum victoria adſcribenda videtur, qua claſſe Athenienſes ſuperarunt; quamvis Eurybates Argivus Nemeonica celebris, qui Aeginetis opem tulerat, a Sophane Decelenſi ſingulari certamine victus fuiſſet, ut Pauſanias [3], ac Herodotus [4] teſtantur. Etenim Herodotus victoriam hanc proxime ante Marathoniam pugnam memoravit.

An. $\frac{2}{3}$. Phaenippus ſecundus Athenis Archon CXCIV.

Q. Sulpicius Camerinus Cornutus
Sp. Lartius Flavus II. Coſſ.

Phaenippi Archontis nomen, ſimulque Marathonia pugna, quae ipſius Archontis anno contigerat, a Plutarcho, & Oxonienſi Chronico memoratur. Etenim Plutarchus [5], ut in anno proximo demonſtrabitur, Marathoniam Perſarum cladem *Phaenippi* Archontis anno adſcribit. In Oxonienſi vero Chronico [6] legitur: Ἀφ' οὗ ἡ ἐμ Μαραθῶνι μάχη ἐγένετο Ἀθηναίοις πρὸς τοὺς Πέρσας, καὶ Ἀρταφέρνεα Σατράπην τῶν Δαρείου ἀδελφιδῶν τὸν στρατηγὸν ἐνίκων Ἀθηναῖοι, ἔτη ΗΗΔΔΠΙΙ. Ἄρχοντος Ἀθήνησι τοῦ δευτέρου Φαινίππου *A quo in Marathone pugna commiſſa eſt ab Athenienſibus contra Perſas, & Artaphernem Satrapam, unum e Darii nepotibus, ducem ſuperarunt Athenienſes, anni CCXXVII. Archonte Athenis Phaenippo ſe-*

(1) Eliac. II. c. 9. (2) Lib. VII. c. 154. 155. (3) Att. c. 29. (4) Libr. VI. c. 93. & Lib. IX. (5) In Ariſtide. (6) Epoch. 49. lin. 62.

secundo. Annorum numerus, qui Marmori inscriptus conspicitur 227. non alteri, quam secundo exeunti, huius Olymp. anno convenire potest; ut proinde Phaenippus Gamelione mense anni 2. incepisse debuerit. Quandoquidem vero Marathonia pugna, ut perspicue Plutarchus [1] semel iterumque testatur, 6. Boëdromionis Attici die, adeoque iam incepto 3. Olympiadis anno commissa fuit, optime intelligi salvarique debet quod illa Phaenippo adhuc Archonte contigerit, sed illa tamen ab ineunte anno 3. dimoveri non poterit. Itaque fallitur Scaliger, Pontacus, aliique, qui Eusebium sequuti ipsam in anno 1. huius Olymp. collocarunt; simulque Lydiatus [2], qui ipsam anno 2. *neque prius neque posterius* contigisse contendit. Ita Palmerius [3] etiam hic fallitur, qui, quum Aristidem proxime post Phaenippum, & Marathonium bellum imperasse sciret, atque Aristidis anno numerum 227. in Marmore tributum esse conspiceret, in superiori Marmoris Epocha, vel Phaenippi Archontis anno, non 225. sed 226. legendum esse coniecit, ut annus 3. Olymp. LXXII. exprimeretur. Ea vero de caussa *Phaenippum* hunc in Marmore *secundum* appellari putavit Lydiatus [4] quod *Phaenippus* alter Olymp. XLVIII. imperaverit. Sed Archon ille non *Phaenippus*, sed *Philippus*, vocatur; adeoque *Phaenippus primus* vel ad superiorem aliam, vel insequentem Olympiadem aliquam referri debet, qua Fastos nunc hiantes habemus. Hic ipse Marathoniae pugnae situs ex Thucydidis, & Platonis testimonio mirifice confirmatur. Siquidem Thucydides ait [5]: ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη Μήδων πρὸς Ἀθηναίυς ἐγένετο· δεκάτῳ δ' ἔτει μετ' ἀυτὴν ἄυθις ὁ Βάρβαρος τῷ μεγάλῳ σόλῳ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα δυλωσόμενος ἦλθε *Medorum praelium cum Atheniensibus in Marathoniis campis est commissum, & decimo post hanc pugnam anno Barbarus cum magna classe rursus in Graeciam venit ut eam in servitutem redigeret*. Plato vero [6] integrum decennium inter haec duo bella statuit. Aristides [7] inter utramque pugnam annos *decem* fluxisse dicit; idemque prorsus a Lysia [8] asseritur, qui Xersem δεκάτῳ ἔτει *decimo anno* postquam classem instrue-

re

(1) De Herod Malignit. & in Camillo. (2) Ad Marm. Oxon. pag. 56. (3) Exercit. pag. 706. (4) Ad Marm. Oxon. p. 1. (5) In Prooemio. (6) De Leg. III. (7) Platon. II. (8) Orat. XXXI.

re coeperat, in Graeciam appulisse testatur: quod decennii spatium postremos etiam Darii patris adhuc superstitis annos complectitur. Itaque, quum Salaminia pugna die 20. Boëdromionis anno 1. Oly. LXXV. contigerit, Marathonia clades 6. eiusdem Boëdromionis mensis diei anni 3. Olymp. LXXII. certissime adscribi debet.

Hinc corrigendus Aelianus [1], qui Persas a Miltiade 6. Thargelionis die superatos esse testatur; quemadmodum alibi [2] Dodvelli sententiam refutavi, qui Aeantidem Tribum singulis annis 29. Scirrophorionis die Prytaniae munus iniisse putat; quamvis illa praesidente decretum editum sit, quo Miltiades turmas in praelium deduxit. In ea vero pugna 6400. ex Persis, ex Atheniensibus 172. cecidisse narrat Herodotus [3]; quum Plutarcho [4] teste 300 Persarum millia adversus 9. millia Atheniensium, ac 3. millia Plataeensium conflixissent.

Hoc eodem anno Athenienses Miltiade duce Lemnum insulam occuparunt, ut ex Herodoto [5] erudimur.

Dodvellus [6] Phalaridis, & Stesichori Poëtae mortem ad haec tempora revocavit; quum utramque inter annum $\frac{2}{3}$. Olymp. LXXII. & 1. Olymp. LXXIII. contigisse putaverit.

An. $\frac{3}{4}$. Aristides Athenis Archon CXCV.

Q. Iulius L. F. Iulus
P. Pinarius Mamercinus Rufus Coss.

Aristidem Lysimachi filium ex Alopece Atticae Populo hoc anno Archontum Fastis inserendum esse partim Oxoniensis Chronici, partim Plutarchi, aliorumque testimonio demonstratur. Ac in Oxoniensi quidem Marmore legitur [7]: Ἀφ' οὗ Σιμωνίδης, πάππος τοῦ ποιητοῦ, ποιητὴς ὢν καὶ αὐτὸς ἐφάνη Ἀθήνησι, καὶ Δαρεῖος τελευτᾷ, Ξέρξης δὲ ὁ υἱὸς βασιλεύει, ἔτη ΗΗΔΔΠ., Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀριστείδου *a quo Simonides avus Simonidis Poëtae, qui & ipse Poëta fuit,*

(1) Var. Hist. Libr. II. c. 25. (2) Tom. I. pag. 183. (3) Libr. VI. c. 130. (4) In Parallel. & de defectu Oracul. (5) Libr. VI. c. 130. (6) Differt. V. sect. 10. (7) Epoch. 50. lin. 63.

fuit, Athenis claruit, & Darius mortuus est, Xerses vero filius illius regnat, anni CCXXV. Archonte Athenis Aristide. Quo quidem loco Prideauxius annos 225. in Marmore expressos putavit: Seldenus subdubitat utrum 225. vel 226 legi debeat, sed numerum 225. anteponit. Lydiatus ac Palmerius optime 226. rescribendum asserit, quod nimirum Phaenippo numerus 227. adscribatur, compertumque sit Aristidem Phaenippo proxime successisse. Itaque ex Marmoris hypothesi Aristides anno proximo post Marathoniam pugnam, adeoque 4. huius Olympiadis imperavit. Quod vero Aristidis Archontis anno Darius obiisse dicitur a perspicuo Herodoti testimonio abhorret. Quamvis enim Thucydides (1) pugnam ipsam Dariique mortem coniungat: ὀλίγον πρὸ τῶν Μηδικῶν καὶ τοῦ Δαρείου θανάτου *paullo ante Medicum bellum, & Darii mortem*; & Syncellus, auctore fortasse Ctesia, testetur quod ἀυτὸς ὁ Δαρεῖος οὐκ ἐνεγκὼν τὸ πάθος ἐξ ἀθυμίας ἀπόλλυται *ipse Darius quum dolorem* ex accepta clade *ferre non posset prae moerore obiit*; Herodotus tamen mortem illam *quinto* post cladem Marathone acceptam anno contigisse dicit, ut in anno 1. Olymp. LXXIV. opportunius demonstrabitur.

Quod vero ad Plutarchum (2) attinet, is nitide disserteque docet quod μετὰ Φάνιππον, ἐφ᾽ οὗ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην ἐνίκων, εὐθὺς Ἀριστείδης Ἄρχων ἀναγέγραπται *secundum Phanippum, cuius in magistratu pugnae Marathoniae palmam retulerunt, statim Aristides Archon perscriptus est*; quamvis alibi dixerit: Καί τοι φησὶν ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος ἄρξαι τὸν ἄνδρα μικρὸν ἔμπροσθεν τοῦ θανάτου, μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην *quamvis Archontem eum fuisse Phalereus Demetrius auctor est, paullo ante obitum suum post Plataeensem pugnam*; idque mox repetat: μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην ἦρξεν Ἀριστείδης, ὡς Δημήτριος γέγραφε *post Plataeensem pugnam Archon fuit Aristides, ut Demetrius scripsit*. Ac certe quidem Plutarchum aut Fastos, ad quos ille provocaverat, Demetrii Fastis atque sententiae praeferendos hic esse iam monui (3); nec aliunde Demetrii errorem profluxisse conieci quam quod ille Aristidem post Atheniensium victoriam, & Archontem Phaenippum imperasse viderat; adeoque

(1) Lib. I. c. 14. (2) In Aristide. (3) Tom. I. pag. 341.

que nominis similitudine deceptus ipsum post Xanthippum, & Plataeensem pugnam, quae Xanthippo hoc Archonte contigerat, collocavit. Fieri quoque potuisse conieci ut Aristides iterum post Plataeense bellum Archon non *sorte*, sed *suffragiis* electus fuerit, ut proinde Plutarchi Demetriique sententiae aliquo foedere componi possint.

Miltiades, quum circa Parum Insulam infeliciter dimicasset, Athenas rediens in vincula coniicitur, ibique moritur (1).

Xenocrates Agrigentinus Aenesidami filius, Theronisque Pythionicae frater Pythiade XXIV quae hoc anno celebrata fuit, *curru* vicisse dicitur. Pindarus ipsum Pythiaca VI. laudavit, eiusque Scholiastes victoriam hanc variis in locis (2) memoravit.

Midas Agrigentinus hac ipsa Pythiade & XXV. mox insequuta *auloedia* palmam obtinuit. Pindarus utramque victoriam Pythiaca XII. celebravit.

Pythagoras hoc anno fortasse e vivis excessit. Siquidem Iustinus (3) asserit illum Crotone per annos 20 degisse; ideoque, si Crotonem appulit anno 3. Olymp. LXVII. ipsius interitus hac Olympiade contigisse debuit. In Eusebio tamen ad annum 4. Olymp. LXX. legitur: *Πυθαγόρας ὁ Φιλόσοφος τέθνηκεν ἐτῶν ϞΕ, οἱ δὲ ΟΕ Pythagoras Philosophus obiit annos natus 95 sive, ut alii tradiderunt, 75.*

OLYMPIAS LXXIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul 4226. Vrb. Cond. 266.
Anchises Athenis Archon CXCVI.

Sp Nautius Rutilus
Sex. Furius Fusus Coss.

Astylus Crotoniata *stadio* vicit Olympia ex Dionysio, & Africano, qui tamen *Astyalum* ipsum appellat. Dionysius vero & Olympionicae, & Archontis etiam nomen expressit (4): *Κατὰ τὴν ἑβδομηκοστὴν καὶ τρίτην Ὀλυμπιάδα, καθ'*

ἣν

(1) Herod. Libr. VI. (2) Ad Pyth. VI. & Isthm. II. & Olymp. II. vers. 88. & 90. (3) Libr. XX. c. 5. (4) Lib. VIII. num. 1.

ἣν ἐνίκα στάδιον Ἄστυλος Κροτωνιάτης Ἄρχοντος Ἀθήνησι Ἀγχίσου *Olympiade septuagesima tertia, qua vicit in stadio Astylus Crotoniates, Archonte Athenis Anchise.* Gelo Dinomenis filius Gelous in Olympiis ipsis *curru* palmam obtinuit, ut Pausanias testatur [1]: καὶ ὁ χρόνος τούτῳ τῷ Γέλωνί ἐστι τῆς νίκης τρίτῃ πρὸς ταῖς ἑβδομήκοντα Ὀλυμπιάδι. Γέλων δὲ ὁ Σικελίας τυραννήσας Συρακούσας ἔσχεν δευτέρῳ ἔτει τῆς δευτέρας, καὶ ἑβδομηκοστῆς Ὀλυμπιάδος *at enim vicit hic Gelon Oly. LXXIII. quum Syracusis Gelon tyrannus rerum potitus esset Oly. LXXII. anno* 2. Itaque, quum in Inscriptione Olympiae posita Gelon ille se *Geloum*, non *Syracusanum*, esse testetur, concludit Pausanias Gelonem hunc, licet Dinomenis filius fuerit, a Gelone tamen itidem Dinomenis filio iam Syracusas obtinente diversum fuisse, qui se non *Geloum*, sed *Syracusanum* potius, renunciari iussisset. Sed levem hanc Pausaniae coniecturam accurate refellit Dodvellus [2]; ostenditque Gelonem eo tempore Syracusis nondum tyrannidem exercuisse; quum illam demum anno 4 huius Olympiadis occupaverit, *septennio* scilicet iuxta Diodorum ante mortem, quae in annum 3. Olymp. LXXV. incidit [3]. Hinc Dodvellus Pindarici Scholiastae [4] verba Ἱπποκράτης ὑπὸ τῶν Γελῴων τυράννου ἀνῃρέθη. Εἶτα ὑπὸ Γέλωνος συνῳκίσθη ἡ Καμαρίνα κατὰ τὴν μβ' Ὀλυμπιάδα, ὥς φησι Τιμαῖος. Διὸ καὶ νέοικον ἕδραν εἶπε τὴν πόλιν. ἡ καὶ ἅλωσις αὐτῆς ἐγένετο κατὰ τὴν Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου στρατείαν *Hippocrates a Geloorum tyranno occisus fuit Deinde incolis frequentata fuit Camarina XLII Olympiade, ut ait Timaeus. Qua etiam de caussa* recens-habitatam sedem *Pindarus hanc urbem vocavit. Porro ipsius excidium contigit circa Darii Hystaspis expeditionem* ita restituit ...... κατὰ τὴν οβ' Ὀλυμπιάδα, ὥς φησι Τίμαιος. εἶτα συνῳκίσθη. Διὸ καὶ νέοικον ἕδραν εἶπε τὴν πόλιν. ἡ καὶ ἅλωσις αὐτῆς ἐγένετο μετὰ τὴν Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου στρατείαν *circa LXXII. Oly, ut ait Timaeus; deinde habitatoribus frequentata fuit Qua etiam de caussa* recens-habitatam sedem *urbem ipsam Pindarus vocavit Porro excisa est post Darii Hystaspis expeditionem*. Ea nimirum ratione Pindari Scholiastes, sive Timaeus, cum Herodoto, ceterisque Scriptoribus optime conspirabit. At aegre tamen Herodotus ipse

(1) Eliac. II. c. 9. & c. 32. (2) Annal. Thucyd. pag. 42. (3) Herod. Lib. VII. c. 156. (4) Ad Olymp. V. ver. 19.

pse cum Pausania componi poterit, qui Gelonem anno 2. Olymp. LXXII. Syracusis etiam imperasse iam dixerat, quemadmodum Eusebius initium ipsum in anno 2. Olymp. LXXIII. collocavit; annoque 2. Olymp. LXXVI. Hieronis initium adscripsit. Vtrobique tamen hic fallitur; quum praesertim Gelonem ζ' 7. solum annos regnasse iam dixerit, ubi prorsus immerito Scaliger ex Eusebio numerum ιζ' 17 rescribendum asserit, qui tum a Diodori, tum ab Eusebii ipsius calculo sententiaque abhorret.

Hoc anno Chionides Atheniensis Comoediae poëta Drama edidisse dicitur a Suida. Χιονίδης Ἀθηναῖος κωμικὸς τῆς ἀρχαίας Κωμῳδίας. ὃν καὶ λέγουσι πρωταγωνιστὴν γένεσθαι τῆς ἀρχαίας Κωμῳδίας, διδάσκειν δὲ ἔτεσιν ὀκτὼ πρὸ τῶν Περσικῶν *Chionides Atheniensis Comicus antiquae comoediae, quem etiam aiunt principem Comoediae antiquae fuisse, & annis octo ante bellum Persicum fabulas docuisse.*

Hiero Aetnaeus Dinomenis & ipse filius Gelonisque frater in Olympiis ipsis *celete* victoriam reportavit. Etenim Pindarus [1] victoriam ab illo *Pheronico* equo partam celebravit; iterumque *celete* ipsum vicisse Olymp. LXXVIII. Pindari Scholiastes asserit. Quemadmodum vero Scholiastes ipse, & Pausanias [2] etiam Hieronem *curru* quoque vicisse memorant, victoria illa fortasse Olymp. LXXVIII. adscribi debet.

Epharmostus Opuntius *lucta* palmam obtinuit, atque a Pindaro [3] Epinicium habuit.

Hippocleas Phriciae filius Thessalus iterum *diaulo* vicit, ut Pindari Scholiastes [4] adnotavit.

An. $\frac{1}{2}$. Lacratides Athenis Archon CXCVII.

C. Aquilius Tuscus
T. Sicinius Sabinus Coss.

Archon ille hoc anno, sed coniectura solum, a Sigonio Fastis inseritur; quod ille nimirum Darii tempore magistratum hunc Athenis gesserit. Etenim Aristophanis Scholia-

(1) Olymp. I. (2) Eliac. II. c. 12. (3) Olymp. IX. vers. 15. (4) Ad Pyth. X.

liastes [1], quum Lacratidem *antiquum Athenis Archontem* a Comico memorari vidisset, adnotavit: Λακρατίδης ἀρχαῖος Ἄρχων Ἀθήνησιν, ὡς καὶ Φιλόχορος. ἦρξε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Δαρείου· ἐφ' οὗ πλείστη χιὼν ἐγένετο καὶ ἀπέπηξε πάντα, ὡς μὴ δύνασθαί τινα προϊέναι. διόπερ τὰ ψυχρὰ πάντα Λακρατίδου ἐκάλουν *Lacratides antiquus Archon Athenis, ut Philochorus quoque. Magistratu vero functus est Darii temporibus: eoque Archonte plurima nix decidit, atque ita omnia gelu adstrinxit, ut ne incedere quidem quispiam posset. Quapropter quaecumque frigida erant, ea Lacratidis vocabant.* Eadem fere a Suida, & Hesychio quoque proferuntur. Itaque, quum Darius anno 4. Olymp. LXIV. imperium susceperit, & anno 3. Olymp. LXXIII. e vivis excesserit, Lacratides ille ad interiectum annum aliquem spectasse debuit.

Illud autem hic obiter observandum quod *Lacratides* alter Ephororum princeps a Plutarcho [2] memoratur; atque Isaeus [3] *Lacratidis* Atheniensis Hierophantae meminit, ex quo Lacratidis huius Archontis nomen confirmatur; ne errorem aliquem in Aristophanis, & Scholiastae textum irrepsisse suspicemur.

An. $\frac{2}{3}$. Miltiades Athenis Archon CXCVIII.

Sp. Cassius Viscellinus III.
Proclus Virginius Tricostus Rutilus Coss.

Miltiadis Archontis nomen Fastis omnibus ignoratum huic anno adscripsi, ambigua illa quidem, at nisi plurimum fortasse fallor, haud contemnenda coniectura ductus. Pausanias asserit Messenios ex patria extorres, Iraque capta omnino superatos novas sibi sedes quaesiisse; ab Anaxila Rheginorum tyranno invitatos fuisse, ut Zanclen Siciliae urbem sibi infestam invaderent, eaque occupata urbem ex patriae antiquae nomine *Messanam* vocarent. Ac Pausanias quidem, ut ad Olymp. XXIX. observavi, id Miltiade Athenis Archonte Olympiade XXIX. contigisse dicit, victorisque Olympionicae nomen adiecit [4]: Ταῦτα δὲ ἐπὶ τῆς Ὀλυμπιάδος ἐπράχθη τῆς ἐνάτης καὶ εἰκοστῆς, ἣν Χίο-

(1) Ad Acharn. ver. 219. (2) In Lysandro. (3) Orat. VI. (4) Messen. c. 23.

νις Λάκων τὸ δεύτερον ἐνίκα, Μιλτιάδȣ παρ' Ἀθηναίοις Ἄρχοντος *Haec gesta sunt undetricesima Olympiade, qua iterum vicit Chionis Lacon, Archonte apud Athenienses Miltiade*. At Anaxilas ille Rheginorum imperium ex Diodoro nonnisi anno 2. Olymp. LXXII. suscepit, tumque demum Zanclen urbem Messenes nomine vocatam esse testatur Thucydides, postquam Anaxilas Samios aliosque Iones, qui excisa Mileto illuc confugerant, eiecit. Denique Herodotus [1], ubi Samios in Siciliam appulisse scribit, urbem illam non *Messenem*, sed antiquo *Zancles* nomine appellat, atque Scythem *Zanclaeorum* regem semel iterumque memorat. Ergo Messeniorum adventus in Siciliam, novumque urbi nomen inditum ad Olymp. XXIX. revocari certe non poterit. Quid vero quod ne quidem Anaxilas ille, qui a Pausania memoratur, ad Olympiadem illam spectasse potuit? Certe Pausanias [2] asserit quod Anaxilas ille quarta post Ithomem excisam generatione Rhegii imperabat: Ὁ δὲ Ἀναξίλας ἐτυράννει μὲν Ῥηγίȣ, τέταρτος δὲ ἀπόγονος ἦν Ἀλκιδαμίδȣ *Anaxilas Rhegii tyrannidem quartus ab Alcidamida obtinebat*. Itaque, quum Aristodemi mors, & Ithomes excidium Pausania ipso [3] teste anno primo Olymp. XIV. contigerit, qui fieri unquam potuit ut Anaxilas *quartus* ab Alcidamida censeretur? Si quid coniecturis hic assequor, Messeniorum adventus in Siciliam, auxilia iis ab Anaxila praestita, Zancles occupatio, inditum Messene nomen una cum Herodoto ac Thucydide, gravissimis nempe & coaevis fere Historicis, post Olymp. LXXII. certissime constitui debet; ut proinde Pausanias hac in parte aberraverit. Non aliunde vero error ille facilius profluxit, quam quod Pausanias id, *Miltiade* quodam Athenis Archonte contigisse ex Historicis aliis acceperat; quumque Miltiadis Archontis nomen in Olymp. XXIX. ipsi occurrisset, historiam illam ad Miltiadem hunc referendam putavit; atque, ut consueta methodo uteretur, characteres alios apposuit; hoc est Olympionicae nomen adiecit, qui certe Olymp. XXIX. palmam retulerat.

Hoc anno Darius Persarum rex e vivis excessit. Etenim Herodotus [4] ait Aegyptios 4. post pugnam Marathoniam anno

(1) Libr. VI. (2) Messen. c. 23. (3) Ibi 23. (4) Lib. VI. c. 1. & Lib. VII. c. 4.

anno a Dario defecisse, proximoque post Aegyptiorum defectionem anno Darium obiisse. Hinc Xerses Darii successor *quatuor* [1], sive, ut mox Herodotus ipse [2] dicit, *trium* annorum spatio bellicos adversus Graecos apparatus disposuit, quintoque anno Sardes adveniens, ibi hiemavit: quod exeunti anno 4 Olymp. LXXIV. conveniet.

Aristides hoc anno Athenis *ostracismo* eiectus fuit, quum Plutarcho [3] teste imminente iam Xersis transitu, *triennio* postquam exulaverat, revocatus fuerit. Certe Eusebius etiam ostracismum illum in anno 1. huius Olymp. collocavit.

An. $\frac{3}{4}$. Philocrates Athenis Archon CIC.

Q. Fabius K. F. Vibulanus
Ser. Cornelius L. F. Maluginensis Cossus Coss.

Meminit Archontis huius Oxoniense Chronicum [4]: Ἀφ' οὗ Αἴσχυλος ὁ Ποιητὴς τραγῳδίᾳ πρῶτον ἐνίκησε, καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς ἐγένετο, καὶ Στησίχορος ποιητὴς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίκετο, ἔτη ΗΗΔΔΙΙ., Ἄρχοντος Ἀθήνησι Φιλοκράτους. *a quo Aeschylus Poëta primo vicit, & Euripides poëta nascitur, & Stesichorus Poëta in Graeciam venit, anni CCXXII. Archonte Athenis Philocrate*. Euripidis tamen ortum ad annum 1. Olymp. LXXV. referendum esse mox ostendetur.

Midas Agrigentinus iterum *auloedia* Pythia vicit, ut in superiori Pythiade, sive Olympiade demonstravi.

Herodotus Halicarnassensis Lyxi, vel Xyli filius hoc anno in lucem editus videtur, quum Pamphila teste apud Gellium [5] in Xersis transitu *quadriennis* [6] esset. Hinc Dionysius [7] & ipse Halicarnassensis ait quod ille fuit γενόμενος ὀλίγῳ πρότερον τῶν Περσικῶν, παρεκτείνας δὲ μέχρι τῶν Πελοποννησιακῶν *natus paullo ante Persicum bellum, superstes vero usque ad bellum Peloponnesiacum*. Exinde vero Homeri aetas ex pulcherrimo Herodoti testimonio deduci poterit, si locus ille Scaligero duce corrigatur. Herodotus [8] de Homeri ac Hesiodi aetate loquens ait: Ἡσίοδον, καὶ Ὅμηρον ἡλικίην

(1) Lib. VII c. 20. (2) Cap 21. (3) In Aristide. (4) Epoch. 51 lin. 65. (5) Lib. XV. c. 23. (6) Vid. Scalig. ad Euseb. pag. 102. (7) De Charact. Thucyd. (8) Lib. II.

κίην τετρακοσίοισι ἔτεσι δοκέω μὲν πρεσβυτέρους γενέσθαι Hesiodum, & Homerum quadringentis non amplius annis ante me opinor extitisse; alibique ab Homeri nativitate ad Xersis transitum pugnamque Salaminiam 622. annos enumerat: ἀφ' οὗ δὲ Ὅμηρος ἐγένετο, ἔτεα ἐστι ἑξακόσια εἴκοσι δύο μέχρι τῆς Ξέρξεω διαβάσεως *ab Homero autem nato anni sunt sexcenti viginti duo ad Xersis usque in Graeciam traiectum*. Ibi non ἑξακόσια, sed τετρακόσια rescribendum esse viderat Scaliger (1). Ergo Homerus annis 100. ante Olympiadas floruisse debuit; ut mirari certe quis possit Dodvellum (2) utrumque ex principibus Poëtis illis ad Olymp. XXX. revocasse.

OLYMPIAS LXXIV.

An. 1. Per. Iul. 4230. Vrb. Cond. 270.
Leostratus Atheniensis Archon CC.

L. Aemilius Mam. F. Mamercus
K. Fabius K. F. Vibulanus Coss.

Astylus Syracusanus iterum *stadio* vicit Olympia ex Africano, et Dionysio (3); Τῷ ἑξῆς ἐνιαυτῷ τῆς ἑβδομηκοστῆς καὶ τετάρτης Ὀλυμπιάδος ἐνεστώσης, ἣν ἐνίκα στάδιον Ἄστυλος Συρακούσιος, Ἀθήνησι δὲ Ἄρχων ἦν Λεώστρατος *anno sequenti septuagesimae quartae Olympiadis initio, qua vicit in stadio Astylus Syracusanus, Archonte Athenis Leostrato*. Meminit etiam, dissimulato Olympiadis numero, Pausanias (4), qui Astylum hunc *Syracusium* unum eumdemque fuisse testatur, qui *Crotoniates* ab aliis appellatur. Ἄστυλος Κροτωνιάτης τρεῖς δὲ ἐφεξῆς Ὀλυμπιάδας σταδίου τε καὶ διαύλου νίκας ἔχει. ἐν δύο δὲ ταῖς ὑστέραις ἐς χάριν τὴν Ἱέρωνος τοῦ Δεινομένους ἀνηγόρευσεν ἑαυτὸν Συρακούσιον *Astylus Crotoniata tres Olympiades continuas stadio, & iterato cursu vicit; in duabus autem posterioribus victoriis ductus studio Hieronis Dinomenis filii Syracusanum se renunciandum curavit*.

Callias Atheniensis Phaenippi filius *celete* palmam obtinuit. Aristophanis Scholiastes (5): Καλλίας Φαινίππου πατρὸς ἐστιν

(1) Ad Chron. Eus pag. 95. (2) De Cyclis Dissert. III. (3) Lib. VIII. n. 77. (4) Eliac. II. c. 13. (5) Ad Aves.

ἐστιν ὁ νενικηκὼς ἵππῳ τὴν τετάρτην καὶ πεντηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. *Callias*, *cui Phaenippus pater*, *is est*, *qui quinquagesima quarta Olympiade equo* celete *palmam retulit* Vbi Meursius optime rescribendum ἑβδομηκοστὴν asserit. At ubi Calliam Phaenippi illius filium fuisse dicit, qui anno 3. Olymp. LXXII Archon fuit, coniecturis solum indulget; quum Callias alter Phaenippi filius, & Hipponici pater ab Herodoto (1), Thucydide (2), & Plutarcho (3) memoretur.

Agesidamus Locrus Epizephyrius Archestrati filius *pugilatu puerorum* victoriam a Pindaro (4) celebratam obtinuit: Ἐνίκησε δὲ ὁ Ἀγησίδαμος τὴν ἑβδομηκοστὴν τετάρτην Ὀλυμπιάδα *vicit autem Agesidamus septuagesima quarta Olympiade*.

Euthymus Locrus Epizephyrius Astyc is filius *pugilatu* vicit. Pausanias (5): ἀνελομένῳ δὲ οἱ πυγμῆς ἐν Ὀλυμπίᾳ νίκην τετάρτῃ πρὸς ταῖς ἑβδομήκοντα Ὀλυμπιάδι κ. τ. λ *Is quum ex Olympia de pugilatu palmam tulisset quarta & septuagesima Olympiade* &c.

Tisamenus Eleus Antiochi filius hac Olympiade *lucta* vicisse videtur. Etenim Herodotus (6) asserit victoriam illam paullo ante Plataeense bellum contigisse; adeoque facile ad hanc proximamve Olympiadem referri illa debet. Pausanias (7) tamen Tisamenum ipsum a Hieronymo superatum esse testatur.

An. $\frac{1}{2}$. . . . . Athenis Archon CCI.

M Fabius K F Vibulanus
L. Valerius Volusi F. Volusus Petitus Coss.

An. $\frac{2}{3}$. Nicodemus Athenis Archon CCII.

C. Iulius C. F. L N Iulus
Q Fabius K. F. Vibulanus II. Coss.

Archontis Nicodemi meminit Dionysius (8): Παραλαμβάνουσι δὲ τὴν ὑπατείαν κατὰ τὸ ἑβδομηκοστὸν καὶ διακοσιοστὸν ἔτος ἀπὸ

(1) Lib. VI. c. 121. (2) Lib. III c. 91. (3) De Herod. malignit. (4) Olymp. X. & XI (5) Eliac. II. c. 6. (6) Lib. IX. c. 32. (7) Eliac. II. c. 14. (8) Lib. VIII. num. 83.

ἀπὸ τῦ συνοικισμῦ τῆς Ῥώμης Λεύκιος Αἰμίλιος Μαμέρκυ υἱὸς, κ̀ Καίσων Φάβιος Καίσωνος υἱὸς, Ἄρχοντος Ἀθήνησι Νικοδήμυ *anno igitur ab urbe condita ducentesimo, & septuagesimo consules facti sunt L. Aemilius Mamerci F., & Caeso Fabius Caesonis F., Archonte Athenis Nicodemo*. Archontem ipsum, sed *Nicophemi* tamen nomine, ab Aeschinis Scholiaste memorari scribit Dodvellus (1). Sed insignem hic accuratissimo alioquin Scriptori errorem irrepsisse mox ostendetur.

Hoc anno Aristides, *triennio* postquam Athenis eiectus erat, ab exilio revocatur. Etenim Plutarchus (2) asserit id imminente iam Xersis adventu contigisse.

Eodemque tempore ab Atheniensibus in Siciliam ad Gelonem Dinomenis filium legatio missa fuit, ut ab illo suppetias contra Xersem Atticae imminentem impetrarent, ut ab Herodoto (3) erudimur.

An. $\frac{3}{4}$. . . . . Athenis Archon CCIII.

K. Fabius K. F. Vibulanus II.
Sp. Furius Fusus Coss.

Hoc anno Dodvellus (4) Themistoclem Neoclis filium, celebremque Atheniensium ducem imperasse voluit, adeoque praefidenter illum hoc anno Eponymorum Archontum Fastis inscripsit. Id ille primum ex Thucydide, eiusque Scholiaste, ex Pausania, atque Plutarcho inferri posse putavit. Siquidem Thucydides (5) perspicue docet Piraeeum muniri coeptum ἐπὶ τῆς Θεμιςοκλέυς ἀρχῆς, ἧς κατ' ἐνιαυτὸν Ἀθήνησιν ἦρξε *Themistocle magistratum gerente, quo per annum Athenis functus est*; idemque a Pausania (6) quoque asseritur. Id vero ante *Medica*, hoc est, ut Dodvellus existimat, ante Xersis adventum, contigisse dicit Scholiastes: Πρὸ τῶν Μηδικῶν ἦρξε Θεμιςοκλῆς ἐνιαυτὸν ἕνα *ante Medicum bellum Themistocles per annum magistratum gessit*. Sed ex variis testimoniis illis a Dodvello collectis illud unum rite feliciterque inferri posse iam demonstravi (7) quod Themistocles ἀρχὴν *Magistratum* quemdam Athenis iis temporibus gesserit, atque, si libeat, No-

(1) Annal. Thucyd. pag. 44. (2) In Aristid. (3) Lib. VII. c. 145. (4) Annal. Thucyd. pag. 44. (5) Lib. I. c. 93. (6) Attic. c. 2. (7) Tom. I. pag. 336.

Novemviris etiam inſcriptus fuerit; non vero quod Eponymus unquam Archon proceſſerit ; quum Piraei conſtructio in annos illos inciderit, quibus Eponymi Archontes alii imperarunt. Quandoquidem vero Dodvellus hunc ipſum Themiſtoclis Archontis ſitum ex inedito Aeſchinis Scholiaſte confirmari poſſe coniecit, iuverit locum ipſum exponere, ſimulque inſignem praeſtantiſſimi alioquin Viri errorem oſtendere. Quum Aeſchines (1) *Nicophemum* quemdam alicubi memoraſſet, ait Scholiaſtes : ὗτος ἦρξε πρὸ Θεμιςοκλέυς. Ἦν δὲ ἐπὶ ἀυτῦ Ἄρχοντος καὶ Ἡγέσανδρος. Καὶ ὗτοι κοινῇ διέκλεψαν τῦ δημοσίυ χιλίας δραχμὰς *hic Archon fuit ante Themiſtoclem; eo autem Archonte fuit Hegeſander. Atque hi una ambo e publico aerario mille drachmas furati ſunt*. Itaque concludit Dodvellus, quum Themiſtocles ille, qui anno 2. Oly. CVIII Faſtis inſcribitur, *Theophilo*; Themiſtocles alius, qui anno $\frac{3}{4}$. Oly. LXXI. imperavit, *Pythocrito* ſucceſſerit; Themiſtocles alter admitti debet, qui poſt *Nicophemum* Archon fuerit: adeoque, quum anno $\frac{2}{3}$. Olymp. LXXIV. *Nicodemus* in Faſtis occurrat, anno proximo $\frac{3}{4}$. ipſius Olympiadis *Themiſtoclis* nomen inſerendum erit; quum Nicophemo Archonti anni 4. Olymp. CIV. non Themiſtocles, ſed Callidemides, ſucceſſerit. Doctiſſimi tamen, atque immortalis Viri pace aliud prorſus Aeſchinis verba, quae, ut opinor Dodvellus ipſe non viderat, perſpicue oſtendunt. Ille nimirum de Timarcho loquens ait (2). ὗτος, ὦ Ἀθηναῖοι, βυλευτὴς ἐγένετο ἐπὶ Ἄρχοντος Νικοφήμυ ... ἐπὶ τοίνυν τῦ ἀυτῦ Ἄρχοντος ὅτ' ἐβύλευεν ὗτος Ταμίας ἦν τῶν τῆς Θεῦ Ἡγέσανδρος ὁ Κρωβύλυ ἀδελφὸς *hic, Athenienſes, Senator factus eſt Archonte Nicophemo. Eodem igitur Archonte, quum iſte Senator eſſet, Minervae Quaeſtor fuit Hegeſander, Crobyli frater*; moxque ſubdit Timarchum una cum Hegeſandro mille drachmas ex publico ſacroque aerario ſurripuiſſe. Quis hic aperte non videat de Timarchi ſolum, atque Aeſchinis temporibus hic agi; adeoque de Nicophemo ſolum, qui anno 4. Olymp. CIV. imperavit? Itaque, quum Scholiaſtes ait Nicophemum hunc *ante Themiſtoclem imperaſſe*, non de alio certe Themiſtocle intelligi is poterit, quam de illo, qui anno 2. Olymp. CVIII Faſtis inſcribitur: alioquin, ſi *Nicophemus* ille;

(1) Orat. adv. Timar. (2) Pag. 15.

le, ac *Themistocles* ab Aeschine memorati ad Oly. LXXV. Dodvello quidem iudice referendi forent, Timarchus etiam, eiusque accusator Aeschines, ac fautor Demosthenes ad eadem tempora revocari deberent: quo nihil absurdius effingi potest. At, inquiet cum Dodvello quispiam, Nicophemus ille, qui anno 4. Olymp. CIV. Archon fuit, Callidemidem successorem habuit; Nicophemus autem ab Aeschine memoratus, ut Scholiastes ait, πρὸ Θεμιστοκλέυς *ante Themistoclem* imperasse debuit. Id Scholiastae quidem affirmatum; non eo tamen sensu, ut Themistocles ipse proxime Nicophemo successerit, sed quod ante Themistoclis Archontis annum, quo Aeschines Orationem illam *adversus Timarchum* habuit, iampridem Nicophemus imperaverat, eiusque Archontis anno Timarchus *Senator*, simulque latro fuerat. Ac certe quidem Orationem hanc Themistoclis Archontis anno, hoc est 2. Olymp. CVIII. habitam esse demonstrat quod in illa Alexander semel iterumque *puer* vocatur; seque Aeschines a legatione, quam una cum Demosthene ad Philippum obierat, rediisse dicit. Ergo, quum legatio illa in Themistoclis Archontis annum, hoc est 2 Olymp. CVIII. inciderit, Aeschinis Oratio ad annum illum spectavit; eaque, opinor, de caussa Scholiastes ipse Themistoclis Archontis nomen expressit. Nec plurimum fortasse ego fallar, si *Themistoclis* huius nomen in Scholiis illis antea memoratum esse coniecerim, quod eruditi Viri facile explorabunt, quibus haec inedita luceque dignissima Scholia consulere liceat. Quod si Themistoclis nomen ex Archontum Fastis expungi debeat, facile corruunt quaecumque exinde Dodvellus [1] de Archontici anni principio deduxit; quamvis illa melioribus argumentis aliis innitantur.

Hiero Aetnaeus, aut Syracusius Pythia *curru*, sive, ut Pindarus [2] ipsum celebrans ait, *tethrippo* vicit: ὦ Μῶσα, πείθευ μοι χορεῦσαι καὶ παρὰ τῷ Ἱέρωνος υἱῷ Δεινομένει, ποινὴν, καὶ ἀντέκτισιν τῷ νικηφόρῳ ἅρματι παρεχομένη τὸ ἐγκώμιον *O Musa, obsequere mihi canens apud Hieronis filium Dinomenem, & poenam multamque victori currui irrogans encomium.* Quin etiam Pythiadem ipsam *celete* vicit; quemadmodum & sequentem XXVI. adeoque Pindarus utramque victoriam una

(1) Pag. 50. (2) Pyth. I. ver. 113.

una eademque Pythiade reportatam Pythiaca III. celebravit, victoriamque Pythiade XXIX. sive Olymp. LXXVI. *curru* partam Pythiade I. & II. laudavit, ut in *Agonisticis* [1] demonstravi.

OLYMPIAS LXXV.

An. 4/1. Per. Iul. 4234. Vrb. Cond. 274.
Calliades Athenis Archon CCIV.

C. Manlius P. F. Cincinnatus
M. Fabius K. F. Vibulanus II. Coss.

Astylus Syracusanus tertio *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro Siquidem Diodorus ipse in Libris illis, qui ad haec usque tempora pervenerunt, ita singulis Olympiadum annis Eponymi Atheniensium Archontis, Consulumque Romanorum nomen expressit, ut in primo quoque Olympiadis anno *stadio* victorem, vel *Olympionicam* adiecerit. Itaque in illo tum Calliadis Archontis, tum Olympionicae nomen occurrit [2]. Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Καλλιάδυ Ῥωμαῖοι κατέστησαν Ὑπάτυς Σπόριον Κάσσιον, καὶ Πρόκλον Οὐεργίνιον Τρίκοστον, ἤχθη δὲ καὶ παρ' Ἠλείοις Ὀλυμπιὰς πέμπτη πρὸς ταῖς ἑβδομήκοντα, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Ἄστυλος Συρακούσιος *Archonte Athenis Calliade, Romae Consules creati sunt Spurius Cassius, & Proclus Virginius Tricostus; apud Elienses vero acta fuit Olympias septuagesima quinta, qua vicit stadio Asy us Syracusanus.* Quo tamen loci observandum quod Asylus ille *Crotoniates* erat, duabusque solum Olympiadibus mox insequutis se in Hieronis gratiam *Syracusanum* vocavit; ut testatur Pausanias [3]; adeoque hac Olympiade *Crotoniates*, non *Syracusius*, appellandus erat.

Dromeus Mantinensis *pancratio* in Ludis ipsis victor excessit. Etenim Pausanias [4] asserit Dromei victoriam contigisse quum Theageni *pancratii* palma negata fuit quod Euthymum adversarium perculisset. Theagenis vero victoriam in Olymp LXXV. incidisse Pausanias [5] ipse testatur.

(1) Pag. 145. (2) Libr. XI. c. 1. (3) Eliac. II. c. 13. (4) Eliac. II. c. 11. (5) Ibi c. 6.

tur. Itaque Pausanias optime adiecit Dromeum ἀκονιτὶ, hoc est *intacto pulvere*, vicisse; quod ipsi, reiecto Theagene, victoria sine certamine delata fuerit.

Theagenes autem Thasius Timosthenis filius *virorum pugilatu* palmam obtinuit, Euthymumque superavit ex Pausania [1]. Victor ipse a Plinio [2] quoque memoratur.

Calliadem vero Gamelione mense anni 4. huius Olympiadis iniisse fusius & accuratius alibi [3] demonstravi; quamvis ille a Diodoro ceterisque Scriptoribus in anno 1. Olymp. LXXV. collocetur. Etenim Xersis transitus in Hellesponto, pugnaque ad Thermopylas commissa, quae Calliadis Archontis anno adscribuntur, ante Olymp. LXXV. initium contigere, ut Herodoti [4] testimonio erudimur, qui Lacedaemonios rege ipsorum Leonida mortis discrimen ad Thermopylas adeunte domi securos Olympia, & Carnia celebrasse dicit. Salaminia vero pugna, quae eodem ipso Calliade Archonte commissa fuit, circa 20. Boëdromionis Attici diem, adeoque incepto iam 1. Olymp. LXXV. anno pugnata fuit. Ergo Calliadis annus postremos sex anni 4. totidemque proximos anni 1. menses complectitur; ut proinde Calliades Archon pro temporum illorum more ad annum $\frac{4}{1}$. Olymp. LXXIV. referri debeat. Atque ita certe in Oxoniensi Chronico Calliades ad annum hunc revocatur [5]: Ἀφ' οὗ Ξέρξης τὴν σχεδίαν ἔζευξεν ἐν Ἑλλησπόντῳ, καὶ Ἑλλήνων ἐν Θερμοπύλαις μάχη ἐγένετο, καὶ ναυμαχία Ἕλλησι περὶ Σαλαμῖνα πρὸς τοὺς Πέρσας, ἣν ἐνίκων οἱ Ἕλληνες, ἔτη ΗΗΔΠΙΙ., Ἄρχοντος Ἀθήνησι Καλλιάδου. *A quo Xerses navigiorum pontem iunxit in Hellesponto, & a Graecis in Thermopylis commissa est pugna, & etiam pugna navalis ad Salaminem a Graecis contra Persas, in qua vicerunt Graeci, anni CCXVII., Archonte Athenis Calliade.* Ita Dionysius [6]: Ἐπὶ τῆς ἑβδομηκοστῆς καὶ πέμπτης Ὀλυμπιάδος Ἄρχοντος Ἀθήνησι Καλλιάδου, καθ' ὃν χρόνον ἐστρατοπέδευσε Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. *Septuagesima quinta Olympiade Archonte Athenis Calliade, quo tempore Xerses expeditionem in Graeciam fecit.* Et Eusebius in anno 4. Oly. LXXIV. Ξέρξης εἰς Ἀθήνας ἐλθὼν ἐνέπρησεν αὐτὰς

ἐπὶ

(1) Eliac. II. c. 6. & 11. (2) Lib. VII. c. 17. (3) Tomo II. pag. 45. (4) Lib. VII. c. 206. & Plut. de Herod. malignit. (5) Epoch. 52. lin. 66. (6) Lib. IX. num. 1.

ἐπὶ Καλλιάδυ Ἀθήνησιν Ἄρχοντος hoc est, ut Hieronymus interpretatur, *Xerses, quum Athenas venisset, incendit Urbem sub Principe Calia*; moxque memorat *Bellum, quod in Thermopylis gestum est, & apud Salaminam navale certamen.* Hic ipse Calliadis Archontis situs, & Salaminiae pugnae tempus ab Eratosthene [1] confirmatur ubi perspicue docet quod ἀπὸ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος ἐπὶ τὴν Ξέρξυ διάβασιν ἔτη διακόσια ἐνενήκοντα ἑπτὰ *A prima Oly. ad Xersis expeditionem anni ducenti nonaginta septem*. Characteres isti annum 4. Olymp. LXXIV. perspicue designant, quo exeunte Xersis transitum contigisse iam demonstravimus. Quod si Eratosthenes ipse mox subdit ἐντεῦθεν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῦ Πελοποννησιακῦ πολέμυ ἔτη τεσσαράκοντα ὀκτὼ *inde ad initium belli Peloponnesiaci anni quadraginta octo*, vel rotundo numero tempus illud expressit, vel belli huius initium a Potidaeensi pugna auspicatur, quae Maemacterione mense, adeoque ineunte 1. Olymp. LXXXVII. anno commissa fuit. Ita fere Thucydides [2] inter utrumque bellum, Salaminium nempe, ac Peloponnesiacum 50 annos fluxisse dicit: ταῦτα ξύμπαντα . . . . . ἐγένετο ἐν ἔτεσι πεντήκοντα μάλιςα μεταξὺ τῆς ἀρχῆς τῦδε τῦ πολέμυ *haec omnia gesta sunt praesertim annis quinquaginta, qui inter* bellum Medicum, & *initium huius belli* intercesserunt; quamvis accurate numerus ille absolvi non possit, nisi uterque terminus in illo includatur.

Longe tamen illustrius iter illud, ac expeditio Xersis ab Herodoto [3] describitur, qui ait Xersem Sardibus hiemasse, mox ἅμα τῷ ἔαρι *ineunte vere* se traiiciendo Hellesponto praeparasse; dumque ille Abydi subsisteret, ipsi Themistoclem cum decem Atheniensium millibus, ac Lacedaemoniis ad Thempe Thessalica occurrisse. Denique subdit Herodotus [4]: ἀπὸ δὲ τῆς διαβάσιος τῦ Ἑλλησπόντυ ἕνα αὐτῦ διατρίψαντες μῆνα ἐν τῷ διέβαινον ἐς τὴν Εὐρώπην, ἐν τρισὶ ἑτέροισι μησὶ ἐγένοντο ἐν τῇ Ἀττικῇ Καλλιάδεω Ἄρχοντος Ἀθηναίοισι *post Hellesponti transitum mensem unum ibi degentes, eo tempore in Europam transierunt; tribus vero sequentibus mensibus in Atticam venere, Archonte Athenis Calliade*. Itaque exeunte iam Hecatombaeone mense Xerses Athenas advenit, postquam mensis huius initio ad Thermopylas, atque ad

(1) Apud Clem. Str. I. (2) In Prooem. (3) Lib. VII. c. 37. (4) Cap. 173.

ad Artemisium pugnatum esset [1]. Inde 20. Boëdromionis die prope Salaminam Xerses superatus 45. post praelium die [2] iterum in Hellespontum appulit in Asiam rediturus.

Aelianus [3] quidem victorias has ad Thermopylas, atque Artemisium partas 6. Thargelionis Attici die contigisse voluit Sed certe ille fallitur; & quamvis optime, ut observavit Dodvellus [4], diei numerus in Aeliani textu retineri ibi possit, mensis tamen nomen vitiatum est; ut proinde facile 6. *Hecatombaeonis* dies referibi ibi debeat; quum pugnae illae ineunte solum Hecatombaeone mense contigerint.

Vbi vero Plutarchus [5] asserit Salaminiam pugnam 16. Munychionis die contigisse, de illa solum intelligi profecto debet, quae in Cypro Cimone duce anno 3. Olymp. LXXXII. commissa fuit. Itaque prorsus immerito Scaliger [6], & Rualdus [7] hoc loci Plutarchum erroris, & inconstantiae notant; perinde quasi Salaminiam pugnam hoc anno commissam alicubi [8] quidem ad 20 Boëdromionis, alibi [9] vero ad 16 Munychionis diem revocaverit.

Ceterum Archontis huius Laërtius quoque meminit, sed ille *Calliam*, non *Calliadem*, appellavit. Etenim de Anaxagora loquens ait [10]: ἤρξατο δὲ φιλοσοφεῖν Α'θήνησιν ἐπὶ Καλλίυ ἐτῶν ἔικοσ ν ὤν *philosophari Athenis coeperat sub Callia vicesimo aetatis anno*; quemadmodum optime iam dixerat illum Olymp. LXX. in lucem produisse. Alibi [11] tamen optime Laërtius ipse *Calliadem* hunc vocavit, ubi de Euripide loquens ait: Ε'υριπίδης τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἑβδομηκοςῆς πέμπτης Ο'λυμπιάδος ἐγεννήθη ἐπὶ Καλλιάδυ *Euripides anno primo septuagesimae quintae O'ympiadis natus est sub Calliade*. Denique hic ipse *Callias* Archon a Hieronymo [12] memoratur: *Xerses succendit Athenas sub Principe Callia*.

Simonides Leoprepis filius adhuc superstes erat, atque Megistiae vatis, qui in Salaminia pugna ceciderat, laudes celebravit [13].

Facile natalis Antiphontis Rhamnusii Rhetoris annus ad Olympiadem hanc referri poterit. Etenim Plutarchus asserit quod ipse γέγονε κατὰ τὰ Περσικὰ, atque in Sicilia se-

(1) Lib. VII. c. 206. & VIII. c. 15. (2) Lib VIII. c. 115. (3) Lib. II. c. 25. (4) Annal. Thucyd. pag. 49. (5 De Glor. Ath (6) Ad Euseb. Chr. (7) Animadv. in Plutarchum. (8) In Camillo (9) In Lysandr. & de Glor Ath (10) Lib II. seg. 7. (11) Lib. II. seg. 45. (12) In Daniel. c. 11. (13) Herod. Lib. VII. c. 228.

fenioris Dionyfii temporibus interiit, qui Olymp. XCIII. tyrannidem occupavit.

Euripides Mnefarchi filius Atheniensis ex Populo Phyle hoc anno in lucem editus est. Quamvis enim ipfius nativitas in Oxoniensi Chronico Philocratis Archontis anno *fexennio* maturius collocetur, Laërtius [1] tamen perfpicue docet quod Εὐριπίδης τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἑβδομηκοςῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος ἐγεννήθη ἐπὶ Καλλιάδȣ *Euripides anno primo feptuagefimae quintae Oly. natus est fub Calliade*. Ac ne quis temere fufpicetur numeros, & Archontis nomen vitiatum effe, Hefychius Illuftrius ait quod Εὐριπίδης κατὰ τὴν ἡμέραν, ἣν ἐνίκων Ἕλληνες Πέρσας ἐν τῇ κατὰ Ξέρξȣ ναυμαχίᾳ, γεννᾶται εὐτυχίαν προσημαίνων Ἀθηναίοις. Lydiatus [2] quidem, ut Oxoniensis Marmoris teftimonium ab errore vindicaret, id ita explicandum exiftimavit ut Euripides *eodem die*, non *eodem anno*, *fed ante praecedentes aliquot annos* natus fit, *quo portendebatur Atheniensibus profper fucceffus poftea demum eodem die futurus*. At certe fallitur. Siquidem, ut perfpicua Hefychii, aliorumque verba diffimulem, Suidas teftatur Euripidem in Xerfis tranfitu adhuc in matris utero geftatum effe: Ἐν δὲ τῇ διαβάσει Ξέρξȣ ἐκυοφορεῖτο ὑπὸ τῆς μητρὸς καὶ ἐτέχθη καθ' ἣν ἡμέραν Ἕλληνες ἐτρέψαντο τȣ̀ς Πέρσας *Xerfe vero in Graeciam traiiciente, mater eum in utero geffit; natufque fuit eo die, quo Graeci Perfas fugarunt*. Idemque prorfus addito Olympiadis numero Thomas Magifter in Euripidis vita teftatur. Ergo praeftantiffimi Poëtae nativitas exeunti 4 Olymp. LXXIV. vel ineunti primo fequentis anno adfcribi debet.

An. ½. Xanthippus Athenis Archon CCV.

C. Fabius K. F. Vibulanus III.
T. Virginius .... F. T. N. Tricoftus Rutilus Coff.

Xanthippi nomen, ac fitus partim Oxonienfis Chronici auctoritate, partim Diodori teftimonio demonftratur. Oxonienfe Marmor [3]: Ἀφ' ȣ̃ ἡ ἐν Πλαταιαῖς μάχη ἐγένετο Ἀθηναίοις πρὸς Μαρδόνιον τὸν Ξέρξȣ ςρατηγὸν, ἣν ἐνίκων Ἀθηναῖοι, καὶ Μαρ-

(1) Lib. II. feg. 43. (2) Ad Marm. Oxon. pag. 58. (3) Epoch. 53. lin. 68.

Μαρδόνιος ἐτελεύτησεν ἐν τῇ μάχῃ, καὶ τὸ πῦρ ἔῤῥευκεν ἐν Σικελίᾳ περὶ τὴν Αἴτνιαν, ἔτη ΗΗΔΙΠΙ, Ἄρχοντος Ἀθήνησι Ξανθίππου *A quo ad Plataeas commissa est pugna ab Atheniensibus contra Mardonium Xersis ducem, in qua vicerunt Athenienses, & Mardonius occubuit in pugna, & ignis diffluebat in Sicilia circa Aetnam, anni CCXVI Archonte Athenis Xanthippo.* Itaque, quum Plataica pugna in proximo post Salaminiam anno in Marmore collocetur, atque Xanthippus inter Calliadem, & Timosthenem inseratur, ille anno $\frac{1}{2}$ huius Olympiadis certissime adscribi debet, ut ipso octavum iam mensem imperante Athenienses 14. [1] sive, ut alibi [2] Plutarchus ipse testatur, 3. Boëdromionis Attici die Persas ad Mycalem, simulque Plataeas superaverint; quamvis victoriam illam Aelianus [3] in 6. Thargelionis die collocaverit.

Ceterum Xanthippus ille Athenis Archon, qui a Diodoro [4] quoque anno 2 huius Olympiadis Fastis inseritur, unus idemque fuisse dicitur a Dodvello [5], & Prideauxio [6], qui a Plutarcho in *Aristide* quidem *Xanthippides*, in *Pericle* vero *Xanthippus* appellatur, & Periclis pater fuit. Etenim Dodvellus ipse Xanthippum prius Eponymum Athenis Archontem; mox belli ducem electum esse arbitratur. Ego vero Xanthippum, sive, ut Plutarchus ait, Xanthippidem Archontem a Xanthippo Periclis patre distinguendum esse putaverim. Siquidem Plutarchus, ut ostenderet Periclem ex spectatissimis parentibus ortum esse, dicit Xanthippum eius patrem in Mycale Reges duces vicisse, atque Agaristen Clisthenis ἔγγονον coniugem duxisse; nihilque prorsus de suprema Archontis dignitate, quam Xanthippus ille susceperit, memorat; quamvis alibi [7] magistratum illum veluti sincerum nobilitatis indicium esse iam dixerit. Ergo Xanthippidem Archontem a Xanthippo Periclis patre, ac Imperatore distinguit. Discrimen illud clarius adhuc ex Diodoro [8] deduci poterit, qui, quum Xanthippi Archontis nomen memorasset, Themistoclem iam belli ducem in ordinem redactum, eique *Xanthippum Ariphronis filium* suffectum esse testatur, quod a Pausania [9] quoque nitide

(1) In Aristide. (2) In Camillo & de Gloria Athen. (3) Lib. II. c. 25. (4) Lib. XI c. 27. (5) Annal. Thucyd. pag. 50 & 54. (6) Ad Marm. Oxon. pag. 219. (7) In Aristide. (8) Lib. XI. c. 27. (9) Laconic. c. 7. & Arcad. c. 52.

tide diserteque traditur; adeoque Xanthippum hunc ab Archonte distinguendum esse demonstrat. Addi postremo poterit nullo prorsus exemplo, Veterumque testimonio ostendi posse Eponymo Archonti tunc imperanti exercitus copiarumque curam concedi consuevisse; adeoque, nisi perspicua, atque explorata monumenta proferantur, unicum exemplum hoc admitti non poterit. Itaque verisimilius existimo Xanthippum Periclis patrem cum Xanthippo Archonte confundi non posse.

Ceterum huius Archontis anno una eademque die Persarum exercitus ad Mycalem, & Plataeas superatos esse perspicuis, certisque Veterum omnium testimoniis erudimur. Antequam tamen Mardonius a Pausania & Aristide ducibus ad Plataeas superatus occideret, Atheniensem urbem *decimo post mense*, ut ait Herodotus (1), quam a Xerse ipso incensa iam fuerat, succendit. Id vero ante Thargelionis finem contigisse demonstrat Herodotus (2), qui in eadem tempora & solis eclipsim, & Hyacinthia Laconum festa incidisse testatur (3). Victoria denique ad Mycalem parta, atque Lacedaemoniis Spartam regressis Athenienses Xanthippo duce Sextum occuparunt; sicque Persicum bellum, quod διετὲς a Diodoro (4) vocatur, finem obtinuit.

An. $\frac{2}{3}$. Timosthenes Athenis Archon CCVI.

L. Aemilius Mamer. F. Mamercus II.
C. Servilius Structus Ahala Coss.
Suff. *C. Cornelius Lentulus Aesquilinus*

Archontis nomen, ac situs, quem in Fastis Atticis occupavit, Diodorus (5), simulque Oxoniense Marmor ostendit; quamvis in historia Archontis huius nomine designanda mire diffideant. Etenim in Oxoniensi Marmore (6) legitur: Α'φ' ὃ Γέλων ὁ Δεινομένους Συρακουσῶν ἐτυράννευσεν ἔτη ΗΗΔΠ., Α̕ρχοντος Α'θήνησι Τιμοσθένους *a quo Gelon Dinomenis filius Syracusis Tyrannidem occupavit anni CCXV., Archonte*

(1) Lib. IX. c. 3 & Diodor. Lib. XI. c. 28. (2) Lib. IX. c. 6. & 10. (3) Vid. Dodvell. Annal. Thucyd. pag. 51. (4) Libr. XI. c. 37. (5) Libr. XI. c. 38. (6) Epoch. 54. lin. 69.

Athenis Timosthene. Itaque Gelonis initium & Timosthenis imperium ex Marmorei Chronici calculo vel hypothesi in anno 2. huius Oly. collocatur. At Diodorus Gelonem ipsum Timosthenis Archontis anno obiisse dicit anno 3. Oly LXXV. quum septem annos imperasset, ipsique Hieronem per annos 11. ac menses octo successisse scribit; in quibus imperii annis Marmor ipsum mire conspirat, quum Hieronis initium in Charetis Archontis anno, adeoque 4. Olympiadis LXXVI. collocaverit. Sic Aristoteles (1) Geloni 7 imperii annos concessit, ipsumque octavo periisse dicit. Quamvis tamen in definiendo annorum numero Marmoris Auctor, ac Diodorus conveniant, quibus ille imperavit, in exordio rite constituendo plurimum dissident. Pausanias (2), ut in Olymp LXXII. iam monui, Gelonem anno 2. Olymp. LXXII. iniisse dicit; alibique (3) docet Xersis transitum in idem tempus incidisse, quo Syracusis & in reliqua Sicilia dominabatur Gelon Dinomenis filius; cui demortuo Hieron frater successit; ut proinde Gelon anno 1. Olymp. LXXV. iam tyrannide potitus videatur, cuius tamen initium biennio Salaminia pugna posterius in Marmore designatur. In Eusebii Chronico Gelonis initium anno 2. Olymp. LXXIII. eiusque mors anno 3. Olymp. LXXV. adscribitur. At in quibusdam aliis Eusebii Codicibus, Pontaco teste, Gelonis initium in anno 2. Olymp. LXXV. collocatur; atque in Chronico ad annum 3. Olymp. LXXIX. legitur: *Sicilia a populo regebatur*; quod sublata nimirum tyrannide popularis ac libera potestas iterum populo commissa foret. Sed Aristoteles ait Gelonis, Hieronis, Thrasybuli tyrannidem 18. solum annis durasse; ergo ipsius initium in annum 2. Olymp. LXXV. referendum esset. Denique antiquus Pindari Scholiastes (4) ait Hieronem Pythiade XXVIII. adeoque anno 3. Olymp. LXXVI. imperium suscepisse; ut proinde Gelonis initium ad annum 1. Olymp. LXXV. spectaverit. Itaque, quum calculus iste Marmori nostro mire consentiat, nihil est certe cur Gelonis initium secus in illo, quam in Diodoro, collocetur. Libentius ego tamen Pausaniae, & Diodoro, quam Marmori, ceterisque assentiar; quum opiniones illae dissideant, ac Diodorus in Siculis patriisque rebus accuratior videatur. Ceterum, licet Marmor ipsum

(1) Polit. V. c. 12. (2) Eliac. II. c. 9. (3) Arcad. c. 42. (4) Ad Pythiac. 3.

ipsum, ac Diodorus in Gelonis initio diffideant, uterque tamen in definiendo Timosthenis anno consentit: quod unum Fastis Atticis rite contexendis inquiritur.

Athenienses iam bello metuque liberi Athenas redire, domos instaurare, Vrbemque moenibus munire coeperunt, quod *ὀλίγῳ χρόνῳ brevi tempore* factum esse narrat Thucydides [1], eademque fere Diodorus [2] etiam memoravit.

An. $\frac{3}{4}$. Adimantus Athenis Archon CCVII.

C. Horatius M. F. Pulvillus
T. Menenius Agrippae F. C. N. Lanatus Coss.
Hi iniverunt ante XV. Kal. Sextil.

Adimanti locus a Diodoro [3], simulque Oxoniensi Chronico [4] definitur. Etenim in isto legitur: *Ἀφ' οὗ Σιμωνίδης ὁ Λεωπρέπους ὁ Κεῖος, ὁ τὸ μνημονικὸν εὑρών, ἐνίκησεν Ἀθήνησι διδάσκων, καὶ αἱ εἴκονες ἐστάθησαν Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος,* ἔτη ΗΗΔΙΙΙ., *Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀδειμάντου A quo Simonides Leoprepis filius Ceius, qui memorandi artem invenit, eam docens Athenis vicit, & positae sunt imagines Harmodii, & Aristogitonis anni CCXIII., Archonte Athenis Adimanto*. Quamvis enim numerales annorum notae obliteratae fuerint, perspicue tamen in iis cum Seldeno anni 214. legi debent, quum Timostheni 215. adscribantur, atque Adimantus proxime Timosthenem exceperit.

Ceterum quod huius Archontis anno Simonides *μνημονικὸν* invenisse dicitur a Suida dissentit, qui Artem illam Ciceroni [5] quoque celebratam antiquiori Simonidi tribuendam esse putavit, qui Olymp LV. sive LXII. floruerit; quum Simonides hic ex Leoprepide ac quadam Simonidis Lyrici filia genitus sit.

Hiero Aetnaeus, aut Syracusius Pythiade XXVII. hoc est hac Olympiade Pythia *celete* vicit; ut in superiori Pythiade demonstravi.

Quod vero statuas Harmodio, & Aristogitoni positas esse Marmor adiecit, non ita intelligi profecto debet, ut tum pri-

(1) Lib. I. c. 93. (2) Lib. XI. c. 39. (3) Lib. XI. c. 41. (4) Epoch. 55. lin. 70.
(5) De Fin. Lib. II. c. 32.

primum honor ille patriae libertatis assertoribus habitus sit; quum iam inde ab anno 4. Olymp. LXVII. illis erectae forent, ut ex Plinio (1) demonstravimus; sed quod antiquiores illae a Xerse ablatae, ac Susas transvectae fuerint, adeoque novae aliae ab Atheniensibus fugatis omnino Persis excitatae sint.

Archontis huius anno Phrynichus Atheniensis Polyphradmonis filius, ac Thespidis discipulus Tragoediam Athenis edidit, Themistocle Choragi munus obeunte, ut perspicue ostendit vetus Inscriptio, quam Plutarchus (2) conservavit. Θεμιστοκλῆς Φρεάῤῥιος ἐχορήγει. Φρύνιχος ἐδίδασκεν, Ἀδίμαντος ἦρχεν *Themistocles Phrearrius Choragus erat, Phrynichus docebat, Adimantus Archon erat.* Sed antea tamen a Phrynicho Dramata quaedam edita fuisse putaverim. Etenim Herodotus (3) ait ab illo Mileti excidium, theatro illacrymante, exhibitum fuisse, vetitumque ne deinceps acerba cladis huius memoria renovaretur. Ergo, quum Mileti clades in annum 3. Olymp. LXX. inciderit, facile Mileti clades brevi post illa tempora a Phrynicho edita fuit. Quin etiam Suidas asserit quod Phrynichus ipse ἐνίκα ἐπὶ τῆς ξζ' Ὀλυμπιάδος *vicit LXVII. Olympiade*. Meursius, sed immerito tamen, rescribendum asserit ἐπὶ τῆς οέ *septuagesima quinta*, quod is Plutarcho teste Adimanti Archontis anno Fabulam ediderit: perinde quasi maturius etiam Fabulas alias edere non potuerit. Nihil in Suidae loco mutaverim; quum Phrynichus etiam Olymp. LXVII. florere, Fabulasque docere potuisse videatur. Eusebius Phrynichum hunc una cum Choerilo anno 2. Olymp. LXXIV. celebrem extitisse testatur.

Huius Archontis anno Athenienses Piraeeum exstruere, vel munire coeperunt, ut Thucydides (4), Diodorus (5), Pausanias (6), aliique prodiderunt, quamvis id Eusebius in anno 2. collocaverit. Id quidem Dodvellus, ac Vesslingius Themistoclis, ut illi putarunt, Archontis anno, hoc est $\frac{3}{4}$. superioris Olympiadis inceptum fuisse censuerunt. Sed opus illud hoc solum anno inceptum esse iam monui (7), quo Themistocles facile Novemviris adscribi debet, si ἀρχὴ illa,

(1) Libr. XXXIV. c. 4. (2) In Themistocle. (3) Libr. VI. c. 21. (4) Libr. I. c. 93. (5) Lib. XI. c. 42. (6) Attic. c. 2. (7) Tom. I. pag. 336.

la, quam Piraeei muniti tempore gesserat, ad Novemviri munus spectavit; quum Themistocles ipse anno 4. Olymp. LXXIV. Fastis inscribi non possit.

Quin etiam ad annum ipsum non modo Themistoclis, sed etiam *Cebridis* Archontis nomen referendum esse conieci (1). Etenim Hesychius de *Mercurii Forensis* statua Athenis posita loquens ait: Ἀφίδρυτο Κεβρίδος ἄρξαντος, ὡς μαρτυρεῖ Φιλόχορος ἐν τρίτῳ *dedicata fuit Cebride Archonte, ut testatur Philochorus in libro tertio*. Itaque, quum Harpocration Philochorum & ipse citans asserat quod Mercurius quidam πρὸς τῇ πυλίδι *ad portam* a novem Archontibus erectus fuit dum Piraeeum exstruere inciperent, si una eademque Mercurii statua censenda illa sit, quae ab Hesychio, & Harpocratione memoratur, ut Meursius existimaverat, Cebris ille hoc anno Novemviris adscribi debet; eaque de caussa ab Hesychio memoratus supponi, quod ille peculiari quodam munere Piraeeo muniendo, foroque exornando praefuerit.

OLYMPIAS LXXVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4238. Vrb. Cond. 278.
Phaedon Athenis Archon CCVIII.

A. Virginius Tricostus Rutilus
C. Servilius Structus Coss.
ineunt Mense Sextili

Scamander Mitylenaeus *stadio* victor ex Africano, Diodoro, ac Dionysio.

Archontis autem, ac Olympionicae meminit Diodorus (2): Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Φαίδωνος Ὀλυμπιὰς μὲν ἤχθη ἕκτη πρὸς ταῖς ἑβδομήκοντα, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Σκάμανδρος Μιτυληναῖος *Archonte Athenis Phaedone septuagesima Olympias & sexta agebatur, qua Scamandrius Mitylenaeus stadio victor abiit*. Ita Dionysius (3): Ἐπὶ τῆς ἑβδομηκοστῆς καὶ ἕκτης Ὀλυμπιάδος, ἣν ἐνίκα στάδιον Σκάμανδρος ὁ Μιτυληναῖος Ἄρχοντος Ἀθήνησι Φαίδωνος

Olym-

(1) Tom. I. pag. 332. (2) Lib. XI. c. 48. (3) Lib. IX. num. 18.

Olympiade septuagesima sexta, qua vicit in stadio Scamander Mitylenaeus, Archonte Athenis Phaedone.

Asopichus Orchomenius Cleodami filius *puerorum stadio* victoriam a Pindaro celebratam obtinuit. Scholiastes: Οὗτος ἐνίκησε τὴν ἑβδομηκοστὴν καὶ ἕκτην Ὀλυμπιάδα σταδίῳ *hic Olympiade septuagesima sexta vicit stadio.*

Euthymus Locrus Epizephyrius Astyclis filius hac etiam Olympiade *pugilatu* vicit ex Pausania [1], ut in Olymp. LXXIV. ostensum fuit.

Huius Archontis anno oraculum Atheniensibus redditum fuit, ut Thesei Regis ossa Athenas transferrent. Plutarchus [2]: Μετὰ τὰ Μηδικὰ, Φαίδωνος Ἄρχοντος μαντευομένοις τοῖς Ἀθηναίοις ἀνεῖλεν ἡ Πυθία τὰ Θησέως ἀναλαβεῖν ὀστᾶ, καὶ θεμένους ἐντίμως παρ᾽ αὐτοῖς φυλάττειν *post bellum Medicum, Phaedone Archonte, consulentibus Apollinem Atheniensibus, respondit vates, ut reliquias Thesei colligerent, & collocatas apud se servarent honorifice.* Optime quidem novi quod Meursius Phaedonem hunc a Plutarcho memoratum paullo post pugnam Marathone gestam imperasse voluit; quemadmodum Lydiatus ipse, ac Dodvellus laudato Dionysii testimonio Phaedonem in anno primo Olymp. LXXIV. collocarunt. Vterque tamen perspicue, certoque fallitur, Siquidem Phaedon ille, qui a Dionysio memoratur, ad annum 1. Olymp. LXXVI. spectavit; idemque prorsus est Phaedon, qui a Plutarcho *post Medica* imperasse dicitur. Etenim *Medici* belli nomen non Marathoniam, sed Salaminiam, Plataicamque pugnam designat; unde Diodorus de Salaminia pugna disserens optime accurateque dicit [3]: ὁ μὲν οὖν Μηδικὸς ὀνομασθεὶς πόλεμος γενόμενος διετὴς τοῦτο ἔσχε τὸ πέρας *bellum, quod Medicum appellatur, quum biennio durasset, hunc finem habuit.* Itaque ambiguum fortasse *Medici* belli nomen Meursio, gravissimo alioquin Viro, imposuit, ut oraculum Atheniensibus redditum, Cimonis gesta, Sophoclis victoriam, Aeschylique fugam ad annum 4 Olympiadis LXXIV. revocaret, adeoque universam temporum illorum historiam perturbaret; quum tamen perspicuis certisque characteribus ostendatur Phaedonis huius imperium, atque Oraculi monitum anno *primo*, cetera *tertio* postremoque huius Olympiadis anno contigisse.

Hinc

(1) Eliac. II. c. 6. (2) In Theseo. (3) Lib. XI. c. 37.

Hinc Aristides, qui hoc anno a Dodvello (1) Fastis inseritur, ex illis expungi debet; adeoque Phaedon non anno $\frac{1}{2}$. ut Dodvellus ipse putavit, sed ineunti anno 1. adscribendus erit.

Hoc anno insignis illa trecentorum Fabiorum clades apud Cremeram contigit, quae ab omnibus fere Romanis Historicis celebratur. Etenim Gellius (2) asserit id post navale praelium, quo Themistocle duce Xerses fugatus fuit, anno fere quarto *Menenio Agrippa, M. Horatio Pulvillo Coss.* contigisse. Itaque, licet Consules illi ad annum $\frac{4}{1}$. Olymp. LXXVII. spectaverint, Salaminiae pugnae character annum hunc designat. Certe Dionysius (3) caedem illam in anno 1. Olymp. LXXVI. collocavit; quamvis a Hieronymo ad annum 4. Olymp LXXIV. referatur; quumque Plutarcho (4) teste circa solstitium aestivum, ac plenilunium illa contigerit, facile ad exeuntem 4. Olympiadis annum spectaverit. Nescio vero cur Meursius (5) Gellii errorem exinde manasse putaverit quod *ille Fastos Capitolinos sequitur, qui diserte Consules istos anno uno ante LXXVI. Olympiadem nobis ponunt, quo Athenis Archon Adimantus fuit*. Etenim Consules illi in Capitolinis Fastis anno 277. tribuuntur, adeoque Gellii, ac Meursii error excusari non potest.

Huic etiam anno Anaxilae Rheginorum tyranni mortem ex Diodoro tribuendam esse iam observavimus ad Olymp. LXXII.

An. $\frac{1}{2}$. Dromoclides Athenis Archon CCIX.

P. Valerius P. F. Volusi N. Poplicola
C. Nautius Sp. F. Sp. N. Rutilus Coss.

Diodoro (6) Dromoclides Archon laudatur, qui ipsius anno bellum inter Lacedaemonios, atque Athenienses de maris imperio futurum Hetoemaridae Spartani consilio repressum esse testatur.

Hoc anno Aetnae montis eruptio contigisse videtur, quae in Marmoreo Chronico (7), atque Thucydide

(1) Annal. Thucyd. pag. 57. (2) Lib. XVII. c. 21. (3) Lib. IX. num. 18. (4) In Camillo. (5) De Arch. Ath. Lib. II. c. 11. (6) Lib. XI. c. 50. (7) Epoch. 53. lin. 68.

de [1] memoratur. Atque illa quidem in Marmore Xanthippi Archontis anno, hoc est $\frac{1}{2}$. Oly. LXXV. tribuitur. Thucydides tamen ipsam ἔτει πεντηκοστῷ *anno quinquagesimo* ante Peloponnesiaci belli initium contigisse dicit. Certe eruptio illa post Aetnam urbem a Hierone conditam incidit, ut Pindarus Pythiaca I. subindicat. Itaque, quum urbs illa Olymp. LXXVI. anno 1. condita fuerit, Odemque illam Pindarus anno $\frac{3}{4}$. Olymp. LXXVII. ediderit, eruptionis tempus accuratius a Thucydide, quam Oxoniensis Marmoris Auctore, designatur.

An. $\frac{2}{3}$. Acestorides Athenis Archon CCX.

L. Furius Medullinus
A. Manlius Cn. F. P. N. Vulso Coss.

Acestoridem citat Diodorus [2], qui Cumanis auxilia contra Tyrrhenos maris dominos a Hierone Siculo missa fuisse memorat, quibus ingentem victoriam Pindaro quoque celebratam reportarunt.

An. $\frac{3}{4}$. Menon Athenis Archon CCXI.

L. Aemilius Mamer. F. Mamercus III.
Vopiscus Iulius Iulus Coss.

Menonem Acestoridis successorem ponit Diodorus [3] ubi bellum inter Tarentinos, & Iapyges memoravit, quod μικρὸν ὕστερον τῶν Μηδικῶν *paullo post Medica* contigisse Aristoteles [4] observavit.

Telesicrates Cyrenaeus *armatorum cursu* vicisse dicitur a Pindaro [5] Pythiade XXVIII quae hac Olympiade celebrata fuit. Quamvis enim in Odes, qua Pindarus ipsum laudavit, titulo dicatur ipsum *curru* vicisse; Pindarus tamen Telesicratem χαλκάσπιδα *aereo scuto praeditum* appellavit; adeoque perspicue ostendit ipsum non *curru*, sed *armatorum cursu* victoriam retulisse. Accedit etiam quod hac Pythiade

(1) Lib. III. c. 116. (2) Lib. XI. c. 51. (3) Lib. XI. c. 52. (4) Polit. Lib. V. c. 3. (5) Pythiac. IX.

de Megacles *curru* viciſſe dicitur, adeoque Teleſicrates alterius certaminis genere victor exceſſit.

Megacles Athenienſis Pythiade XXVIII. quae in hunc annum incidit, *tethrippo* vicit, atque a Pindaro celebratus fuit [1]. In Scholiaſtis quidem textu legitur: Γέγραπται ἡ Ὠδὴ Μεγακλεῖ Ἀθηναίῳ νικήσαντι τὴν ὀγδοηκοστὴν ὀγδόην Πυθιάδα τεθρίππῳ *Inſcripta eſt Ode Megacli Athenienſi, qui vicit octogeſima octava Pythiade* tethrippo: ubi Meurſius [2] Ὀλυμπιάδα reſcribendum iuſſerat. Sed inſignem hunc ipſius errorem et inconſtantiam alibi [3] opportune iam confutavi, ibique εἰκοστὴν ὀγδόην Πυθιάδα *viceſimam octavam Pythiadem* legendum eſſe demonſtravi.

Thraſydaeus Thebanus *puerorum ſtadio* hac ipſa Pythiade viciſſe legitur: Γέγραπται ἡ Ὠδὴ Θρασυδαίῳ παιδὶ Θηβαίῳ σταδιεῖ νικήσαντι τὴν κη´ Πυθιάδα *inſcripta eſt Ode Thraſydaeo puero Thebano, qui vicit ſtadio Pythiade XXVIII.*

OLYMPIAS LXXVII.

An. 1/4. Per. Iul. 4242. Vrb. Con. 282.
[1] Chares Athenis Archon CCXII.

L. Pinarius Rufus Mamercinus
P. Furius Fuſus Coſſ.

Dates Argivus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, Diodoro, et Dionyſio, quamvis varietas quaedam in efferendo victoris nomine reperiatur.

Vtriuſque tum Olympionicae tum Archontis meminit Diodorus [4]: Ἀθήνησι μὲν ἦρχε Χάρης, ἤχθη δὲ παρ' Ἠλείοις Ὀλυμπιὰς ἑβδομηκοστὴ καὶ ἑβδόμη, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Δάνδης Ἀργεῖος *Athenis Archon erat Chares; apud Eleos vero ſeptuageſima ſeptima Olympias agebatur, in qua ſtadio vicit Dandes Argivus*. Ita Dionyſius [5]: Ἐπὶ τῆς ἑβδομηκοστῆς καὶ ἑβδόμης Ὀλυμπιάδος ἣν ἐνίκα στάδιον Δάτης Ἀργεῖος, Ἀθήνησι δὲ ἄρχοντος Χάρητος *ſeptuageſima ſeptima Olympiade, qua in ſtadio vicit Dates Argivus, Archonte Athenis Charete*. Ita prorſus Oxonien-

(1) Pythiac. VII. (2) De Archon. Athen. Libr. III. c. 4. (3) Tom. II. pag. 59.
(4) Lib. XI. c. 53. (5) Lib. IX. num. 37.

niense Chronicum (1): Ἀφ᾽ οὗ Ἱέρων Συρακουσῶν ἐτυράννευσεν, ἔτη ΗΗΠΙΙΙ., Ἄρχοντος Ἀθήνησι Χάρητος *A quo Hiero Syracusis tyrannidem occupavit anni CCVIII, Archonte Athenis Charete* Quamvis autem in eiusmodi Marmoris loco Lydiatus, Seldenus, et Prideauxius legerint *anni* 208, Palmerius tamen optime accurateque rescribendum asserit 209. quod in ipso Marmore Timostheni 215., Apsephioni 206. numerus adscribatur; inter Timosthenem autem, et Charetem 5. Archontes alii, inter Charetem et Apsephionem 2. intercesserint. Itaque ex calculo saepius instituto, atque ex constanti Marmoris hypothesi Chares ille exeunti 4. primoque ineunti adscribi debet; ut proinde a Diodoro, ceterisque in anno 1. scilicet ineunte Olymp. LXXVII. collocari potuerit. Sed calculum hunc mire perturbat Prideauxius (2), qui annos 208. in Marmore retinendos existimat, subditque *Charetis nomen* supplendum esse. *Chares enim Athenis Archon erat proximo post Adimantum anno. Si igitur Adimantus Archon esset anno* 214., *anno* 213. *Archon erat Chares.* Quis ista aut cum Marmore, aut cum Fastis aliis componat?

Quod vero ad initam ab Hierone tyrannidem attinet, in Olymp. LXXV. an. 3/4. iam observatum Oxoniense Marmor a ceteris Scriptoribus dissidere; quamvis in exprimendis imperii annis & Archontum situ cum illis mire conspiret. Quandoquidem vero gravissimo Herodoti (3) testimonio erudimur anno 4. Olymp. LXXIV. qui Xersis transitum praecessit, Gelonem Syracusarum tyrannide iam potitum fuisse, ipsius auctoritas Chronico hac in parte praeferri debet.

Huic ego Olympiadi victoriam *apene* ab Agesia Syracusio Sostrati filio Olympiae partam concesserim, quam Pindarus (4) celebravit. Etenim ex integro Odes contextu apparet victoriae tempore Hieronem iam Syracusis imperasse. Ergo, quum imperium illud inceperit anno 3 Olymp. LXXV. victoria ad Olymp. LXXVI vel duas proxime sequentes referri posset. Libentius tamen ipsam ad alteram hanc Olympiadem revocaverim.

Cal-

(1) Epoch. 56. lin. 71. (2) Ad Marm. Oxon. Pag. 110. (3) Libr. VII. c. 158.
(4) Olymp. VI. ver. 156.

Callias Phaenippi filius Atheniensis hac Olympiade *pancratio* vicit, ut Pausanias (1) testatur. Victoriam ipsam Herodotus (2) memoravit, addiditque Calliam *tethrippo* tunc secundas tulisse. Euthymus Locrus, qui Olymp. LXXIV. & superiori a Theagene victus fuit, hac Olympiade *tertio pugilatu* palmam obtinuit ex Pausania (3).

Theron Agrigentinus Aenesidami filius *curru* palmam obtinuit, atque a Pindaro laudatus fuit (4): Γέγραπται Θήρωνι Α'κραγαντίνῳ ἅρματι νενικηκότι τὴν ἑβδομηκοςὴν ἑβδόμην Ο'λυμπιάδα *inscripta est Theroni Agrigentino, qui curru vicit Olymp. LXXVII.* (5) Itaque, quum Theron Diodoro teste hoc anno e vivis excesserit, regnumque Thrasydaeo filio reliquerit, ipsius mors affecto iam anno 1. contigisse debuit. Quod vero Pindarus victoriam hanc circa *centesimum* ab Agrigenti conditu annum contigisse dicit, id optime cum Thucydidis (6) calculo conspirat, qui 108. annis post Gelam Agrigentum ipsum a Gelois aedificatum esse testatur.

Ergoteles Cretensis Philanoris filius *dolicho* victoriam a Pindaro (7) celebratam obtinuit. *Himeraeus* tamen ab illo vocatur quod, ut Pindari Scholiastes, & Pausanias (8) ait, Ergoteles origine Gnossius ex Creta fuerit, ortaque seditione Himeram migraverit. Ipsius victoria ad ἑβδομηκοςὴν ἑβδόμην Ο'λυμπιάδα *LXXVII. Olympiadem* a Pindarico Interprete revocatur, eademque prima ex duabus censeri debet, quas Ergoteles ipse Pausania teste *dolicho* reportavit. Etenim, si posterior fuit, facile Pindarus alterius etiam victoriae meminisset.

An. 1/2. Praxiergus Athenis Archon CCXIII.

T. Quinctius Capitolinus Barbatus
Ap. Claudius M. F. Sabinus Coss.

Etenim Diodorus ait (9): Α'ρχοντος Α'θήνησι Πραξιέργου Ρ'ωμαῖοι μὲν ὑπάτους κατέςησαν Α'ύλον Ουεργίνιον Τρίκοςον, καὶ

Z 2 Γάϊον

(1) Eliac. I. c. 0. & II. c. 6. (2) Libr. VI. (3) Eliac. II. c. 6. (4) Olymp II. (5) Vid. Isthm. II ver. 41. (6) Libr. VI. c. 4. (7) Olymp. XII. (8) Eliac. II. c. 4. (9) Lib. XI. c. 54.

Γάϊον Σερουίλιον Στρῦκτον Archonte Athenis Praxiergo, Romani Consules crearunt A. Verginium Tricostum, et G. Servilium Structum.

Huius Archontis anno Themistocles testularum suffragio, sive *ostracismo*, Athenis eiectus fuit, ut nitide diserte que tradit Diodorus (1). Perspicuam quoque temporis notam Cicero (2) expressit: *Themistocles fecit idem pulsus, quod viginti annis ante apud nos fecerat Coriolanus*. Itaque, quum Coriolanus Roma expulsus fuerit anno Vrb. Con. 263 hoc est 1. Olymp LXXII. Themistoclis exilium circa 1. Oly. LXXVII. annum incidisse debuit, quemadmodum certe in Eusebii Chronico ad annum 1. huius Olympiadis legitur: *Θεμιστοκλῆς εἰς Πέρσας φεύγει Themistocles in Persas fugit*. Exilium tamen Themistocli peractis iam Olympicis Ludis inflictum fuit. Etenim Plutarchus (3) testatur ipsum post Plataicam pugnam in Olympicis Ludis vetuisse ne Hieronis equi ad certamen admitterentur, auctoremque fuisse ut ipsius tentorium diriperetur; Aelianusque (4) dicit Hieronem ad Ludos venientem a Themistocle repulsum esse quod nefas assereret illum, qui communis periculi particeps esse non voluit, communis festivitatis participem fore. Itaque, quum Hiero anno 3. Olymp. LXXV. tyrannidem occupaverit, Olympia illa, quibus Themistocles interfuit, ad Olymp. LXXVII. spectabunt; ideoque ipsius exilium vel exeunti 1. vel ineunti 2. Olympiadis anno adscribi debebit. Quin etiam Dodvellus (5) singula Scriptorum testimonia accuratissime explorans exilium illud in anno $\frac{1}{4}$. huius Olympiadis collocavit.

Thucydides Olori filius Atheniensis, ex Alimunte Atticae Populo, post 21. Hecatombaeonis Attici diem in lucem editus fuit, ut ex Pamphila demonstravit Dodvellus (6). Etenim Scriptor ille apud Gellium (7) ait Thucydidem Belli Peloponnesiaci initio annum egisse *quadragesimum*. Itaque, quum bellum illud exeunte primo Olymp. LXXXVII. anno exarserit, Thucydidis ortus ad annum 1. huius Olympiadis revocandus erit.

An.

(1) Ibi c. 55. (2) Lael. c. 12. (3) In Themistocle. (4) Lib. IX. c. 5. (5) Annal. Thucyd. pag. 63. (6) Appar. ad Annal. Thucyd. sect. XVII. (7) Lib. XV.

An. $\frac{2}{3}$. Demotion Athenis Archon CCXIV.

L. Valerius Volusi F. Potitus II.
T. Aemilius L. F. Mamer. N. Mamercinus Coss.

Archon ille Diodoro [1] soli memoratur, qui ipsum nitide diserteque huic Olympiadis anno adscribit. Dodvellus tamen ex 3. Olympiadis huius anno ad $\frac{4}{1}$. sequentis Olympiadis transtulit, ut opportunius alibi exponetur.

Archontis huius anno victoriam a Cimone de Persis prope Eurymedontem amnem partam Diodorus [2] memoravit; quamvis victoriam illam, atque Anaxagorae mortem Eusebius in anno 4 Olymp. LXXIX collocaverit.

Annus ipse Democrito natalis fuisse dicitur a Thrasyllo. Laërtius [3] enim, quum ex Apollodoro dixisset ipsum circa LXXX. Olympiadem natum esse, subdit: *ὡς δὲ Θράσυλλος κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἑβδόμης καὶ ἑβδομηκοστῆς Ὀλυμπιάδος ut autem inquit Thrasyllus, septuagesimae septimae Olympiadis anno tertio*; ut optime proinde Suidas utramque sententiam, vel Scriptorum opinionem expresserit. Sed ortum illum ad Olympiadem LXXI. revocandum esse iam monui.

Sophocles Sophyli filius Coloneus hoc anno Tragoediam primum edidisse dicitur ab Eusebio: *Σοφοκλῆς Τραγῳδοποιὸς πρῶτον ἐπεδείξατο Sophocles Tragoedus primum edita Fabula certavit.*

Huic anno Pausaniae Lacedaemonii *στρατηγία* adscribi debet, qua ipsorum socii, atque Athenienses in primis, ab illis desciverunt. Id perspicue contra Diodorum demonstravit Dodvellus [4]. Hinc Cimonis expeditio in Thraciam, Eionesque expugnatio ad annum hunc referri debet; quum Aristides, & Cimon hactenus Pausania veluti duce dimicaverint. Dodvellus quidem haec omnia ad superiorem annum revocavit. Sed idem ille Isocratis [5] locus, quem ille protulit, praesentem potius designat. Ait enim quod *ἐστρατεύσατο*

μὲν

(1) Lib. XI. c. 60. (2) Ibi. (3) Lib. IX. seg. 41. (4) Annal. Thucyd. pag. 61.
(5) In Panathen.

μὲν ἔτη δέκα μόλις ἐπιστάτησαν αὐτῶν, ἡμεῖς δὲ πέντε καὶ ἑξήκοντα συνεχῶς κατέσχομεν τὴν ἀρχήν Spartiatae vix decennium imperarunt, nos annos quinque et sexaginta perpetuos. Itaque, quum 65. anni, quibus Athenienses supra Graecos alios imperarunt, in anno $\frac{2}{3}$ Olymp. XCIII. desinant, quo demum a Lysandro apud Aegospotamos superati sunt, ipsorum primus anno $\frac{2}{3}$. Olymp. LXXVII. incepisse debuit, in quo *decimus* Laconici imperii annus ab anno $\frac{4}{1}$. Olymp. LXXV. numerandus absolvebatur. Itaque praeclare fallitur temporumque seriem perturbat Diodorus (1), qui haec ad annum 4. Olymp. LXXV. revocavit.

An. $\frac{3}{4}$. Phaedon Athenis Archon CCXV.

A. Virginius A F A. N. Coelimontanus
T. Numicius Priscus Coss.

Archontis huius nomen, ut inferius ostendetur, ab Aeschinis Scholiaste, atque a Diodoro (2) nobis conservatum fuit, qui proximo post *Demotionem* loco, annoque 4. Olymp. LXXVII non *Apsephionem* ceteris Scriptoribus memoratum, sed *Phaedonem*, collocavit. Quas turbas hic Dodvellus in contexenda Archontum serie excitaverit opportunius alibi exposui (3); quum *Apsephionem*, *Bionem*, & *Demotionem* suis veluti sedibus expulerit, novamque Archontum seriem liberius effinxerit. Ego vero, nisi Diodorum in exprimendo Archontis nomine deceptum prorsus immerito suspicemur, ita facile cum Palmerio (4) controversiam hanc dirimi posse putavi, ut unus idemque civilis annus duos Eponymos Archontes habuerit; quumque *Apsephion*, qui certissime exeunte anno 3. imperavit, in ordinem redactus aut defunctus fuerit, ipsi *Phaedon* iste successerit; quo plane fieri potuisse conspicimus ut annus ille in Fastis aliis *Apsephionis*, in aliis *Phaedonis* nomine insigniretur. Certe nec Apsephion ab exeunte anno 3 Olymp. LXXVII. neque Theagenides ab exeunte anno 4. dimoveri poterit; adeoque unicus civilis annus superrerit, cui Apsephion, ac Phaedon adscribatur.

(1) Lib. XI. c. 44. (2) Lib. XI. c. 63. (3) Tom. II. pag. 51. (4) Vid. Menag. ad Laert. II. seg. 44.

tur. Id autem obiter indicasse iuverit Phaedonem hunc, qui Apsephioni successerit, non a Diodoro solum, sed a Dionysio quoque memoratum tum Palmerio, tum Menagio [1] censeri; quum tamen Phaedon ille a Dionysio laudatus ad annum 1. Olymp. LXXVI. spectaverit; posterior autem hic Phaedon a Diodoro solum, dissimulato Apsephionis nomine, memoratur; sive quod ille Apsephioni succedens maximam anni partem imperaverit; sive quod illo magistratum iam gerente & Olympicus & Consularis annus inceperit: quum Socratis nativitas Apsephionis nomine insignita 6. Thargelionis die, Tragoedorumque certamen ante anni 3. finem Anthesterione mense contigerit.

Hic ipse Phaedon ab inedito Aeschinis Scholiaste memoratur, cuius insigne fragmentum a Dodvello [2] profertur: Ἠτύχησαν Ἀθηναῖοι ἐννεάκις περὶ τὰς Ἐννέα καλυμένας Ὁδὺς, ὅς ἐςι τόπος τῆς Θράκης, ἡ νῦν καλυμένη Χεῤῥόνησος. Πρῶτον μὲν Λυσιςράτυ καὶ Λυκύργυ καὶ Κρατίνυ ςρατευόντων ἐπ' Ἠϊόνα ἐπὶ Ἄρχοντος Ἀθήνησι Φαίδωνος. Δεύτερον &c. *Novies infeliciter pugnarunt Athenienses in Novem-Viis (ut eas vocant); quae regio est Thraciae, Chersonesus modo appellata. Primum quidem Lysistrato, Lycurgo & Cratino ducibus adversus Eionem urbem, Archonte Athenis Phaedone. Secundo &c.* Itaque, licet Phaedon alius anno 1. Olymp. LXXVI. Fastis inscribatur, libentius hoc tamen ad Phaedonem hunc revocaverim. Etenim Thucydides [3], ac Diodorus [4] etiam nitide diserteque testatur repente post Xersis Persarumque cladem Athenienses Cimone duce Eionem urbem in Thracia Medis eripuisse, tum Scyrum insulam occupasse, cum Carystiis & Naxiis dimicasse, ad Eurymedontem in Pamphilia Medos superasse, victisque Thasiis, qui defecerant, decem colonorum millia ad *Novemvias* misisse, qui deinde apud Drabescum ab Edonis interempti sunt. Itaque, quum Eiones & Scyri occupatio proxime ante Apsephionis Archontis annum, hoc est anno $\frac{2}{3}$ Olymp LXXVII. contigerit, ut superius ostensum fuit, atque accuratissime demonstravit Dodvellus [5], colonia ad Novem-Vias deducta ineunti Olymp. LXXVI. adscribi certe non poterit; adeo-

(1) Ad Laert. Lib II. seg. 44. (2) De Cyclis pag. 742. (3) Lib. I. c. 98. 100. (4) Lib. XI. c. 60. (5) Annal. Thucyd. pag. 62.

eoque Phaedon, qui ab Aeschinis Scholiaste memoratur, a Phaedone, qui anno 1. Olymp. LXXVI. Fastis inscribitur, distingui debet. Id optime profecto viderat Cl Dodvellus, qui Phaedonem hunc Scholiastae memoratum in anno $\frac{3}{4}$. Olymp. LXXVIII. collocavit, eiusque Archontis anno colonos ad Novem-Vias missos esse contendit. Etenim, inquit ille, Thucydides (1) asserit Aristagoram Milesium, quum Darium fugeret, coloniam illuc deduxisse, sed ab Edonis expulsum esse. Mox Athenienses post 32. annos illuc cum decem colonorum millibus concessisse, qui prope Drabescum superati sunt; tandemque 29. post anno novos ab Agnone Niciae filio colonos illuc deductos, locumque illum non amplius *Novem-Vias*, sed *Amphipolim*, vocatum esse. Sed posterior haec colonia Euthymenis Archontis anno, hoc est 4. Olymp. LXXXV. Diodoro (2), & Scholiaste teste deducta fuit; ergo praecedens coloniae deductio, quae ante 29. annos Phaedonis Archontis anno contigerat, anno $\frac{3}{4}$. Olymp. LXXVIII. adscribi debet; quumque Aristagoras anno 3. Olymp LXX. eiectus ab Edonis fuerit, exinde quoque conficitur 32. annum in $\frac{3}{4}$. Olympiadis LXXVIII. incidere.

Vt subtilis iste acutissimi Viri calculus constare possit, necessario requiritur ut Atheniensium coloni eodem ipso Archontis Phaedonis anno, quo in coloniam deducti fuerant, apud Drabescum interempti fuerint; adeoque, sicuti clades illa 29 annis ante Euthymenem Archontem, hoc est anno $\frac{3}{4}$. Olymp. LXXVIII. contigisse debuit, ita quoque eodem anno Phaedone Archonte illuc appulerint. Quem vero ex Veteribus vadem exhibeat Dodvellus, qui colonos illos uno eodemque Phaedonis anno missos, simulque interemptos fuisse dixerit? Certe ipsorum cladem Thucydides anno 29. ante Euthymenem, adeoque anno $\frac{3}{4}$. Olymp. LXXVIII. contigisse dicit; nullibi tamen scribit eodem anno illuc eos appulisse: quin etiam florentibus iam Atheniensium rebus atque potentia verisimilius videtur ibi colonos *quadriennii* tempore substitisse. At, inquiet ille, *huius cladis situm docet Thucydides, nempe post annos 32 ex quo ab Edonis pulsus fuerat sub Dario Hystaspide Aristagoras*. Thucydides tamen

(1) Lib. IV. c. 102. (2) Lib. XII. c. 32.

men id aperte non docuit; sed tempus solum expressit non quo *deleta*, sed quo *condita* colonia fuerit; Athenienses nimirum 32. post Aristagoram eiectum annis colonos misisse. Hinc Dodvellus ipse praeiudicio solum abripitur, ubi Aristagorae cladem in anno 3. Olymp. LXX. non alia de caussa collocavit, nisi quod illa 32. annis coloniam ab Atheniensibus eo deductam, hoc est, ut opinatur ille, annum $\frac{3}{4}$. Olymp. LXXVIII. praecessit. Quid enim si clades illa, & Aristagorae mors ad annum $\frac{1}{4}$. Olymp. LXIX. referatur, ut ad annum illum observavi; nonne colonia ab Atheniensibus missa, adeoque Phaedonis imperium in annum $\frac{1}{4}$. Olymp. LXXVII. optime referetur, eorumque colonorum clades quadriennio posterior esse poterit? Certe Aristagorae interitus obscuris adeo characteribus temporumque notis ab Herodoto designatur, ut ad Olymp. LXX., vel ad proxime praecedentem referri commode possit; nihilque propemodum sit, quod mortem illam exeunte fere Olymp. LXX. contigisse demonstret. Qui tamen singula diligentius excusserit, facile fortasse intelliget Aristagorae caedem longe verisimilius in Oly. LXX collocari, ut proinde Thucydidis ratio aliter constare non possit, quam si *deductae*, simulque *deletae* coloniae tempus confuderit; sive potius non *deductae*, sed *deletae* solum tempus, licet obscurius, expresserit. Integrum Thucydidis locum subiecisse nunc libet, ut exinde de vera ipsius sententia facilius decernatur. Itaque Scriptor ille de Amphipoli loquens ait: *τὸ χωρίον τοῦτο, ἐφ' οὗ νῦν ἡ πόλις ἐστιν, ἐπείρασε μὲν πρότερον καὶ Ἀρισταγόρας ὁ Μιλήσιος, φεύγων Βασιλέα Δαρεῖον, κατοικίσαι, ἀλλὰ ὑπὸ Ἠδώνων ἐξεκρούσθη· ἔπειτα δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔτεσι δύο καὶ τριάκοντα ὕστερον, ἐποίκους μυρίους σφῶν τε αὐτῶν, καὶ τῶν ἄλλων τὸν βουλόμενον πέμψαντες, οἱ διεφθάρησαν ἐν Δραβήσκῳ ὑπὸ Θρακῶν· καὶ αὖθις ἑνὸς δέοντος τριακοστῷ ἔτει ἐλθόντες οἱ Ἀθηναῖοι, Ἅγνωνος τοῦ Νικίου οἰκιστοῦ ἐκπεμφθέντος, Ἠδῶνας ἐξελάσαντες, ἔκτισαν τὸ χωρίον τοῦτο ὅπερ πρότερον Ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο.* *hunc locum, in quo nunc urbs est sita, primum quidem & Aristagoras Milesius, quum Regem Darium fugeret, colonia huc deducta, condere tentavit: sed ab Edonis expulsus fuit. Deinde vero & Athenienses duobus & triginta post annis, huc missis decem millibus incolarum, tum suorum, tum aliorum,*

quotquot ire voluerant, qui apud Drabescum a Thracibus interfecti fuerunt, eumdem locum condere conati sunt. Rursus etiam Athenienses undetricesimo anno huc reversi, Agnone Niciae filio coloniae duce emisso, expulsis Edonis, hanc urbem condiderunt, quae prius Novem-viae vocabatur. Ingenue fateor longe concinnius atque commodius ex eiusmodi Thucydidis verbis inferri quod, sicut Aristagoras Amphipolim occupare *tentaverat*, ita quoque Athenienses ipsi regionem illam post 32. annos occupare *tentaverint*; adeoque quidquid de Atheniensibus ipsis hic dicitur ad verbum ἐπείρασε referri debeat. Sed nihil tamen hic prohibet quin ad verbum aliud ἐξεκρούσθη *expulsus est* referatur; sensusque sit quod, sicut Aristagoras ab Amphipoli *pulsus* fuit, ita quoque Athenienses, qui illuc colonos miserant, 32 elapsis annis post Aristagoram eiectum inde *expulsi*, colonique ab Edonis interempti fuerint. Ita nimirum, si Aristagoras anno $\frac{2}{4}$. Olymp. LXX ab Amphipoli eiectus fuit, Atheniensium expulsio ac caedes in annum $\frac{3}{4}$. Olym LXXVIII incidere debuit, quum anno $\frac{1}{4}$. Olym. LXXVII. *Phaedonis Archontis anno Amphipolim occupassent*. Quod si Thucydidis verba hoc facili veroque sensu explicari non possint, illud unum supererit ut a Thucydide non *deductae*, sed *deletae* potius coloniae tempus expressum dicatur; quumque ille utrumque tempus simul confuderit, coloniam post 32. annos Amphipolim deductam dixerit; quum antea quidem deductam, sed tum solum deletam dicere debuisset. Ac certe quidem quod inter deductae deletaeque coloniae tempus spatium aliquod intercesserit, praeter superiora Plutarchi, Diodori, aliorumque testimonia, ex perspicuo quoque Diodori loco confirmari facile poterit, quem Dodvellus ipse jam protulit. De colonis illis, qui ad Novem-vias missi fuerant, ait Diodorus (1): μέχρι μὲν τινος ἐκράτουν τῶν Θρακῶν. ὕστερον δὲ αὐτῶν ἀναβάντων εἰς Θρᾴκην συνέβη πάντας τοὺς εἰσβαλόντας εἰς τὴν χώραν τῶν Θρακῶν ὑπὸ τῶν Ἠδωνῶν καλουμένων διαφθαρῆναι *Hi ad tempus sane Thraces finitimos sub ditione tenuere; sed post, quum in superiorem Thraciae partem progrederentur, quicumque in Thracum regionem impressionem fecerunt, ab Edonorum, ut vocantur, gente sunt deleti*. Quin etiam alibi co-

lo-

(1) Lib. XI. c. 70.

loniam ipsam *biennio* substitisse dicit. Ergo, quamvis Diodorus coloniam illam anno 1. Olymp. LXXIX. deductam memoraverit, atque in exprimendo durationis tempore aberrare potuerit, perspicue tamen ostendit inter *deductam*, & *deletam* coloniam tempus aliquod intercessisse; adeoque, si ex Thucydidis calculo anno $\frac{3}{4}$. Olymp. LXXVIII. deleta fuit, Phaedon Archon, sub quo deducta illa fuerat, ante annum illum imperasse debuit. Sed quid ex Scriptoribus aliis ostendam inter deductae, & deletae coloniae tempus spatium aliquod intercessisse, quum Dodvellus [1] ipse coloniae cladem post *quadriennium*, hoc est anno $\frac{4}{1}$. Olymp. LXXIX. contigisse coniecerit? Itaque, ut omnia verbo complectar, ubi Thucydides ait coloniam ab Agnone 29. post annos deductam fuisse, annos illos non ab Archonte, quo coloni deducti fuerint, sed ab illo quo deleti sunt, memoravit; ideoque si numerus ille ab anno $\frac{3}{4}$ Olymp. LXXVIII. incipere deberet, in illo non deductae coloniae initium & Phaedonis Archontis nomen, sed coloniae clades constitui debebit. Quod vero adiecit Dodvellus [2] anno 1. Olymp. LXXVIII. nondum coloniam ad Novem-vias deductam fuisse, quod ipsam *eidem tempori, cui & Thasiorum defectionem vendicat Thucydides* [3], Thasiorum vero defectio post pugnam ad Eurymedontem, & Cherronesum, Thraciamque a Cimone occupatam a Plutarcho describitur, facile refelli iam poterit. Quamvis enim Plutarchus praelium ad Eurymedontem, mox totam Cherronesum Atheniensium imperio subiectam, denique Thasios ab Atheniensibus rebellantes, atque a Cimone victos describat, antea tamen Plutarchus ipse nitide diserteque dixerat quod Μήδων φυγόντων ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἐπέμφθη στρατηγὸς κατὰ θάλατταν .... Ἠϊόνα πόλιν λαβὼν .... τὴν χώραν εὐφυεστάτην οὖσαν καὶ καλλίστην, οἰκῆσαι παρέδωκε τοῖς Ἀθηναίοις .... αὐτήν τε τὴν Ἠϊόνα καὶ Ἀμφίπολιν οἰκήσαντες *Medis ex Graecia fugatis missus Cimon dux copiarum navalium Eiona urbem cepit .... regionem fertilissimam pulcherrimamque Atheniensibus habendam dedit .... deductis Eionem & Amphipolim coloniis*; moxque in Scyron quoque coloniam deductam, indeque Thesei regis ossa Athenis translata me-

 mo-

(1) Pag. 82. (2) Pag. 74. (3) Lib. I, c. 100.

moravit. Ergo, si singula Plutarchi loca subtilius explorentur, perspicue apparet iisdem prope temporibus, primaque Cimonis στρατηγίᾳ Eionem urbem deletam, regionem Atheniensibus tributam, coloniam Amphipolim atque in Scyron deductam, antequam Thesei ossa magnifice Athenas delata fuerint. Itaque, quum Eiones & Scyri occupatio, moxque magnifica Thesei translatio in annum $\frac{3}{4}$. Olymp. LXXVII. certissime inciderint, atque illi prorsus a Dodvello ipso pluribus in locis adscribantur, cur colonia illa ad Amphipolim deducta ad annum $\frac{3}{4}$. Olymp. LXXVIII. differri debeat? perinde quasi colonia illa ante universam Cherronesum a Cimone occupatam deduci non potuerit? Quid vero quod Dodvellus ipse Carystios in Euboea anno $\frac{1}{2}$ Oly. LXXVIII. oppugnatos esse putavit quod illos proximos Eioni, ac Scyro recenseat Thucydides [1]; quum tamen Eionis ac Scyri cladem Dodvellus optime in anno 3. Olymp. LXXVII. collocaverit? Itaque, quum Aeschinis Scholiastes Phaedonis Archontis anno Athenienses *Eionem* occupasse dixerit, atque Eionis occupatio non alteri, quam 3. Oly. LXXVII. adscribi debeat, Phaedonis nomen eidem prorsus anno Archontum Fastis inscribendum erit.

An. $\frac{3}{4}$. Apsephion Athenis Archon CCXV.

Archontis nomen, verusque locus, quem in Fastis Atticis occupavit, ab Oxoniensi Chronico demonstratur [2]: Ἀφ' οὗ Σοφοκλῆς ὁ Σοφίλλου ὁ ἐκ Κολωνοῦ ἐνίκησε τραγῳδίᾳ, ἐτῶν ὢν ΔΔΠΙΙΙ., ἔτη ΗΗΠΙ., Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀψηφίονος *a quo Sophocles Sophilli filius, qui e Colono fuit, Tragoedia vicit, quum esset annorum XXVIII. anni CCVI., Archonte Athenis Apsephione*. Perspicuos eiusmodi characteres anno 3. Oly. LXXVII. convenire conspicimus. At Laërtius [3] asserit quod Socrates ἐγεννήθη (καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικοῖς) ἐπὶ Ἀψεφίωνος ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ἑβδομηκοστῆς ἑβδόμης Ὀλυμπιάδος *natus est, ut ait Apollodorus in Chronicis, sub Apsephione, septuagesimae & septimae Olympiadis anno quarto*; ergo Apsephion ille etiam ad *quartum* Olympiadis annum, nempe mox incepturum, spectavit. Ac certe

(1) Lib. I. c. 98. (2) Epoch. 57. lin. 72. (3) Lib. II. seg. 44.

te quidem Socratem ipsum ante initium anni 4. in lucem prodiisse perspicuis certisque characteribus ita demonstravi [1], ut nullus dubitandi locus supersit quin Apsephion ille ad 3. exeuntem, simulque 4. ineuntem Olympiadis annum spectaverit; quamvis Socratis ortus ab Eusebio in anno 4. proximae Olympiadis collocetur. Ita quoque Palmetii, Scaligeri, Meursii, & Dodvelli errorem ostendi, qui Apsephionem hunc anno 4. Olymp. LXXVII. imperasse putarunt, adeoque Laërtii, Plutarchi, aliorumque loca temere sollicitarunt. Itaque variis rationibus demonstravi Apsephionem unicum admitti posse, qui hoc solum anno imperaverit, Sophoclisque victoriam, quae Apsephionis Archontis anno contigisse dicitur, ad annum 4. Oly. LXXIV. revocari non posse.

Thesei regis ossa hoc anno in Scyro reperta, atque a Cimone duce Athenas delata sunt, atque illustre Tragoedorum certamen institutum, in quo Sophocles palmam obtinuit [2]: πρώτην διδασκαλίαν τῦ Σοφοκλέυς ἔτι νέυ καθέντος Α'φεψίων ὁ Α'ρχων, Φιλονεικίας ὔσης, καὶ παρατάξεως τῶν θεατῶν, κριτὰς μὲν ὐκ ἐκλήρωσε τῦ ἀγῶνος.......... νικήσαντος δὲ Σοφοκλέυς λέγεται τὸν Α'ισχυλον περιπαθῆ γενόμενον, καὶ βαρέως ἐνεγκόντα χρόνον ὐ πολὺν Α'θήνησι διαγαγεῖν, εἶτ' ὄιχεσθαι διὰ ὀργὴν εἰς Σικελίαν, ὅπυ καὶ τελευτήσας περὶ Γέλαν τέθαπται *quum primam Fabulam Sophocles etiamnum iuvenis dedisset, contentio autem esset, & concertatio spectatorum, Aphepsion Archon non erat sortitus Iudices certaminis .... quum vero Sophocles victor fuisset, fertur Aeschylum discruciatum, atque id iniquo animo ferentem, non diu Athenis haesisse; inde profectum fuisse in Italiam, ubi defunctus quoque, & circa Gelam humatus est.* Historiam hanc, & Apsephionis nomen hoc anno Fastis Atticis inserendum esse demonstravi [3]; quamvis a ceteris omnibus Thesei corpus inventum, atque Apsephionis Archontis nomen ad annum 4 Oly. LXXIV. referatur. Dodvellus unus [4] Apsephionem hunc in anno $\frac{3}{4}$. Olymp. LXXVII. collocavit, sed Phaedonis nomen prorsus expunxit, atque ad annum $\frac{1}{2}$. sequentis Olympiadis revocavit, ut antea iam vidimus. Quandoquidem vero

(1) Tom. II. pag. 45. (2) Plutarch. in Cimone Vid. Pausf. Lacon. c. 3. (3) Tom. II. pag. 48. (4) Dissert. III. sect. 34.

vero in Archontis huius nomine exarando varietas obfervatur, ut a Plutarcho [1] *Aphepfion*, ab aliis *Arepfion*, ab aliis *Apfephion* dicatur, obfervari velim quod a Demofthene [2] Bathippus Aphepfionis pater nominatur, ubi Vlpianus [3] Ἀφηψίωνος legendum effe contendit, ut proinde facile verum Archontis huius nomen *Aphepfion* cenferi debeat.

Hiero Aetnaeus, aut Syracufius XXIX. Pythiade, quae in hunc annum incidit, *curru* Pythia vicit, ut in anno ¾. Olympiadis LXXIV. obfervavi.

Ergoteles Himeraeus Philanoris filius hac ipfa Pythiade XXIX. *dolicho* legitur viciffe apud Scholiaftem Pindari [4]. Paufanias [5] etiam victoriam hanc memoravit.

OLYMPIAS LXXVIII.

An. ¼. Per. Iul. 4246. Vrb. Cond. 286.
Theagenides Athenis Archon CCXVI.

T. Quinctius Capitolinus Barbatus II.
Q. Servilius Q. F. Q. N. Prifcus Structus Coff.

Parmenides Pofidoniates *ftadio* vicit Olympia ex Dionyfio, ac Diodoro. Etenim in Africano tum Olympiadis, tum victoris etiam nomen omittitur. Archontis autem, & Olympionicae meminit Dionyfius [6]: Κατὰ τὴν ἑβδομηκοστὴν καὶ ὀγδόην Ὀλυμπιάδα, ἣν ἐνίκα στάδιον Παρμενίδης Ποσειδωνιάτης, Ἀθήνησι δὲ τὴν ἐνιαύσιον ἀρχὴν ἔχοντος Θεαγενίδου *feptuagefima octava Olympiade, qua vicit ftadio Parmenides Pofidoniates, Archonte Athenis Theagenide*. Ita Diodorus [7]: Ἀθήνησιν ἦν Ἄρχων Θεαγενίδας, Ὀλυμπιὰς δ' ἤχθη ἑβδομηκοστὴ καὶ ὀγδόη, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Παρμενίδης Ποσειδωνιάτης *Athenis Archon erat Theagenidas, Olympias acta eft feptuagefima octava, qua vicit ftadio Parmenides Pofidoniata*. Denique Oxonienfe Marmor [8]: Ἀφ' οὗ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ὁ λίθος ἔπεσε, καὶ Σιμωνίδης ὁ Ποιητὴς ἐτελεύτησε, βιοὺς ἔτη ΙΔΙΔΔΔΔ, ἔτη ΗΗΠ, Ἄρχοντος Ἀθήνησι Θεαγενίδου *A quo in Aegofpotamos la-*

(1) In Cimone. (2) Orat. adv. Leptin. (3) Pag. 112. (4) Ad Olymp. XII. (5) Eliac. I. c. 4. (6) Lib. IX. n. 56. (7) Lib. XI. c. 65. (8) Epoch. 58. lin. 72.

lapis cecidit, & Simonides Poëta obiit XC. annos natus, anni CCV. Archonte Athenis Theagenida.

Itaque vides Simonidem avum hoc anno vita functum esse, quod a Suida quoque perspicue asseritur; ut proinde ipsius nativitas optime ad annum 2. Olymp. LV. revocata iam fuerit. Anaxagoras quoque a Laërtio obiisse nunc dicitur; sed in illo non LXXVIII. sed LXXXVIII. Olympias rescribi debet.

Vicissim Andocides Leagorae filius *Cydathenaeus* in lucem editus fuit. Plutarchus (1): "Ἤκμαζε μὲν ἅμα Σωκράτει τῷ Φιλοσόφῳ. ἄρχει δὲ αὐτῷ τῆς γενέσεως Ὀλυμπιὰς ἑβδομηκοστὴ ὀγδόη, Ἄρχων δὲ Ἀθήνησι Θεαγενίδης *floruit eodem, quo Socrates Philosophus, tempore; natus Olympiade septuagesima octava, Archonte Athenis Theagenida.* Itaque corrigendus ibi Plutarchi locus ubi Andocidem ipsum annis fere 20. Lysia seniorem esse testatur, ὥστε εἶναι πρεσβύτερον αὐτὸν Λυσίου ἔτεσί που εἴκοσι *ita ut Lysiam aetate praecesserit, annis fere viginti.* Etenim ab anno 1. Olymp. LXXVIII. ad 2 Olympiadis LXXX. vix *decennii* spatium intercedit. Itaque rescribendum ἔτεσι δέκα *annis decem.*

Quum vero hoc anno bellum inter Argivos, & Mycenaeos exarsisset, Athenienses Laconibus infensi Argivis Spartanorum hostibus auxilia submiserunt, ut a Thucydide (2) erudimur.

Quandoquidem vero Theagenidis Archontis anno Oxoniense Marmor lapidem e caelo decidisse notat, observasse iuverit historiam illam ita Laërtio (3) memorari: *Φησὶ δὲ Σιληνὸς ἐπὶ Ἄρχοντος Διμύλου λίθον ἐξ οὐρανοῦ πεσεῖν ait autem Silenus sub Archonte Dimylo lapidem e caelo decidisse.* Scaliger (4) optima felicique coniectura restituit *ἐπὶ Ἄρχοντος Λυσανίου δίμυλον λίθον sub Archonte Lysania bimolarem lapidem*: perinde quasi lapis ille sub Lysania anno $\frac{2}{3}$. Olymp. LXXIX. ceciderit. Seldenus, ac Palmerius non Λυσανίου, sed Marmorei Chronici praesidio Θεαγενίδου, rescribendum asserunt. Ego vero vel Theagenidis, vel *Lysistrati* potius nomen inserendum esse putaverim; ut nimirum casus ille exeunti anno 2. Olymp. LXXVIII. adscribatur. Etenim Plinius (5) as-

(1) Vit. X. Rhet. in Andocide. (2) Libr. I. c. 102. (3) Lib. II. segm. 12. (4) Animadver. in Euseb. pag. 96. (5) Lib. II. c. 58.

asserit *Anaxagoram Clazomenium Olympiadis septuagesimae octavae secundo anno praedixisse quibus diebus saxum casurum esset e Sole*: quo loci non *secundo*, sed *primo* legendum esse Menagius existimavit. Eusebius tamen id anno 3. huius Olympiadis contigisse dicit. At Plinium, Eusebium, Laërtium *vehementer errare* dicit Meursius, qui lapidis casum hac Olympiade contigisse memorant; quum Plutarcho teste casus ille 62. serius annis contigerit, hoc est Olymp. XCIII. anno 3. quo Lysander Athenienses ad Aegos Potamos superavit. Etenim, inquit ille, Plutarchus ait [1]: Οἱ δὲ καὶ τὴν τῦ λίθυ πτῶσιν ἐπὶ τῷ πάθει τύτῳ σημεῖον φασὶ γενέσθαι. κατηνέχθη γὰρ (ὡς ἡ δόξα τῶν πολλῶν) ἐξ ὐρανῦ παμμεγέθης λίθος ὡς αἰγὸς ποταμὺς *Alii lapidem delapsum autumant huius cladis fuisse ostentum; decidit enim caelo (ut multorum fert opinio) ad Aegos fluvium ingens lapis*. Clarissimi tamen Viri pace Plutarchus neque pugnae tempore, neque *paullo ante victos a Lysandro Athenienses* lapidem decidisse dicit, sed casum illum a nonnullis veluti futurae cladis indicium haberi consuevisse testatur; perinde quasi casus ille, qui iampridem contigerat, futuram hanc Atheniensium cladem portenderet. Ac certe Anaxagoras anno 1. Olymp. LXXXIII e vivis excessit, adeoque nec etiam in Meursii hypothesi casus ille paullo ante pugnam praedictus fuisset. Quod si nulla in Laërtii textu lacuna supponi debeat, facile pro ἐπὶ Α῎ρχοντος δίμυλον λίθον libentius legerim ἐπὶ Α῎ρχοντος Διφύλυ λιθον Siquidem anno 3 Ol. LXXXIV. *Diphylus* Archon alteri Lysaniae successor in Fastis occurrit, quo certe anno ex Scriptorum quorumdam sententia casus ille ab Anaxagora iam praenunciatus contigisse potuit: quum praesertim Diphyli Archontis huius anno Anaxagoras adhuc superstes in Oxoniensi Chronico [2] memoretur.

An. $\frac{1}{2}$. Lysistratus Athenis Archon CCXVII.

Ti. Aimilius L F. Mam. N. Mamercinus II.
Q. Fabius M. F. K. N. Vibulanus Coss.

Per-

(1) In Lysandro. (2) Epoch. 61. lin. 75.

Perspicue Archontem illum enumerat Diodorus [1], qui Hieronem hoc anno Catanae obiisse, regnumque Thrasybulo fratri reliquisse memorat.

Aristides hoc anno e vivis excessit. Etenim Plutarchus asserit ipsum obiisse *quarto* post anno quam Themistocles exulavit; ergo, quum Themistoclis fuga ex Diodoro in annum $\frac{1}{2}$. superioris Olympiadis inciderit, Aristidis mors huic anno adscribi debet. Quod si fuga illa cum Dodvello [2] in annum $\frac{3}{4}$. superioris Olympiadis referatur, Aristidis mors anno $\frac{3}{4}$. Olympiadis huius tribuenda foret.

Hoc anno Aeschylus, quum in Siciliam secessisset, prope Gelam interiit, quum 59. aetatis annum ageret, quippe qui anno 4. Olymp. LXIII. in lucem editus sit.

An. $\frac{2}{3}$. Lysanias Athenis Archon CCXVIII.

Sp Posthumius A. F. P. N. Albus Regillensis
Q. Servilius Q. F. P. N. Priscus Structus II. Coss.

Vnicus est Diodori locus, qui Lysaniae Archontis nomen exhibeat [3]. Immerito tamen *Lysaniam* hunc Dodvellus ex Fastis expunxit, ut *Aristidis* nomen insereret. Hinc Dodvellus ipse *Lysaniam* extrudens *Demotionis* nomen hoc anno Fastis inscripsit, quem Diodorus in anno 3. Olymp. LXXVII. collocaverat.

Hoc anno, quo Naxios Athenienses obsedere, Themistoclis fugam contigisse putat Dodvellus [4].

Themistoclis mortem Eusebius hoc anno memoravit: Θεμιστοκλῆς αἷμα ταύρειον πιὼν τελευτᾷ *Themistocles, haustο tauri sanguine, moritur*. Itaque, quum 65. aetatis anno e vivis excesserit, ut a Cornelio Nepote erudimur, ipsius nativitas ad annum 2. Olymp. LXII. referri debet. At, si Themistoclis mors cum Dodvello [5] ad annum $\frac{3}{4}$. Oly. LXXXI. referatur, ipsius ortus in annum $\frac{4}{3}$. Olymp. LXV. incidisse debuit.

(1) Libr. XI. c. 66 (2) Annal. Thucyd. pag. 74. & 75. (3) Libr. XI. c. 67. (4) Annal. Thucyd pag. 75. (5) Annal. Thucyd. pag. 100.

An. $\frac{3}{4}$. Lysitheus Athenis Archon CCXIX.

Q. Fabius M. F. K. N. Vibulanus II.
T. Quinctius Capitolinus Barbatus III. Coss.

Vnicus est Diodori (1) locus, qui Lysithei Archontis nomen servaverit: *Τοῦ δὲ ἐνιαυσιαίου χρόνου διεληλυθότος, Ἀθήνησιν ἦρχε Λυσίθεος anno hoc elapso, Athenis Archon erat Lysitheus*.

Huic anno Atheniensium cladem, qua Amphipolis incolae prope Drabescum a Thracibus interfecti sunt, adscribendam esse perspicue Thucydidis, ac Diodori testimonio superiori Olympiade demonstravi; quamvis Dodvellus ut *deductae*, sic etiam *deletae* coloniae tempus *quadriennio* serius collocaverit. Cladem autem illam non modo Pausanias (2), sed Herodotus (3) etiam memoravit, qui ipsam *aliquando* post Plataicam pugnam contigisse dicit.

Telesicrates Cyrenaeus Pythiade XXX. *stadio* vicisse legitur in Pindari Scholiaste. Pindarus tamen, qui victoriam aliam XXVIII. Pythiade ab ipso partam Pythiaca IX. celebravit, huius victoriae non meminit; fortasse quod Epinicium illud post primam victoriam ediderit.

Epharmostus Opuntius Pythiade XXX. *lucta* vicisse dicitur a Pindari Scholiaste (4).

OLYMPIAS LXXIX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4250. Vrb. Cond. 290.
Archidemides Athenis Archon CCXX.

A. Posthumius A. F. P. N. Albus Regillensis
Sp. Furius Medullinus Fusus Coss.

Xenophon Corinthius Thessali filius *stadio* Olympia vicit ex Africano, Dionysio, Diodoro, Pausania, quorum testimonia mox proferentur.

Archontis autem, ac Olympionicae meminit Diodorus

(1) Lib. XI. c. 69. (2) Attic. c. 29. (3) Lib. IX. (4) Ad Olympiac. IX.

rus [1]: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀρχεδημίδου Ὀλυμπιὰς ἤχθη ἑβδομηκοστὴ καὶ ἐννάτη, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Ξενοφῶν Κορίνθιος *Archonte Athenis Archedemide Olympias acta est septuagesima nona, qua vicit stadio Xenophon Corinthius*. Ita Dionysius [2]: Ἐπὶ τῆς ἐννάτης καὶ ἑβδομηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἣν ἐνίκα Ξενοφῶν Κορίνθιος, Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀρχεδημίδου &c. *septuagesima nona Olympiade, qua vicit Xenophon Corinthius, Archonte Athenis Archedemide* &c. Denique Pausanias [3], asserens hoc anno Messenios a Lacedaemoniis iterum defecisse, ait: ἐπέλαβεν ἀπὸ Λακεδαιμονίων ὕστερον ἀποστῆναι κατὰ τὴν ἐννάτην Ὀλυμπιάδα καὶ ἑβδομηκοστὴν, ἣν Κορίνθιος ἐνίκα Ξενοφῶν, Ἀρχιμήδους Ἀθήνησιν Ἄρχοντος *a Lacedaemoniis denuo defecerunt, septuagesima nona Olympiade, qua Corinthius Xenophon vicit, Archonte Athenis Archimede*.

Pherias Aegineta, qui superiori LXXVIII. Olympiade tanquam imbecillior a *luctae* certamine exclusus fuerat, hac Olympiade *lucta* vicisse dicitur a Pausania [4].

Xenophon autem ipse non *stadio* solum, sed *pentathlo* quoque eadem ipsa die palmam obtinuit, ut ex Pindaro [5], eiusque Scholiaste erudimur.

An. $\frac{1}{2}$. Tlepolemus Athenis Archon CCXXI.

P. Servilius Sp F. P. N. Priscus
L. Aebutius Elva **Coss.**
Inibant Kal. Sextil.

Meminit Archontis huius Diodorus [6], qui ipsius anno Legatos ab Inaro Aegyptionem tyranno Athenas advenisse dicit, ut ab Atheniensibus auxilia contra Persarum Regem, a quo defecerat, impetraret.

Thasios hoc anno, quum triennio obsessi fuissent, ab Atheniensibus Cimone duce superatos esse scribit Dodvellus [7]. Ipsorum cladem, simulque terraemotum, qui Laconiam vastavit, Pausanias [8] anno 1. huius Olympiadis assignavit; quod uno eodemque anno bellum illud excitatum, simulque diremptum putaverit, atque ex Scriptoribus

(1) Lib. XI. c. 70. (2) Lib. IX. num. 61. (3) Messen. c. 24. (4) Eliac. II. c. 14. (5) Olymp. XIII. (6) Lib. XI. c. 71. (7) Annal. Thucyd. pag. 82. (8) Messen. c. 24.

bus accepisset Thasiorum defectionem, Spartaeque terraemotum iisdem temporibus contigisse. Diodorus vero, quum terraemotum illum anno 4 Olymp. LXXVII. adscripsisset, Thasiorum defectionem in anno 1. huius Olympiadis collocavit.

Quod vero post ingentem illam Spartae cladem, quae vehementis terraemotus impetu subversa fuit, *Cimon post terraemotum cum quater mille militibus* ab Atheniensibus Ithomem missus fuerit, qui Hilotas tunc a Lacedaemoniis rebellantes compesceret, scribit Aristides [1]; idemque prorsus a Plutarcho [2] memoratur, qui terraemotum illum anno 4 Archelai Spartae regis contigisse scribit; quod tamen a Diodori, aliorumque Chronologorum calculo mire dissentit.

An. $\frac{4}{2}$. Conon Athenis Archon CCXXII.

L. Lucretius T. F. T. N. Tricipitinus
T. Veturius T. F. P. N. Geminus Cicurinus Coss.
Inibant ante III. Id. Sextil.

Diodorus [3] Archontem hunc exhibet, eoque imperante Athenienses in Aegypto feliciter dimicasse narrat.

Fortasse Gamelione mense huius anni Nemeadem XIV. qua Sogenes Aegineta Thearinis filius *quinquertio* palmam obtinuit, celebratam esse in *Agonisticis Dissertationibus* [4] observavi.

Hoc anno, domitis iam a Cimone Thasiis, Athenienses in Aegyptum contra Achaemenem ducem militasse scribit Dodwellus [5], quamvis Diodorus id anno superiori memoraverit. Interim vero absente adhuc Cimone Ephialtes Areopagitici Senatus iura, atque auctoritatem labefactavit, quam Cimon anno proximo restituit.

An.

(1) Orat. de Pace & Leuctr. I. (2) In Cimone. (3) Lib. XI. c. 74. (4) Pag. 52. (5) Pag. 82.

An. $\frac{3}{4}$. Euthippus Anaphlystius Athenis Archon CCXXIII.

P. Volumnius M. F. M. N. Amintinus Gallus
Ser. Sulpicius Ser. F. P. N. Camerinus Coss.

Diodorus [1], & Oxoniense Marmor Archontis huius nomen expressit, nisi quod a Diodoro *Evippus*, in Marmore *Euthippus* vocatur [2]: Ἀφʹ οὗ Ἀλέξανδρος ἐτελεύτησεν, ὁ δὲ υἱὸς Περδίκκας Μακεδόνων βασιλεύει, ἔτη Η⊡ΔΔΔΔΠΙΙΙΙ., Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Εὐθίππου *a quo Alexander mortuus est, filius autem illius Perdiccas apud Macedonas regnavit, anni CXCIX., Archonte Athenis Euthippo.* Characteres illi, annorumque numerus 199. Euthippum hunc ad superiorem annum $\frac{2}{3}$. Olympiadis revocarent; ideoque, ut Marmoris series cum Diodoro conveniat, Lydiatus, ac Palmerius 198. legendum esse opinantur; Prideauxius vero aliter Marmori, ac Diodoro convenire non posse putavit, quam si 197 rescribatur; ideoque potius existimat in Marmoris, ac Diodori Fastis dissidium admittendum esse. Ego vero dissidium illud admittendum esse non video; quum Marmoris auctor Archontum annos a civilis anni initio deduxerit, adeoque semper ante Olympiadem LXXXVII. Archontes ad superiorem Olympicum annum revocaverit. Itaque cum Lydiato, & Palmerio legerim 198. ut Euthippus iste anno $\frac{3}{4}$. huius Olympiadis adscribatur Quandoquidem vero *Euthippus* quidem *Anaphlystius*, veluti Cimonis amicus a Plutarcho [3] memoratur, hunc unum eumdemque fuisse conieci, qui Fastis inscribitur.

Arcesilaus Cyrenaeus Pyth. XXXI. quae hoc anno celebrata fuit, *cursu* victoriam a Pindaro [4] laudatam obtinuit, ut ipsius Scholiastes testatur: Γέγραπται ἡ Ὠδὴ Ἀρκεσιλάῳ Πολυμνήστου παιδὶ Κυρηναίῳ τὸ γένος τῆς Λιβύας νικήσαντι τὴν τριακοστὴν Πυθιάδα *inscribitur Ode Arcesilao Polymnesti filio Cyrenaeo ex Libya, qui Pythiadem XXX. vicit*. Eadem Scholiastes, ipse ad Pythiacam V. observat; nisi quod ibi temere pro Πυθιάδα habet Ὀλυμπιάδα. Quandoquidem vero Arcesilaus ipse Olympiae quoque ex aliquorum sententia victor fuit, faci-

(1) Lib. XI. c. 75. (2) Epoch. 59. lin. 73. (3) In Cimone. (4) Pyth. IV.

facile *Olympiadis* pro *Pythiadis* nomen irrepsit; nisi fortasse potius Scholiastes Pythiadem, ac Olympiadem memorasse dicatur, atque Olympiadis *numerus*, ac *Pythiadis* nomen exciderit. Ceterum Arcesilaus hic, ac Battiadarum imperium anno 1. Olymp LXXXVII. in illo defecit. Etenim Arcesilaus Pythionica Battiadarum *octavus*, atque Scholiaste ipso, & Herodoto [1] testibus *Battiadarum* postremus fuit; ut proinde ipsorum imperium Cyrene, quod 200. annis steterat, extinctum fuerit.

Huic anno Aristidis mortem adscribit Dodvellus [2], quod ille nimirum *quadriennio* post Themistoclem expulsum, ut inquit Nepos, hoc est, ut interpretatur Dodvellus, *damnatum* obierit. Ita quoque Cimonem hoc eodem anno ostracismo damnatum esse putavit.

OLYMPIAS LXXX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul 4254 Vrb Con. 294.
Phrasiclides Athenis Archon CCXXIV.

P. Valerius P. F. Volusi N. Poplicola II.
C. Claudius M. F. Regillensis Sabinus Coss.

Toryllas, sive Torymbas Thessalus *stadio* vicit Olympia ex Africano, Diodoro, Dionysio. In Africano tamen *Tyrymmas* vocatur.

Archontem vero, & Olympionicam memorat Diodorus [3]: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Φρασικλείδου Ὀλυμπιὰς μὲν ἤχθη ὀγδοηκοστὴ, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Τορύλλας Θέσσαλος *Archonte Athenis Phrasiclide celebrata est Olympias octogesima, qua stadio vicit Toryllas Thessalus*. Ita Dionysius [4]: Ὀλυμπιὰς ἦν ὀγδοηκοστὴ, ἣν ἐνίκα στάδιον Τορύμβας Θέσσαλος, Ἄρχοντος Ἀθήνησι Φρασικλέους *Olympias erat octogesima, qua stadio vicit Torymbas Thessalus, Archonte Athenis Phrasicle* Plutarchus etiam in anno proximo proferendus Archontis huius nomen, ac situm designavit.

Alcimedon Aegineta Iphionis filius *puerorum lucta* in Olym-

(1) Libr IV. c. 163 (2) Pag. 84. (3) Lib. XI. c. 77. (4) Lib. X. num. 1.

Olympiis palmam obtinuit Pindari Scholiastes: Γέγραπται ὁ ἐπινίκιος τῷ Ἀλκιμέδοντι παιδὶ παλαιςῇ νικήσαντι τὴν ὀγδοηκοςὴν Ὀλυμπιάδα *scriptum est Epinicium carmen Alcimedonti puero palaestritae, qui vicit Olympiade octogesima.*

Arcesilaus Polymnesti filius *curru* vicisse dicitur. Etenim Pindari Scholiastes ait [1]: Γέγραπται η Ὠδὴ Ἀρκεσιλάῳ Πολυμνήςυ παιδὶ Κυρηναίῳ νικήσαντι τὴν τριακοςὴν πρώτην Πυθιάδα, ἔνιοι καὶ τὴν ὀγδοηκοςὴν Ὀλυμπιαδα *Scripta est Ode Arcesilao Polymnesti filio Cyrenaeo, qui vicit trigesima prima Pythiade*, atque, ut *nonnulli* putant, *octogesima etiam Olympiade.*

Amesinas Barcaeus *virorum lucta* palmam obtinuit ex Africano.

Socrates Pelleneus *puerorum stadio* victor fuit. Quamvis enim Pausanias victorem hunc dissimulato Olympiadis numero memoraverit [2] ubi *Sostratum* illum appellat; hic tamen victoriam hanc eo tempore contigisse dicit, quo statua Eubotae collocata fuit, quod, Pausania ipso teste [3], Olympiadi LXXX. adscribi debet. Etenim Pausanias ipse hac Olympiade, primoque fortasse ipsius anno non *coronam*, ut scribit Meursius, sed *statuam* Olympiae Apollinis monitu Oebotae Dymaeo positam fuisse docet, qui Olympiade VI. *stadio* vicerat.

Ceterum huius Archontis anno narrat Diodorus Athenienses in Aegypto cum Persarum ducibus foedus iniisse; quumque ex Aegypto digressi forent, incolumes in patriam rediisse; quod tamen Dodvellus in anno proximo collocavit.

Hippocrates hoc anno in lucem editus memoratur, ut Soranus in eius Vita adnotavit: Γεννηθεὶς κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ὀγδοηκοςῆς Ὀλυμπιάδος *natus anno primo LXXX. Olympiadis.*

An. $\frac{1}{4}$. Philocles Athenis Archon CCXXV.

Q. Fabius M. F. K. N. Vibulanus III. Coss.
L. Cornelius Ser. F. L. N. Maluginensis Cossus

Ly-

(1) Ad Pyth. IV. V. VI. (2) Eliac. II. c. 8. & Achaic. c. 17. (3) Eliac. II. c. 3. & Achaic. c. 17.

Lyſias Cephali filius hoc anno natus dicitur a Plutarcho [1] : *Γενόμενος Ἀθήνησιν ἐπὶ Φιλοκλέους Ἄρχοντος τοῦ μετὰ Φρασικλῆ, κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ὀγδοηκοστῆς Ὀλυμπιάδος natus Athenis Archonte Philocle qui Phraſicli ſucceſſit ſecundo anno octogeſimae Olympiadis*. Ac natalem quidem Lyſiae diem ante Poſideonis menſis exitum incidiſſe, eiuſque ortum a Philoclis Archontis anno dimoveri non poſſe ſubtiliori temporum comparatione inſtituta iam demonſtravi [2], ſimulque implexa quaedam Scriptorum teſtimonia explicavi. Philoclis huius Archontis anno dicitur Aeſchylus Agamemnonis Dramate certaſſe : *Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ Ἄρχοντος Φιλοκλέους Ὀλυμπιάδι εἰκοστῇ ὀγδόῃ ἔτει δευτέρῳ. Πρῶτος Αἴσχυλος Ἀγαμέμνονι . . . . . ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς Edita eſt Fabula Archonte Philocle Olympiade viceſima octava anno ſecundo. Primus Aeſchylus Agamemnoni . . . , . . . Choragus erat Xenocles Aphidnenſis*. Legendum *ὀγδοηκοστῇ*. Vereor tamen ne Scholiaſtes ille nos fallat. Siquidem Aeſchylus, Plutarcho [3] teſte, anno 4. Olymp. LXXVII. repulſa offenſus Athenis diſceſſit, vitamque in Sicilia degens anno 1. ſequentis Olympiadis ibi interiit.

Hoc anno, ſive potius exeunte *primo*, bellum a Corinthiis, atque Epidauriis contra Athenienſes conflatum fuit, in quo Athenienſes ipſi ad Halieas ſuperati ſunt; ut nitide tradidit Thucydides [4]; quamvis Diodorus [5] illos victores fuiſſe dixerit.

An. $\frac{2}{3}$. Bion Athenis Archon CCXXVI.

C. Nautius Sp. F. Sp. N. Rutilus II.
L. Minucius Augurinus Coſſ.

Bionem hunc anno 3 huius Olympiadis, quem illi Diodorus [6] adſcripſerat, tribuendum eſſe perſpicuis certiſque characteribus contra Dodvellum oſtendi [7], qui illum ſua veluti ſede pulſum in annum 3. Oly. LXXXVI. conieceraт. Pindari tamen mortem, quam Meurſius ſibi hac in parte mirifice inconſtans huius Archontis anno, alibique

(1) Vit. X. Rhet. in Lyſia. (2) Tom. II. pag. 69. (3) In Cimone. (4) Libr. I. c. 105. (5) Lib. XI. c. 78. (6) Lib. XI. c. 79. (7) Tom. II. pag. 58.

que anno 3. Olymp. LXXXI. Aristonis Archontis tempore, Dodvellus autem anno 3. Olymp. LXXXVI. una cum Bionis Archontis nomine adscribit, non alteri verisimilius quam $\frac{2}{3}$. Olympiadis LXXXIII. anno tribuendam esse demonstravi. Ita nimirum, ut argumenta cetera iam explicata dissimulem, optime intelligi, salvarique poterit quod Pindarus ipse, ut Scholiastes ait, *γέγονε κατὰ τὺς χρόνυς τῦ Αἰσχύλυ καὶ συγγεγένηται αὐτῷ καὶ τέθνηκεν fuit temporibus Aeschyli iisdem ac ille natus & defunctus;* si Aeschylus quidem 4. Pindarus $\frac{2}{3}$. Olympiadis eiusdem anno e vivis excesserit.

Hoc anno, quum Atheniensium classis adhuc in Aegypto versaretur, Athenienses ipsi Leocrate duce cum Corinthiis, Epidauriis, atque Aeginetis dimicarunt. Itaque a Corinthiis quidem ad *Halias* superati sunt, ut ingenue fatetur Thucydides [1], & Iustinus [2]; quamvis Diodorus victores illos appellet. Aeginetas vero praelio superarunt, ut Thucydides ipse, simulque Diodorus testantur. Singula haec Atheniensium certamina in eximio praestantissimoque Marmore memorantur, quod opportunius alibi [3] exposui; in quo Atheniensium militum nomina recensentur, qui in *Aegypto*, in *Haliis*, in *Aegina*, in *Corintho*, & *Megaris* interempti sunt. Quandoquidem vero in Marmore cives illi non memorantur, qui apud Tanagram obierint, inferri poterit bellum hoc affecto iam anno 4. contigisse; ut proinde Diodorus bellum ipsum in sequentis Archontis anno collocaverit.

An. $\frac{3}{4}$. Mnesitheus Athenis Archon CCXXVII.

C. Horatius M. F. M. N. Pulvillus / *Q. Minucius Augurinus* — Coss.

Archon ille *Mnesithides* a Diodoro [4] vocatur: *Τῦ δὲ ἐνιαυσιαίυ χρόνυ διεληλυθότος Ἀθήνησιν ἦρχε Μνησιθείδης finito iam anno Archon fuit Athenis Mnesithides*. Aristophanis vero Scholiastes [5] *Mnesitheum* appellat, simulque ipsius in Fastis

(1) Lib. I. c. 105. (2) Lib. III. c. 6. (3) Tom. I. pag. 159. (4) Lib. XI. c. 81.
(5) Ad Acharn. ver. 10.

ſtis Atticis ſitum confirmat: Ἐτελεύτησε γὰρ ἐπὶ Ἄρχοντος Καλλίου τοῦ μετὰ Μνησίθεον *obiit enim ſub Archonte Callia Mneſithei ſucceſſore*. Meurſius [1] aſſerit *Mneſithidem* hunc a Demoſthene memorari Sed inſignem hunc ipſius errorem opportunius alibi demonſtravi [2]; quum *Mneſithides* ille Demoſtheni laudatus circa Olymp. CX. Pſeudeponymus ſolum Archon proceſſerit.

Quum Corinthii Megarenſium agrum invaderent [3], Athenienſes ipſis Myronide duce ſuppetias tulerunt [4]; licet adhuc Thucydide teſte [5] Athenienſes ipſi tum in Aegypto, tum in Aegina militarent. Itaque Athenienſes Corinthios tum Megaris, tum in Cimolia, tum alibi quoque ſuperarunt.

OLYMPIAS LXXXI.

An. ¼. Per. Iul. 4258. Vrb. Cond. 298.
Callias primus Athenis Archon CCXXVIII.

M Valerius Man F. Voluſi N. Maximus
Sp. Virginius Coelimontanus Tricoſtus Coſſ.

Polymnaſtus Cyrenaeus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, Diodoro, ac Dionyſio.

Archontis, & Olympionicae nomen a Diodoro [6] exprimitur: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Καλλίου Ὀλυμπιὰς ἤχθη μία πρὸς ταῖς ὀγδοήκοντα, καθ' ἣν ἐνίκα ϛάδιον Πολύμναϛος Κυρηναῖος *Archonte Athenis Callia Olympias acta eſt octogeſima prima, qua vicit ſtadio Polymnaſtus Cyrenaeus*. Ita Dionyſius [7]: Ὀλυμπιὰς μὲν ἦν ὀγδοηκοστὴ καὶ πρώτη, ἣν ἐνίκα ϛάδιον Πολύμναϛος Κυρηναῖος, Ἀθήνησι δὲ Ἄρχων Καλλίας *Olympias erat octogeſima prima, qua vicit ſtadio Polymnaſtus Cyrenaeus, Athenis autem Archon fuit Callias*. Archon ipſe Aeſchylique mors, quae in ipſius annum inciderat, ab Oxonienſi Chronico memoratur [8]: Ἀφ' οὗ Αἴσχυλος ποιητὴς βιώσας ἔτη |Δ|ΔΠIIII. ἐτελεύτησεν ἐν Γέλᾳ τῆς Σικελίας, ἔτη H|Δ|ΔΔΔΔIII., Ἄρχοντος Ἀθήνησι Καλλίου τοῦ προτέρου *a quo Aeſchylus poëta, quum vixiſſet an. LXIX.*

diem

(1) De Arch. Ath. Libr. III. c. 18. (2) Tom. I. pag. 356. (3) Diod. Lib. XI. c. 82. (4) Lib. XI. c. 84. (5) Lib. I. c. 105. (6) Lib. XI. c. 84. (7) Lib. X. n. 26. (8) Epoch. 60. lin. 74.

diem obiit in Gela Siciliae anni CXCIII., Archonte Athenis Callia primo. Ita Aristophanicus etiam Scholiastes [1] asserit quod Aeschylus ipse *ἐτελεύτησεν ἐπὶ Ἄρχοντος Καλλίου τοῦ μετὰ Μνησίθεον τούτοις πρότερον ἐνιαυτόν* obiit *Archonte Callia, qui Mnesitheo successit, anno antequam haec fabula ederetur*. Ubi mutilum Scholiastae locum opportune supplevit Palmerius *τούτοις πρότερον ἐνιαυτῷ X*, quod nimirum a Calliae Archontis anno, ad annum 3. Oly. LXXXVIII. quo Acharnenses editi sunt, 30. anni intercesserint.

Herodotus Olympiorum tempore Historiam a se conscriptam publice recitavit, tumque Thucydides Herodotum audiens illacrymasse, Historiaeque scribendae amore incensum fuisse dicitur. Id vero non Athenis, sed in Elide, contigisse scribit Lucianus [2].

Athenienses hoc anno Tolmida duce Laconiam depopulantur [3]; Methonem, Gythium, Zacynthum, Naupactum occupant, atque Aeginetas recipiunt. Ii vero, qui interim infeliciter in Aegypto dimicarunt, in patriam revertuntur [4].

An. $\frac{1}{4}$. Sosistratus Athenis Archon CCXXIX.

Romilius T. F. T. N. Rocus Vaticanus
C. Veturius Cicurinus Coss.

Sosistratus Archon a Diodoro memoratur [5], qui Periclem hoc anno militum ducem electum esse, atque varias Peloponnesi regiones ab illo vexatas fuisse, omnesque Acarnaniae urbes in fidem recepisse testatur.

Secundo Olympiadis huius anno adnotavit Eusebius Cratinum, & Platonem Comicos floruisse; quorum uterque veteris Comoediae princeps Athenis habebatur.

An. $\frac{2}{4}$. Ariston Athenis Archon CCXXX.

Sp. Tarpeius M. F. M. N. Montanus Capitolinus
A. Aterius Fontinalis Coss.

(1) Ad Acharn. Act. I. sc. 1. vers. 10. (2) De Conscrib. Histor. (3) Diodor. Lib. XI. c. 84. (4) Thucyd. Lib. 108. (5) Lib. XI. c. 85.

Aristonis Archontis meminit Diodorus [1].

Myronides Atheniensium dux contra Thessalos militavit, ac Pericles Sicyonios, & Achaeos superavit, ut Diodorus, Thucydides [2], & Plutarchus [3] etiam ostendit; qui Sophoclem Poëtam Periclis in imperio collegam fuisse observavit. Diodorus tamen haec Periclis facinora in proxime sequentem annum revocavit; quamvis sibi non constans *quinquennales* inducias hoc anno inter Athenienses, & Lacedaemonios sancitas esse dixisset: quod a perspicuo Thucydidis testimonio abhorret, qui inducias ipsas *tertio* demum anno factas asseruit postquam Pericli imperium commissum fuerat.

An. $\frac{3}{4}$. Lysicrates Athenis Archon CCXXXI.

Sex. Quinctilius Sex. F. P. N. Varus
P. Horatius Tergeminus Coss.

Archontis huius meminit Diodorus [4], & Scholiastes Aeschinis, quem ad annum $\frac{3}{4}$. Olymp. LXXVII. iam protuli. Etenim ille testatur Atheniensium colonos, qui Amphipolim deducti fuerant, Lysicratis Archontis anno superatos esse. Vicissim a Pericle coloniam in Chersonesum, atque a Tolmide Naxum deductam fuisse Diodorus testatur, quod ex Plutarcho [5] quoque facile confirmari potest.

Thrasidaeus Thebanus, qui Pythiade XXVIII. *puerorum stadio* iam vicerat, hac Pythiade XXXIII iterum vel *stadio*, vel *diaulo virorum* palmam obtinuit ex Scholiaste [6] Pindari.

OLYMPIAS LXXXII.

An. $\frac{1}{4}$. Per. Iul. 4262. Vrb. Cond. 302.
Chaerephanes Athenis Archon CCXXXII.

P. Sextius Q. F. Vibii N. Capitolinus
T. Menenius T. F. Agrippae N. Lanatus Coss.

Ly-

(1) Libr. XI. c. 86. (2) Libr. I. c. 111. (3) In Pericle. (4) Libr. XI. c. 88. (5) In Pericle. (6) Ad Pythiac. XI.

Lycus Thessalus Larissaeus *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Dionysio.

Archon, & Olympionica quoque a Dionysio laudatur [1]: Ἐπὶ τῆς ὀγδοηκοστῆς καὶ δευτέρας Ὀλυμπιάδος ἣν ἐνίκα στάδιον Λύκος Θέσσαλος ἀπὸ Λαρίσσης, Ἄρχοντος Ἀθήνησι Χαιρεφάνους *octogesima secunda Olympiade, qua vicit stadio Lycus Thessalus Larissaeus, Archonte Athenis Chaerephane*. Diodorus vero Chaerephanis quidem nomen, annumque omisit; sed depravatos tamen Consulum Fastos exscribens *Antidoto* Archonti mox insequuto *L. Posthumium*; & *M. Horatium* Consules coniungit, qui iuxta Diodori Fastos ad annum 4. Oly. LXXX. referendi fuerant. Itaque hiatus ille, qui apud Diodorum Archontis Chaerephanis nomen absorbuit, universam quoque anni ipsius historiam nobis eripuit.

Psaumis etiam Camarinaeus Acronis filius *tethrippo*, *apene*, & *celete* palmam obtinuit, quae a Pindaro [2] celebrata fuit, ut a Scholiaste erudimur: Γέγραπται ἡ Ὠδὴ Ψαύμιδι τεθρίππῳ, καὶ ἀπήνῃ, καὶ κέλητι νικήσαντι τὴν ὀγδοηκοστὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα *scripta est Ode Psaumidi, qui tethrippo, apene, & celete victor fuit Olympiade octogesima secunda*.

Hoc anno Ion Chius Orthomenis filius Tragoedias edidisse dicitur. Etenim Suidas ait: ἤρξατο τὰς Τραγῳδίας διδάσκειν ἐπὶ τῆς ὀγδοηκοστῆς δευτέρας Ὀλυμπιάδος *coepit Tragoedias docere octogesima secunda Olympiade*.

An. $\frac{1}{2}$. Antidotus Athenis Archon CCXXXIII.

Decemviri Consulari potestate
Inibant Idibus Maiis
App Claudius Ap F. M. N. Crassin Regill.
T. Genucius L F L N. Augurinus
Sp Veturius Sp F. P. N. Crassus
C Iulius C. F. L. N Iulus
A. Manlius Cn. F. P. N. Vulso
Sp. Posthumius A F. P N. Albus Regill.
Ser. Sulpicius Ser. F P. N. Camerinus
P. Sestius Q. F. Vib. Nepos Capitolinus

T. Ro-

(1) Lib. X. num. 53. (2) Olymp. IV. & V.

T. Romilius T. F. T. N. Rocus Vaticanus
P. Horatius Tergeminus.

Archontem hunc exhibet Diodorus [1]: Ἐπὶ Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀντιδότου *Archonte Athenis Antidoto.*

Huic anno Pindari mortem adscribendam esse putaverim. Siquidem ipsius Scholiastes ait: τέθνηκεν ὁ Πίνδαρος ἓξ καὶ ἑξήκοντα ἐτῶν γεγονώς, ἢ ὥς τινες, ὀγδοήκοντα ἐπὶ Ἀβίωνος Ἄρχοντος, κατὰ τὴν ἕκτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα *obiit Pindarus sex & sexaginta, sive, ut quidam putant, octoginta annos natus, Archonte Abione, octogesima sexta Olympiade*. Insignem hunc Pindarici Scholiastae locum mire a Meursio, Dodvello, ceterisque vexatum esse iam alibi demonstravi [2]: simulque ostendi neque Abionem, sive Bionem, ex Olympiade LXXX. ad LXXXVI. cum Dodvello transferri, neque in Scholiastae loco *Aristonis* nomen eum Meursio reponi posse. Itaque illud unum ex Scholiaste deduci debet quod Pindarus in quorumdam sententia *sexagesimo sexto* aetatis anno, secundum alios *octogesimo* e vivis excessit. Si prior illa sententia eligatur, quum is anno $\frac{3}{4}$. Oly. LXV. natus fuerit, 66. aetatis annus, adeoque ipsius mors, in annum hunc incidet, postquam Psaumidis victoriam ineunte Olympiade partam celebraverat. Sin vero cum aliis ipsi 80. aetatis anni concedantur, optime ipsius mors ad Olymp. LXXXVI. referetur; ut proinde hac in parte Scholiastes sibi consentiat. Priorem tamen sententiam ipse praetulerim: non modo quod nulla prorsus victoria Olymp. LXXXII. posterior a Pindaro celebrata reperiatur, ut contra Dodvellum, ac Fabricium [3] ostendi, verum etiam quod ipse ineunte solum, non devexa senectute obiisse videatur, ut ipsius verbis demonstravi. Ita Pausanias [4] etiam ait: λέγεται καὶ ὀνείρατος ὄψιν αὐτῷ γενέσθαι προήκοντι ἐς γῆρας *visum in somnis illi, in senectutem vergenti contigisse fertur*; decimoque post die fato iam functum fuisse testatur.

An.

(1) Lib. XI. c. 91. (2) Tom. II. pag. 56. (3) Bibl. Graec. Tom. I. pag. 552.
(4) Boeot. c. 23.

An. $\frac{2}{3}$. Euthydemus Athenis Archon CCXXXIV.

Decemviri Consulari potestate
Inibant Idibus Maiis
Ap. Claudius Ap F. M N. Crassin. Regillen. II.
M. Cornelius Ser. F L. N. Malugin.
L. Minucius Augurinus
T. Antonius Merenda
M. Sergius
Q. Fabius M. F. K. N. Vibulanus
M' Rabuleius
Q. Poetelius
K Duilius
Sp. Oppius Cornicens.

Meminit Archontis huius Diodorus (1).

Quinquennales induciae inter Peloponnesios omnes, atque Athenienses hoc anno Cimone Miltiadis filio praesertim auctore constitutae sunt, ut coniunctis una cosiliis, ac viribus contra Persas dimicarent (2). Itaque Cimon in Cyprum insulam cum classe traiiciens Citium expugnat, Persarum classem e Cilicia, ac Phoenicia venientem superat, quum naves centum cepisset, ceterasque in Phoeniciam usque repulisset. Diodorus quinquennales quidem inducias inter Lacedaemonios, atque Athenienses sancitas in anno 3. superioris Olympiadis collocavit; optime tamen Cimonis expeditionem huic anno adscripsit.

An. $\frac{3}{4}$. Pediaeus Athenis Archon CCXXXV.

Decemviri iidem. Sed ab Id. Decembr.
L. Valerius P. F. P. N. Poplicola Potitus Coss.
M. Horatius M. F. M. N. Barbatus

Pediaei Archontis meminit Diodorus (3), qui hoc anno Salaminem in Cypro ab Atheniensibus obsessam esse testatur. Duplicemque ipsorum victoriam tum maritimam, tum pe-

(1) Lib. XII. c. 3. (2) Thucyd. Lib. I. c. 112. (3) Lib. XII. c. 4.

pedestrem narrat Thucydides [1], sed utramque tamen post Cimonis mortem contigisse dicit. Etenim hic idem annus Cimonis, simulque Themistoclis morte insignis fuit, ut collatis invicem Veterum testimoniis demonstravit Dodvellus [2]. Ac Themistocles quidem ex Plutarcho 65. aetatis anno interiit; ut proinde anno $\frac{2}{3}$. Olymp. LXVI. in lucem editus Marathoniae pugnae tempore 24 annum egerit, adeoque optime a Plutarcho *νέος*, a Iustino [3] *adolescens* dicatur, vicesimum tamen aetatis annum supergressus, ut externis bellis adesse potuerit.

Cimon vero Marathoniae pugnae tempore a Nepote [4] *puer* fuisse dicitur, quumque Salamine vinceretur *νέος* a Plutarcho ille dicitur, perinde quasi tunc vicesimum aetatis annum nuper impleverit. Ergo, si anno 1. Olymp. LXX. natus dicatur, *quinquagesimo* aetatis anno e vivis excesserit.

Hic autem annus, si Diodori fidem sequamur, foedere quoque, ac pace ab Atheniensibus cum Persis inita insignis fuit. Quum enim Artaxerses Persarum Rex suorum cladem in Cypro acceptam rescivisset, legatos Athenas misit, qui ineundae pacis consilia proponerent; quumque vicissim Callias Hipponici filius Atheniensium Legatus cum Persis transegisset, pax & foedera iis conditionibus sancita sunt, quas Diodorus expressit. Plutarchus [5] quidem, Lycurgus [6], Aristides [7], & Suidas [8] foedera ipsa post pugnam ad Eurymedontem, adeoque anno 3. Olymp. LXXVII. pacta fuisse subindicat, ut proinde Dodvellus [9] pacem ipsam in anno 3. Olymp. LXXVII. collocaverit. At elegans, doctusque Diodori Interpres Wesslingius observavit etiam post praelium ad Eurymedontem perpetuas Atheniensibus cum Persis inimicitias viguisse; ut proinde nulla tunc foedera cum Persis inita, vel brevi saltem dirempta, sive neglecta videantur. Itaque vera ac stata foedera hoc potius anno instituta videntur, quo Athenienses victores ex Cypro copias abduxere.

OLYM.

(1) Lib. I c. 112. (2) Annal. Thucyd. pag. 100. (3) Lib. II. c. 9. (4) Cap. 2 (5) In Cimone. (6) Adv. Leocr. (7) In Panathen. (8) In Κίμων. (9) Annal. Thucyd. pag. 67. 99.

OLYMPIAS LXXXIII.

An. 4. Per. Iul. 4266. Vrb. Cond. 306.
Philiscus Athenis Archon CCXXXVI.

Lars Herminius
T. Verginius Coelimontanus Tricostus Coss.

Crison Himeraeus *stadio* vicit Olympia ex Africano, Diodoro, ac Dionysio.

Et Archontis, & Olympionicae nomen expressit Diodorus [1]: Ἐπὶ Ἄρχοντος Ἀθήνησι Φιλίσκου Ἠλεῖοι ἤγαγον Ὀλυμπιάδα τρίτην πρὸς ταῖς ὀγδοήκοντα, καθ' ἣν ἐνίκα ςάδιον Κρίσων Ἱμεραῖος *Archonte Athenis Philisco Elei celebrarunt octogesimam tertiam Olymp., in qua ex stadio victoriam reportavit Crison Himeraeus*. Ita Dionysius [2]: Ἐπὶ τῆς ὀγδοηκοςῆς καὶ τρίτης Ὀλυμπιάδος, ἣν ἐνίκα ςάδιον Κρίσων Ἱμεραῖος, Ἄρχοντος Ἀθήνησι Φιλίσκου *Octogesima tertia Olympiade, qua vicit stadio Crison Himeraeus, Archonte Athenis Philisco*. Crisonem ipsum Olympiorum victorem, dissimulato Olympiadis numero, memorat Pausanias [3] asserens quod ταύτας συνθήκας ἐποιήσαντο Ἀθηναῖοι ἔτει τρίτῳ τῆς Ὀλυμπιάδος, ἣν Κρίσων Ἱμηραῖος ἐνίκα ςάδιον *hoc foedus fecerunt Athenienses anno tertio Olympiadis, qua Crison Himeraeus vicit stadio*: eiusdemque Victoris frequens apud Scriptores alios mentio occurrit, quos accuratissime exscripsit Meursius.

Quum Megarenses ab Atheniensibus ad Lacedaemonios defecissent, depraedatis ipsorum agris Athenienses ingentem spoliorum vim asportarunt [4].

Quumque Lacedaemonii Templum Delphicum Delphis restituissent, Athenienses Templum ipsum mox Delphis ereptum Phocensibus tradidere [5].

(1) Lib. XII. c. 5. (2) Lib. XI. num. 1. (3) Eliac. I. c. 23. (4) Diod. Lib. XII. c. 5. (5) Thucyd. Lib. I. c. 112.

An. $\frac{1}{4}$ Timarchides Athenis Archon CCXXXVII.

M. Geganius M. F. Macerinus
C. Iulius Iulus Coss.

Archontis nomen apud Diodorum unum occurrit (1); qui Lacedaemonios hoc anno in Atticam irrupisse dicit, de quo nihil tamen in Thucydide reperitur. Itaque recte coniecit Dodvellus (2) discordiam hanc ad bellum illud revocandam esse, quae superiori anno contigerat quum Delphicum Templum a Lacedaemoniis Delphis concessum Athenienses Phocensibus tradiderunt.

Thucydides (3) vero, ac Diodorus ipse memorat Athenienses duce Tolmide contra Boeotos exules, qui Orchomenum & Chaeroneam occupaverant, infeliciter dimicasse, ut proinde Boeotia universa excedere compulsi sint; ac Tolmides ipse apud Coronaeam fortiter dimicans occubuerit. Haec ipsa Atheniensium clades a Pausania (4) quoque, Plutarcho (5), & Thucydide (6) describitur.

An. $\frac{2}{3}$. Callimachus Athenis Archon CCXXXVIII.

T. Quinctius Capitolinus Barbatus IV.
Agrippa Furius Fusus Coss.

Callimachus hic a Diodoro solo memoratur (7), qui, exactis iam 58. annis postquam Sybaris a Crotoniatis eversa fuerat, Thessalos quosdam illuc habitatum concessisse scribit (8): καὶ μετ' ὀλίγον ὑπὸ Κροτωνιατῶν ἐξέπεσον, πέντε ἔτεσιν ὕστερον τοῦ δευτέρου συνοικισμοῦ *sed illi paullo post quinquennio vix transacto post instaurationem a Crotoniatis eiecti sunt*. Itaque Sybaritae secundo e Patria expulsi Atheniensium opem implorarunt, qui Lampone, & Xenocrate ducibus colonos alios miserunt, qui prope Sybarim Thurium urbem aedificarunt.

Ita-

(1) Lib. XII. c. 6. (2) Annal. Thucyd. pag. 102. (3) Lib. I. c. 113. (4) Attic. c. 27. (5) In Agesilao & Pericle. (6) Lib. I. c. 112. (7) Libr. XII. c. 7. & 10. (8) Ibi. c. 10.

Itaque prima Thuriorum origo huic anno adſcribi debet, quamvis illa Praxitelis Archontis anno, ſeu Oly. LXXXIV. a Plutarcho [1], & Meurſio [2] tribuatur; quemadmodum Dionyſius ipſe in Lyſiae vita id *δωδεκάτῳ πρότερον ἔτει τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου anno duodecimo ante bellum Peloponneſiacum* contigiſſe dicit, quod nimirum hoc anno conſilia de colonis mittendis inita, ſed anno demum $\frac{3}{4}$. proxime inſequuto expleta fuerint.

Quum vero Euboeenſes, ac Megarenſes etiam ab Athenienſibus defeciſſent, ii Pericle praeſertim duce ſuperati ſunt, ut Thucydides [3], ac Diodorus [4] ipſe teſtatur.

An. $\frac{3}{4}$. Lyſimachides Athenis Archon CCXXXIX.

M. Genucius L. F. L. N. Augurinus
C. Curtius. Coſſ.

Diodorus Archontis nomen, ac ſitum oſtendit [5], aſſeritque Athenienſes Euboea recepta Hiſtiaeos Pericle duce ſuis e ſedibus expuliſſe, urbemque ac regionem mille Athenienſium civibus illuc in coloniam ductis diviſiſſe.

Ariſtomenes Aegineta Xenarcis filius *lucta* puerorum Pythia vicit. Siquidem Pindarus, qui ipſum Pythiaca VIII. celebravit [6], *puerum* ipſum appellat, moxque [7] *luctatoris* ab illo vocatur, ſolaque lucta viciſſe innuitur; quamvis alibi [8] Delphinia iam *pentathlo* viciſſe memoretur. In Odes titulo Ariſtomenem *curru* viciſſe legitur, ſed errore, opinor, librarii. Ceterum haec Ariſtomenis victoria a Pindarico Scholiaſte Pythiade XXXV. hoc eſt $\frac{3}{4}$. huius Olympiadis anno contigiſſe dicitur.

Huius Archontis anno Lacedaemonii Eleuſinam uſque, & Thriaſios campos in Atticam excurrunt [9]: quod *quinquennales* nimirum induciae abſolutae iam forent. Certe irruptionem hanc anno 14. ante Peloponneſiaci belli initium contigiſſe narrat Thucydides [10]. Brevi tamen, hoc eſt, ex Dodvelli calculo, exeunte Munychione menſe, *tricennales* induciae

(1) Vit. X. Rhet. in Lyſia. (2) Lect. Att. Lib. IV. c. 15. (3) Lib. I. c. 114. (4) Libr. XII. c. 7 (5) Libr. XII. c. 22. (6) Verſ. 39. 45. (7) Verſ. 116. (8) Verſ. 94. (9) Thucyd. I. c. 114. (10) Lib. II. c. 21.

duciae inter Athenienses ac Lacedaemonios sancitae sunt, de quibus Thucydides. Ita Pausanias [1] de induciis ipsis loquens ait: Ταύτας ἐποιήσαντο Ἀθηναῖοι παραστησάμενοι τὸ δεύτερον Εὔβοιαν ἔτει τρίτῳ τῆς Ὀλυμπιάδος, ἣν Κρίσων Ἱμεραῖος ἐνίκα στάδιον *fecerunt Athenienses foedus hoc redacta iterum in ditionem Euboea, anno tertio eius Olympiadis, qua vicit Crison Himeraeus*. Denique Eusebius etiam tricennales inducias illas in anno 4. huius Olympiadis collocavit; ac deinde subdidit quod Ἡρόδοτος ἐτιμήθη παρὰ τῶν Ἀθηναίων βουλῆς ἐπαναγνοὺς αὐτοῖς τὰς βίβλους *Herodotus honore affectus est ab Atheniensium Senatu, quum ipsis libros suos obtulisset*. At, si Herodotus Libros illos magnorum Panathenaeorum tempore recitavit, ut optime Scaliger [2] existimavit, id superiori prorsus anno contigisse debuit, antequam Thurios ille una cum colonis aliis migraret.

OLYMPIAS LXXXIV.

An. $\frac{1}{1}$. Per. Iul. 4270. Vrb. Cond. 310.
Praxiteles Athenis Archon CCXL.

Tribuni Militares Consulari potestate primi
A. Sempronius A. F. Atratinus
T. Cloelius Siculus
L. Attilius Longus
Consules suffecti in eorum locum
L. Papirius Mugillanus
L. Sempronius A. F. Atratinus

Olympionicae, simulque Archontis meminit Diodorus [3]: Ἐπ' ἄρχοντος Ἀθήνησι Πραξιτέλους Ὀλυμπιὰς ἤχθη τετάρτη πρὸς ταῖς ὀγδοήκοντα, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Κρίσων Ἱμεραῖος *Archonte Athenis Praxitele Olympias acta fuit octogesima quarta, qua vicit stadio Crison Himeraeus*. In Olympicis Ludis istis *calpes* & *apenes* certamina sublata sunt. Pausanias [4]: Τῆς δ' ἀπήνης καὶ κάλπης τὸν δρόμον τὸν μὲν Ὀλυμπιάδι νομισθέντα ἑβδομηκοστῇ, τὸν δὲ κάλπης τῇ ἐφεξῆς ταύτης· κήρυγμα ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἐποιήσαντο ἐπὶ τῆς τετάρτης Ὀλυμπιάδος καὶ ὀγδοηκοστῆς

(1) Eliac. I. c. 23. (2) Ad Euseb. Chron. pag. 97. (3) Lib. XII. c. 23. (4) Eliac. I. c. 8.

σῆς κάλπης τῆ λοιπῆ, μήτε ἀπήνης ἔσεσθαι δρόμον *Quumque in curriculum recepissent Olympiade septuagesima rhedam, carpentum vero ea, quae consequuta est, quarta & octogesima utrumque vehiculum in posterum omne tempus exclusum est.*

Praxiteles autem Archon a Plutarcho [1] quoque memoratur ἔτη γεγονὼς πεντεκαίδεκα, ἐπὶ Παραξιτήλυς Ἄρχοντος *actum hoc anno aetatis eius quinto decimo Archonte Praxitele.* Huius Archontis anno Thucydidem illum Milesii filium, qui Pericli in Republica adversabatur, Periclis eiusdem fraudibus ostracismo, sive potius exilio Athenis pulsum esse demonstravit Dodwellus [2]. Itaque Pericles, qui 25. annis in Republica cum adversae factionis principibus versatus erat, hoc anno, ceteris iam extinctis vel sublatis, solus praeesse coepit, honoremque illum 15. annis obtinuit.

Melissus, Protagoras, Empedocles hac Olympiade floruisse dicuntur a Laërtio [3]. Eusebius etiam in anno proximo adnotavit: Πρωταγόρας ὁ Σοφιςὴς ἤκμαζε. Τῦτε Ἀθηναῖοι τὰς βίβλυς ἐψηφίσαντο καῦσαι *Protagoras Sophista clarus habebatur. Huius Libros Athenienses comburendos decrevere.*

Herodotus hoc anno in Olympicis Ludis Historiam a se conscriptam recitasse videtur. Certe Libros illos in patria conscriptos in Olympiae conventu recitatos esse testatur Lucianus [4]; Historiam autem hanc ab Herodoto anno Vrb. Cond. 310 hoc est 1. Olymp. LXXXIV. scriptam esse ait Plinius [5].

An. $\frac{1}{2}$. Lysanias Athenis Archon CCXLI.

M. Geganius M. F. Macerinus
T. Quinctius Capitolinus Barbatus V. Coss.
Inibant Id. Decembr.

Diodorus Archontem hunc nominat [6]. Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Λυσανίυ Ῥωμαῖοι πάλιν δέκα ἄνδρας νομοθέτας εἵλοντο *Archonte Athenis Lysania Romani iterum Decemviros legibus scribundis crearunt.* Siquidem Decemviros novis scribendis legibus superiori anno iam constitutos esse dixerat.

An.

(1) Vit. X. Rhet. in Lysia. (2) Annal. Thucyd. pag. 106. (3) Libr. IX. (4) In Herodoto. (5) Lib. XII. c. 4. (6) Lib. XII. c. 24.

An. $\frac{3}{4}$. Diphilus Athenis Archon CCXLII.

M. Fabius Q. F. M. N. Vibulanus Coss.
Posthumus Aebutius Elva Cornicen.

Diphilus Archon a Diodoro, Dionysio, simulque Oxoniensi Marmore nominatur. Diodorus [1]: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Διφίλȣ Ῥωμαῖοι κατέστησαν ὑπάτȣς Μάρκον Ὀράτιον, ϰ Λεύκιον Ὀυαλήριον Πότιτον *Archonte Athenis Diphilo Romae Consules creantur M. Horatius, & L. Valerius Potitus*. Dionysius [2] de primis Proconsulibus Romae institutis loquens ait: ȣ̃τοι παραλαμβάνȣσι πρῶτοι τὴν Ἀνθυπάτων ἀρχὴν κατὰ τὸν τρίτον ἐνιαυτὸν τῆς ὀγδοηκοστῆς ϰ τετάρτης Ὀλυμπιάδος, Ἄρχοντος Ἀθήνησι Διφίλȣ *hi primi Proconsules creati sunt anno tertio octogesimae quartae Olympiadis Archonte Athenis Diphilo*. Denique Oxoniense Chronicum [3]: Ἀφ' ȣ̃ Εὐριπίδης ἐτῶν ὢν ΔΔΔΔΙΙΙΙ. Τραγῳδίᾳ πρῶτον ἐνίκησεν ἔτη Η|Δ|ΔΔΠΙΙΙΙ, Ἄρχοντος Ἀθήνησι Διφίλȣ, ἐβίωσαν δὲ κατ' Εὐριπίδην Σωκράτης, ϰ Ἀναξαγόρας *a quo Euripides, quum annos natus esset* 43. *Tragoedia primum vicit, anni CLXXIX. Archonte Athenis Diphilo; vixerunt autem tempore Euripidis Socrates, & Anaxagoras*. Seldenus ibi legendum putaverat 180. Lydiatus optime existimavit ibi numerum 179. legendum esse, ut Archon ille constanti methodo ad superiorem Olympiadis annum referatur; quamvis Palmerius malit 178. ut Marmor una cum Diodoro conspiret. Ac certe quidem Euripidis aetas in Marmore expressa mire consentit. Etenim, si Philocratis Archontis anno natus erat, Diphilo Archonte 43. annum agens Tragoedia vicit; annique ipsi absoluti forent. Itaque fallitur Prideauxius [4], qui, quum annos illos affectos solum putaret, in Marmore numerum 180. rescribendum asseruit, Diphilumque ipsum ad annum 1. Olymp. LXXX. temere revocavit.

Hic ipse Diphilus Athenis Archon in inedito Photii Lexico apud Dodvellum [5] occurrit: Ἐπὶ Διφίλȣ Ἄρχοντος ἔγραψαν ψήφισμα τȣ̀ς ὁμήρȣς καταλέξαι Ἐρετριακῶν πλȣσιωτάτων *sub*

(1) Lib. XII. c. 26. (2) Lib XI. n. 62. (3) Epoch. 61. lin. 75. (4) Ad Mar. Oxon. pag. 223. (5) Differt. de Cyclis pag. 742.

ſub Diphilo Archonte decreto ſanxerunt, ut Eretriacorum ditiſſimi obſides acciperentur; quod totidem fere verbis a Suida [1] memoratur. Itaque, quum Athenienſes Euboeam inſulam ante triennium Pericle duce occupaſſent, atque coloniam in Hiſtiaeorum urbem miſiſſent, ditiorum Eretrienſium filios velut obſides receperunt.

An. $\frac{3}{4}$. Timocles Athenis Archon CCXLIII.

C. Furius Fuſus Pacilus
M. Papirius Craſſus Coſſ.

Archontem exhibet Diodorus [2]: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Τιμοκλέυς Ῥωμαῖοι κατέστησαν ὑπάτυς Λάρον Ἑρμίνιον καὶ Τῖτον Οὐεργίνιον Τρίκοςον *Archonte Athenis Timocle, Romae Conſules facti Lars Herminius, & T. Verginius Tricoſtus*. Scholiaſtes [3] tamen Ariſtophanis Archontem hunc *Periclem* appellaſſe videtur. Etenim ad Comici verba Τὰν Σάμῳ adnotavit: *τὰ περὶ Σάμυ ἐννεακαιδεκάτῳ ἔτει πρότερον ἐπὶ Περικλέυς Ἄρχοντος γέγονε quae in Samo facta ſunt, undecim ante annis contigere Archonte Pericle*. Ac certe quidem ad annum 2. Oly LXXXIX. quo Veſpae editae ſunt, ab hoc anno $\frac{3}{4}$. Oly. LXXXIV. *novemdecim* anni fluxerunt. At Plutarchus [4] afferit Periclem neque Archontem, neque Polemarchum, neque Theſmothetam, ſed Στρατηγὸν ſolum bellique ducem fuiſſe, quod in bello contra Samios ab Athenienſibus geſto hoc anno contigiſſe narrat Diodorus. Ergo non *Periclis*, ſed *Timoclis* Archontis nomen in Scholiaſtae loco reſtitui debet. Suſpicor tamen & *Ducis*, & *Archontis* etiam nomen ab illo memoratum fuiſſe; adeoque facili levique mutatione locum integrum reſtitui ita poſſe: *ἐπὶ Περικλέυς Στρατηγῦ, καὶ Τιμοκλέυς Ἄρχοντος quum Pericles dux eſſet, atque Archon Timocles*. Ac certe quidem iis temporibus bellum inter Samios, ac Mileſios de Priene excitatum eſſe Thucydides [5] obſervavit, qui Samios a Pericle primum navali praelio ſuperatos, mox victores, tandemque novem menſium obſidione victos teſtatur [6]. Itaque, licet eiuſmodi

(1) In Ἐρετριακὸς Κατάλογος. Vid. Heſych. (2) Libr. XII. c. 27. (3) Ad Veſpas ver. 283. (4) In Pericle. (5) Lib. I. c. 115. (6) Cap. 117.

modi pugnarum pars ad ſequentem annum ſpectaverit, ut proinde a Dodvello ad Myrichidis Archontis annum referantur, maxima tamen ipſarum pars ad Timoclis annum ſpectaſſe potuit, ut proinde & Periclis, & Timoclis nomen in ſuperiori Scholiaſtae loco retineri poſſit.

Hoc eodem anno videtur Herodotus Hiſtoriam ſuam Athenis celeberrimo Panathenaeorum Feſto legiſſe. Siquidem Euſebius ad Olymp. hanc adnotavit: Ἡρόδοτος ἐτιμήθη παρὰ τῆς Ἀθηναίων βουλῆς ἐπαναγνοὺς αὐτοῖς τὰς βίβλους *Herodotus, quum Athenis libros ſuos in Concilio legiſſet, honoratus eſt*; quod de Panathenaeorum tempore intelligendum eſſe Scaliger [1], Voſſius [2], Petavius [3], Fabricius [4] exiſtimarunt. Itaque id hoc anno, aut certe 3. ſuperioris Olympiadis contigiſſe debuit, ut ibi obſervavi.

OLYMPIAS LXXXV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4274. Vrb. Cond. 314.
Myrichides Athenis Archon CCXLIV.

Proculus Geganius Macerinus
L. Menenius T. F. Agripp. N. Lanatus Coſſ.

Criſon Himeraeus tertium *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro. Diodorus [5] tamen, qui & Archontis, & Olympionicae meminit, *ſecundam* hanc eſſe Criſonis palmam teſtatur: Ἐπὶ Ἄρχοντος Ἀθήνησι Μυριχίδου Ἠλεῖοι ἤγαγον Ὀλυμπιάδα πέμπτην πρὸς ταῖς ὀγδοήκοντα, ἐν ᾗ ἐνίκα Κρίσων Ἱμεραῖος τὸ δεύτερον *Archonte Athenis Myrichide Elei octogeſimam quintam Olympiadem tunc egerunt, qua Criſo Himeraeus iterum ſtadio vicit*. At error ille inde facile manavit quod Diodorus ipſe ſuperiori Olympiade victoris nomen, adeoque ſecundam Criſonis victoriam, omiſit: unde librarius *ſecundam* ipſam in hac Olympiade temere collocavit, cui *tertia* Olympionicae huius victoria adſcribenda fuerat.

Huius Archontis anno decretum editum fuit ne Comoediae Athenis agerentur, ut variis Veterum teſtimoniis in

(1) Ad Euſeb. pag. 104. (2) De Hiſt. Graec. Lib. I c. 3. (3) De Doctr. Temp. Lib. XIII. (4) Bibl. Graec. Tomo I. pag. 696. (5) Lib. XII. c. 29.

in Euthymenis Archontis anno, hoc est $\frac{3}{4}$. huius Olympiadis ostendetur, quo decretum illud abrogatum fuit.

Sophocles hoc anno Oedipum edidisse debuit. Siquidem Plutarchus [1] ait illum 55. aetatis anno Tragoediam hanc edidisse. Itaque, quum ipsius nativitas in annum 3. Oly. LXXI. inciderit, didaschalia illa huic anno adscribi debet.

An. $\frac{2}{2}$. Glaucidas Athenis Archon CCXLV.

T. Quinctius Capitolinus VI.
Agrippa Menenius T. F. Agrippae N. Lanatus Coss.

Glaucidae Archontis meminit Diodorus [2], simulque Aristophanis Scholiastes in anno 4. mox proferendus.

An. $\frac{3}{3}$. Theodorus Athenis Archon CCXLVI.

Mam. Aimilius M. F Mamercinus
L. Quinctius L. F. L. N Cincinnatus Trib. Mil. Cons. Pot.
L. Iulius Vopisci F. Iulus

Theodorus Archon, eiusque situs a Diodoro [3], & Aristophanis Scholiaste demonstratur, ut in anno proximo ostendetur.

Aureum Minervae simulacrum, quod Pericle curante a Phidia Charmidis filio Atheniensi elaboratum fuerat, in arce positum, dicatumque fuit. Plutarchus [4] quidem, ac Suidas [5] id ante Belli Peloponnesiaci tempora contigisse testantur, sed Olympiadis numerum, atque annum omnino dissimularunt. Scholiastes [6] Aristophanis id Pythodori Archontis anno, hoc est anno 1. Olymp. LXXXVII factum asseruit, quo bellum ipsum exarsit. Ait enim: Φιλόχορος ἐπὶ Πυθοδώρου Ἄρχοντος ταῦτά φησι· καὶ τὸ ἄγαλμα τὸ χρυσοῦν τῆς Ἀθηνᾶς ἐστάθη εἰς τὸν νεὼν τὸν μέγαν, ἔχον χρυσίου σταθμὸν ταλάντων μδ', Περικλέους ἐπιστατοῦντος, Φειδίου δὲ ποιήσαντος ...... τοῦτο δὲ ἐξεργασάμενος, ἀποθανεῖν ὑπὸ Ἠλείων, ἐπὶ Σκυθοδώρου, ὅς ἐστιν ἀπὸ τούτου ἕβδομος *Haec Philochorus sub Pythodoro Archonte narrat; Et aurea Palladis statua in magno templo posita fuit 44. talen-*

(1) An Seni ger. Respubl. (2) Lib XII. c. 30. (3) Lib. XII. c. 31. (4) In Pericle. (5) In Φειδίας. (6) Ad Pacem vers. 604.

lentorum pondere, quum operi Pericles praefuisset, Phidias vero fecisset . . . . . . quum autem opus absolvisset, occisum fuisse ab Eleis sub Scythodoro, qui est ab hoc septimus. Itaque Meursius tunc Palladis statuam Athenis dicatam esse contendit; ac Scythodorum hunc a Scholiaste memoratum in anno 3. Olymp. LXXXVIII collocavit, quo a ceteris Euthydemus Archon Fastis inscribitur. Ita Petavius anno ipso non *Euthydemum*, sed *Scythodorum*, Fastis inscripsit: magnusque Scaliger [1] existimavit Scythodoro e vivis erepto Euthydemum suffectum fuisse, qui Scythodori annum absolveret. Doctissimus vero Palmerius [2] utrobique a Scholiaste in Archontis nomine peccatum esse putavit, primoque loco non Φιλόχορος ἐπὶ Πυθοδώρου, sed ἐπὶ Θεοδώρου, rescribendum esse coniecit; moxque non ἐπὶ Σκυθοδώρου, sed ἐπὶ Πυθοδώρου legendum existimat: quod nimirum Pythodorus ille, qui anno 1. Olymp. LXXXVII. imperavit, *septimus* a Theodoro numeretur. Coniecturam hanc, quae paullo certe liberior videri poterat, ita confirmasse nunc iuverit, ut exinde varia Historiae capita, quae perplexa & ambigua sunt, accuratius exponantur. Itaque sic statuo. Minervae simulacrum circa Olympiadem LXXXVI. adeoque *sexennio* saltem ante Pythodori Archontis annum elaboratum dicatumque fuisse. Etenim Pausanias ubi miram Olympii Iovis statuam a Phidia in Elide formatam describit, ait: τὸν δὲ αὐτὸν ταινίᾳ τὴν κεφαλὴν ἀναδούμενον ἐοικέναι τὸ εἶδος Παντάρκει λέγουσιν· μειράκιον δὲ Ἠλεῖον τὸν Παντάρκη παιδικὰ εἶναι τοῦ Φειδίου· ἀνείλετο δὲ καὶ ἐν παισὶν ὁ Παντάρκης πάλης νίκην Ὀλυμπιάδι ἕκτῃ πρὸς ταῖς ὀγδοήκοντα *eum vero, qui taenia ipse sibi caput praecingit, ex corporis specie Pantarcem esse suspicantur, Eleum puerum, amore Phidiae devinctum. Idem Pantarces in lucta puerorum palmam est adeptus Olympiade sexta supra octogesimam*, alibique Pantarcis ipsius victoriam inter pueros *lucta* partam, statuamque ipsi ab Eleis positam memoravit. Ergo Olympii Iovis statua brevi post Olymp. LXXXVI. a Phidia elaborata fuit. At Olympius ille Iupiter, qui nobilius atque excellentius Phidiae opus haberi suspicique consueverat, post Atheniensis Minervae statuam a Phidia constructus fuit. Quamvis enim Plutarchus, ut mox ostendetur, Iovem prius quam Pal-

(1) Ad Chron. Euseb. pag. 98. (2) Exercit. pag. 746.

Palladem elaboratum esse subindicet, Aristophanis tamen Scholiastes, hoc est Philochorus ipse, quem Scholiastes expressit, nitide diserteque testatur quod Phidias ubi Minervae simulacrum effinxisset, atque ab Atheniensibus veluti subrepti auri reus accusatus fuisset, Elidem confugit, ibique Olympii Iovis statuam elaboravit. Ergo, si tempore, quo Phidias in Elide versabatur, Pantarces adhuc *puer* erat, victoriamque inter *pueros* Oly LXXXVI obtinuit, Olympii Iovis statua circa Oly. LXXXVI, sive LXXXVII. constructa fuit, Palladisque statua Athenis circa Olymp. LXXXVI. elaborari dicarique debuit. Accedit etiam quod Pausanias afferit Eleos Phidiae posteris concessisse, ut Olympii Iovis statua ab iis quotannis abstergi, ornarique posset, novumque proinde veluti Sacerdotum genus instituerunt, qui Φαιδρυνταὶ vocabantur: quod argumento esse poterit Phidiam dum Elidem concederet ibi lares fixisse, liberos, familiamque suam eo traduxisse: perinde quasi Atheniensium iniuria offensus de Athenis iterum adeundis non amplius cogitaverit. Quandoquidem vero Scholiastes ipse mox subdit Phidiam ab Elidensibus morti addictum fuisse, hinc facile Scriptoribus aliis creditum id Athenis contigisse. Certe Plutarchus ait quod ὁ μὲν ὖν Φειδίας εἰς τὸ δεσμοτήριον ἀπαχθεὶς, ἐτελεύτησε νοσήσας· ὡς δέ φασιν ἔνιοι φαρμάκοις ἐπὶ διαβολῇ τῦ Περικλέυς, τῶν ἐχθρῶν παρασκευασάντων *Phidias coniectus in carcerem morbo vitam finivit, ut vero alii opinantur, veneno invidiae Pericli conciliandae gratia ab inimicis parato.* Historiam, aut suspicionem hanc nihil moror, quae perspicuo Philochori testimonio adversatur. Illud unum observo, quod ne hac ipsa quoque Plutarchi hypothesi *Scythodorus* ille cum Euthydemo confundi potest. Etenim, si Phidias ante Periclem obiit, ipsius mors anno 3. Olymp. LXXXVIII. posterior esse non poterit; ergo *Scythodorus* ille, quo Archonte obiisse dicitur, cum Euthydemo confundi non potest, qui anno 3 Oly. LXXXVIII. Archon fuit, sed cum Pythodoro potius committi, qui circa Phidiae mortem, bellique mox incepti initia imperavit, adeoque *septimus* Archon ille à Scholiaste nominatus non *Pythodorus*, sed *Theodorus*, optime censendus erit.

Atque, ut clarioribus etiam argumentis id ostendatur,

Plutarchus, qui singulas res a Pericle gestas accuratissime exposuit, asserit a Phidia Minervam, aliaque urbis ornamenta elaborata fuisse, indeque in Phidiam ac Periclem invidiam exarsisse, ut proinde cives Thucydidem Pericli opposuerint. Tum subdit Periclis potentia factum esse ut Thucydides exilio mulctaretur; adeoque Pericles *μετὰ τὴν τῦ Θυκυδίδυ κατάλυσιν καὶ τὸν ὀστρακισμὸν, ὐκ ἐλάττω τῶν ιε΄ ἐτῶν διήνεγκε: expulso Thucydide non pauciores quindecim annos rem tenuit.* Itaque Minervae statua quindecim annis ante Periclis mortem inchoata fuerat; quumque Periclis mors in annum 3. Olymp. LXXXVII. inciderit, Minervae statua circa Olymp. LXXXIII. incepta, adeoque facile circa Olymp. LXXXV. dicata fuit.

Denique Eusebii quoque testimonium addidisse iuverit, qui in anno 2. Olymp. LXXXV. adnotavit *Φειδίας τὴν ἐλεφαντίνην Ἀθηνᾶν ἐποίησεν*, hoc est, ut ad annum ipsum interpretatur Hieronymus, *Phidias eburneam Minervam facit.*

Quid vero si insignem hic obiter Pausaniae errorem Interpretibus dissimulatum exponam, vitiatumque facile ipsius locum sanare enitar? Asserit Pausanias [1] in basi Olympii Iovis statuae subiecta *ἀγάλματα* octo insculpta fuisse, tum subdit: *εἴη δ' ἂν ἀγωνισμάτων ἀρχαίων ταῦτα μιμήματα· ὐ γάρ πω τὰ ἐς τὺς παῖδας ἐπὶ ἡλικίας ἤδη καθειστήκει τῦ Φειδίυ. sunt autem illa priscorum inter viros certaminum simulacra; nondum enim, qua Phidias viguit, aetate puerorum instituta fuerant ludicra.* Quis haec a Pausania scribi potuisse concedat, qui paullo superius [2] *luctae*, & *cursus* certamina Olympiade XXXVII. *pugilatus* etiam Olymp. XLI. pueris instituta fuisse iam dixerat; paucisque interiectis ait in eadem illa statuae basi Pantarcem Eleum a Phidia veluti taenia redimitum expressum esse, qui *ἀνείλετο ἐν παισὶν πάλης νίκην Ὀλυμπιάδι ἕκτῃ πρὸς ταῖς ὀγδοήκοντα: in pueris luctae victoriam Olymp. LXXXVI. reportavit*? Certe ego quidem Pausaniae locum ita explicandum esse putaverim, ut non de quolibet certaminis genere, sed de *pancratio* solum, intelligatur, quod Pausania [3] ipso teste nonnisi Olympiade CXLV. inter pueros admissum fuit.

An.

(1) Eliac. I. c. 11. (2) Cap. 8. (3) Eliac. I. c. 8.

An. 3/4. Euthymenes Athenis Archon CCXLVII.

M. Geganius M. F. Macerinus III.
L. Sergius C. F. C. N. Fidenas Coss.

Euthymenes hic a Diodoro [1] in anno 4. huius Olympiadis collocatur, ipsique Dodvellus in anno 4/1. Bionem successisse contendit. Ego vero perspicue certoque ostendi [2] Euthymenem hunc anno 3/4. Fastis Atticis inscribendum esse, simulque insignem Scaligeri, ac Meursii errorem demonstravi, qui *Acharnenses* ab Aristophane Euthymenis huius anno editas esse putarunt. Etenim Acharnenses alterius Euthymenis, vel potius *Euthydemi* Archontis anno prodierunt, hoc est Posideone mense anni 3. Oly. LXXXVIII. optimeque Scholiastes ibi adnotavit πρὸ ιβʹ ἐτῶν ἦρχεν ὁ Εὐθυμένης Ἀθήνησιν *ante 12. annos Euthymenes* a Comico nominatus *Athenis Archon fuit*. Ergo Euthymenes iste ineunte Gamelione mense anni 4. magistratu excesserat.

Ceterum Archontis huius anno decretum iampridem editum ne Comoediae agerentur sublatum fuit. Suidas: Εὐθυμένης Ἄρχων Ἀθηναῖος, ἐφ᾽ οὗ κατελύθη τὸ ψήφισμα τοῦ μὴ κωμῳδεῖν γραφὲν ἐπὶ Μορυχίδου. *Euthymenes Archon Atheniensis, sub quo abrogatum est decretum Archonte Morychide scriptum, quo Comicis Fabulas docere interdictum fuerat.* Clarius Aristophanis Scholiastes [3], qui ad Euthymenis Archontis nomen a Comico laudatum adnotavit: οὗτος ὁ Ἄρχων, ἐφ᾽ οὗ κατελύθη τὸ ψήφισμα τοῦ μὴ κωμῳδεῖν γραφὲν ἐπὶ Μορυχίδου, καὶ ἴσχυσεν ἐκεῖνόν τε τὸν ἐνιαυτὸν, καὶ δύο τοὺς ἑξῆς Γλαυκίππου τε, καὶ Θεοδώρου, μεθ᾽ οὓς ἐπ᾽ Εὐθυμένους κατελύθη: *hic est Archon, sub quo abrogatum est decretum, quo Comoedias agere vetitum fuit, scriptum sub Morychide, quod viguit eoque anno, & duobus sequentibus, quibus Archontes fuere Glaucippus, & Theodorus; post quos sub Euthymene abrogatum fuit.* Coloniam quoque ad Amphipolim hoc anno Agnone duce deductam fuisse Diodorus [4], Thucydides [5], & Aeschinis Scholiastes prodide-

(1) Lib. XII. c. 32. (2) Tom. II. pag. 66. (3) Ad Acharn. ver. 67. (4) Lib. XII. c. 32. (5) Lib. IV. c. 102.

derunt, quorum testimonia in anno $\frac{3}{4}$. Olymp. LXXVII. exposita, atque illustrata sunt.

Huius etiam Euthymenis Archontis anno arcis vestibula Athenis incepta putaverim, de quibus Harpocration (1): περὶ τῶν προπυλαίων τῆς Α'κροπόλεως ὡς ἐπὶ Ε'υθυμένες Α'ρχοντος οἰκοδομεῖν ἤρξαντο Α'θηναῖοι Μνησικλέυς ἀρχιτεκτονῦντος ἄλλοίτε ἱςορήκασι, καὶ Φιλόχορος *de vestibulis Arcis, quae sub Euthymene Archonte aedificare coeperunt Athenienses architectum agente Mnesicle, cum plures alii scripsere, tum Philocborus*. Quamvis enim Euthymenes alter 12. post annos imperaverit, id potius huic anno concesserim, quo nondum *Peloponnesiaco* bello Athenienses implicati fuerant.

OLYMPIAS LXXXVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4278. Vrb. Cond. 318.
Lysimachus Mirrhynusius Athenis Archon CCXLVIII.

M. Cornelius M. F. Ser. N. Maluginensis
L. Papirius M. F. Crassus Coss.

Theopompus Tessalus *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro (2). Etenim Diodorus ipse tum Olympionicae, tum Archontis meminit, quamvis hunc *Nausimachum* appellaverit: Ε'π' Α'ρχοντος Α'θήνησι Ναυσιμάχυ Η'λεῖοι ἤγαγον Ο'λυμπιάδα ἕκτην πρὸς ταῖς ὀγδοήκοντα, καθ' ἣν ἐνίκα ςάδιον Θεόπομπος Θέτταλος *Archonte Athenis Nausimacho, Elei Olympiadem octogesimam sextam agebant, qua ex stadio coronam retulit Theopompus Thessalus*. Lysimachum autem hunc, qui a Dodvello exeunte anno 1. ac 2. ineunte Fastis inscribitur, ad superiorem annum, cui Dodvellus ipse Bionem velut Euthymenis successorem adscripserat, referendum esse fuse, ac opportune iam alibi demonstravi (3), neque perspicua Veterum testimonia aliter intelligi, vel explicari posse evici, quam si Lysimachus ille exeunti *quarto*, ac *primo* ineunti tribuatur.

Ita nimirum quaecumque de Isocratis, Lysiae, Andocidis, Platonis, aliorumque aetate a Dionysio, Plutarcho,

(1) In Προπυλαια. (2) Lib. XII. c. 33. (3) Tom. II. pag. 66 67.

cho, Laërtio, ceterisque tradita sunt, sibi mire consentiunt; eadem vero miris ambagibus irretiuntur si in Meursii, Dodvellique hypothesi Lysimachus iste ad 1. sive $\frac{1}{2}$. huius Olympiadis annum referatur.

Acusilaus Diagorae filius facile hac Olympiade *virorum pugilatu* palmam obtinuit. Pausanias [1] enim asserit ipsum una cum Damageto fratre, sed ante Dorieum fratrem alium, vicisse. Prima Doriei victoria proxima Olympiade contigisse dicitur a Thucydide [2], ergo Damageti, & Acusilai victoria ad Olympiadem hanc facile referri debebit. Ceterum haec ipsa Acusilai victoria, dissimulato tamen certaminis genere, a Pindari Scholiaste [3] memoratur. Damagetus autem Acusilai filius ignoto certaminis genere victor fuit.

Pantarces Eleus *puerorum lucta* vicisse dicitur a Pausania [4], quemadmodum alia, sed ignota, Olympiade *celete* palmam obtinuit [5].

Huic anno bellum inter Corcyraeos, & Corinthios de Epidamno exarsisse putat Dodvellus [6], idque ex Thucydide [7], ac Plutarcho [8] deduci posse coniecit; quamvis Diodorus belli huius initium in anno superiori collocaverit, atque suppetias Corcyraeis ab Atheniensibus missas hoc anno memoraverit.

Isocrates Theodori filius Erchiensis in lucem editus est. Siquidem Plutarchus [9], Dionysius [10], Laërtius, quorum testimonia iam protuli, ipsum Lysimachi Archontis anno, simulque Olympiade LXXXVI natum esse testantur. Id vero Hecatombaeone mense anni 1. adeoque primis Lysimachi temporibus contigisse ego omnium primus ex testimoniis illis invicem collatis ostendi [11]; ut immerito proinde Laërtii textum a Meursio sollicitatum esse demonstraverim. Quandoquidem vero Plutarchus *Lysimachum* hunc *Mirrhynusium* appellavit, Archontis nomini *Populi* quoque nomen adiungendum putavi.

Hac Olympiade, primoque facile ipsius anno, Phrynichus Atheniensis Comoedias edere incepit. Suidas: Φρύνιχος Ἀθη-

(1) Eliac II. c. 7. (2) Lib. III. c. 58. (3) Ad Olymp. VII. (4) Eliac. II. c. 10. (5) Ibi. c. 15. (6) Annal. Thucyd pag. 110. (7) Lib. I. c. 18. (8) In Pericle. (9) Vit. X. Rhet. in Isocr. (10) In Isocrate num. 2. (11) Tom. II. pag. 67. 68.

θηναῖος Κωμικὸς ἐδίδαξε τὸ πρῶτον ἐπὶ ὀγδοηκοστῇ, καὶ ἕκτῃ Ὀλυμπιάδι *Phrynichus Atheniensis Comicus fabulam edidit primum octogesima sexta Olympiade*. Itaque, nisi Suidas hic aberraverit, *Phrynici* duo cum Scaligero distingui debent; quum Phrynici alterius didaschalias ad Olymp. LXX. referendas esse iam observaverim.

An. $\frac{1}{2}$. Antilochides Athenis Archon CXLIX.

C. Iulius Iulus II.
L. Virginius Tricostus Coss.

Archon ille a Diodoro solo Fastis inseritur (1): *Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀντιλοχίδου Ῥωμαῖοι κατέστησαν ὑπάτους Μάρκον Φάβιον, καὶ Ποστούμιον Αἰβούτιον Οὔλεκον* *Archonte Athenis Antilochide, Romani Consules fecerunt M. Fabium, & Postumum Aebutium Elbam*. Hoc anno Corinthii cum Corcyraeis navali praelio dimicarunt; quumque Corcyraei Atheniensium ope victoriam retulissent, Epidamnios ad deditionem coëgerunt (2). Victoria ipsa a Diodoro in superiorem annum confertur, qui Antilochidis Archontis anno Corinthios Potidaeam impulisse dicit ut ab Atheniensibus deficeret; quemadmodum Chalcidenses Perdiccae regis hortatu ab Atheniensibus ipsis defecere. Denique victoriam ab Atheniensibus ex Corinthiis prope Pallenem partam Diodorus memoravit.

An. $\frac{2}{3}$. Chares Athenis Archon CCL.

C. Iulius Iulus III.
L. Virginius Tricostus II. Coss.

Vnicus est Diodori locus, qui Archontem hunc memoraverit (3) ubi Archidamum Lacedaemoniorum regem expleto iam 42. regni anno obiisse dicit. At certe mire ipse fallitur, sibique non constat; quum inferius (4) ipsum anno 4. Olymp LXXXVII. iterumque (5) anno 1. Olymp. LXXXVIII. veluti redivivum exhibeat.

An.

(1) Lib. XII. c. 34. (2) Thucyd. Lib. I. c. 29. 30. (3) Lib. XII. c. 35. (4) Ibi c. 47. (5) Ibi c. 52.

An. 4. Apſeudes Athenis Archon CCLI.

M. Fabius Q. F. M. N. Vibulanus
M. Foslius Flaccinator T. M. Conſ. Pot.
L. Sergius C. F. C. N. Fidenas

In exprimendo aſſerendoque Apſeudis huius Archontis nomine Diodorus, ac Ptolemaeus ſemel iterumque conſentit. Diodorus [1]: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀψεύδους ..... Σπάρταχος ὁ Βοσπόρου Βασιλεὺς ἐτελεύτησεν *Archonte Athenis Apſeude ...... Spartacus Boſpori Rex obiit*. Ptolemaeus [2] vero de aeſtivi ſolſtitii obſervatione loquens ait: Ἐκείνη μὲν γὰρ ἀναγράφεται γεγενημένη ἐπὶ Ἀψεύδους Ἄρχοντος Ἀθήνησι *illa enim facta memoratur ſub Apſeude Athenis Archonte*; pauciſque interiectis Καί ἐστι τὰ μὲν ἀπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ Ἀψεύδους ἀναγεγραμμένης θερινῆς τροπῆς, μέχρι τῆς ὑπὸ τῶν περὶ Ἀρίσταρχον τετηρημένης ἔτη ἑκατὸν πεντήκοντα δύο *& ab aeſtivo ſolſtitio, quod ſub Apſeude deſcriptum fuit, uſque ad illud, quod ab Ariſtarcho obſervatum fuit; anni ſunt* 152. Itaque Seldenus, Lydiatus, Meurſius, Dodvellus, ceterique Faſtorum Scriptores omnes Apſeudem hunc Athenis imperaſſe dicunt, ipſumque Eponymorum Archontum Faſtis inſcribunt.

Quandoquidem vero Apſeudes ille a Diodoro anno 4. Olymp. LXXXVI tribuitur, perinde quaſi aliorum Archontum inſtar imperium ineunte anno 4. ſuſceperit, novaque Metonis Enneadecaëteride tunc inſtituta, quae ab Hecatombaeone menſe una cum 1. Olympiadis anno incepit, novum civilis etiam, & Archontici anni principium inceperit, adeoque Pythodorus Archon ineunte anno 1. Olympiadis LXXXVII. magiſtratum inierit, Apſeudis imperium 5. menſibus circumſcribunt [3], ut ille honorem, quem Gamelione menſe ſuſceperat, Scirrophorione mox inſequuto reliquerit. Ego vero ſuperiorum temporum Faſtos ita concinnandos eſſe demonſtravi, ut Apſeudi noſtro non *quinque*, ſed *ſeptemdecim* potius, menſes concedi debeant; quumque ille imperium Gamelione menſe anni 3. ſuſcepiſſet, exacto iam magiſtratus anno Gamelione menſe ſequentis anni 4. ipſi, ceteriſque Novemviris poteſtas prorogata fuerit, donec ineun-

(1) Lib. XII. c. 36. (2) Almag. III. (3) Dodv. diſſ. III. ſect. 35.

ineunte iam anno 1. Olymp. LXXXVII. Metonis Enneadecaëteris, civilis, & Archonticus annus inciperet, ideoque Pythodorus Archon succederet.

Haec omnia subtiliter accurateque, nisi mea me fallit opinio, suis in locis exposui [1], labemque a ceteris Fastorum Scriptoribus admissam ex Fastis ipsis expunxi: ut proinde Apseudis nomen superiori anno, & proximis etiam *quinque* sequentis anni mensibus praefigendum esse decreverim.

An. 4. Apseudes iterum Athenis Archon.

Exeunte fere quarto Olympiadis huius anno Meto Atheniensis Solarium, sive Heliotropium in Pnyce collocavit. Aristophanis Scholiastes [2] a Suida laudatus; Ἐπὶ Ἀψεύδους δὲ πρὸ Πυθοδώρου ἡλιοτρόπιον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἔθηκε *sub Apseude, qui ante Pythodorum* Archon fuit, *Solarium in Concione posuit.* Meminit etiam Aelianus [3]: Μέτων ὁ Λάκων (legendum Λευκονεὺς) Ἀστρολόγος ἀνέστησε στήλας, καὶ τὰς τοῦ ἡλίου τροπὰς κατεγράψατο, καὶ τὸν μέγαν ἐνιαυτὸν, ὡς ἔλεγεν, εὗρεν, καὶ ἔφατο αὐτὸν, ὡς ἔλεγεν, ἑνὸς δέοντα εἴκοσιν ἐτῶν *Meto Leuconiensis Astrologus columnas statuit, & in eis solstitia adnotavit, atque Magnum Annum (ut ipse dicebat) adinvenit, eumque dicebat undeviginti esse annorum*: ubi voces ὡς ἔλεγεν temere iteratas, adeoque expungendas esse putaverim. Eiusmodi vero Solario, sive tropici puncti, hoc est solaris conversionis, solstitiique tempore observato, Meto deprehendit solstitium illud in 13. Scirrophorionis Attici diem incidisse: adeoque novi Hecatombaeonis mensis initium in 13. Scirrophorionis die, hoc est ex Dodwelli [4] sententia, in 16. Romani Iulii die collocavit, ut vitiis illis, quae in civiles superiores annos irrepserant, emendatis novus annus ad accuratam solstitii normam, easque leges, quas in 19. annorum Periodo, sive Enneadecaëteride constituerat, dirigeretur. Id perspicue in primis testatur Diodorus [5] Ἐν ταῖς Ἀθήναις Μέτων ὁ Παυσανίου μὲν υἱὸς δεδοξασμένος δὲ ἐν Ἀστρολογίᾳ ἐξέθηκε τὴν ὀνομαζομένην ἐννεακαιδεκαετηρίδα τὴν ἀρχὴν ποιησάμενος

ἀπὸ

(1) Tom. II. pag. 71. (2) Ad Aves ver. 998. (3) Var. Hist. Libr. X. c. 7. (4) Pag. 716. (5) Lib. XII. c. 36.

ἀπὸ μηνὸς ἐν Ἀθήναις Σκιροφοριῶνος τρισκαιδεκάτης *Athenis vero Meton Pausaniae filius, scientia astrologica clarus Enneadecaëteridem quam vocant promulgavit a decimo tertio Scirophorionis Attici mensis die exorsus*. Denique Suidas: πρὸ Πυθοδώρου ἡλιοτρόπιον ἦν ἐν τῇ νῦν οὔσῃ ἐκκλησίᾳ πρὸς τῷ τείχει τῷ ἐν Πνυκὶ *ante Pythodorum vero heliotropium erat in Comitio, quod nunc est ad murum in Pnyce*.

Apseudis autem Archontis tempore Corinthii cum Corcyraeis dimicarunt, quumque Athenienses auctore Pericle naves Corcyraeis suppetias misissent, Corinthii domum revertuntur. Extremo quoque Apseudis tempore Potidaeatae, quum ab illis obsides ob suspectam illorum fidem exigerentur, ab Atheniensibus defecerunt [1]. Pleraque tamen ex gestis illis, quae a Dodvello, Thucydide duce, ad annum hunc revocantur, a Diodoro in anno 2. huius Olympiadis collocantur, ut superius est observatum.

OLYMPIAS LXXXVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4282. Vrb. Cond. 322.
Pythodorus Athenis Archon CCLII.

L. Pinarius Mamercus
L. Furius Medullinus T. M. Conf. Pot.
Sp Posthumius Albus Regillensis

Sophron Ambraciotes *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro. Siquidem ille & Archontis, & Olympionicae nomen expressit [2], Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Πυθοδώρου Ἠλεῖοι ἤγαγον Ὀλυμπιάδα ἑβδόμην πρὸς ταῖς ὀγδοήκοντα, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Σώφρων Ἀμβρακιώτης *Archonte Athenis Pythodoro Elei celebrarunt Olympiadem octogesimam septimam, qua vicit in stadio Sophron Ambraciota*.

Dorieus Rhodius Diagorae filius *pancratio* vicit. Siquidem Thucydides in proxima Olympiade proferendus ipsum Olymp. LXXXVIII. *iterum* vicisse testatur, atque Pausanias perspicue dicit ipsum *tribus* continuis Olympiadibus palmam retulisse, ut ad Olymp. LXXXIX. observabitur.

Euripides cum Euphorione, & Sophocle certans Medeam

(1) Thucyd. Lib. I. c. 46. &c. (2) Lib. XII. c. 37.

deam edidit. Scholiastes in Argumento II. eius Tragoediae: Ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθοδώρου Ἄρχοντος κατὰ τὴν ἑβδόμην, καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα *Edita est sub Pythodoro Archonte octogesima septima Olympiade*. Pythodorus ipse a Suida memoratur ubi Metonem proximo ante Pythodorum anno solarium in Pnyce collocasse memorat, ut superius est observatum.

Decimo Pythodori Archontis mense, hoc est exeunte iam Munychione mense, anni 1. Olymp. LXXXVII. Peloponnesiacum bellum inter Athenienses, ac Lacedaemonios incepit. Etenim Thucydides [1] ait bellum ipsum exarsisse Πυθοδώρου ἔτι δύο μῆνας Ἄρχοντος Ἀθηναίοις *quum Pythodoro Athenis Archonti adhuc duo menses superessent*, hoc est quum Pythodorus ipse, ut emendato Thucydidaei Scholiastae loco observavi [2], decem iam in magistratu menses exegisset.

Initium ipsum, ac celeberrimam apud Graecos Epocham Petavius [3] partim perspicuis Scriptorum testimoniis, partim quatuor eclipsium observationibus ita confirmavit, ut nihil propemodum in universa Atheniensium historia exploratius videatur, quam eiusmodi belli principium in exeuntem annum 1. huius Olympiadis, adeoque inchoatum iam Per. Iul. 4283. & V. C. 323. annum incidisse. Quod si Diodorus, ipsique inhaerens Scaliger initium ipsum ad Euthydemi proximi Archontis annum, adeoque Gellius [4] ad annum V. C. 323. revocavit, id exinde solum profluxit quod exeunte iam Pythodori anno bellum eruperit, adeoque commodius ad annum proxime incepturum spectaverit. Diodorus tamen [5] victoriam ab Atheniensibus prope Potidaeam partam, & Calliae ducis mortem in Pythodori Archontis anno collocavit, ac nitide diserteque dixit Peloponnesiacum bellum a Thucydide descriptum exinde, veluti principio, incepisse. Ceterum initium ipsum ita cum Dodvello ex Thucydidis [6] sententia constitui, vel accurate distingui debet, ut si a Thebanorum insidiis in Plataeam urbem fumatur, in ultima Munychionis mensis die anno 1. Olymp. LXXXVII. collocari debeat; sin vero a tempore deducatur, quo Peloponnesii 80. post eiusmodi insidias die in Atticam irruperunt, ad 21. Hecatombaeonis

(1) Lib. II c. 2. (2) Fast. Att. Tom. I. pag. 95. (3) Doctr. Temp. Lib. X. c. 28.
(4) Lib. XVII. c. 21. (5) Lib. XII. c. 37. (6) Lib. II. c. 2.

nis Attici diem ſpectaverit. Denique, quum *ſexto* ante inſidias ad Plataeam menſe Athenienſes Potidaeam terra, marique obſediſſent, atque cum Corinthiis Callia Calliadis filio duce dimicaſſent, ſi belli initium ab hoc praelio repetatur, ad Maemacterionem menſem revocandum foret.

An. $\frac{2}{4}$. Euthydemus Athenis Archon CCLIII.

T. Quinctius L. F. L. N. Pennus Cincinnatus
C. Iulius Mento Coſſ.

Diodorus [1] Archontis Euthydemi meminit, itemque Athenaeus, cuius teſtimonium in anno proximo proferetur.

Huius Archontis anno Peloponneſiacum bellum, quod paullo prius exarſerat, ita continuatum fuit, ut Peloponneſii Atticam Archidamo duce depopulati ſint [2]. Interim peſtis in Piraeeo primum, tum in urbe quoque graſſari caepit [3]. Pericles centum navium claſſem in Peloponneſios deducit, Epidauri, Haliarum, Hermiones, Praſiarum oras devaſtat, tandemque Peloponneſiis ex Attica iam reducibus Athenienſes ipſi Thargelione iam exeunte domum revertuntur. Iterum tamen Agnone, & Cleopompo ducibus adverſus Chalcidenſes, & Potidaeam antea oppugnatam movent; ſed, quum peſtis exercitum invaſiſſet, ante Scirrophorionis, annique 1. huius Olympiadis exitum, in patriam rediere.

An. $\frac{3}{3}$. Apollodorus Athenis Archon CCLIIII.

L. Papinius Craſſus II.
L. Iulius Vopiſci F. Iulus Coſſ.

Apollodori nomen, ac ſitus perſpicue ex Diodoro [4], & Athenaeo demonſtratur, qui Platonem huius Apollodori Archontis anno in lucem editum memoravit: Πλάτων γεννᾶται ἐπὶ Ἀπολλοδώρου, τοῦ μετ' Εὐθύδημον ἄρξαντος *Plato naſcitur ſub Apollodoro, qui poſt Euthydemum Archon fuit*; pauciſ-

(1) Lib. XII. c. 38. (2) Diodorus ibi. (3) Thucydides Libr. I. c. 48. (4) Libr. XII. c. 43.

cisque interiectis: *ἀπ' Ἀπολλοδώρου, καὶ τῆς τοῦ Πλάτωνος γενέσεως τεσσαρεσκαιδέκατός ἐστιν Ἄρχων Εὔφημος ab Apollodoro, & Platonis ortu quartus decimus Archon est Euphemus*. Laërtius(1) tamen Platonis ortum ad insequentem annum, quo Aminias Archontis munere fungebatur, revocavit: *Πλάτων ἐπὶ Ἀμινίου γεγόνεν, ἐφ' οὗ Περικλῆς ἐτελεύτησεν Plato natus est sub Aminia, sub quo Pericles obiit*; & illum ex Apollodori sententia anno 1 Oly. LXXXVIII. natum esse observavit. Itaque, quum Veteres hac in parte diffideant, eadem quoque opinionum varietas in Recentiores etiam irrepsit; ut proinde Scaliger Platonis ortum anno 1. Olym. LXXXVIII. Sigonius, quum *Ameinonis*, sive *Epaminondae* nomen in Fastis Atticis in anno 4 Olymp. LXXXVIII. *Aminiae* vero in anno 2. Olymp. LXXXIX. observasset, Platonis nativitatem in annum hunc revocavit. Menagius, ut obscuriores alios omittam, Platonem anno 2. Oly. LXXXVII. in lucem editum existimavit; atque Dodvellus, qui singula subtiliter ac ingeniose exploravit, id anno 4. eius Olympiadis assignavit. Ego vero perspicuis, opinor, certisque rationibus ortum illum non altero, quam Apollodori Archontis anno, hoc est exeunte 3. Olympiadis LXXXVII. anno *sexta* Thargelionis Attici die contigisse demonstravi peculiari Dissertatione, quam *de natali Platonis die, eiusque aetate, ac itineribus* edidi. Ita nimirum facile quidquid de Lysiae, Isocratis, Platonis aetate, quidquid de Peloponnesiaci belli initio a variis Scriptoribus memoratur mire conspirat; sin vero quaelibet alia hypothesis eligatur, semper obscuritas, atque perplexitas est futura; eorumque Scriptorum loca vel corrigi, vel sollicitari debent, quod a Meursio temere factum esse demonstravi.

Eupolis Atheniensis hoc anno Fabulas edidit, ut ab Aristophanis Scholiaste (2) erudimur: *Εὔπολις Ἀθηναῖος ἐδίδαξεν ἐπὶ Ἄρχοντος Ἀπολλοδώρου Eupolis Atheniensis* fabulas *docuit Archonte Apollodoro*.

Hoc anno, atque, ut Dovellus (3) existimat, ante Anthesterionis mensis finem Potidaea ab Atheniensibus occupata fuit, eoque colonia ab illis deducta. Ita, quum Aeginetae Lacedaemoniis faverent, ab Atheniensibus urbe, ac regione pulsi sunt, atque insula ipsa Atheniensium civibus

(1) Lib. III. seg. 2. & 3. (2) In Prolegomenis. (3) Annal. Thucyd. pag. 121.

bus in coloniam deductis concessa fuit. Atque inde facile intelligendus Laërtii locus ubi Platonem in Aegina insula natum esse testatur: Καὶ ἐγεννήθη κατά τινας ἐν Αἰγίνῃ, ἐν τῇ τοῦ Φειδιάδου οἰκίᾳ τοῦ Θάλητος *natus est secundum quosdam in Aegina in Phidiadae domo, eius qui Thaletis filius fuit*. Fieri nimirum potuit, ut Aristo Platonis pater una cum civibus aliis in Aeginam concesserit, ut agri partem sortiretur.

An. $\frac{3}{4}$. Epaminondas Athenis Archon CCLV.

L. Sergius C. F. C. N. Fidenas II.
Hostus Lucretius Tricipitinus Coss.

Archon ille a Diodoro (1) *Epaminondas*, ab Athenaeo (2) Ἐπαμείνων *Epaminon* vocatur: Περικλῆς ἀποθνήσκει κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου Ἄρχοντος Ἐπαμείνονος *Pericles obit anno tertio Peloponnesiaci belli Archonte Epameinone*. Ita quoque ab Euripidis Scholiaste appellatur: Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑποκεῖται ἐν Θήβαις Ἐπαμείνονος Ἄρχοντος Ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ ἑβδόμῃ ἔτει τετάρτῳ *Scena Dramatis Thebis supponitur Archonte Epaminone Olympiade octogesima septima anno quarto*. A Laërtio tamen, ut antea vidimus, *Aminias* vocatur; nullique dubium quin variis eiusmodi nominibus unus idemque Archon intelligatur. Ceterum Archontem ipsum *Epaminondae* potius, aut *Epameinonis*, quam *Aminiae*, nomine vocandum esse ex Diodori, Athenaei, Scholiastaeque consensu demonstravit Veslingius; quum praesertim pro Ἐπαμείνονος ibi ἐπ' Ἀμεινίου rescribi non possit, ut Meursius, ac Dodvellus ipse coniecerat, nisi barbare inconditeque legatur ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησιν ἐπ' Ἀμεινίου. Quod si Epaminondae nomen Thebanum potius, quam Atticum, Palmerio videbatur, id de *Charonda* quoque suspicari liceret, qui anno 3 Olymp CX. Atheniensium Fastis inscribitur. Denique unus idemque civis tum *Epaminonis*, tum *Epaminondae* nomine designabatur, ut exemplo demonstravit Veslingius.

Huius Archontis anno Pericles e vivis excessit, ut superior Athenaei locus ostendit, longeque illustrius a Thucy-

(1) Lib. XII. c. 46. (2) Lib. V. c. 15.

cydide [1] demonstratur, qui Periclem ipsum duobus annis mensibusque sex Peloponnesiaci belli initio superstitem fuisse dicit: Ἐπεβίωσε δύο ἔτη καὶ ἓξ μῆνας *superstes fuit duobus annis, & sex mensibus*. Itaque, quum bellum ineunte Thargelione anno 1 inceperit, Periclis mors Metagitnioni mensi anni 4. Olympiadis huius adscribi debet.

Ceterum eodem anno Scirrophorione ineunte Lacedaemonii duce Archidamo in Plataeam excurrunt, quumque 70. diebus noctibusque Plataeam ipsam vallo cinxissent [2], in patriam ineunte Boëdromione mense remearunt. Athenienses vero adversus Chalcidenses Thraciae, Bottiaeos militarunt, quumque ad Spartolum victi fugatique forent, circa Hecatombaeonis initium Potidaeam se receperunt.

OLYMPIAS LXXXVIII.

An. 1. Per. Iul. 4286. Vrb. Cond. 326.
Diotimus Athenis Archon CCLVI.

T. Quinctius L.F.L.N Cincinnatus Pennus II.
A. Cornelius Cossus Coss.

Symmachus Messenius ex Messene Sicula *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro [3], qui utrumque simul & Archontem, & stadionicen memoravit: Ἐπ᾽ Ἄρχοντος Ἀθήνησι Διοτίμου Ἠλεῖοι ἦγον Ὀλυμπιάδα ὀγδόην πρὸς ταῖς ὀγδοήκοντα, καθ᾽ ἣν ἐνίκα στάδιον Σύμμαχος Μεσσήνιος *Archonte Athenis Diotimo Elei celebrarunt Olympiadem octogesimam octavam, qua vicit stadio Symmachus Messenius*.

Pausanias [4] etiam victorem hunc memoravit, ipsumque a Siculis non *Messenium*, sed *Zanclaeum*, appellatum esse testatur. In Africano tamen Μερλήνιος vocatur, ubi Scaliger [5] prius Μυρλεανὸς rescribendum esse perperam existimaverat, moxque Μεσσήνιος reposuit.

Dorieus Rhodius iterum *pancratio* vicit, ut Thucydides [6] testatur: ἦν Ὀλυμπιὰς, ᾗ Δωριεὺς Ῥόδιος τὸ δεύτερον ἐνίκα *erat Olympias, qua Dorieus Rhodius iterum vicit*.

Me-

(1) Lib. II. c. 65. (2) Thucyd. Lib. II. c. 75. (3) Lib. XII. c. 49. (4) Eliac. II. c. 2. (5) Animad. in Euseb. pag. 166. (6) Lib. III. c. 8.

Megacles etiam Atheniensis *tethrippo* vicisse dicitur a Pindari Scholiaste [1]: Γέγραπται ἡ Ὠδὴ Μεγάκλει Ἀθηναίῳ, νικήσαντι τὴν ὀγδοηκοστὴν ὀγδόην Ὀλυμπιάδα τεθρίππῳ *scripta est Ode Megacli Atheniensi, qui vicit tethrippo LXXXVIII. Olympiade*. Sed Meursius, qui victoriam hanc a Pindaro Pythiaca VII. celebratam esse putavit, eidemque Olympiadi Arcesilai Cirenaei victoriam adscripsit, mire deceptum esse iam opportunius alibi [2] demonstravi.

Hoc anno prope Hecatombaeonis Attici initium Peloponnesii Atticam incursant, quumque Lesbiorum urbes, Methymna excepta, ab Atheniensibus defecissent, ab Atheniensibus superatae sunt. Olympicis vero Ludis iam peractis iterum Peloponnesiaci in Atticam irrumpunt; quumque vicissim Atheniensium naves Peloponnesi oras infestarent, utrique Metagitnione mense in patriam remearunt. Paches tamen affecto iam Maemacterione mense Mitylenem terra marique obsedit, ipsamque, & Antissam sequenti vere recepit, ut partim ex Diodoro [3], partim ex Thucydide [4] accuratissime collegit Dodvellus.

Anaxagoras Clazomenius hoc anno e vivis excessit. Laërtius [5]: φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος γενῆσθαι αὐτὸν τῇ ἑβδομηκοστῇ Ὀλυμπιάδι, τεθνηκέναι δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἑβδομηκοστῆς ὀγδόης *ait Apollodorus eum natum esse septuagesima Olympiade, mortuum vero anno primo septuagesimae octavae*. Eximium hunc Laërtii locum Meursius [6] Petavius, Vossius, Palmerius, Menagius ita refingendum putarunt, ut in illo ὀγδοηκοστῆς ὀγδόης legeretur, ideoque Anaxagorae mortem in anno 1. Olymp LXXXVIII. Meursius collocavit [7]. Ac certe quidem Laërtius ipse ex Apollodoro docet Anaxagoram LXX. Olympiade natum esse, in Xersis transitu *vicesimum* aetatis annum egisse, Calliadis Archontis anno *viginti* annos natum Athenas concessisse, 72. aetatis anno obiisse, quae singula rite composita ostendunt ipsius mortem in annum 1. Olymp. LXXXVIII. incidisse, quemadmodum sane Origenes [8] ait Anaxagoram Oly. LXXXVIII. floruisse, qua Plato quoque in lucem editus memoratur.

(1) Ad Pyth. VII. (2) Tom. I. pag. 59. (3) Lib. XII. c. 52. 55. (4) Lib. III. c. 8. (5) Lib. II seg 3 (6) Lect. Att. Lib. III. c. 27. (7) De Arch. Athen. Lib. III. c. 4. (8) In Philosophum.

An. $\frac{1}{\alpha}$. Euclides Molonis filius Athenis Archon CCLVII.

C. Servilius Structus Ahala
L. Papirius Mugilanus II. Coss.

Archontis meminit Diodorus[1], atque Aristoteles[2], a quo tamen is *Eucles* vocatur. Etenim huius Archontis anno Cometem conspectum esse testatur: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Εὐκλέους τοῦ Μόλωνος ἐγένετο κομήτης ἀστὴρ πρὸς ἄρκτον, μηνὸς Γαμηλιῶνος περὶ τροπὰς ὄντος τοῦ ἡλίου χειμερινάς *Archonte Athenis Eucle Molonis filio, mense Gamelione sole circa solstitium hibernum existente in regione caeli sub septentrionibus Cometa apparuit*. Quandoquidem vero Ioannes Grammaticus locum ipsum exscribens ait . . . Εὐκλέους τοῦ Μόλωνος τοῦ μετὰ Διότιμον ἐγένετο κομήτης *sub Eucle Molonis filio, qui post Diotimum Archon fuit, apparuit Cometa*, dubitari non poterit quin Cometes ille in huius, non alterius, Euclidis anno apparuerit, quamvis in Olympiodoro, & Aphrodiseo voces illae, prorsus ut in Aristotelis textu, interciderint; nisi fortasse potius illas a Ioanne ex Codicibus, vel Scriptoribus aliis adiectas esse velimus. Quin etiam, quum Aristoteles Archontis nomini patris etiam, ac praecessoris Archontis nomen adiecerit, ut illum a cognomine Archonte alio distingueret, inferri inde poterit verum Archontis nomen *Euclidem* fuisse; quum anno quidem secundo Olymp. XCIV. Euclides alius occurrat, nullibi vero Aristotelis aetate *Eucles* Archon habeatur.

Ceterum lex ab Aristophonte Archontis Euclidis anno proposita non ad hunc, ut temere putavit Meursius[3], sed ad Euclidem alium, referri debet, ut Olymp. XCIV. ostendetur. Archontem ipsum ab inedito quoque Aeschinis Scholiaste[4] memorari testatur Dodvellus. Ipsius meminit etiam Aristophanis Scholiastes[5], qui, cum observasset a Comico Chalcidicum poculum memorari, ait: ἔλαβε δὲ πρόφασιν εὔκαιρον τοῦ ὀνόματος τῶν Χαλκιδέων, διὰ τὸ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀποστῆναι αὐτοὺς τῶν Ἀθηναίων, ἀπέστησαν δὲ Χαλκιδεῖς

(1) Lib. XII. c. 53. (2) Meteorol. Lib. I. c. 6. (3) De Arch. Athen. Lib. III. c. 4. (4) Ad Orat. de falsa Legat. (5) Ad Equites ver. 237.

δεῖς ἐπὶ Εὐκλείδε Ἄρχοντος *opportune Chalcidensium nomine usus est, quod ipsi per id temporis ab Atheniensibus defecerant, defecerunt porro Chalcidenses sub Euclide Archonte*. Thucydides [1] quidem Chalcidenses ab Atheniensibus defecisse scribit *octavo* anno belli, hoc est Isarchi Archontis anno; motus tamen ille triennio prius incepisse potuit.

Denique Archon ipse a Suida [2], sed *Euclis* nomine, memoratur. Vt enim ostenderet Suidas Samiorum, vel Ionum literas Athenis receptas ab Aristophane in *Babyloniis* memorari non potuisse, dicit eiusmodi literas *Euclidis* Archontis anno receptas fuisse, tum subdit: τὰς δὲ Βαβυλωνίες ἐδίδαξε Ἀριστοφάνης πρὸ τῦ Εὐκλείδυ κα' ἐπὶ Εὐκλέυς *Babylonios edidit Aristophanes* 21. *ante Euclidem annis sub Eucle*. Sed corruptus necessario Suidae locus, atque pro ΚΑ levi, facilique mutatione rescribendum ΚΔ 24, quum ab Eucle ad Euclidem 24. anni intercesserint.

Ceterum huius Archontis anno Athenienses Gorgiae Leontini Rhetoris oratione permoti 250. triremes in Siciliam misere ut Leontinis adversus Syracusanos bellantibus opem ferrent, eoque consilio Sicilia potirentur. Sed, quum a Leontinis interim pax & societas cum Syracusanis inita foret, triremes illae Athenas rediere [3]. Interim Athenienses ipsi Lesbum Insulam occuparunt, Mytilenes urbis moenia diruerunt, agrumque universum, excepta Methymnaeorum regione, sorte diviserunt [4]. Ita, quum Plataeenses diu a Lacedaemoniis obsessi nullam opem ab Atheniensibus impetrarent, a victoribus trucidati sunt, ipsorumque regio stipendio elocata, atque urbs funditus eversa fuit [5]. Suppetias tamen Athenienses Corcyraeis intestina seditione laborantibus misere, quibus populus libertatem, simulque tranquillitatem recuperavit.

An. $\frac{2}{3}$. Euthydemus Athenis Archon CCLVIII.

T. Quinctius L. N. Pennus Cincinnatus
M. Posthumius Albus Regillensis T. M. Conf. Pot.
C. Furius Pacilus
A. Cornelius Cossus

(1) Lib. IV. c. 79. (2) In Σαμιων δῆμος. (3) Lib. XII. c. 53. 54. & Thucyd. Lib. III. c. 115. & Lib. IV. c. 2. (4) Thucyd. Lib. III. c. 8. (5) Diod. Lib. XII. c. 56.

Euthydemi meminit Diodorus [1], atque Athenaeus [2] ubi Atheniensium victoriam ad Tanagram fluvium contra Boeotos partam memoravit: Ὁ δ' Ἱππόνικος ἐπὶ μὲν Εὐθυδήμου Ἄρχοντος στρατηγῶν παρατέτακται μετὰ Νικίου πρὸς Ταναγραίους *Hipponicus autem Euthydemo Archonte exercitui praefectus cum Nicia in acie stetit adversus Tanagraeos*. Philochorus tamen ab Aristophanis Scholiaste [3] laudatus Archontem hunc *Scythodorum* vocasse videtur. Sed vitiatus ille Scholiastae locus Palmerio duce corrigendus est, ut ad Olympiadis LXXXV. annum 3. demonstravi.

Euthydemi Archontis anno, hoc est Maemacterione mense, ut putavit Dodvellus, Athenienses Delum Insulam lustrarunt, Ludosque quinquennales Nicia praesertim duce atque auctore celebrarunt [4]. Etenim Scriptor, qui Thucydidis Vitam edidit, lustrationem illam contigisse dicit περὶ τὸ ἕβδομον ἔτος ἐπὶ Εὐθύνου (leg. Εὐθυδήμου) Ἄρχοντος *circa septimum annum sub Euthydemo Archonte*; ac Diodorus [5] lustrationem ipsam in Euthydemi Archontis anno collocavit. Lustrationem hanc, simulque plurima ad Delum Insulam, ac Delia Festa spectantia descripsit Thucydides [6].

Hiemis vero tempore, & Gamelione mense Athenienses in Sicilia Himeraeos infestant, hiemisque fine Pythodorus ipsorum dux, & Lachetis successor a Locris superatur; atque ineunte vere, sive Elaphebolione, ignis ex Aetna erumpens Catanensium agros vastavit [7]. Denique hoc ipso Olympiadis anno *tertio* Nicias 60. navibus instructus in Melum expeditionem suscepit [8], annoque proximo in Corinthios movens Methonem munivit; quamvis utramque expeditionem Diodorus [9] in anno 1. Olymp. LXXXIX. collocaverit.

An.

(1) Lib. XII. c. 58. (2) Lib. V. c. 18. (3) Ad Pacem ver. 604. (4) Plut. in Nicia. (5) Ibi c. 58. (6) Lib. III. c. 104. (7) Thucyd Lib. III. c. 115 (8) Thucyd. Lib. III. c. 91. (9) Ibi & Athenaeus Lib. V. c. 18. & Plutar. in Nicia.

An. $\frac{3}{4}$. Stratocles Athenis Archon CCLIX.

A. Sempronius L. F. A. N. Atratinus
L. Quintius L. F. L. N. Cincinnatus II.
L. Furius Medullinus II. T. M. Conf. Pot.
L. Horatius Barbatus

Archontis nomen expressit Diodorus (1), & Aristophanis Scholiastes (2), qui hoc anno Fabulam *Equites* ab illo editam esse testatur: Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ Στρατοκλέους Ἄρχοντος δημοσίᾳ εἰς Λήναια διὰ αὐτοῦ Ἀριστοφάνους *edita est Fabula sub Stratocle Archonte publice in Lenaeis Festis, eamque Aristophanes ipse egit*. Hoc ipsum Archontis Stratoclis nomen ex depravato Strabonis loco exsculpi posse putavit Veslingius. Etenim Strabo (3) de Pylo ab Atheniensibus occupata dicit: Προσεκτήσαντο δ' αὐτὴν Ἀθηναῖοι τὸ δεύτερον ἐπὶ Σικελίαν πλέοντες μετ' Εὐρυμέδοντος, καὶ Στρατοκλέους ἐπιτείχισμα τοῖς Λακεδαιμονίοις *occuparunt autem ipsam Athenienses secundo in Siciliam navigantes Eurymedonte, & Stratocle ducibus, eaque usi sunt adversus Spartanos manitione*. Itaque observat Casaubono duce Veslingius quod Eurymedontis collega fuit Demosthenes, ut perspicue nitideque in Diodoro, aliisque pluribus memoratur, ipsisque Thucydides Sophoclem veluti tertium adiungit, unde Palmerius in Strabonis textu non Στρατοκλέους, sed Σοφοκλέους, rescribendum esse coniecerat. Veslingius tamen existimat ibi facilius restitui posse μετ' Εὐρυμέδοντος ἐπὶ Στρατοκλέους, ut nempe non modo Atheniensium Praetor, sed Eponymus quoque Archon solita phrasi exprimatur. Ac certe quidem Pylum a Demosthene Stratoclis huius Archontis anno occupatam, ibique tropaeum a victoribus excitatum fuisse tum ex Diodoro, tum ex Thucydide manifestissime demonstratur. Etenim, quum Peloponnesii iterum Agide rege duce in Atticam irrupissent, Demosthenes classi praefectus Pylum munivit, atque Peloponnesii circa Munychionem mensem infecta re in patriam remearunt; interim vero Simonides Eionem Mendaeorum coloniam in Thracia occupavit, simulque amisit (4). Denique Thar-

(1) Lib. XII. c. 60. (2) In Argum. (3) Lib. VIII. pag. 551. (4) Thucyd. Lib. IV. c. 7.

Thargelione menſe Lacedaemonii a Demoſthene prope Pylum navali praelio ſuperati ſunt, eodemque tempore Syracuſii, & Locri, & Meſſanenſes ab Athenienſibus victi fuere. At affecto iam Hecatombaeone Lacedaemonii in Sphacteria inſula obſeſſi a Cleone Athenienſium duce ſuperati ſunt antequam Nicias Athenienſium dux Corinthios prope Soligium collem vinceret [1].

Hoc anno, quo Peloponneſiaci belli *ſeptimus* agebatur, Artaxerſes Perſarum rex Thucydide [2], ac Diodoro [3] teſte e vivis exceſſit, ipſique Xerſes ſuccedit.

OLYMPIAS LXXXIX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4290. Vrb. Cond. 330.
Iſarchus Athenis Archon CCLX.

Ap. Claudius Ap. F. Ap. N. Craſſus
L. Sergius C. F. C. N. Fidenas II. T. M. Conſ. Pot.
Sp. Nautius Sp. F. Rutilus
Sex. Iulius Iulus

Symmachus Meſſenius iterum ſtadio vicit Olympia ex Africano, & Diodoro [4]: *Τύτυ δὲ τῦ ἔτυς διελθόντος Ἀθήνησι μὲν ἦν Ἄρχων Ἴσαρχος, παρὰ δὲ Ἡλείοις Ὀλυμπιὰς ἤχθη ἐννάτη καὶ ὀγδοηκοςὴ, καθ' ἣν ἐνίκα ςάδιον Σύμμαχος τὸ δεύτερον Exacto hoc anno Athenis Archontis munus gerebat Iſarchus, apud Eleos vero Olympias octogeſima nona celebrata fuit, qua vicit ſtadio Symmachus ſecundo.*

Dorieus Rhodius tertio *pancratio* victor fuit. Etenim Pauſanias [5] ait: *Δωριεὺς ὁ νεώτατος παγκρατίῳ νικήτας Ὀλυμπιάσιν ἐφεξῆς τρίσιν Dorieus natu minimus, cui de pancratio Olympiadibus continuis tribus victoria adiudicata eſt.* Itaque, quum ſecunda ipſius victoria in ſuperiorem Olympiadem certo inciderit, tertia huic Olympiadi adſcribi debet.

Hellanicus Alcaeneti filius Lepreates *puerorum pugilatu* palmam obtinuit. Pauſanias ipſe [6] *Ἑλλάνικον δὲ τὸν Ἀλκαινέτυ*

(1) Lib. IV. c. 26. (2) Lib. IV. c. 50. (3) Lib. XII. c. 64. (4) Lib. XII. c. 65.
(5) Eliac. II. c. 7. (6) Ibi. c. 7.

νέτυ, κ᾽ Θέαντον ἐπὶ πυγμῇ παίδων ἀναγορευθῆναι, τὸν μὲν ἐνάτῃ πρὸς ταῖς ὀγδοήκοντα Ὀλυμπιάδι, τὸν δὲ τῇ ἐφεξῆς ταυτῇ συνέβη τὸν Θέαντον *Hellanicus*, *& Theantus eius filii victores de puerili pugilatu renunciati sunt; ille nona & octogesima Olympiade, hic proxima posteriore*. Hoc ipso *puerorum*, ac *virorum* etiam *pugilatu* Aristaenetus ipse palmam retulerat.

Hoc anno Aristophanes Fabulam *Nubes* edidisse dicitur a Scholiaste [1]: Αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐδιδάχθησαν ἐν ἄστει ἐπὶ Ἄρχοντος Ἰσάρχυ *Primae Nubes actae sunt in urbe sub Archonte Isarcho*; iterumque [2] Archon ipse a Scholiaste memoratur: πρὸ τύτυ (Ἀμεινίυ) Ἴσαρχος, ἐφ᾽ ὗ αἱ Νεφέλαι ἐσήθχησαν *ante hunc (Aminiam) Isarchus, sub quo Nubes editae fuere*. Athenienses prope Delium Boeotorum urbem cum Boeotis ipsis accerrime, at infeliciter, dimicarunt [3]; qua in pugna Socratem ipsum eximia fortitudinis specimina edidisse Plato, & Xenophon prodidere.

An. $\frac{1}{2}$. Aminias Pronapi filius Athenis Archon CCLXI.

C. Sempronius A. F. A. N. Atratinus
Q. Fabius Q. F. M. N. Vibulanus Coss.
Inibant Idibus Decembris

Archon ille ab Athenaeo, quem superius, exhibui, nitide diserteque post Isarchum Fastis inscribitur: quemadmodum Diodorus [4] etiam huic anno Aminiam adscripsit.

Ita Aristophanis Scholiastes [5], qui huius Archontis anno *Nubes secundas* editas esse testatur: Αἱ δὲ δευτέραι Νεφέλαι ἐδιδάχθησαν ἐπὶ Ἀμεινίυ *secundae Nubes actae sunt sub Aminia* Archonte.

Exeunte fere Isarchi Archontis anno induciae inter Athenienses, & Peloponnesios institutae sunt. Athenaeus [6] de induciis, quae inter Spartanos, atque Athenienses sancitae sunt, loquens ait: Οὐς ὐκ εἰκὸς ἐν Ἀθήναις ἀσφαλῶς διατρίβειν πρὸ τῦ τὰς ἐνιαυσίας ἐπὶ Ἰσάρχυ Ἐλαφηβολιῶνος συντελεσθῆναι σπονδάς . . . . Ἀςύφιλος πέμπτος ὢν ἀπ᾽ Ἰσάρχυ, καθ᾽ ὃν αἱ σπονδαὶ ἐγίνοντο. Ἴσαρχος γὰρ, εἶτ Ἀμεινίας, μεθ᾽ ὃν Ἀλκαῖος, εἶτ Ἀ-

ρι-

(1) In Argum. IV. (2) Ibi ad vers. 551. (3) Thucyd. Lib IV. c. 101. & Diodor. Lib. XII. c. 69. 70. (4) Lib. XII. c. 72. (5) In Argum. IV. (6) Lib. V. c. 18.

ρισίων, ἐπ' Ἀςύφιλος quos Athenis versari tuto potuisse credibile non est, anteaquam sub Isarcho Elaphebolione mense in annum pactae essent induciae..... ab Isarcho, sub quo induciae factae sunt, quinctus Archon fuit Astyphilus. Nam Isarchum sequutus est Aminias, hunc Alcaeus, deinde Aristion, post Astyphilus.

Eiusmodi vero Aristophanis Fabulam non *iterato* solum, sed *tertio* quoque, editam fuisse putaverim, quamvis id a nullo prorsus Interprete memoretur. Certe plura subinde occurrunt, ut observavit Palmerius [1], quae Cleonem iam defunctum supponunt; ut proinde Palmerius ipse Cleonis mortem Aminiae Archontis anno, secundaque Nubium didascalia iam contigisse putaverit. Sed Cleonis mors anno proximo maturior esse non potuit. Siquidem ille Alcaei Archontis anno dux in Amphipolim electus fuit, ibique dimicans interiit, ut nitide diserteque tradit Diodorus [2]. Athenaeus [3] etiam expeditionem illam in Amphipolim Cleone duce, & Alcaeo Athenis Archonte susceptam esse testatur; atque Thucydides, qui expeditioni illi interfuit, atque post illam *vicennio* Athenis exulavit [4]. Cleonis mortem in anno 10. Peloponnesiaci belli collocavit. Sed annus ille exeunte solum anno 2. Oly. LXXXIX. incepit, ergo Cleonis mors ad annum 3 certissime referri debet. Itaque fallitur Luciani Scholiastes [5], qui ait ἐτετελεύτα Κλέων νικηθεὶς ὑπὸ Βρασίδυ ἐπ' Ἄρχοντος Ἀμεινίυ *obiit Cleo victus a Brasida sub Archonte Aminia*; quemadmodum Aristophanis Scholiastes [6] non alteri, quam Isarchi, anno mortem illam adscribit. Androtion tamen mortem ipsam Alcaei Archontis anno contigisse testatur; quod ab inedito quoque Aeschinis Scholiaste asseritur, quem ad Olymp LXXVII. annum $\frac{3}{4}$. exhibui. Itaque Dodvellus [7] Aristophanici Scholiastae errorem perspicue certoque refutavit.

Hoc Aminiae Archontis anno Aristophanis *Vespae* editae sunt. Scholiastes: Ἐδιδάχθη ἐπὶ Ἄρχοντος Ἀμινίυ διὰ Φιλωνίδυ ἐν τῇ πόλει Ὀλυμπιὰν ἦν β' εἰς Λήναια, καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης προάγων, Γλαύκων Πρέσβεσι τρίτος. Kusterus

(1) Exercit. pag. 731. (2) Lib. XII. c. 73. (3) Lib II. & Lib. V. c. 18. (4) Thucyd. Lib. VI. c. 26. (5) In Timon. c. 30. (6) Ad Nubes ver. 549. 552. (7) Annal. Thucyd. pag. 160. 161.

rus ita reddidit *acta est Fabula Archonte Aminia in urbe . . . . . Ludis Lenaeis. Et primus vicit Philonides . . . . . Glaucon tertius* Πρέσβεσι. Petitus praesidentior Meursium [1] sequutus asserit Fabulam in Vrbe Olympici Agonis tempore primum editam, mox in Lenaeis iterum exhibitam; tuncque Philonidem *Proagonide*, mox Aristophanem *Vespis*, & Glauconem *Presbesi* vicisse. Modestior, longeque felicior Palmerius [2] legendum putavit καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης, δεύτερος . . . . . Προάγωνι, Γλαύκων Πρέσβεσι τρίτος *& vicit primus Philonides, secundus . . . . .* Προάγωνι, *Glaucon tertius* Πρέσβεσι: tandemque ingenue fatetur se nescire quid sit ἐν τῇ πόλει εἰς Λήναια, quum Lenaea in agro celebrarentur.

Aminias ipse ab Aristophanis Scholiaste memoratur, ubi testatur quod Κλέων ἀποθνήσκει ἐπὶ Ἀμινίου *obiit Cleon sub* Archonte *Aminia*. Quo tamen loci Scholiastem ipsum deceptum esse ostendemus ubi Cleonis mortem proximo Alcaei Archontis anno contigisse demonstrabimus. Denique Archon ipse a Luciani Scholiaste, atque a Laërtio [3] memoratur ubi de natali Platonis anno loquens ait: Πλάτων δ' ἐπὶ Ἀμεινίου γέγονεν, ἐφ' οὗ Περικλῆς ἐτελεύτησεν *Plato sub Aminia natus est, sub quo Pericles obiit.*

Argivae Iunonis Templum Chrysidis Sacerdotis incuria conflagravit. Id autem hoc anno contigisse perspicue ostendit Thucydides [4], qui quum praemisisset [5] 48. eius Sacerdotis anno Peloponnesiacum bellum incepisse, Chrysidem Sacerdotio post initium ipsum per annos octo, ac dimidium perfunctam esse adiecit; ut proinde templi incendium, Chrysidisque fuga in annum 9. Belli inciderit. Historia ipsa fuse a Pausania [6] describitur, qui Chrysidem non Phliunta, ut Thucydides ait, sed Tegeam, aufugisse dicit. Eiusmodi vero incendium Boëdromione mense contigisse subtiliter coniecit, ostenditque Dodvellus [7].

Hoc eodem anno Brasidas Spartanorum dux Atheniensibus Scionem in Thracia eripuit, ac Lesbii ab Atheniensibus deficientes Antandrum occuparunt, quam Aristides iterum occupatam Atheniensium imperio subiecit [8].

(1) De Arch. Ath. Lib. III. cap. 5. (2) Exercit. in Aristoph. (3) Lib. III. segm. 3. (4) Lib. IV. c. 33. (5) Lib. II. n. 2. (6) Corinth. c. 17. (7) Annal. Thucyd. pag. 156. (8) Diod. Lib. XII. c. 72.

An. $\frac{2}{3}$. Alcaeus Athenis Archon CCLXII.

L. Manlius Capitolinus
L. Papirius Mugillanus
Q. Antonius Merenda
L. Servilius Structus T. M. Conf. Pot.

Eponymi Archontis nomen Diodoro [1], Athenaeo [2], ac Thucydidi memoratum. Etenim Athenaeus praeter verba fuperius allata de Cleonis morte loquens ait: Τέθνηκε δὲ πρὸ τῆς ἐπ' Ἀλκαίου διδασκαλίας τῶν Εὐπόλιδος Κολάκων *obiit fub Alcaeo ante editos ab Eupolide* Adulatores: quod nimirum hoc anno Eupolidis *Colaces*, five *Adulatores* editi fint, Cleon autem pridem obierit.

Ita Thucydides [3] hoc anno *quinquaginta* annorum inducias inter Lacedaemonios, atque Athenienfes fancitas effe teftatur: Ἄρχει δὲ σπονδῶν. Ἔφορος Πλειστόλας Ἀρτεμισίου μηνὸς τετάρτη φθίνοντος, ἐν δὲ Ἀθήναις Ἄρχων Ἀλκαῖος Ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς ἕκτη φθίνοντος *Quum autem foedera percuffa fuere Pliftolas Ephorus Spartae erat Artemifii menfis quarto ante finem die, Athenis vero Archon erat Alcaeus Elaphebolionis menfis fexto ante finem die*; iterumque Ephorum Pliftolam, & Alcaeum Archontem memoravit.

Itaque corrigendus Ariftophanis Scholiaftes [4], qui Archontem hunc *Alcmaeonem* vocavit. Alcaeus ipfe ab inedito Aefchinis Scholiafte memoratur, quem in anno $\frac{3}{4}$ Olymp. LXXVII exhibui, ubi Athenienfes prope Amphipolim infeliciter dimicaffe teftatur. Protagoras Abderites hoc anno Athenas conceffit. Siquidem ille in *Adulatoribus*, quos Eupolis hoc anno edidit, veluti *peregrinus* taxatur, ut Athenaeus [5] teftatur.

Huic anno Eudoxi Gnidii ortum adfcribendum effe putaverim. Etenim Laertius [6] ait ipfum 23. aetatis anno Athenas conceffiffe, ut Socraticos audiret, adeoque fubindicat Socratem iam e vivis exceffiffe; ergo ipfius nativitas ante Olymp. LXXXIX. annum 2. contigiffe non potuit. Laërtius

(1) Lib. XII. c. 73. (2) Lib. V. c. 18. (3) Lib. V. c. 19. (4) Ad Pacem. (5) Lib. V. c. 18. (6) Lib. VIII. feg. 86.

tius ipse semel iterumque testatur ipsum ad Olymp. CIII. pervenisse, annosque natum 53. obiisse, ergo ipsius nativitas exeunte Olymp LXXXIX. posterior esse non poterit: ut proinde ortus ille vel exeunti LXXXIX., vel ineunti XC. Olympiadi adscribi debeat. Itaque, quum Eusebius in anno 3. Olymp. LXXXIX. Eudoxum claruisse scribit, fortasse natalem ipsius annum indicavit; atque ubi Suidas ipsum Olymp. CIII floruisse dicit, tempus exponere fortasse voluit, quo illum obiisse didicerat.

An. $\frac{3}{4}$. Aristion Athenis Archon CCLXIII.

T. Quinctius T. F Capitolinus Barbatus Coss.
N Fabius Q. F. M. N. Vibulanus

Archon ille veluti Alcaei successor ab Athenaeo [1], quem superius attuli, memoratur, eiusque Archontis anno *Autolycum* Drama ab Eupolide editum esse testatur: Ἐςὶ δὲ οὗτος ὁ καιρὸς καθ' ὃν Ἀρισίων Ἄρχων ἦν· ἐπὶ τούτου γὰρ Εὔπολις τὸν Αὐτόλυκον διδάξας διὰ Δημοςράτου χλευάζει τὴν νίκην τοῦ Αὐτολύκου *eo scilicet tempore Aristion Archon erat; sub quo Eupolis Demostrato agente Autolycum Fabulam docuit, qua Autolyci victoriam irridet*. Quin etiam *Agrestes* a Pherecrate tunc editos memoravit: Ἐδιδάχθησαν οἱ Ἄγριοι ἐπὶ Ἀρισίωνος Ἄρχοντος *editi sunt Agrestes sub Aristione Archonte*. Itaque, quum constanter adeo Archon ille *Aristion* vocetur, ipsius nomen in Diodori [2] textu restitui debet, a quo *Ariston* appellatur.

Quum aestate Athenienses Scionem expugnassent, urbem illam Plataeensibus colendam concessere; ac Delios in Delum insulam reduxere [3], ut ex Thucydide demonstravit Dodvellus.

Athenienses Lacedaemoniis irati de foedere solvendo cogitant. Itaque foedus cum Argivis, Eleis, ac Mantinaeis ineunt, ipsumque Legatorum ope utrimque firmandum decernunt [4].

(1) Lib. V. c. 17. (2) Lib. XII. c. 75. (3) Thucyd. Lib. V. c. 32. (4) Thucyd. Lib. V. c. 42.

OLYMPIAS XC.

An. $\frac{+}{1}$. Per. Iul 4294. Vrb. Cond. 334.
Astyphilus Athenis Archon CCLXIV.

T. Quinctius L. F. L. N. Pennus Cincinnatus II.
L. Furius Medullinus III.
M. Manlius Capitolinus T. M Conf. Pot.
A. Sempronius L. F. A. N. Atratinus II.

Hyperbius Syracusanus *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro [1] a quo Archon *Aristophilus* appellatur: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀριστοφύλου Ἠλεῖοι ἤγαγον Ὀλυμπιάδα ἐνενηκοστὴν, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Ὑπέρβιος Συρακούσιος *Archonte Athenis Aristophylo Elei celebrarunt Olympiadem XC. qua vicit stadio Hyperbius Syracusanus.* Astyphilus idem, eiusque situs perspicuo Athenaei testimonio demonstratur, quod in Olymp. LXXXVIII. iam protuli.

Theantus vero Alcaeneti filius Lepreates *puerorum pugilatu* palmam obtinuit, ut in superiori Olympiade Pausaniae [2] testimonio demonstravi.

Androsthenes Arcas Maenalius Lochaei filius *virorum pancratio* vicisse dicitur a Thucydide [3]: Ὀλύμπια δὲ ἐγένετο τοῦ θέρους τούτου, οἷς Ἀνδροσθένης Ἀρκὰς παγκράτιον τὸ πρῶτον ἐνίκα *Hac autem aestate Olympia extiterunt, in quibus Androsthenes Arcas tunc primum pancratio vicit.* Victoriam ipsam inter viros semel iterumque partam memoravit Pausanias [4], quamvis nullam Olympiadis mentionem adiecerit.

Lichas Arcesilai filius Lacedaemonius *curru*, vel *tethrippo* in Ludis ipsis palmam obtinuit; sed victoriam illam Thebanae civitati, sive Boeotorum Communi concessit, ut Pausanias [5], atque Thucydides [6] etiam testantur.

Astyphili Archontis nomen, ac situs Oxoniensis quoque Chronici testimonio confirmatur [7]: Ἀφ' οὗ Ἀρχέλαος Μακεδόνων ἐβασίλευσε Περδίκκου τελευτήσαντος, ἔτη Η ΔΠΙ., Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀστυφίλου. *A quo Archelaus apud Macedones regna-*

(1) Lib. XII. c. 77. (2) Eliac. II. c. 47. (3) Lib. V. c. 49. (4) Eliac. II. c. 6. (5) Eliac. II. c. 2. (6) Lib. V. c. 50. (7) Epoch. 62. Lin. 76.

regnavit Perdicca defuncto, anni CLVI. Archonte Athenis Astyphilo. Obliteratos annorum characteres Lydiatus, Seldenus, Prideauxius ita refingendos existimant, ut annus 156 habeatur, adeoque Chronici Scriptor cum Diodoro conspiret. Facile tamen cum Palmerio annus 157. inseri posset, ut Scriptor ille consueta methodo hic Diodoro serior videatur.

Huius Archontis anno Delum Insulam oraculi monitu Deliis incolis ab Atheniensibus restitutam fuisse Diodorus memoravit [1], quod tamen Thucydides [2] anno superiori contigisse subindicat. Ceterum exeunte 4. Olympiadis anno Munychione mense foedera inter Argivos, ac Lacedaemonios sancita sunt [3]; atque Athenienses Panacti excidio offensi foedera cum Lacedaemoniis inita solvere cogitarunt.

An. 1/2. Archias Athenis Archon CCLXV.

Agrippa Menenius T. F. Agrip. N. Lanatus
P. Lucretius Hosti F. Tricipitinus
Sp. Nautius Sp. F. Sp. N. Rutilus T. M. Conf. Pot.
C. Servilius Q. F. C. N. Axilla

Archiae nomen a Diodoro [4] solo nobis exhibetur, qui huius Archontis anno Alcibiadem Atheniensium Strategum Argivis contra Lacedaemonios opem tulisse memorat; quamvis inter Agidem Spartanorum regem, atque Argivorum Legatos mox quadrimestres induciae sancitae fuerint.

An. 2/3. Antipho Athenis Archon CCLXVI.

M. Papirius Mugillanus
C. Servilius Q. F. C. N. Axilla II. T. M. Conf. Pot.
L. Sergius C. F. C. N. Fidenas III.

Dio-

(1) Lib. XII. c. 77. (2) Lib. V. c. 32. (3) Ibi. c. 40. (4) Lib. XII. c. 78.

Diodorus (1) Antiphontis Archontis anno Argivos, ac Lacedaemonios ita de pace, ac societate egisse dicit, ut Mantinenses ab Argivis destituti Lacedaemoniis parere coacti sint.

An. $\frac{3}{4}$. Euphemus Athenis Archon CCLXVII.

P. Lucretius Hosti F. Tricipitinus II.
Agrippa Menenius T. F. Agrippae N Lanatus II.
Sp. Veturius Crassus. T. M. Conf. Pot.
L. Servilius Structus II.

Archon ille a Diodoro (2), itemque ab Athenaeo (3) semel iterumque nominatur, ubi victoriam ab Agathone Tragico in Lenaeis Festis partam memoravit: Ὅτε Ἀγάθων ἐνίκα Πλάτων ἦν δεκατεσσάρων ἐτῶν· ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ Ἄρχοντος Εὐφήμου στεφανοῦται Ληναίοις *nam quum Agatho vicit, Plato annos tantum quatuordecim natus fuit. Etenim in Lenaeis Agathon sub Euphemo corona donatus est;* eiusque situm in Fastis Atticis clarius ostendit Athenaeus ubi Euphemum ab Aristione *quartum* enumerat: Ἀριστίων πρὸ τεσσάρων ἐτῶν Εὐφήμου πρότερος ἦρξεν *Aristion quatuor ante Euphemum annis Archon fuit.* Eiusmodi vero Archontis situs exinde quoque colligitur, quod Diodorus Peloponnesiaci belli initium ab anno 2. Oly. LXXXVII. repetens afferat huius Archontis anno 15. Peloponnesiaci Belli annum absolutum fuisse; eoque Alcibiadem ab Atheniensibus Argos ablegatum memorat, ut apud illos intestinis partium discordiis sublatis Democratiam confirmaret.

OLYMPIAS XCI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4298. Vrb. Con. 338.
Aristomnestus Athenis Archon CCLXVIII.

A. Sempronius L. F. A. N Atratinus III.
Q. Fabius Q. F M N Vibulanus T M. Conf. Pot.
M Papirius Mugillanus II
Sp. Nautius Sp F. Sp N. Rutilus II.

Ex-

(1) Lib. XII. c. 80. (2) Lib. XII. c. 81. (3) Lib. V. c. 12.

Exaenetus Agrigentinus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro. Perperam in Africano Ἐξάγεντος *Exagentus* is appellatur, quum *Exaeneti* nomine ab Aeliano [1] quoque vocetur. Certe utrumque memorat Diodorus [2]: Τῷ δὲ ἑκκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου παρ᾽ Ἀθηναίοις μὲν ἦν Ἄρχων Ἀριστόμνηστος, παρὰ δὲ Ἠλείοις ἤχθη Ὀλυμπιὰς πρώτη πρὸς ταῖς ἐνενήκοντα, καθ᾽ ἣν ἐνίκα στάδιον Ἐξαίνετος Ἀκραγαντῖνος *ſextodecimo anno belli Peloponneſiaci apud Athenienſes Archon erat Ariſtomneſtus, ab Eleis vero celebrata fuit Olympias nonageſima prima, qua vicit ſtadio Exaenetus Agrigentinus*. Ita quoque Ariſtophanis Scholiaſtes [3] Archontem ipſum, eiuſque ſitum oſtendit: Λάβοι δ᾽ ἄν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρυσι γενομένων, ἐπὶ Ἀριμνήστου τοῦ πρὸ τοῦ Χαβρίου *tempus autem quis coniiciat ex iis, quae anno ſuperiore geſta ſunt ſub Arimneſto, qui ante Chabriam Archon fuit*. Lyſias quoque [4], ſed diſſimulato Olympiadis anno, ſolum Archontis nomen expreſſit, atque Scholiaſtis inſtar *Arimneſtum* hunc appellavit. Denique Archontem ipſum ab Heſychio quoque memoratum inveni ubi de Hermarum obtruncatoribus ait: Ἑρμοκοπίδαι. οἱ περικόψαντες τοὺς Ἑρμᾶς Ἀθήνησιν ἐπὶ Ἀριμνήστου Ἄρχοντος τοῦ Πελοποννησιακοῦ ἐνεστῶτος πολέμου. Ἑρμοκοπίδαι, *ii, qui Hermas truncarunt Athenis ſub Arimneſto Archonte Peloponneſiaci belli tempore*.

Alcibiades quoque hac Olympiade palmam obtinuit. Etenim, ut optime obſervavit Dodvellus [5], Nicias anno 2 huius Olympiadis ἱπποτροφίαν *equorum alendorum ſtudium* Alcibiadi apud Thucydidem [6] exprobravit, atque Alcibiades ipſe ſeſe equos ad Olympia nutriviſſe concedit. Itaque, quum id ad Olympiadem XC. revocari non poſſit, ut ex Alcibiadis aetate, ac nuptiis ſubtiliter Dodvellus ipſe collegit, non alteri commodius, quam huic, Olympiadi victoria illa adſcribi poterit.

Androſthenes Arcas, qui Thucydide teſte ſuperiori Olympiade *primum* pancratio vicerat, facile in Olympiis iſtis palmam *ſecundo* obtinuit. Siquidem Olymp. XCIII. Polydamas Scotuſſaeus *pancratio* victor fuit.

Ar.

(1) Var. Hiſtor Lib II c. 8. (2) Lib. XII. c. 82. & XIII c. 34. (3) Argum III. ad Aves (4) De Philoctem. Haered. (5) Annal. Thucyd. pag. 188. (6) Libr. VI. c. 12. & 16.

Archippus Atheniensis Comicus victoriam reportavit. Suidas: *Α'ρχιππος ἐνίκησεν ἅπαξ ἐπὶ τῆς ἐνενηκοστῆς πρώτης Ο'λυμπιάδος* *Archippus vicit semel nonagesima prima Olympiade.*

Euripides quoque, ac Xenocles quatuor Tragoediis editis certarunt, ut ab Aeliano (1) erudimur, victoriamque Xenocles obtinuit.

Ineunte iam *primo* huius Olympiadis anno Athenienses adversus Melios cum exercitu movent, ipsisque superatis coloniam eo deducunt, ut ex Thucydide (2) observavit Dodvellus; quamvis id Diodorus ad annum 3. Olymp XC. revocaverit. Optime is tamen hoc anno Atheniensium Legatos ab Egestaeis vocatos in Siciliam transfretasse memoravit.

An. ½. Chabrias Athenis Archon CCLXIX.

P. Cornelius P. N. Cossus	
C. Valerius L. F. Volusi N. Potit. Volus.	Trb. Mil.
.... *Quinctius Cincinnatus*	Conf. Pot.
N. Fabius Q. F. M. N. Vibulanus	

Chabriam hunc praeter Diodorum (3) Aristophanis Scholastes (4) memoravit, ubi Fabulas *Aves*, atque *Amphiaraum* tunc ab Aristophane editas esse testatur: *Ε'πὶ Χαβρίου τὸ δρᾶμα καθῆκεν εἰς ἄστυ διὰ Καλλιστράτου εἰς δὲ Λήναια τὸν Α'μφιάραον ἐδίδαξεν διὰ Φιλωνίδου* *Sub Chabria fabulam* (Aves) *edidit in urbe, agente Callistrato; in Lenaeis vero Amphiaraum docuit per Philonidem*; iterumque in alio eiusdem Fabulae Argumento repetit illas *ἐπὶ Χαβρίου Α'ρχοντος* *sub Chabria Archonte* simul cum Amipsiae *Comastis*, & Phrynichi *Monotropo* vulgatas esse.

Antequam tamen Chabrias magistratum suum iniret, hoc est exeunte iam 1. Olymp. anno, post Munychionis mensis initium Atheniensium Legati una cum Egestaeis ex Sicilia reduces Athenienses impellunt ut 60. navium classem Alcibiade, Nicia, & Lamacho ducibus in Siciliam decernerent (5). Sed priusquam Alcibiades una cum classe disce-

de-

(1) Var Histor. Lib II. c. 8. (2) Lib. V. c. 116. (3) Lib. XIII. c. 2. (4) Argum. III. ver. in Aves. (5) Thucyd. Lib. VI. c. 8. & Diod. XII. c. 82. 84.

deret, Athenis *Hermae*, vel Mercurii ſtatuae truncatae fuerunt, quod ingentes adeo turbas in urbe excitavit [1]. Id ἕνη καὶ νέα, hoc eſt *triceſima* menſis die, contigiſſe ſcribit Plutarchus [2]; idemque prorſus a Diodoro [3] traditur, qui νυμενίαν fuiſſe dicit. Itaque Dodvellus [4] exiſtimat id prima Thargelionis Attici die contigiſſe, adeoque Alcibiadem affecto iam Scirrophorione menſe navigaſſe. Inſignis autem ille Plutarchi, ac Diodori locus de Hermarum Athenis truncatorum tempore, quem magnus Scaliger arripuerat, ut Atticam Periodum a ſe excogitatam aſſereret, opportunius alibi [5] iam explicatus a me fuit, ubi demonſtravi id neque *triceſima* menſis die, neque *neomenia*, ut Plutarchus, ac Diodorus etiam putaverat, ſed *plenilunio* contigiſſe; ut proinde Hermarum mutilatio medio Thargelioni menſi adſcribi debeat.

Brevi tamen, hoc eſt exeunte fere Hecatombaeone, quo Callias magiſtratum iniverat, Alcibiades miſſa Salaminia navi in iudicium Athenas revocatur; ſed ille cum Sociis aufugiens e Thuriis digreſſus in Peloponneſum revertitur [6]. Nicias, & Lamachus diviſis inter ſe copiis varias Siculorum urbes infeſtant, & affecto iam Pyanepſione menſe Syracuſanos prope Olympieum ſuperant, moxque Naxum in hiberna concedunt.

An. $\frac{2}{3}$. Piſander Athenis Archon CCLXX.

Q. Fabius Q. F. M. N Vibulanus II.	
P Poſthumius A F. A. N. Albin. Regill.	Trib. Mil.
Cn. Cornelius Coſſus	Conſ. Pot.
L. Valerius L. F. P. N. Potitus	

Vnicus eſt Diodori [7] locus, qui Piſandrum hunc memoret: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Πεισάνδρυ *Archonte Athenis Piſandro*.

Exeunte propemodum anno 2. vel Munychione menſe, Athenienſes in Siciliam e Naxo reduces Megarenſium

(1) Thucyd. Lib. VI. c. 27. (2) In Alcibiade. (3) Lib. XIII. c. 2. (4) Annal. Thucyd. pag. 185. (5) Tom. II. pag. 298. (6) Thucyd. Lib. VI. c. 63. & Diod. XIII. c. 5. (7) Lib. XIII. c. 7.

agros populantur, Syracusanis quibusdam interemptis, Catanam revertuntur [1]. Mox prope Epipolas cum Syracusanis dimicant, Lamachoque occiso Syracusas vallo circumdant; quumque Gylippus Lacedaemoniorum dux cum Corinthiis, ac Lacedaemoniis navibus Leucada appellens Syracusis opem ferre desperaret, Tarentum, ac Thurios contendit; quumque [2] ineunte iam Hecatombaeone mense, annoque 3. Olympiadis Messenam., Himeram, Syracusas appulisset, cum Atheniensibus dimicans superatus fuit. Additi mox Niciae Menander, ac Euthydemus imperii collegae, missusque Demosthenes; atque Eurymedon circa solstitium aestivum, ut ait Diodorus [3], qui navibus Corinthios Siculis opem laturos impedirent, simulque Niciam in rebus Siculis adiuvarent.

Huic anno *Decelici* belli initium adscribit Diodorus [4], ipsumque *δυοκαίδεκα duodecim* annos flagrasse dicit. Sed gravior, antiquiorque testis Isocrates [5] bellum ipsum *δέκα ἔτη συνεχῶς decem continuis annis* viguisse dicit, eiusque finem *Triginta* civibus, aut Tyrannis Athenis institutis contigisse testatur. Itaque, quum cives illi, sive Tyranni anno 1. Olymp. XCIV. imperium susceperint, Decelici belli initium hoc ipso anno 3. Olymp. XCI. contigisse debuit; alioquin, si 12. annos occupasset, adeoque Lacedaemonii 12. annis cum Atheniensibus bellum gessissent, bellum ipsum post victas a Lysandro Athenas, pacemque, ac foedera cum Atheniensibus inita perseverasset, quod a perspicuis Scriptorum, atque ipsius etiam Diodori testimoniis abhorret. Nullus ergo dubitandi locus, quin in Diodori textu *δέκα decem* rescribi debeat, ut Diodorus ipse cum aliis, secumque ipse conspiret. Ceterum ubi Diodorus Decelicum bellum Pisandri Archontis anno exarsisse dicit, id de extrema solum anni parte intelligi debet, ut in anno proximo observabitur.

An. $\frac{3}{4}$. Cleocritus Athenis Archon CCLXXI.

M. Cornelius Cossus
L. Furius L. F. Sp. N. Medullinus Coss.

Cleo-

(1) Thucyd. Lib. VI. c. 69. (2) Libr. VII. c. 1. & 17. (3) Ibi. c. 8. (4) Libr. XIII. c. 8. (5) Orat. adversf. Callimach.

Cleocritus ille a Diodoro [1], ſimulque a Plutarcho nominatur, a quo tamen in Lyſiae Vita *Clearchus* vocatur: Κτησάμενός τε οἰκίαν, καὶ κλήρῳ λαχὼν ἐπολιτεύσατο ἕως Κλεάρχου τοῦ Ἀθήνησιν Ἄρχοντος ἔτη ἑξήκοντα τρία *domoque parta ſorte ductus rempublicam geſſit, uſque ad id tempus, quo LXIII. annos implevit, Archonte Athenis Clearcho*. Scholiaſtes vero Ariſtophanis ineditus apud Dodvellum Archontem hunc *Leocritum* vocavit, ut in anno proximo obſervabitur.

Ineunte vere, vel Elaphebolione menſe, Atticam Lacedaemonii Agide duce praedantur, atque Deceleam muniunt [2]. Athenienſis vero claſſis Demoſthene, ac Eurymedonte ducibus cum Corinthiis circa Scirophorionem menſem ad Erineum conflixit. At Hecatombaeone menſe Syracuſani feliciter cum Athenienſibus dimicarunt, viribuſque atque animo freti Demoſthenem, ac Niciam inſequuntur, captoque Demoſthene, Niciam quoque poſtridie ad Aſinarum fluvium comprehendunt [3]. Id 27. Carnii Siculi menſis die contigiſſe perſpicue tradit Plutarchus [4]; Carniumque ipſum cum Metagitnione Attico committit. Itaque praeclare fallitur Hieronymus, qui cladem illam anno 2. Oly. XC. *ſexennio* maturius collocavit; quum certe exitium illud poſt Lunae eclipſim contigerit, quae 27. Auguſti Romani die hoc anno obſervata fuit; quumque Thucydides [5] aſſerat Niciam *duodecima* poſt eclipſim die prope Aſinarum fluvium Gylippo victori ſe dedidiſſe, clades illa optime in 27. Carnii Siculi diem incidiſſe debuit.

Ceterum eiuſmodi clade audita Athenienſes ipſi tum claſſem praeparant, tum Sunium muniunt [6]: quod Maemacterioni menſi adſcribit Dodvellus.

OLYMPIAS XCII.

An. $\frac{1}{1}$. Per. Iul. 4302. Vrb. Con. 342.
Callias Athenis Archon CCLXXII.

Q. Fabius M. F. Q. N. Ambuſtus } Coſſ.
C. Furius C. F. Pacilus }

(1) Lib. XIII. c. 9. (2) Thucyd. Lib VII. c. 19. & Diod. loc. cit. (3) Lib. VII. c. 36. (4) In Nitia. (5) Lib. VII. c. 4. (6) Lib. VIII. c. 4.

Archontis nomen, simulque situm perspicue ostendit Diodorus [1]: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Καλλίου Ὀλυμπιὰς ἤχθη δευτέρα πρὸς ταῖς ἐννενήκοντα, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Ἐξαίνετος Ἀκραγαντῖνος *Archonte Athenis Callia Olympias celebrata fuit nonagesima secunda, qua vicit stadio Exaenetus Agrigentinus*; iterumque victoriam ipsam alio in loco [2] memoravit Diodorus. Ita Dionysius [3] asserit quod Lysias iampridem Sybarim in coloniam missus παραγενόμενος αὖθις εἰς Ἀθήνας κατὰ Ἄρχοντα Καλλίαν ἕβδομον καὶ τεσσαρακοστὸν ἔτος ἔχων, ὡς ἄν τις εἰκάσειεν, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου διετέλεσε διατριβὰς ποιούμενος Ἀθήνησι *Athenas reversus sub Callia Archonte quadragesimum septimum annum agens, ut coniicere licet, ab eo tempore Athenis semper versatus est in Orationibus scribendis occupatus*. Eademque fere Plutarchus: τῷ δ' ἑξῆς Καλλίᾳ Ὀλυμπιάδι ἐνενηκοστῇ δευτέρᾳ ἐξέπεσε μετ' ἄλλων Τριακοσίων, παραγενόμενος δ' Ἀθήνησιν, ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Κλεόκριτον Ἄρχοντος ἤδη τῶν Τετρακοσίων κατεχόντων τὴν πόλιν διέτριβεν αὐτόθι *proximo anno, Callia Archonte, Olympiade XCII., cum aliis Trecentis eiectus est, venitque Athenas sub Callia, qui post Cleocritum Archon fuit, quum iam CCCC viri urbi imperarent, ibique commoratus est*. Ineditus etiam Aristophanis Scholiasta [4] a Dodvello citatus Archontem hunc *Calliam* vocavit, ipsumque *Leocrito* successisse dicit: Ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου Ἄρχοντος τοῦ μετὰ Λεόκριτον ἄρξαντος *edita est sub Archonte Callia, qui post Leocritum Archontis munus obivit*; idemque Calliae nomen velut ex Philochori Attide exscriptum iterum ponit: Ἀπὸ Καλλίου Ἄρχοντος, ἐφ' οὗ εἰσήχθη τὸ δρᾶμα, ὥς φησι Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδι *a Callia Archonte, sub quo acta fuit Fabula, ut ait Philochorus in Atthide*.

Hoc anno I. huius Olympiadis ineunte Samii & Clazomenii ab Atheniensibus ad Lacedaemonios defecerunt, variaque fortuna ab Atheniensibus ipsis variis in locis dimicatum fuit.

An. $\frac{1}{2}$. Theopompus Athenis Archon CCLXXIII.

M. Papirius Mugillanus / *C. Nautius Rutilus* Coss.

Dio-

(1) Lib. III. c. 34. (2) Cap. 82. (3) In Lysia num. 1. (4) In Lysistrat.

Diodoro [1], Lysiae [2], simulque Plutarcho Theopompus ille memoratur. Etenim Plutarchus [3] testatur quod εἷλεν αὐτὸν ἐξ ἐρήμου ψηφίσματος ἐπὶ Θεοπόμπου Ἄρχοντες, ἐφ' οὗ οἱ Τετρακόσιοι κατελύθησαν *eumque reum peregit, quum is quidem vadimonium deseruisset, Archonte Theopompo, sub quo Quadringentorum potestas deleta est*.

Ita Antiphon sublatis iam *Quadringentis*, quorum instituendorum auctor habebatur, veluti proditionis reus publico decreto damnatus fuit, ut Plutarchus ipse demonstrat. Ita quoque Civis ille, quem Lysias Oratione XX. defendit, se Theopompi Archontis anno ex ephebis excessisse dicit: Ἔγω γὰρ ἐδοκιμάσθην ἐπὶ Θεοπόμπου Ἄρχοντος *ego enim inter viros relatus fui sub Theopompo Archonte*. Denique & Euripidis Scholiastes in anno $\frac{3}{4}$.. mox proferendus Archontem ipsum memoravit.

Hoc anno 1. huius Olympiadis propemodum exituro Reipublicae forma Athenis Alcibiade in primis auctore mutata fuit, summumque ius, ac imperium, sublata Democratia, *Quadringentis* Optimatibus commissum fuit. Id perspicue Thucydides [4], Plutarchus [5], & Diodorus testantur, atque ex inedito quoque Photii Lexico confirmavit Dodvellus, in quo legitur: Οἱ Τετρακόσιοι πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν κατέστησαν τῶν λ' Τυράννων, οἳ τινὲς τέσσαρας μῆνας ἦρξαν τῆς πόλεως *Quadringenti septem annis ante Triginta Tyrannos fuerunt, & quatuor menses urbis imperium obtinuerunt*. Itaque ineunte solum Elaphebolione mense imperium illud *Quadringenti* susceperint, atque ineunte Hecatombaeone, & Theopompi Archontis anno reliquerint; ut proinde decretum de amoliendis illis Plutarchus Theopompo Archonte factum dixerit. Vbi vero Photius *Quadringentos* illos 7. annis *Triginta* antiquiores asserit, de eo solum tempore intelligi debet, quo victis a Lysandro Athenis 16. Munychionis die anno 4. Olymp. XCIII. nova imperii forma decreta fuit; quamvis deinde anno proximo Athenis imperium susceperint; quemadmodum ubi Thucydides [6] *Quadringentos* ipsos *centesimo* anno post Tyrannos, hoc est *Pisistratidas*, eiectos

(1) Lib. XIII. c. 38. (2) Apolog. Δωροδ. (3) Vit. X. Rhet. in Antiphonte. (4) Lib. VIII. c. 63. (5) In Lysia. (6) Lib. VIII. c. 68.

ctos adscribit, rotundo solum numero tempus expressit, quum revera nonnisi 98. anni intercesserint.

Interim vero dum Quadringenti rerum potirentur, Sami quoque seditio, & nova Aristocratici imperii forma invecta fuit [1]. Alcibiades Thrasybuli opera Samum adveniens auctor fuit ut sublatis Quadringentis iterum Athenis Democratia restitueretur. Plurimum consilio huic exequendo contulit clades, qua Thargelione mense Athenienses a Lacedaemoniis afflictati sunt [2].

Atque hactenus quidem Thucydides, qui 21. Belli Peloponnesiaci annos ad Metagitnionem usque anni 2 Olymp. XCII. deduxit, in quo Xenophon Historiam ipsam prosequutus incepit. Diodorus [3] tamen 22. annorum historiam a Thucydide exaratam esse testatur, idque Dionysius etiam affirmat. Ac certe quidem, quamvis Thucydides [4] se ne 21. quidem annos absolvisse dixerit, historiam tamen ad Theopompum usque deducit, qui a Pythodoro, cuius anno bellum exarserat, *vicesimus secundus* Archon in Fastis recensetur.

An. $\frac{2}{3}$. Glaucippus Athenis Archon CCLXXIV.

M. Aimilius Mam. F. M N. Mamercinus	Coss.
C. Valerius L. F. Volusi N. Potitus Volusus	

Archontis nomen a Diodoro [5], Lysia [6], & Dionysio [7] memoratur. Dionysius: Μέλλων ἐκπλεῖν εἰς τὴν Α'σίαν ἐπὶ Γλαυκίππυ Α'ρχοντος ἔχων νήπια παιδία, διαθήκας ἐποιήσατο *quum autem transfretaturus in Asiam sub Glaucippo Archonte infantes pueros haberet, testamentum fecit*.

Quumque Lysias in Glaucippi Archontis annum Panathenaea τὰ μεγάλα *magna* incidisse dicat, ipsius situs in Fastis Atticis mire confirmatur; quum praesertim illum inter *Theopompum*, & *Dioclem* collocaverit. Sophoclis quoque Scholiastes [8] asserit ἐπὶ Γλαυκίππυ *Glaucippo Archonte* institutum esse ut Iudices ex singulis *decem* Tribubus litera-

(1) Lib. VIII. c. 81. & 87. (2) Lib. VIII. c. 91. (3) Lib. XIII. c. 42. (4) Lib. VIII. c. 109. (5) Lib. XIII. c. 43. (6) Apologia Δωροδ. Orat. XX. (7) In Lysia. (8) Argum. ad Philoct.

rarum ope sortito eligerentur, ac ipsorum quilibet iuxta literarum ordinem, quae sorte obtigerant, sedere, ac iudicare deberet. Quem quidem Philochori, vel Scholiastae locum opportunius alibi [1] exposui, ut ostenderem huius Archontis anno characterem K *decimum* in literarum serie locum obtinuisse; quod nimirum nondum character H Athenis receptus esset.

Huius Archontis anno Athenienses Thrasybulo, Thrasyllo, atque Alcibiade ducibus navali praelio cum Lacedaemoniis confligunt, insignemque victoriam reportant; quemadmodum in locis aliis Lacedaemonios terra marique superant [2].

An. $\frac{3}{4}$. Diocles Athenis Archon CCLXXV.

Cn. Cornelius A. F. M. N Cossus
L. Furius L. F. Sp. N. Medullinus II.

Diocles ille Diodoro [3], ac Lysiae [4] memoratur; eiusque mentio apud Euripidis Scholiastem occurrit [5]: Πρὸ γὰρ Διοκλέυς, ἐφ᾽ ὖ τὸν Ὀρέστην ἐδίδαξε, Λακεδαιμονίων πρεσβευσαμένων περὶ εἰρήνης, ἀπιστήσαντες Ἀθηναῖοι, ὐ προσήκαντο ἐπὶ Θεοπόμπου, ὃς ἦν πρὸ Διοκλέυς, ὡς ἱστορεῖ Φιλόχορος *ante Dioclem, sub quo Orestem edidit, quum Lacedaemonii Legatos de pace misissent, Athenienses diffidentes eam non pepigerunt: idque actum sub Theopompo, qui ante Dioclem Archon erat, ut tradit Philochorus*. Itaque vides *Orestem* Euripidis Fabulam hoc anno editam fuisse.

Extremis *tertii* anni mensibus Thoricum murum Athenienses muniunt, antequam Thrasyllus incipiente aestate Samum navigaret [6]. Quum vero Lacedaemonii alternante fortuna cum Atheniensibus conflixissent, tandem Pylum ante 15. annos sibi ereptam occupant, ac Megarenses Nisaeam Atheniensibus ipsis eripiunt, quam tamen ii Megarensibus trucidatis brevi recuperant [7].

OLYM-

(1) Tom. II. pag. 241. (2) Diod. Libr. XIII. c. 45. (3) Lib. XIII. c. 54. (4) Apolog. Δωροδ. Orat. (5) In Orestem vers. 371. & 770. (6) Xenoph. Libr. I. c. 2. (7) Diod. c. 64. 65.

OLYMPIAS XCIII.

An. 4. Per. Iul. 4306. Vrb Con 346.
Euctemon Athenis Archon CCLXXVI.

C. Iulius L. F. Vopisci N. Iulus
P. Cornelius A. F. M N Cossus T. M. Cons. Pot.
C. Servilius P. F. Q. N. Ahala

Eubatus Cyrenaeus *stadio* vicit Olympia ex Africano, qui *Eucatum* hunc appellavit. Diodorus (1) etiam Archontis, simulque Olympionicae meminit: Ἀθηναῖοι μὲν παρέδωκαν τὴν ἀρχὴν Εὐκτήμονι, Ὀλυμπιὰς δ' ἐγένετο τρίτη πρὸς ταῖς ἐνενήκοντα, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Εὔβατος Κυρηναῖος *Athenienses Archontem crearunt Euctemonem, Olympias vero fuit nonagesima tertia, qua vicit stadio Eubatus Cyrenaeus*. A Pausania (2) tamen *Eubotas* victor ille appellatur: Εὐβώτας ὁ Κυρηναῖος τήν τε εἰκόνα ἐπεποίητο πρότερον, καὶ ἐπὶ ἡμέρας τῆς ἀνηγορεύθη τε νικήσας, καὶ ἀνέθηκε τὴν εἰκόνα *Eubotas Cyrenaeus statuam ante ipse faciundam sibi curavit, eamque quo die palmam adeptus est dedicavit*. Sic etiam Xenophon (3), sive potius, ut optime demonstravit Dodvellus (4), Xenophontis interpolator, & Eubotae, & Evagorae Elei victoriam memoravit, quam ille *Synoride*, vel *biga* tunc primum in Olympicis Ludis recepta palmam obtinuit: ἦν Ὀλυμπιὰς τρίτη καὶ ἐνενηκοστή, ᾗ προστεθεῖσα ξυνωρίς· ἐνίκα Εὐαγόρου Ἠλείου, τὸ δὲ στάδιον Εὐβώτας Κυρηναῖος ἐπὶ Ἄρχοντος ἐν Ἀθήναις Εὐκτήμονος, Ἀθηναῖοι μὲν Θορικὸν ἐτείχισαν *erat Olympias nonagesima tertia, qua Synoride, seu biga tunc recepta vicit Evagoras Eleus; stadio autem Eubotas Cyrenaeus Archonte Athenis Euctemone, Athenienses Thoricum munivere* Victoriam ipsam simulque Xynoridem institutam memoravit, atque descripsit Pausanias (5): Δρόμος δὲ δύο ἵππων τελείων, συνωρὶς κληθεῖσα, τρίτη μὲν Ὀλυμπιάδι ἐτέθη πρὸς ταῖς ἐνενήκοντα, Εὐαγόρας δὲ ἐνίκησεν Ἠλεῖος *biiugorum integra aetate equorum* (συνωρίδα vocant quasi *bigas* dixeris) *cursus receptus Olympiade XCIII.; vicit Evagoras Eleus*. Sic Africano

(1) Lib. XIII. (2) Eliac. II. c. 8. (3) Histor. Graec. Lib. I. Vid. Aelian. Var. Hist. Lib. X. c. 2. (4) Dissert. VIII. sect. 23. (5) Eliac. I. c. 8.

canus & *Synoridis* institutionem, & ipsa victorem expressit; quum Diodorus [1] *Synoridem* quidem receptam dixerit, sed victoris tamen nomen dissimulaverit. Polydamas vero Scotussaeus *pancratio* palmam obtinuit ex Africano: Παγκράτιον δὲ ἐνίκα Πολυδαμὰς ὁ Σκοτυσσαῖος *pancratio autem vicit Polydamas Scotussaeus*. Victoriam ipsam Pausanias [2] quoque memoravit.

Euctemonis autem Archontis nomen in Xenophonte quoque reperitur; nisi potius in elegantissimi Scriptoris textu interpolator, Dodvello iudice, Archontis nomen adiecerit.

Denique Euctemonis eiusdem nomen in Oxoniensi quoque Chronico reperitur [3]: Ἀφ' ὗ Διονύσιος Συρακυσῶν ἐτυράννευσεν ἔτη ΗΔΔΔΔΠΙΙ, Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Εὐκτήμονος *a quo Dionysius Syracusis tyrannidem occupavit, anni CXLVII., Archonte Athenis Euctemone*. Si in Marmore annorum numerus ita cum Prideauxio legendus esset 147. Scriptor ille, qui praeclarum hoc monimentum edidit, Dionysii tyrannidem anno 2 Olymp. XCII., eidemque prorsus anno Euctemonis Archontis nomen Fastis adscripsisset; quum tamen a ceteris omnibus huic anno 1. Olymp. XCIII. tribuatur. Ac in definiendo quidem tyrannidis initio aberrare, aut a ceteris ille Scriptoribus diffidere fortasse poterat quod variae apud Scriptores alios sententiae circumferrentur; sed in Archontis nomine, ac situ aberrare certe non poterat. Itaque pro characteribus ΠΙΙ. quos Prideauxius, & Seldenus hic retinet, cum Lydiato rescribendum, sive potius legendum assero ΙΙΙΙ. Ita nimirum annus ille 144. non in 2. Olymp. XCII. sed in $\frac{4}{1}$. Oly. XCIII. incideret, quo tyrannidem a Dionysio susceptam esse ferebatur. Dionysius quidem Halicarnasseus id Calliae Archontis anno, hoc est 3. huius Olympiadis contigisse voluit ubi narrata Romanorum legatione in Siciliam, quam in Hybrilidis Archontis annum, hoc est 2. Olymp. LXXII incidisse dixerat, subdit [4]: Διονύσιος κάτεσχεν τὴν τυραννίδα κατὰ τὸν τρίτον ἐνιαυτὸν τῆς ἐννενηκοστῆς καὶ τρίτης Ὀλυμπιάδος Ἄρχοντος Ἀθήνησι Καλλίου μετ' Ἀντιγένην *Dionysius tyrannidem oc-*

(1) Lib XIII. c. 75. (2) Eliac. I. c 5. & Achaic. c. 27. (3) Epoch. 63. lin. 77. (4) Lib. V. n. 1.

cupavit anno 3. *Oly.* X*CIII. Archonte Athenis Callia , qui successit Antigeni* . Eusebius tamen initium illud ad annum 3. Olymp. XCIV. revocavit.

Antiphanes Demophanis filius Comicus hac Olymp. floruisse dicitur a Suida : Γέγονε κατὰ τὴν τρίτην καὶ ἐνενηκοστὴν Ὀλυμπιάδα *floruit circa nonagesimam tertiam Olympiadem*.

Exeunte iam *quarto* Olympiadis anno Athenienses Lampsaco in Proconnesum abeunt , inde Chalcedonem; tuncque Selymbria , & Byzantium ab Alcibiade expugnatae sunt [1].

Thasus etiam , Abdera , aliaeque urbes ab Atheniensibus occupatae , qui Lacedaemonios in Academiam usque progressos fortissime repulerunt [2].

An. $\frac{1}{2}$. Antigenes Athenis Archon CCLXXVII.

C. Valerius L. F. Volusi N. Potit. Volus. II.
L. Furius L. F. Sp. N. Medullinus
C. Servilius P. F. Q. N. Abala II. T. M. Cons. Pot.
N. Fabius Q. F. M. N. Vibulanus II.

Antigenes Archon a Diodoro [3] , Xenophonte , sive Xenophontis interpolatore, simulque a Dionysio [4] memoratur, qui Dionysii senioris tyrannidem proximo post Archontem hunc anno coepisse dicit . Aristophanis etiam Scholiastes [5] , ut mox ostendetur , Antigenem proximo ante Calliam anno imperasse testatur. Longe tamen illustrius Antigenis Archontis nomen , ac situs ex Oxoniensi Chronico deduci poterit [6] : Ἀφ᾽ οὗ Εὐριπίδης βιώσας ἔτη ΙΔΙΔΔΠΙΙ. ἐτελεύτησεν, ἔτη ΗΔΔΔΔΠ., Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀντιγένους *a quo Euripides, quum vixisset annos LXXVII. mortuus est, anni CXLV. Archonte Athenis Antigene* . Quo quidem loco nihil in Marmore mutandum esse videretur , quum Auctor ille sibi mire consentiat. Etenim, quum Euripidis ortum in anno 222. collocaverit , ipsique 77. aetatis annos adscribat , ipsius mors in annum 145. certissime referri debet . Quum tamen Euctemoni numerum 144. tribuendum esse osten-

(1) Xenoph. Lib. I. c. 3. & Diod. loc. cit. (2) Diod. Lib. XIII. c. 72. 73. (3) Lib. XIII. c. 75. (4) Lib. III. num. 1. (5) Argum. in Ranas. (6) Epoch. 64. lin. 72.

oſtenderimus, Antigeni numerus 143. cum Lydiato adſcribendus erit, ut is Euctemonis ſucceſſor haberi poſſit. Vbi vero 77. aetatis annos Euripidi adſcribit, utrumque terminum, aut Archontem includit. Exinde vero inſignis quidam Plutarchi [1] locus corrigendus erit, in quo Dionyſius hoc anno in lucem editus memoratur: *ἀποθανόντος Εὐριπίδου ἡμέρᾳ, καθ' ἣν ἐγεννήθη ὁ Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων quum mortuus ſit Euripides ea die, qua natus eſt Dionyſius ſenior Siciliae Tyrannus.*

Certe Fabricius [2] vitiatum hunc Plutarchi locum arripuit, ut oſtenderet Euripidis mortem in Dionyſii ſenioris ortum incidiſſe, quod ab hiſtoriae veritate longiſſime abhorret. Ita quoque ea de re vitiatus alter Trogi, vel Iuſtini [3] locus, in quo de captis a Lyſandro Athenis loquens ait: *Inſignis hic annus & expugnatione Athenarum, & morte Darii Regis Perſarum, & exilio Dionyſii Siciliae Tyranni fuit*; ubi Dodvellus [4] pro *exilio* reſcribendum *exortu*, vel quid ſimile, obſervavit. Ac mihi certe potius *exordio* legendum videtur; quum tyrannidis huius initium a Diodoro, Dionyſio, Xenophonte Archontis Calliae anno perſpicue, certoque adſcribatur.

Antequam Antigenes magiſtratu excederet, hoc eſt 29. Thargelionis die, dum *Plynteria* Feſta agerentur, Alcibiades Athenas revertitur; & poſt 20. Boëdromionis diem Andrum expugnat [5].

An. $\frac{3}{3}$. Callias Athenis Archon CCLXXVIII.

P. Cornelius M. F. L. N. Rutilus Coſſus	
Cn Cornelius Coſſus	Trib. Mil.
L. Valerius L. F. P. N. Potitus II.	Conſ. Pot.
N. Fabius M. F. Q. N. Ambuſtus	

Non Diodoro [6] ſolum, & Xenophonti, ſive ut Dodvellus [7] exiſtimat, ipſius interpolatori, ſed Dionyſio quoque, quem ſuperius exhibui, Callias hoc anno Faſtis inſcribitur.

 Quin-

(1) Sympoſ. Lib. VIII. quaeſt. 1. (2) Lib. II. c. 18. Tom. I. pag. 640. (3) Lib. V. (4) Diſſert. VIII. (5) Xenoph. Lib. I. c. 4. (6) Lib. XIII. c. 80. (7) Diſſer. VIII. ſect. 26.

Quinctiam Diodorus ipse huius Archontis anno, tum *Sophoclem*, tum Euripidem quoque e vivis excessisse testatur; quamvis in Eusebio utriusque mors in anno 1. huius Olympiadis collocetur. At Suidas Sophoclem *sexennio* Euripidi superstitem fuisse dicit, Veterumque hac in parte dissidium aliquod extitisse Diodorus ipse iam dixerat. Videndus Fabricius Tomo I. Biblioth. Grecae pag. 620.

Sed facile controversiam hanc dirimit Oxoniense Marmor, in quo Sophoclis mors Calliae Archontis anno adscribitur (1): Α'φ' ȣ̓ Σοφοκλῆς ὁ Ποιητὴς βιώσας ἔτη ⊏Δ̅ ΔΔΔΙ ἐτελεύτησε, ϗ Κῦρος ἀνέβη εἰς Περσίαν, ἔτη ΗΔΔΔΔΙΙΙ, Α'ρχοντος Α θήνησι Καλλίȣ τȣ̃ δευτέρȣ *a quo Sophocles Poëta, quum vixisset annos 91. mortuus est, & Cyrus in Persiam ascendit, anni CXLIII. Archonte Athenis Callia secundo*. Prideauxius in obliteratis annorum numeris legendum asserit 143.; quamvis accuratior Lydiatus videatur, qui 142. rescribendum esse opinatur. Et certe constans illa methodus, quam a Chronici Auctore usurpatam esse iam monui (2), perspicue requirit ut annus 143. legatur, qui cum anno $\frac{2}{3}$. huius Olympiadis concurret. Accedit etiam quod in Epocha 57. Sophocles anno Marmoris 206. *viginti octo* annos natus dicitur; adeoque 91. postremusque ipsius annus, aut mors in annum 143. incidisse debuit. Pausanias (3) quidem Sophoclis mortem iis temporibus contigisse dicit, quibus Lysander Athenas obsidebat, quod 4. huius Olympiadis anno congrueret; sed Chronici Marmorei calculus Diodoro quoque probatus Pausaniae testimonio praeferri facile poterit.

Quandoquidem vero Callias iste, Seldeno quidem iudice, in Marmore πρότερος *primus* vocatur, Seldenus id inde factum putavit quod unus idemque Callias & anno 1. Olymp. LXXXIII. & anno 3. Olymp. XCIII. iterum Archon fuerit, adeoque *primus* dicatur ut a Callia *secundo* distinguatur, qui anno 1. Oly. XCII. Fastis inscribitur. At Callias ille vix hoc anno superstes esse, iterumque Athenis Archon eligi potuit. Itaque non προτέρȣ, sed cum Palmerio, ac Lydiato δευτέρȣ legendum erit; & quamvis ille non *secundus*, sed *tertius* habendus esset, *secundus* tamen vocatur quod ex una eademque superiori familia fuerit; quippe qui Hipponici filius, ac Hipparetes frater fuerit, quam Alcibia-

(1) Epoch, 65. lin. 78. (2) Fast. Attic. Tom. II. pag. 78. (3) Attic. c. 21.

biades duxit. Hinc ille Callias *secundus* vocatur ut ab avo, Caliia nimirum Hipponici patre, distinguatur.

Huius Archontis anno vetus Minervae Templum Athenis conflagravit, ut Xenophon [1] addito Calliae Archontis nomine memoravit.

Ranas ab Aristophane editas esse testatur Scholiastes [2]: Ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου Ἄρχοντος τοῦ μεθ' Ἀντιγένην *edita est fabula sub Callia Archonte, qui eo munere functus est post Antigenem.*

Hoc eodem anno *tertio* ante Pyanepsionem mensem navalis pugna inter Athenienses, ac Lacedaemonios ad Arginusas commissa fuit. Athenaeus [3]: Ἐγένετο δὲ ἡ ναυμαχία ἐπὶ Ἄρχοντος Καλλίου τῆς Περικλέους τελευτῆς ὕστερον ἔτεσιν εἴκοσι καὶ τέσσαρσιν *Archonte Callia navali eo praelio certatum est annis viginti quatuor post Periclis interitum*. At pugnam illam Aristophanis Scholiastes [4] ἐπ' Ἀντίνου *sub Antino* pugnatam scribit, ubi perspicue Ἀντιγένους *Antigene* rescribi debet.

Denique Posideone mense Lysander Lacedaemoniorum navarchus insigni praelio Athenienses ad Aegospotamos superavit [5].

An. 3/4. Alexias Athenis Archon CCXXIX.

C. Iulius L. F. Vopisc. N. Iulus II.
T. Quinctius Capitolin. Barb.
Q. Quinctius Cincinnatus Trib. Milit.
M. Aimilius Mam. F. M. N. Mamercinus Con. Pot.
L. Furius L. F. Sp. N. Medullinus II.
A. Manlius A. F. Cn. N. Vulso Capitolinus

Alexiae nomen, ac locus, quem in Fastis Atticis occupavit, ostendit Diodorus [6], & Xenophon [7], sive ipsius interpolator, qui Xenophontis Historiae Archontum nomina adiecit [8], ut proinde in illo legatur: Ἄρχοντος ἐν Ἀθήναις Ἀλεξίου Λύσανδρος ἀφικόμενος εἰς Ἔφεσον μετεπέμψατο Ἐτεόνικον ἐκ Χίου ξὺν ταῖς ναυσί *Archonte Athenis Alexia Lysander Ephesum*

(1) Rer. Graec. Lib. I. (2) In Argum. (3) Lib V. c. 18. & Diod. c. 101. (4) Ad Ranas ver. 33. (5) Xenoph. Lib. II. c. 1 (6) Lib XIII. c. 104. (7) Histor. Graec. Lib. II. (8) Vid. Dodvell. Differt. VIII. sect. 28.

sum profectus, Eteonicum cum navibus ex Chio accersivit. Alexiae quoque nomen apud Lysiam [1] occurrit ubi civis a Lysia defensus se Promethei Festis huius Archontis anno praefuisse testatur.

Hoc anno cinnabaris conficiendi rationem a Callia Atheniensi inventam esse tum Scaliger, tum Meursius existimarunt. Ac Plinius [2] quidem inventum hoc anno V. C. 349 adscribit, quod Theophrastus [3] id annis 90 ante Praxibuli Archontis annum, hoc est 2. Olymp. CXVI. contigisse dixerit.

OLYMPIAS XCIV.

An. 4. Per. Iul. 4310. Vrb. Cond. 350.
Anarchia, vel Pythodorus Athenis Archon CCLXXX.

P. Cornelius Maluginensis
Cn. Cornelius Cossus II.
K. Fabius M. F. Q. N. Ambustus Trib. Milit.
Sp. Nautius Sp. F. Sp. N. Rutilus III Cons. Pot.
C. Valerius L. F. Vol. N. Potit. Volus. III.
M'. Sergius L. F. L. N. Fidenas

Lasthenes Thebanus in Olympicis ipsis, ut certe Scaliger existimavit, hac Olympiade *cursu* vicisse dicitur a Diodoro [4], qui subdit Lasthenem ipsum citato cursu Coronea Thebas usque contendisse: *Λασθένην τε τὸν Θηβαῖον τὸν νενικηκότα ταύτην τὴν Ὀλυμπιάδα λέγεται πρὸς ἵππον ἀθλητὴν δραμόντα νικῆσαι. τὸν δὲ δρόμον ἀπὸ τῆς Κορωνείας μέχρι τῆς Θηβαίων πόλεως γένεσθαι Lasthenem quoque Thebanum, qui hac Olympiade palmam retulit cum equo ad cursum exercitato contendisse, ac victorem redisse; cursumque a Coronea ad Thebarum usque moenia extentum fuisse, perhibent*. Palmerius [5] quidem Lasthenem hunc in Olympiis ipsis *dolicho* vicisse dicit, quod 20. stadiorum fuisse Sophoclis Scholiastes [6] ait.

Crocinas Thessalus *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Xe-

(1) Orat. XX. Apolog. Δωροδ. (2) Lib. XXXIII. c. 7. (3) Lib. de Lapidibus, (4) Lib. XIV. c. 11. (5) Exercit. pag. 120. (6) Ad Electr. ver. 687.

& Xenophonte [1]. Ille nimirum & Olympionicae, & Archontis Pythodori nomen expressit; quamvis ab aliquibus *Anarchiam* hoc anno censeri dixerit, quod Pythodorus ille non liberis consuetisque Populi suffragiis, sed in Oligarchia, sive paucorum imperio, electus esset: Τῷ δ' ἑπιόντι ἔτει, ἐν ᾧ ἦν Ὀλυμπιάς, ᾗ τὸ στάδιον ἐνίκα Κροκίνας Θετταλός, Εὐδίου ἐν Σπάρτῃ Ἐφορεύοντος, Πυθοδώρου δ' ἐν Ἀθήναις Ἄρχοντος, ὃν Ἀθηναῖοι, ὅτι ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἡρέθη, οὐκ ὀνομάζουσιν, ἀλλ' ἀναρχίαν τὸν ἐνιαυτὸν καλοῦσιν *sequentem annum, in quem incidit Olympias, qua vicit in stadio Crocinus Thessalus, Eudio Spartae Ephoro, Archonte Athenis Pythodoro, Athenienses, quia in illum Oligarchia incidit, non nominant, sed interregnum annum illum appellant*.

Ita Plutarchus [2] Ἀναρχίαν πρὸ Εὐκλείδου *Anarchiam ante Euclidem* memoravit. Diodorus [3] Anarchiae ipsius, ac Olympionicae meminit: Ἀναρχίας οὔσης Ἀθήνησι, διὰ τὴν κατάλυσιν τῆς ἡγεμονίας, ἔτος μὲν ἦν ὀγδοηκοστὸν πρὸς τοῖς ἑπτακοσίοις μετὰ τὴν Τρωίας ἅλωσιν. ἤχθη δὲ Ὀλυμπιὰς τετάρτη πρὸς ταῖς ἐνενήκοντα, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Κορκίνας Λαρισσαῖος *cessante Athenis ordinaria Reipublicae administratione, annus a Troiae excidio octogesimus post septingentos currebat; agebatur vero Olympias nonagesima quarta, qua de stadio palmam adeptus est Crocinas Larissaeus*. Lysias [4] tamen Pythodorum anni huius Archontem vocavit; atque ad Pythodorum ipsum Athenaei [5] locum referri posse putavit Meursius, in quo Scriptor ille testatur quod ἐν Παλληνίδι τοῖς ἀναθήμασιν ἐπιγέγραπται τάδε. Ἄρχοντες, καὶ Παράσιτοι ἀνέθησαν οἱ ἐπὶ Πυθοδώρου Ἄρχοντος στεφανωθέντες χρυσῷ στεφάνῳ *In Pallenide haec donariis inscripta sunt: Archontes, & Parasiti aurea corona donati, quum Archon esset Pythodorus*. Extrema fere anni 4. parte, quum Athenienses a Lysandro obsessi Theramenem ad illum misissent, isque demum *quarto* post mense Athenas rediisset, futuraeque pacis spem fecisset, Lysander ipse, quum Aeginetis Aeginam restituisset, Salaminam populatus esset, Piraeeum appellens Atheniensem Vrbem in deditionem 16. Munychionis die [6] acce-

(1) Histor. Graec. Lib. II. (2) Vit. X Rhet. in Lysia. (3) Lib. XIV. c. 3. (4) Orat. VI. de Sacra Oliva. (5) Lib. VI. c. 6. (6) Xenoph. Lib. II. c. 3. & Plutarch. in Lysandro.

Atheniensis Tragicus Dramata edidisse dicitur a Suida.

An. $\frac{1}{2}$. Euclides Athenis Archon CCLXXXI.

M. Aimilius Mam. F. M. N. Mamercinus II.	
Ap. Claudius Ap F. Ap. N. Crassin. Regillens.	
M. Quinctilius Varus	
M. Furius Fusus	Trib. Mil. Cons. Pot.
M. Furius Camillus	
M. Posthumius Albinus	
L. Iulius Iulus	
L Valerius L. F. Q N. Potitus *III.*	

Archon ille non a Diodoro [1] solum, sed a pluribus etiam Scriptoribus memoratur. Etenim Plutharchus [2] asserit Lysiam in Atheniensium civium numerum superiori anno adscitum fuisse *μετὰ τὴν κάθοδον ἐπὶ Α'ναρχίας τῆς πρὸ Ε'υκλείδου post reditum tempore Anarchiae, quae fuit ante Euclidem*. Quemadmodum Lysias [3] ipse in laudata saepius Oratione Ε'υκλείδου Α''ρχοντος *Euclidis Archontis* meminit.

Ea vero de caussa frequens Archontis huius mentio in Scriptoribus aliis occurrit quod huius Archontis anno sublata *Oligarchia* plurimae leges editae fuerint, civibusque imperatum ut eiusmodi legibus in posterum uterentur. Ita Isaeus [4] asserit ἐπ' Ε'υκλείδου nothos, ac nothas sacris arcendos esse. Eiusmodi vero legem ab Aristophonte Rhetore latam esse testatur Athenaeus [5]: Α'ρισοφῶν ὁ ῥήτωρ ὁ τὸν νόμον εἰσενεγκὼν ἐπ' Ε'υκλείδου Α''ρχοντος ὃ ἂν μὴ ἐξ ἀςῆς γενήται νόθον εἶναι αὐτὸς ἀπεδείχθη ὑπὸ Καλλιάδου τῦ Κωμικῦ ἐκ Χλωρίδος ἑταίρας παιδοποιησάμενος *Aristophon Rhetor, quum legem promulgassent Euclide Archonte, ut qui non ex muliere cive nasceretur is nothus esset, a Calliade Comico est reprehensus quod ex Chloride scorto liberos sustulisset*. Ita Andocides [6] leges exponens ait: ὅτι τοῖς νόμοις δεῖ χρῆσθαι ἐπ' Ε'υκλείδου Α''ρχοντος *quod oportet uti iis legibus; quae sub Euclide Archonte latae fuere*. Ita denique, quum legum una vetaret ne civium numero inscriberetur, qui alterutrum parentem: cir

(1) Lib XIV. c. 12. (2) In Lysia. (3) Orat. XX. Apolog. Δορασδ. (4) Orat. de Philoctem. Haered. (5) Lib. XIII. c. 5. (6) De Myster.

vem non haberet, Demosthenes Eubulidem civem habendum esse contendit [1] quod ille *γέγονε πρὸ Ἐυκλείδου natus est antequam Euclides Archon esset*.

Itaque mirari subit cur Meursius, qui legem de filiis nothis huius Euclidis anno latam esse dixerat [2], alibi incertum putaverit an lex illa ad Euclidem hunc, an vero ad Euclidem alium spectaverit, qui anno 2. Olymp. LXXXVIII. Fastis inscribitur.

At non legibus solum Euclidis Archontis anno, sed novis etiam literis Athenienses uti coeperunt; praesertim vero characteres, aut vocales longas Η, & Ω receperunt.

Euripidis quidem Scholiastes [3] id obscurius expressit, ubi de vocibus *σοί νιν ἔκγονοι* sive ut nonnulli scripserant *σῷ νιν ἐκ γόνῳ* loquens ait: *Γέγονε περὶ τὴν ἀρχὴν ἁμάρτημα. Ἐπ' Ἄρχοντος γὰρ Ἀθήνησιν Ἐυκλείδου μήπω τῶν μακρῶν ευρημένων, τοῖς βράχεσι ἀντὶ μακρῶν ἐχρῶντο· τῷ ε ἀντὶ τοῦ η, καὶ τῷ ο ἀντὶ τοῦ ω· ἔγραφον οὖν τῷ δήμῳ μετὰ τοῦ ι δήμοι in ipsis principiis error admissus est. Etenim sub Archonte Euclide, quum nondum longae vocales repertae fuissent, brevibus longarum loco utebantur; nempe ε pro η, & ο pro ω; scribebant igitur τῷ δήμῳ cum ι hoc pacto δήμοι*... Hinc Meursius [4] ait quod *Euclidis magistratu nondum repertas fuisse longas asseverat Scholiastes*; literasque ipsas anno demum 4 huius Olympiadis XCIV. receptas esse contendit. Ita Plutarchus [5], ut Epigraphem quamdam non Aristidi veteri, sed alteri recentiori, positam esse demonstret, ait: *ἐλέγχει τὰ γράμματα τῆς μετ' Ἐυκλείδου οντα γραμματικῆς argumento sunt literae, quae ex ea scribendi ratione sunt, quae post Euclidem adhiberi coepit*: perinde quasi characteres illi non Euclidis anno, sed proximo quodam post ipsum insequuto obtinuerint, ut Eusebius id anno 4. Olymp. XCIV. Cedrenus anno 1. Olymp. XCV. Chronicon Alexandrinum anno 4. Olymp. XCVI. factum dixere. Ego vero novas illas aut Ionum, aut Graecorum litteras non altero, quam Euclidis eiusdem anno receptas esse putaverim. Quid enim *γράμματα τὰ μετ' Ἐυκλείδην literae post Euclidem* dicantur, nisi quod ipso imperante receptae fuerint, ut terminus nimirum ille exprima-

tur,

(1) Adv. Eubulid. (2) Libr. III. c. 4. (3) Ad Phoenis. ver. 688. (4) De Arch. Ath. Lib. III. c. 17. (5) In Aristide.

tur, quo adhiberi inceperunt? Certe, si ipsarum usus anno demum 4 huius Olympiadis adscribatur, nihil est cur illae post Euclidem potius, quam Micionem, & Exaenetum vocentur; quinetiam post Exaenetum potius dicendae illae fuerant, si ipso Athenis Archonte coepissent. Quod si Euripidis Scholiastes ait Euclidis Archontis tempore longas vocales adhiberi consuevisse, non ita intelligi profecto debet ut quandiu Archon ille imperavit, numquam adhiberi illae coeperint; sed quod Archontis huius initio nondum receptae illae fuerant, ipsoque tamen adhuc Archonte mox obtinuerint. Ita Plutarchus vocales illas optime *post Euclidem* vocavit quod post illum usurpari coeperint; sed ita tamem ut non post illum inventae, sed ipso potius Archontis munus obeunte receptae sint. At, ne ambiguis fortasse obscurisque testimoniis hic immorer, literas illas Euclidis Archontis anno receptas fuisse nitide diserteque Suidas [1] testatur: Τὺς δὲ Ἀθηναίυς ἔπεισε χρῆσθαι τῶν Ἰώνων γράμμασιν Ἀρχῖνυς ὁ Ἀθηναίυ ἐπὶ Ἄρχοντος Εὐκλείδυ *ut Ionum literis uterentur persuasit Athenienfibus Archinus Athenaei filius Archonte Euclide;* quem locum Apostolius totidem fere verbis expressit [2]. Ita Syrianus [3] etiam veteres Cadmi literas ad Euclidem usque durasse scribit: Ἡ γῦν κατὰ Κάδμον Γραμματικὴ ἐπί-τε τῶν Τρωϊκῶν ἐκεῖτο, ϗ μέχρι τῶν Εὐκλείδυ τῦ μετὰ ταῦτα ἄρξαντος διέμεινε χρόνων *itaque scribendi ratio a Cadmo inventa, & Troianis temporibus instituta fuit, & ad Euclidem usque, qui post haec Archon fuit, perseveravit.* Itaque licet charactères illi Z. Ψ H Ω. a Simonide, Plinio teste [4], reperti fuerint, hoc est Olympiade LXXII. qua floruisse ille dicitur, Athenis tamen longe serius adhiberi coeperunt. Perspicuum, ac illustre mutationis argumentum exhibet Marmor, quod anno 3 Oly LXXX. Athenis positum est, atque opportunius alibi [5] prolatum a me fuit. Siquidem in illo nullibi charactères illi observantur; & character H non vocalis, sed adspirationis sive spiritus nota, censeri debet.

Hoc anno *amnestia*, hoc est praeteritorum oblivio, Athenis constituta fuit, ut Xenophon [6] perspicue testatur.

(1) In Σαμίων δῆμος. (2) Centur XVII. Prov. 15. (3) Commentar. in Hermogen. (4) Lib. VII. c. 56. (5) Tom. I. pag. 159 (6) Hist. Graec. Lib. II. c. 4.

Meminit etiam Lucianus [1]: *καὶ λήθη τις ἔξω αὐτῶν ὥσπερ τῶν πρὸ Εὐκλείδου Ἄρχοντος* *sit eorum omnium oblivio, qualem fuisse perhibent earum rerum, quae sub Euclide Archonte Athenis peractae sunt*. Itaque Thucydides [2] etiam legis huius beneficio in patriam reversus est, quum viginti iam annis prope Σκαπτὴν ὕλην in Thracia exulasset.

Nec plurimum fortasse ego fallar si Euclidem hunc, cuius Archontis anno novae leges editae, novaeque literae Athenis receptae sunt, non alium esse putaverim, quam Euclidem illum, qui veluti libris instructus ab Athenaeo [3], & Poëticae artis studio deditus ab Aristotele [4] memoratur.

Democriti mors a Diodoro [5] in annum hunc incidisse dicitur; quemadmodum Eusebius illam in anno 4. collocavit. Vterque tamen perspicue fallitur, ac praesertim Diodorus, qui 90. aetatis anno illum excessisse dicit; perinde quasi anno 3. Olymp. LXXI. in lucem editus foret. Ac de natali quidem ipsius anno Olymp. LXXI. disputavi. Mortis vero tempus obscurum hactenus esse debet, quum Hipparchus illi 109. Lucianus, & Phlegon 104. aetatis annos illi concesserint.

An. $\frac{2}{3}$. Micio Athenis Archon CCLXXXII.

C. Servius P. F. Q. N. Ahala III
Q. Servilius Q. F. P. N. Priscus Fidenas
L. Virginius Tricostus T. M. Cons. Pot.
Q. Sulpicius Ser. F. Ser. N. Camerinus Cornutus
A. Manlius A. F. Cn. N. Vulso Capitol. II.
M. Sergius L. F. L. N. Fidenas II.

Micionis Archontis nomen non in Diodoro [6] solum, sed etiam in Oxoniensi Chronico [7] nobis occurrit, in quo tamen *Mycon* vocatur: Ἀφ᾽ οὗ Τελέστης Σελινούντιος ἐνίκησεν Ἀθήνησιν, ἔτη ΗΔΔΔΠΙΙΙΙ., Ἄρχοντος Ἀθήνησι Μυκῶνος *a quo Telestes Selinuntius vicit Athenis, anni CXXXIX., Archonte Athenis Micone*. In exprimendo annorum

(1) Hermot. (2) Lib. V. c. 26. (3) Lib. I. c. 2. (4) Poet. c. 23. (5) Lib. XIV. c. 11. (6) Lib. XIV. c. 17. (7) Epoch. 66. lin. 79.

rum numero Lydiatus, ac Prideauxius conspirant; uterque scilicet annos 139. legendum asserit, quod annum 2. huius Olympiadis designarent, quamvis Miconem hunc Diodorus in anno 3. collocaverit, atque Telestis hic in Marmore memorati Archontis *Ithyclis* anno mentionem iniecerit. Itaque praeclare fallitur Petavius, qui 2. huius Olympiadis anno *Anarchiam*, 3. *Euclidem*, 4. *Xenaenetum* adscripsit, adeoque *Micionem* hunc Diodoro, atque Oxoniensi Chronico memoratum ex Fastis expunxit.

An. $\frac{3}{4}$. Exaenetus Athenis Archon CCLXXXIII.

L. Valerius L. F. P. N. Potitus IV.
M. Furius Camillus II.
Cn. Cornelius Cossus II. T. M. Cons. Pot.
L. Iulius L. F. Vopisci N. Iulus
M. Aimilius Mam. F. M. N Mamercin. III.
K. Fabius M. F. Q. N. Ambustus II.

Archon ille a Diodoro (1) quidem *Exaenetus*, sed a Laërtio (2) *Xenaenetus* vocatur, qui Xenophontem huius Archontis anno maxime floruisse testatur: Ἤκμαζε κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος τῆς τετάρτης καὶ ἐνενηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, καὶ ἀναβέβηκε σὺν Κύρῳ ἐπὶ Ἄρχοντος Ξεναινέτου ἑνὶ προτέρῳ τῆς Σωκράτους τελευτῆς *floruit maxime quarto anno XCIV. Olympiadis, ascenditque cum Cyro sub Archonte Xenaeneto, anno uno ante Socratis mortem*. Itaque, quum Socratis mors in proximum Lachetis annum inciderit, inde quoque Exaeneti, vel Xenaeneti, huius situs confirmatur. Quandoquidem vero Laërtius (3) ipse mox subdit: εὗρον δὲ ἀλλαχόθι ἀκμάσαι αὐτὸν περὶ τὴν ἐνάτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα σὺν τοῖς ἄλλοις Σωκρατικοῖς *inveni alibi claruisse illum circa octogesimam & nonam Olympiadem una cum Socraticis ceteris*, facile inferri potest Xenophontem circa Olymp LXXXIV. natum fuisse; ut proinde anno 1. Olymp. CV. quo e vivis excessit 80. aetatis annum egisse videatur. Denique hic ipse *Exaenetus* Archon a Lysia (4) quoque memoratur, sed is *Xenaenetum* illum appellat.

Huius Archontis anno *Triginta* tyrannos, qui patriae li-

(1) Lib. XIV. c. 19. (2) Lib. II. seg. 55. (3) Seg. 59. (4) Orat. XVI.

libertatem oppresserant, sublatos esse, civesque *decem* ex singulis Tribubus electos, qui tranquille Rempublicam administrarent, Diodorus [1], ac Iustinus [2] prodidere; simulque *decem* Cives alios imperio amotos, qui a Lysandro in Piraeeo collocati fuerant. Sed id exeunti potius anno 1. tribuendum esse cum Dodvello iam demonstravimus.

OLYMPIAS XCV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4314. Vrb. Cond. 354.
Laches Athenis Archon CCLXXXIV.

P. Licinus Calvus primus e Plebe
P. Maenius
T. Titinius Trib. Mil. Cons. Pot.
P. Maelius Sp. F. C. N. Capitolinus
L. Furius L. Sp. N. Medullinus
L. Publilius L. F. Voler. N. Philo Vulscus

Menon Atheniensis *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro [3], a quo tamen victor ille *Menos*, ut a Scaligero *Minos* vocatur: Ἀθήνησι μὲν ἦρχε Λάχης· ἐγενήθη δὲ καὶ Ὀλυμπιὰς πέμπτη πρὸς ταῖς ἐνενήκοντα, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Μίνως Ἀθηναῖος *Athenis Archon erat Laches; celebrata autem fuit Olympias quinta & nonagesima, qua vicit stadio Minos Atheniensis*. Ceterum Archon ille ab Aristide [4] quoque memoratur, qui Socratis mortem illo imperante contigisse dicit: Ἐτελεύτησε Σωκράτης ἐπὶ Λάχητος Ἄρχοντος *obiit Socrates sub Lachete Archonte*. Ac certe quidem hoc anno Socratem hausta cicuta obiisse perspicue docet Laërtius [5]: Ἐτελεύτησε τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἐνενηκοστῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος γεγονὼς ἐτῶν ἑβδομήκοντα *obiit anno primo nonagesimae quintae Oly annos natus septuaginta*. Id vero exeunte fere Thargelione mense contigisse perspicue in *Fastis Atticis* alibi [6] demonstravi: & peculiari quoque Dissertatione, qua Socratis, Platonisque tempora subtilius atque accuratius exposui. Itaque praeclare fallitur Eusebius, qui

(1) Lib. XIV. c. 20. (2) Lib. V. (3) Lib. XIV. c. 35. (4) Platon. II. (5) Lib. II. seg. 44. (6) Tom. II. pag. 46. & 320.

qui Socratis mortem anno 2. huius Olympiadis adscripsit, ipsique 90. aetatis annos concessit.

Ceterum Archon ipse, Socratis mors, & Graecorum reditus in Oxoniensi quoque Marmore memoratur [1]: Ἀφ' οὗ ἐπάνελθον οἱ μετὰ Κύρου ἀναβάντες, καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος ἐτελεύτησε βιοὺς ἔτη ΙΔΙΔΔ., ἔτη ΗΔΔΔΠΙΙ., Ἄρχοντος Ἀθήνησι Λάχητος *a quo rediere, qui cum Cyro ascenderunt, & Socrates Philosophus occubuit, quum vixisset annos LXX. anni CXXXVII., Archonte Athenis Lachete.* Ac certe quidem, quod ad Graecorum reditum pertinet, qui cum Cyro in Persiam adversus Artaxersem ascenderunt, Xenophon [2] perspicue testatur illos in itu redituque *annum* unicum, mensesque *tres* in sumpsisse. Itaque, quum superioris Archontis anno ascenderint, ipsorum reditus optime Lachetis Archontis anno tribuitur.

An. $\frac{3}{4}$. Aristocrates Athenis Archon CCLXXXV.

M. Pomponius
C. Duilius
Cn Genucius Augurinus
L Atilius K F. N. Longus T. M. Cons. Pot.
M. Veturius Ti. F Sp. N. Crass Cicurin. Patr.
Volero Publilius P. F. Voler. N. Philo

Diodorus [3] & Aristocratis Archontis nomen, & Fabulas tunc primum ab Astydamante Morsimi filio, ac Philoclis nepote Atheniensi Tragico editas memoravit [4]: Ἀστυδάμας ὁ Τραγῳδιογράφος τότε πρῶτον ἐδίδαξεν. ἔζησε δὲ ἔτη ἑξήκοντα *Astydamas Tragoediarum Scriptor tunc primum fabulas edidit, vixit porro annos sexaginta.* Hoc ipsum Aristocratis Archontis nomen in Oxoniensi Marmore reperitur [5]: Ἀφ' οὗ . . . . . Ἀθήνησιν, ἔτη ΗΔΔΔΠ., Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀριστοκράτους *A quo .... Athenis, anni CXXXV., Archonte Athenis Aristocrate.* Hic observandum quod Aristocrates iste, ceterique Archontes omnes mox insequuti in eosdem prorsus Olympicos annos tum a Chronici Auctore, tum a Dio-do-

(1) Epoch. 67. lin. 80. (2) Lib. VII. Cyropaed. (3) Lib. XIV. c. 38. (4) Ibi. c. 43. (5) Epoch. 68. lin. 81.

doro referuntur; ut nulla proinde varietas, quae pluribus in locis hactenus occurrebat, inferius observetur.

An. $\frac{2}{3}$. Ithycles Athenis Archon CCLXXXVI.

L. Valerius L. F. P. N. Potitus V.
M. Valerius Maximus
M. Furius Camillus II. T. M. Conf. Pot.
L. Furius L. F. Sp. N. Medullinus II.
Q. Servilius Q. F. P. N. Priscus Fidenas II.
Q. Sulpicius Ser. F. Ser. N. Cameron Cornutus II.

Archontem hunc Diodorus (1) exhibet, qui Persicam Ctesiae Historiam in annum hunc desinere observavit, quo Philoxenum Cytherium, Timotheum Milesium, Telestem Selinuntium poëticae artis gloria floruisse dicit (2).

An. $\frac{3}{4}$. Lysiades Athenis Archon CCLXXXVII.

L. Iulus L. F. Vopisci N. Iulus II.
L. F. Sergius Fidenas
P. Cornelius Maluginensis II. T. M. Conf. Pot.
L. Furius L. F. Sp. N. Medullinus IV.
A. Posthumius Albinus Regillensis
A. Manlius A. F. Cn. N. Vulso Capitolinus III.

Lysiadis Archontis nomen Diodorus (3) exhibuit, qui Sophoclem celeberrimi Tragici filium tunc Fabulas Athenis edere incepisse adnotavit (4). In depravato tamen Lysiae (5) textu Archon ille Συνιάδης appellatur: *Φήσι δὲ ὁ κατήγορος ἐπὶ Συνιάδῃ Ἄρχοντος σηκὸν ὑπ' ἐμοῦ ἐκκεκόφθαι ait porro accusator sub Suniade Archonte ramum a me excisum fuisse*; ubi Meursius *ἐπὶ Λυσιάδῃ sub Lysiade* rescribendum esse iam monuit. Ac dubitari certe non poterit quin Lysias de Lysiade nostro loquatur, si ratio temporum habeatur, quibus Lysias ipse floruit.

OLYM.

(1) Lib. XIV. c. 44. (2) Ibi. c. 46. (3) Lib. XIV. c. 47. (4) Ibi c. 53. (5) Orat. de sacra Oliva.

OLYMPIAS XCVI.

An. ⅟₁. Per. Iul. 4318. Vrb. Con. 358.
Phormio Athenis Archon CCLXXXVIII.

P. Licinius P. F. Calvus
Cn. Genucius Augurinus II.
L. Atilius K. F. K. N. Longus II. Trib. Milit.
L. Titinius Conf. Pot.
P. Maenius II.
P. Maelius Sp F. C. N. Capitolinus II.

Eupolemus Eleus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Victor ipſe, ſed *Eupolis* nomine, ſimulque Eponymus Archon Phormio a Diodoro quoque nominatur [1]: Ἀθήνησι μὲν ἔλαβε τὴν ἀρχὴν Φορμίων, Ὀλυμπιὰς δ᾽ ἤχθη ἐνενηκοστὴ καὶ ἕκτη, ἣν ἐνίκα στάδιον Εὔπολις Ἠλεῖος *Athenis Archon creatus eſt Phormio, Olympias autem nonageſima ſexta acta fuit, qua vicit ſtadio Eupolis Eleus*; ibique Diodori textum ex Africano corrigendum eſſe demonſtrat Pauſanias [2], qui ait τῆς ἕκτης καὶ ἐνενηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἣν Εὐπόλεμος Ἠλεῖος ἐνίκα στάδιον *ſexta & nonageſima Olympiade, qua Eupolemus Eleus vicit ſtadio*; alibique [3] tamen victoriam ipſam Leonti Ambraciotae conceſſam eſſe teſtatur Pauſanias quod ille fortaſſe non *ſtadio*, ſed *dolicho* potius, aut *diaulo*, victor exceſſerit; ſive potius Eupolemo Hellanodicis duobus antea corruptis victoria adiudicata fuerit.

Timaeus etiam Eleus *tubicen*, & Crates & ipſe Eleus *praeco*, duplici nimirum certaminis genere tunc inſtituto, victoriam reportarunt. Africanus: Προσετέθη σαλπιγκτής, καὶ ἐνίκα Τιμαῖος Ἠλεῖος. Προσετέθη καὶ κῆρυξ, καὶ ἐνίκα Κράτης Ἠλεῖος *additus eſt tubicen, & vicit Timaeus Eleus. Additus eſt quoque praeco, & vicit Crates Eleus.*

(1) Lib. XIV. c. 54. (2) Arcad. c. 45. (3) Eliac. II. c. 3.

An. $\frac{I}{\alpha}$. Diophantus Athenis Archon CCLXXXIX.

P. Cornelius Cossus
M. Valerius Maximus II.
L. Furius L. F. Sp. N. Medullinus V. Trib. Milit.
P. Cornelius Scipio Conf Pot.
K. Fabius M. F. Q. N. Ambustus III.
Q. Servilius Q. F. P. N. Priscus Fidenas III.

Praeter Diodorum (1) Pausanias etiam, atque Hesychius Archontis meminere. Etenim Pausanias (2) de Aliae Minervae templo loquens ait: Ἐκεῖνο μὲν δὴ πῦρ ἠφάνιζεν ἐξαίφνης Διοφάντου παρ' Ἀθηναίοις Ἄρχοντος, ὑστέρῳ δὲ ἔτει τῆς ἕκτης καὶ ἐνενηκοστῆς Ὀλυμπιάδος *nam quum prius illud subito igne conflagrasset, Diophanto Athenis Archonte, anno eo, qui Olympiadem consequutus est nonagesimam sextam*. Hesychius (3) autem theoricam pecuniam, eam nimirum, quae spectandis Ludis viritim ex publico aerario distribuebatur, huius Archontis anno quatuor obolorum, vel drachmae unius, constitutam esse testatur: Ἐπὶ Διοφάντου τὸ θεωρικὸν ἐγένετο δραχμή *sub Diophanto theorica pecunia fuit drachma*. Drachma autem illa, ut a Zenobio observatur (4), *grandinans* vocata fuit: Ἐπὶ Διοφάντου τὸ θεωρικὸν ἐγένετο δραχμή· ἐπεὶ δὲ ἔπεσε χάλαζα τότε ἀπὸ τοῦ ἀέρος χαλαζῶσαν αὐτὴν ἐπέσκωπτον *sub Diophanto theorica pecunia fuit drachma; quum autem nix e caelo tum cecidisset, eam drachmam per iocum appellabant grandinantem*. Doctissimus Vesslingius hic observavit Atheniensem urbem tunc viribus opibusque destitutam fuisse; ut a Demosthene (5) ἀσθενής, καὶ οὐδεμίαν ναῦν κεκτημένη *infirma, & nullam navem possidens* dicatur; adeoque putat vix ac ne vix quidem tantam pecuniae vim in Ludos insumi decernique potuisse. Itaque suspicatur Diophantum illum, cuius Archontis anno drachma pro *theorica* pecunia constituta fuit, ad antiquiora tempora referendum esse. Nihil ego tamen aut in veterum Scriptorum textu, aut in Archontum serie, ipsorumque Fastis mutaverim. Fieri nimirum poterat ut drachma illa

non

(1) Lib. XIV. c. 82. (2) Arcad. c. 45. (3) In Δραχμή. (4) Prover. Cent. III. num. 27. & Suidas Cent. V. num. 87. (5) Orat. adv. Leptin.

non omnibus omnino civibus, sed plerisque solum capite censis, quibus nimirum domesticae pecuniae non suppeterent, concessa fuerit, ut ii quoque una cum ceteris ditioribus civibus ad spectacula admitterentur. Accedit etiam quod Scriptores illi theoricam drachmam ex aerario publico distributam esse non dicunt; adeoque facile ex privato potius censu distributa censeri illa poterit. Certe ego suspicor pecuniam illam a Conone, qui regiae classi praeerat, ingentesque victorias reportaverat, Atheniensibus donatam fuisse. Etenim Diodorus [1] asserit Cononem ubi cum regia classe Piraeeum appulit urbis moenia iampridem a Spartanis diruta se refecturum promisisse: quod *magna opificum turba*, quorum *quingentos* Thebani submiserant, mox splendide, magnificeque praestavit [2]. Quid ergo prohibet quin Conon ipse nunc Ludos Athenis indixerit, civiumque singulis *drachmam*, veluti theoricam pecuniam, eo solum anno distribuerit? Certe Hesychius, ceterique ita drachmam Diophanti Archontis anno concessam esse testantur, ut id eo solum anno obtinuerit.

Ab Aristotele quoque [3] Diophantum hunc memorari putavit Meursius ubi Philosophus ille decernit Artifices publicis operibus destinatos publici fere iuris esse oportere: *καθάπερ ἐν Ἐπιδάμνῳ τε, καὶ ὡς Διόφαντός ποτε κατεσκεύαζεν Ἀθήνησι* *ut Dyrrachii fit, & ut aliquando Diophantus Athenis instituit.* Sed obscurior hic certe locus id unum ostendit legem, moremque illum a Diophanto quodam invectum fuisse, non vero Diophantum ipsum legis auctorem Archontis Eponymi munere perfunctum esse.

Hoc anno tertia Aetnae montis eruptio contigit, quae a Thucydide [4] memoratur; adeoque Scriptor ille ad hunc saltem annum pervenit, ut proinde *octogesimum* aetatis annum superaverit. Incertum vero quandiu superstes deinde fuerit. Itaque fallitur Diodorus [5], qui eruptionem illam in anno superiori collocaverat.

(1) Ibi. c. 85. (2) Vid. Corn. Nep. in Conon. c. 4. (3) Polit. Lib. II. c. 7. (4) Lib. III. c. 116. (5) Lib. XIV. c. 59.

An. $\frac{2}{3}$. Eubulides Athenis Archon CCXC.

M. Furius Camillus III.
C. Aimilius Mamercinus
Sp. Posthumius Albinus Regillensis Trib. Milit.
L. Furius L. F. Sp. N. Medullinus VI. Conf. Pot.
L. Valerius Poplicola
P. Cornelius Scipio II.

Eubulides Archon a Diodoro (1), Aristide, ac Lysia nominatur. Atque Aristides (2) quidem ipsius etiam situm, atque ordinem in Archontum serie designavit: Τῆς δὲ ἐν Κορίνθῳ μάχης, καὶ τῆς ἐν Λεχαίῳ μέσος Ἄρχων Εὐβουλίδης. ἀπὸ δὲ Λάχητος εἰς Εὐβουλίδην ἕβδομος Ἄρχων ὁ Εὐβουλίδης ὁ αὐτός. ἀπὸ δὲ Εὐβουλίδου πάλιν Ἄρχων ὄγδοος Θεόδοτος, ἐφ' οὗ ἡ εἰρήνη ἐγένετο *inter pugnam Corinthiacam, & eam, quae in Lechaeo commissa est, medius Archon fuit Eubulides: siquidem a Lachete ad Eubulidem septimus Archon est Eubulides ipse, ab Eubulide vero vicissim octavus Archon fuit Theodotus, sub quo pax facta est.* Denique Lysias (3) ait quod ἐγένετο ἡ ναυμαχία ἐπ' Εὐβουλίδου Ἄρχοντος *commissa est pugna navalis sub Eubulide Archonte*: quod nimirum navale praelium, quo Conon Lacedaemonios prope Gnidum superavit, huius Archontis anno contigerat; quamvis Diodorus illud in superioris Archontis anno collocaverit. Certe victoria illa paullo ante solis eclipsim Agesilao nunciata fuit (4). Itaque, quum eclipsis 14. Augusti Romani, sive 29. Hecatombaeonis, mensis die contigerit, victoria illa ineunte 3. Olympiadis anno parta fuit, adeoque facile a Diodoro ad superiorem annum referri illa potuit. Diodorus (5) hoc anno Isthmia celebrata fuisse testatur, quibus Corinthii a Lacedaemoniis adiuti praesederunt.

An. $\frac{3}{4}$. Demostratus Athenis Archon CCXCI.

L. Lucretius Flavus
Ser. Sulpicius Camerinus Coss.

Vni-

(1) Lib. XIV. c. 85. (2) Platonica II. (3) Orat. XVIII. De Aristophontis bonis. (4) Xenoph. Lib. IV. c. 3. & Plutar. in Agesil. (5) Ibi. cap. 86.

Vnicus eſt Diodori (1) locus, qui Archontem hunc proferat: Ἀθήνησι παρέλαβε τὴν ἀρχὴν Δημόστρατος *Athenis Archon creatus fuit Demoſtratus*: quumque in latina Rhodomanni interpretatione legatur *Athenienſium Arches, quam appellitant dignitatem, accepit Demoſtratus*, Petavius Diodori locum temere leviterque inſpiciens, anni huius Archontem non *Demonſtratum*, ſed *Archen*, vocavit.

Execeſtides Phocenſis *biga adultorum equorum* Pythiade XLVIII. palmam retulit (2).

Anno *tertio* huius Olympiadis propemodum exeunte, quum Ageſilaus Spartanorum rex ad Coroneam victoriam reportaſſet, Delphos vulneribus ſaucius transferri voluit Πυθίων ἀγομένων *quum Pythia agerentur*. Quem quidem perſpicuum alioqui diſertumque Xenophontis (3) locum ita explicandum eſſe contendit Dodvellus (4) non quod poſt victoriam illam vere *Pythia* agerentur, ſed quod eodem anno celebrata iam fuerant, quum Pythia ipſa *ſecundis* Olympiadum annis peragi exiſtimaret. At in *Agoniſticis Diſſertationibus* (5) perſpicue oſtendi Pythios Ludos exeuntibus ſolum *tertiis* Olympiadum annis adſcribendos eſſe, quod ex ipſo quoque Xenophontis loco manifeſtiſſime demonſtratur.

Brevi poſt Pythicos Ludos Delphis celebratos Corinthiacum bellum erupit; antequam tamen Argivi, qui Corinthi dominabantur, Iſthmia celebrarent. Ergo, quum Pythia ineunte Munychione menſe, Iſthmia vero Munychione ipſo exeunte, vel Thargelione ineunte peragerentur, belli initium Thargelioni ipſi, vel Scirrophorioni adſcribi facile poterit; quumque illud ultimo *Eucliorum* Feſtorum die exarſerit, Euclia ipſa Corinthio menſi, qui Thargelioni, vel Scirrophorioni potius Attico reſponderit, adſcribi debent. Itaque, quum in eximio Corcyraeorum Marmore *Euclii* menſis, veluti *duodecimi*, poſtremique nomen occurrat (6), atque Corcyraei a Corinthiis oriundi non aliis, quam Corinthiorum, menſibus uſi videantur, facile *Euclius* ipſe Corinthiorum Thargelioni, ſive potius Scirrophorioni Attico, reſpondiſſe debuit; ut proinde civilis Corcyraeorum, & Corinthiorum annus ab aeſtivo ſolſtitio, Athenienſis inſtar,

(1) Lib. XIV. c. 90. (2) Pauſ. Phocic. c. 7. (3) Libr. IV. c. 3. (4) Diſſert. V. ſect. 2. (5) Pag. 42. (6) Vid. Tom. II. pag. 415.

ſtar, inciperet. Ceterum ineunte iam, aut affecto 4. anno Olympiadis Pharnabazus Cononem cum pecuniae vi Athenas remiſit, ut longum murum, ac Piraeeum inſtauraret [1]: quamvis Diodorus id ad ſuperiorem annum revocaverit, ut antea obſervavimus.

Huic etiam anno ante hyemem, Athenaſque muro munitas, & Iſthmia celebrata Lyſander e vivis exceſſit [2].

OLYMPIAS XCVII.

An. $\frac{1}{4}$. Per. Iul. 4322. Vrb. Con 362.
Philocles Athenis Archon CCXCII.

L. Valerius L. F. L. N. Potitus
M. Manlius Capitolinus Coſſ.

Terinaeus Eleus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano. A Diodoro [3] tamen victor ille *Terines* vocatur ubi Diodorus ipſe & Olympionicam, & Archontem etiam expreſſit: Ἀθήνησι μὲν ἦρχε Φιλοκλῆς· ἤχθη δὲ καὶ Ὀλυμπιὰς κατὰ τῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ἑβδόμη πρὸς ταῖς ἐνενήκοντα, ἣν ἐνίκα Τερίνης *Athenis Archon erat Philocles; acta autem fuit hoc anno Olympias ſeptima & nonageſima, qua vicit Terines.*

Phormio Halicarnaſſenſis *pugilatu* palmam obtinuit ex Pauſania [4], qui quum plures ἐπὶ τῆς ὀγδόης ϗ ἐνενηκοςῆς Ὀλυμπιάδος *nonageſima octava Olympiade* ab Eupolo Theſſalo corruptos eſſe memoraret, inter illos enumerat καὶ Φορμίωνα Ἁλικαρνασσέα μὲν γένος, Ὀλυμπιάδι δὲ πρὸ ταύτης κρατήσαντα *Phormionem etiam Halicarnaſſenſem, qui ſuperiore Olympiade palmam adeptus fuerat.* Itaque fallitur Scaliger [5], qui Phormionem non *pugilatu*, ſed *ſtadio*, viciſſe memorat.

Archias Hyblaeus Euclei filius *praeconio* hac Olympiade, duabuſque proxime inſequutis viciſſe videtur. Etenim Pollux [6] aſſerit ipſum omnium primum ex peregrinis hoc certaminis genere palmam retuliſſe. Ergo, quum ſuperiori Olympiade, qua primum praeco admiſſus fuit, Crates *Eleus* viciſſe feratur, Olympiadis huius victoria facile Archiae concedi poterit.

Phi-

(1) Xenoph. Lib. IV. c. 8. (2) Plutar. in Lyſandr. (3) Lib. XIV. c. 94. (4) Eliac. I. c. 21. (5) In Collectan. Hiſtor. (6) Lib. IV. c. 12. ſeg. 92.

Philoclis autem Archontis nomen Plutarchus [1] etiam expressit : ἰδὼν Δημοσθένην μειράκιον ὄντα· γεννηθῆναι γάρ φασιν ἐπὶ Φιλοκλέους Ἄρχοντος *quum vidisset Demosthenem adolescentulum, siquidem eum natum tradunt sub Philocle Archonte*. Ceterum huius Archontis anno Thrasybulus Atheniensium imperator 40. triremibus instructus Lesbi urbes, Methymnam, Eressum, Antissam recepit [2]; tandemque, quum Rhodum appulisset, ibi a barbaris interemptus est [3], quod Diodorus [4] in proximo Demostrati Archontis anno memoravit.

An. $\frac{1}{2}$. Nicoteles Athenis Archon CCXCIII.

L. Lucretius Flavus
M. Aimilius Mamercinus
Agrippa Furius Fusus
Ser. Sulpicius Rufus Praetextatus T. M. Con. Pot.
L. Furius L. F. Sp. N. Medullinus VII.
C. Aimilius Mamercinus II.
Inibant Kal. Quinctilibus

Diodorus [5] unus Archontem hunc memoravit, eiusque anno Rhodios Lacedaemoniis contra Athenienses adhaesisse, simulque Samios ab Atheniensibus defecisse testatur.

Facile hoc anno Thucydides ex accurato Dodvelli [6] calculo e vivis excessit. Certe Thucydides ipse eruptionem Aetnae memoravit [7], quae anno 1. Olymp XCVI contigerat. Ipsum vero non Athenis, sed in Thracia, supremum hunc diem obiisse contra Marcellinum subtiliter, ingenioseque ostendit Dodvellus.

An.

(1) Vit. X Rhet. in Lysia. (2) Diodor. c. 95. (3) Corn. Nep. in Thrasyb. & Xenoph. Lib. IV. (4) Ibi c. 99. (5) Lib. XIV. c. 97. (6) Appar. ad Annal. Thucyd. pag. 28. (7) Lib. III. c. 116.

An. $\frac{2}{3}$. Demostratus Athenis Archon CCXCIV.

Q. Fabius M. F. M. N. Ambustus
K. Fabius M. F. M. N. Ambustus
C. Fabius M. F. M. N. Ambustus Trib Milit.
Q. Sulpicius Longus Conf. Pot.
Q. Servilius Q. F. P. M. Priscus Fidenas IV.
Ser. Cornelius Maluginensis

Demostrati nomen in Diodoro [1] nobis occurrit ubi Thrasybulum, insignem illum patriae libertatis vindicem, Atheniensium classi Praefectum prope Aspendum ab hostibus interemptum esse testatur. Audita Thrasybuli caede ipsi Agyrrius suffectus fuit, quem unum eumdemque fortasse putaverim, qui ab Aristophane eximius Archon vocatur, ut opportunius alibi [2] demonstravi.

An. $\frac{3}{4}$. Antipater Athenis Archon CCXCV.

L. Valerius Poplicola II.
P. Cornelius
L. Aimilius Mamercinus
L. Virginius Tricostus Trib. Milit. Con. Pot.
A. Manlius A. F. A. N. Capitolinus
P. Posthumius Regillensis Albinus

Praeter Diodorum [3] Aristophanis etiam Scholiastes Antipatri Archontis nomen expressit, ubi *Plutum* a Comico editum esse testatur [4] *ἐπὶ Ἄρχοντος Ἀντιπάτρου sub Archonte Antipatro*.

OLYM-

(1) Lib XIV. c. 99. (2) Tom. I. pag. 344. (3) Lib. XIV. c. 103. (4) Argum. in Plutum.

OLYMPIAS XCVIII.

An. $\frac{+}{1}$. Per Iul. 4326. Vrb. Con. 366.
Pyrrhio Athenis Archon CCXCVI.

T. Quinctius Cincinnatus
L. Iulius Iulus
L. Lucretius Tricipitinus Tri. Mil.
Q. Servilius Q. F. P. N. Priscus Fidenas V. Con. Pot.
L. Aquilius Corvus
Ser. Sulpicius Rufus

Sosippus Atheniensis *stadio* vicit Olympia ex Africano, a quo tamen is *Delphus*, non *Atheniensis*, vocatur. Diodoro [1] tamen *Atheniensis* fuisse ille dicitur ubi Pyrrhionis etiam Archontis nomen is expressit: Ἀθήνησι μὲν ἦρχε Πυῤῥίων, Ὀλυμπιὰς δ' ἤχθη ὀγδόη πρὸς ταῖς ἐνενήκοντα, καθ' ἣν ἐνίκα Σώσιππος Ἀθηναῖος *Athenis Archon erat Pyrrhio, Olympias vero celebrata fuit octava & nonagesima, qua vicit Sosippus Atheniensis*. Sed Archon ille a Dionysio non *Pyrrhio*, sed *Pyrgio*, vocatur [2]: Ἡ Κελτῶν ἔφοδος, καθ' ἣν ἡ Ῥωμαίων πόλις ἑάλω, συμφωνεῖται σχεδὸν ὑπὸ πάντων Ἄρχοντος Ἀθήνησι Πυργίωνος γένεσθαι, κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ὀγδόης καὶ ἐνενηκοστῆς Ὀλυμπιάδος *Gallorum expeditio, qua Romanorum urbs capta est, fuit (ut propemodum omnes Auctores communi consensu fatentur) Archonte Athenis Pyrgione, circiter primum annum nonagesimae octavae Olympiadis*. Tempus ipsum clarioribus adhuc characteribus a Polybio [3] exprimitur: Ἔτος μὲν ἐνεστήκει μετὰ μὲν τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίαν, ἐννεακαιδέκατον, πρὸ δὲ τῆς ἐν Λεύκτροις μάχης ἑκκαιδέκατον, ἐν ᾧ Λακεδαιμόνιοι μὲν τὴν ἐπὶ Ἀνταλκίδου γενομένην εἰρήνην πρὸς βασιλέα τῶν Περσῶν ἐκύρωσαν· καὶ ὁ πρεσβύτερος Διονύσιος τῇ περὶ τὸν Ἐλλέπορον ποταμὸν μάχῃ νενικηκὼς τοὺς κατὰ τὴν Ἰταλίαν Ἕλληνας, ἐπολιόρκει Ῥήγιον Γαλάται δὲ κατὰ κράτος ἑλόντες αὐτὴν τὴν Ῥώμην κατεῖχον πλὴν τοῦ Καπιτωλίου *annus igitur agebatur post navalem quidem ad Aegos flumen pugnam decimus nonus; ante Leuctricam vero sextus decimus, quo Lacedaemonii pa-*

(1) Lib. XIV. c. 107. (2) Lib. I. (3) Lib. I. c. 6.

cem cum Persa fecerunt , quae opera & studio Antalcidae convenit : at Dionysius senior superatis ad Elorum amnem Graecis Italicis , Rhegium obsidebat . Galli Romam ipsam per vim a se occupatam tenebant , Capitolio excepto .

Antipater Milesius Clinopatri filius facile *puerorum pugilatu* in Olympiis ipsis palmam obtinuit. Etenim Pausanias asserit Dionysii Legatos curasse ut victor ille non *Milesius*, sed *Syracusius*, renunciaretur. Quum ergo Diodoro [1] teste Dionysius Theoros, quadrigas, ac munera Ol XCVIII. ad Olympia miserit, tunc facile Antipater victoria parta a Legatis ipsis muneribus tentatus fuit.

Archias Hyblaeus *praeconio* iterum vicit, ut in superiori Olympiade est observatum. Eupolus Thessalus *pugilatu* vicisse dicitur a Pausania [2]. Itaque, quum eo certaminis genere inter pueros vicerit Antipater, Eupolus hic *inter viros* fortasse palmam obtinuit.

Aristodemus Thrasydis filius Eleus *lucta* palmam reportavit. Africanus: Ἀριστόδημος Ἠλεῖος πάλην· ὃ μέσα οὐδεὶς ἔλαβεν *Aristodemus Eleus lucta , quem nemo medium occupavit*. Aristodemi victoris Pausanias [3] quoque meminit. Aristodemum ipsum a Simonide Epigrammate laudatum esse Scaliger [4] existimavit. Sed certe vir ille mirae doctrinae ac eruditionis hic fallitur, ut in *Agonisticis* [5] demonstravi . Etenim Simonides Olymp. LXXVIII. e vivis excessit; atque Aristodemus ille non *Eleus*, sed *Alaeus*, esse debuit.

Lysias Orator in Olympicis ipsis Oratione Graecos laudavit quod iunctis viribus Dionysium Siciliae tyrannum superassent [6] .

An. $\frac{1}{2}$. Theodotus Athenis Archon CCXCVII.

L. Papirius Cursor
L. Aimilius Mamercinus II.
L. Valerius Poplicola III. T. M. Conf. Pot.
C. Sergius Fidenas
L. Menenius Lanatus
C. Cornelius

Non

(1) Libr. XIV. c. 109. (2) Eliac. I. c. 21. (3) Eliac. II. c. 3. (4) Animad. in Euf. pag. 266. (5) Pag. 124. (6) Diod. Lib. XIV. c. 109.

Non Diodoro [1] ſolum, ſed Ariſtidi quoque Theodotus ille memoratur, qui ipſius anno pacem inter Graecos, ac Perſas initam eſſe teſtatur: *Ἀπὸ Εὐβουλίδου πάλιν Ἄρχων ὄγδοος Θεόδοτος, ἐφ' οὗ ἡ εἰρήνη ἐγένετο ab Eubulide viciſſim octavus Archon eſt Theodotus, ſub quo pax facta fuit.* Eiuſmodi vero pax eſt celebris illa, quae *Antalcidae* vocatur. Quamvis enim Chabrias ab Athenienſibus in Cyprum miſſus plurimas Vrbes Evagorae ſubieciſſet, & Iphicrates variis in locis feliciter contra Lacedaemonios dimicaſſet, quum tamen Antalcidas ipſe ingenti navium numero inſtructus 8 Athenienſium naves Thraſybulo Colyttenſi duce ad Iphicratem miſſas intercepiſſet, additis etiam Perſarum viribus longe Athenienſibus excelleret, Athenienſes ipſi pacem a Lacedaemonis oblatam recipere ſunt coacti. Eiuſmodi vero pacem ineunte anno 3. Olympiadis XCVIII. firmatam fuiſſe pluribus Scriptorum teſtimoniis contendit Dodvellus [2], idque perſpicue exinde inferri putavit quod pacis ineundae tempus in *Nemea aeſtiva*, ſimulque mox in *Iſthmia biberna* inciderit; adeoque, quum *tertiis* Olympiadum annis aeſtiva Nemea Hecatombaeone, hiberna Iſthmia Gamelione agerentur, pax illa non alteri, quam *tertio*, Olympiadis huius anno adſcribi debeat. Sed inſignem Virum in definiendo Nemeadum, ac Iſthmiadum tempore una cum doctiſſimis etiam Viris aliis aberraſſe in *Agoniſticis* [3] demonſtravi ubi Nemeades aeſtivas ineuntibus 4. hibernas Iſthmiadas exeuntibus 3. Olympiadum annis celebratas eſſe oſtendi. Itaque celebris illa pax, qua Corinthiorum quoque bellum exacto *octennii* tempore diremptum fuit, non ineunti 3. Olympiadis huius anno, ſed 2. potius cum Diodoro adſcribi debet.

Cetera vero Scriptorum teſtimonia, temporumque characteres, qui a Dodvello mox proferuntur, cum anno 2. huius Olympiadis facile componi poſſunt. Ait Polybius [4], & Strabo [5] annum hunc, quo pax Antalcidae conſtituta fuit, fuiſſe *undeviceſimum* a victoria, quam Lyſander ad Aegoſpotamos reportavit. Victoria illa Dodvello ipſo teſte in Poſideonem menſem anni 4. Olymp. XCIII. incide-

(1) Lib XIV. c. 110. (2) Annal. Xenoph. pag. 262. (3) Pag. 56. & 68. (4) Lib. I. (5) Lib. VI.

rat, ergo Posideone mense anni 2. huius Olympiadis 18. anni absoluti iam fuerant, adeoque pax exeunte hoc anno constituta ad 19. annum spectaverit. Polybius ipse testatur pacem hanc 16. annis pugnam Leuctricam praecessisse. Clades illa anno 2. Olymp. CII. contigit, ergo rectissime pax in anno 2. Olymp XCVIII. collocatur. Diodorus asserit Callisthenem ab Antalcidae pace ad annum usque, quo Philomelus Templum Delphicum expilavit, 30. annorum spatio historiam suam duxisse. Contigit id anno 4. Olymp. CV. ergo pacis initae tempus in anno 2. huius Olympiadis constitui debet. Quinetiam perspicuum argumentum aliud ex vero hoc pacis tempore deduci poterit, quo Nemea in 4. atque Isthmia in 3. Olympiadum annos incidisse demonstretur.

An. $\frac{2}{3}$. Mystichides Athenis Archon CCXCVIII.

M. Furius Camillus IV.
P. Servilius Q. F. P. N. Priscus Fidenas VI.
L. Horatius Pulvillus T. M. Cons. Pot.
Ser. Cornelius Maluginensis II.
L. Quinctius Cincinnatus
P. Valerius L. F. L. N. Poplicola Potitus

Solo Diodori (1) testimonio Archontis huius nomen, ac situs demonstratur, qui Lacedaemonios icti nuper foederis pertaesos Mantineam obsedisse memorat; quumque Athenienses iis suppetias denegassent, ne pacem solvere viderentur, acriter constanterque obsidionem tolerarunt.

An. $\frac{3}{4}$. Dexitheus Athenis Archon CCXCIX.

A. Manlius. A. F. A. N. Capitolinus II.
P. Cornelius
L. Papirius Cursor II. T. M. Cons. Pot.
T Quinctius Capitolinus
L. Quinctius Capitolinus
C. Sergius Fidenas II.

De-

(1) Lib. XIV. c. 8.

Dexithei Archontis, praeter Diodorum [1], Plutarchus [2] etiam meminit, qui ab illius Archontis anno ad Callimachum usque, hoc est annum 4. Olymp. CVIII. *triginta septem* annos enumerat, ubi de Demosthenis aetate loquens ait: Ἑπτὰ καὶ τριάκοντα ἔτη γεγονὼς λογιζομένοις ἀπὸ Δεξιθέου εἰς Καλλίμαχον *annos natus triginta septem, si a Dexitheo ad Callimachum usque supputemus.*

Itaque Plutarchus Archontis huius anno Demosthenem in lucem editum esse pronunciat; quum tamen Dionysius [3] ortum ipsum ad annum 4. Olymp IC. revocaverit, adeoque Demosthenem *tribus* annis Aristotele iuniorem fuisse dixerit. Ego vero perspicuis alibi [4], certisque temporum characteribus demonstravi quod Demosthenis ortus ineunti *quarto*, sive potius exeunti *tertio*, huius Olympiadis anno adscribi debet; ut proinde Dionysii sententia, quamvis ab illo saepius constanterque proposita fuerit, manifestissime refelli debeat.

Hoc eodem anno aestatis tempore Lacedaemonii Mantineae obsidionem acriter urgebant; quumque ingruente hieme fluvium, qui Mantineam praeterlabitur, in urbem ipsam avertissent, cives infortunio perculsos ad deditionem impulerunt [5].

OLYMPIAS XCIX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4330. Vrb. Con. 370.
Diotrephes Athenis Archon CCC.

Ser. Cornelius Maluginensis III.
M. Furius Camillus V.
C. Papirius Crassus Trib. Milit.
P. Valerius L. F. L. N. Potitus Poplicola II. Con. Pot.
Ser. Sulpicius Rufus II.
T. Quinctius Cincinnatus II.

Dicon Syracusanus Callibroti filius *stadio* vicit Olympia ex Africano. Victor ille, simulque Eponymus Athenis Ar-

(1) Lib. XIV. c. 8. (2) Vit. X. Rhet. in Demosth. (3) Epist ad Ammae. (4) Tom. II. pag. 139. (5) Diod. XV. c. 12. Pausan. Arcad. c. 8. & Xenoph. Lib. V.

Archon a Diodoro [1] nominatur: Ἀθήνησι μὲν ἦρχε Διοτρεφὴς, παρὰ δ' Ἠλείοις Ὀλυμπιὰς ἤχθη ἐνενηκοστὴ ἐνάτη, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Δίκων Συρακούσιος *Athenis Archon erat Diotrephes, apud Eleos vero Olympias celebrata fuit nonagesima nona, qua vicit stadio Dicon Syracusanus*. Victorem hunc Pausanias [2] etiam memoravit asserens illum iampridem inter pueros, eodem fortasse *stadii* certamine, victorem fuisse, duasque inter viros victorias retulisse. At in Epigrammate, quod veluti ineditum Vesslingius exhibuit, aliae quoque Diconis victoriae recensentur.

Εἰμὶ Δίκων υἱὸς Καλλιμβρότου· αὐταρ ἐνίκων
Τετράκις ἐν Νεμέᾳ, δὶς Ὀλύμπια, πεντάκι Πυθοῖ,
Τρὶς δ' Ἰσθμῷ, δ' ἄστυ Συρακοσίων
Sum Dicon filius Callimbroti; vici autem
Quater in Nemea, bis Olympia, quinquies Pythia,
Ter in Isthmo, corono autem urbem Syracusanorum.

Itaque, ut Epigrammatis Auctor cum Pausania conspiret, hic τρὶς Ὀλύμπια rescribendum esse putavit Vesslingius. Denique ex Pausania observandum Diconem hunc *Cauloniatam* quidem fuisse, sed praemii spe sese *Syracusanum* renunciari maluisse.

Sybariades vero Lacon *pullorum equorum cursu* tum primum recepto palmam obtinuit [3]: Ἐνάτῃ δὲ ἤρεσεν Ὀλυμπιάδι καὶ ἐνενηκοστῇ καὶ ἅρμασιν ἀγωνίζεσθαι. Λακεδαιμόνιος δὲ Συβαριάδης τὸν στέφανον τῶν πώλων ἔσχε τοῦ ἅρματος *undecentesima vero Olympiade iunctis ad currum pullis certatum est: coronam coepit Sybariades Lacedaemonius*. Africanus tamen victorem hunc *Eurybatem* appellavit: Προσετέθη τέθριππον πωλικὸν, κ) ἐνίκα Εὐρυβάτας Λάκων *addita fuit pullorum quadriga, & palmam retulit Eurybates Laco*.

Sotades Cretensis *dolicho* victor fuit. Pausanias [4]: Σωτάδης ἐπὶ δολιχοῦ νίκαις Ὀλυμπιάδι μὲν ἐνάτῃ κ) ἐνενηκοστῇ Κρὴς καθάπερ γε ἦν ἀνεῤῥήθη. τῇ ἐπὶ ταυτῇ δὲ λαβὼν χρήματα παρὰ τοῦ Ἐφεσίων κοινοῦ Ἐφέσιον εἰσεποίησεν αὐτὸν *Sotades longioris curriculi victor Olympiade XCIX., Cretensis, uti fuit, renunciatus est; ea vero, quae consequuta est Olympiade, accepta publice ab Ephesiis pecunia, Ephesium se prodi maluit.*

ab

1) Lib. XV. c. 14. (2) Eliac. II. c. 3. (3) Eliac. I. c. 8. (4) Eliac. II. c. 18.

Archias Hyblaeus tertia poſtremaque vice *praeconio* vicit, ut ad Oly. XCVII. obſervatum fuit.

Ariſtoteles Nicomachi filius Stagirae in lucem editus eſt. Perſpicue Dionyſius [1] id aſſerit: Ἐγεννήθη κατὰ τὴν ἐνενηκοστὴν καὶ ἐννάτην Ὀλυμπιάδα Διοτρεφοῦς Ἀθήνησι ἄρχοντος *natus eſt nonageſima nona Olympiade, Diotrephe Athenis Archonte*. Ita Laërtius [2] ex Apollodoro docet γεννηθῆναι αὐτὸν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἐνενηκοστῆς καὶ ἐνάτης Ὀλυμπιάδος *natum illum anno primo nonageſimae nonae Olympiadis*: quemadmodum Suidas, ſed obſcurius, ait ipſum ἐν τῇ ἐνενηκοστῇ ἐννάτῃ Ὀλυμπιάδι *nonageſima nona Olympiade* natum fuiſſe.

An. $\frac{1}{2}$. Phanoſtratus Athenis Archon CCCI.

L. Valerius Poplicola IV.
A. Manlius A. F. A. N. Capitolinus III.
Ser. Sulpicius Rufus III. T. M. Conſ. Pot.
L. Lucretius Tricipitinus II.
L. Aimilius Mamercinus III.
M. Trebonius Flavus

Archontis nomen Diodoro [3], ſimulque Ptolemaeo [4] memoratum, qui geminam Lunae eclipſim huius Archontis anno contigiſſe ſcribit: Γεγονέναι δὲ τὴν πρώτην ἔκλειψιν Ἄρχοντος Ἀθήνησι Φανοστράτου μηνὸς Ποσειδεῶνος. . . . πάλιν τὴν ἑξῆς ἔκλειψίν φησι γεγονέναι Ἄρχοντος Ἀθήνησι Φανοστράτου Σκιρροφοριῶνος μηνὸς *contigiſſe primam eclipſim Archonte Athenis Phanoſtrato menſe Poſideone .... eclipſim vero, quae poſt illam contigit, factam fuiſſe ait Archonte, Athenis Phanoſtrato Scirrophorione menſe*. Ac certe quidem lunarem eclipſim 23. Decembris Romani die obſervatam eſſe ex Aſtronomicis Tabulis erudimur, quod Poſideoni menſi mire conveniet; quemadmodum eclipſis alia ſequenti anno Iuliano in 18. Iunii diem incidit, qui Romanus menſis a Ptolemaeo optime cum Scirrophorione Attico committitur.

An.

(1) Epiſt. ad Ammae. (2) Libr. V. ſeg. 9. (3) Libr. XV. c. 15. (4) Almag. Lib. IV.

An. $\frac{2}{4}$. Evander Athenis Archon CCCII.

Sp. Papirius Crassus
L. Papirius Crassus
Ser. Cornelius M. F. Maluginensis IV. T. M. Con. P.
Q. Servilius Q. F. Q. N. Priscus Fidenas
C. Sulpicius M. F. Q. N. Pettius
L. Aimilius Mamercinus IV.

Archon ille a Diodoro [1] quidem *Menander*, sed a Ptolemaeo [2] *Evander*, vocatur, qui ipsius Archontis anno lunae eclipsim observatam esse memoravit: Τὴν δὲ τρίτην ἔκλειψίν φησι γεγονέναι Ἄρχοντος Ἀθήνησι Εὐάνδρου μηνὸς Ποσειδεῶνος *tertiam eclipsim ait contigisse Archonte Athenis Evandro mense Posideone*. Eclipsis illa 12. Romani Decembris die observata fuit; ut proinde hoc etiam ex loco Posideon Atticus cum Romano Decembri committendus optime videatur.

Demosthenes etiam, Ptolemaei instar, Archontem hunc *Evandrum* vocavit, ubi Eudemum *Cydathenaeum* ἐπ' Εὐάνδρου Ἄρχοντος *sub Evandro Archonte* occisum esse testatur, quod noxiam legem rogasset [3].

An. $\frac{3}{4}$. Demophilus Athenis Archon CCCIII.

M. Furius Camillus VI.
A. Posthumius Albinus Regillensis
L. Lucretius Tricipitinus III. Trib. Milit.
L. Furius Sp. F. L. N. Medullinus Conf. Pot.
L. Posthumus Albinus Regillensis
M. Fabius K. F. M. N. Ambustus

Demophilum hunc Diodorus [4] hoc anno Fastis adscribit, quo Lacedaemonios Agesipolide rege copias ducente Olynthiis bellum intulisse testatur.

OLYM-

(1) Libr. XV. c. 20. (2) Almag. Libr. IV. (3) Orat. adv. Timocrat. (4) Libr. XVI. c. 22.

OLYMPIAS C.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4334. Vrb. Con. 374.
Pytheas Athenis Archon CCCIV.

L. Valerius Poplicola V.
P. Valerius Potitus Poplicola III.
C. Sergius Fidenas III.
L. Menenius Lanatus II. Trib. Mili. Conf. Pot.
Sp Papirius L. F. Curfor
Ser. Cornelius M. F. Maluginenfis V.

Dionyfodorus Tarentinus *ftadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro (1): Ἀθήνῃσι μὲν ἦν Ἄρχων Πυθέας. παρὰ δὲ Ἠλείοις Ὀλυμπιὰς ἤχθη ἑκατοστὴ, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Διονυσόδωρος Ταραντῖνος *Athenis quidem Archon erat Pytheas, apud Eleos vero Olympias celebrata fuit centefima, qua vicit ftadio Dionyfodorus Tarentinus.*

Sotades vero Cretenfis *dolicho* iterum vicit, feque *Ephefium* vocari voluit, ut ex Paufania in fuperiori Olympiade iam obfervatum.

Carcinus Athenienfis Tragicus hac Olympiade floruiffe dicitur a Suida: Ἤκμαζε κατὰ τὴν ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα πρὸ τῆς Φιλίππου βασιλείας τοῦ Μακέδονος *floruit Olympiade centefima ante regnum Philippi Macedonis.*

Mus Tarentinus hac ipfa Olympiade *pugilatu* fortaffe inter *viros* palmam obtinuit. Victoriam illam aegre admodum, immenfoque labore ipfi obtigiffe Zenobius (2) teftatur. Id vero Olympiade C. contigiffe tradit Suidas.

Pytheas ipfe huius anni Archon in Oxonienfi Chronico memoratur (3): Ἀφ' οὗ Φιλόξενος ὁ Διθυραμβοποιὸς τελευτᾷ βιοὺς ἔτη |Δ|Δ., ἔτη ΗΔΠΙ., Ἄρχοντος Ἀθήνῃσι Πυθέου *a quo Philoxenus Dithyramborum Scriptor occubuit, quum vixiffet annos LX. anni CXVI. Archonte Athenis Pythea*: Philoxenum hunc Paufanias (4) memoravit.

Ceterum huius Archontis anno Agefipolidem Sparta-

(1) Lib. XV. c. 23. (2) Prover. Cent. V. num. 46. (3) Epoch. 70. lin. 82.
(4) Attic. init.

norum regem obiisse, ipsique Cleombrotum fratrem successisse narrat Diodorus [1], eumque Olynthiorum urbem iampridem obsessam occupasse.

An. $\frac{1}{2}$. Nicon Athenis Archon CCCV.

P. Manlius A. F. A. N. Capitolinus
C. Manlius Capitolinus
L. Iulius Iulus
C. Sextilius Trib. Milit. Con. Pot.
M. Albinus
L. Antistius

Nicon ille a Diodoro [2], atque Dionysio [3] memoratur, qui de Lysiae morte differens ait: Εἰ γὰρ ὀγδοήκοντα ἔτη γενόμενον θήσει τὶς τελευτῆσαι Λυσίαν, ἐπὶ Νίκωνος, ἢ ἐπὶ Ναυσινίκου Ἄρχοντος, ἑπτὰ ἔτεσιν ὅλοις ἂν εἴη προτεροῦσα τῆς γραφῆς τοῦ ψηφίσματος ἡ τελευτὴ τοῦ ῥήτορος· μετὰ γὰρ Ἀλκισθένην Ἄρχοντα Ἰφικράτης ἰδιώτης γίνεται *Si enim octoginta annos natum ponat quis obiisse Lysiam, sub Nicone, vel sub Nausinico Archonte, integris septem annis antequam decretum hoc scriberetur rhetoris mors contigisset; etenim post Alcisthenem Archontem Iphicrates privatus fit*. Itaque vides Nausinicum *septem* annis Alcisthenem praecessisse.

Mausolus etiam Cariae rex Olympiadis C. *anno secundo* obiisse dicitur a Plinio [4]. Itaque praeclare fallitur Laërtius [5], qui Mausoli sepulcrum ab Anaxagora conspectum, atque contemptum esse testatur.

An. $\frac{2}{3}$. Nausinicus Cephalensis Athenis Archon CCCVI.

Sp Furius Sp. F. L. N. Medullinus
Q Servilius Q F. Q N. Priscus Fidenas II.
C. Licinius Calvus
P. Cloelius Siculus Trib. Milit. Conf. Pot.
M. Horatius Pulvillus
L. Geganius Macerinus

Ar-

(1) Ibi c. 23. (2) Libr. XV. c. 24. (3) In Lysia num. 12. (4) Libr XXXVI. c. 5. & 6. (5) Lib. II. seg. 10.

Archontem hunc a Dionysio statim post Niconem collocari vidimus; quemadmodum Diodorus (1) ipse hoc anno Nausinicum Fastis inscripsit. Demosthenes quoque, dissimulato tamen anno, Archontem hunc nominavit, ubi Ναυσίφιλον τὸν Ναυσινίκου τοῦ ἄρξαντος υἱὸν (2) *Nausiphilum filium Nausinici, qui fuit Archon*, & εἰσφορὰς τὰς ἀπὸ Ναυσινίκου (3) *collationes, quae a Nausinici anno conferuntur*, hoc est, ut Vlpianus interpretatur, εἰσφορὰς τὰς γενομένας ἐπὶ Ναυσινίκου Α'ρχοντος *collationes sub Nausinico Archonte institutas*, memoravit; quumque Demosthenes ipse mox Nausiphilum hunc *Cephalensem* appellet, Nausinicus etiam Athenis Archon ad Populum illum spectaverit.

Huius Archontis anno Thebarum cives, qui ex patria a Lacedaemoniis occupata aufugerunt, Atheniensium praesidio freti patriam noctu invadunt, Cadmaeam arcem occupant, novisque Atheniensium copiis adiuti Thebas Lacedaemoniorum imperio eripiunt (4).

An. $\frac{3}{4}$. Calleas Athenis Archon CCCVII.

L. Aimilius Mamercinus V.
P. Valerius L. F. L. N. Potitus Poplicola IV.
C. Veturius Crassus Cicurinus Trib. Milit.
Ser. Sulpicius Rufus Praetextatus II. Cons. Pot.
L Quinctius Cincinnatus II.
C. Quinctius Cincinnatus

Vnicus foret Diodori (5) locus, qui Calleam hunc memorasset, nisi ipsius mentio in Oxoniensi etiam Chronico nobis occurreret (6): Α'φ' οὗ Α'ναξανδρίδης ὁ Κωμῳδοποιὸς ἐνίκησεν Αθήνησιν, ἔτη ΗΔΙΙΙ. Α'ρχοντος Α'θήνησι Καλλίου *a quo Anaxandrides Comicus vicit Athenis, anni CXIII Archonte Athenis Callia*. Quin etiam perspicua Archontis huius mentio in praestantissimo Atheniensi Marmore nuper nobis affulsit, quod in Appendice ad *Notas Graecorum* (7) exhibui, ac illustravi. Etenim in illo Archontes quatuor

 Καλ.

(1) Lib. XV. c. 25. (2) Orat. adv. Neaeram. (3) Orat. adv. Androtion. (4) Diod. Lib. XV. c. 25 & 26. Xenoph. Lib. V. Corn. Nep. & Plut. in Pelopida. (5) Lib. XV. c. 28. (6) Epoch. 71. lin. 81. (7) Pag. C.

Καλλέας, Καρίσανδρος, Ἱπποδάμας, Σωκρατίδης *Calleas*, *Carisander*, *Hippodamas*, *Socratides* memorantur. Marmoris eius initium subiecisse nunc libet, ubi quatuor illa Atheniensium Archontum nomina nobis occurrunt, quod exinde plura notatu dignissima deduci possint, quae opportunius alibi exposui.

E. Θ.

ΤΑΔΕ ΕΠΡΑΞΑΝ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΑΠΟ ΚΑΛΛΕΟ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΘΑΡΓΗΛΙΩ
ΝΟΣ ΜΗΝΟΣ ΤΟ ΕΠΙ ΙΠΠΟΔΑΜΑΝΤΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΑΘΗΝΗΣΙ ΕΝ ΔΗΛΩ ΔΕ ΕΠΙΓΕΝΟΣ ΑΡΧΟΝ
ΤΟΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΘΑΡΓΗΛΙΩΝΟΣ ΜΗΝΟΣ ΤΟ ΕΠΙ
ΙΠΠΙΟ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΧΡΟΝΟΝ ΟΣΟΝ ΕΚΑΣΤΟΣ ΑΥΤΩΝ
ΗΡΧΕΝ ΟΙΣ ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟ ΣΚΑΜ
ΒΩΝΙΔΗΣ ΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝ ΑΠΟ ΧΑΡΙΣΑΝΔΡΟ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΙΔΙΩΤΗΣ ΘΕΟΓΕΝΟΣ ΑΧΑΡΝΕΥΣ ΜΕ
ΧΡΙ ΤΟ ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝΟΣ ΜΗΝΟΣ ΤΟ ΕΠΙ ΙΠ
ΠΟΔΑΜΑΝΤΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΣΩΣΙΓΕΝΗΣ ΣΩΣΙΑΔΟ
ΞΥΠΕΤΑΙΩΝ ΕΝΙΑΥΤΟΝ ΕΠΙ ΚΑΛΛΕΟ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΕΠΙΓΕΝΗΣ ΜΕΤΑΓΕΝΟΣ ΕΚ ΚΟΙΛΗΣ ΑΝΤΙΜΑΧΟΣ
ΕΥΤΥΝΟΜΟ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΕΠΕΡΑΣΤΟΣ ΜΕΝΕ
ΣΤΡΑΤΟ ΠΑΛΛΗΝΕΥΣ

Haec exegerunt Amphictyones Atheniensium ab ineunte *Calliae Archontis anno usque ad Thargelionem mensem, qui fuit sub Hippodamante Archonte Athenis; in Delo autem ab* ineunte *Epigenis Archontis anno usque ad Thargelionem mensem, qui fuit sub Hippia Archonte, quo tempore quilibet ipsorum* Amphictyonis *munus obivit; quibus Diodorus Olympiodori* filius *Scambonides scribam gessit. A Charisandri vero Archontis* initio *Idiota Theogenis* filius *Acharnensis usque ad Hecatombaeonem mensem, qui fuit sub Hippodamante Archonte*, Scriba fuit. *Sosigenes Sosiadis* filius *Xypetaeon annum sub Callia Archonte* Scribam gessit. Amphictyones *Epigenes Metagenis* filius *ex Coele*, *Antimachus Eutynomi* filius *Marathonius*, *Eperastus Menestrati* filius *Pallenensis*.

Ite-

Iterum Archontes ipsi versu 84. eodem prorsus ordine memorantur.

> ... ΕΠΙ ΤΗΣ ΗΜΕΤΕΡΑΣ ΑΡΧΗΣ ΤΕΤΤΑΡΩΝ
> ΕΤΩΝ ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙ ΚΑΛΛΕΟ ΧΑ
> ΡΙΣΑΝΔΡΟ ΙΠΠΟΔΑΜΑΝΤΟΣ ΣΩΚΡΑΤΙΔΟ
> *Magistratus nostri tempore quatuor*
> *annis sub Archontibus Athenis Callia, Charisandro, Hippodamante, Socratide.*

Itaque, licet Archon ille a Sigonio *Chabrias*, a Diodoro ac Meursio *Callias* vocetur, atque Palmerius *Calleae* nomen in Seldenianis Oxoniensis Marmoris Schedis *ex errante forte Typographo* profluxisse putaverit, perspicue tamen apparet Archontem illum non *Calliam*, sed *Calleam* vocandum esse; quum praesertim Marmoris Auctor cognomines Archontes distinguere consueverit, atque superius Calliam anni 3. Ol. XCIII. Calliam *primum* vocaverit. Ergo, quum Archonti nostro neque *secundi*, neque *tertii* notam adiecerit, aperte satis ostendit ipsum *Calliae* nomine minime decoratum fuisse.

Huius Archontis anno Chabrias Atheniensis classis Praefectus cum Pollide Lacedaemoniorum Navarcho acerrime prope Naxum dimicavit, victoriaque insigni potitus Athenas revertitur, ubi praeclaris honoribus publico civium decreto decoratur (1). Dodwellus (2) quidem victoriam illam in anno proximo collocandam esse putavit; at Eusebio quoque celebris illa Atheniensium victoria anno 4 Ol. C contigisse dicitur, qua Athenienses ipsi maris imperium adepti, adeoque, ut Eusebius ait, *principes Graeciae facti* sunt. Ceterum insignem hanc Lacedaemoniorum cladem in 16. Boëdromionis Attici diem incidisse testatur Plutarchus (3): *Ἀθηναῖοι τὴν περὶ Νάξον ἐνίκων ναυμαχίαν, ἧς Χαβρίας ἐστρατήγει, τοῦ Βοηδρομιῶνος περὶ τὴν πανσέληνον apud Naxum navali victoria circa plenilunium mense Boedromione Athenienses sunt duce Chabria potiti.*

Quamvis autem Chabrias Atheniensium Navarchus proxi-

(1) Diod. Lib XV. c. 34. 35. Corn. Nep. in Chabria (2) Annal. Xenoph. pag. 271
(3) In Camillo.

ximo post acerrimam hanc pugnam anno obiisse dicatur a Diodoro, perspicue tamen ex Scriptoribus aliis apparet ipsum diu pugnae victoriaeque superstitem fuisse, ut Diodorus ipse fatetur, qui Chabriae mortem in anno 3. Olymp. CV. collocavit. Ita quoque Pollidem Lacedaemoniorum ducem acceptae cladi *quadriennii* tempore superstitem fuisse ipse omnium primus ostendam, simulque insignem Laërtii locum mire ab Interpretibus vexatum explicabo. Dixerat Laërtius Platonem a Dionysio Siciliae tyranno Pollidi Lacedaemoniorum Legato traditum fuisse ut ab illo in itinere occideretur; sed a Pollide in Aegina expositum atque ab Annicaride Philosopho viginti minis redemptum Athenasque remissum fuisse: tum subdit (1) τὸν μέντοι Πόλιδα λόγος ὑπότε Χαβρίου ἡττηθῆναι, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Ἑλίκῃ καταποντωθῆναι, τοῦ δαιμονίου μηνίσαντος αὐτῷ διὰ τὸν φιλόσοφον *Polidem vero a Chabria superatum, & postea in Helice fuisse submersum fama est, Daemonio illum vindicta persequente Philosophi caussa*. Aldobrandinus Laërtii Interpres legisse videtur ἐν ἕλικι, quippe qui latine reddiderit *in vortice*; sed Ambrosius, ac Menagius etiam hic *Helicem* Peloponnesi urbem intelligendam esse putarunt. Itaque Menagius ad locum hunc observavit quod *ibi demersus est Polis in mare ab hostibus captus, & eo supplicio damnatus*. Sed elegans ille doctissimusque Laërtii Interpres Scriptorem aliquem laudare debuerat, qui Polidem aut ab hostibus captum, aut interemptum fuisse dixerit; quum praesertim Diodorus afferat Chabriam victoria parta ab insequendis hostibus abstinuisse, adeoque Spartanorum naves, ac milites aufugisse. Accedit etiam quod acer ille navium conflictus prope Naxum contigerat; adeoque Polis, quamvis etiam ab Atheniensibus captus fuisset, in Atheniensi litore, non autem in Helice, hoc est in Corinthiaco sinu, vel litore, submersus fuisset. Denique urbs illa non ad mare posita, sed 12. stadiis ab illo dissita fuerat, ut Strabone vade mox ostendetur; ergo Polis non *in Helice*, sed *prope Helicem* submersus a Laërtio diceretur. Itaque, cum Laërtius nitide diserteque dixerit Polidem ἐν Ἑλίκῃ καταποντωθῆναι *in Helice submersum fuisse*, alia prorsus infortunii caussa, aliudque mortis tempus inquiri debet. Nisi ve-

(1) Lib. III. seg. 19.

vero splendide hic ego fallar, verum eiusmodi infortunii mortisque tempus, adeoque verum Laërtii sensum ex Strabone, ceterisque Scriptoribus deprehendisse videor, qui Helices urbis excidium memorarunt. Etenim Strabo (1) perspicue testatur *Helicem duobus ante res Leuctricas annis destructam esse. Heraclides autem narrat aetate sua calamitatem illam noctu incidisse; urbemque ipsam, quae stadiis 18. distabat a mari, toto cum loco fuisse obrutam ... nam, quum terraemotus in sublime pelagus extulisset, & ipsam diluvii instar absorpsit.*

Excidium ipsum ab Aristotele, Ovidio, Seneca, Diodoro, Plinio, Pausania, Aeliano, Eustathio, aliisqe pluribus memoratur, accurateque describitur. Quum ergo Leuctrica pugna anno $\frac{2}{2}$. Ol. CII. contigerit, Helices Vrbis excidium ad annum $\frac{3}{4}$. Olymp. CI. referri debet; adeoque, si rite conieccerim Polidem fortuito tunc in Helice morantem una cum universis Helices incolis interiisse, ipsius mors Naxia clade *quadriennii* tempore posterior erit. Certe in hac hypothesi perspicue constabit quod ille *μετὰ ταῦτα*, nimirum post cladem in Naxo acceptam occubuit; quod & *ἐν Ἑλίκῃ* *in Helice*, & ab ipso mari submersus fuit; quod denique insperato quodam, ac inopinato casu, adeoque Daemonis ultoris consilio interiit, cum Lacedaemonius homo subito Corinthiae urbis excidio comprehensus, insuetoque ac admirabili naufragii genere extinctus videretur. Atque ista quidem hic obiter opportuneque observata sint non modo ut obscurus ille Laërtii locus explicetur, verum etiam ut celeberrima Atheniensium victoria ad Naxum Chabria duce contra Polidem parta accuratius exponatur.

(1) Libr. VIII. pag. 761.

F I N I S.

